

Vol 10. T. 2

DIONYSII
ORBIS DESCRIPTIO;

Cum Commentariis

EUSTATHII,
ARCHIEPISCOPI
THESSALONICENSIS.

O X O N I Æ,
E THEATRO SHELDONIANO.

MDCCX.

18

SCRIPTORES ANTIQUI

qui Dionysii nostri disertim meminerunt.

Stephanus Byzant. p. 14. Edit Berkel.

A Βυδοι, τρεῖς πόλεις. ἡ κρ. δ' Ἐλλάσσοντον τῇ Μιλησίῳ ἀποικίῳ, ὡς Διονύσιος Σινεὶς ὅπῃ καὶ Ἀβυδὸν ὠκεαντίον ὄρμον ἔχοντο. alibi etiam : sc. p. 32. 144. 151. 169. 178. 212. 222. 244. 265. 297. 344. 352. 409. 417. 418. 451. 587. 590. 752.

Constantinus Porphyrogenneta, l. 1. Them. xv.

Ἡ μὲν Κύπρος ἡσὸς ἐστὶ μεγάλη, κειμένη ἐν τῇ Παμφυλίᾳ κόλπῳ, καθὼς φησὶ ὁ περιηγητὴς Διονύσιος. Κύπρος δ' εἰς αἰγὰς Παμφυλίας ἐνδεδι κέλπυ. necnon & Them. XVI. & lib. 2. Them. VI.

Eustathius in Homerum, p. 192. Edit. Rom.

Πόντος δ' Ἰσθίον μέγας πρὸς Αἰγὰς, εὐρὴ καὶ ἰσθμὸς μέγιστος κυματόμενος. ἔστι, ὡς ὁ περιηγητὴς ἰστέει, μεγάλα ἐγείρονται κύματα. sic & alibi, p. 262. 272. 273. 277. 279. 307. 310. 362. 366. 429. 585. 623. 626. 725. 816. 900. 905. 975. 994. 1059. 1133. 1144. 1148. 1387. 1390. 1478. 1491. 1545. 1561. 1659.

Scholiastes Nicandri, p. 13. Edit. Paris. per Morelium.

Ἐπείσεμ ὁ Νεῖλος ἐστὶ κατὰ τὴν περιηγητὴν Διονύσιον.

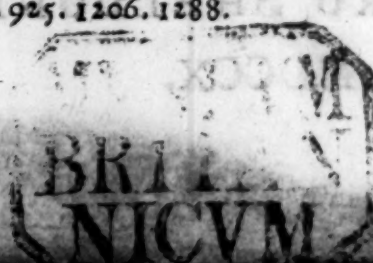
Joannes Tzetzes in Var. Hist. Chil. IV. Hist. 139.

Ἰκθυοῖς οἱ τῆφοι δὲ Κῶμας & Ἀρμενίας,
Κακὴ πνέου Ἰκθυοῖς & βλάσας γινόμενης,
Ἀλλήλοις κυλιόμενοι πύπυγοι συνεκρόταν,
Ὡστερ ἐπαλγυνομένοι ταῖς συμφοραῖς καὶ βλάσας.
Ταύτην ὁ Διονύσιος γράφει τὴν ἰσθμὸν.
Vide & Chil. VIII. Hist. 218. & Chil. XIII. Hist. 450.

Idem in Scholiis ad Lycophronis Cassandram, v. 188.

Τὴν Λευκὴν ἡσὶν τῇ Εὐξείνῃ, ἢ τὴν λευκαρομένην ἐν τοῦ ἀφρὸς τῶν κυμάτων, ἢ κατὰ Διονύσιον περιηγητὴν ὅτι λευκὰ παλὰ ζῶα ταύτην κατεκί. praeterea & ad v. 695. 847. 925. 1206. 1288.

Scho-

Scholiasies Aristophanis, p. 62. Edit. Genev.

Ἀπὸ δὲ τῶ τοιούτου κοπῆς, τῷ φυτῷ δηλαδὴ, καὶ ἡσὺς Κοπῆσαι καὶ Γαδείρας,
ἀπὸ τῶ τοιούτοις ἐκφυγεῖν φυτοῖς, ὡς ὁ περιηγητὴς δηλοῖ.

Scholiasies Thucydidis, p. 124. Edit. Oxon.

Φασηλὶς πόλις Παμφυλίας. μίμνηται ταύτης καὶ Διονύσιος ὁ περιηγητὴς.

Etymologicon Magnum, p. 706. Edit. Sylb.

Ῥυσμός, εἰκὼν, ἰδέα, γῆμος. Διονύσιος ὁ περιηγητὴς, Σχῆμα λέγει Ἀότης
Ῥυσμός πέλει. *iiidemque* p. 70. 86. 205. 427. 622. 659. 706. 708. 751. 820.

*SCHO LIA sua in Dionysium memorat idem Eusta-
thius ad Homerum*, p. 2. Edit. Rom.

Καὶ ἔτι οὗτος ἀπὸ συγγεγραμμάτων τέττα ἑκτόμοις συχνὰ οἷον καταλύων
ἀναπαύεται, ὅποῖον π καὶ ἐν τοῖς εἰς τὸν περιηγητὴν ἡμῖν γέρον. *sicut &*
p. 12. 27. 30. 35. 86. 102. 110. 128. 158. 193. 262. 264. 269. 270. 273.
274. 276. 284. 285. 286. 287. 300. 301. 306. 312. 313. 314. 319. 331.
336. 351. 356. 357. 359. 363. 364. 366. 368. 382. 402. 405. 732. 758.
782. 815. 843. 889. 916. 917. 1395. 1462. 1468. 1484. 1510. 1521.
1538. 1545. 1668. 1711. 1716. 1720. 1760. 1821. 1861. 1913. 1923.

Dionysii ELOGIUM ex Oratione Adr. Turnebi.

Dionysius luculento pœmate orbem terrarum oceanumque com-
plexus perstrinxit, & ex illa infinita amplitudine & vastitate in an-
gustum contraxit; eaque fide ac diligentia omnia describit, ut qui ejus
librum didicerit, non magis in toto orbe terrarum, quam in sua urbe
errare possit.

Eustathii ENCOMIUM ex Niceta Choniata,
p. 197. Edit. Paris.

Ἡ δὲ ἔτι [ὁ τῶν Θεσσαλονικέων ἀρχιερεὺς] ὁ πολὺς ἐν λόγῳ καὶ ἀρετῇ δια-
βόητος ἀπαιτῶν Εὐστάθιος. ὃ καὶ τῶν δὲ συνίσταται ἐπιστολῶν ἀπαιτῶν, ὃ καὶ
πολυπείρια θαυμάσιος καὶ ἀξιαγάτης, τὸ δὲ παρὰ πολλὸν τῶν ἄλλων ἐν λόγοις,
καὶ σοφίας πύσης, ὅποση τε ἡμεῖς καὶ ὅση τῶν θύραθεν, κρατῆρα εἶναι περιχειλῇ,
τὸ εὐκρίνιστον εὐκρίν καὶ ἐξαιρετικὸν ἢ χαρακτηρισμὸν.

Πρὸς

Πρὸς τὸ πανσέδατον δῖκαν κύριον ΙΩΑΝΝΗΝ, τὸ μέγα
ταῦτα ἐπὶ τῶν δειήσεων, τὸν ὡν τῆ πανσεδάστῃ σεδατοῦ,
ἔμεγάλα δρεγλαίς, κύριου ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ τοῦ
ΚΑΜΑΤΟΡΟΣ, ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ Διφκέντῃ ἐπὶ τῇ
δειήσεων, καὶ μαίςωρῳ τῶν ῥητόρων, τῆ καὶ ὑπερον γεγο-
νότος ἀρχιεπισκόπῃ Θεσσαλονίκῃς, ἐπιστολὴ ἐπὶ τῇ ΔΙΟ-
ΝΥΣΙΟΥ τῆ ὡεινητῆ παρεκβολαῖς. μετ' αὐτῶν παροί-
μιον εἰς τὰ πρῶγμα· καὶ μετὰ τὸ παροίμιον, αὐτὰ αἱ
παρεκβολαί.

ΠΙΝΔΑΡΩ μὲν τῷ σὺν ; ὅς ὅλῳ ἐκτέθεικας μοι τὴν
σοφῶν πρὸς λύσαν εἰ- ψυχῇ, καὶ μηδὲν εἶναι ὅπερ ἂν
πῆν, ὥσθις ὀφειλέτῃ ἐμοὶ βουλητόν, ὃ μὴ καὶ σοὶ δελη-
γμορμῶν, καὶ τὴν ὀρε- τόν ; ἐ τοίνυν ἔπαδον λήθῃ ἐρ-
λῶ ὅτι μακρὸν ἀναβαλορμῶν, ἥρε- 5 οἷς περ κατένδουσι, οὐδὲ τὸ τ' Λη-
σε γεγῆλῃ λήθῃς ἐνστήσασθαι κατ' τοὺς γεγῆμα καὶ τὸ κατ' ἡμῶς ἔχον
ἑαυτοῦ· καὶ τοίνυν ὅτι τε γλυκὺ Ερμὸς τέττα γεγῆσασθαι, καὶ τὴν
μέλῃ ὀφειλῶν ὀπλέσασθαι, ἐκεί- κατ' αὐτοῦ μάχῃν κρατῆσαι, καὶ
νῶ λέγει, καὶ τὴν καρδίαν ἀνα- τρέπαιον εἰσάσθαι. πᾶσθ' δὲ π
πῶσαι ἐδέλει, ὡς ἂν ἔχοι ἀνα- 10 κατὰ πᾶσθ' ἔτρεπον ἔξω τῇ ὑπε-
γνῶναι ποῖ τ' ἐκείνῃ φρενὸς ὃ ἀν- αχμῆνων ἔξῃπῃ με, καὶ τ' κατὰ νῶ-
δρῶν τ' γεγῆσαι, ὃ τὰ τῆς ὀρε- σθ' ἀνισκῶσαι. ἐπορμῶν γὰρ ὡς
λῆς ὑπερέδετο. ἐμοὶ δὲ, ὃ παισέ- ἐν μικρῷ κείσεταί σοι τὸ παρῆμα,
εἶσε, καλλίσε καὶ σοφάτατε, εἰ καὶ καὶ ἐκ ἂν ἐμμερίμῳς Διφτεδείης
ὀφλεῖν ἐπᾶσθαι τὸν ἐν ὑποχέσει λό- 15 ἐρ' οἷς ὃ λόγῃ αὐτῷ ἐν ἡμῖν. ἐν-
γον, καὶ εἰς ἑαυτὸν ἀναβάσθαι νόου γὰρ τὴν αὐτῷ ἐν λόγοις ὀπῶ-
τὰ τὸ ὀφειλέμαθ', ἀλλ' ἐπὶ κατ' σθ' ἐπορμῶν τὸ μεγαλοφῆς, τὰς
πᾶσθ' λήθῃς. οὐχ ἔτασ' ἐγὼ κατ' τ' καρδίας ἀναβάσεις εἰς νοῦν ἀν-
ρον πάχῳ, οὐδ' ὑποπυλάζῳ πρὸς γον. καὶ τοίνυν τ' οὕτως ὅτι τὰ μεί-
ἔπερ ἔχειν ἐγῆλῃ πολὺ τὸ νηρά- 20 ζῶ ἐπέκλῃσιν συννοῦμῳ, ἐκ εἰ-
λῖον. ἢ πῖνθ' ἂν ὀπῆσθαι ἔτι, χον ἐμοῦ τὸν πείδειν ὡς ἄρα μέλῳ
τὴν αὐτῷ ἐν ὀφρῇ δέμῳ βάλῃ- ἐπ' σοὶ ἔσθ' ὅς λαληθέντ' ἐν

ἢ ἐν λόγοις ἢ δὴ μάλα πλεῖν.
 ἀπαρξάμενον, καὶ χρέως ἐνόμιζον
 τούτου σμικροτάτου μεμνημένοι. ἔγωγε
 κινηθέντες τὰ εἰς λόγους μεμιάθη-
 κας, ὥς μινδὲ τὰ βραχύτατα περὶ
 αὐτῶν καὶ τοῦ πίνοντα καὶ οὐτω
 τοῦ τῆς σοφίας πλούτου ἔπεισι
 γλίσχας, ὥς μινδὲ τὰ ἐν λόγοις
 εἶον ψήγματα παρατρέχειν, ὅσα
 μὴ πάνυ τιμᾶται πολλοῦ. ἀμέλει
 καὶ ἡμῶν ἔσθλεις ἀφίεναι, εἰ μὴ τὸ
 ἐρηλόμενον ἀποδώσομεν, οὐδὲ χρεο-
 κασίαν ἡμῶν ψήξω. ἀνελίσσας δὲ
 οὐ τὸ τῆς ψυχῆς λογοδόσιον, καὶ
 ἡμᾶς ἐγγράπτους ὀρειλέτας ἐφάρρη-
 κας, βαρὺς ἐμπίπεις, καὶ μικροῦ
 καὶ ἀρχαί, καὶ ἔκ ἀνέσειν φῆς, εἰ
 μὴ τὸ δέον ἀποτίσομεν καὶ τοῖς βρα-
 χυ ἐκείνο καὶ μικροῦ τινος τιμώμε-
 τον, καὶ ὅπως ἂν ἀφένειν, ἔσθλως
 καὶ μὴ λαβόντα λελύπηκε. σὺ δὲ καὶ
 τόκου ζητήσιν ἡμῶν ὀπηρεῖαι, καὶ
 οὕτω γίνῃ τῶ πλείονος. ἀλλὰ τῶτο
 ὡς ὁ γλυκὺς Λυεικὸς εἶχε ποιῆν,
 ὡς ἐν λόγοις παμπλουσιότητος, εἰ-
 τα δὴ καὶ ὀρειλέτης εἶναι μαζών,
 ὅτι τὰ ἀρχαῖα καὶ τόκον ἡδέως
 προσκατέτιθετο, καὶ τὸ ὀρειλόμενον
 λόγον ἀποδίδους, προσκατέτιθετο καὶ
 πᾶσι ὀπιδήκω, καὶ ταύτῃ τὸν
 ὀνομάζειν. ἡμῶν δὲ ἔσθλως ἐν εἰ-
 χερὶ τὸ πῶτον ἔσθλως, ἔσθλως κατ'
 ἐκείνῳ μοι τῶ λόγῳ, χρεωστικῶς καὶ
 ἡμῶν τὰς φλέβας εἰς διαφιλείαν ὑπὲρ
 τοῦ μετὰλλείας ἐπιδεικνύς, ἀλλὰ
 πάνυ τὰ ἐς λόγους πεινόμενα. ἀγα-
 πητὸν οὖν εἰ καὶ τὸ ἀρχαῖον τὸ ὀρει-

λῆς ἀποτίσαι ἡμῶν ἐξήγησέται. τοί-
 νυν ἔχεις ἰδοὺ σοφωτάτη καὶ σε-
 βασμία μιν κεφαλῇ, εἰ μὴ τὸ σο-
 ποδούμενον οὐκ ἔχω εἰπεῖν (ὅτι
 μινδὲ περὶ αὐτολογεῖν) τὸ χρέος δ'
 οὐκ ὅπως αὐτὸς μὲν ἦδὴ πολλάκις
 ἀπῆλθας, ἡμεῖς δ' ἀρτι καταβαλ-
 λόμεθα. καὶ οἶδα μὲν ὅτι πολλοῖς
 πιστὰ τὰ περὶ αὐτὰ, ἀλλὰ τὸ μὴ με-
 γαλεῖον εἶναι τι, οὐ πάντῃ δόξει
 εὐέντεκτον. οὐκ ὀλίγοι γὰρ οἱ τὰ
 τοιαῦτα γαῦροι καὶ στυγνοὶ καὶ με-
 γαλοπείρεις. ἀλλ' ἐμοὶ τὰ τῶ φῶ-
 ρος ἑτέρως πίπουνσι. κρίνω γὰρ εἶναι
 δέον, ἔκαστον ὅπῃ αὐτὸν περὶ αὐτῶν
 τι, καλῶς ἐκείνο ἀφαιρείσθαι καὶ
 ὡς ἔκ ἀνέσειν ἔσθλως φέρεσθαι,
 καὶ μὲν τυχάνῃ, καὶ μινδὲν
 εἶναι. καὶ τὸ τυχόντα τῶ τοιούτου κα-
 λού, καὶ τὸ ταχύνειν δέοντως ὅτι
 τελέσαντα, πῶτον ἐγὼ τὸ ἀνδρῶ καὶ
 δεινὸν αὐτὸν καὶ σπουδαῖον καὶ δε-
 ξιὸν καλέσωμι, πάλιν τε, ὅ ῥα σπῆ-
 καὶ σπουδαῖον. οἶδας οὖν καὶ αὐτὸς
 ὅπως ὀπιδέξας ἔχεις τὰ καλίστα
 τῆς τῶ Διονυσίου περὶ αὐτοῦ ἀπα-
 δίσαι σοι, ὅσα συντελεῖν ἔχεις πρὸς
 τε ἄλλῃ γνώσῃ, καὶ πρὸς ἀνά-
 πύξιν δέουσαν, καὶ πρὸς ἐπιδεικνύ-
 ρα φῆς, καὶ πρὸς ἐμπειρίας σπουδα-
 γνῶν. περὶ αὐτοῦ δὲ τοῖς ἐκεί-
 νου καὶ εἰ τι πᾶν ἄλλο περὶ αὐτοῦ
 γινώσκῃς, ἀλλὰ τὸ τῶ Διονυ-
 σίου πάνυ ἐπιδεικνύον, καὶ ἐν σέῳ
 περὶ αὐτοῦ καίρου. τῶτο δὲ καὶ
 πεποιθήκαμεν κατὰ τὸ σοι θυμῶν
 πάν μιν ὅσον οὐκ αὐτόθεν χρεω-
 στικῶν.

ποσυχαιεύεται, ἀφέντες παρὰ τῇ
 Διονυσίου βιβλίῳ κείνῳ ἀργὸν καὶ
 ὑπόθετον· ἅπανι δὲ καὶ οἷον ἀγαθὸν
 εἰς χρῆσιν εἶναι τοῖς καταλογιάζουσι
 ὅτι ἄλλοι τῇ γραφῇ, ἢ καὶ ἄλλως
 τοῖς τῷ Διονυσίῳ ἡλωταῖς, ἀνακι-
 νήσαντες, καὶ φιλοκρίως ὀπλιζά-
 μνοι· καὶ ἔτι σοφίας ἐκείθεν σοι
 κρατῆρα κερασάμενοι, κατηρτισμέ-
 νον οἶνον θυμῷ σεμνύων τε κα-
 λυμμάθῃ καὶ γυμάρτων τραχύτητος·
 ἥδη δὲ καὶ μυελὸν ὡς περ σοφιστικόν
 σοι σῶτον φραπιδάμεν, ὅσῳδες
 ἅπανι ποιητικῆς σκληρότητος ὄπρα-
 κίσαντες· ὡς ἂν σῶτον γε τὸν σῶ-
 ποι τῷ ποιητικῷ ἐνάμιλλοι φαινοί-
 μαθα χείρωνι, ὃς μυελοῖς ἐξέτριψε
 ὃ τ' ὀλίγον· μάλλον μὲν οὖν καὶ
 πολλῷ βέλτιον ἐκείνου προήτοιμεν
 ἂν, ἔτι θειῶν ἀναλεγόμενοι μυε-
 λους, καὶ ἐπὶ Ἀχιλλεὶ φραπιδέντες
 αὐτὰς, μερκαίῳ θεήλατῳ, πολλῷ
 τὴν ἀκνύτητα τῷ ποδῶν, ὃ δὲ καὶ
 ὁ πῦλιν καὶ πολὺς ἔχει ἀνδραπῶ·
 ἀνδρὶ δὲ τὰ πάντα χαλῶ, καὶ ὡς
 ὄντως ὀλβίῳ, βασιλικῷ τ' τῷ γῆρας
 φιλῶ, μεγαλοφρεὶ τὴν ψυχῇ, λο-
 γίῳ τὴν ὀπτιήδυσιν, λαμπρῷ τὴν
 σωματικῇ ἀναδερμῇ· καὶ ἰδεῖν
 μὲν, Χαιρέτων ἀγαθμὰ π, τὸ δὲ
 ἔντος, ὁποῖον ἂν π, τ' ἀληθῆ χα-
 ταγνάψων ἀνδραπῶν. σῶτό τε ἐν
 ἔτι ποιουῦντες καθάπερ ὅτι βουλο-
 μένῳ σοι, πᾶσι εἰ π νόστιμον τ' τῷ
 Διονυσίῳ ποιήσεις, εἰς φιλοτήσον
 βρῶμα συσκιάζομεν. προσηπι-
 δάμεν δὲ π καὶ ἥδυσμα ἐτέρωθεν

ἀφαικονοσάμενοι, καὶ εἰς ὅσον ἡμεῖς
 ὀπλιζάμενοι πρὸς τε συμμετείαν,
 καὶ ὡς ἡμεῖς εὐκαίμεν. καὶ ἔτι τὴν
 βρῶσιν ταύτην ὀπτιπλέον ἀγλαΐζο-
 μεν, ἀρτύοντες, καὶ ταῖς πολλὰ
 δὲν κερυκαίαις ὀπτιπμουῦντες· ὡς
 ἂν μὴ πάντῃ γλιχρὸν ἡμῖν εἶναι τὸ
 τῆς δεξιῶσας, ἐπὶ δὲν πρὸς τιθέντες
 ἀπρητημῶν, καὶ οἷον μὴ τ' τῷ Διο-
 νυσίῳ φεινήσας ἔχεις. (ἡμεῖς γὰρ
 ἂν τὸ πρῶγμα φεινέγον, καὶ φιλο-
 τμία κενῇ, καὶ φαιλῇ δοξοσοφία, καὶ
 μακρᾷ πινος γωγραφίας ὑποκρίσεις
 τε καὶ νόδους) αὐτοῖς δὲ τοῖς τῷ
 Διονυσίῳ ἐμμενόντες· καὶ τὰ μὲν ὡς
 ἐν φραπιδάσας λόγῳ μεταποιοῦν-
 τες, καὶ ἔτι ἀναπύοντες, τὰ δὲ
 καὶ αὐτοῖς ἐπισπιν ἐξαγγέλλοντες· εἰ
 περ δὲ π καὶ προσηπιτεθείδαι χρῆναι,
 ὀπτιπέντες καὶ αὐτὸ, καὶ ἔτι τὸ λε-
 πτόν τ' ἰσορίας ὡς οἷον εἰπεῖν συμ-
 μέτρως παχυμῶντες, καὶ τὸ μικρὸν
 ὑποκαίμενον ἡρέμα μεγαθυμῶντες.
 ἔκτου φειφρηντέον πάντῃ τὸ καλῶ-
 προχρῆν, εἰπερ ἐντελῶς τὸ ὀπτι-
 χρῆν προπιδάπτωται. ἀφ' τοι τῷ
 παρῶν ἐπεισὶ μοι ὡς ἔκ ἂν ἀπορά-
 λιον τῷ πωσιτάσῳ σε ὑφεί τῷ
 πρῶγμα πισῶται, ὅπ π καὶ τῷ
 ποδουμένῳ σοι τετέλειται, καὶ ὅπ
 τ' Διονύσιον φιλῶν, ἔχει ἂν ὁμοίως
 καὶ πρὶ αὐτὸ διαπιδεῖς. καλὸς μὲν
 γὰρ ὁ Διονύσιος, καὶ γλυκὺς εἶδεν, καὶ
 φράζειν γοργῶς, καὶ παλαιοῦς τ' ἰσορίας
 καὶ πολλῶν ἀνδραπῶν ἰδὼν ἄσας, καὶ
 νόον γνῆς ὀφθαλμῶ καὶ διδασκάλῳ
 μισῶν. ἔτος δὲ ὁ κατ' ἡμέας ὑπομνή-
 ματιπῶν

ματισμός τῷ τοιούτῳ Διονυσίῳ συμ-
 μετρεῖται πρὸς ἀπὲρ ἀκρατῆς φιλο-
 λόγου ἀκούειν γλίσχεται. εἴτε γὰρ
 πλατυτέρας ὁ Διονύσιος ὁμιληταῖς
 ὑπεροχάδην ἐλάλησεν ποιεῖ, πρὸς
 ἀμνησιν ὁ λόγος ἔτι ἐπιξερ-
 αίνεται, πλατύων τὰ καίρια, διὰ
 τὴν ἀρετὴν τοῦ εἰσαγομμένου ἀπλότη-
 τα· εἴτε καὶ ἄλλως ἐκείνῳ πρὸς
 εἰσαγομνῆς λέγει, ἀλλὰ τὸ παρὲν
 ἀμνησῖμα, ἀλλὰ τὸς φιλακροάμο-
 ρας, πλείω λαλεῖ· καὶ ἐκ ἀναπληροῦ
 αὐτὸς ὡς ἀτελὴ εἰπόντα τῷ Διονύσιον,
 ὅς τ' ἐκείνῳ ἐχρήσατο, πλατυκώ-
 πον ἐπεξέρχεται, ὡς ἀρετῇ λόγου
 πλεῖον, καὶ, ὡς οἶον εἰπεῖν, ἐκμυζῶν
 ἐκείνῳ ἰσοείας ἅπας εἰς ἡγεσίμον,
 ὡς πλεονεχέει ἄλλως αὐτῷ, καὶ
 ἀλλοτρίῳ ἰχνῶς, ἐξάγει φειπτότε-
 ρον, καὶ τὸ πρὸ ἀκροάτης λίχον ἐκ-
 τρεπίνει. καὶ τὸ πολὺ τῷ πόνου
 παραρτῆται, ὡς ἂν ἀπὲρ ἐτέρωθεν
 πλεονεχέει ἀναλέμεται ἀκροά-
 τῆς, ἀπονητὴ ἐκτείνῃ· ἔχον κτὰ δὲ
 πᾶσι πᾶσι ὑπομνηματισμόν, ὅσα γε
 πρὸς τὸ μέτερον. ἥδη δὲ περὶ καὶ
 τὸ ἀναλίσκον τῷ πρὸς γὰρ.
 Διονύσιος γὰρ ἐμέλησεν ὁλικῆς πινυ-
 νῆς, καὶ ἐθνῶν ἐπιταύ-
 ρος. πόθεν δὲ ἢ τοῖς τόποις αἰ-
 νῆς, ἢ τοῖς ἐθνεσιν, ἢ πᾶσι ἐπὶ
 τοῖς συμπλώματι, καὶ ὅταν πᾶσι
 ἀσυχῶς ἐκείνῳ ἐν λόγῳ δίδεται
 ὁμιλῶν. ἡμῖν δὲ εἰς ὅσοι ὁπλοῦν
 συγγενῶς τοῖς τῷ Διονυσίῳ τὸ
 πᾶσι συλαχθῆσι. καὶ τὸ πρὸς
 ματευόμενοι, καὶ διορθέμεθα τὸν

φειγνῆται, ἔτι περὶ τῷ δίδειν ἐλλει-
 ρόντων καὶ δόντας ἀναπληροῦμεν,
 ὡς καὶ ἀνὸν ἔραμεν, ἀλλὰ πᾶσι
 μετρίως ἐπλεούτως ἀνάγκην φρα-
 γμυθέμεθα, ἀλλὰ τὸ λίχον τῷ ἀ-
 κροάτης. εἰ γὰρ περὶ φιλομαδεῖν
 εἰδώς, εἴτα δὴ ἀκέραια τῷ Διονυ-
 σίῳ γῆς Βοιωτῶν, καὶ Λοκρῶν, καὶ
 Θιαυτῶν, καὶ Μακεδόνων ἐν Δυσίῳ
 ἐπεσι μνησάμεθα πρὸς μόνον ὄνομα,
 καὶ μνησῖν περὶ πλέον ἐξισοῦσαι
 φεῖ αὐτῷ, ἐκ ἂν εἰς δέον λιχινδ-
 σιται πλατύτερον μαδεῖν περὶ
 αὐτῷ; ποδῆσαι δὲ ἂν ὁ φιλομα-
 δεῖς, οἶμαι, καὶ περὶ Μουσῶν ἀκῶ-
 σαι, ὡς δὲ αὐτὸς καὶ φεῖ Βιόρῳκων.
 καὶ ἀναπαύσει δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ πᾶσι
 Λιόνης, ἐπὶ μὲν τὸ τῷ Ἀσίας, οὐτ-
 οῦ Εὐρώπης ὄνομα ψιδόν, εἰ μὴ πε-
 ρὶ τῷ τῷ αἰπολογέμενον γνα-
 σιται. τὸ δὲ ὅμοιον καὶ ὅτι ἄλλων
 ζῆσι χωρῶν καὶ μέντοι καὶ φεῖ
 πόλειαν. τῷ δὲ τὸν πᾶσι τοῖς
 ἀκρατῆς ἀναπληρῶντες ἡμεῖς,
 βραχὺ περὶ φεῖ ἐνέει ὅτι δέον εἰ-
 πόντες, ἀπαλλαγνοῦμεθα, καὶ ὅταν
 εἰς φιλοπρίαν, ἀλλ' εἰς τὸ καίριον.
 καὶ Διονύσιος μὲν δρακὶ τῷ ὅλῳ ὡς
 περὶ ἐπλεομένεται γῆς, ὡς ἐντῷ
 δὲ αὐτῷ γενέσθαι, καὶ μνησῖν ἀμ-
 φιλοφῶς τὰ πολλὰ ἔχειν τὸ δὲ
 γράμμα τῷ εὐρυτέρῳ αὐτῷ ὑπα-
 νοίγει, καὶ οἶαν ἀμφοτέραις ἔχειν
 πᾶσι λαλεῖν αὐτῷ καὶ ἀλλὰ τῷ
 ἔχει τὰ χαλέον περὶ γλαυρόπῳ.
 καὶ ἐστὶν ἔτι διπλῶν οἶον ἡμῖν τὸ
 καλόν, πᾶσι τε γὰρ ἐντῷ δὲ ἡράνισαι

εἴ π' ἤ τ' εἴ Διονύσιος κλέϊσεν, καὶ
 ὅπως ἐν ἀγῶνι εἰς χεῖρσιν, εἴτε καὶ
 γινώσκον· περὶ σπεῖρας αἰετὸς δὲ με-
 τείως καὶ εἴ π' ἐπὶ τέτοις ἐτέρωθεν πο-
 δὲν σύμφωνον εἴη, καὶ καὶ συγγένειαν
 συγγένειον. εἰ τοίνυν τὰ τ' ὑπο-
 μνήματ' αὐτοῦ συμπράττει τῷ
 Διονύσιῳ, εὐκότως ἂν ἔχοι καὶ τὸ ἴ-
 σονόας κοινόν. ἔγωγε γὰρ σοφὸς μὲν
 Ομηροῦ, ἀγῶντος δ' καὶ ὁ τὰ εἰς 10
 ἐξείνων λαλῶν· καὶ ἀμφοῖν κοινόν, τὸ
 τ' κέρδους ἢ τ' τέλος χαλόν. τὸ δ'
 ὁμοίον καὶ ὅτι τ' Διονύσιος καὶ τ' ἴ-
 αλλων σοφῶν. εἴη ἂν οὐκ ἡμῖν σταπ-
 τὸ δῶρον, ὃ διεξέμεθα πῶς σὺ 15
 ἀξιοσέβαστον κορυφῶν, ὃ Διονύσιος
 ἐκέπ' ποιητῆς, ἀλλὰ λῦτας τὸ μέ-
 τρον, καὶ σοὶ χαλαιογὰρ τὰ πλείω
 χαλῶν· ὃ γενολεχῶν, ἀλλὰ πλατύ-
 τερον αὐτὸν ἀναγαλῶν οἷός ἐστι, 20
 καὶ ἐκ μετεκῆς συλλήνης εἰς περὶ
 πόλιν ἀναλυόμενος τὰ πολλὰ· ὃ
 μόνον ἄδων, ἀλλὰ καὶ λέγων, ὅπως
 τὰ τῆς ὥδης ἡμῖν ἔχει χαμερόν
 καὶ οὕτως ἀντὶ ἀπλοῦ γινόμενος 25
 οἷον δ' ἴγλωσσος· ὃ πάντως μετέω-
 ρος, ὃ δ' ἐκ μετεκῆς τὰ πάντα
 λαλῶν οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ἔστιν ὅτι καὶ
 βέλων περὶ ὧν οὐδ' ἀπὸ σκηνῆς με-
 τεκῆς τὸ σύμπαν φθγγόμενος, ἀλ- 30
 λὰ πολλὰ καὶ προσωπεῖς δίχα ποιη-
 τικῶν ὁμιλῶν· ἐκ εἰς τὸ πᾶν ἐρ-
 μινέων χαπίζων, εἴποι ἂν ἢ Θη-
 βαία λύρα, ἔχων δὲ ἡδὴ αὐτὸς ἐν
 ἐν ταῖς χαμεῖς τὸ σαφές, ὑποβο- 35
 λῶς ἀνεγείας. καὶ σοὶ ὡς ἐξ ἀγα-
 θῶν λειμῶν ἂν δὴ κομίζεῃ ταῦτα

χαλὰ, ἢ καὶ ὡς ἐκ φυτελίας πο-
 κίλης τε καὶ χαλῆς καρπὸς ἡδὴ τ' ἴ-
 ριμος· εὐγῆνης. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις
 ὡς ὅτι πῖνος μεταλλείας πῶς παρ-
 ἔστω καὶ χρυσῶν καὶ χρυσοῦ ὃ Διονύσιος
 παρὰ δ' ἀλλεῖται εἰς χαλκοκρασίαν ὅτι
 πονον, σοὶ δ' αὐτὸν χρυσῶν καὶ χρυ-
 σὸν ἀκρίβητον, καὶ χρὸς μὲν ἐν ὅτι
 συρρῶν, ἐπικροσμημῶν καὶ ἄλ-
 λως καὶ περὶ ὅτι ἐχόντα. ὃ γὰρ
 φιλοῦν καὶ Διονύσιον, φιλοῦν ἂν καὶ τ'
 παρὸν ὑπομνήμα, καὶ τ' ἴ' ἐν αὐτῷ
 ὑπομνημονομαμάτων σωρείαν, καὶ εἰ
 κερὸν ἂν ἐγγράφοιτο αὐτῶν, καὶ τ'
 χαλόν λογιζοίτο πολυσυμμετρῶν. εἰ
 περ οὐκ καὶ σὺ μὲν φιλεῖς καὶ Διονύ-
 σιον, ἐκ ἀποτέρας δ' ὃ δὲ τ' ἡμετέ-
 ραν λαλίαν, ἀμφοτέρωθεν ἂν εἴη σ'
 τὸ δῶρον φιλητόν, ἀλλὰ τε καὶ Διονύ-
 σιον, ἀλλὰ τε καὶ Εὐστάδιον· ἡδὴ καὶ
 ὅτι τὸ ἐπιταχθὲν πιπνίσταται. καὶ
 ποιῶντα μὲν ἡμῖν τὰ ἐν ἔργῳ, καὶ
 δὲ καὶ τ' ἔργα ὁλίγα σοὶ περὶ
 τέον πινά, δι' ὃν πῶς τε τ' Διονύ-
 σιος διὰ τὴν ἀφ' αὐτοῦ εἰζόμεν σοι, καὶ τ'
 καὶ περὶ τῆς ἀφ' αὐτοῦ σπινθηρίων
 καὶ τ' μὲν αὐτῇ δυνάμει παρὰ τὸν ὁμοῦ
 πῖς ἢ ἢ τ' μαχαρίας περὶ τῆς.

Τίς δ' οὐκ ἢ τῆς χαλκοκρασίας
 βέλους, καὶ εἴποι δ' ἂν πῖς ἔγωγε
 σπινθῆς καὶ περὶ τῆς ἀφ' αὐτοῦ
 βραχέϊ ἐπιτεκνῶν. τὸ πῶς καὶ
 ἐρατὸν ἐμπειρησάμεν, τοῖς μὲν
 παρὸν μῆκος λαλήσωμεν, ὡς ἀδύνα-
 τον καταπαράχθῃναι, πῶς καὶ
 τοῖς δὲ καὶ σοφιστῶν καὶ περὶ τῆς
 σιν, εἰς ἀφ' αὐτοῦ τετόλμηται, καὶ

ἐκ ἀδυνάτου ἀπειλήκεται, βια-
 σάμενος τὴν παρρησίαν, καὶ τεχνα-
 σάμενος τὴν ἀδυνάτου δύναμιν.
 ὃ ἔτα μικροῦ πεποιθήσασιν ὅσοι
 τὴν οἰκονομίαν παρακορραΐαν μα-
 λειώσασιν, ἐνυχαίῳ περὶ τέχῃ
 καὶ ἀφελείῃ τὴν ἀπείρονα πε-
 ρισσύναντες, καὶ τὸ τε καὶ τὴν πλη-
 ρύματος ἀπειλήσαντες ἐπὶ τῷ βρα-
 χυτάτῳ, καὶ ἔτα μικρῷ ἀφελείῳ
 ἀπειρεσίαν. ἔδ' οὖν πολυμήμα-
 τος κατάρχει μὴ ἴσθ' ἔτι Ἀναξί-
 μωδου, Ἐκατῶος δ' μετ' αὐτὸν
 τὴν αὐτὴν τέλμη ἐπέβαλεν. μὴ δέ,
 ἀνυμνοῦμαι μαθητευσάμενος ἑκά-
 ντη καὶ τέταρτος, Εὐδόξος. εἰ δὲ
 ἀρχιδόνα ἑσθ' οὖν μετὰ θεῖσαι διὰ
 θαύματος ὁ Διονύσιος ἄγει, ὡς κα-
 τὰ τὴν δύναμιν ὃν εἰς πληκτικῆς
 πόλεως ἀφελείμα καλαμειρθεῖν, θε-
 μαζὶν ὑπὸ βύρτης τμήματι, τὸ δ'
 ἀμέτρητον οἰκονομῆν τομασίῳ βρα-
 χυτάτῳ σπινθηροῦν, ἡλικίᾳ ἂν ἔστω
 ἅπλοισι θαύμασι; ἔτι, ἐν δίοτι
 πλημὲρ ἢ φιλοσοφία, ἔτα μικροῖς
 ἡμῶν τάξει τὰ μέγιστα, ἥτις οὐ τῆς
 ἡμῶν μόνον τὴν συμπλοκῇ κατα-
 πανιδίεται πάντων, εἴτε συναίρε-
 σι, εἰς βραχὺ κομμῇ συμπέσασα,
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν ἑρῶν συναγα-
 γῆσα καλασμιχρῶν, καὶ ὡς εἶον εἰ-
 στήν, κέγχρω παρῶν τὴν πληκ-
 τικῇ. ἀλλὰ περ αὐτῇ παρρησίᾳ καὶ
 τὴν ἄνω τεδείσας, ἀδυναμίαν ἐμ-
 βαλόντα παράγματι, προαχθεῖσα
 ὅμως εἰς δύναμιν καὶ αὐτὴ τε-
 χνικῶς. καὶ τὴν οὖν τοῦτον π

ποῦσιν οἱ τὸν τοσούτον ἑρῶν, τὴν
 ἀπλάνῃ σφαιραν, τὴν ἔστω τὰ πάντα
 σφίγγουσι, εἰς μικρὸν σφαιρικόν
 ὄγκον, καὶ ὡς ἂν εἴποι τις, καλῶς
 αἶον, ἀνέφουσι, καὶ εἰς δίοτι σφῶν
 γογγυλίσαντες, καὶ συστῆλντες, τοῖς
 βυλομήτοις ἀνὰ χεῖρα πείσας, καὶ
 ὅπερ ὁ μῦθος τοῖς θεοῖσι τοῖς γυ-
 ναϊκάς φησι μαργανίσαν, ἐπελευθ-
 σας τῇ σφαιρῇ, καὶ ἀκρωθῆν κατα-
 σπῶσαι εἰς γλῶσσαν, τὴν τοῦ κατεπαι-
 ρισθῆναι αὐτοῖς, ἔχ' ἐνός ἢ δευτέρου σφῆ-
 ἄνω πλανήτων, ἀλλ' αὐτῶν ὅλα τὰ
 κατ' οὐρανὸν ἀπειλείτου σφαιρομα-
 τος. αὐτοῖς ἄστροις, αὐτοῖς ζώοντες,
 καὶ πῶσι τοῖς ἑρῶσι κύκλοις καὶ
 τμήμασιν, ἡμῖν ἐκείνους κατέλκον-
 τες, καὶ Ζεὺς μὴ ὁ παρ' Οὐρανῷ, τοῖς
 θεοῖς Οὐρανῷ θάκοις ἐμπέπαι-
 αἰδέιος, αὐτῇ γαίᾳ, αὐτῇ θαλάσ-
 σῃ τὰ κατὰ μεταστροφῶν βρε-
 θύεται, αὐτοῖς δ' μὴ ἂν ἐλκυσθῆναι
 κατὰ ἀλαζονείας. ὁ μὲντοι φιλό-
 σοφος βειρωτότερον ἀντιπαλαμάται,
 καὶ τὸ τῷ Διὶ ἐλέγχει σιμῶν, καὶ
 αὐτῷ ἑρῶν κατέλκυσας ἐκείνους,
 ἔχ' ὑποφάρταίον τὸν αἰδέιον τίθη-
 σιν (ὡς ἐκείνος πατὴρ Κρόνον κατὰ
 βαλὼν) ἀλλ' ὅτι χεῖρα τίθησι τοῖς
 ἀστροδιάμοσι, καὶ ἄλλως τὰ τοιαῦτα
 σοφοῖς, καὶ οὐρανὸν τῶν τεχνασά-
 μων, ὡς εἴπῃν ὑπεράτιον, ἐν αὐ-
 τῷ οἶά τινι κατόπισθ' ἀνίσταται τοῖς
 βυλομήτοις τὰ σφῆ' ἄνω κατὰ κινή-
 σταν. καὶ ἐπεὶ μὴ ἔξω ἐκ τῆς κατὰ
 ἄνω σφαιροειδῆς τὸν φιλοσοφεῖν τὰ
 οὐράνια θέλοντα, βιάζεται πῶς

τεχνῇ δ' ἑραὸν καὶ ἡλιασπῆτας καὶ
 ταπεινώσας, ὅπως παραινέει τὰ τῆς
 ἀποδείξεως. ἢ καὶ ἄλλως μὴ ἔχον
 ἐν ἑραῶν δέδωκε δ' ἀνδραπον, ἑρά-
 νειον γὰρ φύτον ὄντα τε καὶ λεγόμενον, 5
 ὅτε γὰρ δὲ ὁμοῦς εἰλέμενον, κα-
 τάγει δ' ἑραὸν, καὶ φείγειον πίνου-
 σιν, ὡς ἂν ὁ ὅτε γὰρ ἐκείνῳ ἔτω
 τὰ ἑράκοι ἔχοι καλλιτεχνεῖν. καὶ
 γίνεσθαι τις οἶον ἐξ ἑραῶν οὐρανοῦ 10
 ὡς τὸν ἑρῶν, ἀποσπόμενον ἥπερ
 ὁ αὖ Ἡρόδοτος μύθηται αὐτὸν κατὰ γὰρ
 φεύει φιλοπῆτα γῆς· ναὶ μὲν καὶ
 συμμότερον, τὰ τε ἄλλα δ', καὶ ὅτι
 ἐκείνῳ μὲν νύκτα ἐπάγει Ἡρόδοτος 15
 λέγει, ἐπαιδὲν κατέλθον· ὁ δὲ ἑ-
 ρανός ἐστις, ὃν ἢ δ' μαθήσεως διω-
 εἶα ὡς τῇ γῇ ποιεῖ, ὅσῳ δ' ὅτε
 ἐπάγει οὐδὲν, ἀλλὰ γινώσκον τεχνι-
 κῶν πασφορεῖ. ἰδ' ἂν εἴποι τις ἐν- 20
 ταῦτα, ἑράκοι δ' ἑραὸν δὲν νύξ,
 τὸ Ομηρικόν· ἀλλ' ἐκεῖνο καὶ μά-
 λιστα, ὡς ἄρα ἑραὸν δὲν ἐπεξέσθην
 ἀποκτεῖν αἰδῆς· λαμπαρόν γὰρ ἐν τῷ
 δὲν ἀπαυδριάξει μαθήσεως ῥῶς. 25
 ἑραὸν μὲν οὐκ οἶον δὲ Ἀρατῶν
 ἔχοι ἂν ἀπεφείρειν, καὶ ὅσοι κατ'
 ἐκείνῳ ποιητικῶς ἢ καὶ ἄλλως ἡλια-
 σπῆτας τὰς τοῖς τοῖς κυλίεσιν οὐ-
 ρανός, μῦθον πῖναι οἶον, καὶ τὰς 30
 ἀδριμῆας, ἀποσπόμενοι, καὶ ὡς
 ἐναρμόδιον ἐυδαιμόνους κίνησιν. Διο-
 νύσιος δ' ὁ νῦν ἡμῖν ὁμιλῶν, τὰ ὅτε
 δ' γὰρ κατεργάζεται, καὶ ὅτε ταῦ-
 τῶν ὡς μέτερον ὡς ἔχει πονέ- 35
 μένος, πῆρ' ὅσον καὶ ὅσον φερόμενος
 καὶ τὰ χεῖρον σύμπασαι τῶν οἰκιστῶν

ὡς ἂν, ἥπερ οἱ θρυλλέμενοι αἰετοί,
 δι' ὧν ὁ αὖ μύθος Ζεὺς δ' ἰφ' ἡλίου
 κατεμέτρησε· καὶ δ' ἀχροατῶν ἐλα-
 τὴν συμμετάγων, ἢ συνανάγων, καὶ
 ποιῶν συμπεριφύλασσαι, Δαίδαλῳ
 οἶα συμπεριφύλακτον Ἰκαρον· πῶν
 ὅσον ἐν ταῦτα τὰ δ' ὡς ὡς ἀπο-
 λῆ, καὶ πῶν τῇ πάντως ἀμφοῖν ἀκί-
 δυνα, καὶ ἡλίου ἀντιπρόθευα· μὴ τι δ'
 ἄρα καὶ ἢ τῷ χροῖον Ἑρμῶ πορεία, καὶ
 ἢ χροῖον ἐξέσθην, ἢ καὶ Ὀμήρῳ ἔχει
 ἐκεῖνος ὡς ὡς ἀποκτεῖται τῶν τε
 παρὰ τῶν τῶν τε ἑρῶν, ἢ δ' ἀποκτε-
 σίας αὐτῇ ὅτε ὅτε τε καὶ μέθοδος, καὶ
 ἢ ἀνὰ χεῖρα τῶν τεχνιτῶν χροῖον, ἢ
 ἀποκτεῖται δ' ἀποκτεῖται πῶν τε· ὅ-
 ὃν ὁ μαθητὴν ἀποκτεῖται ὡς ὡς
 καὶ χροῖον γινώσκται, καὶ πῶν ἀμφοῖν
 δ' οἰκιστῶν, ὡς τὰ χεῖρον πῶν τε
 ἐκείνους ὡς ὡς, τὰ ἑρῶν ταῦ τῶν
 ἀποκτεῖται, καὶ λόγῳ χροῖον γινώσκται
 κατὰ μαθόν. καὶ ὅτε μὲν ἐν ταῦτα δ'
 χροῖον ἂν τις Ἑρμῶ φαντάσθην.
 ὅτε μέντοι ἢ καὶ ὡς ἀποκτεῖται ἢ
 ἀποκτεῖται δ' ἑραὸν ἀποκτεῖται, 25
 καὶ χροῖον ἀγει, καὶ πῶν ἀγει,
 καὶ ἀγει μετῆς, μονοτεχνί· φαῖον
 δ' ἀνὰ χεῖρα, καὶ δακτύλῳ κατὰ πο-
 δεικνύς τὰ ἐκεῖ, καὶ ὅτε γῆς μὲν
 ὑπαντιπρόθευα, τὰ δ' ἑρῶν ἀποκ- 30
 τεῖται· τότε δὲ ἢ χροῖον ὅτε
 Ἑρμῆς, ἀλλὰ (χρὶ δ' Παιονίῳ εἰ-
 πῶν) πῶν αὐτῶν ἐν χροῖον ἔχει
 ἐξέσθην πῶν τε, χροῖον, ἀρχειφόν-
 τῆς, χροῖον. καὶ τις ἂν εἴποι
 ἀπὸ ταῦτα κομψότερον δ' δ' ἀποκ-
 τητικῶς μεθόδῳ δυνάμιν, οἰκειότερον
 ἢ πῶν

ὅτι καὶ Ὁμηρον Εἰδῶς,
 πρὸς ὅλγῳ κορύσσειται,
 πρὸς ὅλγῳ πάντας τὰς χεῖρας καὶ
 πρὸς ὅλγῳ αὐτὰς ἐπεῖτα ὅτι χθόνι
 βαίνουσιν ἔρανον χάρις σείζειν, ὅ
 πρὸς ὅλγῳ τὰ κατ' οὐρανὸν ἐπιδάλλει
 σφαιρεῖν ὁ πεποιημένος, καὶ ὅτι
 ὅτι ἐν ἐπιτόμῳ σιμολογίῃ τις
 πρὸς ὅλγῳ ἀγαθόν, διὰ τε
 καὶ μετ' ὀλίγον ἐκδομῶν. αὐτὸς δὲ
 καὶ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ λόγου περιλαβεῖν,
 ταῦτά εἰσιν. ὅτι ἐρανοδρόμος μὲν
 Ἑρμῶς Ἀρσίου ἐν τελευτῇ ὑποδότης ὡς
 ἐν μέτρῳ τοῖς ἐπαγομῶσι ἐμπε-
 λείπει, καλλιγραφῶν τὰ ἐν ἔρανον
 φαινόμενα. τὸ δὲ πρὸς ὅλγῳ ταχὺ τὸ
 σφαιρὸν λύνει. Ἑρμῶς ὑποδότης
 φέρει γὰρ τὸ παρὸν Διονύσιον, ὃν ὁ
 νῦν ὅτι μουσῶν ἄγων, ὡς αὐτὸς
 κομπάσει περὶ τῶν, πᾶσαν τὴν γλῶσσαν
 ποιεῖ πεποιοῦν ἀπλῶς. εἰληχε δὲ
 τὸ πεποιητὸς κλῆσιν, παρὰ τὸ πεποι-
 ῶν, ὅπερ τὸ κατ' ἐπιτόμῳ δηλοῦν
 ἀφῆλθον βέλῃ. κατὰ καὶ τὸ ἐπιτόμῳ
 πνέει, ὁ μὲν, πεποιητὸς μοι τὰ ἐν
 αὐτῷ, φησὶν. ὁ ὅτι, ἐκδοτὸς περὶ λε-
 πτὸν ἀφῆλθον. ὁ δὲ πεποιητὸς
 ὑποδότης τὸ ὁμοίαν λέγει ἀφῆλθον. τὸ
 δὲ πεποιητὸς, καὶ πεποιοῦν λέγει-
 ται, ὡς ὅτε τις πεποιοῦν λέγει
 τὴν Πελοπόννησον. τὸ δὲ αὐτὸ ὅτι
 εἰπεῖν, καὶ καταγράψας, καὶ μετῃ
 εἰσεῖναι. ὅτι γὰρ πε καὶ αὐτὸς ὁ Διο-
 νύσιος. δαλασάν πνα εἰρεῖ κατα-
 γράψας καὶ ἀναμετρήσας. διὰ δὲ
 εἰσεῖναι καὶ ὅτι πολλὰ τὸ παλαιὸν
 περὶ τὴν ἀληθῆ γραφίαν ἔστω.

δακτύλων, ὡς μάλιστα ὅτι ἄλλαν
 Ἀλέξανδρος ἐκ τὸ ἐμπειροτάτων,
 ὡς λέγεται, γραφῆς ἀκριβέστατο, δο-
 δότης αὐτὸς ὑπὸ Ξενοκλέους τὸ γα-
 λλοφύλακον, πάντα δὲ ὁ Διονύσιος
 τὸ καλὸν ἠρανόστατο, καὶ τὰ μακρὰ
 τὸ ἄλλαν αὐτὸς ὅτι τεμνόν, συντο-
 μωτάτῳ ταύτῳ καὶ ἀκριβεστάτῳ
 γραφίαν ἐξέδωκε, εἰς ἐξαιρέσιον
 τοῖς βυζαντινοῖς εὐσυνώπῳ, ὅτι π
 τὸ τοῖς γραφέσι κατὰ τὴν ὁρε-
 λομῶν. ἰσοείας τε γὰρ παρὰ τῷ
 τὸ ποίημα, φράζει δὲ πε καὶ τῶν
 ἢ ἐκδοτῶν ἰδιότητος. χειρουργεῖ δὲ
 καὶ τὸ δὲ ἰσοείας ἀληθεῖ, ὅπερ ὅτι
 γραφίαν ἀρετῇ. παρὰ τῷ δὲ
 πε καὶ πνα μαθηματικώτερον. καὶ
 ὅπως ὅτι π τὸ γραφικῶν ἀγα-
 θῶν ἀρῶν, ὅ μὴ γὰρ π τὸ αὐ-
 τοῦ ποίησι ταύτῃ ἐν τῷ δὲ ὅτι
 γόστῳ μὲν τὸ ποίημα ἐκτετελεσμένος,
 ἀκροδότης δὲ πάντων ἀφῆλθον τὸ
 καλὸν, καὶ σφαιρικῶς πᾶν ἐν αὐ-
 τῷ τὸ τῆς γραφίαν καλὸν ἐν δὲ
 μῶς. τοῖς δὲ ὅτι ἐκ ἐν τῷ δὲ
 τὸ τῆς γραφίαν περὶ σφαιρῶν, ὅ μόνον
 ἀφῆλθον τὸ μικρότητα τὸ βιβλίον, ἀλλὰ
 καὶ ὅτι ἔργα πνα καὶ ἄλλα γραφῶν
 εἰσιν, ὅτι πᾶν π διγγραφεῖ αὐτὸς.
 περὶ τοῖνυν τὸ κατὰ τὴν ὁρε-
 κλῆσις καὶ γενικώτερον ἀνάγκη εἶναι
 τὸν. ὅπερ ὅτι ἢ πεποιητὸς. ἰσοείας
 γὰρ ὅτι πεποιητὸς γὰρ καὶ πεποιητὸς
 ταυτὸν νοῦσι, καὶ εἰς μίαν ἐννοίαν
 ἔρχον. διὰ καὶ ὁ Ἀμαζεύς γραφῶν
 φος συγχαῖ περὶ τὰς τοιαύτας λέξεις
 εἰλεῖ, ὅ μόνον γραφίαν τὸ αὐτῷ

ὁπότε μιν ἀξίων καλεῖται, ἀλλ' ἐὰν
 φεύγησιν καὶ φείδον λέγουσι ἀπα-
 ξίων. καὶ ἔτι μὲν περίοδος γῆς, καὶ
 φεύγησις, εἰς ἕνα καὶ πολυωνυμίαν
 συνάγονται γινώσκοντες καὶ εἰσιν ὀνόματα
 ἡμῶν, ἔχοντα ὑφ' ἑαυτὰ πλὴν τε
 γεωγραφίαν καὶ τὴν χωρογραφίαν, ἥτοι
 τοπογραφίαν. ὧν ἡ μὲν γεωγραφία τὴν
 κατὰ τὴν θάλασσαν ἔχει, κατὰ φασιν
 οἱ παλαιοὶ, ὡς ἐάν τις ὅλον τι ἀνα-
 γράψῃται σῶμα, καὶ ὅτι γεωγραφία,
 κατ' ἐκείνους, μίμησις ἀλφειοῦ τῆ
 καλεῖται μὲν ὅλην μέρεσιν τῆ γῆς, καὶ
 ὅτι ὡς ὁπότεν συμμημῶν αὐτῇ.
 ἴδοντες δὲ φασιν αὐτῆς, τὸ μίαν καὶ
 συμμῶν δεικνύειν τὴν ἐγνωσμένην γῆν,
 ὡς ἔχει φύσιν τε καὶ θέσιν, μέ-
 χει μόνον ὅτι ἐν ὅλαις φεγεγραφίαις
 αὐτῇ συμμημῶν. καὶ τοιαύτη μὲν ἡ
 γεωγραφία, ἔργον ἔχουσα φεῖ τὴν
 γῆς ἀπάσης ὁλότητα καταγινώσκει
 ὁλοχεύεσθαι, καὶ ἡ φεῖς λεπλὴν δι-
 ξόδωσιν. ἡ μὲντοι χωρογραφία, πε-
 ριέχουσι μὲν ὅτι καὶ αὐτὴ καὶ φείδου
 γῆς, κατὰ καὶ ἡ γεωγραφία, πλὴν
 οὐχὶ τὴν ὅλην, ἀλλὰ μέρους πρὸς αὐ-
 τῆς, καὶ ὡς εἰπεῖν, χώρας, ἢ χωρῶν,
 ἢ χωρίων πικῶν. διόπερ ἐὰν γε-
 γραφία λέγεται, ἥτοι τὴν γῆς ἀπάσης
 καὶ γεγραφία ἀλλὰ χωρογραφία, τῆς
 ἀλφειοῦ χώρας πρὸς. φασὶ δὲ οἱ
 παλαιοὶ φεῖ τὴν χωρογραφίαν, καὶ ὅτι
 τὸ χωρογραφικὸν τέλος τὸ ὅτι μέρος
 ἔχει φεγεγραφίαν, τῆς τοῖς μερι-
 κοῖς ἐπιβάλλει, ἀπειραντίας τῇ γε-
 γραφίᾳ. ἡ μὲν γὰρ ὁλότητα σῶ-
 ματι τῇ ὅλῃ γῇ ἐπιβάλλει, ἡ δὲ

χωρογραφία μέρει πρὸς τῆς γῆς ἐπι-
 χειρεῖ, ὡς εἰ τις ἐξ ὅλης σῶματος
 πρὸς τοῖς μέρους. τὸ ὅτι μόνον
 ἢ ὁφθαλμῶν, ἀλφειοῦ αὐτό. ἔτι
 γὰρ ἡ μὲν γεωγραφία ὅλον τὸ τὴν γῆς
 ἐκτίθει σῶμα, ἡ καταγενομένη φεῖ
 τὰ σμικρὰτα χωρογραφία ἡ τὴν
 λεπλὴν σῶματος μνημένη συναπ-
 γράφει καὶ τὰ βραχύτατα, ὅσον λι-
 μένας, καίμας ἀπάσης, δῆμους, κρή-
 νας, πλὴν πᾶσαι, ποταμῶν ἀπαι-
 τα, ὅδων ἐκδοχῆς, καὶ τοιαύτα
 πολλά, ἔχει ὅτι οὐ καταγινώσκει
 τὰ τοιαῦτα καὶ ἡ τῆς γεωγραφίας
 τέχνη, ἀλλ' ὅτι σπανίως, καὶ ἐκ
 ἀνάγκης, οἷα τέλει ἔχουσα τὸ κα-
 τὰ εἰπεῖν ἐν ὅλαις φεγεγραφίαις.
 χωρογραφία δὲ εἰ μὴ καὶ τῆς βρα-
 χυτάτης ἐπιξιοῦσα, οὐκ ἂν οὐδὲ
 χωρογραφία λέγοιτο. τὴν τοῖνυν γε-
 γραφίαν καὶ χωρογραφίαν τῆς
 ἀλφειοῦ ἔχουσιν, ὁ Διογένης χω-
 ρογράφῃ μὲν οὐδὲν ἔχει κοινόν,
 ἐγγίζει δὲ τῇ γεωγραφίᾳ, φεγεγρά-
 φων ὁλοχεύεσθαι τὰ φεῖ πᾶσαι πλὴν
 γῆν, καὶ φεῖδον ἐπελδοτικῶς κατὰ
 πᾶσα φεγεγραφίαν ὁλοχεύει, καὶ ὡς εἰ-
 πεῖν, γεωγράφῃ ὧν συναπληροῦς,
 ἢ χώρας ἢ χωρῆς φεγεγραφίᾳ φε-
 γόμενον, ἀλλ' ἐν ἐπαγγελίᾳ γε-
 γραφίας τὸ ποιημάπον ὁπότεν
 τὸ ἀνὰ χεῖρας ἐκδέχεται, κατὰ περ
 ἐκ φεγομῶν αὐτὸς ἀνικροῦσθαι,
 σκοπὸν φεγογράφας μέγαν τὴν αὐτὴν
 ἐπιμύθησιν ποιήσας, ὡς ἐπὶ εἰ-
 πεῖν, τὸ, γεῖαν καὶ ἰδέα πέντοι
 ἐκτίθει καὶ ἔτι "Γαῖαν ὅλην καὶ πέντοι
 ἐκτίθει

ἡνὶ ξυνώσας ἀγνοῶν, τὸτα δὲ τὸ
 εἰς Τυφῶν⁹ πειρασίως λογοποι-
 θέν. Ἐστὶ δὲ Διονύσιος ἕως καὶ
 τῶν παλαιῶν διωείαν τὰς πλά-
 μασι γλαφυρὲς, μεταδιώκων τὸ
 ἀνδρεῖον, οἷά τις γραφὴς αἰεῖ⁹,
 καὶ ἀναλεξόμενος ἀντὶ μὲν συμμε-
 ρείας, φασὶ, γραφικῆς τὰ τῶν ὀνο-
 μάτων εὐσυνώδετα· ἀντὶ χρωμά-
 τιν δὲ, τὰς ἀνδρεωτέρας τῆς λέ-
 ξων. πυκνὸς δὲ ὅτι καὶ τῶν συμ-
 μετρῶσιν καὶ τῶν ἐπανάληψιν, συ-
 γγὰ καὶ τοιούτοις ἀλλὰ σαφηνεῖαν
 ἀναλεξόμενος⁹ ῥήμασι. καὶ δει-
 μίαις δὲ, ὡς φανήσεται, πολλαί.
 καὶ ῥηταίαι ταῖς λέξεσι, καὶ μὲν καὶ
 ἀναπληρῶσιν ἐτυμολογικῶς. ἔστι δὲ
 καὶ ἐνδιδάδετα λαλεῖ· ὁ δὲ ποιεῖν
 δις χερὲς ἐν περὶ ῥήσιν. παρενσπείρει
 δὲ πε καὶ βασιλικῶς εὐφως ἐκώμια.
 καὶ νομολογικῶς⁹ φιλοσοφία σπανίως
 μὲν, ἀλλὰ τῶν τῶν πειρημάτων ἀνά-
 γλυ, εὐείσκει⁹ δὲ οὐκ ὅμως χρω-
 μάτος· ὥς μίσητον τε ἄδων, καὶ
 ἀλέκτερις ποικιλλόμενος, καὶ μύ-
 ρω χρωταὶ συμμέτρως καὶ κατοικῶν,
 καὶ πλάσμάτων χρωμάτων⁹ πιδανό-
 ττη· ὅπη τε παρῆκοι ἐμπλατυνό-
 μος καὶ ἐκφράσειν, ἐπιπλέκων δὲ
 καὶ ἰσοείας. καὶ διὰ πάντων ὅλων
 καὶ καλῶν, καὶ ὡς περὶ γράψαι,
 χρωμαζῶν ἔσω νόμον γραφικῶν
 ὥς ἀλίσθαι· φιλοσοφῶν δὲ καὶ πρὸς
 μάθημα, ἐν οἷς ὅτε τῷ Κρονίῳ
 ὠκεανὸς διαλαμβάνει, καὶ τὸ ὕμνου
 ὠκὴς νύκτε τὸ Θέλης, καὶ τὸ ὑπὸ τῷ
 ἀρκτῶν χλίμαρος· καὶ πε καὶ εἰς

φύσιν ἀρκτῶν, ὡς ὅτε τῷ τῷ
 Τραγλοδυτῶν καὶ τὸ πολυχρόμιον
 αἰπολογίαι· ἡδὲ καὶ εἰς διαλογίαν
 ἀναβαίνων, ὡς αὐτῷ τῷ τέλει τῷ
 βιβλίῳ, ὅπνικα τὰς τῶν πρὶν γῆν
 διαφορὰς διωρεῖ, μύσας δὲ καλεῖ
 μὲν, ὡς ποιηταῖς ἔδωκε, οἷα δὲ φι-
 λосоφῶν, ἀγγράμμα μετῶν, τέ-
 χα δὲ καὶ διὰ τὸ χρονοσπερίτερον, καὶ
 περὶ αὐτῶν Οἰμεικῶς ἐντυ-
 χανει, οὐδὲ εἰς αὐτὰς αὐτῶν τῶν
 χει, ἀναρῶν τῶν βαλβίδα τοῦ
 λόγου· ἀλλ' ὅτε περὶ ταῖς ἀκμαῖς τῶν
 πειρημάτων γῆν, τότε δὲ αὐτὰς
 περὶ αὐτῶν, ἐπαινετῶν δὲ καὶ τὸ ἐν
 καταρχῇ εὐκρινείας ὅτι. τὸν γὰρ
 σκοπὸν ἐξ ἀρχῆς αὐτῆς ἐκτίθεται
 τῷ συγγραμμάτων, ἐν ὀλίγοις ἐπαι-
 ματ' ἐποιοῦ δὲ καὶ τὸ χροσμον τῆς
 πειρημάτων ἐκτίθεται, γῶσιν αὐτῶν
 τῶν λέγων τῷ ἀκροατῇ, καὶ διδασκα-
 λία, αὐτῶν ἐκ τῶν μαδόντων εἰς ἄλ-
 λους οὐκ εἰδότες, καὶ τιμῶν ἡτῆς
 ἐντεῦθεν τῷ διδάσκοντι πειρῶν⁹,
 ὅτι δὲ καὶ εἰς ἄλλα πλείω καὶ ἀναγ-
 καστότατα χρήσιμα τὰ τῶν πειρη-
 μάτων, δηλώσιν οἱ παλαιοί, λέ-
 γοντες ὅτι τε βιωτικῆς ἡ πειρῶν-
 σις, καὶ ὅτι τῶν συνάγει τῶν ταύτης
 ἐμπειρῶν, καὶ ὅτι στρατηγῶν μάλιστα
 καὶ βασιλέων σύμφορος ὅτι· καὶ ἄλλα
 τοιαῦτα. ἰσορῶσι δὲ καὶ ὅτι διὰ τὸ
 ταύτης χροσμον, Ηρακλῆς καὶ Διο-
 κύσιος ἐξήτορχον αὐτῶν, τῶν τῶν
 χλιμάτων γῶσιν ἀποδίδοντες· καὶ
 ὅτι καὶ Ἀλέξανδρος διὰ τῶν ἐπιλο-
 τιμήσατο τῷ ἡφῶν ἰσορῶντι ὠκεανόν.
 καὶ

καὶ Σέσωπρις ἦ, φασίν, ὁ Αἰγυπῖος
πολλὰν περιηλυδὼς γῆν, πῖναξι
τε Νέδωκε πύλιν φέρον, καὶ ὁ ἦ π-
νάκων ἀναγραφὴς ἐκ Αἰγυπῖοις μόνον
ἀλλὰ καὶ Σκύθαις εἰς θάψμα
μεταδόναι ἠξίωσιν. καὶ Πλάτων ἦ,
φασί, τὸ ποσειδάων ἐρῶν, ἔ μόνον
ὅτι Σικελίαν ἀλλὰ καὶ ἐπ' Αἰγυπτον

ἀποδήμιοι. σιμύνηι ἦ καὶ ἦ Ομη-
ρικόν Οδυσσεὺς ἔχ' ἥπλον ἦ ἄλλαν
τὸ πολλῶν ἀνθρώπων ἰδεῖν ἄστα,
καὶ νόον γῶναι. καὶ οὕτω συνάγ-
ον οἱ παλαιοὶ ἐκ πολλῶν, ἦ περὶ
γῆσιν, φιλόσοφον εἶναι τι χρῆμα καὶ
βασιλικόν. καὶ τοιαῦτα μὲν τὰ
χρηστὰ ἦ πειρηγίστως.

Περὶ τῆς γένεως ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ, καὶ τῆς παρόντος
αὐτοῦ ποιήματι.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ἦ, Λίβος μὲν
ἰσορεῖται τὸ γένος· συγγραφεὺς ἦ καὶ
ἄλλα βιβλία λέγεται, Λιδιακὰ τε
καὶ Ορνιδιακὰ, καὶ Βασιλικὰ. ὧν
τὰ μὲν Λιδιακὰ ἐκείνησαι ἴδια
Διονυσίου καὶ αὐτὰ, ἀλλὰ πῶς ἦ χα-
ρακτῆρος ὁμοιότητα· τὰ ἦ Βασι-
λικὰ, διὰ ἦ τρυφὴν καὶ ἐκ ἀξια-
σύτου κρινόμενα, εἰς ἦ Σάμιον ἀν-
τιθέχουσι Διονύσιον· τὰ δὲ Ορνι-
διακὰ εἰς ἄλλον πῖνα Φιλαδέλφειαν
Διονύσιον, ὧν, διὰ λέξεως ἀκρω-
λογίαν, ἐπεσθῆκεν διάκενον. τὸ δὲ
παρὲν ποίημα, ἰσοεικὸν καλεῖσθαι οἱ
παλαιοὶ, συγκείμενον ἐκ τοπικῶ, καὶ
ποσειδάωνικῶ, καὶ χερσικῶ, καὶ γένε-
λογικῶ· εἰς αὐτὰ διακρίνεται ἦ ἰσοείαν
φασί. ἐκ μὲν τοπικῶ, ὅτι καὶ ὁ πᾶς
ἐνταῦθα τῆ βιβλίου σκοπός, τῶν
γῆς ὅτι περὶ γῆσιν· ποσειδάωνικῶ ἦ,
ἐν οἷς ἄλλα τέ πῖνα ἰσορεῖ, καὶ ἔθων
ἔθνη ἐκτίθει· χερσικῶ δὲ, ὡς ὅτι
καμῶ μέμνη· καὶ ὧν αὐτὸς περὶ
ὅτι δηλαδὴ ἐκ ὅτι τῶν ὑδάτων,
ἀλλ' ὅτι τῶν ἀράκων· γενεολο-
γικῶ δὲ, οἷον ὅτι τῶς Σαυρομάτας

ἐξ Αμαζόνων εἶπε κατὰ μάδαι, καὶ
ἐκ δέλων τῶς ὅτι ἐφευρέας Λοκρεῖς.
οἱ δ' αὐτοὶ παλαιοὶ ἐπανύουσι καὶ τὴν
ποσειδάων τῆ παρόντος βιβλίου, ὡς
τῶς ὅτι ἀλλήλους ἔχον ἀρετάς. φασί
οἱ γὰρ ὅτι ἀρισταὶ ποσειδάων, φασί
καὶ ποσειδάων, καὶ συμπαδείαν. ὧν
μὲν ποσειδάων τέλος ἔχει τὴν ποσει-
δάων ἦ τῶς ἐξῆς λόγῳ σκοποῖ· ἦ
ἦ ποσειδάων ἐπιστρέφει ἦ ἀκροατῶν, καὶ
ὅλον ἦ τῶς ἔργῳ ποιεῖ· ἦ δὲ συμ-
παδείαν καὶ πῶς ὅτι ἐκείνη καὶ ποσει-
δάων τῶς λέγονται ποσειδάων
ταῖς ἀκροαταῖς. καὶ Διονύσιος
οὗ (φασί) σκοποῖ τῶς βιβλίου ἐκ
ποσειδάων εἰπὼν, τὸ μέλλειν γαῖαν
τε καὶ εὐρέα πόντον ἀείδειν, ποσει-
δάων τε ἐποίησε, κινήσας τὸν ποσει-
δάων νοῦν, ὡς ὅτι μεγάλη τῶς
ποσειδάων ἦ μὲν ἦ ἄλλα καὶ ποσει-
δάων κεφαλαιώδη τοῦ ὅλου βιβλίου
τέτρω τῶς τῶν ἐξέδετο. ἐν ἦ τῶς
ἀνδρῶν ἀρετὰ φύλα, συμπαδείαν
ἐξεκαλέσαστο καὶ ἐφεικύναστο, οἷον
συγγνώμην

ἡ γνῶμη τὸν ξόρον, εἶπε φα-
 ῖν ἀδελφὸς πρὸς πλὴν ὅτι πολ-
 ῶν καὶ ἀκείτων ὑφ' ἡγήσιν. πολὺ δὲ
 σφῆς ἢ παρὰ τοὺς ποίησις ἔχει,
 μάλιστα καὶ τὸ εὐκρινές, ὡς παρὰ
 5 ἔμνηται, ἐ μόνον διὰ τῆς ἐπαναλή-
 ρων, καὶ διὰ περ ἔφαμεν, καὶ ὅτι
 ἡ γνῶμη συμπληρώσων, ἀλλὰ καὶ
 διὰ τῶν πυκνῶν ποικιλιῶν. ὅπου
 καὶ τὸ πᾶν διδασκαλίας ὁ Διονύ-
 10 ος ἐν πολλοῖς ἐκπύει δι' εὐκρί-
 νων ποικιλιῶν ὅτι τοῖς δὲ τὸ δι-
 δασκαλίων ποικιλιῶν. πολλὰ
 καὶ δὲ καὶ ποικίλως ποικιλιῶν
 15 ἀκρίτως, ὡς ἂν μὴ ἐξυπιδόων
 ὡς νομίζῃ πειρηγῆναι τοῦτον

ἀδελφείνῃ. πολὺ δὲ καὶ τὸ χάλ-
 λος ἔχει τὸ συγγραμμάτιον τῆτο,
 καὶ ἐδελφὸς ὅπως ἀμοιρεῖ τῶν πολλῶν
 ποικιλικῶν καλῶν τὸ μικρὸν τῆς
 5 ποικιλικῶν τῆτο σωματίον. εἰ δὲ
 πᾶς ἔχει καὶ κῆρας βραχυτάτης,
 καὶ διὰ τῶν σῶμα καλὸν δοθέντας π-
 νας ἐ ποικιλικῶν τοῖς πολλοῖς, ἢ
 λειψύτας παρεμπιφυκῶν οὐκ ἐν
 10 καίῳ, ἀφ' ὧν ἦκα τὸ πολὺ τῆ
 χάλους ἀχρεῖται, σκεπτικῶν
 οἱ πειρῶν, καὶ οὐ πᾶν φιλό-
 καλοι. ἡμεῖς γὰρ, οὐ μῆναι τοῖς
 ἔλκεσιν ἐφ' ἑαυτοῖς, μέλινται δὲ, τῆ
 15 τῶν μουσῶν λειψύτας τὸ χάλους
 ἀπαιτῶνται.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.

ΑΡΧΟΜΕΝΟΣ¹ γαῖάν τε καὶ εὐρέα πόντον αἰείδων,
καὶ ποταμὸν πόλιν τε, καὶ ἀνδρῶν ἀκριβή φυλα,
Μνήσμεναι ὠκεανοῖο βαθυρόου· ἐν γὰρ σκέτρων
πᾶσαι χθονί,² αἵ τε νῆσοι ἀπείριτοι, ἐστὲ φάνωται.
οὐ μὲν πάντα διαπρὸ περιδρομῆς· ἀλλὰ Διαιφίς
Εὐρυτέρη βεβαῖα πρὸς ἡλίοιο κελεύθου,
Σφενδόνη³ εἰσικυα·⁴ μίαν δὲ ἐκάπερ ἔχουσιν

ΕΤΣΙ ΤΑΥΤΟΙ ΤΟΤ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ἀρχιεπισκοπῇ καὶ μητροπολίτι εἰς Διονύσιον τὸν Θεσσαλονικῆν.

Ἀρχὴ γὰρ ἐκ τῆς κειμένης παρεκβολῆς, καὶ λοιπῶν ἐπεβολῶν.

1. Οπ τὸ τῷ Θεσσαλονικῇ ἐνταῦθα
ἐπαινοῦμαι ἐκ Πανδραμῆς ὡδὲς κα-
εἰς τὴν. Πανδραμῆς μὲν γὰρ ἐν τῇ ἐπι-
την ἀθλαφόροι πρὸς Κόρινθον, ἐπαι-
μιάζεται ὅτι, "Ολυμπιονίκην ἐπαινοῦν"
"οἶκον, γνῶσθαι οὐλοῖται Κόρινθον". ὡφ-
ῆς δηλαδὴ ὁ οἶκος περιέχεται, ὡς μέρ-
αὐτῆς. ὁ Διονύσιος δὲ, μιμητὴς μὲν
ἐκείνου, ἐνταῦθα φησιν, Ἀρχομένης
γαῖαν τε καὶ εὐρέα πόντον αἰείδειν, καὶ πο-
ταμὸν, καὶ πόλιν, καὶ ἀνδρῶν φυλὰν,
μνήσμεναι ὠκεανοῖο βαθυρόου· ὅτι τῇ γῇ
δηλαστὴ καὶ τῇ ἐν αὐτῇ περιελθούσῃ,
καὶ ἐν αὐτῇ ἐστὶν ἡ γῆ. ὁμοίως ἐν ἀμ-
φω ἐξημερεύεται τὰ ἐπαινοῦμαι. τὸ δὲ ἐν
τῷ ὠκεανῷ τὴν χθονά πᾶσαν εἶναι, πα-
ρακατὸν ἄλλως φερέτω, λέγων, Πάντη δὲ
ἀκαμάτῃ φέρεται εἰς τὸν ὠκεανόν, καὶ
ὠκεανὸς περιδρομῇ γαῖαν ἀπύσταν.
τὸ δὲ σύμφωνόν ἐστι τῷ Ομηρικῷ τῷ,
ἀψόρροον ὠκεανόν. πάντως γὰρ ὠκεανὸς
ἀψόρροος, ὁ εἰς ἑαυτὸν ὄρεων, ἢ γὰρ ἐ-
παύσῃ, καὶ εἰς κύκλῳ χῆμα περιελθ-
ούσῃ, καὶ ὅπως ἐναπλάττει ἑαυτὴν τῇ

γῇ· καθὰ καὶ Ορφέας ἐν τῷ περὶ Διὸς
καὶ Ἡρώς φησὶ, λέγων,

Κύκλῳ ἀκαμάτῃ καλλιρόον ὠκεανόν.
Οἱ γαῖαν διήσσι περίεχ' ἐχ' ἀμφαλιζέται.
ὡς γὰρ ὠκεανὸς περιελθούσῃ τῇ γῇ,
καθὰ καὶ Ερατοσθένους δοξάζει· ὁ γὰρ
τῆς ἐστὶν ἐν πολλοῖς ὁ τὸ οἰκουμενικὸν τὸ
συνταγματικὸν ποιησάμενος. διὸ καὶ ἐπὶ
φανώσθαι τῇ γῇ φησιν, ἥτις κύκλῳ πε-
ριελθούσῃ, τὰ ὠκεανόν, αἵ τε νῆσοι. ἐκ
δὲ τὸ ἐπιφανώσθαι, ὑπὸ φαντασίᾳ τὸ κατὰ
κύκλῳ περιελθούσῃ ἀκρίβῃ καὶ περιέφω-
ιστοδίαται τὴν γῆν ὑπὸ τῷ ὠκεανῷ πε-
ριελθούσῃ (ὅπερ οὐκ ἀληθὲς ἐστὶ, καθὰ
περὶ καὶ Ηρόδοτον δοκεῖ, λέγοντι, μὴ δὲ ἀλη-
χία· τὸς λέγοντας κυκλοπερὶ τῇ γῇ
ὡς δὲ τὸν) ἐπὶ γὰρ ὡς διορίζεται
τὸ, ἐ μὲν πᾶσι Διὰ τὸν, ἥτις διὰ
περιδρομῆς, ἀλλὰ δηλαδὴ ἐπαινοῦμαι.
ὡς ἐξηγήσεται, δίκην σφενδόνης. πρὸς
γὰρ τὸ χῆμα ἢ οἰκουμενὴ γῆ, καθὰ καὶ Πο-
σειδώνιος δοκεῖ. διὸ καὶ εἰς δύο κόπτε-
τίμηται ἢ οἰκουμενὴ, ὡς ἐν ταῖς μετὰ
ταῦτα ἐρεῖ ὁ Διονύσιος· ὅτι εἰς μὲν, ὁ
ἀπὸ τῆς

ἀπὸ τῆς

DIONYSII

ORBIS DESCRIPTIO.

INCIPIENS terram & latum mare canere,
Et fluvios, urbesque, & hominum nationes indiscretas,
Mentionem faciam oceani profunde-fluentis: illo enim
Tota tellus, tanquam insula immensa & interminata, est cincta.
Non tamen tota prorsus rotundum circuitum habet: sed utrinque
Latior (*magis extensa*) vergens ad solis vias,
Fundæ similis. una autem ipsa quamvis sit,

ΕΤΣΤΑΘΙΟΤ ΤΟΤ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ἀρχιεπισκόπου ἀπομνήμονα εἰς Διονύσιον τὸν ἐξηγητήν.

Ἀρχὴ τ' οὐκ ἔχει μέρη περιεχολῶν, καὶ λοιπὴν ἐπιτελῶν.

ἀπτελῶν τὴν Ἀσίαν· εἰς δὲ, ὃ ἐκ τῆς
Εὐρώπης καὶ τῆς Λιβύης ἀπαρτιζόμενος.
τ' δὲ τοιαύτης οἰκονομικῆς σφινδόνης τὴν
ἔξυπτα μὲν πρὸς τὴν ἀνατολὴν εἰσι εἰς
πρὸς τὴν δύσει, ἀ δὲ κελευδὺς ἡλίω
καλεῖ· τὴν εὐρύτητα δὲ πρὸς τὴν ἀρκ-
τὴν καί τινι μέρει, εἰς τὴν ἰσημερίαν.
ὅτι καὶ οἱ μὲν κατὰ τὰς βάσεις ὄντων,
τὸ μὲν πρὸς κερυφὰς ὄξυ, πρὸς τὴν κεῖθε
καὶ δυσμέγας· τὸ δὲ κατὰ τὰς βάσεις ἐν-
δο, πρὸς νότον εἰς βορρᾶν.

2. Οὐρα δὲ ὅτι νῆσον εἰπὼν τὴν ἀπεί-
ρονα γῆν, εὐτελῶς καὶ σμικροπερίετρον,
ἀνίστησι ἄλλως τὸ τ' κλήσεως τυπεῖον,
ἀλλὰ περὶ ὁδοῦ ἐπιπλέουσι σιμῶν, εἰς τὴν
εἰς ὑψὺ τὸ πρῶτον, ἐκ ἀπλῶς
νῆσον αὐτὴν εἰπὼν, ἀλλὰ περὶ σιμῶν
ἀπείρεται, ὅτι ταυτὸν ἐπὶ τὰ ἀπείρονα
καὶ οὕτως ἀντιδιατείλας αὐτὴν πρὸς τὰς
ἄλλας νήσους, αἰτίαι, ἀλλὰ τὸ μὴ ἀπείρον,
εὐδαιμονοὶ λέγονται, ταῦτα εὐδαίμονα, ἐν-
περίετρον. φησὶ γὰρ ὅτι ἐν ἐκείνῃ πᾶσι
χρῶν, ἀπὸ νῆσον ἀπείρεται, ἐπεὶ φανερ-
ται. δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι καὶ εὐρύτητα πρὸς

τ' οἰκονομικῆς βόρεια, καὶ τὴν ἰσημερίαν, καὶ τὴν
ἐρητίαν, ἀλλὰ οἱ παλαιοὶ πνακτογράφοι
τ' Εὐρώπης μὲν τὴν καὶ ἀνατολὴν εὐρύτητα
λέγονται πρὸς πρὸς βορρᾶν, ὡς ἐν τῇ
χοίαν ἐγγράφειν εὐκρινῶς τὴν οὐ αὐτὴν
πολλὰ εἶδη· τὴν δὲ Λιβύην ἀπείρεται,
ὡς ὑπερβάλλεται τὴν μετὰ τὴν εἰς
αὐτῆς εἶδη, διὰ τὸ πολὺ τ' ἐκείνη ἀπεί-
ρητον ἵνα μὴ ἴσχυται, φανερὸν, τὴν πᾶσαν
χωρίον ἀφαιρῶν.

3. Σφινδὸν δὲ τὴν οἰκονομικὴν ἐκεί-
νει ὁ Διονύσιος, ἢ τὴν λιθοβολῶν ἐργασίαν,
ἢ καὶ αὐτὴ τὴν σφινδὸν τ' διακτυλίαν· εἰ
δὲ πρὸς ἐκείνῃ τῷ περὶ ἀντιδιατείλας, ἀφαν-
εῖται εἰς τὴν διακτυλίαν σφινδόνης καὶ
τὸ ὄνομα· τοιαῦτα γὰρ αὐτὴ τοιαύτη πεί-
λαι ποτὶ ὅσα κατὰ τὸν ὄξυ, ἐπὶ τῇ
κρίσει μὲν εὐδαίμονα, ἐπὶ τῇ πρὸς δὲ,
κατὰ ὁμοιότητα τ' ὁμοιότητος πρὸς ὁμοιότη-
σφινδόνης, σιμῶν καὶ εἰς ἔξυπτα. εἰ δὲ
παλαιοὶ φασὶ καὶ ὁμοιότητος πρὸς ὁμοιότητος
σφινδόνῃ καλεῖσθαι, ὁμοιοὶ τῇ περὶ ὁμοιότη-
σφινδόνῃ ὄντι, πλατὺν μὲν καὶ αὐτὸν τὴν
μείον, εἰς πρὸς τὴν μετὰ τὴν πᾶσαν πᾶσαν,

Ἀνθρώποι τριώσῃσιν ἐπ' ἡπείροιςι δάσαντο·
 Πρῶτα μὲν ἔν Λιβύην, καὶ δὲ Εὐρώπην, Ἀσίην τε.
 10 Ἀλλ' ἦτοι Λιβύη μὲν ἀπ' Εὐρώπης ἔχει ἔθρον
 Λοξὸν Ἰπὶ θραμμήσι, ἱ Γάδερα τε καὶ σῶμα Νείλῳ·
 Ἐνθα βορείοτατ' ἐπέταμ' μυχρὸς Αἰγύπτιοι,
 Καὶ ἑτέρῳ πείπυσον Ἀμυκλαίοιο Κανώβου.
 Εὐρώπην δὲ Ἀσὶς Τανάϊς διὰ μέσσον ὁρίζει·

ἐκ λεπτοτέρων δὲ καὶ ὀξυτέρων τ' ἄκρων
 ὀπίσω δισμεύμενον. καὶ δὲ, φασί, καὶ ὀπι-
 εδοφιδόνη παρὰ τοῖς Κωμικοῖς, ἐκ τ'
 ἐκαστοῦ τῇ τοιαύτῃ σφιδόνη, διὰ τὸ
 γελοῖοι τὴν ἀπειρημένην τῇ κεφαλῇ. ἔ-
 5 ὀπίσω μὲν ἔχουσι τὰ πλατύτερα, τὰ δὲ
 ὀξύτερα καὶ τ' δισμεῖν, περὶ τὸ ἐμπεσεῖν.

4. Οἱ τὴν ὅλην γῆν, καὶ περ μίαν
 ἔσαν φύσει καὶ συνεχῇ, οἱ ἄνθρωποι
 τριστῆς ἐπ' ἡπείροις ἰδύσαντο. τοῦτο
 δὲ ἐκ τ' Ἡροδότου παραπύφραστοι, ἐπὶ
 τ' ὅπ' τῇ γῇ μὴ ἔση τελευτῶσα κεν-
 τὴν ὀνομασίαν, ἐκαστοῦ ἔχοντα γυναι-
 κῶν. εἴτα ὁ Διόνυσος, φιλοπυμνῶν
 ἐν ἑκῇ ἀφελασίῃ τὰ πτωχὰ τελευ-
 15 τήματα τ' γῆς, φησί,

Πρῶτον μὲν Λιβύην, μετὰ δὲ Εὐρώ-
 πην, Ἀσίην τε.

Ἰστέον δὲ ὅπ' ἀφελᾶται τ' ἄλλων τῇ Λι-
 βύῃ ἐν καὶ ἐν ταῖς ἐξῆς, δὲ κατὰ πρῶ-
 20 πειρηγῆκῃ ἀνάγκῃ, ἀλλὰ οἱ αὖ Λίβου,
 φιλοῦν τὰ οἰκεία, καὶ ἔτα τὸ ἑαυτοῦ ἔθνος
 τ' λοιπὴν ἀφελᾶται. ὁ τὴν αὖ Α-
 μυκλαίαν γενομένην, ἔχῃ τὴν ἀφελᾶ-
 τῶς ἔχον, ἀλλὰ μετὰ τὴν πρῶ-
 25 τήν, καὶ τ' Εὐρώπης ἀφελᾶται,
 εἰς τὴν Λιβύην κατέληξεν.

1. Ὅτι πρῶτα Λιβύης, ἐπὶ τὴν μὲν
 τὰ Γάδερα, περὶ ὧν ἐν οἰκείῃ ἱσθίσεται·
 ἴσθον δὲ, τὸ Κανώβιον σῶμα τῷ Νείλῳ,
 30 περὶ ἃ μικρὸν ὅσον εἰρησέσεται. ὅτι μετὰ
 γυναικὶ Φρόντιδ' (κυβερνήτης δὲ ἄρ-
 στος Μινέας ὁ Φρόντης, υἱὸς Ονήταρος)
 ἐξελθόντες ἀπὸ βορρᾶς οἱ περὶ Μινέ-
 λαν, ἀφελᾶται τῇ Ρόδῳ, ὑπὸ κυβερ-

νήτῃ ὅστις τῇ Ἀμυκλαίῳ Κανώβῳ. τ' δὲ
 Ρόδῳ τ' Ἐλίνης καὶ ἀδραμόντων (π-
 ρεῖλῃ τ' αὐτὸς μνήμη ὧν ἐν τῇ Τρείᾳ
 κακῶν ἔπαθον δι' αὐτὴν) φεύγοντι μὲν
 5 ἐκ τ' Ρόδου οἱ ἀμφὶ τ' Μινέαν, κατὰ
 γυναικὶ δὲ Φοινίκῃ, ὅθεν εἰς Αἴγυπτον.
 ἔ δὲ ἀκιστάμενοι τὰ σκάφη καμῶντα τῇ
 δυσχερείᾳ τ' πλῆ, διέτρεπον ῥέοντι τῷ,
 ἐν ᾧ Κανώβῳ ἀποδύσκει· ὃν γὰρ
 10 ἐν τῷ μὲν Μινέαν σιωοικίζει πόλιν
 ἐπὶ τῷ μνήματι, τὸς ἀχρειοτάτους δὲ
 σὺν ἀφελῇ μὲν ἐκεί, καὶ τὴν πόλιν ἐπ'
 αὐτῷ Κανώβῳ ὀνομάζει· ἐνθα περ καὶ ἡ-
 15 σ· τὸ Ἐλίνιον, τῇ Ἐλίνῃ παραδύμεν.
 φασί δὲ τὴν Κανώβον ταύτην Ἀλεξάν-
 δρειας ἀπὸ τῆς σάβιας ἱσθῶν ἐκείνη,
 περὶ ὁδὸν αὖ ἐκ τ' Κανώβου ἐκείνη
 τ' κυβερνήτης ἐκείνη, ἐκεί περ φανοῖ-
 20 ν· Κανώβος ἐπὶ τῷ μνήματι, ἀφανὴς μὲν
 τοῖς ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ κλίματι, ἀπὸ δὲ
 Ρόδου ἀρχομένη φαίνεται· ὅς ἐν τῷ μα-
 σκαρῶν, τρίτον λίγεται ῥέοντι μέρει
 ἀπὸ τῆς. ὁ δὲ τὰ ἰδιώτῃ γενομένης φησί,
 25 ὅτι ἴδεν μὲν Κανώβον γενομένην τὴν πόλιν
 διὰ τ' π, γενομένη δὲ ὅμως διὰ τ' β.
 ἀπὸ δὲ τ' Κανώβου ἀνδρὸς, ἢ τ' Κανώβου
 πόλεως, καὶ τὸ σῶμα Νείλῳ, ὡς ἐκεί,
 Κανώβιον ἐπὶ τῷ μνήματι, ὅπ' καὶ τὴν
 Διόνυσον, ὁ βορείοτατος ἐστὶ τ' Αἰγύπτου
 30 μυχρὸς ὡς περὶ τῇ καὶ ἱταλῶσιν περ-
 τεμένει τ' τ' Αἰγύπτου βορείῳ μέρει.
 τὴν δὲ τινες τὸ Κανώβιον σῶμα τ'
 Νείλῳ καὶ Ἡρακλῆϊ καλεῖσθαι φασί· λί-
 35 γητες ὅτι Ἡρακλῆς φέρων ἐξ ἐπὶ τῇ
 Εὐρυδῶς τὰ χρύσια μῆλα, καὶ γίλαν
 Λιβύην

ORBIS DESCRIPTIO.

Homines tres in continentes partiti sunt :

Primum quidem Libyam, deinde vero Europam, Afiamque.

10 Sed certe Libya quidem ab Europa habet terminum

Obliquum in lineis, Gades & os [*ostia*] Nili :

Ubi maxime borealis est recessus Ægypti,

Et fanum percelebre Amyclæi Canobi.

Europam autem ab Asia Tanaïs in medio difterminat:

αἰοῦν πασαν ἐξισορῆσαι, ἤλθε καὶ εἰς τὴν
 Νεῖλκ σύματα. καὶ δὴ καλεῖται ἀπὸ
 αὐτῆ καὶ ἐν τῇ συμμάτῳ, Ἡράκλειον τὸ
 Κανωοικόν. ἡλολύφερωσε ὃ καὶ τὰς Αἰ-
 οπτικές ἀπάσης βίας. ἀφ' οὗ καὶ εἰς
 ἀμμουῖα, ἔδυσσε μεγαλοπρεπῶς. καὶ ὅ-
 τινες, ὃ ὃ Γεωργεῖα διίστα, το
 ὃ Ἡράκλειον σύμα ἱσορῶν ἔ Ἡρακλέους
 ἔχει ἱσόν τὸ ὃ Κανωοικόν, ἀρχὴν εἶναι
 ἔχον ὃ εἰς Αἰζόπτῳ Δέλτα. ἐμφαίνει ὃ
 ἔχει ὃ ὃ τρυφᾶν τὰς Κανωοίτας, ἐν
 ὃς λέγει τὸ Κανωοισμὸν ἔ τινὲς ἐκεῖ
 ἀμμουῖαν. ἐστὶ ὃ, ὡς ἱσορῶσι τινες, ἔ
 ὃς τις Κανωοῖ. ἀπὸ ὃ ὃ κυβερνή-
 τας Κανωοῖς ἔ τοῦτ' ὃ φέρεται λόγ' ὃ
 τὴν ἡμῶν ὃ ὃ Κανωοῖ καὶ τὸ αἰμα-
 ὃ ἀπὸ πτωκὶν αἰμορροῖδ' (ὅφως δὲ
 ὃ ὃ ὃ αἰμορροῖς, ὅτι ἔχουσιν ἰσυνε-
 ὃ τὸ ὅλγον συνείχεσθαι ὅσῳδ' ἀκανθῶν)
 τὴν αἰμορροῖς τὴν ἐπιπτώσει, φασι, ὃ
 ἀπὸ ὃς ὃ λυοῖσσι, τὸ αἰμαῖνα δόκειν ἐ-
 εἶναι. ὡς ὃ ὃ ὃ λυοῖσσι ὃ φουκαὶ τὴν ἀν-
 ὃ πῶν, καὶ ἔδυσσεν ἐν ὃ δῆγματ' ὃ,
 ἔλινη ἀπὸ πτωκῶν ὃ ὃ, ἔ τὸ ἡμεῖς
 τὴν αἰμορροῖδα συγῆσα, ἔδυσσε τὴν
 ὃ τὴν ἀκανθῶν, ἔδυσσεν ἔχουσιν ἔτι
 ὃ ὃ ὃ ὃ ὃ ὃ τὴν ῥάχιν ἀπο-
 ὃ ὃ, ἀμμουῖαν ὃ τὸ ἡμεῖς. καὶ τὸ
 ὃ ὃ ὃ κακασμένην τὴν ῥάχιν αἰ-
 ὃ ὃ ὃ εἰσι. καὶ οὕτω μὲν ὃ μῦθ' ὃ ἀ-
 ὃ ὃ τὸ περὶ τὴν αἰμορροῖδα φ-
 ὃ ὃ σύμπτωμα. ὃ ὃ λόγος πῶσι ὃ
 ὃ καὶ εἰς ἀνθρώπῳ σπῶμμα, ἐάν τις
 ὃ ὃ ὃ ὃ τὴν κακίαν, ἔχει πὲρ ὃ περὶ
 ὃ κατὰ τὴν ῥάχιν κακόν.

2. Οτι τὴν Κανὼν πόλιν περιέφρα-
ζων, ἔτω φησὶ, τίμειν περιήρπυεν Α-
μυκλαῖοι Κανὼν. τῆς τῆς, αὐτὴ ἡ πό-
λις ἡ Κανὼν. ἔτω καὶ κατωτέρω ἡ-
λων εἰπείν ἐν μὲν λέξει, ἀκίανος, φησὶ
περιφραστῶς, ἀκαμάτης ῥόον ἀκίανος,
ἤγχε αὐτὸς ὁ ἀκίανος. τίμειν δὲ Καν-
ὼν, οἰοῖται ἱερὸν, ἡ τόπος τῆς Κανὼ-
ν ἰδιόκτητης.

3. Οτι Εὐρώπης ἔσται Ἀσίας ἰστίον μὲν
 μεσοθλαίον ὁ Εὐλάσσοντες, νοτιώτατοι δὲ
 ὁ Νεῖλος. πρὸς βορρᾶν δὲ πᾶσι Εὐρώπῃ
 ὀρίζεται Ἀσίας ὁ Τάναϊς, ὃς ἐλισσόμενος
 ἀπὸ τῆς Σαυροματῶν καὶ Σκυθῶν γῆς,
 εἰς τὴν Μαγῶν λίμνῃ κατασύρεται. Ι-
 στίον δὲ ὅτι ἔχει ἀπλῶς τὰ πρὸς βορρᾶν
 τῆς Ταυρίδος τῇ Εὐρώπῃ προσήμειαται,
 ἀλλὰ μὲν ὅτι πρὸς δύσιν ἀπὸ αὐτῆς ἀ-
 φορίζονται. τὰ δὲ καὶ πρὸς ἀνατολὰς τῆς Τα-
 ναϊδος, τῇ Ἀσίᾳ προσελογίζονται. Φησὶν
 ὅτι πρὸς τὸν ὅτι ὁ Τάναϊς ἀπὸ τῆς

Εἰς δύοσιν, Εὐρώπῃν, εἰς δὲ αὐγαῖς,
Ἀσιδὲ γαῖαν.

ἡ μὲν λέγει ὅτι δ' ὑπεμένεται εἰς βορρᾶν
 μὲν, τὴν Εὐρώπην, εἰς δ' ἰόντων, τὴν Ἀσίαν
 ὅθεν καὶ αὐτὰς τὰς Μαγῶνας καὶ τὰς Σαυ-
 ρομέτας Ἀσιανὸς ἰσχυρεῖ, διότι καὶ πρὸς δύ-
 σιν αὐτὰς ἀφορίζῃ ὁ Τανάϊς. ἔτι δὲ ὡς ἐν-
 ταῦθα λέγῃ, ὁ Τανάϊς εἰς Σκυθίαν σύρ-
 ται βορείαν ἔχουσιν. Ἐκ αὐτῶν δὲ φησι,
 Σκυθικὸς ἐπιτρέχει πεδίοις, οἱ δὲ Σκυ-
 θαι Ἀσιανοὶ ἐσσι, καὶ τὸ Διούσιον. ἔκουν
 ἀπ' αὐτῶν Εὐρωπαϊκά πάντα τὰ βόρεια τοῦ
 Τανάϊδος, ἀλλ' ὅσα πρὸς δύσιν ἀπ'
 αὐτῶν ὀρίζονται. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ ποταμὸς
 ἔστ',

- 15 (ὅς ῥά θ' ἐλίσσόμεν^ο γαίης Διὰ Σαυροματάων,
 Σύρεται¹ ἐς Σκυθὴν τε καὶ ἐς Μαγώπιδά λιμένα)
 Πρὸς βορέην. νότιον δὲ μεστέριον Ελλήσσοντ^ο.
 Σῆμα δ' ὑπερέτα² νοτιώτατον ἐς γῆμα Νείλα.
 Ἄλλοι² δ' ἠπείροισι Διὰ χθόνα νοσφίζουσιν.
 20 Ἰσθμὸς ἄνω τέταται³ τις ὑπέρτατ^ο Ἀσιδ^ο αἴης,
 Κασπίης τε μεσηγὺ καὶ Εὐξείνοιο θαλάσσης.
 Κεῖνον δ' Εὐρώπης Ἀσίας θ' ὅρον ἡδ' ἄζαντο.
 Ἀλλ^ο δ' αὖ μακρὸς καὶ ἀξέσφατ^ο ἐς νότον ἔρπει,
 Ἀρράβικῃ κάλπειο καὶ Αἰγυπτίῳ μεσηγύ.
 25 ὅς ῥά τε νοσφίζει Λιβύην Ἀσιήτιδ^ο αἴης.
 Τοῖα μὲν ἅμφ' ἔχρουσι βροτοὶ διεφημίζαντο.
 Πάντη δ' ἀκαμάτῃς φέρεται ῥό^ο ὠκεανοῖο,
 Εἰς⁴ μὲν ἑὼν, πολλῆσι δ' ἐπ' ὠνυμῖνσιν δρηρῶς.
 Ἦτοι⁵ δ' μὲν Λοκροῖο παρ' ἐρχατίνῳ (εὐφύροιο,

ἔστ^ο, Διὰ τὸ πεπυμένως ῥεῖν, Τανάϊς
 Ελληνὶ καλύμεν^ο, Σίλις, ὡς φασὶ ἱ-
 νες, παρὰ τοῖς παροικήσιν βαρβάρους ὠ-
 νόμασιν. ὅπ δὲ καὶ ἄλλοι πεπυμγὶ ἐν
 βαρβάρους ῥέοντες ὅμως ἐξελληνίζονται
 τῇ κλήσει, ὅλην. τοῦτος γὰρ καὶ ὁ Νείλος,
 καὶ ὁ Θερμώδης, καὶ ὁ Αραξής, καὶ ἄλλοι
 ποταμοί. καὶ ὁ Ἡερδανὸς δὲ ἐν βαρβάρων ὀ-
 νομα, καὶ τὸ Ἡερδανόν, ἀλλὰ Ελληνικόν,
 ποιήσιν, φησὶν, ὑπὸ πιν^ο ποιητῆ. ὃ δὲ
 Ταναιδ^ο ἄλλοι μὲν φασὶ μὴ γνωρίζε-
 σθαι τοὺς πηγὰς. Ἡρόδοτος δὲ, ἐν λίμνης
 μεγάλης αὐτὸν λέγει εἰς λίμνην ἐπὶ με-
 λίσσῃ τῇ Μαῶν περὶ εἰσβάλλειν. λέγων ὅτι
 καὶ ἡ Μαῶν τις ἐν πολὺ ἐλάττω τῷ Πόντῳ
 ἐστὶ, λεγόμενη, φησὶ, καὶ μήτηρ τῷ Πόντῳ.
 καὶ κεῖνο δὲ εἰδέναι χρὴ, ὅτι Ἀρριανὸς καὶ
 ἄλλοι Τανάϊν ἰσχυρῶς Σκυθικὴν, ὅν ὁ Α-
 λέξανδρ^ο ἐπέκινδυνως διεπίρασεν.

1. Ὅπ τὸ, σύρεται ὁ Τανάϊς εἰς Σκυ-
 θίαν, καὶ εἰς Μαγώπιδά λιμένα, καὶ τὸ, συ-
 ρόμεν^ο Λιβύῃ, καὶ τὸ, ἰσχυρῶς, ὡς
 ἐπὶ ὅφῳ εἴρηται τροπικῶς, οἷα τὸ πο-
 τανῶν ὀφειοῦ ὡς πᾶς ἐλισσομένην. τοῖς

των δὲ ἐν τῷ πόντῳ ὅλην ἐλίσσῃ, κα-
 εῖως γὰρ ὅλως τὸ σῶμα τῷ ὅφῳ.

2. Ὅπ ὁ Διονύσι^ο μὲν τοὺς τρεῖς ἡ-
 πείρους, τὴν Λιβύην, τὴν Εὐρώπην, καὶ
 τὴν Ἀσίαν, καὶ μέγιστε τῆς οἰκουμένης
 τμήματ^α, ὅθεν ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ νοσφίζει, το-
 τίσι χωρίζει ἐν Διαιρεί. καὶ τὰς αὐτὰς
 ὅρας ἐξ ὑδάτων μεσολαβούντων γνω-
 ρίμας ποιεῖ, Διὰ τὸ σημειωδύστερον πρὸς
 10. ἐνκρινέστερον. ἄλλοι δὲ (οἷς ἐνδὲ ἀρίστη
 αὐτὸς φαίνεται, Διὰ τὸ δυσόρεστον, καὶ
 σὺν ἐνκρινέ) τοὺς τοιαύτας τρεῖς με-
 γάλους ἡπείρους ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἡπείροις ἐπὶ
 15. ραῖς μικροτέρας Διὰ χωρίζουσι. λέ-
 γοντες, Ἀσίας μὲν καὶ Εὐρώπης ὅροι εἰ-
 τὸν μέγιστον ἐν πλατύτετον ἰσθμὸν, τὸ
 μεταξὺ Κασπίας καὶ Εὐξείνης. αὐτὸ δὲ
 ἰσθμὸν σὺν πολλοῖς ἄλλοις τόποις, ἐν
 20. ὄρεσιν καὶ ἐν Προμηθεῖος Κασπίας
 Κόλπον καὶ Ἀλόνειαν. ἄλλοι δὲ αὐτὸν
 ἰσθμὸν μέγιστον τὸν μεταξὺ Ἀρράβικης
 καὶ Αἰγυπτίας, ὅροι εἶναι φασὶ Λι-
 βύης καὶ Ἀσίας. ἐν ὅρα ὅπως (ἰσχυρῶς λέ-
 γοντες)

(Qui quidem volvens se per terram Sauromatarum,
Trahitur in Scythiam & in Mæotidem paludem)
Versus boream. australis autem terminus medius Hellespontus :
Sed limes est ultra porrectus maxime australis usque ad os Nili.
Alii autem continentibus terram separant.
Isthmus fursum porrectus est quidam supramus Asiaticæ terræ,
Caspium inter & Euxinum mare :
Illum autem Europæ Asiæque terminum dixerunt.
Alius vero longus & immensus in austrum serpit,
Arabicum sinum & Ægyptum inter ;
Qui quidem separat Libyam ab Asiatica terra.
Talia fane de terminis mortales vulgarunt.
Circumquaque porro infatigati fertur fluxus Oceani,
Unus quidem, sed multis cognominibus instructus.
Nempe qui est ad Locri extremitatem zephyri,

ὅς σινηΐδης ἔστι καὶ ἡγετονέστερον ἢ μεταξὺ
τοῦ γαλασσῶν πελάγους (αὐτὸς, τῇ λέξει
καὶ ἡγετονέστερον, ἰσχυρὸς ἐν ὅλῳ τῷ
ὡς ἔστιν ὅτι πλάτυνται
πολυτερεῖς ἡπεύρεται. ὡς δὲ ἡμεῖς τὸ
ἡμεῖς τέταρτῃ περὶ τὸ, μακρὸς καὶ ἀ-
φαστος ἐς νότον ἔρπει. Ἐν οὖν τοῖς ἐξῆς
ἡπεύρεται πλάτῃ ἰσχυρὸν λέγει ἢ με-
τὰ τὴν Εὐξείνῃ πόντῃ καὶ τῇ Ἰαστικῇ καλ-
εῖται ὡς αὐτὸς ἀσπίδα, φησὶ, φύλα ἡγετον-
εῖται τούτοις δὲ ἐκ τῆς ἀσπίδος πλὴν τῆς
καὶ δοκεῖ ἀνθροπολογεῖσθαι, λέγει ἢ, τέ-
ταρτῃ, λέγει ἢ, μακρὸς καὶ ἀφαστος καὶ
αὐτὸς, ὡς καὶ οἱ δὲ μὲν τὴν κυρίως ἰσχυρὸν,
καὶ δὲ ὅμως ἡγετονέστερον πλὴν λέγει ἢ
πύσης ἡπεύρεται ἀπὸ τῆς ἡγετονέστερον ἀπεί-
ρη ἢ ἡγετονέστερον γαλασσῶν.
3. Ὅτι ἀφαστος τὸ ἢ ἀφαστος ὁδὸς
καὶ, λέγει τὸ ἢ τυχρὸς ἀπὸ τῆς ἀφαστος.
τῷ δὲ ἢ πῦρ ἀφαστος, τὸ αἰεὶ ἐν τῷ
τῷ ἢ ἀφαστος, λέγεται.
4. Ὅτι ὡς περὶ τὴν γῆν, μία ἔστι, εἰς τῆς
ἡπεύρεται μετὰ τῆς, ἔστι καὶ ἀφαστος
ἡ δὲ, πάλαι ἐκ τῆς ἀφαστος ἡμεῖς.

κύκλῳ γὰρ περιελθὼς τὴν γῆν, περὶ
ἥν περὶ τὴν ὁλοκληρῶς, καὶ τὴν τῆς ἀφαστος
κέντρον ἢ ἡμεῖς. ὁ μὲν περὶ τῆς ἀφαστος
ἀφαστος, Ἀτλὰς ἐστὶν ἡμεῖς λέγεται, ἢ
γὰρ ἐστὶν ἡμεῖς πύσης ἢ Ἀτλάντιον.
ὁ δὲ περὶ βορρῆν, περὶ τῆς ἀφαστος πόν-
τῳ, καὶ Κρόνῳ, καὶ περὶ, ὡς μετὰ τὸ
λέγει ἢ ἡμεῖς. ὁ δὲ τῆς ἀφαστος, ἡμεῖς
καλεῖται καὶ Ἰνδιγῆς. ὁ δὲ περὶ νότον, ἡ-
μεῖς τῆς ἀφαστος ἢ Ἀτλάντιον.
σημαίνει δὲ ὅτι ἐν οἷς μετὰ τὴν λέγει
ἢ ἀφαστος, πόντος Κρόνῳ, καὶ αὐτῷ, ἡ-
μεῖς καὶ ἡμεῖς γαλασσῶν, καὶ ἐν τῷ, οἱ εἰσὶν
ἀπὸ νότιας ἀφαστος, καὶ, σκεδνόμενον οὐ
Κρόνῳ ἀφαστος. ἢ περὶ τῆς ἀφαστος,
καὶ τῆς ἀφαστος ἢ περὶ τῆς ἀφαστος. τὸ γὰρ, πόν-
τῳ, καὶ τὸ, καὶ ἡμεῖς γαλασσῶν, ἢ τὸ, ἀφαστος,
ἐστὶν ἀφαστος πόντος. ἀφαστος ἢ
ὁ Διονύσιον καὶ τοῖς ἀφαστος, οἱ εἰσὶν ἡ-
μεῖς ἀφαστος καὶ τῆς ἀφαστος.
5. Ὅτι ἐν οἷς περὶ τῆς ἀφαστος ἢ
περὶ καλεῖται ἀφαστος, καὶ αὐτῷ ἀφαστος
περὶ τῆς ἀφαστος, ἀφαστος γὰρ καὶ
στῆναι, ἢ περὶ τῆς ἀφαστος ἢ ἀφαστος. λέγει
1017

- 30 Ἀτλας ἐσπέρλος κικλήσκεται. αὐτὰρ ὑπερθεν
 Πρὸς βορέην, ἵνα παῖδες δρεμανέαν Ἀρμασπῶν,
 Πόντον μιν καλέσσι² πεπηγότε τε, Κρόνιον τε·
 Ἄλλοι δ' αὖ καὶ νεκρὸν ἐφήμισαν, εἵνεκ' ἀΦαυρῆ
 Ἡελίῃ³ βραδίων γδ' ὑπερ' ἄλλα τινὶδε φαίνεται,
 35 Αἰεὶ δ' ἐσκιερῇσι παχυύνεται ἐν νεφέλῃσιν.
 Αὐτὰρ⁴ ὅθι πρῶτις φαίνεται ἀνθρώποισιν,
 Ἡῶν καλέσσι Ἐνδιχὸν οἶσμα θαλάσσης.
 Ἀγχι⁵ δ' Ἐρυθραῖον τε καὶ Αἰθίοπον καλέσσι,

νοντ⁶ πρὸς τὸ ζέφυρον ἀνεμῶν, τὸ δὲ
 ζέφυρον αὖ πάλιν ἐπιπτερύμεν τῷ τῶν
 Λοκρῶν ἔδναι. Λοκρὸς μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν
 Λοκρῶν καλεῖται ὁ ζέφυρος, ὁ ἐστὶ Λο-
 κρεὺς κατὰ τὴν καὶ Ἰσμερεὺς ὁ βορ-
 ραῖς ἐν τοῖς ἐξῆς, ἀπὸ Ἰσμερὸς πόλεως
 Θρακικῆς, ἔστι μάλιστα βορρᾶς κατὰ
 ῥήγνται. Λοκροὶ δ' αὖτις ἐπιζεφύριοι
 λέγονται, ὡς πρὸς ἀνέμῳ ζέφυρον κείμε-
 νοι, ὅς πινει δὲ αὐτῶν. ὅτι δὲ καὶ ἄλλω
 λόγῳ ἐπιζεφύριος καλεῖται πῖς τὸς
 τοιαύτας Λοκρῶς, ἐν δὲ οἷσι τύπῳ ῥηθί-
 σται.

1. Οπ' ἔθνος Σκυθικὸν οἱ Ἀρμασπῶν·
 καὶ τοῦτος ἔτος μὴν ἀρμεμανίας ἢ ἀρμ-
 μαίνης λέγει. Αἰχὺλ⁷ δὲ μετὰ πᾶσι
 στρατὸν ὀνομάζει, διότι τοξικώτατοι ὄν-
 τες ἐπιμύουσι τ' ἑτέροις ὀφθαλμοῖν, ἀπὸ
 τὸ πρὸς τὴν βολὴν εὐσιχον. καὶ τὰ κα-
 ἀπὸ τῶν ἄλλων ἐν παιδῶν εἰς τὸ τοιοῦτον
 ἀσκησιν, ὡς καὶ παλαοὶ λέγουσι, εἰς
 βραχυπτεροὺς αὐτοῖς ὁ ἐπὶ τῷ σινεῖσιν
 τῷ ὀφθαλμῶν. ἐπὶ δὲ ὅτι ταῦτα, ὡς
 εἰκός, ἐκ παλαιῶν παρὰ τῶν ὀφθαλμῶν
 γίνονται πατέρων, καὶ τὰς γινόμεναι
 εἰσὶν ἀπὸ τῆς τοῦ πᾶσι εἰς ἰδιότητα
 ἰδιότητος. καὶ γὰρ δὴ περὶ, φασὶν, ἄλλως ἢ
 φύσις ἔστι παρὰ τῶν ἄλλων ἔθνος ἐξ-
 νηκί. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ Αρμασπῶν, κα-
 τὰ Ἐνδιχὸν δακτύλῳ, ἐκ τοιαύτης πάσης
 καλεῖται, ὡς οἷον ἐπὶ τῷ μετὰ τῶν ὀφθαλμῶν.
 ἀπὸ μὲν γὰρ τὸ ἐν, Σκυθίῃ, μετὰ τὸ δὲ,

ὁ ὀφθαλμός. ἰστρεῖ δὲ Ἡρόδοτος καὶ τὸ
 χρυσόφυλακας Γρύπας ἀνωτέρω τῶν
 Ἀρμασπῶν εἰκῆν, τὸς δὲ παρὰ τῶν ὀφθαλμῶν
 ἀνωτέρω αὐτῶν ἐπὶ θαλάσσης. λέγει
 καὶ ὅτι ὡς αἰεὶ εἰς πῖς ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν, ὡς
 ὑπερίστοι καὶ ὅτι ὁ Ἀφραῖς ὁ ὑμῶν ἔρμην
 ὑπερίστοι καὶ ὡς ἐδὲν γε σὶ εἰς
 λέγεται, Ἐ τὸ οἷον ἀπὸ τῶν καὶ τῶν
 σιν τὴν γλῶσσαν.

2. Οπ' ὁ πρὸς Ἀρμασπῶν ὁ κί-
 πτηνός τε καλεῖται, Ἐ Κρόνιος, καὶ
 κρὸς. καὶ ἡ τὰς αἰπολογίας, εἵνεκα, φησὶ
 ἀφαιρῆς ἡλίου, μὴ δυναμένης λεπτιῶν
 Ἐ λῦσιν καὶ ἐξαιρῶσιν τὸ ἀναγνῶναι
 γρὸν. βραδίων γὰρ, φησὶν, ὑπερ' ἄλλα τῶν
 φαίνεται, αἰεὶ δὲ σκιερῇσι παχυύνεται
 φίλαις ὁ ἡλίου, ἀπὸ τῆς τῶν νεφῶν π-
 κωσιν. ψυχρὸς ἔν ὡς ἀληθῶς ὁ τοιοῦτος
 καὶ διὰ τὸ κλῆσις αὐτῇ συζητεῖται
 ἔστιν ψυχρότης. Κρόνιος δὲ καλεῖται
 διὰ τὸ λῆμα τῷ ἐκείνῳ τόπῳ ἀρχῇ
 ἀπὸ Κρόνους, ὅς εἰς ψυξίν πέφται, ψ-
 ρὸς ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν μετὰ τῶν ἐκείνῳ
 παρὰ τῶν. διὸ καὶ τὸ ψυχρὸν αὐτῷ
 ἰσχύεται. ὁ δὲ μῦθος καὶ τὰς τῶν
 ἐκ τῶν αἰδέειν ἐκείνῳ ῥίπτει. παρὰ
 καὶ Ἀπολλωνίῳ τῷ ποιητῇ εὐρηται Κρ-
 νία λεγόμενη θαλάσση, καὶ ὁ μετὰ
 Ἰονίᾳ κλάπῃ, ἀπὸ τῆς ἡνὸς Κρ-
 30 καλεμένης τὴν τοιαύτην κλῆσιν λεγ-
 ὡς καὶ ἀπὸ Ἰσμερὸς τῆς ἡνὸς, κατὰ τὴν
 τὸ Ἰσμερὸν λεγόμενον πέλαγος.

30 Atlas [*Atlanticus*] & occidui nuncupatur: verum desuper
 Ad boream, ubi pubes Marte furentium Arimasporum,
 Pontum ipsum vocant congelatumque Saturniumque:
 Sed alii mortuum quoque dixerunt, propter debilem
 Solem. tardus enim super mare hoc lucet,
 35 Semper autem tenebricosis crassescit in nubibus.
 At ubi primum apparet hominibus,
 Eoum vocant atque Indicum fluctum maris.
 Prope autem Rubrumque ac Æthiopium appellant,

3. Οτι δὲ οἱ τοῖσδε παρωκείανιοι τό-
 πον πολὺ τὸ ψυχρὸν ἔχουσιν, δηλοῖ καὶ
 τὰ ἄνω τῶν Αἰμασῶν Ριπῶν ὄρη, ἐξ
 ὧν ὁ ψυχρὸς βορρᾶς πνεῖ· ἐνθα χιών ἐδέ-
 σσεται ἐπιλείπει.

4. Οτι τὴν ἀνατολὴν ἔσται παρωκεί-
 α, ὅπερ πρῶτιστι φασκίται ἀνδρώποισ
 ἡλίου· ἥτοι ὅπερ ἐστὶν ἡ ἀνατολή. ἐνθα καὶ
 τῶν ἡσίων καὶ τῶν Ἰνδικῶν εἶναι φησὶν ὠκεί-
 α· ἡσίων μὲν λεγόμενον, διὰ τὸ ἐκείθεν ἀ-
 κλίμα· ἡ δὲ Ἰνδικὴ ἡλίου τὴν ἡμέραν γίνεσθαι
 καὶ ὡς ἐν ἀντὶ ἐνὸς εἰπεῖν, ἡσίων ἀντὶ τῆς
 ἀνατολῆς. ἡ δὲ πολλὰ καὶ ἡ ἀνα-
 τολή. Ἰνδικὴν δὲ διὰ τὴν παρωκείαν
 ὡς ἐστὶν γὰρ ὅτι πολλοὶ κλέποι φανή-
 σονται ἀπὸ τῶν Ἰνδῶν, ἢ πόλεων, ἢ ὅλων ἐκ
 παρωκείαν ἐπονομαζόμενοι· ὡς ὁ
 Ἰνδικὸς, ὡς ὁ Ἰωδικὸς, ὡς ὁ Αἰθιοπικὸς,
 καὶ ἄλλοι πολλοί.

5. Οτι ὁ Εὐρῶς πόντος, καὶ ὁ Αἰθιοπικὸς
 ἡλίου ἐπὶ τοῦ Αἰθιοπικοῦ κλέ-
 πους, ὅς τ' ἐστὶν ἡ γαλακτοῦ ἐστὶν ἀποχέ-
 ρισμα, καθὰ καὶ ὁ Περσικὸς, ὡς μετ'
 ἡλίου ρηθίσταται. ἀλλὰ τῆτο μὲν καὶ τὸν
 Αἰθιοπικόν. ἔπειτα δὲ τῶν Αἰθιοπικῶν κλέ-
 πους καὶ τῶν Εὐρῶν ταυτίζοντες, ἰσχυ-
 ροῦσι ὅτι ὁ Εὐρῶς κλέπος ποταμὸς
 ἐκ τῆς Ἰνδίας ἐστὶ καὶ μακρὸς, ἐπὶ πολλὰς
 αἰῶνας ταυτίσας, μέχρι τῆς σήμερας, γενεῶν
 αὐτῆς ταυτίσας ὅσους καλεῖται
 Εὐρῶς, ἢ ἀπὸ τῆς παρωκείας τῆς
 Ἰνδίας μετὰ τὴν Εὐρῶν γῆς, ἢ ἐκ τῆς

ὑπερκειμένην Ἰνδοποταμῶν ὁρέων· οἷς ἔω-
 ρεν ὡς ὁ Αἰθιοπικὸς ὁ ἡλίου Εὐρῶν φαν-
 τῶν τῇ γαλακτοῦ ἐπὶ φαντασίαν, ἀνα-
 κλωμένης τῆς ὕψους. φησὶν γὰρ ὁ παρὰ τῶν
 5 ῥαφῶν τὰ ἰσχυρὰ, Οὐρανίος ἔτος ὁ-
 νομαζόμενος, ὅτι “ τὰ παρωκεία ὄρη
 “ δευτέρως Εὐρῶν εἰσι καὶ πορφυρὰ καὶ ἐπὶ
 “ βάλλει εἰς αὐτὰ ὁ ἡλίου, καταπίπτει
 “ εἰς τὴν γαλακτοῦ ἢ αὐτῇ σκιάν Εὐρῶν
 10 “ καὶ ὁμοῦ καὶ κατακλυθίσκονται τὰ ὄρη
 “ εἰς γαλακτοῦ συρρέοντι, τοιαύτη, φησὶ,
 “ γίνεσθαι ἡ γαλακτοῦ τὴν χροίαν”. τινὲς
 δὲ Εὐρῶν εἰπον, διὰ τὸ πυρρὸν μέ-
 λους τῶν ἡλίου τὸ ἐκεί κλίμα. διὸ, φασὶ
 15 καὶ Αἰθιοπικὸς οἱ κατοικοῦντες λέγουσιν,
 ὡς κακωμένοι τὴν ὕψιν. ὁ δὲ Γεωργά-
 φος, τὰ τῶν πολλῶν ἐπιτήμων, Ἰνδοῦ ῥα-
 φῆ περὶ τῆς Εὐρῶν. “ Εὐρῶν γαλακ-
 “ σαι λέγεται ἀπὸ χροίας ἐμφανισμένης
 20 “ κατ' ἀνάκλασιν, εἴτε ἀπὸ τῆς ἡλίου καὶ
 “ κορυφῆς ὅσους, εἴτε ἀπὸ τῶν ὁρέων Εὐ-
 “ θρανομένων ὑπὸ τῆς καύσεως. οἱ δὲ,
 “ ἀπὸ πηγῆς τινος ὕδατος εἰς τὴν γαλακ-
 “ σαι εἰσάγεσθαι ἐκείθεν καὶ μετὰ τῶν
 25 “ οἱ δὲ, ἀπὸ Εὐρῶν Ἰνδίας, πρώτης πε-
 “ ραυμένης ἐπὶ χροίας εἰς ἡλίου ἐκεί
 “ ἦσαν, διὰ ἰσχυρῶν οἰσηθῆναι ὑπὸ
 “ ἡλίου καὶ οἰκήσαντος ἐκεί, ἢ ἡσίων
 “ μέν τ' ἐκεί. Ἰνδίας δὲ ἢ Περσίας εἰ-
 “ πον ὑπὸ εἶναι τῶν τῶν Εὐρῶν”. Διο-
 30 νύσις μέντοι ὡς Ἰνδίας ἐμφανίται ἀπὸ Εὐ-
 ρῶν τινὲς βασιλέως τῶν τῶν κληθῆ-

- Πρὸς νότον· ἔνθα δὲ πολλὰς αἰκίητας¹ χθονὸς αὐλῶν
 40 Εκτέταται, μαλεροῖσι κεκαυμνῶ² ἡλείοισιν.
 Οὕτως³ ἀκεαυὸς πεδεδέδρομε γαῖαν ἀπασιν,
 Τόσ⁴ ἐών, καὶ τόσα μετ' ἀνδράσιν ἐνόμαθ' ἔλκων.
 Κόλπας δ' ἔνθα καὶ ἐνθ' ἀπερεύρεται, ἐνδοθι βάλλων
 Εἰς ἄλλα· τυτθὸς μὲν πλεοναίς, πίσυρας δὲ μεγίστους.
 45 Ἦτοι⁵ μὲν πρῶτιστος, ὃς ἑσπερίην ἄλλα τίκτει,
 Συρόμην⁶ Λιδύηθεν ἔσω Παμφυλίδος αἰῆς.
 Δεύτερος αὐτ' ὀλίγος μὲν, ἀτὰρ περφερέστατος ἄλλων,
 Ος⁷ ἀποκιδνάμνος Κρονίης ἁλὸς ἐκ βορέας,
 Κασιγὴ αἰπὺν ῥέεθρον ὀπιωρεῖσι θαλάσῃ,
 50 Ἦντε καὶ Τρκανίην ἕτεροι διεφημίζαντο.

καὶ ἡ καὶ τὰς ἐκεῖ εἶναι λέγει. ὅτι δὲ
 τὸ μιλτιάδης χρῶμα, ἐρούθεις ἐπὶ, ὡς
 αὐτῶν γέγραπται, δῆλον τῇ αἰοδή-
 σι. ὅθεν καὶ ὁ Ποιητὴς ἐμῶς πᾶσι ταῖς
 ναυσὶ καὶ πρὸς πᾶσι, μιλτοπαρήκας αὐτῶν
 καλεῖ.

1. Ὅτι πρὸς νότον πολὺς αἰκίητας χθονὸς αὐλῶν, ἢ ἀγκῶν, ἐκτέταται, Θερμοῖς κεκαυμνῶ² ἡλείοις· ὃς καλεῖται Δακεκαυμνὴν ζώνην, ἔρημος οἰκιστῶν³ ἔσται, ἀλλ' οὐκ αἰεὶ ἄραν θερμότητα. Ἰστέον ὅτι πᾶσι νοτιῶν καὶ πρὸς τὴν βορείαν ἀκεαυὸς αἰκίητων ὁμοίως εἶναι τόπον, ἀλλ' οὐκ αἰεὶ ψυχρότητα. διὰ καὶ περὶ μακρῆς ἢ οἰκιστῶν, ὡς εἴρηται, παρατί-
 15 ταται δίκην σφαιδῶν, καὶ οὐκ ἀκριβοῶς ἐσφαιρεύεται, ὡς ὑπεραυτομνῶν τ' ἐκατέρωθεν αἰκίητων. ὅτι καὶ πρὸς βορείαν πολλὰ ἐστὶ γῆ Νομάδων αἰκίητων, ὡς εἴρηται, ἀλλ' οὐκ ψυχρότητα, δῆλον ἔσται ἐν
 20 τοῖς ἐξῆς. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ τ' οἰκιστῶν ἀκρα, καὶ παρακείμενα τῇ ἀλλ' καυμῶ⁴ ἢ διὰ φύχ⁵ δυσκρατῶν ἢ αἰκίητων, δακεῖ τοῖς σφοδρῶς ἀποκιδνύμεται⁶, ἢ γὰρ ἀποκιδνύειται τ' ἐν κράτει, καὶ ἐκ-
 25 πτώσεις πᾶσι, καὶ ἐλαττώματα. Ἐ δῆλον φασὶ τὸ καὶ ἐκ τ' βίαν. καὶ οἱ οἱ γὰρ εἰσιν οἱ ἐν τοῖς πᾶσι ἀκροῖς οἰκιστῶν,

καὶ γυνεὶ καὶ πολλὰ, καὶ νομαῖδες. Ἐ δὲ
 βοσκόμεται δὲ αὐτοῖς μικρὰ, καὶ οἱ κύνες. τίχα δὲ φασὶ, καὶ οἱ νομαῖδες Πυγμαῖοι δὲ τ' ἐν τῇ μικροφύῃς ὑπὸ
 5 ἡσυχίᾳ ἢ ἀπὸ πλάσθωνται. ἔδεις γὰρ αὐτὸς ἐωρακὸς ἐξηγεῖται πίστεως ἀλλ' οὐ σημειώσας δὲ ὅτι ἢ παρὰ Λιδυανὰ μέ-
 10 νοι καὶ Αἰλιανῶν πληθυντικῶς οἱ ἡλείοι· ἔδεις γὰρ ἢ παρὰ Διονυσίῳ, ἐν τῇ, μελε-
 15 τοῖς κεκαυμνῶ² ἡλείοις. ἀλλ' ὁ μὲν Λιδυανὸς ἐπὶ ἡμερῶν τὴν ἡλίαν πῆσται, ὅτι καὶ λέγει, “τὴν μὲν ἐπὶ πολλοῖς
 20 “ἡλείοις ἀφ' ὧν λαμβάνει.” οἱ δὲ αὐτοὶ ὡς ὁμοῖα τῇ ἡλίᾳ λαμβάνει ἡλί-
 25 ες φασὶν. ἄλλως γὰρ μοναδικῶς ἐστὶ ἡ ἡλίος, καὶ διὰ τὸ ἢ ἡλεῖ, ἐν τῇ κλίματι, πληθυντικῶς. ὡς περὶ ἢ γῆ, καὶ ἢ χῶραι, γαῖαι λέγονται, ὡς μετὰ τῶν
 30 τῶν φανίσεται. ἔτι ἢ ἄλλος, καὶ τὴν πλάγην θαλάσσης ὁμοίως λεγόμενος ἀκιστῶν.

2. Ὅτι εἰπὼν τίς τεταρτα πλάγην ἢ ἀκιστῶν, τὸ ἐσπερίαν, Ατλαντικὴν καὶ τὴν ἀρκτικὴν, Κρόνον ἢ τὸ καὶ τὴν ἐν τῇ
 35 ἀρκτικῇ, ἢ τὸ νότον, Αἰθιοπικὴν καὶ τὴν πρὸς τὴν νότον πλάγην, ἐπὶ τῇ συμπληρωματικῶς ἀμα καὶ ἐπιφανηματοῦς, ὅτι οὕτως αὐ-

ORBIS DESCRIPTIO.

11

Ad austrum : ubi certe multus non habitatæ terræ tractus

40 Extensus est, fervidis ustus solibus.

Sic oceanus circumcurrit terram universam,

Tantus, & talia inter homines nomina trahens.

Sinus autem hinc inde eructat, introrsum mittens

In mare: parvos quidem plures, quatuor vero maximos.

45 Scilicet primus, qui occiduum mare gignit,

Tractus è Libya intra Pamphylicam terram.

Secundus autem, exiguus quidem, sed potissimus aliorum,

Qui separatus à Cronio [Saturnio] mari à borea,

Caspio profundum fluentum intromittit mari;

50 Quod etiam Hyrcanium alii nuncuparunt.

κιανὸς περιδιδρομε γαῖαν ἄπισαν.
ὡς ἡδὴ δείξας ὅτι πῶσαν τὴν γῆν
εἴδοι, ὡς περιέρηκεν. εἰ καὶ τις
τῶν πάλαιων ἀντιλέγειν ἐόχλοντο, κα-
τὰ τὸν Ἡρόδοτον. ὅς οὖν ἀποδέχεται
τὰς γενομένας τῶν ὠκεανῶν μέν πέρτε-
ρὸν γῆς.

3. Ὅτι τὸν ὠκεανὸν εἰς τέσσαρας δι-
λῶν, ὡς περιέρηται, ἰσχυρὴ καὶ τέσσαρες
αὐτῶν ἡλῆες μεγίστους εἰς τὴν γῆν ἴσταν
ἐκτρέφουσι. ἓνα μὲν, τὸν ἐκ τῆς ἰσχυρῆς θα-
λάσσης ἡκτουσας, τὴν δὲ Γαδεΐραν διή-
κουσαν ἕως εἰς Παμφυλίαν, ὅπου καὶ ἡ
Κόρπος· ἕτερον δὲ, τὴν ἐκ τῆς βορρᾶς Κα-
σπίαν θαλάσσαν, τὴν καὶ Τρεχάτιαν· τρί-
τον δὲ, δὲ νότιας θαλάσσης, ἥτις νοτίᾳ
ὠκεανῶ, τὸν Περσικὸν ἡλῆον τὸν ἀντικρὺ
κείμενον τῇ Κασπίᾳ· ἔτι τέτατον, τὸν
Αραβικὸν, ἀντικείμενον τῇ Εὐξείνῃ, ἐκ
ἧς καὶ αὐτὸν καλέμενον Αραβικὸν, διὰ
τῶν αὐτῶν Αραβῶν· ὡς καὶ ἡ Περσίς τοῖς
Πέρσιν παρονομαζέσθαι, ἔστιν Ἰνδική·
καὶ Κασπίαις ἡ αὐτῶν παρὰ νῦν
θαλάσσα. τὸν δὲ Τρεχάτιον ἡλῆον, τὸν
ἐκ Κασπίου, διέλθον μὲν λέγει, ὡς πρὸς τὴν
ἰσχυρὴν θαλάσσαν, τὴν συρομένην δὲ
Γαδεΐραν, ἕως καὶ εἰς Παμφυλίαν τῶν
ἄλλων δὲ περιέρηται ἰσχυρῇ, τῇ Περ-

σικῇ δηλαδὴ τῇ Εὐφρατῇ. λέγει δὲ
ὅτι μικροὺς μὲν ἡλῆας ὁ ὠκεανὸς
πλείους, ὡς δὲ περιέρηται ἐρεῖ, ἔτι ἀπερι-
σίτως ἔσται ἔτι ἀπερύχεται εἰς ἄλλας
ἐνδοθὶ βάλλων· (ἡ γὰρ θαλάσσης ἴσταν τῆς
οἰκωμένης ἀπὸ τῶν) μεγίστους δὲ τέσσα-
ρας, ὡς ἔστιν ὁνομαζέσθαι, κατὰ τὴν
ἐρηταν.

4. Ὅτι τὴν Κασπίαν θαλάσσαν Πτο-
λεμαῖος μὲν λιμνοειδῆ περιγράφει,
περιδιδρομὴν λέγει καὶ βαδίζουσαν. συμ-
φωνεῖ δὲ αὐτῷ καὶ Ἡρόδοτος, ἐν οἷς λέγει
ὅτι "ἡ Κασπία ἐστὶν ἐφ' ἑαυτῆς ἔτι συμ-
μίσχουσα τῇ ἐκατέρᾳ θαλάσσῃ". Διο-
νυσίου μὲντοι δοκεῖ τὴν Κρονίας ἁλὸς αὐτῇ
ἀποσκιδνασθαι ἐκ βορείου. λέγει γὰρ οὗ
τοῖς ἐξῆς, ὅτι ὁξὺ ἐπ' ἀρκτέας ἐλασμένη
περὶ τοὺς ἐκείνην ἐπιμίσχεται τῇ ὠκεανῇ, καὶ
ἔτι μὲν ἀφ' ἑαυτῆς αὐτοῖς οἱ δὲ
πάλαιοι, συμφανίαν τῇ τοιαύτῃ τῇ
περὶ τῶν ἀφ' ἑαυτῆς περὶ τῶν
φασὶν ὅτι πάλαι διὰ τόπων ἀδή-
λων ὁ Κρόνος ὠκεανὸς ἑαυτὸν ἐκ-
πέμπων, ἀπαλίσσας τὸν Τρεχάτιον ἡλῆ-
ον. καὶ ἔτι συμφανίαν καὶ ὁ λόγος
ὁ λέγων τὴν Κασπίαν κύκλῳ περὶ τοὺς
καὶ ὁ εἰπὼν ἐκ τῆς Κρονίας θαλάσσης ἡ-
κταῖ αὐτῇ.

- Τῶν δ' ἄλλων, οἷτ' εἰσὶν ἀπαὶ νοτίης ἀλὸς ἄμφω,
 Εἰς μὲν ἀνώτερός ἐστι, τὸ Περσικὸν οἶδμα ποσχεύων,
 Ἀντία Κασιπῆς τετραμυδρῷ ἀμφιτερίτης·
 Ἀλλ' ὅ δ' Ἀρράδικος κυμαίνεται ἐγγυδί κέλπος,
 55 Εὐζείνης πόντος νοτιώτερον ὀλκὸν ἐλίσσων.
 Τόσσοι μὲν κέλποι βαθυκύμονες ὠκεανοῖο
 Οἱ μείζους ἄλλοι δέ τ' ἀπειρέστοι γεραίασι.
 Νῦν δ' ἀλὸς ἑσπερίας ἐρέω πόρον, ἣτ' ὅτι πάσις
 Ἡπείρου λοξοῖσιν ὅπι πρέφεται πελάγεσσιν·
 60 Ἀλλοτε μὲν νήσοισι πεδίδρομος, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ἡ ὀρέων ἢ πέζαν ὑποζύσσει πολλῶν.
 Ὑμεῖς δ' ὡς Μῆσαι, σκολιὰς ἐνέποιτε κελεύθους,
 Ἀρξάμηναι σιχηθὸν ἀφ' ἑσπέρας ὠκεανοῖο·
 Ἐνθά τ' ἐξήλαι πρὸς τέρμασιν Ἡρακλῆος
 65 Ἐξῆσιν (μέγα θαῦμα) παρ' ἐγκατόντων Γάδειρα,
 Μακρὸν ὑπὸ πρηγῶνα⁴ πολυαπερέων Ἀτλάντων

1. Ὅτι ἡ ἑσπερία θάλασσα ἕως ἐστὶ μέγιστη, ὥς αὐτὸς περὶ ἐρεῖ, ἀπειρίτος, ὥστε ἐπὶ τῆς τρεῖς ἡπείρου τῆς οἰκουμένης λοξοῖς ἐπιπρέφεται πελάγεσσιν, ἄλλοτε μὲν νήσοις πεδίδρομος, ἄλλοτε δὲ ἡ ὀρέων πέζαν ὑποζύσσει, ἢ πόλειαν. καὶ ὅρα τὸ ὑποζύσσει, ὥς εἰπὴ τις, ὑποτρέσσει ἐν τῷ παραρρεῖν. καὶ ἐστὶ ἀσεία ἢ τ' λίξεως τρεπὴ, ὥς ἐπὶ ζυομένων ποδῶν.

2. Ὅτι κατ' ἀρχὰς μὲν εἰς τὸν τ' περιηγήσεως σιχηθὸν ἐπεζυγμένῳ ὁ Διονύσιος, ὥς περὶ εἰρηται, καὶ ἄμα ἵνα ἔφωλοσφώτερος δόξη, ἔτι καὶ οἰκονομικὸν ποιητικὸν ἐκκλίνῃ ἐστὶ, καὶνοπρεπέστερον περιηγήσεως Μούσαις, ὥς περὶ τῇ πρῆσιν ἐπικαλεῖσθαι. καὶ ἕτω μὲν καὶ τῆς ἀρχῆς τ' ἀπεληγήσεως. πρὸς μὲν αὐτῶν τῶν ἔργων γινόμενῳ, καὶ ὅτι ποιητὴς ἐστὶν αἰδομένη, καὶ ὥς οὐκ αἰσὺ Μῆσων, ἣτοι² γῆς αὐτῆς, ἐννοησάμενῳ, περὶ φανῶς

αὐτῆς τ' περιηγήσεως ἡγεμόνας καλεῖται, ὥς ἐν ἀρξάμηναι, φησὶ, σιχηθὸν ἐνέποιται τῆς σκολιᾶς κελεύθους. καὶ σημειώσεται ὅτι εἰ καὶ ἐν ἄλλοις τὸ ἐνέπειν διπλασιάζει τὸ ν, ἀλλ' ἐν ταύτῃ καὶ φύσιν δι' ἐνὸς ἐκφέρειται ν, καὶ τὴν ἐν τοῖς ἐξῆς.

3. Ὅτι πρὸς τὰ Γάδειρα Ἡρακλῆος ἐστὶ σῆλαι πρὸς τοῖς τέρμασι τ' γῆς μέγα θαῦμα. φασὶ δὲ αὐτῆς ἡ ἀνδρι-

10 αἰσὶς εἶναι Ἡρακλῆος, ἢ πόλεις ἐπὶ αὐτῆς ἐκείνῃ, ἢ καὶ λόφος ἐπονομαζόμενος αὐτῷ. ἐστὶ δὲ αὐτῶν, ἢ μὲν Εὐρωπαϊκῇ, Κάλπη καλεμένη βαρβαρικῶς, Ἀλύσιος δὲ κατ' Ἑλλήνας. ἢ δὲ Λιουκκῇ, καὶ βαρβαρὸς μὲν Ἀσῖνα καλεμένη, Ἑλληνικῶς δὲ Κωννηγητική. μέγα δὲ θαῦμα ὁ Διονύσιος φησὶν αὐτῆς, ἢ ἂν τὸ ὑψηλὸν ὅρη γὰρ εἰσιν, ὡς τὸ ὑψὺ ἔστι μείον ἐκατὸν, ὥς φασιν, ὀργυῶν. ἢ ἂν τὸ θαῦμα τὸν τ' ἀκριβοῦς Ἡρακλῆος ἐλδοῦσιν. ἐκαλεῖτο δὲ ποτε ἔτι Κρόνης σῆλαι, εἴθ' ἢ σῆλαι Βριάρεω, διὰ τὸ μέγιστον τ' τῇδε ὀρεῖ δὴ καὶ

At aliorum [*sinuum*,] qui sunt ab australi mari ambo,

Unus quidem superior est, Persicum fluctum profundens,

Contra Caspium versus mare :

Alter vero Arabicus fluctuat juxta sinus,

55 Euxino ponto magis australem sulcum volvens.

Tot quidem sinus procellosi oceani,

Majores : verum alii etiam innumeri sunt.

Nunc autem maris occidui referam meatum, quod ad omnes
Continentes tortuosis convertitur pelagis :

60 Alias quidem insulis circumfluum, alias vero

Aut montium aut oram subradens urbium.

Vos vero, ô Musæ, difficiles referte vias,

Auspicatæ ordine ab occiduo oceano :

Ubi etiam columnæ in finibus Herculis

65 Stant (ingens miraculum) ad extremas Gades,

Alto sub monte longe lateque disperforum Atlantum ;

ὁ δὲ καὶ τὰ κατ' ἐκείνους. τὰ Γαδεῖρα δὲ,
ἵστος πλησίον τῷ ὠκεανῷ, περιμήκης,
καὶ τὰς παλαγούς, ὡς οἶα ταπνια, τε-
ταμένη κατὰ τὸ ὑφάσματ' τμήμα σενόν
ἐμμηκισμένον· ὅπως ἡμεῖς φασκίαν
φάμεν. λέγεται δὲ ἐν Γαδεῖρα θηλυκῶς.
καλεῖται δὲ ἕτως οἰοῖσι γῆς δευρῶ, ὅ
τι τεύχελλοι, διὰ τὸ τ' ἡπείρου σενόν,
τ' ἐκατέρωθεν σφίγγεσσι τὸν ἐκεῖ ὀλιγο-
στάδιον πορθμόν. ἐστὶ δὲ καὶ πόλις ἐκεῖ
Γαδεῖρα. ὁ δὲ Γεωγράφος φησὶν ὅτι
τὰς Ἰβηλικὰς παρ' Ομηρῷ πλαγκτὰς
πίτρας, καὶ τὰς Ποντικὰς συμπληγά-
δας τινὲς τῇ μυθικῇ αὐτονομίᾳ μετή-
γαγον εἰς τὸν Γαδεῖροις πορθμόν. καὶ
ἡρώτας εἶναι σήλας ἐνόμισαν, ὥς ὁ
Πίνδαρος καλεῖ πύλας Γαδεειδῶν,
διὰ τὴν τῷ πορθμῷ στενότητα, εἰς ταύ-
τας ὑπὲρ τὰς ἐλθεῖν φάσκων τὸν Ἡρα-
κλέα. ἄλλοι δὲ, ὡς αὐτὸς ὁ Γεωγράφος
λέγει, " σήλας Ἡρακλείας, φασί,
λέγεσθαι τὰς ἐν τῷ καὶ Γαδεῖρος Ἡρα-

" κλείας, τετέστι τὰς ἐν τῷ τῷ Ἡρακλείῳ
" τεμένει ὀκταπήχεις σήλας, ἐν αἷς ἀνα-
" γέγραπται τὸ ἀνάλωμα τ' κατα-
" σκόδῃς τῷ ἐκεῖ ἱερῷ. ἐφ' ὧς ἐλθόντες
" οἱ πλείοντες ἐποίησαν ἀναστροφήν,
" ἐνταῦθα εἶναι τὸ τ' γῆς καὶ τ' θαλάσσης
" πύρας. ἑπεὶ δὲ σήλας, φησὶν, ἰστί-
" λαὸν τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κάλπην, καὶ τὸ
" ἀντικείμενον αὐτῇ ὄρεος ἐκ Λιούης,
" τὴν Αὐούλιν ἢ Αὐούλικα. ἄλλοι δὲ σή-
" λας ἀνόμισαν, τὰς πλησίον ἐκεῖ ἐ-
" κατέρωθεν ἡσιδάς, ὧν τὴν ἐπὶ τὴν Ἡ-
" ρας ὀνομάζουσι ἡῶν. ἐν τῷ φάσκει,
" φησὶ, τὰ τοιαῦτα ἡσιδία, διὰ τὸ εὐ-
" περιγράπτον, καὶ σημειῶδες, καὶ εὐόρι-
" σεν, σήλας εὐκρίνονται. ἐξοχλῶ γὰρ
" τινὰ ἐμφαίνουσι καὶ αὐτὴ οἶον καὶ αἰ-
" σήλας καὶ ἀγ' σελίδες· καὶ διὰ τὸ τοῦ
" τοιαῦτα σήλας αἰ λέγοντο.

4. Ὅτι ὁ Ἀτλας, ὁ καὶ βαρύνων Δι-
" ος, ὅρεος μέγιστον ὡς τὰ τ' Λιούης
" ὡς δὲ οὐκ ἔχοντα. ἀφ' ὧς καὶ πύλας
" ἀντικείμενον

ΗΧΙ ΤΕ ΚΥ ΧΑΛΚΕΙΟΣ ΕΣ ΞΕΡΑΝΟΝ ΕΔΡΑΜΕ ΚΙΩΝ,
 ΗΛΙΘΑΤΟΣ, ΠΥΚΙΝΟΪΣΙ ΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΟΣ ΝΕΦΕΕΣΤΙ.
 ΠΟΝΤΟΣ ὁ μὲν ΠΡΩΤΙΣΤΟΣ ΙΘΗΡΙΚΟΣ ΔΕΧΟΜΕΝΟΙΣΙΝ
 70 ΕΥΚΕΧΥ), ὅς ΠΕΡ ΤΕ ΚΥ ΕΥΡΩΠΗΣ ΠΕΛΕΙ ΔΕΧΗ,
 ΚΑΙ ΛΙΘΥΗΣ ΜΕΟΣΘΥ Δ' ΕΛΙΟΣΕΤΑΙ ΑΜΦΟΤΕΡΑΙΩΝ.
 ΣΤΗΛΑΙ Δ' ΕΝΔΑ ΚΥ ΕΝΔΑ ΠΛΩΡΗΘΗΣΙ ΚΕΟΝΤΑΙ.
 Η ΜΕΝ ΕΠ' ΕΥΡΩΠΗΝ, Η Δ' ΕΣ ΛΙΘΥΛΕΝ ΟΡΟΨΩΣΙ.
 ΤΟΝ ΔΕ ΜΕΤΕΚΔΕΧΕΤΑΙ ΓΑΛΑΤΗΣ ΡΟΟΣ ΕΝΔΑ ΤΕ ΖΑΪΑ
 75 ΜΑΟΣΑΛΙΗ ΤΕΤΑΙΝΥΣΤΑΙ, ΕΠΙΣΤΡΟΦΟΝ ΟΡΜΟΝ ΕΧΧΟΤΑ.
 ΕΞΕΙΗΣ Δ' ΕΠΙ ΤΟΙΣΙ ΛΙΓΥΣΙΑΣ ΕΛΚΕΤΑΙ ΑΛΜΗ.

ἀνελάνθον τὸ Ἀτλαντικόν. διὰ δὲ τὸ πολ-
 λὸν ὅρως μίμετος, Ἀτλαντας αὐτὸ
 πολυαπείρας ὁ Διονύσιος καλεῖ ποιητι-
 κῶν τρεῶν ὡς καὶ ὁ Ποιητὴς Μάλεια
 καὶ Μαλείας φησὶ, καὶ Κρήτιν καὶ
 Κρήτας, καὶ Ἀθήνην καὶ Ἀθήνας. καὶ
 τὸ πρῶτον δὲ πρὶν πληθύνει δὲ ἑμ-
 φασιν, πρῶτον λέγων καὶ τὸ τόξον,
 τόξα καὶ τὸ ἄρμα, ὁμοίως ἄρμα-
 τα. ὁ δὲ τὰ ἱθιχὰ γράψας, ἔπος Λι-
 θυῶν λέγει τὰς Ἀτλαντας. καὶ Ἀφρία-
 νος δὲ, ὡς φησιν, "Ἀπείραντας ἱστρεῖ, καὶ
 "μετ' ἐκείνης λέγει καὶ τὰς Ἀτλαν-
 "τας, οἳ καὶ λέγονται μὴ βλέπειν ὀνείρες".
 ἀνόμεναι δὲ τὸ ὄρϑον ἀπ' ἀνδρὸς ἐγ-
 15 χωρίῳ Ἀτλαντῶ, πρὶν ὅτι ἐν τοῖς εἰς
 τὴν Οὐδυσσεῖαν κείμεν γέγραπται. ἐν-
 ταῦτα δὲ, ὡς φησιν ὁ Διονύσιος, καὶ
 χαλκεῖ εἰς ξρανὸν ἑδραμε κίων, Ηλί-
 θατος, πυκνοῖς καλυπτομέρος νεφέας.
 ἔπειτα ὁ Διονύσιος ἐν τέτοις ἱστεικὴν
 ἵνα ἱεροποιεῖν παρακαλεῖ τὴν μυθικὴν
 κιονοφορέας ὅτι Ἀτλαντος. ὁ γὰρ τοὶ κίων
 ἔστι, ὅς περ, ὡς αὐτὸς λέγει, κερυφὴν
 εἶναι ἐπὶ ἰδεῖν, ἀλλὰ τὰ καλυπτομένην
 20 δόξοι ἂν τὰ πολλὰ ὅτι ὕψος ἕως εἰς τὴν
 αἰθήρα ἀνέκειν. ἔπειτα λέγονται ἂν ἔχειν
 τὸ ξρανὸν ὡς εἶναι τέταρτον τὸ πρῶτον τὸ
 Ἀτλαντὶ τὸ ὄρϑον, οἳ πᾶσι κιονοφόρον,
 ἔπειτα αὐτὴν κίονα, καὶ τὴν Ἡρόδοτον.
 30 πρὶν ὅτι ἐν ταῦτα ἀντὶ τὸ χαλκεῖος κίων χαλ-

κεῖος ἄξων γράφεται ὡς ἐκεῖ πρὶν
 δῆλόντος ὅτι κιομικῶς ἄξωνος, ὡς καὶ τὰ
 ἐν τῷ ἄλφῳ τὸ Οὐδυσσεῖας γέγραπται.
 Ἡρόδοτος δὲ πρὶν αὐτῶν λέγει
 "μετὰ τὰς Γαργάρας ἔστος ἀλλὰ δὲ
 "καὶ ἡμερῶν ὁδὸς, Ἀτλαντες, ἀνδρῶν
 "ἀνάνυμοι τέτταρτοι, κερυφῶς μὲν λεγόμενοι
 "Ἀτλαντες, ἐν ᾗ ἔκαστος μὴ ἔχοντες καὶ
 "μυρον ὀνομαζόμενοι. λέγει δὲ ὅτι "καταρ-
 "ται ὑπὸ τῶν καλόντων τὴν ἡλίαν οἱ Ἀτλαν-
 "τες, διότι καὶ καὶ αὐτοὶ ἐπιτελεῖται αὐτοῖς
 "καὶ ὅτι ἐστὶν καὶ κυκλοτερές τὸ ἴσον
 "ὅρος ὁ Ἀτλας, καὶ ὑψηλοτάτος, ὡς μὴ
 "εἶναι δυνατὸν ἰδεῖν τοὺς αὐτοὺς κερυφῶς
 "καὶ μὴ δὲ πέφιν αὐτοῖς ποτὶ ἐπιλείπειν
 "ἦν ὅτι κίονα ἔρανε φασιν οἱ ἐπὶ τῶν
 "ὅτι αὐτὸ καὶ ἐπὶ τὸν αὐτοῦ τὸ ἴσον
 "οἱ Ἀτλαντες, οὐτὲ ἑμψυχον ἔδειναι
 "τέτταρτοι, ὅτι ἐν τῇ πρὶν ὁρῶντες. ἴστος
 "ὅτι ὡς περὶ τὸ Ἀτλαντὶ κίονα ἐπὶ τὸν
 "ἐρανὸν λέγονται, οὕτω καὶ τὴν Αἰτῆν
 "ρατῖαν κίονα ἐπὶ τὸ Πίνδαρον.

1. Ὅτι ὁ ἱθιχὸς κέλετος Εὐρώπης
 ἐστὶν ἀρχὴ καὶ Λιθύης. μέσθον γὰρ σφί-
 ἐλίσσεται ἀμφοτέρω, ὅτι παρὰ πλῶ-
 ραυς καὶ αἱ τὴν Ἡρακλῆος κείνται εἰλη-
 τὸν δὲ μετεκδέχεται Γαλάτης ῥέας, ὅτι
 τὸ Γαλατικὸν πῖλαγος. ἀντὶ κτηνῶν
 γὰρ εἶρηται ὡς περ καὶ Αἰγυλῶν Σκυλῶν
 30 οἶμον λέγει τὸν Σκυδικόν. ὅρα δὲ ἐπὶ
 ἐν ὅλα τὰ περὶ τὴν χωρίαν εὐφυνῶς καὶ
 πικαίως

- Ενθ' Ἰταλῶν ἤηες ἐπ' ἠπείροιο νέμοντα,
 Εκ Διὸς ¹ Αὔσωνιῆες, αἰεὶ μέγα κραιναέοντες,
 Ἀρξάμυροι βορέηθεν ἔσω Λαυκὴν ἐπὶ πέτρῳ,
 80 Ἡ ρά τε ² Σικελικῆς ἐπὶ πορθμίδος ἐρρίζωται,
 Εἰς ἧς δ' ἐπὶ Κύρνον ἐρεύγεται ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 Τῇ δ' ἐπὶ ³ Σαρδόνιος μορμύρε' ἐγγύθι πέντος.
 Τόνδε μέτ' ὠρύεται ⁴ Τυρσηνίδος οἶδμα θαλάσσης
 Πρὸς νότον· αὐτὰρ ἔπειτα πρὸς αὐγὰς ἡελίοιο
 85 Κυρτὸς Ἰππικρέφεται Σικελὸς ῥόος· αὐτὰρ ἐνερθεν
 Εγκέχυται ἔς μέγχι πολυκλύσιον Παχυνίαν,
 Καὶ ⁵ Κρήσσης ἄκρης (ἧτ' εἰς ἄλλα πολὺ νένδυκε,

κελδίων πομάτων. ἔτω ὃ σφειδνῶσιν
 (ὡς ἱστρία λέγει) ὥς ἐνέων ἐπιφανέν-
 των, διορίζονται εἰς ποῖον ἐκαστος βα-
 λεί, ὡς πάντες τοῦτομοι. οἱ μὲντοι
 παρὰ Τυρσηνοῖς Λίγυις δὲ Ἰνῶν πο-
 5 ῥαμοῖ Λίγυις ὀνομάζονται. Ἰσίου δ'
 ὅτι εἰσὶ καὶ Κολχηκαὶ Ἰνῆς Λίγυις εἰ-
 ναι ἀπὸ τοῦ Ἑὐρωπαϊῶν. καὶ δὲλοι ὁ
 Λυκάφρων, ἱστῶν ἐν τοῖς Κόλχοις Κύ-
 ταιαν Λιγυστικὴν πόλιν. Αἰστωπλῆς ὃ
 ἱστορεῖ τῶν Λιγυῶν Ἰνῆς ἐπὶ ἀπλευρὰς
 πρὸς Ἰνῶν λέγει (ὃ πιστεύει αὐτὸς τῷ
 τοῦτο λόγῳ) διὰ τὸ τοῖς ἀνθρώποις
 ἀνὰ ἐκτὸν ἐκαστῶν εἶναι πλοῦρας.

1. Ὅτι τὰς Ἰταλὰς, ὡς τότε μνη-
 χῶντας, μέγα κραιναίαν λέγει, καὶ Αὐ-
 σωνίαν, ἥτις Αὔσωνας, ὀνομάζει. καὶ ση-
 μείωσιν ὅτι τὰς αὐτὰς εἶναι λέγει Αὐ-
 σωνίας ἔστι λέγει. λέγονται ὃ Αὔσωνες ἀπὸ
 Αὔσωνος, ὃς πρῶτος μὲν τῷ Πά-
 20 μῳ βασιλεύσας πρὸς Ἰνῶν ἱστορεῖται,
 Οδυσσεὺς γὰρ ὡς ἐκ Κίρκης· ἢ, καὶ
 τὸν πᾶ ἰδνικὰ γράψαντα, ἐκ Καλυ-
 ψῆς θρηνηθεὶς τῷ Ἀτλαντί· ἀφ' ὃ καὶ
 τὸ Σικελικὸν πέλαγος Αὔσωνιον ἐκλήθη
 25 ποτι. λέγει δὲ αὐτὰς παρὰ τὸν Λιγυ-
 στικὸν εἶναι κελπον, δόξα μὲν δὲ βο-
 ρεῖν, καὶ διήκοντας ἕως τῇ Λαυκῆς πέτρας,
 ἧς ἔστι ἐν τοῖς ἐξῆς μνηστέται. ἄκρα δὲ

ἐστὶ αὐτή, πρὸς ἧς ἔτις ἱστορεῖται· ἄκρα
 Λαυκὴ πέτρα καλεῖται δὲ τῷ ῥέει, εἰς
 τὴν πλοῦτα τὸ Ἀπένιον ὄρεον. δὲ τὸ
 10 πλοῦ δὲ Ἰνῶν ὀνομάζονται Ἰταλοί, καὶ
 καὶ Αὔσωνες ἀπὸ Αὔσωνος. Ἰσίου ὃ
 ἀπὸ τῇ Αὔσωνος παρὰ τῶν Αὔσωνος
 ὡς καὶ Αἰθιοπίας, ἡγεμονίας, ἔστι πλοῦ-
 νας μὲν ἔστι, διὰ δικτύου συγκροτησθῆναι.
 Αὔσωνος, ἐξ ὃ τὸ Αὔσωνος.

2. Ὅτι τὸν Σικελικὸν πορθμὸν καὶ
 ὑπερμελὸν ἢ παρηνυμῖαν πορθμῖ-
 15 δα καλεῖ, λέγων ὅτι ἡ Σικελικὴ πῆλη
 Σικελικῆς ἐπὶ πορθμίδος ἐρρίζωται.
 ἄλλως δὲ παρὰ πορθμίδος φασι τοὶ πλοῦ-
 20 τὴν αἰλιάδα, ὃ ἐστὶ τὸ αἰλιότιον πλοῦ-
 ρον· ἢ καὶ τὸ ἀπλῶς μικρὸν πλοῖον, ὡς
 δὲλοι Εὐριπίδης, ἐνθα Κρητικὴν πορθμῖ-
 δα καλεῖ, ἥτις πλοῖον Κρητικόν. καὶ
 τὴν Ἀσίαν ὃ, Ἀσιὰδα παρηνυμῖαν κα-
 25 λήσει ἐν τοῖς ἐξῆς ὁ Διονύσιος, ἐν-
 λέξεσθαι μὲν ἔτω ποῖον διὰ τὸ ὑπερ-
 μελὸν γῆμα, τὴν ὃ ἔστι μίτρε ἀνάγκη
 ἔτις δὲ πλοῦται.

3. Ὅτι ἔστι μόνον Σαρδὼν, ἢ ἡ ἴσος,
 30 ὡς τὸ Σαρδῶν, ἀλλὰ ἔστι Σαρδὼν Σαρδ-
 νος, ὡς περὶ τὸν ἐξ ἧς Σαρδόνιος κελ-
 πος, ὁ μετὰ τὴν Κύρνον. πρὸς ὃ Σαρδόνος
 καὶ Κύρνος ἐν ἰδίῳ τόπῳ ῥηθήσεται. φα-
 35 ται ὃ μετὰ τὸ Λιγυστικόν, εἶναι ἔστι Κύρνον
 πλοῦται.

Ubi Italorum filii in continente habitant,

A Jove Ausonii semper longe lateque dominantes,

Orbi à borea introrsum usque ad Leucopetram,

30 Quæ quidem Siciliæ in freto fixa est,

Deinceps vero in Corficam eructat salſam aquam.

Post hanc autem Sardonium murmurat intus mare.

Hoc vero excipit Tyrrheni [*Thyſci*] unda maris,

Versus austrum : at deinceps ad ortum solis,

35 Obliquus obvertitur Siculus pontus : ceterum infra

Infusus est, etiam usq; ad Pachynum qui multis undis abluitur,

Atq; Cretæum promontorium (quod in mare valde prominet,

ταμ' ἀκμα
πλάγος, τὸ πρὸ τὴν Κύρον νῆσον ἐν-
σπῶν δὲ τὰ τε τὸ Σαρδόνιον.

4. Ὅτι μετὰ τὸν Σαρδόνιον κήλ-
τοι, γαλακτα πρὸς νότον ἡ Τυρρηνίς,
καλεμένη ἔσται, διότι παρὰ κείνην
αὐτῇ πρὸς βορρᾶν οἱ Τυρρῆνοί, κατὰ
τῶν οἱ Γαλάται τῇ Γαλατικῇ, ἔοι
αἰγυες τῇ Λιγυστικῇ. Ἐπὶ δὲ τὸ τῶν
Τυρρηνῶν, περὶ τῶν ποτὶ γλυκοὺς, αὐ-
τῶν συνιστᾶν τὰ λησιμελῆ. ἐκείθεν ἵ-
πτος ἡλίας, φησὶν, αὐγὰς κυρτὸς ἐπι-
ρριπταί ὁ Σικελικὸς ῥόος, μέχρι τῆς τε
Παχυνῆς, ἀνατολικῆς ἀκρωτηρίας Σικε-
λικῆς, καὶ τῆς τὴν Κρήτιν Κεῖς μετώ-
πης. ἐξήπλυνται ἄ, φησὶ, καὶ μέχρι τῆς

15 ἡλίας ἐπισπέρφωδρος καὶ κυρτῆ-
δρος, ἕως καὶ ἐκεῖ. διὸ καὶ κυρτὸν αὐτὸν
ῥόον, ὡς μὴ κατ' εὐθυαίαν πρὸς ἰ-
σηντα μέχρι τῆς Κρήτης, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν
νότον παρεκκλινόντα. Σημειώσω ἃ ὅτι

20 βλέπεται. Ἐντεῦθεν ἔχει τὴν κλῆσιν,
ὀνομαζομένη Κεῖς μετώπον. δεῖ δὲ εἰ-
δέναι ὅτι ἐπὶ καὶ πρὸ τὸν Εὐξείνιον πόν-
τον ἕτερον μετώπον Κεῖς, ὡς ἐν τοῖς
ἐξῆς ῥηθήσεται, δορκτικὸν ὄρος, διὰ τὴν

25 αὐτὴν καὶ κείνην αἰτίαν ἔστω καλεῖσθαι.
Ἰστέον ὅτι πολλαῖς ἐκ τινων τόπων
πρόρρηται ὁραμάτων ζωική ἡς φαντασία
πέμπεται κατ' ὁμοιοτητα, δι' ἀπά-
την ὁψείας. Ἐπὶ οὗτοι ἡ πείρα ὁ

30 ἐφ' ἧς
πλάγος, τὸ πρὸ τὴν Κύρον νῆσον ἐν-
σπῶν δὲ τὰ τε τὸ Σαρδόνιον.
4. Ὅτι μετὰ τὸν Σαρδόνιον κήλ-
τοι, γαλακτα πρὸς νότον ἡ Τυρρηνίς,
καλεμένη ἔσται, διότι παρὰ κείνην
αὐτῇ πρὸς βορρᾶν οἱ Τυρρῆνοί, κατὰ
τῶν οἱ Γαλάται τῇ Γαλατικῇ, ἔοι
αἰγυες τῇ Λιγυστικῇ. Ἐπὶ δὲ τὸ τῶν
Τυρρηνῶν, περὶ τῶν ποτὶ γλυκοὺς, αὐ-
τῶν συνιστᾶν τὰ λησιμελῆ. ἐκείθεν ἵ-
πτος ἡλίας, φησὶν, αὐγὰς κυρτὸς ἐπι-
ρριπταί ὁ Σικελικὸς ῥόος, μέχρι τῆς τε
Παχυνῆς, ἀνατολικῆς ἀκρωτηρίας Σικε-
λικῆς, καὶ τῆς τὴν Κρήτιν Κεῖς μετώ-
πης. ἐξήπλυνται ἄ, φησὶ, καὶ μέχρι τῆς

ψείας, Ἐκ δ' ὁρέων Σικελῶν Κρήτης ὡ-
ναπίπταται οἰδμα μακρὸν, Σαλμωνί-
δης ἀχρὲς καὶ ἑλίων. ἔλεγον ὅτι ἐκ τῆς
μετώπης τῆς Κεῖς τὸ Κρητικὸν πέρατος,
ἀλλ' ἐκ τῶν ὁρέων τῶν Σικελικῶν πίπτειται.
καὶ ἴσως δύοιν ὄντων πρὸς τὴν πείρα
γὰρ τῶν, ἐνὸς μὲν Σικελικῆς, ἐνὸς δὲ Κρη-
τικῆς, ποτὲ μὲν Σικελικὸν ἐκ τῆςδε κα-
λεῖται, ποτὲ δὲ ἐκ τῆς ἑτέρας, Κρητικόν.
εἰ δὲ ἡς ἴσως τὸ, Ἐκ δ' ὁρέων Σικελῶν,
νοήσεται ἀπὸ τῆς, μετὰ τὰ ὄρη τὰ Σικελι-
κὰ, τότε δύναται δύο εἶναι πείρας, ἰ-
δίαι μὲν τὸ Σικελικόν, ἕως τῆς μετώπης τῆς
Κεῖς, ἰδίαι δὲ ἐκείθεν τὸ Κρητικόν, ἕως
15 Σαλμωνίδος.

5. Ὅτι ἡ τῆς Κρήτης ἄκρη, ἥτις εἰς
ἄλλα πολὺ νένευκεν, ἡ πρὸ τὴν Γόρτυνα,
παρουαῖται (τὰς τε παρεμφάνει καὶ
φαντάζει) μετώπον Κεῖς τοῖς πρόρρηται
βλέπεται. Ἐντεῦθεν ἔχει τὴν κλῆσιν,
ὀνομαζομένη Κεῖς μετώπον. δεῖ δὲ εἰ-
δέναι ὅτι ἐπὶ καὶ πρὸ τὸν Εὐξείνιον πόν-
τον ἕτερον μετώπον Κεῖς, ὡς ἐν τοῖς
ἐξῆς ῥηθήσεται, δορκτικὸν ὄρος, διὰ τὴν
αὐτὴν καὶ κείνην αἰτίαν ἔστω καλεῖσθαι.
Ἰστέον ὅτι πολλαῖς ἐκ τινων τόπων
πρόρρηται ὁραμάτων ζωική ἡς φαντασία
πέμπεται κατ' ὁμοιοτητα, δι' ἀπά-
την ὁψείας. Ἐπὶ οὗτοι ἡ πείρα ὁ

- Πάρθ' ἱερὸν¹ Γόρτυνα, καὶ ἡπειρώπιδά² Φαιζόν,
 Προπσηνῆς, κριοῖο παραυραύχουσα κάρηνον·
 90 Τῆνεκά μιν καὶ Κροῖς ἐφημίζαντο μέτωπον)
 Ναὶ μὲν καὶ τετάυετ' Ἰηφυγίην ἐπὶ γαῖαν.
 Κεῖθεν³ δὲ εὐρωθεῖσα πιταίνεται Ἀδριάς ἄλμη
 Πρὸς βορέην· αὐτὴς δὲ πρὸς ἑσπέρειον μυχὸν ἔρπει,
 Ἦντε καὶ Ἰονίην πείναέται ηὐδάξαντο.
 95 Διοσῆος δὲ ἡπείρου ἀπερεύετ'·⁴ ἔς μὲν ἰόντι
 Δεξιτερὴν κατὰ χεῖρα φαίνεται Ἰλκυρὸς αἶα,
 Δαλματὴν⁵ δὲ ἐφύπερθεν, ἐνυαλίων πέδον ἀνδρῶν.
 Σκαίῃ δὲ Αὔσονίων ὤραπέπληται ἄσπετος ἰσθμὸς,
 Πυλυτενῆς, τρισσῇσι πείδεσσιν ἀμφιτερίταις,
 100 Τυρσηνῇ, Σικελῇ τε, καὶ Ἀδριάδι πληθύνει.
 Ἡ μία δὲ εἰς ἄνεμον τεκμαίρεται ὀλκὸν ἐκάστη·

ὀφθαλμοὺς καὶ πρὸς τὸ Εὐξείνου καὶ πρὸς
 τὴν Κρήτιν, μέτωπον φαίνεται
 Κροῖς. Ἐπὶ τῇ τῇ Νιόβῃ δὲ μὴδ' ἔτι
 ἔτι πῶς θηραπύεται φαίνεται πῶν
 ἀκρωτήριον εἶναι Φρύγιον, εἰς ἡν γυναι-
 κίαν πρὸς τῶν τοῖς πόρῳ ἀφίστησιν,
 ἐξ ἧς ὕδωρ ἀέναντον καταρρεῖ, ὅπερ ὁ μὴ-
 δ' εἰς δάκρυον αὐτοματῶς τῇ Νιό-
 βῃ. ὁρῶμεν δὲ καὶ τὰς τὴν γραφικὴν
 τέχνῃ δεικνύσας, εἰς λεόντων μιμήματα, ἢ
 τοιούτων πῶν θηρίων πρὸς τομάς, τὰς τῇ
 ὁρίαν ἐκτυπῶντας κορυφάς, ὡς τῇ ὁφθαλμοῦ
 τοιαῦτά πῃ φαίνεται ὁμοιότης καὶ πόρ-
 ρωθεν.

1. Ὅτι ἡ Γόρτυς ἔστι Γόρτυς λέγεται
 τρισηπτάκως, ἔστι τὸ μὲν κλίνεται Γόρ-
 τυς, ὡς φέρκυν· τὸ δὲ, Γορτύνης, ὡς
 λιαίνης. ἰσθμὸν δὲ αὐτὴν λέγει, ἢ ἀπλῶς
 Δεξ. τὸ ἑσπέρειον ἢ Ὀμηρικῶς ζήλων, ὡς καὶ
 Ὀμήρῳ τὰς πόλεις ἔτι καλεῖντ', Δεξ.
 τὸ φυλακτὴν τῇ αὐταῖς. κίονα δὲ
 ἢ Γόρτυν ταύρην ἐκείνην τῇ τὴν Φοί-
 νισσαν Εὐράπην ἀρπάζαντ', ὅς Κρή-
 τος ἦν βασιλεὺς. μεγάλη δὲ αὕτη ἡ πό-
 λις, καὶ τῇ Γεωγραφῶν, εἰπόντι, "πόλις
 25 "Κρήτης μέγιστος, Γόρτυς, Κυδωνία, ἔστι
 *

"Κνωσός". λέγει δὲ αὐτὸς ἔστι "Γορ-
 τὴν δ' Ἀπτερεῖ μὴ Κνωσὸν καὶ δὲ
 "ναμιν", ἔστι "συμπράττεισά" πῃ
 "ἀλλήλους, πάντας εἶχον ὑποκῆρας τῶν
 5 "ἐκεί.

2. Ὅτι ἡ Φαιζὸς, ἢ ὁ Διονύσιος ἢ
 περὶ ὅπως λέγει, διείχετο θαλάσσης μὴ
 σταθῆς καὶ, Γόρτυν δὲ, ἐξήκοιτο καὶ
 σκάφη δὲ πρὸς Γορτυνίαν. ἐξ αὐτῆς ἢ Εὐ-
 10 πιμενίδης ὁ ποιήσας δὲ ἑπὶ τὴν καὶ τερμίνου.

3. Ὅτι ὁ Ἰόνιος καλεῖται μετὰ τὴν
 Σικελικὴν εὐρωμένην πρὸς βορρῶν, αὐτὴ
 δὲ καὶ μὴ πῶν, πρὸς ἑσπέρειον μυχὸν ἔρπει,
 ἀφορῶν πρὸς τὸν εἰς τὴν ἑσπέρειαν θα-
 15 λαοσαν πρὸς ἀπὸ μὲν ἀπὸ τῶν. ἰσθμὸν
 δὲ ὅτι ἡ μὲν Ἰόνιος καλεῖται καλεῖται,
 ἀλλὰ καὶ Ἀδρίας ὁ αὐτὸς λέγεται, καὶ Ἀ-
 δριάς, καὶ Ἀδριανὴ θαλάσση. οἱ δὲ ἀπὸ
 εἰς τοὺς τὸν Ἰόνιον μέρ' ἔστι Ἀδρίας φασί.
 20 λέγεται δὲ Ἰόνιος, ὡς ἔστι τῇ Λυκαονίᾳ
 δακτύλῳ καὶ τῇ Αἰγύλῳ, ἀπὸ τῇ Ἰῆς. διη-
 ξαστο γὰρ ἐκείνη, βῆς ἡσομένη, καὶ τῶν
 25 γα. οἱ δὲ φασὶν ἀπὸ λαόν' ἀνδρῶν Ἰτα-
 λῶν, ἢ ἀπὸ Ἰονίᾳ ἀνδρῶν Ἰλκυρῶν. λέ-
 γασιν δὲ Ἰνέες καὶ τὸ ἀπὸ Γαίης μέγιστον
 Αἰγύπτιον πύλας, Ἰόνιος λέγεται ὁ
 μέγιστος

Et juxta sacram Gortynam, ac mediterraneam Phæstum,
Pronum, arietis affimilans caput :

90 Eoque ipsum etiam Arietis vulgo dixerunt frontem)

Quinetiam expansus est Iapygiam ad terram.

Inde vero dilatatum protenditur Adrium salum

Ad boream : sed rursus ad occiduum recessum serpit,

Quod etiam Ionium accolæ dixerunt.

95 Duas vero continentes eructat. intranti quidem

Dextram ad manum cernitur Illyris terra,

Dalmatia vero supra [ultra] Martiorum solum virorum.

Ad lævam vero Aufoniorum expanditur immensus isthmus,

Longe porrectus, tribus circumfluus maribus,

100 Tyrrheno, [Thurico,] Siculo, atque Adrio adventante.

Unumquodque autem in ventum dirigit tractum :

μῆκος, ἀπὸ τῆς Ἰῆς. καὶ τὴν ἐκεῖ δὲ Γαζαν,
Ἰόνιον καλεῖσιν πινες· ἐντα βῆς ἦν ἐν ἀγαλ-
μῳ τῆς Ἰῆς, ἥτοι τῆς σελῶν. Ἰὼ γὰρ ἡ σε-
λῶν, κατὰ τὴν τῆς Ἀργείων ἀφ' ἧς
τῆς δὲ ἀνωτέρω ῥηθέντος Ἰάονος ὁ
Ἀδρίας ἐστὶν ῥητὴν, ἀφ' ἧς τὸ αὐτὸ πείλα-
ρος καὶ Ἀδριατικὸν λέγεται. ἄλλοι δὲ ἔ-
τι φασι· ἐστὶν Ἀδρία πόλις ἐπιφανής,
καὶ παρ' αὐτὴν καλεῖται Ἀδρίας, καὶ πο-
ταμὸς ὁμοῦ. ἀραγὴ δὲ, φασι, βοσκή-
μασιν ἡ κρεῖν γῆ, ὥστε καὶ δις πικτεῖν ἔ-
καστος ἔδιδυμπεκεῖν.

4. Ὅτι εἰσὶν ἐν τῇ Ἰονίᾳ θαλάσσαν,
καὶ μὴ πάλιν ὡς αὐτὴν καλεῖται
χώρα, διὲς περὶ τὴν καὶ χεῖρα ἡ Ἰαυρὴ
ἐστὶν γῆ, ἔτι καλεῖται ἀπὸ Ἰαυρῆς καὶ
Καδμῆ. Δαλματία δὲ ἐφύπερθε, ἥ
ἐστὶν ἐν ἀνατολῇ πῶς ἀνδρῶν, ἀφ' ἧς
καλεῖται εἶναι τὴν ἐκεῖ. φασι δὲ καὶ
τὴν Δαλματίαν δὲ ὅτι καλεῖται ποιεῖ-
ναι τῆς χώρας ἀνατολὴν κατὰ τὴν
ἀνατολὴν καὶ ἐδὲ νοτίᾳ καὶ χρῆσθαι,
πολλὰ τὰ αὐτὴν ἀφελόμενος τοῦ βίου
καὶ ἡλίου. διὲς δὲ τὸ ἔθνος λέγεται, καὶ
Δαλματία ἔστι Δαλματίαι· ἡ δὲ πόλις
αὐτῶν, Δαλμῶν, ἢ Δελμίνιον, ἢ Δελμῶν.

5. Ὅτι καὶ ἐνταῦθα ἔστι κατὰ κρινὴν
κυρτολεξίαν ἰσχυρὸν εἶπε τὸν αὐτὸν τὴν
Αὔστου τὴν πλατύτητα. καὶ γὰρ ἐστὶν αὐτὴ
καὶ ὁ τοῦτος ἰσχυρὸς. διὲς ἐπὶ γὰρ, ὡς
καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς τέττα, ἱερὰ πείλα, λέγων,
παρὰ πείλαται ἀσπίς, πελυντὴς,
τελμαῖς θαλάσσης αὐτοῦ. καὶ
ἐνταῦθα ἐπὶ γὰρ ποίμιν θαλάσσης αὐτοῦ
ληπταὶ ὁ τοῦτος ἰσχυρὸς. λέγων πάλιν
ἐν τῇ γῇ, ὅτι Τυρρηνή, Σικελὴ καὶ
Ἀδριατικὴ πληθύνει. εἶπε εἰπὼν, ὅτι ἐκ-
στὴ τῇ τοῦτων τεττῶν θαλάσσης αὐτοῦ
πάλιν ἀνέμους τεκμαίρεται τὸν ὅλον, καὶ
κατὰ τὴν γῆν πάλιν κατὰ τὴν γῆν ἔτι
Τυρρηνὴν ζέφυρον, Σικελὴ γῆ, Ἀδριατικὴ
ἐστὶν. φιλοτιμησάμενος ἐν τῇ γῇ ἐκ-
ταῦθα τὴν τρεῖς θαλάσσης, καὶ τὴν τρεῖς
ἀνέμους, εἰς ἧς ἐκστὴ τὸ ἑαυτοῦ παρα-
σύρεται ρεύμα. ὅποσον πάλιν ἡ γῆ
τέττα, ὡς αὐτὴν γράφεται, καὶ ἐν τῇ
Περσῇ μὴ Λιούλ, κατὰ δὲ Εὐρώπην,
Ἀσίαν τε, πάλιν τρεῖς ἡπείρους ἐκεῖ ἐν
ταῦθα μὴ Τυρρηνὴν ἀμφιτελείτω, ἀ-
νωτέρω δὲ, Τυρρηνὴν θαλάσσαν εἶπεν,
καὶ ἀφ' ὧς κατὰ τὴν γῆν.

Tyrrhenum in zephyrum, Siculum notum, Adrium eorum.

Porro supra Siculam terram trahitur undam attollens

Pontus intra Libyam, australem in Syrtim volvens

105 Alteram, quam quidem & latiore vocant :

Altera vero, parvum habens sinum, quæ intus est,

Eminus advenientem suscipit æstum maris.

Ita quidem reboant vorticosi hi duo sinus.

E montibus autem Siculis Cretæ expanditur [*porrigitur*] unda

110 Longe in ortum, Salmonium usque ad promontorium,

Quod dicunt orientale Cretæ esse promontorium.

At deinceps duo ulterius intumescunt maria,

Ismarici flatibus agitata boreæ,

Recta spirantis, quandoquidem è regione sita sunt.

115 Nautæ autem primum, Pharium mare appellant,

Quod in ultimum jugum porrigitur Casii :

Sidonium vero alterum, ubi extenditur in secessum terræ,

Iffum adusque urbem, Cilicum regionem præteriens,

Ifficus, qui trahitur boream versus, sinus immensus.

ἐπὶ ταύτῃ τελευταῖος ὁ περὶ Κύπρου
κύλπος, ἡ γὰρ ὁ Ἰστικὸς. περὶ αὐτῇ καὶ μετ'
ἐλίσσεται.

4. Ὅτι τὸ φερίσσειν κυρίως ἐπὶ θα-

λάσσης λέγεται. φησὶν γὰρ ὅτι φερίσσειν

περὶ Φαρία καὶ ἡ Σιδωνία θάλασσα, ἐ-

κινούμεναι πνοαῖς Ἰσμαρικῶν βορρᾶ, ὁρ-

νιφουσάντων, ἐπεὶ κατ' ἐναντία κείν-

ται ὁ βορρᾶ. εἰπεὶ δὲ τὸ φερίσσειν, ἀντὶ

ὁρδύνεται, καὶ εἰς ὑψὺ ἀφίεται τοῖς

κύμασιν. συνέπιδεν δὲ ἡ φερίξ, ὡς καὶ

ποιητής, μελαίνῃ φερίκι καλυφθεῖς,

ταῖς ἐπιπνοαῖσιν ὁ κύματ'. ὅτι

ἡ θαλασσία λέξις τὸ φερίσσειν, ἐν τοῖς

ὁμῆρ καὶ ἄλλοις γέγραπται. τὴν δὲ

ἐκείνην Ἰσμαρικὴν εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ὁρμα-

νιφάντος Ἰσμαρὶ πόλεως ὁρμαρῆς. ἰστέον

ὅτι τὴν Φαρίαν ταύτην θάλασσαν,

ἡ τις μετὰ τὸ Κρητικὸν ἐστίν, ὡς εἴρηται,

ἐκείνην καὶ Παρθένοιον κόλπον ἐκείλην

οἱ παλαιοί. καὶ ὅτι ὡς περὶ Σιδωνία καὶ

Ἰστικὸς ἀπὸ Ἰσθμῶς πόλεως καὶ Σιδωνίας,

ἔτα καὶ Φαρία καὶ τὴν Ἀλεξανδρινὴν

Φάρον, ἥ τις ἐπὶ τῆς ἐν διεξῆς καὶ μετὰ

Ἀλεξανδρείας, πύργον ἀνέχουσα μέγιστον,

ἐκπυρροῦνται τοῖς καταιπλέεσι. περὶ

δὲ ταύτης τὴν Φάριν εἴρηται μὴ εἶναι τοῖς

εἰς τὴν Ὀδύσειαν ἠρησσομένην δὲ εἶναι ὅτι

τὴν λέγουσιν εἰς Ἀλεξανδρείαν ἐλθούσαν.

5. Ὅτι ὁ Διονύσιος τὴν Σιδωνίαν

κλίναν, ἀπελάθως ὁμῆρ, ἐν τῇ Σιδωνίᾳ

θάλασσᾳ, ἐκτείνει μὴ τὴν ἀρχαίαν

ἀρχαίαν, συστήκει δὲ τὸ οὐ τὸ μετὰ

τὴν ἀρχαίαν. ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς, ἐν τῇ

Βύβλιν γ' ἀρχαίαν, καὶ Σιδωνίαν ἀντα-

νέμεσαν.

οἱ δὲ ὑπερὶ τὰς ὅλας πλαγίας τῆς Σι-

δωνίας, τὴν ὡς μεγάλην περαληγεμένην

ἐκφέρουσιν.

6. Ὅτι ἡ περὶ τὴν Παμφυλίαν χώραν

θάλασσα,

- 120 Οὐ μὲν πολλὸν ἀνέσθεν ἰσοδρομῶν· ἀγχι γὰρ ἦδη
 Ὑσπληγγίῃ ὀνοφερῇ Κιλικίων δόποπαύεται αἴης,
 Τῆμος δ' ἐπὶ ζέφυρον σρεπλίῳ ἐπερεύεται ἀλμύλῳ.
 Ως δ' ὁ² δράκων βλοσυρῶς ἐλίσσεται ἀγκύλος ἔρπων,
 Νωθῆς, τῷ δ' ὑπο πᾶσι βαρύνεται ἔρεος ἀκρη
- 125 Ἐρχομύδῳ τὼς κείνος ἐλίσσει ἐν ἀλὶ κόλπος
 Νήχυτος, ὅντα καὶ ἔντα βαρυνόμενος περχοῇσι.
 Τῷ μὲν ἐπὶ περχοῇ Παμφύλιοι ἀμφινέμονται,
 Οἶον ἐπιπερθεῖσθε Χελιδονίων ἐπὶ νήσων·
 Σῆμα⁴ δ' ἔχει ζεφύρος Πατρῆϊδα τηλόθεν ἀκρίῳ.
- 130 Φράζο δ' ὅκ κείνους τετραμμένους αὖτις ἐπ' ἀρκτῆς,
 Αἰζαίης πόντοιο πλάτυν πόρον· ἔντα τε κύμα

θάλασσα, πρὶν ἢ ἡ Κύπρος, ἢ μόνον
 Παμφύλιος κόλπος λέγεται, καὶ ἐθνι-
 κῶς τοπικῶς κλησιν, ἀπὸ δ' ὅτι Παμφύ-
 λων ἔδνης· ἀλλὰ καὶ Ἰοτικὸς, ἀπὸ Ἰοσῶ
 πόλεως κειμένης μετὰ τὴν Συρίαν ἐν Κι-
 λικίᾳ. φησὶ γὰρ καὶ ὁ Διονύσιος ὅτι ὁ
 Ἰοσιθὲς κόλπος ἐλκεται ἐπὶ βορρᾶν,
 Ἰοσῶ ἀρχὴ πόλεως, Κιλικίαν χώραν πα-
 ραμειδίων. ταῦτ' ἐν τῷ πόλει Ἀλκι-
 αὐδρῶς ὀνομασθὴν ποιήσας, ὡς τῷ Δα-
 ρεῖον καὶ νικητῆς, ἐκάλεισε Νικηπόλιν.
 ὅτι ὁ κόλπος, ὡς ὁ Διονύσιος λέγει,
 ὡγχι τῆς τῇ Κιλικίαν γῆς ἐλθὼν εὐδύτε-
 ρος, κατὰ ἰσοδρομίαν ἵνα, καὶ καὶ δόπο-
 παύσῃ μὲν, καὶ ἔντα ὡς ἐν Ὑσπληγγί-
 ῃ γνοφερῇ, ἱερέσιν ὡς ἐν κομπτήρῃ,
 σρεπλίῳ ἐπὶ ζέφυρον ἐπερεύεται ἀλ-
 μύλῳ, ἡρέμῳ ἐπὶ δούσιν κομπτήρῃ, καὶ
 σρεφόμῳ, καὶ ἀφορῶν εἰς τὸ ζέφυρον.

1. Σημειώσεται δὲ ὅτι Ὑσπληγγίς ἢ μέ-
 νος, ὡς εὐταῦθα, ἐπὶ κομπτήρῃ λέγε-
 ται, ἀλλ' ἐπὶ ὅτι καὶ ἐπὶ ἀφειρηθείας, ὅ ἐστι
 κομπτήρ. ὀνομασθὴν δὲ ἔτω καὶ ἡ Ὑ-
 σελίς, ἢ τὸ ζῶον, ἀλλὰ τὸ πληκτικὸν
 ὄργανον λεγόμενον ἔτω ἀλλὰ τὸ ἐν τε-
 χῶν ὑέων εἰς πληγὴν συκροτέσθαι.
 δῆγμα γὰρ ὅς σενὸν καὶ ἐπιμήκης δόπο-
 παύσῃ πῶς αὐτῶς φρεῖ, ἐ τῷ μή-

κος τῷ τελεῶν κείραντες, ὡς αὖ ἐχον
 αὐταὶ ἔτω κεντεῖν σελήροτερον, ἔτυπ-
 τον τῆς κομπτήρας καὶ ἐκάλειτο Ὑσπληγγί-
 τὸ ἱεῖς τῇ κομπτήρῃ ἐργαλείον. Ἐὰν
 δὲ ἡ τοιαύτη Ὑσπληγγίς, πλέγμα ἢ
 ἀπὸ ὑέων τελεῶν. Ἰσέον δὲ ὅτι παρὰ
 Θεοκρίτῃ ἡ Ὑσπληγγίς ἐρηται, καὶ ἐπὶ
 παρὰ δὲ ὁρῆς τιθεμένη, ἀλλὰ τὸ συ-
 κροτέσθαι, ὡς εἰρη, ἀπὸ ὑσπληγγί-
 10 πλέγματος. Ἰσέον δὲ ὅτι πρῶτος
 μὲν ὑσπληγγίς ἐλκεται τὸ τῇ πληγῇ ὄρ-
 γανον, ὅποιον αὖ καὶ ἡν· ἐκείνη δὲ καὶ
 κομπτήρ δὲ ἀγῶν Ὑσπληγγίς ὀνομα-
 σται, ἀλλὰ τὸ τῆς ἱππικῆς ἐκείνῃ περὶ
 15 κότερον καὶ πλῆσσεσθαι καὶ νύσσεσθαι. ὅτι
 ἐ νύσσα ὁ ἱεῖς τῇ τῷ λέγεται, ἢ
 πρὶν ἢ καὶ ἐκ πρώτης δόξης οἱ ἱπποὶ ταῦ-
 τα πύχουσι, ἀλλὰ τῷ ἐν ἡ ἀφειρηθείας
 Ὑσπληγγίς, ἐπὶ ἢ καὶ νύσσα ἐλέγεται.

2. Οἱ εἰς ἐντιλῶς καὶ μικροπρεπῶς
 ὅμως ὡς ἐξὸν ἐν ἐν περὶ πολλοῖς, δὲ
 καὶ τῇ ἱστέῃ Ἰοσιθὲς ἐκάλεισε κόλπον
 λέγων ὅτι ἐκείνῃ ἐν ἀλὶ κόλπος ἐ-
 λίσσεται, ὡς δράκων βλοσυρῶς ἐ-
 25 λίσσεται ἀγκύλος ἔρπων, νωθῆς, ὡς
 ὡς πᾶσι βαρύνεται ὅρεος ἀκρη ἔρ-
 μῳ. ταῦτα δὲ λέγει, ἀλλὰ τὸ καὶ τῇ Ἰοσι-
 κῶν κόλπον ἔντα καὶ ἔντα βαρυνόμενος

π ω ν ,

U.

85.

παῖδες Λαπιδῶν, βίον ἐκ τῆς περὶ
 τούτου ἀποχρώσῃ ποταμῶν, κατέ-
 λυσαν τὴν τῆς λησέων πλάνην, καὶ τῇ
 Λυκίῳ γῇ ἀσφαλόντες, ἀκροῦνται βιβαίως
 25 ἐκεί. Ἐκ τῆς ἀπὸ μὲν τῆς περισσεύσεως ἑαυτῶν
 ποταμῶν ἐκεί ἑαυτῶν ἐκλήθη, καὶ πό-
 λιν ὀνόμαζον. ἀπὸ δὲ τῆς λοιπῆς ἐκλήθη
 τὰ Πάτρια.

Ρησόμενον νήσοισι πειδόμεναι Σποράδεσσιν.

Οὐ γάρ τις κείνῳ ἐναλίγκια κύματ' ὀφέλλει
Υψόθι μορμύρων ἕτερος πόρος ἀμφιτρίτης.

135 Οὐρον ² δ' ἐς Τένεδον τεκμαίρεται ἐχατῶσαι,
Ιμβρον ἔχων ἐτέρωθεν· ὅθεν σενὸς ἔρχεται αὐλῶν,
Συρόμηνος βορέλυδε Προποντίδος ἐνδοθι πάσης.

Τῆς ³ δ' ὑπὲρ ἄσπετα Φῦλα τιτάνεται Ἀσίδος αἰῆς
Πρὸς νότον· ἡπίεργ γ' ἐπὶ πλατὺς ἔρχεται ἰσθμὸς.

140 Τῇ δ' ἐπὶ Θρηίκῃς + σῆμα Βοσπόρου, ὃν πάρος ἰὼ
Ηρης ἐννεσίησιν ἐνήζατο πόρτις ἐξοῦ.

Στεινότητος ⁵ δ' ἡ κείνος ἀπάντων ἔωλετο πορθμὸς

1. Οτι αἱ Σποράδες νῆσοι περὶ τὸ Αἰγαῖον κίονται πύλαγ· ὡς εἰς ἐπιπύλας, φησὶ, κόλπ· θαλάσσης ὑψόθι μορμύρων ἐναλίγκια κύματ' ὀφέλλει. αἱ τοὶ δὲ τῆς φασὶ τὸ πλῆθος τῶν αὐτῶν νήσων, αἷς περὶ ῥησόμεναι συχνὰ πρὸς κύμασιν ἐπανάσφει, ἐπὶ τῇ συνδρομῇ βιαστέροι κορυφώματα, πολλῶν ἔχει τὴν κλύδωνα. διὸ καὶ ὁ Διόνυσος φησιν, ἔστα κύμα ρησόμενον νήσοις περὶ Τένεδον Σποράδεσσιν. περὶ ὧν ἔρει ἐν τοῖς ἐξῆς. Ἰστέον δὲ ὅτι ἔς μόνον πύλαγος Αἰγαίου, ἀλλὰ ἐπὶ πᾶσι τῇ Φωκίᾳ γλῶττι ἰσπερὶται καλεσμένοι Αἰγαῖον ἐκεῖνο, παρὰ τὴν ἐκεῖ ῥέοντα Αἴζαν ποταμὸν.

2. Οπὶ δὲ Αἰγαίᾳ πόντος πλατὺς πόρος, ἀπὸ Πατέρων ἀρχόμενος, εἰς Τένεδον καὶ Ἰμβρον περαίνεται. ἐκείθεν δὲ σενὸς ἔρχεται αὐλῶν συρόμηνος περὶ βορέαν, ἕως εἰς τὴν κατὰ ἡμᾶς ταύτην τὴν περὶ τὸν πόντον Εὐξείνην· ἀφ' ἧς καὶ ὀνομαζέται Προποντίς. καλῶς δὲ εἶπε τὸ, αὐλῶν σενὸς, ὡς περὶ τὴν ἀπὸ τῆς Αἰγαίης πλατυτάτης ὄντος. σενὴ γάρ ἐστι καὶ οἰοεὶ αὐλοποιδὴς ἑκτασις ὁ Ἐκχέσποντος. δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι ἡ Προποντίς καὶ σῆμα ἀπλῶς λέγεται, καὶ μετὰ περὶ Σήκης δὲ, σῆμα Πόντος, δηλαδὴ τῇ Εὐ-

ξείνῃ, ὅς κατ' ἐξοχὴν Πόντος λέγεται ὡς μετ' ὀλίγον εἰρήσεται. Αἰγαῖον δὲ πύλαγ, ὡς ποὶ δοκεῖ, λέγεται, παρὰ τοῖς ἐν Εὐβοίᾳ Αἴζας, τόποι ἔστι καὶ λεγόμενον, ἔστα τὰς τῆς Προποντίδος περὶ ἀναπαύει ὁ ποιητής· οἱ δὲ παρὰ Αἰγαίῳ τὸ Ὀμηρικόν, ὡς ἐν τῇ Ἰλιάδι γέγραπται.

3. Οπὶ καὶ ἐν ταῖς ἰσθμῶν ἵνα πλάτῃ τὸν ἰσθμὸν περὶ Τένεδον καὶ τὴν Προποντίδα καὶ τὴν Αἰγαίαν πλάγας, ἕως μὲν κείνου, περὶ νότον δὲ κατὰ τὴν κατὰ τὴν Αἰγαίαν, ἄσπετα Φῦλα τὴν Ἀσίδος γῆς ἀγκαλιζέται· ἐν οἷς εἰσὶ καὶ Αἰολίδες καὶ Ἴωνες. Οπὶ τὴν ὑπὲρ περὶ τὴν κατὰ ταῦτα ἐπὶ τῇ νοτίᾳ τῇ τῇ, εἶπον, ὅτι ὑπὲρ ἄσπετα Φῦλα τιτάνεται περὶ νότον. ἡ αἰτία περὶ εἰρησεται.

4. Οπὶ τὴν Προποντίδα τὸν Θρακικὸν Βοσπόρον σῆμα ἐστὶν, ἡ γὰρ Θρακικὸς Βοσπόρος, ὁ καὶ Μύσιος· ἐν τῇ Εὐβοίᾳ ὁ Δαρειὸς περὶ τὸν ἐκτὸς σῆμα, εἰς Θρακίαν διεῖν. μετὰ δὲ καὶ τὴν Σκύθας ἐπείρασι, γαφυρώσας καὶ τὴν Ἰσθμὸν δὲ Θρακικὴν τῆτον Βοσπόρον οἱ φασὶν εἶναι τὴν κατὰ τὴν Χαλκηδῶνα καὶ Βυζάντιον σενά. (Φησὶ γὰρ περὶ τὸν Αἰγαῖον, ὅτι “ἐλαύνει ἐπὶ Χρυσόπολιν, ὡς ὑπὸ νύκτι περὶ τὸν Βοσπόρον”.)

Angustissimum fane illud omnium est fretum

TOY

Τᾶς ἄλλων, ¹ οἳ τ' εἰσὶ πολυκλύσιο θαλάσσης.
 Κυνέας ² ὅτι μῦθ' ἀναιδέας ἐν ἀλὶ πέτρας
 145 Πλαζομένης, καναχῆδ' ἐπ' ἀλλήλησι φέρεαδ'.
 Ἐκ δὲ τῶ οἰζόμην, ὥρα πέπ' ἰατῇ ἐγγύθι ³ Πόντ'·
 Πολλὸς ⁴ ἔων, καὶ πολλὸν ἐπ' ἀντολῆς μυχὸν ἔρπων.
 Τῶ δ' ἦτοι ⁵ λοῖζαί μιν Ὀπίτησ' ἰσχυροὶ κελύδοι

τον καὶ τὴν Προποντίδα εἰς ἐν π σωμα-
 λειπτόν, ἢ μᾶλλον μῦθ' ἢ πλατὺν Αἰ-
 γαῖον τρία ταῦτα βορείοτερον ῥητέον.
 πρῶτον μὲν τ' ἐνὸν αὐλῶνα ἔκκλασαν-
 τε· μῦθ' δὲ, τὴν Προποντίδα· εἴτα βο-
 ρειότερον τὸ εἶμα ἔκ Πόντου. ἔχει γὰρ
 ἀμφιπόλως ταῦτα, ἀλλὰ τὸς παλαιούς·
 ὡς οἱ μὲν μόνον τὴν Σητιν καὶ Αἰου-
 δοῦ, Ἐκκλασαντοῖς εἶπον· οἱ δὲ καὶ ὅλην
 τὴν Προποντίδα. οἱ δὲ μίεθ' ἢ αὐτῶς
 τὸ ἐντὸς Περίοντα, ἢ τὴν Ησακλείδα, τὴν
 Ἐκκλασαντῶν ἀπένειμαν. οἱ δὲ καὶ π
 Αἰγαίαν πελάγους τὴν Ἐκκλασαντῶν ἀπο-
 στήντο κατὰ πρὸς τὰς ἐς Ομηροῦ, ὅ-
 πως καὶ πλατὺν ἐκείνην λέγει Ἐκκλα-
 σαντῶν. τῆς τῆς μὴ φανερῶς ἀνελ-
 λειπτοῦ ὁ Διονύσιος, εἰς τρία ἀφαιρεῖ
 τὸ μίεθ' Αἰγαίαν καὶ Εὐξείνῃς ὕδατος, εἰς
 τὴν Ἐκκλασαντῶν ἐνὸν αὐλῶνα, τὴν
 ἔως Προποντίδα, καὶ ἀνωτέρω εἰς αὐτὴν
 τὴν Προποντίδα, καὶ εἰς τὴν μετ' αὐτὴν
 Θράκιον Βόσπορον. ἔτω δὲ τοῖς καὶ Ηρό-
 δοτος, λέγων· τὴν μὲν Βόσπορον τένειν εἰς
 "τὴν Προποντίδα, αὐτὴν δὲ καὶ διδόναι
 "εἰς τὴν Ἐκκλασαντῶν μετ' ὃν τὸ χάσμα
 "τῶ Αἰγαίαν πελάγους.

Ι. Ορα δὲ ὅτι καλῶς ἀποστήνηκεν ὁ
 Διονύσιος ἀνωτέρω ἐπὶ τῶν περὶ μὲν τὸ
 οἱ θαλάσσης εἰσὶ, ἀλλὰ τὸς ἴσως νομι-
 ζοντας διωκόμενους ποταμὸς λέγεσθαι καὶ
 τὸς ποταμούς. καὶ γὰρ τὴν συνήθη χρῆ-
 σιν οὐ τοὺς περὶ μὲν καὶ ποταμὸς, καὶ ταῦ-
 τα τοῖς ὡς πρὸς μεταξὺ δύο γαμῶν
 ἀλλ' αὐτοῖς μὲν κεκλήρωται τὸ ποταμὸς
 λέγεσθαι· ὁ δὲ ποταμὸς οὐκ εἶναι θαλάσ-
 σης εἶναι πρὸς τοῖς, ἐκαστέρωθεν γῆς

μεσολαβοῦν. Ἰστέον ὅτι ἐπὶ ἐκ Κιμ-
 μίεθ' Βοσπορος ὁ παρὰ Χερσῶνα, ὁ καὶ
 Μακωνικός· ἔκ τὸ ἐνδοτικόν, εἰς τὸν
 ἀλλ', ἢ καὶ ὁλίγον ἢ πλέον. λέγεται δὲ
 Βοσπορος μὲν ἀλλὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν καὶ
 ἐκείνην, ἐκ τ' ἰσως τῆς βοός· Κιμμίεθ'·
 δὲ, ἀλλὰ τὸ παροικῶν ὁμόνυμον εἶναι
 ἔκ πολλοῦ λόγου, ὡς τὴν Ἀσίαν ὡς
 καὶ ἀδραμείον· ἔως ἐκ εἰς αὐτὴν Βιθυν-
 ναν. ἐπὶ δὲ Βόσπορος καὶ Ἰνδικός. καὶ
 παρὰ τὸ Βυζάντιον δὲ λιμὴν ἔστω ὕπε-
 ρον ἐκλήθη, καὶ παραγραμμισμὸς, ἢ
 μέγιστος κατὰ τὴν παρὰ τοῖς ῥήμασι
 λεγόμενῳ παραφθοράν. Φωσφόροι
 φείλων καλεῖσθαι, ὡς φασιν οἱ παλαιοί.
 Φιλίππε γὰρ ἐν πολιορκίᾳ διαρρῶντος
 εἰσδόντες κρυπτήν, ὅταν οἱ ὀρύσσοντες ἐμεί-
 λον ἀφανῶς ἐκκαυδύνας ἔκ ὀρυγματι-
 ῆς Ἐκκλασαντῶν φωσφόροι· ὡς δὲ δίδας ἐκεί-
 νῃς τοῖς πολίταις. καὶ τὴν πολιορκίαν
 ἔτω φυγόντας, Φωσφόροι οἱ ἐγγύθι
 τὸ τοῖς ἐκασίταις.

2. Ὅτι παρὰ τὴν Θράκιον Βόσπορον
 Κυνέας πέτρεαι εἰσὶ, κατὰ κυρτωμένῳ
 ἔτω καλεῖσθαι· ἐκ τῶν ἀνοιγόμενων
 Εὐξείνῃς παραπίπτουσαι, πολλὸν ὡς
 πολλὴν ἐπ' ἀνατολῆς μυχὸν ἔρπον. καὶ
 ὅρα τὸ ἀνοιγόμενον ἀποσφύρας γὰρ ἐκ-
 ρηται, ὡς παρὰ τὸ εἶμα ἔκ Πόντου. καὶ
 δὲ πέτρας ταύτας καὶ ἀναμείβας λίγας
 Ομηρικῶς ἔχουσιν, ὡς εἰσὶ ἐμφυχοὶ ἡσυχ-
 εῖς Ομήρου λαοῦ τὸ ἐπιδίδου. ἐκ μὲν
 εἰναι φησι, πλαζομένης ποτὶ αὐτῶν, καὶ
 τοὺς κινεμένης ἀπείκτως, καναχῆδ' ἐπὶ
 ἀλλήλαις φέρεαδ'. εἰ καὶ ὕστερον, ἐπειδὴ
 Αἰγῶν περὶ πλοῦσιν αὐτοῖς, ἐσησιν ἐκ

Cyaneas ubi fama est impudentes in mari cautes

Ex eo autem [*Bospori ore*] apertus panditur prope Pontus,

Qui est vastus, & longe in orientis recessum serpit.

Hujus autem obliquæ quidem procurrunt viæ

105. Φησὶ δὲ ὁ Γεωγράφος· “αὐταῖς ἐκεῖ
 “πρῶτον ἔστι Πόντος εἶναι δύο ἡμισφαιρία τὸ
 “ὑπὲρ τῇ Εὐρώπῃ περὶ τοὺς ποταμούς, τὸ δὲ τῇ Ἀσίᾳ.”
 Πίνδαρος δὲ λέγει τὴν μυθικὴν κίνησιν,
 καὶ τῇ ταύτης τῆς πέτρας τολμᾷ λέ-
 γειν καὶ ἐπιμύθων τῇ σκληρᾷ ταύτῃ
 ποτῇ, περὶ τῆς αὐτῆς φησὶν αὐτῆς ὀπηνίκα
 διεξῆλθον αὐτῶν ἡ Ἀργεῖα. γέγραπται δὲ
 περὶ τούτων ἐν τῇ Οὐδυσσειᾳ, ἐν τῇ
 περὶ πλαγκτῶν λόγῳ. τὸ μύθῳ πλα-
 γημάτων, ὅπου ὁ Διόνυσος ἐνταῦθα φη-
 σι, διδάσκει καὶ ὅτι διώκονται ἐν αὐταῖς
 καὶ οἱ Ὀμηρεῖς, Πλαγκταὶ λέγονται
 κατὰ καὶ Ἡρόδοτον ἰσορεῖ, λέγοντες ὅτι
 “Πλαγκτῶν περὶ τοὺς ποταμούς οἱ Ἕλληνες ἔλεγον
 “εἶναι αὐτάς.” εἰ καὶ ἐκληρώσαντο ἰδίως
 τὸ τοῦτον ὄνομα αἱ παρ’ Ὀμήρῳ Σικελικαὶ
 Πλαγκταί.

3. Οὗ τὸν Εὐξείνου, ἀπλὴν τε ὄντα,
καὶ Ἀχαιὸν θύλασσαν ποτὶ καλὴν ἄλυσαν,
Εὐξείνου οἱ ὕστερον, κατὰ γῆρας εὐφη-
μομοῖ, μετεκάλεισαν. Ἀχαιοὶ δ' ἐλέ-
γματο (ταυτὸν ὃ εἶπεν Διοξένος, κατὰ
τὸν Σοφοκλῆν) ἢ ἄλλ' τὸ μὴ ἔχειν ἡ-
σαν καταναλῆσαι, ἢ διὰ τὰς ἀεικελίας
Σκυθίας, ἀνιπνίμκτας βαρβαροὺς· οἳ καὶ
ἡμιδύτῃσι ἐῖσα κεφαλαίαν, ἐκ ἀνθρώ-
πων κρανίοις ἐχρῶντο ἐκπύρρῃσιν. ἑτέροι
δὲ φασὶν Ἡρακλῆα κεκαυμένον τῷ
πῦρι, ἐκ εἰς Εὐξείνου μετασπιδάμεν τὸν
Ἀχαιὸν. ἄλλοι δὲ εἰς Ἰωνίαν ἀνάγκησι τὸ
ῥυτὸν ἀεὶς ὄμα, οἳ πόλεις πολλὰς ἐν
τῇ περὶ ἡλίας ὥκισαν.

4. Ἰστέον δὲ ὅτι τοῖς παλαγοῖς ὁ Εὐξείν-
ος πόντος μέγας καὶ ἡμᾶς
ἀπὸ περιείων ἐδόκει καὶ οἱ πλείοντες ἐκεῖ,

ἐκτοπίζεν ἐνομιζόντο, καθὰ καὶ οἱ ἔξω
τῷ σφλασι, καθ' ἡμᾶς· καὶ ἀλλοι πρὸς
ἀσπερ ἀκίανός τοῖς τότε ὑπλάμασαν
το, καὶ εἰς αὐτὸν πλῆεν, ἐξώκεινίζεν
ἐνομιζέτο. διδ, καθὰ περιέρρη, καὶ κατ'
ἐσχολῶ ἰδίως Πόντου ἐλίχματο καθὰ καὶ
εἴτω ὁ ποιητής αὐτὸν καλεῖ ἐν τῇ,
διότι Πόντος. καὶ καλέσει δὲ μητέρα
Πόντος καὶ Ποντες τὸ μυρεῖον ὕδαρ δια-
στὰ τὸ καυθύνειν καὶ δύσπλοον αὐτοῦ, καὶ
τὸ εἰς Πόντον ἀπληθεῖν, ὅμοιον γὰρ τῇ, εἰς
μίτρα κακὴν ὥς ἐοικέναι παλαιοὶ φασιν. ὅ-
πως μέχρι καὶ εἰς ἀρχὴν κρατεῖ. Ηροδοτὸς
καὶ ἀξιολογεῖται πάντοι τοῖς Εὐξείνοις λίγας,
ἐπιπλαίων ἀπάντων θανασιώτατοι,
ισερῶν καὶ τὸ μήκος αὐτῶν καὶ τὸ πλάτος
ποσσὶν στεδύων ἐστίν.

5. Οτι αἱ τῷ Εὐζέινῳ πόντῳ κελύ-
 θαι ληξάμ' ἐπιτρέχουσι αἰεὶ, πρὸς βορείῳ
 20 τὸ ἀνατολὴν ὁρώμεται. καὶ ὅτι πρὸς αὐ-
 τὸν δύο κολῶνας, ἡ πρὸς ἄκραν καὶ ἐξοχαί,
 ἔσται καὶ ἔσται ἡ μὲν νοτιώτερα, ἡ Κό-
 ρυμβός, πρὸς τῷ Παφλαγόνι γῆν, φυ-
 λάττεται μέχρι καὶ νῦν τῷ ὀρχαμορ-
 25 νίαν τ' κλήσιν· ἡ δὲ βορειότερα, ἥτις
 ἐστὶ τὸ ὅριον Κριῶ μέτωπον, τὸ ἤδη καὶ ἀνω-
 τέρω ῥηγὲν, τὸ πρὸς πρὸς τὰ Κιμαίρια.
 αἱ δὲ δύο αὐτὰς ἄκραι οὕτως ἀκμήλας
 ἀντικείμεναι ὑψὺ τι ἀνίσχουσι, καὶ ἐπὶ πο-
 30 λὺ τ' ὕψους εἰσέχουσι. Ἐδίσχουσι μὲν
 ἀκμήλων ὅσον ἀν' ὀλίγῳ πλέον ἐπὶ τρίτον
 ἡμῶν ἀνύσῃ· ὅμως ὅτι ἄμφω σμικρὰ
 ὄντα· καὶ ὁμοιοτήτά τινα καὶ αὐτὰ
 τῷ πλαγκτῶν πετῶν. ὥς ὅτι τὰ αὐ-
 35 τὰ διηγεῖται τοῖς ἐκατέρωθεν πλέουσι
 δοκεῖν τὸν Εὐζείνον, κορυμβομένης ὥς ἐν

- Αἰεὶ, πρὸς βορέην τε καὶ ἀντολίην ὁρώουσαι,
 150 Μέσσαι δ' ἔνθα καὶ ἔνθα δύο ἀνέχουσι κολῶναι·
 Ἡ μὲν, ὑπερνοτῆ, τὴν τε κλείουσι Κάραμβιν·
 Ἡ δὲ, βορειότερη, γαίης ὑπὲρ Ἑυρώπειης,
 Τίω ῥα παρῆκτινες Κριεὺς καλέουσι μέτωπον.
 Αἱ τ' ἄμφω ζυγίσασιν ἐναντία· ὃ μὲν ἔσται
 155 Εγγύθεν, ἀλλ' ὅσον ὀλκάς Ἰππὶ τρίτον ἤμαρ ἀνύουσι.
 Εκτὲ δ' ἂν Ἐ Πόντον ἰδοὺς διθάλασσον εἶοντα,
 Τόρνω² εἰσιδόμενον παρῆκτος ἄμματι τῆς·
 Ἀλλ' ἐπὶ νόρῃς σημύϊα, δεξιὰ Πόντε,·
 Ἰθὺ ἀναγραφέντα· μέση δέ τι ἐπὶ Κάραμβις
 160 Γραμμῆς ἐκτὸς ἔσται, καὶ ἐς βορέην ὁρώουσι.
 Σήμα δ' ἔχει κεράων σκαῖος πύργος, ὅς τ' ἐπὶ διασῆν
 Εἰλέεται σφοδράλιγα, βιεὺς κεράεσσιν εἰοικώς.
 Τοῦ καὶ³ πρὸς βορέην Μαιώτιδος ὕδατα λίμνης

τῇ ἀναγραφῇ τῶν δύο ζώων
 μακρὰς κολῶνας τ' ὁρώουσαι. αἵτε καὶ
 τὲς ἐκ τῶν ἐνίων πρὸς τὰς ἐπὶ τὴν πλά-
 τας, ἢ τὲς ἐκ τῶν ἐπὶ τὴν πλά-
 τας, εἰς αὐτὰς συντελείουσι τὴν γή-
 λασαν οἷα μὴ δίκην μένης τ' ὁρώουσαι
 αὐτοῖς ὑπὲρκεινα. ὁπρὶνα ἢ περὶ τὸ
 μέσον τῆς ἀκρωτηρίου γίνονται ἑτοί-
 ροί, τότε δὴ τὴν λοιπὴν αὐτοῖς δια-
 φαίνεται γήλασαν, ὡς περὶ ἑτέραν δυν-
 τήσαν ὑπονοεῖται, μὴ βλέπομένην
 αὐτῶν διὰ τὴν τῆς ἀκρωτηρίου ἰσχυ-
 ρὴν ἀντίστασιν ἀφαιροῦσθαι πῶς ὁ Εὐξείνους
 τοῖς πύργων βλέπεσιν εἰς πλάγην δύο
 δακτύλων, τὰς ἐκατέρωθεν γωνίας σφίγγ-
 ομεν⁴ πορθμῶν ἢ τὰς τὰς τῶν φαί-
 νεται διδύμην γήλασαν, κατὰ πρὸς λέγ-
 ῃ Σοφοκλῆς. ἢ ἰσχυρὰ μὲν ἔστω, οἱ ἢ πα-
 λαφοὶ πρὸς τῶν ἔστω φερέουσιν ἐπι-
 τομώτερον καὶ γρηγορύτερον ἢ Ἐλλάσσει-
 ῃ τὸς ἐκδιδῶσι πρὸς ἄρκτον εἰς τὴν
 ἢ Προποντίδα ἢ ἢ, εἰς τὸν Εὐξείνους, ὅς
 ἢ διθάλασος ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν καὶ μέσ-
 ῃ τὸ ἀκρὸν δύο παρῆκτινες, διέχου-

“ σὺ ἀκρὸν περὶ διχίλις πύργων
 “ οἷς παρῆκτις, καὶ σιναγῶσι τὸν μετα-
 “ ζῶν πόρον, ἢ ποιῶσι δύο πλάγην με-
 “ γάλα.”

1. Ὅτι ἅπαντες Ὑψιπύλη Ὑψιπύλη,
 Ἀπύμνη Ἀπύμνη, Πηνελόπη Πηνελό-
 πεια, Λαοδίκη Λαοδίκη, ἐρήμη ἐρή-
 μεια, κολώνη κολώνεια· ἔτω καὶ Εὐρώ-
 πη Εὐρώπεια. ἢ τὴν Εἰδομένην ἢ, Εἰδο-
 μήσαν αὐτὸς μετ' ὀλίγα ἐρεῖ. ὁ ἢ χα-
 ματισμὸς ἰσχυρῶν.

2. Ὅτι τὸν Εὐξείνους, ἢ λαοὺς ἔφη-
 σιν εἰπεῖν πῶς κελεύουσιν, τὸς ἀπὸ
 καὶ τεταρτῶν Σκυθικῶν Σκυθικῶν ἢ
 15 τὸς, τὰς ἐκ κεράων συγκείμενα. καὶ
 κυρτὰς μὲν εἶναι σημεῖα πῆσαι τὰς τοῖς ἐκ-
 πλέκσι δεξιὰ τῶν Πόντε, ἢ τοῖς τὰ νότια,
 ἐνθὺ ἀναγραφέντα, ταῖς ταῖς κατ'
 ἐνδεῖαν γραμμῇ, ἢ ἐπὶ τῶν τῶν Κά-
 20 ραμβιν, ἐκτὸς πύργων τῶν γραμμῶν,
 πλὴν ἢ πρὸς νότον, ἀλλ' εἰς βορέην ὁρώ-
 ουν· ἵνα μὴ σφαλῇ γίνεσθαι ἢ τῶν
 νότια, πρὸς λογιζομένης καὶ τῶν καμπτῶν
 τῆς Καραμπίως. τὰς ἢ τῶν Πόντε βορέην

Semper, ad boream & orientem spectantes;

150 Media vero hinc & inde duo eminent promontoria:

Alterum quidem, superaustrale, quod vocant Carambin:

Alterum autem magis boreale, terram super Europæam,

Quod quidem accolæ Arietis vocant frontem.

Quæ ambo coëunt adversa: quum tamen non sint

55 Vicina, sed quantum navis intra tertium diem conficeret.

Ex hoc vero & Pontum videas bimarem,

Ambitu [*suo*] similem curvi nexui [*funi*] arcus.

Verum fuerint nervi simulacra dexteræ partes Ponti,

Recta linea delineatæ: at media est Carambis

60 Quæ extra lineam est, & in boream spectat. [duplicem

Simulacrum autem cornuum habet sinistra pars alvei, quæ ad

Sinuatur flexum, [*curvaturam*,] arcus cornibus similis.

Cujus etiam ad boream Mæotidis aquæ paludis

πινυται· αὐτὴ δὲ Προποντιδῆς εἰσπλήθει
 ὕδατος, ἥ γ' ἐστὶν ὁρμητρὶς, καὶ ἔχει φησὶ
 τὴν τῆς ἕξ ὁδοῦ κερὰν διὰ τὸ καὶ
 ἐπὶ ὁρμῇ τῆς ἕξ κερὰν ἐπὶ
 αὐτῇ κυρτῶσθαι σφοδρὰ γὰρ ἐκτείνε-
 ται ὁ μεταπικρὸς Κερῶν. Ἰστέον δὲ ὅτι
 παρὰ τὸν Εὐξείνους περὶ τῆς ἕξ ἐκασταί, ὅ-
 τε καὶ ἄλλοι τόποι ποταμοὶ ἀφ' ὧν εἰ-
 σέρχονται πρὸς τὴν ὁρμητρίαν. ἔτι
 τὴν Αἴγυπτον, δεξιῶν τε τῶν ὁρμητρίων
 ἰστέον φησὶν. ἐνταῦθα τὰ δύο τῆς
 ἕξ ἐνταῦθα μετὰ πικρῶν, τὸ τε Κρη-
 τικὸν καὶ τὸ Ποντικόν. ἔτι τὴν Αἰθιοπίαν
 καὶ ἐκείνην εἰσέρχεται χλαμύδι τραυήνῃ
 καὶ Ἰαλίαν, κισσῶν τὴν Ἰσθμὸν, βύρ-
 ροος τὴν Ναξον, ἀμπύλας Φύλῶν
 καὶ τὸν Πέλοπον, πλατύνει περὶ τὴν
 αὐτὴν, ἔχει ἀνδρώπῃ τὴν Κύπρον,
 καὶ περὶ αὐτῆς τὴν Λιβύην, τραυή-
 νῃ καὶ ἄλλῃ δὲ ἄλλως εἰσέρχεται
 καὶ ἄλλοι. Σημείωσται δὲ ὅτι τὸ ἐν
 αὐτῇ τῆς Εὐξείνου περὶ αὐτῆς
 φησὶ, Τόρῃ ἐνδεδυμένον περὶ αὐτῆς
 τῆς. λέγει δὲ τόρῃ τὸ τὸρρεϊ-

δὲς ὡς περὶ Λυκίαν, σφοδρὰ τὸ σφο-
 δρὸς εἶδος. ἀμμὰ ὅτι τῆς, τὸν συνδρι-
 γον ὁ Σκυδικὸς τόξος. περὶ αὐτῆς δὲ
 τὸ περὶ αὐτῆς, ἡτοι καμπεύλον. ἔτι
 τὸ δὲ τὸ ἐνταῦθα τῆς ἕξ ἡ λέ-
 γη εἰσφέρειν τὸ ὅτι Εὐξείνους περὶ αὐτῆς
 ὁ σκολιῶν, ἀλλὰ σφοδρὰ γὰρ ἡτοι
 καὶ διὰ τὴν πύλιν τὴν ἰσθμὸν. περὶ αὐτῆς
 γὰρ ἡ πύλιν τὰ κερὰ εἰς καμπεύλιν καὶ ὅ-
 τως ἀπὸ σκολιῶν γίνεται περὶ αὐτῆς
 τὰς ἀψίδας τὸ ἕξ. ἐπὶ δὲ καὶ εἰς βο-
 λὴν ἐπιταθῇ, ἔτι κυκλοπερὶς τὸ ἕξ
 γίνεται, καὶ τὸν ποιητὴν. τὸ δὲ περὶ
 αὐτῆς καὶ ἐπὶ ἀγκίστρῃ λέγεται.

3. Ὅτι περὶ βορρῶν Εὐξείνους ἡ Μαγ-
 πὴ λίμνη, καὶ ὅτι Σκυδικῇ αὐτῇ ἀμφι-
 νέμεσθαι, καὶ εἰς αὐτὴν περὶ αὐτῆς
 φησὶν ὁ Ἡρόδοτος, "Τὰν αὖτις ἀφ' ὧν
 ἡ ἐκείνῃ Σκυδικῇ". ἔστι δὲ καὶ οἱ Μαγ-
 πὴ Σκυδικῇ, πολυαφροσύνην τὴν καὶ
 ἀλκιμον, ἀνδρὲς γεωργοὶ καὶ πολεμισταί.
 τὴν ὅτι τὴν Μαγῶν, μητέρα τῆς
 Πόντος καλεῖσθαι. ὅθεν καὶ τὰς ἑνὸς φασὶ
 λαχεῖν αὐτῇ ὁ ὀνόματι. μαγὰ γὰρ ἡ
 τροφίς

- Εγκέχυνται τῇ μὲν τε πέρι Σκύθαι ἀμφινέμονται,
 165 Ἄνδρες ἀπειρέσιοι, καλέεσσι δὲ μητέρα Πόντῃ.
 Εκ τῇ γὰρ Πόντῳ τὸ μυεῖον ἔλκεται ὕδωρ,
 Ορθὸν Κιμμέριον Δαὶ Βοσπόρου· ὧ πάρα πολλοὶ
 Κιμμέριοι ναίουσιν, ὑπὸ ψυχρῷ ποδὶ Ταύρου.
 Τοίη μὲν μορφῇ κυανανύχτος ἀμφιτρίτης.
 170 Νιῷ¹ δέ τῃ ἡπείρου μυθήσομαι εἶδος ἀπίσης,
 Οφρα ἔσθῃ ἐπιδῶν περ ἔχοις εὐφραστον ὀπωπὴν.
 Εκ τῇ δὲ ἄν γεραρός τε καὶ² αἰδοῖεσθαι εἴης,
 Ἄνδρῃ παρ' ἀγνώστοντι πηφασκόμεναι τὰ ἑκάστη.
 Ἦτοι μὲν Λιβύῃ τεταυνυσμένη ἐς νότον ἔπει,
 175 Ες νότον ἀντολίῳ τε,³ τραπέζῳ εἶδ' ὁμοίῃ.

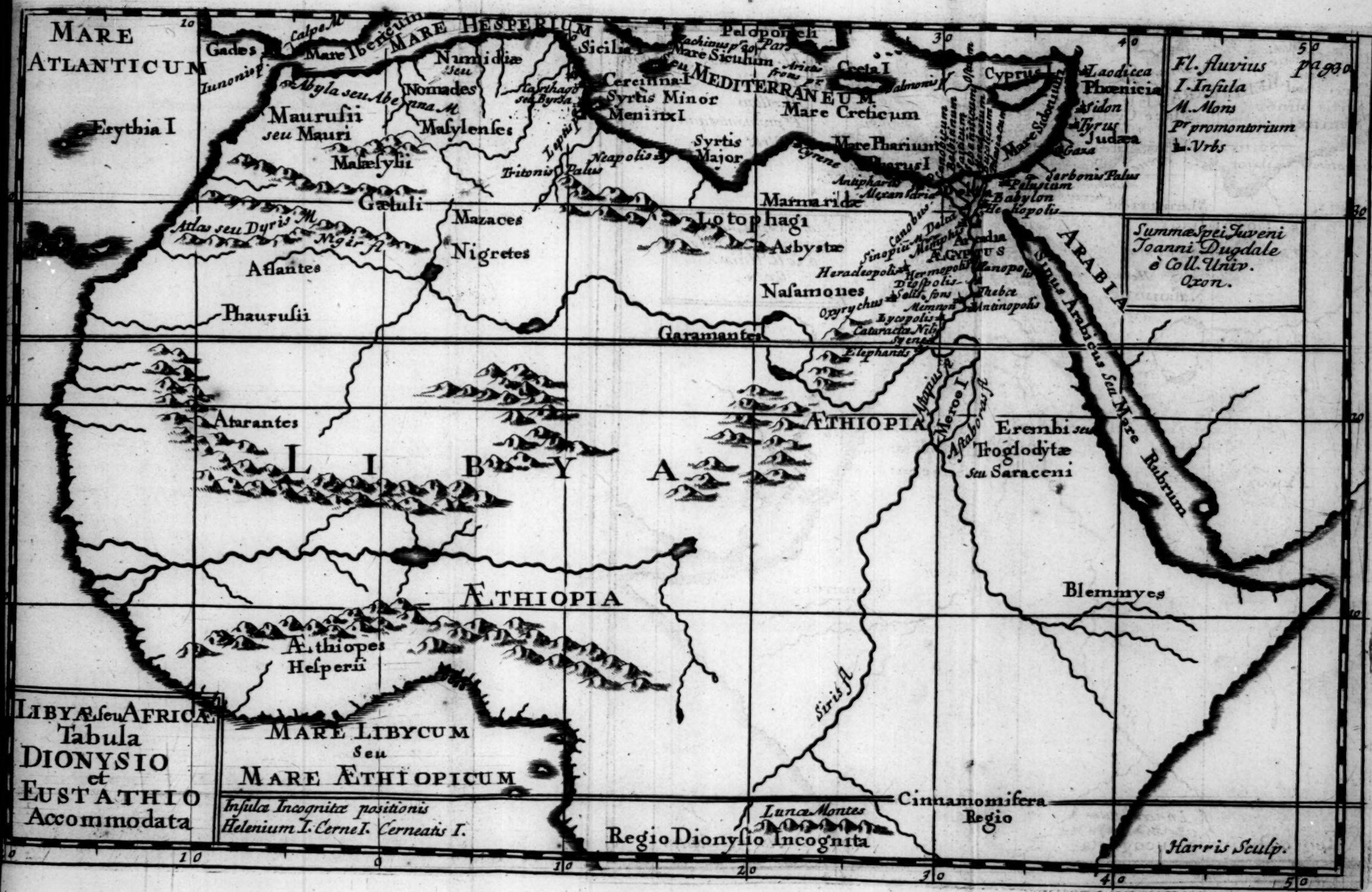
τροφός. διὸ ἐὶ ὁ ἀειληγής φησιν, ἐξ
 αὐτῆς Πόντῃ τὸ μυεῖον ἔλκεται ὕδωρ,
 Ορθὸν Κιμμέριον Δαὶ Βοσπόρου· παρ'
 αὖ πολλοὶ Κιμμέριοι ναίουσιν, ὑπὸ ψυ-
 χρῷ ποδὶ Ταύρου. φασὶ δὲ πῆς καὶ μὴ
 πολὺ ἐλάττω εἶναι τὴν Πόντῃ τῇ αὐτῇ
 μητέρα ταύτῃ Μακάρῃ. Ἰσίου δὲ
 ἐπὶ Μακάρῃ λέγεται Δαὶ τῇ, παρὰ
 τοῖς παλαιοῖς, ὡς ἀπὸ τῇ μακά, μακ-
 σῶν καὶ μακῆς Δαὶ τῇ, ὡς ἀπὸ τῇ
 μακά. Ταύρου ὅ γ' λέγει ὅρ' ἄλλο πα-
 ρὰ τῇ μετὰ ταῦτα ῥηθῆσθαι ἐῶν
 Ταύρου· ἢ βόρειον ἢ τμήμα ἐκείνου τῇ
 Ταύρου, ὅφ' αὖ κείνῃ οἱ Κιμμέριοι, τὸ
 Σκυθικὸν ἔδωκεν. ἦντα καὶ ἡ Ταυρεὶς
 Χερρόνησος μεγάλη ἔσται, καὶ ὡς φασὶ
 πῆς, τῇ Πελοποννήσῳ ἰοικῆται καὶ τὸ
 σχῆμα καὶ τὸ μέγεθος, παρακειμένη
 δυσμικῇ τῇ σύμῃ τῇ Μακάρῃ. οἱ
 δὲ ἐνταῦθα Σκύθαι, Ταυροσκύθαι λέ-
 γονται, ἀπὸ τῇ ἐκείνῃ Ταύρου ὅρας. ὅπως
 οἶδε καὶ Ἡρόδοτος, ἰσχυρὸν ἐὶ αὐτὸς ὅρη
 Ταυρεὶς, Σκυθικὰ. περὶ δὲ Κιμμέ-
 ριον ζητεῖ ἐν τοῖς εἰς τὴν Ὀδύσειαν.
 τὸ δὲ, ὑπὸ ψυχρῷ ποδὶ Ταύρου, ἔχει π
 ἀστῆρι καὶ αἰνυμῶντι, κατὰ τὴν ὁ-
 μαρμίαν τῶν λέξεων.

1. Ὅπ τὸ τῇ ἀειληγῆτος ἐνταῦθα

χρήσιμον ἐκπῆμναι λέγει, ἐρῶ
 τὸ τῇ ἀπίσης εἶδος, ὅφρα καὶ αὐ-
 τὸν ἔχοις εὐφραστον ὀπωπὴν, ἡγῆται
 εἶαν· ἐκ δὲ τῇδε, γεραρός τε καὶ αἰδο-
 ῖεσθαι εἴης, τοῖς ἀγνοῦσι πῶς πᾶν
 ἀειληγῆμναι. ὡς εἶναι τῇ ἀειληγῆ
 τῇ, τὴν τῇ μετὰ τῇ γινώσκει, εἴπε
 τὴν πῆς ἄλλος ἀγνοῦνται ἀπ' αὐτῇ
 διδασκαλίαν· τῇ δὲ τῇ αὐτῇ
 τὴν ἐκ τῇ διδασκαλίᾳ πᾶν.

2. Ὅρα δὲ τὸ αἰδοῖεσθαι, ποιητικὴ
 περὶ οὐ, καὶ τῇ μετὰ χρήσιμον. κατὰ
 δὲ ἡ λέξις ἐ παρὰ Πινδαρόν. ἐκείνῃ
 δὲ καὶ ἀφρονέειον λέγει, ἄλλο ταῦτα

3. Ὅπ τὸ τῇ Λιβύης εἶδος ἄλλο
 εἰς ὀρθογώνιον πᾶν γεγράφει τριγων-
 οῦ δὲ Διονυσίος φησιν αὐτὸ τραπέζῳ
 ἰοικῆται σχῆμα γεωμετρικῷ πᾶν
 πλῶν, ἔχοντι τὴν ἀνὰ πλῶν ἐλάτ-
 τω τῇ ὑπερθέσει, ὡς ὑποκείται.
 καὶ τῇ Λιβύης σενῆται μὲν ὀξυκώμῃ
 πῆς τοῖς Γαδείροις, τῇ τῇ ἰσχυρῇ
 ἐρῶνται ὅπ τῇ πῆς ἐῶ, καὶ Αἰγυπτῶν
 καὶ ἔτω μὲν οἱ τῇ παλαῶν. ἀκερῆται
 οἱ, οἱ ἐ σωτῆρες τῇ τῇ Διονυσίῳ
 σκοπῶ, λέγοντες, ὅπ ἡ Λιβύη ἐς μὲν
 μὲν ὀξύνεται ἀκρῶς τῇ πῆς τοῖς Γα-
 δείροις, τῇ ἔρον ὅ αὐτῆς τὸν εὐρύτοιον Α-
 γαίῳ

Fl. fluvius
I. Insula
M. Mons
P. promontorium
V. Vrb.

Summae Spei Juveni
Joanni Dugdale
à Coll. Univ.
Oxon.

LIBYÆ seu AFRICÆ
Tabula
DIONYSIO
et
EUSTATHIO
Accommodata

Insulae Incognitæ positionis
Helenium I. Cerne I. Cerneatis I.

Harris Sculp.

Infusæ sunt : hanc quidem circum Scythæ utrinque habitant,
Viri innumeri ; vocant autem matrem Ponti.

Ex hac enim Ponti immensa trahitur aqua,

Recta Cimmerium per Bosporum : apud quem multi
Cimmerii habitant, subter frigido pede Tauri.

Talis quidem forma [est] cærulei maris.

Nunc autem tibi continentis eloquar faciem universæ, [lectu;

Ut, licet non conspicatus, habeas ejus speciem facilem intel-

Ex hoc autem honorabilis & magis reverendus esse possis,

Homine coram imperito edifferens singula.

Nempe Libya quidem extenta ad austrum serpit,

Ad austrum & ortum, mensulæ forma similis;

ἡ δὲ περμαίνεται ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

ἡ δὲ περμαίνεται ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

ἡ δὲ περμαίνεται ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

ἡ δὲ περμαίνεται ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

ἡ δὲ περμαίνεται ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

ἡ δὲ περμαίνεται ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

ἡ δὲ περμαίνεται ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

ἡ δὲ περμαίνεται ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

ἡ δὲ περμαίνεται ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

ἡ δὲ περμαίνεται ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

ἡ δὲ περμαίνεται ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

ἡ δὲ περμαίνεται ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

ἡ δὲ περμαίνεται ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

ἡ δὲ περμαίνεται ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

ἡ δὲ περμαίνεται ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

ἡ δὲ περμαίνεται ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

ἡ δὲ περμαίνεται ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

ἡ δὲ περμαίνεται ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

ἡ δὲ περμαίνεται ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

ἡ δὲ περμαίνεται ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

ἡ δὲ περμαίνεται ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

πᾶν κληθῆναι ἀνδρῶν, Εὐρώπης, Α-

σίης, καὶ Λιβύης· ὡς αὖτε καὶ ἄλλοι μυθολο-

γοὶ δὲ πᾶν τῶν περμαίνεται ἀπὸ τοῦ ἡλίου

ἐκλήθησαν οἷον δὲ Περσῶν, ἢ Περ-

σῶν καὶ Κρήτης, δὲ Κρητῶν· ἢ Αφρικῆς,

δὲ Αφρικῆς τινὲς συνεκδημῶσιν τὴν

Ἡρακλεῖ ἐπὶ τῆς Γηρύνης βῆς. καὶ ἄλλοι

ἀπ' ἄλλων. Σημειώσιον δὲ ὅτι καὶ μέρ-

ος τῆς Λιβύης τὴν χώραν ἐστὶν ἰδίως ὡς κα-

λεῖται Διόνῃ. παρὰ γὰρ τοῖς πα-

λαιοῖς ἐνδοσκομοῖν τὸ ἀμφοτέρως Λι-

βύης. τὸ δὲ πᾶν ἐμφαίνει καὶ τὸ ὅτι

τὴν Λιβύην λέγουσιν, τὴν πᾶν τὴν

χώραν, καὶ μέρος τὴν αὐτῆς, εἰς δύο Λιβύας

ὑποδιαμεμῶσιν· ὡς αὖτε καὶ τὴν Ἀρμενίαν

καὶ τὴν Καππαδοκίαν εἰς πάλαιας Καπ-

παδοκίας καὶ Ἀρμενίας οἱ παλαιοὶ κα-

τατέμευσιν. τοῦτο δὲ καὶ περὶ τῆς Α-

σίας ἐν τοῖς ἐξῆς ρηθήσεται. ἐπὶ μάλιστα

Εὐρώπης ἐμφαίνει λέγουσιν ἐκείνης γῆς

μέρος πᾶν ἐξηρέθη, ὅτι λέγουσιν Εὐρώπην, ὡς ἐστὶν

ἡ Εὐρώπης λεχθήσεται. ἡμεῖς αὖτε τὴν

τὴν Λιβύην ἰσοροῦσι, καὶ ἐξημερῶσιν τὴν παλ-

αὐτήν. ἑλαφρὸς δὲ καὶ ὅτι ἄγγελος ἐν αὐτῇ ἐκ-

στὶν, ὡς οἱ παλαιοὶ λέγουσι. δακτεῖ δὲ ἢ

ἢ τὴν περὶ τὴν χώραν οὐκ ἐστὶν εὐρεθῆναι.

Φησὶν ὅτι Ἡρόδοτος, ὅτι "πλάσας ἴπ-

" πᾶν ζῶον, παρὰ Διόνῃ Εὐρώπης

" ἱμαθῶν,

- Ἀρξάμειν πρῶτα Γαδαιρόθεν, ἤχι περ ἄκρη
 Εἰς μυχὸν ὄξυνθῆσαι πταίνεταυ Ωκεανοῖο.
 Οὐρον δ' Ἀρράβης τεκμαίρεται ἄγχι θαλάσσης
 Εὐρύτερον παρὶ γαῖα¹ κελαυνῶν Αἰθιοπῶν
 180 Τῶν ἐτέρων, τ' ἄγχι πταίνεταυ ἔδρας² Ερεμῶν.
 Παρδαλέη δέ μιν ἄνδρες ὀπικλείουσιν ὁμοίῳ.
 Ἡ γὰρ διψήρη τε καὶ αὐχμῆεσσα τέτυκται,
 Τῇ καὶ τῇ κυανῇσι κατὰ σικτ' Φολίδεσσιν.
 Ἀλλ' ἦτοι πυμάτην μὲν ἐπὶ γλαυχίνα νέμονται
 185 Ἀγχε³ σιλάων, ³ Μαυραῖδ' ἔθνεα γαίης.
 Τοῖς δ' ἐπὶ δὴ, Νομάδων παραπέπτα⁴ ἄσπετα Φῦλα
 Ενθα Μασαισὺλοί τε⁵ ἀγρόνομοι Μασυλῆες
 Βόσκονται σὺν παισὶν ἂν ἥπειρόν τε καὶ ὕλιν,

“ἔμαθον. τοῦτοι ἢ καὶ (φασὶν) ἡ Λιούη
 ἀπολείπεται τῷ τρίτῳ ἀκροῦ· εἶναι
 μίρ' τ' εἰς κμήνης, καὶ τὴν εἰς τρία
 ἴσα τομῶν, ὥστε ἑ συντεθεῖσαι μετὰ τ'
 Εὐράτης, ἐκ αὐτῆς ἰσχύει δόξῃ τῇ Ἀσίᾳ.
 πῶς αὖ ἐν εἰη τρίτῳ τ' ὅλης εἰς κμήνης,
 ἣτις ὅδε εἰς πεταρτημέροισι ἀποσλο-
 ζεταί; ὁ δ' ὁ Διονύσιος ἐμφαίνει ἐν
 τῷ ὅτ' Ἀσίας λόγῳ. ὅτι πρώτη ἐν-
 ταῦθα ἐπαναλήψει χρᾶται, ἐν τῷ, Λι-
 ούη ἐς ἰόντα ἔρπει, ἐς ἰόντα, ἀντολίῳ τι.
 ἐπαναλαῶν, ἀλλὰ καλῶς καὶ διὰ σα-
 φήκειαν, καὶ δις εἰπὼν τὸ, ἐς ἰόντα.

1. Ὅτι ὅτ' ἐν τῷ Ἀραβίᾳ ἡ γῆ τῶν
 ἐτέρων κίλαων Αἰθιοπῶν, ἤγει τ' ἀ-
 κατωλικωτέρων ἀντιδιασπλομένων τοῖς
 ἐσπερίοις Αἰθίοψι. καὶ γὰρ καὶ Ὁμη-
 ρον, “οἱ μὲν δούραμένε υπερίοις εἰσι, οἱ
 ἢ ἀνιόντες” ὥς ἐν τῷ πρώτῳ τ' Ὀδυ-
 σείας γέγραπται.

2. Ὅτι ἄγχι τ' ἴσως Αἰθιοπῶν οἱ
 Ερεμῶν, οἱ καὶ σφαιρίζαν μετὰ λήψιν,
 ἤγει μετ' ἐμῶν, λέγεται καὶ Τρω-
 γλοδύται· ἔτα καλῶς διὰ τὸ ὑπὸ
 τῶν ἔραν βαίνειν, καὶ τῶν γλαυκῶν ὑπο-
 δυκίαι, διὰ τὴν ἀγροὶ ἐκ τῶν ἡλίας περ-
 μήτην. λέγεται δὲ καὶ οἱ αὐτοὶ Σαρ-

κηνοί. τῶν τ' Ερεμῶν ἡ γῆ παρὰ
 λήν ὁμοία ἐστὶ, τῇ τῇ δομῇ παρὰ λήν
 ὡς διψήρη, φασὶν, ὅσα, καὶ αὐχμῆε-
 σε ὅδε ὅδε κυανῆσι κατὰ σικτ' ὀπι-
 κλείουσιν, καὶ ἔτα ποικίλη, καὶ τῶν
 δαλῶν. διάφορ' γὰρ ἀληθῶς ἡ
 αὐτὴ γῆ τοῖς χρώμασι, διὰ τῶν τι-
 λίς ἐκκαυσιν. εἰσὶ ἢ Τρωγλοδύται
 ἐν Εὐρώπῃ, αὖτε περὶ τὴν Τροάδα
 καὶ αὐτοὶ δὲ διὰ τῶν ἀγρῶν ψυχρο-
 δύνονται ὑπὸ γλῶ. καὶ οἱ Παρναποὶ
 τῶν τοῖς, τοῖς τοῖς εἰσι. περὶ ἢ Τρω-
 γλοδύται καὶ Ερεμῶν γέγραπται
 ἐν τοῖς εἰς τῶν Ὀδυσσεῶν. ὅτι
 παρὰ τῷ Διονυσίῳ Ερεμῶν, ὁ Τρω-
 γλοδύται λέγεται, δηλοῖ καὶ ὁ εἰπὼν
 τῶν, “Τρωγλοδύται, μίρ' Αἰθιο-
 “καὶ, Νομάδων, ὁ Ἀραβίαν ὁμο-
 “λέγεται ἢ καὶ ὄξυνθῆσαι δρομῶν
 “καὶ ἀπὸ σφινδόνος ἀκροῦ ὀλιζοῦ
 ὁ δ' αὖτε, ἐστὶ μολογῶν τῇ
 κλήσιν, φασὶν, ὅτι “ὅτι τὰς ἀντι-
 “διασπλομένων, ἐκ τῶν ὁμοίων τῇ
 “καί, οἱ ὁμοίαις ἵνας βραχυτέρας
 “ραμῶς κρυφίως περὶ τῶν κατὰ τῶν
 Ἡρόδοτος ἢ καὶ τῶν Τρωγλοδύταις

Orsa primum à Gadibus, ubi quidem extrema

In secessum acuminata porrigitur Oceani.

Limitem vero Arabicum terminat prope mare

Latiorem: ubi terra nigrorum Æthiopum

180 Alterorum, quos juxta porrigitur solum Eremborum:

Pelli pantherinæ autem ipsam homines perhibent similem:

Arida enim atque squalida est,

Hinc & inde nigris distincta squamis.

Verum extremum quidem ad angulum habitant

185 Prope columnas [Herculis] Mauritanæ gentes terræ.

Post has autem, Nomadum dispersæ sunt infinitæ nationes,

Ubi Masæfylisque & in agris degentes Masylenses

Pascuntur cum liberis per continentem & sylvam,

αἱ εἶναι ἰσχυρῶν φησὶν, ὅτι "οἱ Τρω-
γλοδύται Αἰθιοπίας τέχνησι τῶ ἀνθρώ-
πῳ εἰσὶ πάντων σιτηνῶν δὲ καὶ ὄφεις
καὶ σαύρας τῇ ᾗ ἀγαλῆκται περὶ γαστρί-
ας αὐτῶν ἀντικτερίδες".

3. Ὅτι περὶ τὴν ἀκρὰν γλαυχίνα,
ἐπὶ γῆνιαν, ἔρημὴν Διούκῃ τε-
ταμένην γῆματι, ἀγγχοῦ τῇ ἐρηλῶν οἰ-
σιν οἱ Μαυρεῖοι, ὅς καὶ Μαύρος οἱ
ἡμῶσι ἐλεγον. εὐδαίμονα ἢ γῆν ἔχον-
τες, καὶ μεγαλοδένδρον καὶ πολυδέν-
δρον ἐξ ὧν καὶ μέγιστα μνηστῆρες τε-
ταται. καίτοι ἢ Νομαδικῶς ζῶντες οἱ
Μαυρεῖοι καὶ ἀναπύζονται ἰσχυρῶν
μας πῆμα λακῇ, καὶ χρυσόφορα, καὶ
15 ἔχει ὀδόντων, καὶ ὀνυχισμῶν. ἐπὶ δὲ
καὶ Μαυρεῖοις, φησὶ, τὰ τῇ Νομαδικῶν
καὶ πύζονται ἀσπίδα φύλα, ὅς φησιν
εὐδαίμονα ἢ ἡλίου καὶ Σελήνης δύειν μένοις
τῇ ἄλλων γῆων. καὶ ὅρα ὅτι καὶ ἐν ταύταις
20 μαδικῇ εἰσὶν ἰσχυρὰ νότια, καὶ καὶ
καὶ ἐν Σκυθίαις. ὅς καὶ διὰ τὸ Νο-
μαδικόν, καὶ λίαν βοσκομηματικῶν, βο-
σκῶν φησὶ σὺν παισὶν, ἀνὰ ἡπείρου τε
καὶ ὑπὸ πλανημένους, καὶ θῆρας βίβλη-
25 ται κακῶν. καὶ γὰρ ἐμμεδον, φησὶ, γῆς
καὶ δι' ἀνθρώπων, καὶ δι' βοῶν αὐτοῖς ἀ-

κείται αὐλιζομένων μυκθμός, καὶ δι'
περὶ τὸν ὄλκον ἀμαξίας. ἀλλ' οἱ αἱ θῆρας
ἀνὰ τὰς ὕλας βυθολῶνται, καὶ διὰ ἀσπε-
ρύων, καὶ ἀπὸ φῆτας ἀμύτοις. καὶ ὅρα τὸ
5 βυθολῶνται, λαφύειν εἰς ἐτυμολογικὴν
ἀνάπτυξιν τῆς κλήσεως τῇ Νομαδικῶν,
καὶ καὶ τὸ βοσκομαξ. Νομαδὶς γὰρ πάν-
τως διὰ τῇ ἡμῶν τὸ ἢ ἡμῶν, καὶ
τὸ βυθολῶνται, καὶ βοσκομαξ, ταυ-
10 τόν τι σημαίνουσιν. ἐπὶ δὲ τὸ μὲν, καὶ διὰ
ἀντικτερίδες. παρὰ τὸ τῇ σερπητικῶν, καὶ
τὸ εἰδέναι. τὸ ἢ ἀπὸ φῆτας, ἀντὶ τῇ ἀμα-
ξίας, καὶ μὴ ἀκασπίδας. Ομηρῶν δὲ καὶ
ἐπὶ τῇ μὴ ἀκασπίδας τῇ λέξει πῆματι,
15 ἐν οἷς ἀπὸ φῆτας λέγει τῇ ἀντικτερίδες καὶ ἀγ-
νωστον ὄλεθρον. περὶ τὸν ἢ τῇ ἀμαξίας
λέγει ὄλκον, ὡς τὴν γαστρίαν καὶ τὸν
ἡμέρον βίον ἀποδεδυμένον. ἄλλως γὰρ
δύσχη καὶ ἐξ ἡδὺς ὁ τῆς ἀμαξίας
20 ὄλκον.

4. Ὅτι τὸ ἀγρόνομοι Μαυρῶντες ἀπὸ
παροξύνεται, ὁμοίως τῇ, πρωτότεροι
παῖδες ἰππεὶ σὺν ἐπὶ γενναίαν, ἀλλὰ παῖδος
σημαίνει. τὰς γὰρ ἐν ἀγροῖς περὶ μένους,
25 ἢ τὰς καὶ τὰ ἀγροῖς περὶ μένους ἢ λίαν
δύσχη. Πολύτοι καὶ Μαυρῶντες γράφει
αὐτοῖς.

- Βασιτέρη. μὲν τὴν δὲ πρὸς αὐαῖς ἔρχεται ἄλλη
 200 Αἰσώτης, εὐρυτέρησι βαρυνομένη περὶ χοῆσιν.
 Ἐνθα, κορυσομένης Τυροσηνίδος ἀμφιτελείης,
 Ἀλλοτε μὲν πλημμυρεῖς ἐγείρεται, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ἀμπωνίς ξηρῇσιν Ἰππυροχάει ψαμάθοισι.
 Τάων δ' ἀμφοτέρων μεσότη πόλις ἐσήρακται,
 205 Ἦν ῥά τε κικλήσκουσι¹ Νέην πόλιν² ἧς ὑπὲρ αἶαν
 Λωτοφάγοι ναίεσι, Φιλόξενοι γεραῶτες.
 Ἐνθα ποτ' αἰολόμητις ἀλώμεν³ ἦλθεν Ὀδυσσεύς.
 Κεῖνον δ' αὖ περὶ χῶρον ἐρημωθέντα μέλαθρα
 Ἀνδρῶν ἀθρήσεας δαποφθιμῶν⁴ Νασιμῶνων,
 210 Οὐς Διὸς σὺν ἀλέγοντας ἀπώλεσεν Αὖσονις αἰχμή.
 Ἀσβύστη⁵ δ' Ἰππὶ τοῖσι μεσῇπειροι τελέθουσι,
 Καὶ τέμεν⁶ Λιευκῷο θεῷ, ψαμάθῳ ὑπὸ πολλῇ,
 Κυρήνη τ'⁷ εὐίππος, Ἀμυκλαίων γένος ἀνδρῶν.

μὲν ἐπὶ, ποτὶ ὃ ἀπὸν ἐ ὑπονοῦν ὅτι
 τὸ ὕδωρ ἀναδύμενον, εἴτα συσχεταδύ-
 νοι ποιεῖ τὴν ἀμπων, ἥτις, ὡς ἐρέθη,
 ἐκ τ' ἀναπύσεως κικλήσκει. ὡς αὖ
 πάλιν ἐκ τ' ἐναντίας ἡ πλημμύρεα ἀνα-
 μίσηται, ὡς δὲ τὸ πλῶ πλῆσι, τὸ ἀνα-
 πληρῶ, ἐξ ὧς ἡ πλήμη παρὰ τῷ Γιω-
 γράφῃ ἀφ' ἧς ἡ πλημμύρεα παρεῖχεται
 δοκεῖ, καὶ παρανομίαν ἵνα. ταῦτα δὲ
 δὲ τ' ἰδιότητος πλήμης καὶ τὸ πλημμε-
 λειν ἐπὶ τὴν πλαδῶντ⁸ σιμῶν λεζα-
 ται, καὶ ἐτέρων σημασιῶν μετὰ φρονεῖς.

1. Ὁπ μίση τῶν Σύρτων ἡ Νέα πό-
 λις, ἡ καὶ μικρὰ Λέπτις, ἧς ὑπὲρ αἶαν
 Λωτοφάγοι ναίεσι, Φιλόξενοι ὄντες. περὶ
 ὧν ἐν Ὀδυσσεῖα γέγραπται· ἐνθα ποτὶ,
 φησὶ, καὶ Ὀδυσσεὺς ἦλθε πλανώμεν⁹.
 εἰς ὃ ἐπεὶ Καμπανίαν Νέα πόλις
 ἀλίσσηται, ὡς ῥηθῆσεται.

2. Ὁπ οἱ Νασιμῶνες, τὸ Λιευκῷο¹⁰
 ἔδον, ἐκ τοῦ βασιλοῦσαντος τὴν
 ὁμωνυμίαν ἔχον, ὅς Νασιμῶν βαρυτό-
 γως ἐλέγχετο εἰ καὶ τὸ ἱδνῶν τὸ ἀπ' αὐ-
 τῆς ὀξυμῆται, ὡς ἀνποδιασπλῶ ἴσως

τὴν κυρίαν ὀνομασίαν. τέττες, φησὶ, Διὸς
 ἀλέγοντας ἀπώλεσι Αὖσονις αἰχμή, ὅ-
 δικον χειρῶν κατὰρξάντας· ἀνείλοι
 δόλοσφραττηζόν τινὰ Ρωμαιοὺς ἐκεῖ ἀφ' ἡ-
 μῶν, διό ἐ ἡνδραποδίσθηται ὑπὸ Ρω-
 μαίων. οἱ δὲ φησὶν αὐτὸς κατὰ πολέμῳ
 θῆται, ὅτι ὁ λεγόμεν¹¹ ἐμφύλι¹²
 ἦν το πόλεμ¹³, συναγωνίζομενος τὸν
 Κάτωνι καὶ τῷ Καίσαρι. τὸ δὲ Νασι-
 μῶνα, ὃ τὸ ἔδον ἐπὶ τῶν, Γαργά-
 τος τοῦ γλαυκοῦ, τῆ καὶ Ἀμφι-
 μιδ¹⁴ λεγόμεν¹⁵ ἀφ' ὧς καὶ τὸ Λιευκῷο
 ἔδον οἱ Γαργάμωντες ἐκλήθηται. οἱ
 Νασιμῶνες, ὅτε ἀποδημῶσι, πτωχεύ-
 15 ταῖς κεφαλαῖς ὀρθὰ ἔχουσι, ὡς ὁ Διὸς
 φησὶν. ἄλλοι δὲ καὶ πολυγύναικας τέτ-
 ἱστοροῦσι, καὶ τὴν μίξιν τῶν γυναικῶν
 ποικιλοῦς ἐπίσημον. μανθάνονται
 φασὶν, δὲ ἐν τῇ αἰσῶν βλῆκεσι φοιτῶ-
 20 τες εἰς τὴν περὶ τὴν ἀσπασίαν μνήμηται. πῶ-
 σι δὲ τὸς ἐν αὐτοῖς δικαιοσύνης εἰς
 σῶται, ὡς καὶ περὶ τῶν ὁμωνυμῶν
 τῶν, τὸ τῶν ἀπὸ τῶν. κατὰ τὴν
 25 τῆ φασὶ, γὰρ τῶν τῶν νεκρῶν. ἐστὶν

Minor. post hanc ad ortum venit alia

Immensa, amplioribus onerata gurgitibus:

Ubi, intumescente Tyrrheno mari,

Interdum quidem inundatio excitatur, interdum vero rursus

Reciprocatio [*recessus aestus*] fittas currit super arenas.

Harum autem ambarum in medio urbs stabilita est,

Quam appellant Novam urbem; cujus ultra terram

Lotophagi habitant, hospitales qui sunt natura:

Quo olim variis instructus consiliis errans venit Ulysses.

Illam autem rursus circa regionem deserta domicilia

Hominum videas interemptorum Nasamonum,

Quos Jovem non curantes perdidit Ausonia hasta.

Asbystæ autem post hos mediterranei sunt,

Atque delubrum Libyci dei, arena sub multa,

[num.

Cyreneque bonos habens equos, Amyclæorum genus homi-

τολάους, πρὸς ἥλιον ξηράναιτες. εἰ-
ς ἀκροῖδ' ὁ ἀπίσολαοῦ.

3. Οἱ μισήπειροι καὶ Λιούλυ οἱ Α-
ῖοι, τὸ ἐν τῷ ἑνὶ καὶ τὸ ὑμνηδρον

τοῦ Λιούλυ θεοῦ τέμνεται, 5
καὶ ὑπὸ πολλῶν καὶ τῶν ἐν τῷ

ἑνὶ καὶ τῷ ὑμνηδρον, Αμμόνιοι, παρ' οἷς λέγεται

ἡλικ εἶναι κρήνη, ἥτις ἐν ἐκείνῳ

ἡμέρᾳ πολλὰς δέχεται τροπὰς, ὡς

λέγεται ἱστέρι, καὶ τὸ ψύχεται 10
μαίνονται ἀεροδιδῶν. ἱστέρι δὲ καὶ

μαντείας ἀπὸ συμφορῶν ἐν Αμμο-
νίᾳ γίνονται, ἥτις ἀπὸ χρημάτων ἰνῶν,

καταλύστων καὶ ἀναλύστων. τὸ δὲ,

καὶ ὑπὸ πολλῶν, ἐν μυθολογίᾳ ἐστὶν 15
ἡμῶν, ὡς παρὰ τὴν ἀμμοῦ ἐν μυθ-

ολογίᾳ ὁ Αμμόνιος, ὃν πάντες πολ-
λοὶ οὐκ οἶδ' οἷς ἐκείνῳ ἐπιφορεῖ. οἱ δὲ

ἐν τῷ οἷς Δία, Αμμόνιος καλεῖται 20
καὶ οἱ ἀμμόνιος ποιμὴν, πρὸς τὸν

ἐξέρχεται ἰδρύσας. εἴρηται
καὶ Αμμόνιος ἐν τοῖς ὅσιν Πινδα-
ρος λέγει ὅτι τῶν οἰομένων εἰ-

ς Αμμόνιος ἐν Δία, λέγει ὅτι "κρίο-

" πρὸς τὸν Διὸς ἢ αὐτὸν ἀγαλ-

" καὶ ἐξ ἑνὸς καὶ τὸ ἐν τῷ, Αμμόνιοι. Α-

" μὲν γὰρ Αἰγύπιοι τὸν Δία καλεῖται. τῶν

πρὸς δὲ μετὰ τὴν φιλοσοφίαν, Αμμόνιος καὶ πα-

τέρα εἰπὼν, ταῦτα εἶναι ἱστέρι. τὸ δὲ

μαντεῖον λέγεται ὅτι οἱ Αμμόνιοι συ-

νήσονται, ἱερεῖαν δὲ ὅτι οἱ Αμμόνιοι Διὸς. ἱστέρι-

ται ὅτι οἱ Αμμόνιοι Διὸς. ἱστέρι-

ται ὅτι οἱ Αμμόνιοι Διὸς. ἱστέρι-

ται ὅτι οἱ Αμμόνιοι Διὸς. ἱστέρι-

ται ὅτι οἱ Αμμόνιοι Διὸς. ἱστέρι-

ται ὅτι οἱ Αμμόνιοι Διὸς. ἱστέρι-

ται ὅτι οἱ Αμμόνιοι Διὸς. ἱστέρι-

ται ὅτι οἱ Αμμόνιοι Διὸς. ἱστέρι-

ἡσιωτῶν

- Αγχι δὲ, ¹ Μαρμαρίδαι πρηνενόκοιτες Αἰγύπτιοι,
 215 Γαίτελοι τ' ἐφύπερθε, ² καὶ ἀγχίζουσι Νίξητες.
 Εξείης δ' ἐπὶ τοῖς, Φαυρούσιοι· ὧν ὑπὲρ αἶαν
 Ναύκων ³ Γαράμαντες ἀπείριτοι. ἐν δὲ μυχοῖσι
 Βόσκοντ' ἠπειροῖο ⁴ πανύστατοι Αἰθιοπῆες,
 Αὐτῷ ἐπ' ὠκεανῷ, πυμάτης ὠρεῖα τέμπεα Κέρνης.
 220 Τῶν πάρος αἰθαλέων ⁵ βλεμύων ἀνέχουσι κελῶνα,
 Εὐθεν ποταμίῳ κατέρχεται ὕδατα Νείλῳ·
 Ος δῆτοι, ⁶ Λιβύην ἐπ' ἀντολίῳ πολὺς ἔρπων,

νησιωτῶν Θεσπιάων τ' ἐκ Λακεδαιμό-
 νου ἀνέκταν μετὰ κρησίωντων. ὁ Θέραις
 γδ' ἐκείνῳ, ὁ σείλας εἰς αὐτὴν ἀποικίαν,
 Λάκων ἀνῶν ἦν, ὡς καὶ Πίνδαρος ἰστέρι,
 ὁ καὶ εὐκρίτων εἶναι τὴν Κυρήνην μαρτυρῶν,
 καὶ πολλὰ καὶ ἐγκωμιάζων αὐτήν. ἐκ-
 λέιτο δὲ καὶ Πενταπόλις ἡ Κυρήνη, ἐξ
 ἧς ἔοιτο Σωείσι. λέγεται δὲ ὅτι
 ἔαυτη, καὶ ταυριδείσης τ' τῶν Περσῶν
 βασιλείας, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἀνεκτίθη. ¹⁰
 ἐκλήθη δὲ Κυρήνη, ἡ δὲ Κυρήνης τ'
 Ὑψίως θυγατὺς, κατὰ Πίνδαρον, ἡ
 δὲ Κυρήνης πηγὴς ἐγκωμιάζει. λέγεται
 δὲ ποτὶ οἱ Κυρήναιοι καὶ πρὸ ἰατρικὴν
 εὐτυχῆσαι, ὡς Ἡρόδοτος ἰστέρι. ἔτι καὶ
 εὐφορῶντι ἐστὶν ἡ Κυρήνη, ὥστε ἐπὶ δε-
 κτὴ μῆνας ἔχει τὰς Κυρήνας ἡ ὁπώρα.
 ἔτι καὶ κρήνη τις αὐτῇ διὰ τὴν Ἀ-
 πόλλωνος καὶ τόπος αὐτῇ ἔτι εὐ-
 δαίμων, ὡς λόγος εἶναι ὅτι ἐστὶ αὐτῇ
 ἑρμῆος τέτραται.

Ι. Ὅτι τὸ ἔθνος οἱ Μαρμαρίδαι
 πρηνενόκοιτοι Αἰγύπτου ἦντι πρὸ
 τῆς Αἰγύπτου, πάντας. καλοῦν-
 ται δὲ ἔτι δὲ Μαρμαρίδα πρὸς
 τοῦ Ἀραβίου. καὶ ἡ χώρα αὐτῶν Μαρ-
 μαρική.

2. Ὅτι οἱ Γαράμαντες ἐπάνυμοι εἰ-
 σιν, ὡς πρὸς ἄρηντι, Γαράμαντος ἕως.
 ἔτι πάντες ἡδυνάτοι καὶ πάντες ὁμι-
 λία φέρονται λέγονται. ἔστι δὲ ὅτι λα-
 χεσι πολεμοῖ, καὶ τὸ Ἡρόδοτος, ἔτι α-

μυνία οἰδισσιν. οἰκῶσι δὲ ἐν τῇ ἡμέ-
 ρᾳ, μετὰ τὰς Νασαμῶνας, ὡς καὶ
 ἄνθρωποι.

3. Ὅτι Γαίτελοι, μέγιστοι ἐθνοῦ
 βουκόν. τῆς Αἰθιοπίας Γαίτελοι
 λέγουσι. Ἡρωδίατος δὲ πρὸς παρῶντι,
 καὶ ὅτι τὰ εἰς Ἰος παραληγόμενα
 ἰστέρι τῇ ἀφ' οὗ πρὸς παρῶντι
 ἰστέρι δὲ μέγιστος ἀπαράγους φέ-
 ρει αὐτοῖς.

4. Ὅτι ἐν μυχοῖς τ' Λιβύης ἡ
 πρὸς ἰόντι βόσκονται πανύστατοι Λί-
 βης, αὐτῷ ἐπ' ὠκεανῷ, ἔτι πρὸς
 ταῖσι δαίσι καὶ ἔτι, πυμάτης Κέρ-
 νης δὲ τὴν Κέρνην, οἱ μὲν ἡσίοι
 σιν ἐν τῷ ὠκεανῷ, οἱ δὲ τῷ ἐν
 τῇ. ἔτι ἡσίοι δὲ αὐτῆς ἀφ' οὗ πρὸς
 μὲν γδ' ἀνατολικὴν αὐτῇ ἰστέρι
 ὡς ἔοιτο Λυκίαν ἐμφαίνῃ οἱ δὲ
 Διονύσιος καὶ ἄλλοι, τοῖαν δὲ, πρὸς
 Κέρνης εἰπὼν, καὶ λιμένας αὐτῇ
 δηλοῖ. ἐλάνθη γδ' τὰ τέμπεα, ὡς καὶ
 Θεσσαλικὰ τέμπεα, ὁμοίως δὲ καὶ
 Μηδικὰ. ὁ δὲ Γεωγράφος, παρα-
 ψάλλεται τὰς λέγοντας τὴν Κέρ-
 νης, οὕτω φησὶ, “Κέρνην Εὐ-
 “δίνης ὀνομαζομένη, καὶ ἄλλας τόπας
 “μνηστέας πρὸς Κέρνην”. ὁ δὲ Λί-
 βης ἐν δὲ Κέρνῃ πρὸς Κέρνην
 τοῖς, ὑπὲρ Τυρσηνίας, ἔτι Κέρ-
 νης ἰστέρι ἡσίοι, δεκτοῖσι δὲ Κέρ-
 νης ἰστέρι. τὸ δὲ Αἰθιοπῶν Ἡ-

- Σίρις ἔω' Αἰθίοπων κικλήσκειται· οἱ δ' Συήνης
 Ενναέται σρεφθέντι μετ' ἔνομα Νείλον ἔθεντο.
 225 Κεῖθεν δ' ἐς βορέην τετυσσυμένος ἄλλυδις ἄλλος,
 Ἐπ' αἰ¹ Δαΐ σμμάτων εἰλιγμένος, εἰς ἅλα πίπῃ,
 Ἰδασι πλάνων λιπαρὸν πέδον Αἰγύπτῳ.
 Οὐ γάρ τις ποταμῶν ἐναλίγκιος ἔπλετο Νείλῳ,
 οὔτ' ἰλιυ² βαλέειν, οὔτε χθονος ὄλβον ἀέξειν.
 230 Ὅς ῥά τε καὶ Λιβύῃ δότομένεταυ Ἀσίδος ἀῆς,
 Ἐς Λίβα μὲν Λιβύῃ, ἐς δ' αὐγαῖς Ἀσίδα γαῖαν.
 Τῷ πέρα ναιετάουσιν³ δ' ἑπτεπέων γῆρος ἀνδρῶν,

τὸ συμπλέκω καὶ συναρμότιον· ἐπειδὴ
 εἰρμῶ πι καὶ πᾶσι φέρεται, καὶ ἔ παρα-
 ποθέομαι τὴν ἀνάστασιν· διὸ ἐ τῇ αὐ-
 τῇ ὑπὲρ ἄσας φασὶ μετ' ἑαυτῶν παρὰ τοῖς
 ἐγγυαίοις τὴν εἰσαυτὸν. καὶ τὸ Νείλον δ',
 ὁφείλοντα Δαΐ διχρὸν μὲν τῇ ἰῶτα
 γραφιδάαι, ὡς ἀπὸ τ' ἰλύου, ὅμως Δαΐ
 τὸτο φασὶ τὴν Δαΐ διφθόγγῃ γραφίῃ
 ἀποφύεσθαι, ὡς αἰετὴ πλεῖν καὶ τῇ πο-
 στήτῃ ἀριθμητικῆς διωκτικῆς τῶν ἐν
 αὐτῇ γραμμῶν τὸν εἰσαυτοῖς και-
 ρόν. τὸ γὰρ Νείλῳ, καὶ τὴν διωκτικὴν
 ἐν αὐτῇ τοιχείῳ ποσὶ μὲν, τὸ τῆς. ἀ-
 ριθμὸν συντιλεῖ, ὅπου αἰετὸς εἰς αἰετὸν
 εἰσαυτὸν ἡμέραν. καὶ ἔτω δείκνυται ὅτι
 ὁ Νείλος καὶ εἰρμὸν πι φέρεται. καίτοι
 καὶ ἄλλω τρεῖσι τὸ Νείλῳ ἡτυμολογη-
 ται, παρὰ τὸ πᾶν, ἥτις εἰσαυσίαν, ἀγῆν
 ἰλιυῷ, Νείλος τις ἂν. λέγει ἔν καὶ ὁ
 ποιητὴς ἔτως, ὅτι οὐ καὶ ποταμῶν ὅμοιος
 τῷ Νείλῳ, οὔτε ἰλιυῷ βαλεῖν, ἔτε χθον-
 ος ὄλβον αὖξει. διὸ ἐ ἐργαστικὸν ποσὶ
 μὲν αὐτοῖς φησὶ ὁ Ἡρόδοτος. ὅτι δὲ
 πολλῶν ὁ Νείλῳ ἰλιυῷ βάθει, δημοῖ καὶ
 ὁ λόγῳ ὁ λέγων ἐπίκτητος εἶναι τὴν
 Αἰγύπτου, καὶ δῶροι δ' ποσὶ μὲν, Δαΐ
 τὴν ἐν τ' τοιαύτης ἰλύος ποσὶ μὲν. καὶ
 γὰρ ὅτι, φασὶ, πᾶσι ἡ Αἰγύπτῳ ἔλος
 ἦν. ἡ δὲ δ' Νείλον φασὶ ἀνομῶς ἀπὸ
 Νείλου ἡνὸς ἀπὸ γῆς Ἀτλαντῆς, βασι-
 λούσαντῳ τ' ἐκείνῃ. ἄλλοι δ' ἐκ Μέλκας

ἀπὸ τῆς καλῆς μὲν, μετὰ κλήσκειται Νείλῳ
 ἀπὸ ἡνὸς Νείλου βασιλικῆς παρὰ τοῖς
 ψαντος ἰαυτοῖ. ἡνὸς μὲν τοῖς, ἀπὸ
 Νείλου κικλήσκειται ἔτως αὐτοῖς
 καὶ, ἐκ τῷ λέγοντι ἀπὸ λέγει ὁ Ἡρόδοτος

1. Ὅτι ἐπὶ Δαΐ σμμάτων ἰλιυῷ
 μὲν ὁ Νείλῳ εἰς ἅλα βάθει, ὡς
 πλεῖν λιπαρὸν πέδον Αἰγύπτου. καὶ
 ποσὶ αὐτοῖς φησὶ ἀνομῶς.
 10 Γεωγράφῳ λέγει, διχα τ' ἐπὶ τῇ
 τῶν σμμάτων καὶ ἄλλω εἶναι ἀνομῶς
 δόσι μὲν. Ἡρόδοτος δὲ πυντῆσαι
 λέγει τὸ Νείλον, δηλαδὴ κατὰ τὰ
 σμμάτα, ὡς δύο ἡνὸς ὀρυκτῆ
 15 ταν. φησὶ γὰρ ὅτι ὁ Νείλῳ ἀπὸ τῆς
 ἑαυτῶν ἀρῆς μὲν ῥέει, μίση
 γυπτοὶ χιζαν εἰς θάλασσαν. καὶ
 εἰς τρεῖς, τὸ μὲν ἑῶν χιζμα πᾶν
 Πηλεῖσι σμμά. τὸ δὲ ἰαπύριον, καὶ
 20 ἐκὼν καλεῖται. τὸ δὲ μίση, Σαῖπτον
 καὶ, ἐξ ἧς ἀπὸ γῆς τῶν Σαῖπτον καὶ
 Μινδῆσιον. ἔτως πᾶσι συναρμῶν
 σία σμμά, τὰ λοιπὰ δύο, τὸ Βελόν
 καὶ τὸ Βυκολικόν, ἐκ ἰθαλλοῦ λέγει
 25 τὰ εἶναι, ἀλλὰ ὀρυκτῆ. καὶ τῶν μὲν
 τῶν. εἰς τοσούτον δ' κλύεται ὕδατος
 Αἰγύπτῳ, ὡς καὶ ποσὶ μὲν
 ποσὶ τῶν λέγειται. ἴσον δὲ ὅτι
 30 δότῳ μὲν λέγει δ' Νείλος τις
 μὴ γνωσκιδάαι. διὸ ἐστὶ αὐτοῖς
 φησὶ τῆς πηγῆς. "ἔκαστος δ' ἰσχυρῶς

Siris ab Æthiopibus vocatur : at Syenes

Incolæ converso mutarunt nomen in Nilum.

Illinc vero in boream extensus alibi alius

Septem per ostia volutus in mare delabitur,

Aquis pinguefaciens fertile solum Ægypti.

Non enim quisquam fluviorum par est Nilo, [gendam :

Neque ad limum projiciendum, neque ad soli felicitatem au-

Qui certe & Libyam dirimit Asiatica ab ora,

In Libem quidem Libyam, in ortum vero Asiaticam terram.

Hunc accolunt præclarorum genus hominum,

ὅτι ἐδὲ ἐδὲ ἑξ Ἑλλάνων. ἔπειτα δὲ
αὖτις τὸ Νεῖλον ἐκ τῶν τῶν Σελήνης, ἥτοι
τῶν Σιλιναίων ὁρῶν ἀρχιδοῦν, καὶ δὲ
καταμωμοφόρα γῆς ἐκ τῶν Αἰθιοπι-
νι περὶ τῶν, ἔστι δὲ αἰτία πᾶσαι ἐπὶ
δύαν τὴν Αἴγυπτον, καὶ ψαντα, καὶ
τὸ ἑμικρὸν καταρράκτης ὑπὲρ Σύνης
καὶ Ελεφαντίνης πόλεως ἀρχαῖοι τῆς
ἀμῆς, ἐμὲ δὲ αἰτία πᾶσαι ἐπὶ
δύο ποταμοὺς ἀφελαισθέντας ἦσαν
καὶ ἡ ἐπὶ ὀνομασίῃ τὴν Μερὸν. ὡς ὁ
Ἀρκατοῦρας, ὁ δὲ Ἀρκατοῦρας καλεῖται.
αὐτοῖσι δὲ Ὁρόδοτος φῦσαι μίαν καὶ
ὑπάρχει αὐτῶν τὸ Νεῖλον εἶναι βέλε-
ται λέγων ὅτι "οὗτε κελύνη ἔτε ποταμὸς
εἰς αὐτὸν ἐσθλὸς". ὁ ἥρως μί-
α καταρράκτης, ὁ φῦς ἐστὶ, φησὶ, π-
αῖδος, ἐπὶ πιδος ἀνω, τῆς πλάτους.
ἔστι δὲ τὸ ποταμὸν περὶ τῶν αἰ-
α κρήμων, καὶ τὸ ὕδωρ καὶ
πληροῦται δὲ ὑπὸ θέρων
τὸν Νεῖλον φασὶ, καὶ ὑποκατα-
κίπτει μετὰ μὲν ἡμέρας, δὲ ὅσων καὶ ἡ-
ται. πλάττει δὲ τὴν Αἴγυπτον ἐν
ἀναστάσει αὐτῆς, ὥς τις ἐπὶ λῶφιν
καμάρων οἰκίσταις νηοῖς οἷον ἱεῖς
ἡμεῖς βλέπομεν. ἰσχυρῶς δὲ καὶ ὅτι
πὸ θέρων τῆς ὁ Νεῖλος ἀρχαῖος
πλάττει, τῆς πλάτους ἐπὶ
ἡμέρας ἑκατὸν ἔτα ἐκ λῶφιν τὸ ρεῖθρον,
ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν, ἀφελαι βραχὺς τὸ

ὅλον χειμῶνα. καὶ ὅτι λίθος ἐν τῇ Νεῖ-
λῳ γινώσκται κυάμῳ παρόμοιος, ὃν ἰάν
ἰδῶσι κύβητες ἐκ ὑλακτῶν. τῶν ὁμοί-
αται δὲ φησὶ τὸ ἑ Νεῖλος ὕδωρ εἶναι,
ἀφ' ἧς τῆς καὶ τῇ ἡλίῳ μετελίσκει ἔφησιν,
καὶ μεγαλοφυεῖν, ἔστι μὲν ἡ καὶ πολυ-
χοῖται εἶναι. διὸ καὶ τῆς γυναικας ἰδῶ
ὅτι τετραδύμοις τίκτειν, ἡ δὲ ἡ καὶ, κατὰ
τὴν Ἀριστείδους ἱστορίαν, ἐπὶ τῶν ποταμῶν.

2. Ὅτι τὸ Νεῖλον καὶ πάντων ποταμῶν
ἰλιὸν λέγει βάλλειν, ὡς καὶ ἀνωτέρω γί-
γνεται, καὶ ὅλον χρόνον εἶναι αὐτῆς
τικτὸν. λέγει δὲ αὐτὸν καὶ τὴν Ἀσίαν τὴν
Λιβύην ἀποτίμειν, ἀφ' ἧς αἰτία
εἰς Λίβαν μὲν τὴν Λιβύην, εἰς δὲ αὐτῆς
τὴν Ἀσίαν. Σημειώσεται δὲ ὅτι καὶ ἐν αὐ-
τῇ καὶ ἐν ἱεῖς ἐξῆς δὲ καὶ τὴν Ἀσίαν, Ἀ-
σίαν φησὶ, καὶ παρὰ νηοῖς, ἡ μὲν καὶ
ὑποκατακίπτειν ἡ γὰρ εἰς ὑποκατακίπτειν
αὐτὸν τὴν τῶν αὐτῶν ἡμῶν. ἔτα δὲ
καὶ αὐτῶν Ἀρκατοῦρας παρὰ νηοῖς λέγεται
Ἀρκατοῦρας καὶ παρὰ Εὐριπίδῃ Μαιῶς,
ἡ ἑ Εὐριπίδῃ Μαιῶς. ἔτα τὴν Τυρρηνίαν
δὲ γαῖαν αὐτῶν ἔτα Τυρρηνίαν εἰπεῖν ὁ
Διόνυσος.

3. Ὅτι τῶν Αἰγυπτίων ἐγκωμιάζων,
καὶ αὐτῶν ἀρχιπρωτῶν λέγει ἀνδρῶν,
οἱ πρῶτοι, φησὶ, βίβη καλεῖται, ὁ ἐστὶ
τέχνης, ἐξ οὗ τῆς διαστάσεως, ἡ τῆς διεί-
λον, εἰς γυναικας τυχὸν καὶ γυναικας, ἔ-
ιστοσύνη, ἔστι εἰς αὐτῆς τινὰ πρῶτοι

- Οἱ πρῶτοι βιότοιο διεσθόντο κελεύθους,
 Πρῶτοι δ' ἡμερόεντος ἐπειρήσαντο ἀρότρε,
 235 Καὶ σπόρον ἰδυτέτης ὑπὲρ αὐλακος ἀπλώσαντο.
 Πρῶτοι δὲ γραμμῆσι πόλον διεμετρήσαντο,
 Θυμῷ Φρασάμνοι λοζόν δρόμον ἡλίοιο.
 Τῶν δὲ κεν αὐδήταμι καὶ αὐτῆς πείρατα γαίης,
 Καὶ μορφῶν· ἔκ μιν γὰρ ὀλίγον· ἔμμορε τιμῆς.
 240 Οὐδ' ἐκ μὲν ὀλίγη μέγεθ' ἔπει· ἀλλὰ τις ἄλλος
 Εὖδοτος, εὐλείμων τε, καὶ ἀγλαὰ πάντα φέρουσι.
 Σχήμα² μὲν ἔν τε μαστῆσιν ἐπὶ πλάσσει βέβηκεν,
 Εὐρὺ μὲν³ ἀμφ' ἀκτὰς βορέηπιδας, ὅξυ δ' ἐπ' ἡῶ,
 Ελκόμενον καὶ μέχρι βαθυκρήμνοιο Σύνης,
 245 Οὐρεσιν ἀμφοτέροισι περικεπέεσσιν ἐρυμνόν,
 Τῶν μέσσα καλλιρόοιο κατέρχεται ὕδατα Νείλῃ.
 Καὶ τὴν μὲν πολλοὶ τε ἔσθλοισι ἄνδρες ἔχουσιν·

δι' ἡμερόεντος, φασὶν, ἡμερόεντος ἀρό-
 τρε, καὶ σπόρον ἰδυτέτης ὑπὲρ αὐλακος
 ἀπλώσαντο πρῶτοι δὲ γραμμῆσι πόλον
 διεμετρήσαντο, τίς ἔστιν ἡλικὴ δηλαδὴ ἐξου-
 ρόντος ποσὶν· καὶ θυμῷ, τὴν ἐν οἴκῳ
 ἐκ ψυχῆς ἔκδοσιν αὐτῆς, φρασά-
 μνοι λοζόν δρόμον ἡλίου, ὡς ἀπὸ τοῦ σχήματος
 θυμώσεσθαι· καὶ ὁ μὲν περικεπέεσσιν ἔτω
 τιμολογίᾳ αὐτῶν. λέγει δὲ καὶ Ηρόδο-
 τος πρῶτος ἀνθρώπων Αἰγυπτίους ἐξου-
 ρεῖν τὸν αὐτὸν, ὅτι πρὸς Αἰγυπτίους οἱ
 Ἡλιαπολῖται λογιζόμενοι· ἄλλη δὲ ἱστο-
 ρία ἔστι παύσεως οἶδεν αὐτῶν, ὡς καὶ
 Θιόκριτος ὑπὸ μιν φαίνει· ὅτιν ἐκ Αἰγυπ-
 τίας λέγεται, τὸ ὑπερβαίνει· καὶ
 παροιμία καὶ τῶν λέγουσι, “Δεσποὶ πλέ-
 κειν τι μηχανὰς Αἰγυπτίους”. ἱστορῶνται
 δὲ καὶ δὲ λωθῶναι ὑπὸ Πελοπόννησιν· ὁ μὲν
 μὲν ἢ ἡ Αἰγυπτὸς Αἰγυπτῶν τῶν Βίβλιν,
 τῶν Δαναῶν ἀδελφῶν. λέγονται δὲ καὶ ἐξου-
 ρῶνται τὰς κεφαλὰς οἱ Αἰγυπτῖοι, καὶ
 περὶ ἡλίου περικεπέεσσιν τὸ ὅσον. διὸ ἔστι
 ἐλάττω, φασὶν, εἰσὶν ἐν Αἰγυπτῶ φαι-
 λακροί.

1. Οἱ ἐκ ταῦτα Αἰγυπτῆς ἰσχυροὶ
 καὶ τὸ Διόνυσον, ὅτι ὀλίγη, φασὶν, τὴν
 καὶ τιμῆς. ἔκ μιν γὰρ ὀλίγη μέγεθ' ἔπει·
 πῆλιν, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν ἄλλων εὖδοτος, καὶ
 εὐλείμων τε, καὶ ἀγλαὰ πάντα φέρουσι
 ἄλλοι ἢ, καὶ φυσικῶς ἀχυρῶν ἐστὶν αὐτῶν
 αὐτῶν φασὶν· καὶ γὰρ τὴν δυσμέσσην αὐτῶν
 ἔστι τὴν περὶ τὴν ἡλιασιν ἀλίσκοι. ἔστι
 δὲ καὶ τὸν δρόμον ἔστι ἀρκαλίαν, ὑπὸ
 Ομήρῳ, λέγει τὸν ἄξιοι τὴν πᾶσαν καὶ
 ἀλίσκοι εἰσὶν λέγουσι. ἐκλήθη δὲ τὸ
 τι, καὶ τὴν ἱστορίαν, ἢ ἱστορίαν καὶ
 ἔστι Αἰγυπτία, καὶ Ποσειδῶν, καὶ Αἰθιοπία
 τὴν ἐκ Αἰθιοπίας, περὶ ἣν πολλοὶ
 15 παλαιῶν ἱστοροῦσι καὶ μὲν καὶ Αἰγυπ-
 τία καὶ Ἰνδὸς Αἰγυπτῶν καὶ Αἰγυπ-
 τία δὲ, καὶ Μελαμῶν καὶ Ἡφαίστιον.

2. Οἱ τὸ τὸ ὅλον Αἰγυπτῆς ἡγε-
 τῶνται ἐπὶ πλάσσει βέβηκεν. τὴν
 20 νὸς γὰρ ἐστὶν, περικεπέεσσιν τὴν δὲ
 χεῖρα. καὶ δὲ ἔστιν καλεῖται Δίπλη
 κατ' Αἰγυπτῶν. φασὶν γὰρ ἐν τῇ περὶ
 Αἰγυπτῆς μίρει δύο εἶναι ὅρα· ἓν ἐν
 δεξιῷ ἀνατολικῶ καὶ τῇ περὶ τῆς
 ἡγε-
 τῶνται

Qui primi vitæ distinxerunt vias,

Primi item optabile experti sunt aratrum,

235 Atque semen super rectissimum sulcum posuerunt :

Primi etiam lineis coelum dimensi sunt,

Animo contemplati obliquum cursum solis.

Horum autem eloquar & ipsius fines terræ,

Et formam : si quidem non parvum adepta est honorem.

240 Neque etiam modica est magnitudine ; quin & præ aliis

Bene pascuis instructa & pratis, & eximia omnia producens.

Figura igitur tria super latera fixa est,

Lata quidem ad littora borealia, acuta vero ad auroram,

Quæ trahitur usque ad habentem alta præcipitia Syenem,

45 Montibus duobus undique tegentibus munita,

Quos inter pulchris flui descendunt aquæ Nili.

Atque hanc quidem multi & opulenti homines tenent :

ἡλὺ Σολύην. ἔτω δὲ ἰγγυὺς εἶναι ἀλ-
λῶν ταῦτα τὰ ὅρη, ὡς μὴδὲ ἐπιταγέ-
ναι εἶναι τὸ μέσον αὐτῶν· καὶ τὰ τε
ἐπὶ ἀρχομένην τὴν ἐκείνη γὰρ πλα-
τυοῦται πρὸς τὰ κατὰ γέλαστος βο-
ῖα, ὡς δὲ λέγει, ἥτοι τετραγωνοειδῶς. ἐπὶ
τὸ ἰσθμὸν ἐπιταγίδιον, τὸ δὲ ζυγὸν δέλετα,
ὃ δὲ Νεῖλος καταρρήγνυται, ὡς φησι
Ἡρόδοτος. φασὶ δὲ ἐν τῷ μέσῳ τῷ
ἰσθμῷ ἑπὶ τῶν τετραγώνων ἐξ αὐτῶν τῶν
ἑλκῶν ἀπτελεῖσθαι χῆμα, Δέλτα λε-
γόμενον ἑ αὐτὸ τῷ ἡμῶν βάσις μεταξὺ
Πηλουσίου καὶ τῆς Ἡρακλείας γέφυρας τῆς
ἑλκῶν πλοῦται δὲ, ἡ δὲ ζυγὸν μὲν, κατὰ
τὴν ἑλκῶν ἡ ἀριστερὰ δὲ, κατὰ Κάνω-
ν καὶ Ἡρακλείων. καλεῖται δὲ (φασὶ)
Δέλτα καὶ π χωρίοι, καὶ κώμη τις ἐπὶ
τῇ Δέλτᾳ κερυφῇ. σημειώσω δὲ ὅτι
καὶ ἐκ τῶν ἰσθμῶν τὸ δέλτα γράμ-
μα τετραγωνοειδῶς σχηματίζεται πρὸς
τοὺς παλαιούς. ὅτι καὶ δέλτοι κυρίως
οἱ τόμοι ὅσφι τετραγωνοειδῶς ἐκτετα-
κέντο ἐν τῷ πτόσι, κατὰ τὸ νῦν
τοῖσι πῶς· ὑπερὸν δὲ ἀπλῶς αἱ βί-

βλαι λέγονται, ἀπὸ τῆς παλαιᾶς χρή-
σεως κατὰ τὴν πυξίδα, ἀπὸ τῆς πα-
λαιᾶς τῆς ἐκ τῆς πυξίδος πινάκισι τὰ γράμ-
ματα ἐντυπῆν. ἴστέον δὲ ὅτι ὁ Ξενοφῶν ἰ-
στέον καὶ τῆς Θερμῆς τόπον εἶναι πρὸς
Δέλτα καλεόμενον.

3. Ὅτι κατὰ Αἴγυπτον τετραγώνως
τὸ μὲν πλατὺ τὸ δὲ βάσις πρὸς ἀκτῆς
καὶ τῆς βορείου πλάτης, ὡς ἑ ἀνωτέρω γέ-
γραπται τὸ δὲ ζυγὸν ἐπὶ τῷ ἑλκῷ, μέ-
χρι πολυκρήνης Σύνης, ἐρυμνὸν ὅσον
ἀμφοτέροις, τοῖς καταρράκταις λεγο-
μένοις· ὅτι μίση (ὡς περὶ γεγραπτα) καλ-
λιπρὸν κατέρχεται ὕδατα Νεῖλου. τὸ δὲ
ἐπὶ τῷ ἑλκῷ, φασὶν ἐνταῦθα οἱ παλαῖοι μὴ
δὴλῶν τὴν ἀνατολήν. καλῶς λέγοντες·
νόπον γὰρ πάντως καὶ μισημαῖον, καὶ μὴν
ἀνατολικόν, τὸ τῷ Δέλτᾳ δέξυ. ἀπὸ τῆς
το τοῖνυν ἡμῶν σωματικώτερον τὴν τῷ
Μέμονος νοῦσι μητέρα, τὴν ἡμέραν
τὴν θῆαν, τὴν πρὸς τοῖς Αἰθίοψιν, εἰς
ἣς καὶ τῷ Δέλτᾳ δέξυτης ἀφορᾷ· ἥς ἡμέ-
ρας ἐν ταῖς ναύαις Θῆραις ἀνέστηκεν ἁ-
γαλμα, ὡς ῥηθήσεται.

Η μὲν ὅσοι ¹ Θήβῳ ἐρικυδέα ναιετάουσι,
 Θήβῳ ὠγυγίην, ἐκατόμυλον, ἔνθα γεγωνῶς
 250 Μένων ἀντέλλουσιν ἐλὼ ἀσπάζεσθαι Ἡῶ.
 Οἶοι δ' ² Ἐπτάπολιν μεσότην ἤπειρον ἔχουσιν,
 Ἡδ' ὅσοι νοτερῇσιν ἐπ' ἠϊόνεσσιν θαλάσσης
 Παρράλιον ναιέουσιν, ἔσω Σερβωνίδ' ἄλμης.
 Τῆς πρὸς μὲν ³ Ζεφύροιο Μακηδόνιον πτολίεθρον,

I. Ὅτι τὰς Αἰγυπτίας Θῆδας ἐνικῶς
 ἐκφέρει. Ἐ ἐρικυδέα λίγει πόλιν, τὴν
 τοιαύτῃ Θῆβην, καὶ ὠγυγίην, καὶ ἐκα-
 τόμευλον ἔνθα γεγωνῶς, φησὶν, ὁ Μίμ-
 νων ἀντέλλουσιν τὴν ἰαυτὴν Ἡῶ, τὰ τέτι
 τὴν μητέρα ἡμέραν, ἀσπάζεσθαι. ἀνδρίας
 μὲν ὦν, ἄλλ' πρὸς δὲ μηχανῆς ἅμα ἡ-
 μίρᾳ λαμπρῶν φωνῶν, καὶ οὕτω πρὸς ἐξ
 αὐτομάτῃ περὶ θαλάσσης, οἷον καὶ ἀσπα-
 ζόμενοι τὴν ἡμέραν ἥς ἐλέγετο ἡδὲ
 εἶναι, ἄλλ' τὸ ἐν Αἰθίοψι τάχα κλέδι-
 στος εἶναι, καὶ μὲν ὑπερλελειμμένην
 τὴν χροίαν, πατρὸς ὦν Τιθωνὸς ἀδελφῆ
 Λαμειδοντῆ, ὃν πρὸς τῇ Κέρῃ ἀφο-
 ερίζει ὁ Λυκόφρων, πρὸς ἥς ἀνωτέρω γέ-
 γραπται. φασὶ δὲ τὰς Θῆδας ταύτας
 ἔχει Διὸς πόλιν ποτὶ κληθῆναι. ἐξαίρει δὲ
 αὐτὰς τὰ λόγῳ καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῇ Ἰ-
 λιάδι. σῆμα δὲ ἰσχυρῶς τὰς Θῆδας, ὦν μία
 καὶ αὕτη ἡ πρὸς Αἴγυπτον, μετρίῃ μὲν
 ποτὶ ἔσται, ὥς καὶ εἰς ἐκτὸν πύλας ἀ-
 νοίμας, καὶ εἰς ταύτας καὶ καὶ περὶ αὐτὰς
 ἐκτείνονται καὶ δὲ ἐν ὁρόματι μόνον κα-
 μένη, ἄλλ' τὸ κατισχύον καὶ ἀνιστε-
 τῶσαι τέλει. φασὶ γὰρ ὅτι Καμμοῦσης
 αὐτὰς ὁ Περσῶν βασιλεὺς εἰς ἔδαφος
 κατέπεσεν. ὅτι δὲ πρὸς τὰς ταύτας τό-
 πους οὗτος ἔχει καταρρήγνυται, δηλοῖ ὁ
 Ἰανυμάζων ὅτι ἐπὶ Φαμμένιτις δὲ καὶ
 Ἀμάρσιος ἠδὲ τῶν αἰ Θῆδας ψευδῶν.
 Ὅτι πολλοὶ τὶς ἔσονται ἄνδρες τὴν τῆς
 Αἰγύπτου ἔχουσι γῆν, οἷον οἱ ῥηδίντες
 Θηβαῖοι, καὶ οἱ Ἀλεξανδρεῖς, καὶ οἱ με-
 σήπειροι ἐπταπολίται, καὶ οἱ πρὸς πε-
 τὴν παραλίαν τὴν πρὸς τῇ Σερβωνίδι,

λίμνη δὲ αὕτη καὶ χώρα, πρὸς ἣν φασὶ
 Τυφῶνα κερύφθαι, πλησίον ἔσται
 πρὸς τῇ Πηλῳσίᾳ Κασίᾳ ὄρεσι. οἱ με-
 τοι Πηλῳσίᾳ οὐκ ἔστι τῶν εἰσὶ τῇ
 κατ' Αἴγυπτον. τὸ γὰρ Πηλῳσίον ἢ
 Ἀσίας εἶναι.

2. Ὅτι κατ' Αἴγυπτον Ἐπτάπολιν
 Ἀρκαδίαν, ὡς ἀπὸ τῆς βασιλείας Ἀρκαδίας
 ὑπερὶ ἐκλήθη πρὸς τὴν Ἐπταπολίαν
 ἢ καὶ Ἐπτανομία ἀνομάσθη. καὶ τὸτο
 ἐκαλεῖτο διὰ τὸ ἐπὶ τῇ ἔχει νόμους, ὅπως
 τὰς Διούκας ἢ σιωνίδας φράσας
 βέλεται, ὡς ὦν τις εἴπη σιωνίδας. Ἐπ-
 τὰ πόλεις δὲ ἐλέγετο, ἀπὸ πόλεων παρὰ
 15 καμίνων τῇ Νείῳ, ἐξ μὲν ἐξ ἀριστέρας
 ἦγον Μίμνως, Διὸς πόλεως, Μίμν-
 νως, μικρῶν Κατάρρακτος καὶ μεγάλου,
 Σιωνίδας μίας δὲ ἐν δεξιῶν, τὴν Βαυλὸν
 καὶ οἱ δὲ ἄλλως καταρῶντες
 20 τοιαύτας ἐπὶ πόλιν. τίς αὖτις
 τῆς Θηβαίδος, αἱ εἰσιν, ἡ τῇ Πανθῇ
 δὲ Ἀνθῇ, ἡ τῇ Λύκῳ καὶ ἡ Ερμῇ
 καὶ τῇ Ἀρκαδίᾳ, τὴν Ἡρακλείαν
 τὴν Οἰζυρῶν καὶ τὴν Μίμνιν.

3. Ὅτι Αἰγύπτου πρὸς Ζεφύρον,
 πάντων πόρῳ τῇ Κανῶν καὶ Νειλῶν ἡμέ-
 25 τῃ, τὸ Μακηδόνιον πτολίεθρον, οἷον
 ἢ τῇ Μακεδόνος Ἀλεξάνδρου ὁμώνυμον
 πόλιν, ἐν ἣ καὶ ἐτάφη, Πτολεμαῖος
 μίσαντες, τῆς ἐν πτωλῶν χροσῇ.
 συλήσας ὑπερὶ Κόκκης ὁ ἐπικληθῆς
 Παρεΐστακτος Πτολεμαῖος ἐν πτωλῶν
 πτωλῶν τὴν νικρὸν ἔτατο. δριμύτως
 ἐν ταῖς ἰσορείαις Ἀλεξανδρείαι ὑπὲρ
 35 ἢ. τῶν μίαν καὶ αὐτὴ πόλιν Διούκας

Et qui Thebas percelebres inhabitant,

Thebas priscas, centum portas habentes; ubi resonans

Memnon exorientem suam salutat Auroram:

Et qui septem urbes habentem mediam continentem tenent,

Et qui uda ad littora maris

Maritimam incolunt, usque ad Serbonium salum [*lacum.*]

Porro hujus à zephyro Macedonicum oppidum est,

οι Αἰγυπτία. ταύτῃ καὶ ἄλλοις μὲν
μοῖσι Διὰφοροῖς κληθῆναι ποτὶ φα-
νομαθῆναι δὲ καὶ Λεοντόπολιν, διὰ
τὸ Ολυμπιάδος καὶ τῆτον Αλέξανδρον,
καὶ τὴν ἐξοφρασίαν λέοντος εἰκόνι λέ-
γεται. λέγεται δὲ καὶ ὅτι τῷ δρχῆν ἡ
πόλις ἐμειλίχτο κπεθῆναι, καὶ δι-
εφίετο, γῆν μὲν μὴ εἶναι περὶ χει-
λευκῶν, ἥς χρῆα ἦν τῇ διαγραφῇ,
τὸ σύνηδες· ἀλφίτοις δὲ Διὰ-
φῆται αὐτῇ, ὃ ὄντως καταπλῖν-
καὶ ἀφραπῆς ἐν πᾶσι ἀλφίται. ὁ σύμφο-
λον καὶ θηκαῦτα αἴσιον τοῖς περὶ τὴν Α-
λέξανδρον, ὅτι δηλαδὴ πολλῶν ἡ πόλις
ἐφὺς γηοῦται. λέγεται δὲ καὶ πόλις
καὶ κληθῆναι κατ' ἐξοχὴν, ὡς νῦν ἡ
καθημερινὴ πόλις· καὶ ὡς αἱ Αθηναίαι πο-
λεῖται. ἴσται δὲ ὅτι τοῦ Μακεδῶν ἐκ-
κίτας ἐπὶ τῷ παραλήγεται, Μα-
κεδῶν εἶπεν, ἐν τῷ Μακεδόνι πτολίει-
ται. ὅτι ἐξ ἀναλογίας λέγει· ἔτω γὰρ
ἀλλὰ πολλὰ τὰ κυρίων εἰς δὴν οὐκ ἐν-
νομοῦνται, τῷ ἡ παραλήγεται, ὡς
ὁ Σαρπηδῶν. ἡ δὲ καὶ ὁ Μακεδῶν,
ἐμὴν ποτὶ τὸ ὁμωνύμῳ χώρας, ἥτις
Ἡμεῖς περὶ τὸν ἐκάλειτο. Ὁρα γὰρ
καὶ περὶ τὴν Αλέξανδρον, ὅτι
τὸ τῆτον εἶπεν ὅτι καλεῖται, ἀλλὰ
καὶ δὴν ἐνομοῦνται πτολίεθρον, ὡς
εἰς μνήμῳ ἰστορίας ἀνάγει τὸν ἀ-
καθῆν. ἔτω καὶ τὸ Πηλεῖσιον κατωτέρω,
ἐκείνῳ ὁμωνύμῳ πόλιν ἐρεῖ. ἐκείνῳ γὰρ
τῶν ἐπὶ ποιεῖν ἄλλων, τῷ ἐν-
νομοῦνται, σιωπῇ καὶ αὐτῷ ἔστιν τῷ
κατωτέρω, οἷα περὶ τῇ. λέγει δὲ ὅτι

περὶ Αλέξανδρον Σινωπὶτῃ Διὸς μέ-
λατρον, χρυσῷ ἱμῆντι κεκασμένον. ὁ
καὶ ἐξαιρῶν τῷ λόγῳ, φησὶν, ὅτι ἀνέ-
κινῃ τοὺς ἐν ἀνθρώποις θῆτον ἄλλων
ἰδοῖς, ὅτι θῆτον· ἐδὲ ἀφραπῇ πόλιν
ἐτίθει. τῷ ὅτι γὰρ πλεσιπῆται πόλις
ἡ Αλέξανδρον ἐτίθει. περὶ ἧς καὶ τὰ
δὲ τὰ λέγεται· Αλέξανδρον πόλις πο-
λυπύρρον, ἥς ὁ λιμὴν τοῦτο δασ-
περὶ τῷ. τῆτον πὶ γὰρ ἐπ' αὐτὸν εἰσ-
πλεῖ, καὶ πῆταις ὑφάλαις τ' ἐπ' εὐθὺ
Διὰκῆται δρῶν· καὶ τὸ μὴ δρῶν-
τὸν αὐτὸν πῆταις χειροκμήταις ἐκ-
λεσιν· ἐν δὲ τῇ γ' ἡσις ἡ Φάρ· περὶ τῇ
τα, πυροῦνται τοῖς πλεῖστοι, περὶ τῇ
δρχίαν τ' κατὰ πλε. περὶ γὰρ τῷ νῆ-
στοι μέγιστα καταπῆται χειροποίηται
τείχη, εἰς καὶ περὶ τῷ δρῶν τ' κύμα-
ται, καὶ ἀμφανύμῳ, ἐκταχύνται τ'
πόρον, καὶ σφαλερῶν Διὰ τῆτον τῇ εἰσ-
δον ἀπερῶνται. ὁ μῆντι λιμὴν ἐντὸς
ἀσφαλῆς, καὶ τριάντηται σταδίους ἐνδὸν ἔχει
τὸ μέγεθος. ὁ δὲ Γεωγράφος περὶ Φά-
ρος φησὶν ἔτως, “ ἡ Φάρος, ἡσιον περὶ-
25 “ μέγιστος περὶ ἔχεται τῇ ἡπείρῳ. ἀπὸ δὲ
“ τοῦ Κατωτέρου εἰς αὐτὴν σταδία ρ’ ”.
Σινωπὶτῃ δὲ Ζεῦς, ἡ ὁ Μιμφίτης, Σι-
νώπιον γὰρ ὅρος Μιμφίδος· ἡ ἀπὸ Σινώ-
πης τ' Ποντικῆς. φησὶται καὶ ἱεῖςτος λό-
30 γος, ὅτι βασιλεῖ τ' Αλέξανδρείας Πτο-
λεμαῖῳ τῷ Λάγῳ δαίμων πῆς ἐπιφανῆς
ἐκείνους, πέμψαντα ναῦν, κρημίσαι αὐ-
τὸν μὴ περὶ δηλώσας ἐτόπον ὅθεν αὐ-
τὸν ἀνακομίσται. ὁ δὲ πέμπει φέρει
35 τῇ αὐτῇ τῷ ναυῷ ὅση τύχη· καὶ ὡς
περὶ τῷ

- 255 Ἐνθα Σινωπίταο Διὸς μεγάλοιο μέλαθρον,
Χρυσῷ τιμήνῃ κεκασμένον. ὅσῃ ἂν ἑκείνῃς
Νηὸν ἐν ἀνθρώποισι θεώτερον ἄλλον ἴδοιο,
Οὐδὲ μὲν ἀφνειὸν ἐτέρῳ πόλιν· ἥχι περ ἄκραι
φαίνονται¹ σκαπταὶ Παλληνίδος Εἰδοθεΐης.
- 260 Τὼ δὲ μετ' ² ἀντολίηνδε παρὰ Κασιώτιδα πέτρην
Πηλῆ³ πτολίεθρον ἐπ' ὠνυμον ἄνδρες ἔχουσι
Ἐξοχα ναυτιλίας δεδαημένοι. ³ ἔ μὲν ἑκείνοι
Ἀνέρες ἐν Λιθύεσσιν ἄρίθμοιο· ἥ γάρ ἐς αὐτοῖς
Ἐπταπόρος Νεῖλοιο νενασμῶνον ἔλλαχον ἄστυ.
- 265 Ἄλλοι δὲ ⁴ πλεῖστοι τῷδε χθονά ναιετάουσιν·
Οἱ μὲν ἐπ' ὠκεανῷ, οἱ δ' ἡπείρου ἀνὰ μέσας·
Οἱ δ' ἀμφ' ⁵ εὐρείης Τριτωνίδος ὕδατος λίμνης,
Ἡ τε μέση Λιθύης ἀμφέλκεται εὐρέα πόντον.
Τοίη μὲν Λιθύης μορφῇ καὶ σχῆμα τέτυκται.

προσέειπεν ἡ γὰρ τῇ Φωκίδι, λαοόντες
χρησμοὶ οἱ ἐμπλέοντες ἀπιδεῖν εἰς
Σινώπην, καὶ εἰσῆλθαι τὸ πρὸς ταχὺν, ἡ-
νυκαὶ ἐκείνην τὸ ἔξαρτίπιδος Διὸς
ἄγαλμα. κἀντιῆν Σινωπίτης Ζεύς,
ἦτοι Σάραπις, ἔ φασι τὸ ἄγαλμα τοῖς
ἐρεῶσιν ἀδελφοῖς εἶναι οἷας φύσεως ἦν. οἱ δ'
ἐπὶ Σίνωπος ποταμοῦ τὴν Σινωπίτῳ
τῶτον Δία προσέγυνεσι.

1. Οἱ σκοπίας τὴν Εἰδοθεΐαν λέγει τὴν
κατ' Ἀλεξάνδρειαν Φάρον, περὶ ἧς εἴρη-
ται, ἡ δὲ Ἀντίφορος ὑψηλὸν ὄντα εἰς αὐ-
τον, ὃς λέγεται περὶ Οσίριδος, καὶ
Εἰδοθεΐας τὴν Πρωτίαν, ὅτι Πρωτίαν
τὴν ξινοκτόναι πύδα ἐν τῇ Θρακικῇ
Παλλήνῃ ἀπαλαγείς, ὡς ἰσορεῖ Λυγ-
φραν, ἀπεκτίσθη εἰς Φάρον μετὰ τὴν
ζωατῆος Εἰδοθεΐας, καὶ δαίμων ἐνομιόθη
βαλάντιος. περὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν Ο-
δύσειαν γέγραπται.

2. Οἱ πρὸς ἀνατολὰς Αἰγύπτου περὶ
τὴν Κασιώτιδα πέτρην, ἦτοι περὶ τὸ Κά-
σιον ὄρεον, ἡ πόλις ἡ Πηλῆσιον κεῖται,
πρὸς τὴν εἰς αὐτὴν παρωνύμῳ Πηλῆσιον

καὶ Νεῖλον σήματι ἀνατολικῷ ὅτι
ἐστὶ μὲν τὸ Πηλῆσιον πτολίεθρον
ὠνυμον ἡ Πηλῆσιον φασιν, ὡς στρατι-
ῶται τῶν Πηλῆσιον πτολίεθρον
Φωκίων τὸ πρὸς Πηλῆσιον πτολίεθρον
οἰκοῦντων αὐτῶν. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τῶν
Λεῶν, ὅτι ἐκείνῳ καὶ τελευτῶν, καὶ
ἐν αὐτῷ. ναυπηγῶντες δὲ τὴν Πη-
λῆσιον καλεῖ, ἐν τῇ λέγει αὐτῶν
καὶ ναυπλίας δεδαημένους. τοῖσδε
καὶ Ομηρὸς οἶδε τὴν Φοίνικας. ἰσ-
τὸ πρὸς τὸ Κάσιον Ἡρόδοτος οὐκ ἔστι
τὴν Αἰγύπτου ἐπὶ τὴν Συρίαν καὶ
τὴν νῦν ἰδρυμένην Κασιάναν ὑφ' ὀνόματι
λεζομένην, ἐν τῶν περὶ τὸ ρητὴν
σιον ὅτι τὴν ἀρχὴν τῆς κλη-
εἰκασίαν λαοῖν, ὡς ὑπεμφαίνεται ὁ
ψας τὴν ἰθνην, ἐν λόγῳ περὶ τὴν
σιωνικὴν ἰμῆταν.

3. Οἱ οἱ Πηλῆσιοντες ὅσοι εἰσὶν
20 δὲ καὶ Λιθύεσσιν ἀρίθμοιο. ἐν τῇ
ἔλλαχον, φασιν, ἐς αὐτοῖς Νεῖλον
μῶνον, ἦτοι κατὰ μῶνον. οἱ δὲ ἀπὸ
ροῖν λελασμένον γράφουσιν, ὅτι ἐν
λησμένον ἡ Νεῖλος, ὡς ἐξ τῆς Δι-
τι

- 255 Ubi Sinopitæ Jovis magni templum,
 Auro pretioso ornatum. haud facile illo
 Templum inter homines divinius aliud videre queas,
 Neque sane æque opulentam aliam urbem : ubi summæ
 Cernuntur speculæ Pallenidis Idotheiæ.
 260 Hanc vero post, orientem versus, ad Casium montem
 Pelei oppidum cognomine omnes tenent
 Egregie navigationis periti. non tamen illi
 Homines inter Afros numerandi : siquidem ad orientem
 Septem ostia habentis Nili sitam sortiti sunt urbem.
 265 Alii item plurimi hanc terram incolunt :
 Alii quidem ad Oceanum ; alii vero continentes per medias ?
 At alii circum latæ Tritonidis aquas paludis,
 Quæ quidem mediam Libyæ circumvolvit latum finum.
 Talis certe Libyæ forma & figura est.

ἢ αὐτῶν κείμενοι. καὶ ἡ Σερῶνις τῆς
 λίμνης τῆς τοῦ λόγου περὶ τὴν ἑσπέρην
 οὐκ ἔστι, ὡς ἀνατολικωτέρῃ τῇ Πηλυσσι-
 σματιᾷ, ὅπερ, ὡς λέλεκται, τῇ Α-
 ἰγίῃ. Σημειώσεται δὲ ὅτι ἐστὶν ἐν ταύτῃ
 τῇ τῆς τῆς π. ἰαν τὸ μὲν Κατωὶ-
 σμα τῇ Νείλῳ, πέρας τῇ Λιούης ἐστὶν,
 ὡς εἰρηται. ὅ δὲ ἐπὶ τῷ μόνῳ τῇ Πη-
 λυσσιανῶν σμα τῇ ἰγίῃ ἐστὶν, καὶ
 Λιούης τῷ ἐν μέσῳ τῇ ἀκρῇ δύο
 τῇ Αἰγυπτίῳ γῆν, ὅπερ ἔστιν ὡς
 ἡ γῆ ἀπὸ τῇ Λιούῃ, ἢ τῇ Ασίᾳ ;
 ὅ δὲ τῷ ταύτῃ τῇ ζήτησιν ἐστὶν ἐπα-
 ριστά, ὅπ ὡς μεθόριον ἐδετῖρα τῇ
 ἡ περὶ ἀκρῶς, ἢ ἀπὸ μέσῳ γῆ,
 ὡς εἰρηται. Ἡρόδοτος δὲ φανερῶς
 εἰρηται τῇ Λιούῃ τῇ Αἰγυπτίῳ, ἐν
 αἰσίοις τόποις, καὶ ἐν τῇ λέγει ὅτι Αἰ-
 γύπτιοι μετὰ Λιούης ὡς εἰρηται πάντων
 ὡς, ἀπὸ τῇ ὡς ὡς μεθόριον.
 ὅ δὲ λέγουσι ἰσχυρῶς ὅτι αἱ ἰσχυροὶ ἐν
 Αἰγύπτῳ ἐκ γίνονται, ἐν δὲ τῇ ἄλλῃ Αἰ-
 γύπτῳ ἐστὶν, Αἰγυπτίῳ εἰρηται πόλιν ἰμ-
 ἡ τῇ Πηλυσσίων.

4. Ὅτι παχυμερῶς ὁ Διονύσιος πε-
 ραγείας ὁμολογεῖ, ἐν οἷς περὶ Λιούης
 φησὶν ἄλλοι ὅτι πλείους τῇδε χθονὶ ναυ-
 πύκτον, οἱ μὲν ἐπ' ἀκρῶν, οἱ δὲ ἀπὸ
 μέσῳ ἡ περὶ καὶ τῇ ἐξῆς. τῷ δὲ
 ποιήσει καὶ ἐν τοῖς ἑσπέρῃσι ποτα-
 χῇ. τῇ δὲ ταύτῃ τῇ ἰσχυρῇ καὶ σι-
 φησίαν ἐργάζονται, ἀπὸ τῇ συμπλή-
 ρωσιν τῇ ἰσχυρῇ. εἰρηται γὰρ ἐξ ὡς
 χῆς ὅτι πάντῃ σιχαζόμενος σιφωσίαν
 ὁ Διονύσιος πολλὰς χρήται καὶ συμ-
 πληρώσται, καὶ τοῖς ἄλλοις δὲ ὡς σι-
 φῆς ὁ λόγος γίνεται.

5. Ὅτι ἡ Τριτανὴ εὐρεῖα λίμνη, μέ-
 ση Λιούης ἔλκεται περὶ ἡ καὶ ἡ ἰσ-
 σίδιον ἰσχυρῇ εἰρηται. ἀπὸ ταύτης ὁ μῦθος
 τῇ Τριτανῇ Αἰγύπτῳ παρὰ τοῖς
 ὡς εἰρηται, ὡς γινώσκουσιν περὶ αὐ-
 τήν. διὸ ἐοικὼς τῇ Τριτανίδι λίμ-
 νῇ τῇ Αἰγύπτῳ μέλκεται δύκτον, ὡς φη-
 σιν Ἡρόδοτος, ὅς καὶ ποταμὸν μέλκεται
 Τριτανῇ καὶ μὲν φησὶν ἐκδοῖναι εἰς
 τῇ λίμνῃ ταύτῃ μεγάλῃ ὡς. λέ-
 γει δὲ καὶ ὅτι ταύτης τῇ Τριτανίδι
 λίμνης

EUROPÆ
Tabula antiqua
DIONYSIO et
EUSTATHIO
accommodata

Spectatissimo
Juveni
Gulielmo
Handasyd.
è Coll. Univ. Oxon.

*Ubes incognitae positionis
Odyseia Rhegena.
Insula incognitae positionis
Cronia I.*

fl. fluvius
I. Insula
M. Mons
p. promontorium
U. Urbs

Harris Sculp.

- 70 Quod si etiam Europæ desideres formam, non te celabo.
Idem sane Libyæ situs est, verum ad septentriones
Versa est : & talis ad orientem rursus serpit,
Qualis etiam australis Libyæ ad limitem tendit.
Ambæ autem æquale habent ad Asiam ultimum vestigium :
75 Hæc quidem ad boream, illa vero ad austrum : quod si feceris
Ex his ambabus terram unam, certe in universum
Figura fuerit coni, lateribus æqualis ambobus ;
Acura quidem occidua, lata vero ortum sub medium.
Idcirco mihi talem conspiciatus tractum ambarum
80 Continentium, facile fines invenies Europæ.
Cujus videlicet extremo sub angulo habitant,

τομὸς τὸ ἡμῖμα, ὁ τύπος, ἡ θέσις. γί-
νεται δὲ ὁ ῥυσμὸς ἐν τῷ ῥύω, τὸ ἐλκύν-
ει. ὁ τὸς ῥυτῆς, ὁ τὸς ῥυτῆς. καὶ ῥυτῆς ὅ,
χελιδνός. διὸ καὶ ὁ Διονύσιος ἐν τοῖς
ἐπὶ τῶν ῥυσμῶν, εἶτα, οἷον ἐτυμολογῶν
λέγει, ἔρει, ἐλκόμενον καὶ βαγόν. ὡς
αὐτῷ οὐ εἰπεῖν, ῥυσμὸν καὶ ἐλκυσμὸν.

3. Ὁπὲρ Εὐρώπῃ καὶ Λιβύῃ τὸ νεώτερον
ἦγεν τὴν βασίαν καὶ τὸ ἐῶν πλά-
σμα ἰαυτῶν, ἴσως ἐπὶ τῇ Ἀσίᾳ
ἔστιν. ὑποκείται γὰρ ἡ Ἀσία, ὡς περ
αὐταῖς. καὶ θείας, φησὶν, ἀμ-
φότερας ταύτας, γαῖαν μίαν, μὴ μεσο-
κωμῆν ὑπὸ τῆς ἰσπερίας θαλάσσης,
ἀλλ' αὖ ἡλίοιο ἡμῖμα, πλευραῖς ἴσων
ἀμφοτέρω. ὁ δὲ ῥύς τὸ ἰσπερίον, πλά-
τος δὲ τὸ ἀνατολικὸν τὸ πρὸς τῇ Ἀσίᾳ.
ὅρα ὅτι καὶ ἐπὶ κῶν πλάσσει λέγεται.
Ἰσπερίον δὲ ὅπ' ὡς περ ἡ Λιβύη καὶ ἡ
Εὐρώπη ὁμῶς συνωπείσονται κῶν εἰ-
σονται τὰς γεωμετρικῶν, ἔτω καὶ
ἐὰν μέρη τῆς γεωμετρικῆς ἐκεί-
νη ἡμῖμασι παρα τῷ Διονυσίῳ
ἢ Λιβύῃ μὴ τραπεζίῳ, τετραγώνῳ
ἢ Αἰγυπτίῳ καὶ ἢ Σικελίᾳ, καὶ ῥόμ-
ος δὲ μίρον πρὸ Ἀσίας, ὡς μετὰ ταύ-
την ἰσπερίται.

4. Ὅτι ὑπὸ τῇ ἐκείνῃ γλαγχίνα,

ὁ ἐπὶ γαίαν, τῇ Εὐρώπῃ, ἀλλ' ὅτ' ἐπὶ τῇ
τῇ πρὸς τὰ Γαδείρα, οἱ Ἰσπερίοι εἰσι πε-
ρὶοι, ἀλλ' καὶ τῇ βορείᾳ ψυχρῇ ἀκτα-
νῇ. τῆς μετὰ τὴν φησὶ δὲ ἢ εἶχον
ἀνδρείαν. ἀποικοὶ δὲ τῶν οἱ ἔωσι Ἰσπε-
ρίοι, ὡς καὶ τῇ Εὐρωπαϊῶν Γαλατῶν οἱ
Ἀσιανοί, οἱ πρὸ τῇ Ἀγκυραν. καλεῖν-
ται ὅ Ἰσπερίοι ἀπὸ τῇ Ἰσπερίας περὶοι, ὅ
ἴδιον λέγεται τὸ πλημμύρειν καὶ δῖχα
χίονων, ὅτε τὰ βορεία πνεύματα πλεο-
ναίσει. αἰτία δὲ τῇ ποιῆται πάθος, φασὶν,
ἡ λίμνη, δὲ ἢ ὁ τοῖς ποταμῶν ῥέει.
συνωπείσονται γὰρ τὸ λιμναῖον οἱ ἄνθρωποι,
καὶ ἔτω ποιῶσι πλεονασμὸν τῇ ὕδατος.
κατὰ δὲ πῶς, ἀπὸ τῇ βασιλείᾳ ὁ-
μονύμως οἱ Ἰσπερίοι ἔλαχον τὸ ἔτω κα-
λεῖσθαι. Κατὰ γὰρ καὶ ὁ Ἰσπερ, παῖδες
Ἡρακλῆος ἀπὸ βαρβαρῶν γυναικῶν. ἐξ
ἧν τὰ Ἰσπερ οἱ Κελτοὶ καὶ οἱ Ἰσπερίοι. Ἰσπερ
δὲ ὅτι ἡ Ἰσπερία, ὅ ἅπαντα μέντοι, ἀλλὰ
μόνη ἡ ἐν τῇ ῥήγνεται Ἰσπερ ποτα-
μῶν, ὅ Ἰσπανία συνωνύμως ἢ πολυω-
νύμως ἐλέγεται. Ῥωμαῖοι δὲ καὶ τῇ πᾶ-
σιν ἔτως ἐκείλονται ὕστερον ὡς εἶναι διω-
νυμον, Ἰσπερ τῇ Ἰσπανίαν. λέγονται
δὲ πλείους ἢ χίλια πόλεις Ἰσπερῶν εἶναι.
οἱ ὅ ἔτω λέγοντες, καὶ τὰς μεγάλας κά-
μας πόλεις ἀνόμαζον. φασὶ δὲ ἐν Ἰσπε-
ρίας

- Αγχοῦ σπλάων, μελαθύμων ἔθνη Ἰθέρων,
 Μῆκε ἐπ' ἠπείροιο τετραμυδών, ἤχι βορέης
 Ωκεανοῦ κέχυται ψυχρὸς ῥόος· ἔνθα ¹ Βρετανοί,
 285 Λοκά τε Φύλα νέμονται ἀρειμανέων ² Γερμανῶν,
 Ερκυνίς δρυμοῖο παρθρώσκοντες ὀρόγκης.
 Ἠπειρον κείνην ἰκέλλω ἐνέπρασσι βοεή.
 Τοῖς δ' ἐπὶ ³ Πυρρήναϊον ὄρεα καὶ δώματα Κελτῶν,
 Αγχόθι πηγῶν καλλιρρόα Ἠριδανοῖο·
 290 Οὐ ποτ' ἴππ' ἀποχοῆσιν ἐρημαίῳ ἀνὰ νύκτα
 Ἡλιάδες κώκυσαν, ὀδυρόμεναι φαέθοντα.
 Κεῖθι δὲ Κελτῶν παῖδες ὑφήμενοι αἰγείροισι
 Δάκρυ ἀμέργονται χρυσαυγέ· ἤλεκτροιο.
 Τόνδε μεθ' ἐξείης ⁴ Τυρσηνίδ· ἦτα γαίης.

εἰα καὶ πόλιν εἶναι Οδυσεῖαν, καὶ ἄλλα
 πολλὰ ἔχῃ τὴν Οδυσεῖαν πλάνης. ὑδρο-
 ποτεῖν δὲ λέγουσιν οἱ Ἰθῆρες, καὶ μνη-
 σιτεῖν, ὅτι πολυτελεῖ ἰοδίη χρῆσθαι.

1. Ὅτι Βρετανοὶ ἀπὸ δύο τῶν ὡς ἐπι-
 πολὺ· οὐταῦτα δὲ, ἐν ταῖς, ἐντα Βρεῖ-
 νοί, τὰ μέτρα ἐπιτάσσονται, ἀπὸ τῶν
 τὸ ἐν τ. ἔτω ὅτι Σαρματῶν πῶν λεγόμε-
 νων μὲν τ. ρ., ὅμως ἐν τοῖς ἐξῆς, ἐν ταῖς,
 Γερμανοί, Σαρμάται τε, ἢ τὰ μέτρα βία
 ἐξώθησε τὸ ρ. Σαρμάται γὰρ εἰπὶν ἴδει,
 καὶ ὁ Σαρμάται. τὸ δὲ Βρεττανῶν ταύτων
 παρὰ νύκτα ἀντιπέραν Βρεττανίδες νῆ-
 σοι, περὶ ὧν ῥηθῆσεται.

2. Ὅτι τὰς Γερμανὰς, οἷς οἱ Ἀλα-
 μανοὶ ἀποχωροῦν, λέγουσι Φύλα.
 τοῖς τοῖς γὰρ τὴν χροῖαν εἶναι, ἀπὸ τῆς
 τοῖς νοτιωτάτοις Αἰθιοπίαν. οὐκ εἶναι γὰρ
 μελάντατοι. καλεῖ δὲ αὐτὰς ὅτι ἀρειμα-
 νίαι, ἢ ἐριμνείαι. λέγει δὲ καὶ ὅτι πα-
 ραθρώσκουσι τὰς τὰς Ερκυνίς δρυμὸς ὀ-
 ρόγκης, ἢ γὰρ παρὰ κείναις τοῖς Ερκυ-
 νίοις δρυμοῖς, περὶ τῶν αὐτῶν Κρονία ὀ-
 κειανῶν. ἰσχυρὴ δὲ καὶ τὴν οὐκ ἐπὶ Ἰθῆ-
 κλῶν ἠπειρον ὁμοίαν εἶναι βύρση, καὶ τῶν
 χρώματι, ἐπεὶ τῇ λειότητι, ἀλλὰ τῇ χη-

μῆ. βύρση γὰρ τεταμένη εἰσὶν ἡ
 εἰα· ἡς, φασὶ, τὰ οἷον τετραμυδῶν
 μέρη εἰς τὴν σπινθῆν Κελτικῶν ἀπο-
 εἰς ὑπὲρ κλίπτουσι. γνήσιοι γὰρ καὶ
 μαίαν γλῶσσαν οἱ Γερμανοὶ ἐρμηνεύ-
 νουσι· ὡς ἂν γνήσιοι Γαλάταις, οἷς ἡ
 κασιὶν ἐν μερῶν, καὶ βίοις, καὶ ἡ
 πλεονάζοντες μένοι ἀγροῦσιν, με-
 θῆτε καὶ ἐξ ἀποθήκῃ· πέραν τῶν Πλῶν
 10 μῆροι περὶ εἰς, μετὰ τὰς Κελτίας. τὰ
 γὰρ τὸ Γερμανοί, εἰς τὸ ἀδελφοὶ μελάν-
 τας εἶναι, ὅπως τὸ πᾶν πᾶν ταυτὶ ἐπὶ
 γνήσιοι. Πλάταρχος δὲ λέγει ὅτι
 Γερμανοὶ οὐ μετὰ τὰς Ἰθῆς σῶμασι, καὶ
 15 χαροποι Ἰθῆς ὁμῶς εἰναι. ὁ δὲ ῥηθεῖς
 κύνη· δρυμὸς μέγας τί ἐστι καὶ πᾶν
 δινδρῶν. τὸ δὲ ὀρόγκος, ἰδιαίτερον
 εἰς ἐπὶ, ὅποια πολλὰ τοῖς ποιη-
 ἐπιτηδύονται, διὰ τὸ καινότερον
 20 λοιπὸν δὲ τῶν τῶν ὄρεα ἐξογκῶσιν καὶ
 νάσαςιν.

3. Ὅτι περὶ τῶν Πυρρήνων, ἢ τῶν
 Πυρρήνων ὄρεα, οἱ Κελτοὶ κατεκ-
 ἀνχέ πηγῆς καλλιρρόα Ἠριδανῶν. οἱ
 25 νῆς εἶναι φασὶ τὴν νῦν λεγόμενον Πά-
 γον Γεωγραφῶν περὶ αὐτῶν ἔτω φη-
 « Ἡμεῖς

Prope columnas, magnanimorum gens Iberorum,
 In longitudinem continentis versa; ubi borealis
 Oceani diffusum est frigidum fluentum: ubi Britanni,
 285 Albæque gentes habitant martiorum Germanorum,
 Hercyniæ sylvæ præterfalcientes montes [*montium juga*.]
 Continentem illam similem esse ferunt corio bubulo.
 Post hos autem Pyrenæus mons & domicilia Celtarum,
 Prope fontes pulchriflui Eridani:
 290 Cujus olim juxta fluenta tacitam per noctem
 Heliades fleverunt, lugentes Phaëthontem.
 Illic item Celtarum filii sedentes sub alnis
 Lacrimam colligunt aureo colore fulgentis electri.
 At post hunc deinceps Etruscæ sedes terræ.

Ἡελιδανὸν τὴν μεθ' αὐτῆς γῆς ὄντα, πλη-
 σίον δὲ τῆς Παρθίας λεγόμενον. ὅν Παρθίον
 μέγιστον ἐκείνους φησὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν
 ποταμῶν μετὰ τὴν Ἰστρον καὶ εἰς τὴν Ἀδρια-
 κὴν αὐτὸν, λέγει, ἐκπίπτειν θά-
 λασσαν. Ἡ Παρθία πέραν καὶ τὸ Μεσο-
 ποταμίου εἶναι λέγει, "πόλιν ἀξιόλογον,
 ἐκπίπτουσαν πρὸς ταύτῃς Ἀλπίσι". Ἰ-
 στρον δὲ ὅπου ἔστι Ἡρακλῆος, ἐν οἷς λέγει λεί-
 ποντες Ἡριδανὸν, τὸ κατ' ἐξαρτὸς φανέ-
 ρον αὐτῶν ἀστροφῆμα ἐμφαίνει ἐκλε-
 ψιδαν τὴν κατὰ ποταμὸν Ἡριδανόν. ὁ
 ποταμὸς Διονύσιος, ὡς ἐπὶ ὄντι τῶν Ἡριδα-
 νῶν ἐκπίπτει καὶ τὰ πρὸ αὐτῶν μυθολογί-
 α, δηλαδὴ τὰ κατὰ τὸν Φαίθοντα, ὃν ἐκπι-
 πτω τῶν πατρῶν ἡλιακῶν ἀρματῶν, καὶ
 Ἡελιδανῶν ἐμπίπτουσι, ἐκεῖ αὖ ἀδελ-
 φὸν Ἡλιάδην νυκτὸς ἐκώκυον, καὶ τὸ φ-
 ῶς αὐτῶν ἀπέταξεν δάκρυον ἡλεκτρῶν. εἰ-
 σὶ αὐτοὶ ἀγγεῖροι ἡνιόχου ἀποτάττει, φησὶ,
 εἰσὶ τῶν τοῦ δάκρυον. Κελτῶν δὲ πα-
 τῶν, ὅσοι μὲν ταύτῃς ἀγγεῖροις, ἀμείλι-
 κα δάκρυα χρυσταυγίως ἡλεκτρῶν, ὅσοι
 εἰσὶν οἱ τοῦ Ἡελιδανὸς ἡλεκτρῶν. οἱ δὲ ἀ-
 μείλιτοι γράφοι αὐτῶν τῶν ἡλεκτρῶν
 οὗτοι, ἐπὶ τὸ ἐν χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ κρᾶ-

μα. λίθου δὲ πρὸς χρυσταυγίως, ἐξ ἧς ἔ-
 λαβὼν μαχαίρας γίνονται, ἀχρύων ἐ-
 φελκυστικῶν, ὡς ἡ μαγνήτις σιδήρεος. ὅπου
 δὲ ὅσα ἡνιόχου λίθου εἰσὶν ὁ τοῦ Ἡελιδανὸς
 ἡλεκτρῶν, ἀλλὰ δὲ δάκρυον δάκρυον, πεπη-
 γνὸς εἰς σῶμα λιθοειδὲς, δεικνύσιν οὗτος
 τῶν παλαιῶν. δὲ ἡλον δὲ ὅπου καὶ ὡς χρυσταυ-
 γίως ὁ ῥηθὲς ἡλεκτρῶν λέγεται τῶν Ἡλιά-
 δων εἶναι δάκρυον. τὸ γὰρ μέγαλον τῶν
 10 χρυσῶν τῶν ἡλίων ἀνάκειται. Σημειώσεται
 δὲ ὅτι παλαιῶν ὁ Διονύσιος λίθον παρα-
 ποταμίου λέγει τὸν ἡλεκτρῶν. Περὶ αὐτῆς
 δὲ ὅρος μέγιστον, ἀλλὰ χωρίζον τὴν Ἰστρο-
 νίαν καὶ τὴν Κελτικὴν. τὸ δὲ Κελτοὶ ὁ Γεω-
 γράφος Κέλται φησὶν, ὡς οἱ Χρῆσται. διή-
 κει δὲ λέγεται ἄχρι καὶ τῆς Ρήνης οἱ
 Κελτοί. δὲ δὲ αὐτῶν οἱ σύμπαντες Εὐ-
 ρωπαῖοι Γαλάται, Κελτοὶ καὶ ὑπὸ Ἑλλήνων
 ἐκλήθησαν.

4. Οἱ μὲν τὸν Ἡελιδανὸν οἱ Τυρ-
 ρῆνοί, πρὸ αὐτῶν κατωτέρω ῥηθήσεται ὡς
 πρὸς ἀνατολὴν ἢ τῆς Ἀλπίος ἀρχή, δι' ἧς
 μέσης κατωτέρω τῶν Κελτικῶν Ρήνης,
 δις μὲν εἰς τὸν βορείον ἐκδοχῶν ἀκκα-
 25 νον, ὅθεν, καὶ δυσφύρωτες, ἐσκαλιός.
 οὗτος εἶναι ὁ λεγόμενος τὸ νοτὶ τῶν γνη-
 σίων

- 295 Τῆς δὲ πρὸς ἀντολίῳ ἀναφαίνεται Αλπιος ἀρχή,
 Τῆς Δαί μεσατῆς κατασύρεται ὕδατ' Ῥήν8,
 Ὑψίτιον ποτὶ χεῦμα βορείας ἀμφιτελείης.
 Ῥήνω¹ δ' ἐξείης ὀπιτέλλεται ἱερὸς Ἰσρ⁹,
 Ἰσρ⁹ ἐς ἀντολίῳ τετραμυδνός, ἄγχι θαλάσσης
 300 Εὐξείνης, τὰτι πᾶσιν ἐρεύρεται ὕδατος ἄχνυ,
 Πενταπόροις περχοῖσιν ἐλυσόμηνος παρὶ Πεύκλιν.
 Τὴ μὲν² πρὸς βορέῳ τετανυσμένα Φῦλα νέμονται
 Πολλὰ μάλ' ἐξείης, Μαιώπιδος ἐς σῶμα λίμνης,
 Γερμανοὶ³, Σαμάται τε, ⁴ Γέται θ' ἅμα, Βασιόναυτε

εἶαν διορίζειν χροῖματ' αἶα τὰ μὲν
 ὑπαίχων τὰ γήϊα, τὰ δ' ἡλιαῶτα
 διδᾶς βυθῶ λήθης ἔ' ὕδατος. ἡ δὲ Αλ-
 πης μέγιστον ὄρεσ, διὸ ἔ' πληθυντικῶς λέ-
 γονται αἱ Αλπεῖς. φασὶ δ' ὅτι τὴν λέξιν
 ταύτην, καὶ τὴν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν μετα-
 ληψιν, ταυτὸν διώκοντα τῇ κλειστῇ.
 ἔτω δὲ ὑψηλὸν ἰσορεῖται ἡ ὄρε⁹, "ὥς
 εἶδ' ἂν πιμπταῖος ἡ ἀνασῶν αὐτὸ".
 ἀρχεται δὲ ἀπὸ τῶν αὐτῶν χωρίων, ἀφ'
 ὧν ἔ' τὰ ῥησιμολογία ἐν τοῖς ἐξῆς Απέν-
 νια ὄρε, τὰ κατὰ τὴν Γέναν, ἥπερ ἐπὶ
 Λιγυῶν ἐμπόρουν· ἐκλείπει δὲ καὶ γένος
 ἀδελφόν, τὰ Αλπία καὶ Αλβία δὲ, μετὰ
 τῷ β.

1. Οτι τὰ Ῥήνω ἐξείης ὁ Ἰσρος ἐπιτέλ-
 λεται, ἥγει ἀνατέλλει κατὰ τὴν πορὴν.
 ὅν καὶ ἱερὸν φησιν, καὶ σεμνύνει Δαί σινη-
 θας ἐπαναλήψεως· λέγων καὶ ὅτι εἰς τὸν
 Εὐξείνιον πᾶσιν ἐρεύρεται ὕδατ' ἄχ-
 νυ, πενταπόροις περχοῖς, ὅ ἐστι πέντε
 σῆμασι, ἐλυσόμηνος παρὶ Πεύκλιν. ἡ ὄρε
 δὲ ἡ Πόρυξ τρίγωνος, μεταξὺ κειμένη
 τῷ Ἰσρ⁹ σιμῶτων. ὁ μὲντι Πτολεμαῖος
 ἐπίσκοπον καὶ τὸν Ἰσρὸν λέγει, κατὰ τὸ
 τὸ Νείλον. ὡσαύτως καὶ ὁ Γεωγράφος,
 ὅς λέγει καὶ ὅτι μέγιστος ἐστὶ τῶν Εὐρωπαϊῶν
 ποταμῶν, διέχων τὴν Ἀδριατικὴν μυχὴν
 χαλκίαν πεδίον· καὶ ὅτι ἀρχόμενος ἀπὸ
 Γερμανῶν μένει πρὸς νότον, εἰτα ἐπὶ τὴν
 φει πρὸς ἀνατολάν, ἕως εἰς τὸν Πόντον.

ἔχει δ' ἐξείης σῆμα τὸ λεγόμενον ἱερὸν,
 ὅπρι ἐξείης ποτὶ Δαρεῖον, ὡς ὁ Ξενοφών
 τὰ τῶν Ἑλλήνων σῆμα. ἀδελφεὶ δὲ ἡ
 ἄλλα ἡσθία ὁ Ἰσρος ἱερὸς σῆμασι, διὰ
 τὴν Πόρυξ. Ἡρόδοτος δὲ Κελτικὸν πο-
 ταμὸν οἶδε τὸ Ἰσρον, ἐν οἷς λέγει πλη-
 θύνεται μὲν αὐτὸν ὑπὸ πολλῶν πο-
 ταμῶν, ἀρχοῦντα δὲ ἐκ Κελτῶν, μέν
 Δαί πάσης Εὐρώπης. Ἐ αὐτὸς δὲ πο-
 τίσκομον τῶν ἰσρέων, ἔ' ἴσιν αἱ ὄρε
 αὐτὸν ἑαυτῶν ῥέειν φησὶ· περὶ τῶν αἰ-
 τῶν τὴν δοκῶν αὐτῶν. ὁ δὲ Γεωγρά-
 φος φησὶ, καὶ ἄλλοι Ἰσρον, ἐκ τῶν πο-
 τῶν ἔχοντα, ἐμῶν αἰσθῶν τὴν Ἀδριατικὴν
 15 ποτὶ, κατὰ τινάς· δι' ὅς ἔ' δοκεῖ τοῖς πε-
 λοῖς ἡ Αργεῖα ἐκ τῶν Εὐξείνων ποτῶν δι-
 ποτεῖν εἰς τὸν Ἀδριατικὸν πέλαγος, κα-
 τὰ τὸν Ἰσρὸν καὶ οἱ Αργεῖοι αὐτῶν κα-
 ψαντες ἐκ Κολχίδος ἐφυγῶν. τῶν δὲ
 20 Αργεσιότῶν οἶδαν, ἐν οἷς λέγει ὅτι·
 "τελχίαι μόνον ἀναπλέουσιν ἐκ τῶν Πο-
 τῶν εἰς τὸν Ἰσρὸν· εἰτα, ὅπρι χρίζεται, κα-
 τὰ τὴν Ἀδριατικὴν". καὶ αὐτὸς γὰρ
 τῶν ποτῶν ὑπὸ μὲν τὸν ποταμὸν τῶν Γε-
 25 ωγράφων ἔπρην Ἰσρον. φησὶ δὲ ὁ αὐτὸς
 Γεωγράφος καὶ ὅτι ὁ Ἰσρος ποτὶ Μακ-
 ἐλίστην, ὅ ἐστι καὶ Ἑλλήνας Ασιον. Ἐ αὐ-
 ποταμῶν μὲν οἱ Σκυθῶν δι' αὐτῶν πο-
 τῶν αὐτῶν ἐπὶ τὴν Ἀδριατικὴν, ἡ μὲν αὖτε
 30 ποτὶ αὐτοῖς ἐπὶ τὴν Ἀδριατικὴν, ἡ μὲν αὖτε
 Δακτύλιος, ὡσαύτῃ τῇ ἀμαρτύνει αὐτῶν

295 Atque hujus ad orientem apparet Alpīs principium,
Cujus per medium devolvuntur flumina Rheni,
Extremum ad fluentum borealis maris.
Post Rhenum autem exoritur immensus Ister,
Ister in orientem conversus, prope mare
300 Euxinum, ubi omnem eructat undæ spumam,
Quinquefluis ostiis labens circum Peucen.
Hujus quidem ad boream porrectæ gentes habitant
Multæ valde, ordine, Mæotidis usque ad ostium paludis,
Germani, Samatæque, Getæque simul, Bastarnæque:

ἵππων ἔχον· ταῦτέστιν, αἰπάμενοι· Ἀλφ
 ρεῖς τὰς ὁνομαζομένους· ὡς αἰείων, κατὰ
 τὴν αὐτῶν γλῶσσαν, ὡς αἰεὶ αὐτοῖς
 ἐκτετασθῆναι· λέγει δὲ αἰείων·
 ὅτι τὰ Ἰσραὴ παρὰ Ἀλλὰ εἰσι· ὅρη δὲ
 Ἀδριακὰ, μέχρι Εὐξείνης πόντος, πρῶτον
 τὸ Ἰκθυόεντα, εἶτα τὰ Παμοιόεντα, μετὰ
 τὰ Θρακίκα· ὧν καὶ ὁ Αἰμός ἐστι, πρὸς
 τὸ πόντον τὴν Εὐξείνην δηλαδὴ καί μιν
 ὡς τῶν τῶν Παμοιόεντα, ὑψηλὴ πᾶσι
 ὡς πρὸς Θρακίαν· ἢ ὡς ὁδοὶ καί ται,
 καὶ ἡ νῦν ὀνομαζομένη Κλοκοπνίτζα·
 καὶ δὲ ἔστι συντομώταται πρὸς τοῦ
 ὅτι φησὶ· “ Ἰσραὴ, ὁ τὰς Παμοίας πα-
 ραμείων, ὡς τὸ Ἐρκυνίαν ὁρᾶν ναυσί-
 πορος· ὡς πηγῆς αἰρεται· καὶ χιζόμε-
 νοι, τῇ μὲν εἰς τὸ Πόντον ῥέει, τῇ δὲ
 ἰς τὸν Ἀδριακόν.

2. Ὁ πᾶς βορέας τῷ Ἰσραὴ ἐστὶν
ἐκ ταύτων, Γερμανοί, Σαρμάται, 2
Σαρμάται, καὶ ἔδειψιν ἕρπαι-
δαί, ὡς αὐτοὺς γράπτει) καὶ Γέται,
Βατζάροι, Δακῶν τε ὑπερθεῖ γῆ,
καὶ Αλανοί, καὶ Ταυροί, οἱ καὶ σι-
εὶ τὴν Αχιλλεύου δρόμον· καὶ Με- 2
γαλοὶ, καὶ Ἰππημολγοί, καὶ
ἐν τοῖς εἰς τὴν Ἰλιάδαν γράπτει
Νούροι, Ἐπίποδοες, οἱ καὶ περὶ
ταυροί, Ἑ Γελανοί, Ἑ Αζάτυροι. Ἑ
καὶ μὴ βορέοιοι πᾶς νότον δὲ τῷ Ἰσραὴ, 3
καὶ Νείκια ἐρυμὰ ἄστα, καὶ Πα-

νόμοιοι, οἱ κατὰ Ζήτας Βέλγαιοι, ἔ Μυ-
σαι, Ὀρεακῶν βορειότεροι, ἔ Ὀρεῖς αὐ-
τοὶ ἀπείρονα γαῖαν ἔχοντες. τῶτων δὲ
ἔ Ἰδιῶν, καὶ μὴ Γερμανῶν ἑρρέη τὸ
ἀρχαῖν. καὶ ἡ τῶν ἐφεξῆς ἐρρήσεται, ἐ ἡ
λόγῳ ἀξίον τῷ ἐπιτίμῳ.

3. Ὡς πὶ ἀπὸ τοῦ ἀνὸς ἐξήντη διό-
μαται ἐκτείνει παρὰ τῷ Διονυσίῳ τὴν
παραλήγουσαν, εἶον Βρετανὸς, Γερμα-
νὸς, Αἰλανὸς, Καρμανὸς, Δόλικανὸς. τὸ
Ἡρώδανος ὅσα ἐξῆς ὀνομαζομένης
ζαίρ. διὸ συνέθηκε τὴν παραλήγουσαν,
ὡς καὶ τὸ ὠκεανὸς.

305 Δακῶν¹ τ' ἄσπετος αἶα, καὶ ἀλκήμεντες² Ἀλανοί,
 Ταῦροί γ' οἱ ναίουσιν³ Ἀχιλλῆος δρόμον αἰπυῶν,
 Στεινὸν ὁμῆ δολιχόν τε, ἔς αὐτῆς ἐς σῶμα λίμνης.
 Τῶν δ' ὑπὲρ ἐκτέταται πολυῖππων Φῦλον Ἀλανῶν.
 Ἐνθα⁴ Μελάγχλαινοί τε καὶ ἀνέρες ἱππημολγοί,
 310 Νευροί θ' ἰππόποδες τε, ἑλωναί τ', ἠδ' Ἀγάρυρροι

τῶν ἀνδρῶν γενέσθαι, καὶ κητερίζειν ὅταν ἐ-
 πικηρυκεύωνται. Ἡρόδοτος δὲ ἐ τοῦ-
 ὤειν φησὶν αὐτὰς ἀνω πρὸς τὴν βρον-
 τὴν καὶ τὴν ἀσραπὴν, ἀπειλόντας τῶ
 θεῷ. ἐπὶ φησὶν ὁ Γεωγράφος Ἀλεξάνδρου⁵
 μὲν ποτὶ τὸν Ἀλέξανδρον εἰς τὰς πέραν
 Ἰστρού Γέτας, Ἀλεξάνδρου δὲ ἀναστρέψαι
 λαοὺς οὕτως ὡς λέγεται καὶ ὡς τοῦ-
 τοι αὐτοὶ τε καὶ οἱ Δάκαι καὶ ἐξήγησαν
 ποτὶ ὧς καὶ εἰς μιν μελάνθαις ἐκπέμπει
 στρατῷ ὑπερὸν ἢ συσταλέντας ἐγγὺς ἡλ-
 λου ἢ ὑποκύνει Ρωμαίους. ὁ δὲ Ἰαλ-
 νὸς ἐν ἡμῶν αὐτῶν λόγῳ γράφει, ὅτι τὸ
 ἦ Γετῶν ἔστι, ἦ πῶποτε μαχημώ-
 ζαντο, Ἀλεξάνδρου τὴν ἀνδρείαν, καὶ Ἀλεξάνδρου
 Ζάμουλιν οἱ τιμῶσιν. καὶ ὁ δὲ ἀπὸ τῆς
 ἀλλὰ μετοικίζονται νομίζοντες, ἐτοιμώ-
 πρου τῆς ἀνδρείας, ἢ τὰς ἀποδημίας ὑπο-
 μνήσκει. Ἐ Ἡρόδοτος δὲ ἀπαρανατίζον-
 τας αὐτὰς καλεῖ, Ἀλεξάνδρου τὸν ῥηθέντα γῆ-
 πε Ζάμουλιν, ὃν ἐ μετὰ τῆς αὐτῶν
 τῶ Πυθαγόρου φησὶν. ἰσορεῖ ἢ καὶ ἀν-
 δρειοτάτας Θρακῶν τὰς Γέτας, καὶ
 δικαιωτάτας. λέγει δὲ καὶ ὅτι εἶλεν
 αὐτὰς ὁ Δαρειός, ὅτι, χιθῶνα Ἀλεξάνδρου
 εἰς ἐκ τῆς Ἀσίας, ἐπαρῶντο Ἀλεξάνδρου
 Θρακίης.

1. Ὅτι τὰς Δάκας, Δάκας ἐκάλουν
 τινές. φησὶ δὲ καὶ ὁ Γεωγράφος, ὅτι οἱ
 Δάκαι, Δάκοι ποτὶ ἀνομιάζοντο. ὁ δὲ
 Ἡρόδοτος Νομαδικῶν Περσικῶν γένος
 τὰς Δάκας λέγει, καὶ τὰς Μάρδας,
 Ἐ ἄλλας τινάς. ὁ ἢ τὰ ἑθνη γράφει
 καὶ πλησίον ἢ ποταμῶν Βορυσθίνης φησὶ
 τῶν Δακίων δῆκεν. καὶ ἢ Βορυσθίνης
 κατωτέρω ῥηθήσεται. λέγει ἢ ὅτι πα-

ρὰ τοῖς Ἀπικαῖς ὡς ἐπὶ πολὺ τὰ τῶν
 Ἀπικῶν ὀνόματα δέλαν. Δάκοι καὶ Γετῶν
 φέρεται δὲ ἰστροῖα, καὶ νοτιωτέρως τῶν
 Ἰστροῦ τὰς Δάκας εἶναι. φησὶ γὰρ ὁ
 Ἀνδριανὸς τὰς καὶ τὴν Δακίαν ἀπὸ
 κοσμοῦ Ρωμαίων ἐκείνῃ ἐξαγαγόντες
 Ἀλεξάνδρου ἐν πειραῇ ἢ Ἰστροῦ κινδυνεύοντες,
 μίση τῇ Μυσίᾳ καὶ διδρυσσε, τὴν χεῖρα
 ὀνομαζομένη Δακίαν.

2. Ὅτι Ἀλανὸς ὄρεος Σαρματίας
 ἀπὸ οὗ τὸ ἔστι οἱ Ἀλανοὶ εἰσὶν ἐκ
 μαζία. ἢ καὶ ἀλκήμεντος ὁ Διονύσιος
 ἐ πολυῖππος καλεῖ.

3. Ὅτι ὁ Ἀχιλλεὺς δρόμος, ὁ
 Ταῦροι τὸ ἔστι ναίουσιν, αὐλῶν
 ἐπὶ σινὸς ὁμοῦ καὶ δολιχῶς, καὶ κατὰ
 Γεωγράφου Χερρόνησος αἰσθητός, καὶ
 τις ταρῖα, ἢ τοι φασκία, μὴ καὶ
 χιλίων σταδίων ἐπὶ τὴν ἑω, ἀμμά-
 πλάτος ἢ δύο σταδίων τὸ μέγιστον. τῶν
 τοῦ δὲ δρόμοι ὁ Ἐκκλησιαστικὸς Ἀχιλλεὺς
 εἰληθῆ, μετὰ δὲ τὴν ἢ Ἀγαμέμνονα
 ἢ Ἰφιδάμαν, ἐξ Ἀβυδῶς ἀναγ-
 οῦσαν εἰς Σκυθίαν, ὁπρὶν εἰς ἑλ-
 25 Ἀρτεμίδος εἰς ἰστροῦ ἀντιδρῶναι ἐπὶ
 μείνας πολὺν χρόνον ὁ Ἀχιλλεὺς, καὶ
 δοκεῖ καὶ τῶν Λυκίῶν, ἀφ' ἧς τὰ πᾶσι
 τῶν ἐξ αὐτοῦ κλησὶν. ὅτι δὲ αὐτῶν
 τηγνημῶν ἢ τῶν Ἀχιλλεὺς ἢ Ἰφιδάμαν
 καὶ τῶν ἢ Ἀχιλλεὺς παρὰ Σκυθίαν
 βασιλεῖα ἢ τόπων, ὅς ἢ ἑσθλὸν τε ἢ ἰσ-
 ἡσθλὸς πικρῶς ἐκεῖ, καὶ ἐκείνῃ
 δῶκεν ἐξ ἢ ὁ τόπος, Ἀχιλλεὺς αἰ-
 35 τῶν λέγοντες παρὰ φέρει μέρους
 Ἀλκαῖον, λέγοντα, " Ἀχιλλεὺς ὅς τῶν
 Σαῖοι

305 Et Dacorum immensa tellus; & strenui Alani,
 Taurique qui habitant Achillis cursum aditu difficilem,
 Angustum simul longumq; atq; ipsius usque ad ostium paludis.
 Super hos autem porrecta est equis abundantium gens Alano-
 Ubi Melanchlæniq; & homines qui equos mulgent, [rum,
 310 Neurique, Hippopodesque, Gelonique, atque Agathyrsi:

Σκυθικὰς μυθίας. ἀπὸ δὲ Ἰ Αχιλλείας,
 ἡ Δελφὴ νῆσος ἢ μετὰ ταῦτα ῥήσησ-
 ῃ, Αχιλλεῖος ἐλέγχετο νῆσος, αὐτὴ δὲ
 ἔκειτο. ἔστι φασὶν οἱ Σκυθαὶ τὴν Α-
 χιλείαν ψυχρὴν ἀφαιρῆσαι τὰ ἑαυ-
 τῶν ἀθύρειν. οἱ δὲ Ταυροὶ τὸ ἔθνος ἀπὸ
 τοῦ ταύρου, φασὶ, καλεῖνται, ἀπὸ
 τοῦ ὅτι τὸν ὄσπριν ζώοντα βῆν ἀρούρη-
 σιν. αὐτὴ τῶτος νῆσος ἡ Ταυρικὴ, ἢ καὶ
 Ταυρωτικὴ, μεγάλη καὶ ἐπίσημος ἡ πα-
 ρεῖται καὶ ἡ Φαναργεῖα, καὶ ἡ Ερμώ-
 νη, ὡς καὶ τοῖς μὲν ταῦτα ῥηθήσεται.
 ἡ Ἀρπυμὴ δὲ, Ταυροπόλος, ἀπὸ τῆς
 ὁδοῦ καὶ τῆς Ταυρων λέγεται, οἷς ἔχει-
 αὶς ἐξοκτονεῖσιν ἐπ' αὐτῇ. οἱ μὲντοι
 τῶν γεωγράφων Νώριος Ταυρί-
 κην, ἑτέροι εἰσὶν ἔθνος παρὰ τῆς τῆς
 νῆσος.

4. Οτι Μελαγχλαῖνοι λέγονται, διὰ
 τοῦ ἔχει μέλαν ἐς ὀφειρὸν ἢ ἰνδύμα-
 ῖν, ὡς καὶ Ἡρόδοτος δοκεῖ, ὅς ἐστιν ἄνθρω-
 ποι αὐτὰς εἰπὼν, λέγει καὶ ὅτι Με-
 λαγχλαῖνων τὸ κατὰ πρῶτον, λίμνη, καὶ
 ἔρημος ἀνθρώπων.

5. Οτι οἱ Νούροι ἐκλιπεῖν λέγον-
 ται τὴν αὐτῶν χώραν ὑπὸ ὄφειν,
 τοῦ γρηπὲς ἐλέγχετο εἶναι. ἔτις ἱσ-
 τῶν φασὶν, ἀπὸ ἑκάστος τῶν Νευ-
 λυκοῦ γίνεται ὀλίγας ἡμέρας, ἐς αὐ-
 τοῖς ἀνθρώπων ἀποκτενίσματα. Ση-
 μῶν δὲ καὶ ὅτι νεὶρος μὲν τὸ γήνημα
 λέγεται, ἀπὸ β γράφεται. Νέυροι
 τὸ ἔθνη, οἱ καὶ Νευρίται, ἀπὸ τῆς
 ῥήσεως.

6. Οτι Ἡρακλῆες υἱοὶ Γελωνὸς καὶ Α-
 γathyrsi, ἐξ αὐτῶν ἔθνη βορειότερα ἢ Ι-

578, οἱ Γελωνοὶ καὶ οἱ Αγάθυρσοι. ὑπὸ
 μὲν ἐν ψυχροῖς Αγάθυρσις, ὡς ὁ Διο-
 νυσὶς φησὶν, ἀδελφεὶς ἐστὶ παμφανόων.
 οἱ Γελωνοὶ δὲ, ὡς αἱ οἱ φασὶν, γῆν τε
 ἐργάζονται, ἐς σιτοφυῶσι, ἐς κήπε-
 ῖν. ὁ δὲ τὰ ἔθνη γράφας ἔτι
 φησὶ Γελωνοὶ, πόλιν Σαρματίας, ἀπὸ
 Γελωνῶν, ὅς Αγάθυρσε μὲν ἦν ἀδελφός,
 Ἡρακλῆες δὲ υἱός. ἐστὶ δὲ αὐτῶν πό-
 λιν ἐνλίην μεγάλην κατὰ Ἡρόδοτον, κα-
 τὰ ἐν Βαθύναις, ἔθνη μεγάλη. παρὰ
 τῶτος ζῶνι λέγεται Ταυρωπόλος γί-
 νεται, τὸ μέγεθος ὅσον βοδὸς, εἰσὶ
 τῆς περὶ τῆς περὶ τῆς περὶ τῆς περὶ
 μὲν Τάραδος, δυοῦντον, ἀπὸ τὴν
 μεταβολῆν μεγάλην καὶ γὰρ ἡμεῖς
 τῶν κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον εἶναι, καὶ αἰ-
 κῶνται, κατὰ καὶ ὁ χαμαιλέων καὶ ὁ πολύ-
 πος. περὶ δὲ τῶν Αγάθυρσων ὁ αὐτὸς λέ-
 γει ὅτι ἡ ἀπὸ Αγάθυρσε υἱὸς Ἡρα-
 κλῆες οὕτω λέγονται, ἡ ἀπὸ τῶν θυρσων
 ἢ Διονύσεως. κλέδοι δὲ εἰσὶν οἱ θυρσοί,
 ὅς ἐν ταῖς ἢ Διονύσεως τελευτῆς φέρουσιν.
 Ἡρόδοτος δὲ ἐς μέγιστον Γελωνὸν καὶ Αγά-
 θυρσων υἱὸς Ἡρακλῆες λέγει, ἀλλὰ καὶ
 Σκυθὴν νεώτατον καὶ γνησιώτατον. ἐς
 ἐλθὼν Ἡρακλῆς ἐλθὼν εἰς τὴν τῶν Σκυ-
 θῶν γῆν, ὅτι τὰς Γηρυόνας βῆς ἡλαυνε,
 μινεῖς, φησὶν, ἐλθὼν μίξοπαρθενα, γυ-
 ναικὸς μὲν τὰ ἀνω ἀπὸ γαστρὸς ἐχέσθαι,
 τὰ δὲ κατὰ ὄφειν. λέγει δὲ τῶν Αγά-
 θυρσε ὁ αὐτὸς ἀνδρῶν ἀσροπῆτες, καὶ
 χρυσοφόροι, καὶ ἐπὶ κρηνοῖν τὴν μίξιν
 γυναικῶν ποιούμενοι. τῶν δὲ Γελωνῶν
 Εχλάνας τὸ ἀρχαῖον εἶναι φησὶ γῆς ἐρ-
 γάτας.

I. Οτι

Ηχι¹ Βορυθένεος ποταμῷ τεταυστ' ἄλυσον ὕδωρ
 Μίσσεται Εὐξείνῳ, Κριῶν περὶ παροῖδε μετώπῃ,
 Ορθὸν ἐπὶ γραμμῇ, κατεναντία Κυανεάων.
 Κεῖθι ἔσ' Ἀλδήσκοιο ἔσ' ὕδατα Παντικὰ ποιο

- 315 Ριπαίοις ἐν ὄρεσι Διδυμὸν χαλκὸν ὀρύσσῃ.
 Τῶν δ' ἐπὶ ὄρεσιν ὄρεσιν, πεπηγὸς ἐγγύθι πόντος,
 Ἠδυφαιῶν ἡλεκτρὸς αἰετὶς, οἷά τις αὐγὴ
 Μήνης ἀρχομένης· ἀδάμανταί τε παμφανόωντα
 Εγγύθεν ἀθρήσεις ὑπὸ ψυχροῖς Ἀγαθούροις.
 320 Ἰσθμὸν μὲν πασιόδε βορείότεροι γεραίασιν.
 Πρὸς δὲ νότον Γεώργιον, καὶ² Νωρῖνι ἄστ' ἐρυμνά·
 Παννόνιοι, ³ Μυσοὶ τε βορείότεροι ⁴ Θρηίκων,

1. Οτι Βορυθένης, ὁ ἐν Ἰσθμῷ ποτα-
 μῷς ἀδύμνος, Εὐξείνῳ τὸ ὕδωρ μίσ-
 σεται καὶ τὸ ἐκεῖ μέτωπον ἔσ' κριό-
 περὶ δ' εἴρηται, ὅρθον οἷον ἐπὶ γραμμῇ,
 κατεναντία, ἢ γὰρ κατεναντὶ, ἢ Κυ-
 ανεάων περὶ τῶν. ἐκεῖ δ' ἐν τοῖς Ριπαίοις ὄ-
 ρισι Σκυδικῆς καὶ ὁ Ἀλδήσκος, φησὶ, καὶ
 ὁ Παντικῆς οἱ ποταμοὶ ὀρύσσουσιν·
 αὐτὰ περὶ περὶ παροῖδε ἡδυφαιῶν ἡλεκτ-
 ρὸς αἰετὶς αὐξεται, οἷά τις αὐ-
 γή. καὶ ὅρα ὅπως συμπαιδῶς ἔχει ἀπὸ
 τῶν περὶ τὸν Ἰσθμὸν ἡλεκτῶν καὶ
 ὅτι τὸ ἡλεκτῶν ἐν τῷ λίθῳ ἵνα νο-
 τέον, καὶ ἔσ' καὶ τὸ λεγόμενον τὸ αἰετῶν
 δάκρυον, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται. ὅτι δὲ ἐν
 Ἰσθμῷ Ριπαίοις ὄρεσιν ἐδὲ ποτὶ χιῶν ἐπι-
 λείπει, περὶ γὰρ εἴρηται. ὑπὲρ δ' ταῦτα
 περὶ ὅρα οἱ λεγόμενοι ὑπερβόρειοι κατήκειν
 εἰς τὴν ἐκεῖ γαλακτοῦ λέγονται. ἀπὸ δ' ἢ
 Παντικῆς ἔσ' ποταμῷ καὶ τὸ ἐκεῖ ὀνομα-
 ζεταὶ Παντικῆς ποταμῷ, πόλις μεγάλη,
 κτίσμα παλῶς Αἰήτης, λόφος κύκλῳ
 περιεικόμενος, ἐσθίων εἰκοσι, μητρο-
 πόλις τὸ ἐκεῖ Βαστοραίων. Ἡρόδοτος δ' ἢ
 περὶ τῶν τῶν ποταμῶν φησιν, ὅτι ὁ μὲν
 Βορυθένης, μέγας καὶ πολυαρκέστατος
 τὸ Σκυδικῶν ποταμῶν καὶ πίνεσθαι ἡδύς,
 εἶναι χαλὸς περὶ θολεροῖς. πηγνύεται

δὲ καὶ ἄλλες περὶ τῶν γὰρ αὐτῶν
 τόμαται καὶ κατὰ ἀνάγκην μεγάλη
 εἰσέλπει παρέχει, ἢ καλεῖται Αἰθῶν
 ὁ δὲ Παντικῆς ποταμὸς βορρῶν μέγας, ἐν
 5 τέλει συμμίσσεται τῷ Βορυθένει. τὸ
 μετὰ τῶν ποταμῶν νέμεται
 γὰρ Σκυδικῶν. δὲ καὶ ἢ, φησὶ, καὶ
 ὁ δὲ Ἰσθμὸς ἐπὶ Βορυθένει· ὅρα
 δὲ καὶ τὸ Βορυθένει· ἐπὶ τὴν Μαυρίαν
 10 2. Οπὲρ ἀνωτέρω εἴρηται Νω-
 ρίαν ἄστ' ἐρυμνά πῆλ' ὀρεσὶ καὶ
 καὶ γὰρ φησὶ. τὰ καὶ δὲ τῶν
 Νωρῖνι λιμνῇ. φησὶ γὰρ Ἐκατα-
 15 “Μετὰ δὲ Βαστοραίων πόλις, μετὰ
 “Νωρῖνι λιμνῇ καὶ Αποκλάνει·
 “ἐκ τῶν εἰσέλπει καὶ Πολύβοι·
 “ἐσθίων, οἱ δὲ τὸν Νωρῖνι κατὰ
 “πῆλ' καὶ πρῶτον καὶ περὶ τῶν
 “ἐσθίων τῶν περὶ τὸν Ἀδελφῶν, εἰς
 20 “ἐσθίων εἰσέλπει”. πῆλ' δὲ καὶ Νωρῖνι
 γὰρ φησὶ μετὰ τῶν. τὸ δ' ἐρυμνά
 ἐρεμνὰ γὰρ φησὶ, ὅτι ἐν συμφορᾷ
 δασία, ἔσ' ἐσθίων. ὅρα καὶ φησὶ
 μέλανα, ἀπὸ τὸ πολὺ τὸ σκίον. ἐν
 25 παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ, μέλαν δρυὸς ἀπὸ
 κείσας, μέλαν δρυὸς ἵππες τῶν τῶν
 λων εἰπον διατύπῃ, ἀπὸ τῶν
 τῶν ἀπὸ τελεμνῶν μελάνων τῶν

Ubi Borysthenis fluvii extensa aqua

Miscetur Euxino, Arietis ante frontem,

Recta ad lineam, è regione Cyanearum [*petrarum.*]

Illic quoque Aldefci & Panticapæ aquæ

315 Riphæis in montibus separatim murmurant.

Horum item juxta gurgites, glaciale prope mare, [dor

Jucundo nitore lucens electrum nascitur, velut quidam splen-

Lunæ ineuntis: adamantemque pelluentem

In propinquo videas sub frigidis Agathyrsis.

320 Istri sane tot [*populi*] magis boreales sunt.

Ad austrum autem Gerræ, & Noriciæ urbes munitæ :

Pannonii, Myſique, magis boreales Thracibus,

ζῶτα μὲν περὶ τῶν Ωρεϊκίων ἀσίαν.

δὲ Γεωγράφῳ, ἔστιν π σωμαπταν

ς περὶ Ακυληίαν χωρίοις, Νωρεϊ-

ς γράφει μετὰ τῷ ν, ἀλλὰ τε λέγων,

ὅτι "ἐγγὺς ἔσται Ἀδριατικῆς μυχῆς, ἔστι

κτ' Ακυληίαν τόπων, οἰκῶσι Νωρεϊκί-
ωνίς". καὶ ὅτι "κτ' Ακυληίαν ἐν Ταυρί-

σκις τοῖς Νωρεϊκοῖς χρυσοὶν εὐφύει·

ὥς ἐπὶ δύο πόδας ἀπασύρειται τὴν ἐ-

πιπολὺς γῆν, εὐθὺς ὀρεκτὸν χρυσοὶν εὐ-

ρίσκειν". ἔχει δὲ τὰ Νωρεϊκίον τε

Ωρεϊκίον ἀφορὰν ὡς Ωρεϊκίον μὲν ὄν-

η, κτ' Πολύσιον, τὸ περὶ πρὸ τῆς Α-

ς εἰς πολλὰ, ὅπερ καὶ ὁ Ωρεϊκίον λι-

κὸν καὶ ὁ Βαθρωνός. Νωρεϊκίον δὲ τὸ

ὅς περὶ μυχῶν ἔσται αὐτῇ κλάπῃ, κατὰ

τὸ Γεωγράφον, καὶ κτ' πολλὰ τὸ ἀνέ-

κτ' Διονυσίῳ. εἰσὶ δὲ ὅτι καὶ ὁ

Νωρεϊκίον οἶδεν ὅς καὶ ὁ Πολύ-

σιον. ἐν γὰρ τοῖς ἐξῆς ἐρεῖ περὶ τὴν Ω-

ρεικίαν γῆν εἶναι τὴν τὴν Ἐκλάδῳ ἀρχήν,

καὶ τὴν τε Σικελικὴν θαλάσσην

τὴν Αἰγαίην. ἔσται μὲν ζῶτα. τοῖς δὲ

ὅς καὶ ὅτι Νωρεϊκίον οἱ Φρύγες τὸν

καὶ καλεῖσι τὴν σφιδέραν ἀλῆκτων

ὅτι ὀπηνίκα Μαρσύας ἐκείνους ὁ μυ-

χὸς ἀπὸ τῆς τῶμα ἰσὺς Ἀπόλλω-

ν, ὁ ἀσπὸς κρημνοῦς ἔσται τὸ χρόνῳ

κατανεχθεῖς ἐπίσιν εἰς τὴν Μίδαν λεγ-

μὲν κελύην. ἔσται αὐτῇ μὲν μετεκλήθη

Μαρσύας. ὁ δὲ ἀσπὸς, καταφερόμενος

ὑπὸ τῷ ποταμῷ, αἰεὶ ἀποσπῆχθη. ἔσται

Πεισιφράτῳ ὁ Λακιδαιμόνιος, κατὰ

τὴν μὲν δὲ τὴν συσκευήματα πόλιν

κτίσας, Νωρεϊκίον ἀποσπῆχθῃ, ὡς ἂν

εἴποι τις ἀσπὸν. ἐὰν δὲ Φρυγίας ἔσται ἡ

Πεισιφράτῳ πόλιν αὐτῇ ἐδὲν ἔχῃ κρημ-

νός τῃς ἀνωτέρω ῥηθέντος Νωρεϊκί-
ας, ὡς ἂν ἡ ἰστορία ἀπὸς πολυπείριαν ἐκ

ἀρχαίς.

3. Ὅτι ἐ μόνον Εὐρωπαϊοὶ Μυσοί,

ἀλλὰ καὶ Ἀσιατοί. ὁ δὲ Ἀρριανὸς τὸ Εὐ-

ρωπαϊὸν Μυσὸν ἀπὸ τοῦ λέγει τὰς ἐν

τῇ Ἀσίᾳ Ολυμπιῶν Μυσέας· οἵτινες

Μυσοὶ ὀνομαζόμεναι ἢ ἀπὸ Μυσοῦ τῷ Διὸς,

ἢ ἀπὸ τῆς Μυσοῦ ἢ Ἀργαυδάνης τῇ

Ζηνναίας τῇ Ορεσιβοῖς· ἢ ἀπὸ τῆς φυτῆς

μυσῆς, ἢ τῆς μυσοῦ ἀμφοτέρως γὰρ λέ-

γεται· ὅπερ τὴν οὐκ ὀλίγη δόξα, καὶ τὴν

γλῶσσαν τῶν Λυδῶν, ὡς καὶ ὁ Γεωγράφῳ

φησὶν. Ἡρόδοτος δὲ τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ Μυ-

σέας, Λυδῶν ἀπὸ τοῦ λέγει, Ολυμπι-

νὸς καλεσμένους, ἀπὸ τῆς ὀρεῖς Ολύμπης

τῆς Ἀσιατικῆς.

4. Ὅτι Ὁρεϊκίαις ἐ μόνον Εὐρωπαϊοί,

ἀλλὰ καὶ Ἀσιατοί, καὶ τὴν τῆς Ἀρριανῆς ἰστο-

- Αὐτοί τε ¹ Ὀρήϊκες, ἀπείρονα γαῖαν ἔχοντες.
 Οἱ μὲν δ' ἔτι πλάτρησι Προποντίδος ἀμφιτείτης,
 325 Οἱ δ' ὑπὲρ Ἑλλάσποντον ἀγάρροον, οἱ δ' ὑπὲρ αὐτῆς
 Αἰγαίης βαθὺ κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
 Ἐνθα μελίσσοδάτοιο κατὰ σκοπίας ² Παλλήνης
 φύεται ἀστέρι· καλὸς λίθος, οἷά τις ἀστὴρ
 Μαρμαίρων, λυχνίς τε πυρὸς Φλογὸς πάμπαν ὁμοίη.
 330 Ἴσρον μὲν ποταμὸν πένδοι πίνουσιν ἄσπι.
 Φράζο δ' Ἑυρώπης λοιπὸν πόρον, ³ ὅστ' ἔτι τελευτῇ
 Εκτεταται κρητῖδα πρὸς ἡῶν τὴν μὲν Ἰβήρων,
 Τὴν δ' Ἑλληνῶν, τὴν δ' ἑσθλῶν Αὔσωνιων.

ρίαν, λέγοντες, ὥσπερ Φρύγας ἔκ Μυσῶν,
 ἔτω δὲ καὶ Ὀρήϊκας ἐκ Ἑυρώπης ἀφ' ἑ-
 βήναι εἰς Ἀσίαν, μὲν Πατάρκας ἱκνῶν κα-
 μῶν, ὅτι οἱ Κιμμέριοι τὴν Ἀσίαν κα-
 πέτερχον ὥς ἐκκαλόντες ἐκ Βιθυνίας οἱ
 Ὀρήϊκες ἀκηστοὶ αὐτοί· καὶ πάλιν ἐκ τῶν
 Ἰωνίων Ὀρεκῶν πλατυγένηται καὶ τὸ νῦν
 λεγόμενον Ὀρεκῶν τὴν κλησὶν εὐρε-
 κην. οἱ δ' αὐτοὶ Ἀρριανὸς καὶ Ὀρεκῶν πάλιν
 ἰστρεὶ νυμφίῳ σφίλῳ ἀμφὶ ἐπαύσεως τε
 καὶ φαρμάκων, οἷαν τὴν μὲν ἑλκαστὴν τῇ
 παρηκμάτῳ φαρμάκων, τὴν δὲ ἐργά-
 σαιδαι. ὁποία τις ἔκ τῆς Μυθίας ἰστρηται,
 καὶ ἡ Ἀραμῖδα, καὶ ἡ Τρυφιδῶν Κιρκη.
 καὶ δὲ ταύτης τῇ Ὀρεκῶν δοκεῖ ὀνομά-
 σαι ἡ χάρα, Πέρκη ποτὶ καλὴ μύμη. ὁ
 αὐτὸς λέγει καὶ ὅτι ἐστὶν ὁ Ὀρεκῶν πολ-
 λὰς ἔχει γυναικας, ὡς αἱ ἐκ πολλῶν
 πολλὰς ἔχουσιν παῖδας· ἔκ τῆς αὐ-
 τῆς γυναικας φησὶν δὲ βασιλείας αὐ-
 τῶν Δολόγων, ὡς πάλιν πολλοὶ ἐκ πολ-
 λῶν γυναικῶν ἐγγίονται. Ἡρόδοτος δὲ
 ἰστρεὶ καὶ ὑπὸ τῷ Κροίσῳ Ὀρεκῶν εἶναι
 πίας, λέγων ὅτι ὁ Κροῖστος κατετρέ-
 ψατο Χάλυδας, Παφλαγίας, Ὀρεκ-
 κας, Θυνές, Βιθυνούς, καὶ τὰ ἑξῆς. ἔκ
 Εἰνοφῶν δὲ οἶδεν Ἀσιανὴν ἵνα Ὀρεκῶν,
 δόξα μὲν δὲ τῇ σίμας τῇ Πόντις,
 μέχρις Ἡρακλείας, ἐπὶ τὰ δεξιὰ εἰς-

πλέοντι. ἰστορία δὲ τις ἰστρεὶ καὶ πάλιν
 Λιθύης καὶ ἰστρεὶ ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου
 Ὀρεκῶν πάλιν ὀρεκῶν φησὶν, ἐν ἡ καὶ
 σκητῶν ἰστρεὶ γυναικας πάλιν ἰστρεὶ.
 5 τῇ ὅτι οἱ Ἑυρωπαῖοι Ὀρεκῶν εἰ-
 ται, κελόντες εὐχρῶς μὲν τὸ ἐσθλόν
 ἀρῶν ὅτι ἀσπικται. ἔκ καλὸν μὲν τὸ ἀ-
 γνῶν, ἀπμῶνται δὲ τὸ ἐργάζεσθαι τὸ
 γνῶν καλῶν ὅτι τὸ λησθῆναι, καὶ δὲ π-
 10 λεμῶν ζῆν. ὅτι δὲ τὸ Ὀρεκῶν πάλιν
 καὶ ὅτι ὡς σωματρεφῆν ἔχει τὴν τῇ
 περικλασιν, πάλιν ὀρεκῶν ἐστὶν. ὁμοί-
 τῇ τῇ λέξας σωματρεφῆν τὸ, τι Ὀρεκ-
 κας, καὶ τὸ Ὀρεκῶν σίμας, καὶ ὅτι τῇ
 15 τῇ ὡς σωματρεφῆν τὸ Ὀρεκῶν, δὲ τῇ
 Ὀρεκῶν βαρύνει ὀνοματῶν.

1. Ὅτι τῆς Ὀρεκῶν γαῖαν εἰπὶ ἡ
 κεν ἀπείρονα, ἐφεσημῶνται σίμας τῇ
 ἀπείρονα. καὶ φησὶν, αἱ μὲν ἐπὶ πάλιν
 20 Προποντῖδαι εἰς θαλάσσης, οἱ δὲ πάλιν
 Ἑλλάσποντον ἀγάρροον, οἱ δὲ πάλιν
 βαθὺ κύμα τῇ Αἰγαίας θαλάσσης.
 καὶ Ἡρόδοτος λέγει τῆς Ὀρεκῶν ἰστ-
 μένται, ματὰ τῆς Ἰνδῆς. ἢ ὅτι αὐτῇ
 25 καὶ ἀμαχοὶ καὶ καλῶνται, ἐπὶ ὑπὸ τῇ
 πάλιν ἀρχοντι, ἢ ἐφρονεῖ καὶ τὸ αὐτῇ
 καὶ πάλιν ἀφ' ἡ τὸ ἔτω πολυταῖς τῇ
 ρας ἔκ πάλιν ἰδῶνται αὐτῇ τῆς ἑ-
 ρώπης Οὐρεκῶν, αἱ πάλιν ἰστρεὶ
 καλῶνται

Ipsique Thraces, immensam terram habentes.

Hi quidem ad latera Propontici maris,

[ipsius

325 Illi vero super Hellespontum citifluum, reliqui autem super Ægæi profundam undam multifoni maris:

Ubi apes educantis in montibus [*scopulis*] Pallenæ

Nascitur asterius pulcher lapis, ceu quædam stella

Splendens, & lychnis flammæ ignis omnino similis.

330 Istrum quidem fluvium tot [*populi*] circummaccolunt.

Confidera autem Europæ reliquum tractum, qui in triplicem

Extentus est crepidinem ad orientem: unam quidē, Iberorum;

Alteram vero, Græcorum; aliam autem, fortium Ausoniorum.

καλέμυροι δὲ ποτὶ Βορρῆας, εἴτε μετα-
βάτες εἰς Ἀσίαν, μετέπεισον εἰς τὸ τῶν
Θυγατρῶν ὄνομα. ἀγάρρουν δὲ τῇ Ἐκλή-
σονται λέγει, Ἀγὰ τὸ κατάρρουν εἶναι
φθόρα· διὸ καὶ ποταμὸν αὐτὸν ἀλμυρὸν
ἔειπεν ἐξυσεῖσθαι ἀνόμεστον.

2. Οτι Παλλήνη καὶ ὄρεα ἐστὶν, καὶ πό-
λις Θρακική. ἐν τῇ μελίσσιος τοῦτον ὁ
Διονύσιος ἱστορεῖ, ἥτοι πολλὰς μελίσ-
σας τέφρασαν· περὶ τοῦ φύεται, φησὶν,
ἡμεῖς καλὸς λίθος, μαρμαρίζων οἰά-
ται ἄσπερ, καὶ λυχνίς πυρὸς φλογὶ πύμ-
παι ὁμοία· διὸ καὶ λυχνίτης ὁ λίθος
λέγεται. οἱ δὲ ἐπελυνίτιον καλῶσι τὸν

πύστων λίθον, ἐπεὶ δὲ συμπαδῶς, φασὶν,
καὶ πρὸς τὴν σελήνην ὡς καὶ ὁ Βορρὸς
ἡλεκετο, κατὰ τὸ πρὸς ἱστορίαν,
καὶ συμφέρειν τε αὐτῇ καὶ συναυξάνει. τὸ
λυχνίς, πῆες καὶ βαρυῦσαι, καὶ δρυσινὴν

λέγουσι ὄνομα, γογίφοντες, λυχνίς
πυρὸς φλογὶ πύμπαι ὁμοῖος. ἄλλοι δὲ
περὶ Παλλήνης ἔτι φασὶν· Παλλήνη
πολλὴς Θρακίας, ἀπὸ Παλλήνης θυγα-
τρὸς Τιθωνος. ἐστὶ δὲ Παλλήνη καὶ χερ-
σονησος τετραγώνου, οἰκιστὴν ποτὶ ὑπὸ

35 ἡρώτων, οὗς Ἡρακλῆς μετανάστευσας
φθόρηκας κατεπολέμησεν· ὅτε καὶ βρον-
ταὶ πῆες καὶ πηχὲς ἤρις συνέπιπτον. διὸ καὶ
ἐκείνην τὴν μάχης ταύτης τῇ Ἡρα-

κλεῖ συνάρεσθαι, καὶ κατεφλίξαι τὰς
κακὰς καὶ ἡ χώρα Ἀγὰ τῇ τοῦ Φλέγρον
ἐκλήθη. ἀπὸ τῶν τῶν τόπων Παλ-
λυνίδα τὴν Πρωτίως θυγατέρα ἐκά-
λεσαν ὁ Διονύσιος, ἐνθα περὶ Ἀλεξαν-
δρείας ἐλεγε. οἷοντα δὲ πῆες Παλλήνην
λέγεσθαι τὴν τῇ Καοσανδρείας χερσονή-
σον, τῇ Αἰγαίᾳ καὶ αὐτῇ περιγεγεμένην.
ἐνθα καὶ ἐπὶ τῇ ἡς καὶ περιγεγεμένην
10 Τορῶν λεγόμενον, ὁμωνύμως, ὡς εἰ-
κασι, Τορῶν τῇ τῇ Θρακικῇ Πρωτίως
θυγατρὶ, καὶ Λυκεφρονα.

3. Οτι τὰ κυριότατα τῇ Εὐρώπῃς πε-
ριγεγεμένην, ἦσαν τὰς ἑως καὶ εἰς τὴν
15 βορρῆαν ὠκεανὸν διήκοντας Ἰσθμῶς, καὶ
τὰς Πυρρῶνας, καὶ τὰς Βρετανίους, καὶ
τοὺς Γερμανοὺς, καὶ τοὺς ἐκατέρωθεν τῇ
Ἰσθμῷ, καὶ αὐτὰς τοὺς Θρακίας, ἀφῆκεν
ἡμῶς νοεῖν τὴν ἐπίλοιπον Εὐρώπην κα-
20 ταγεγεγεμένην τετραγώνου, πλὴν
ταῖς τεσσάρων μὲν δυτικῇ, τῇ τῶν Ἰ-
σθμῶν ἐπὶ δὲ ἀπ' ὀρεινῆς, τῇ τῶν
Ἐκλήων· τρίτῃ δὲ, τῇ τῇ Αὐστέρῃ ἀπὸ
τεσσάρων ἐπὶ τῇ ἐκδοστικῇ καρακτερί-
25 στες καὶ ὀνομαστές τὰς τοιαύτας πλε-
υρὰς. καὶ ὅρα ὅπως εὐμετρώδως καὶ εὐπελο-
εῖτως περιγεγεμένη καὶ σαφῶς, καὶ ὅπως
ἀφῆκεν συγχέεσθαι τὸν ἀκροκτὴν πλα-
νισμόν περὶ τὴν ἀπίστον.

- Αλλ' ἦτοι ¹ πυμάτη μὲν ἀγαυῶν ἐστὶν Ἰθέρων,
 335 Γείτων ὠκεανοῖο-πρὸς ἑσπέρῃ. ἐν δὲ οἱ ἄκρη
 Στηλάων Αλύβη κείται μία. τ' δ' ὑπένερθε
 Ταρτησὸς ² χαρίεσσα, ῥηφενέων πέδον ἀνδρῶν,
 Κεμφοί θ' οἱ ναίουσιν ὑπαὶ πόδα ³ Πυρρῶναϊον.
 Μέσση δ' ἀμφοτέρων ὠρεπέπληται Αὔσονις αἶα
 340 Πελυτενής· ⁴ τὴν μὲν τε μέσση ὄρος ἀνδρῶν τέμνει
 ὄρθην, αἳ ἐκ στέθους ἰθυμμένον, (ὅσῃ ἂν ἐκείνο
 Ἰδρις μωμήσεται σοφῆς ὑποεργὸς Αθήνης)
 Ὁ ρά τε κικλήσκουσιν Ἀπέννιον· ἐκ δὲ βορείης
 Ἀλπιος δ' ἐρχόμενον Σικελίῳ ἐπὶ πορθμίδα λήγει.
 345 Πολλὰ δὲ οἱ Φῦλ' ἀμφί· τά τοι ρέα πάντ' ἀγορεύσω,
 Ἀρξάμεν' ὅθ' ἔστι πλοῦτος ζεφυρίτιδος ἐκ βορέας.
 Τυρρῆνοί μιν ⁵ πρῶτ', ⁶ ἐπὶ δὲ σφισι Φῦλα Πελαγῶν,

I. Οτι ἡ Εσπερία, κρηπίς τ' γῆς τ' Ἰθέρων, γείτων ἐστὶ τῷ ὠκεανῷ, ἔνθα καὶ μία τ' Ηρακλείων στηλῶν ἡ Αλύβη, ὡς καὶ ἄλλαχ' εἴρηται. περὶ δὲ τῶν Ἰθέρων περὶ χερσὶν οὕτω ἔδει. Σημειώσεται δὲ ὅτι καὶ ἐν τῇ τῷ χαρίῳ κρηπίδας εἴηται περὶ ῥηφενέας τετραγωνικὰς πλατέας, ὡς εἰς ἡς εἴποι βάσεις, ἀλλὰ τὸ ἐκείνην τ' τελεῶν εἰς βάσιν διώσεται λογιζόμενα. κρηπίς γὰρ κυρίως μὲν, ἐπὶ ὑποδήματος· καταχρηστικῶς δὲ ἡ βάσις, ἐπὶ τε θημελίῃς ἔτερον τινῶν. περὶ δὲ καὶ πῶς ἐρεῖ τὴν τοῦ τετραγώνου πλατέαν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν.

2. Οτι κατέσθεν τ' ῥηφενέας Αλύβης, πόλις ὁλοῖα Ἰοθακὴ ἡ Ταρτησὸς, μὲν ἔχει χαρίεσσαν λέγει, ἔχει ῥηφενέων πέδον ἀνδρῶν, ἡ γὰρ πλατεῖον. φασὶ δὲ Βαίτιν εἶναι ποταμὸν Ἰοθακίας, δύο ἐκβολὰς ἔχοντα· ὡν μίσην ἰδρύσθαι ὡς ἐπὶ νῆσῃ τὴν ἰσχυρὴν Ταρτησὸν, ἔτω κληθεῖσθαι ἀλλὰ τὸ ἔστι τὸν Βαίτιν Ταρτησὸν καλεῖσθαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ἰσχυρὴς ἔστι ὁ Κωμικὸς μέμνηται ἐν βατράχοις, ὅτι λέγει Ταρτησίαν μύρμυκα, πᾶσι καὶ

ἐκφοδῶν τ' ἀκροατῶν τὰς ἐκτοπτομένης δὲ Ταρτησὸν ποταμὸν καὶ σίτητον ἔχει κατέσθεν ἰσχυρῆται.

3. Οπὶ Πυρρῆν μίσην ὄρεθ', ἔστι τὸ πόδα οἱ Κεμφοί τὸ ἐστὶν. ἔχει δὲ Πυρρῆν πᾶς ἀρχὰς ἀπὸ τῆς βορείας ὠκεανῷ, ἔστι δὴ καὶ εἰς τὴν ἑσπέρην ὠκεανῷ, καὶ διορίζεται Κελτῶν τε καὶ Ἰθέρων. ἡ δὲ αὐτὴ ἔστι μίσην Πυρρῶναϊον, ἔστι περὶ ῥηφενέας, ὄρεθ', ἀλλὰ καὶ πληθυντικῶς ὄρεθ' Πυρρῶναϊα λέγεται. ἔτω δὲ καὶ ἡ Ἀλπεῖς, ἔστι τὸ Ἐρκύνιον ἀφ' ὧν ἀρῖθμῳ.

4. Οπὶ τὴν Αὔσονίδα πολυτῆς γῆς μίσην τέμνει τὸ Ἀπέννιον ἢ Ἀπέννιον ὄρεθ', ἐκ Ἀλπίων ἐρχόμενον, καὶ τελευτᾷ ἐν τῇ Σικελικῇ πορθμῷ, ὡς ἐπὶ εἰς τὴν Σικελικὴν πορθμῷ, ὡς καὶ ἄλλαχ' εἴρηται, περὶ τὴν Λοκὴν περὶ τὴν τὴν Πηλὴν χώραν. ὄρεθ' δὲ, φασὶ, ἐστὶ τὸ ἰσχυρὸν ὄρεθ', οἳ περὶ ἐκ τῆς ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς, ἡ γὰρ περὶ μίσην εἰς εὐδύτητα ὡς περὶ ἀπὸ τῆς ἰσχυρῆς ἡ πᾶσι τὴν ἰσχυρῆς ἀπὸ τῆς ἰσχυρῆς εἰς ὑπερβολὴν ἰσχυρῆς καὶ

Verum ultima quidem illustrium est Iberorum,

335 Vicina Oceano ab occasu. in ea autem promontorium
Columnarum [*Herculis*] Alyba sita est una. hanc vero subter
Tartessus amœna, divitiis affluentium solum hominum ;
Cempsi que, qui degunt sub pede Pyrenæo.

Media autem ambarum panditur Aufonia tellus,

340 Longe extenta ; quam quidem mediam mons bifariam secat
Rectus, velut ab amussi directus, (non illum
Peritus reprehendere posset doctæ minister Palladis)

Quem Apenninum vocant : è septentrionali vero

Alpi incipiens, Siculo in freto definit. [recensebo,

345 Multæ autem illi gentes utrinque sunt : quas tibi facile omnes
Orsus à latere occidentali à borea.

Tyrrheni quidem primum, post hos autem gentes Pelasgorum,

ἡ φησὶ ἔτις ἰθυπνὲς εἶναι τὸ ὄρεον,
ὅσα ἂν ἐδὲ τέκταν μωμώσηται σο-
ῦς ὑπερβῆς Αἰθίης. δῆλον ὅτι πάντως
Αἰθίως ἤγεν φρονήσεως, ὑπουρ-
ῆς ἡ ποίησις οἷδε τὴς τέκτονας. ἡ
ῆρθεῖσαι Ρηγίην χώραν, δὲ τῆς ἐκεί-
ῆς τῆς πόλεως λέγεται, κτισμῶτος
Αἰθιδικῆ. αὐτὸ ὅτι Ρήγιον ἔτω κα-
τα, ἡ παρὰ τὴν ῆξιν, ὡς ἀπορραγεί-
τ Σικελίας ἐκ τῆς ἐκείσε ἡπειρὸς ὑπὸ
τῆς, ὡς ἐκ τῆς ἰθὺς ῆξιν ῆξιν ῆξιν κα-
κὴ ἡ Προχύτη ἡξιν, καὶ αἱ Πιθηκῆσαι,
καὶ λεγόμεναι Σέρηνες ἡξιν τρεῖς, ἡ κεί-
δὲ παρὰ τῆς λέγεται. ἡ Ρήγιον εἰ-
ται, ὡς ἂν εἰποι τις βασιλεῖον. (Ρήγες γὰρ
Ρήγες, οἱ βασιλεῖς) τῆ Σαυνιτῶν ἔτω
ἡξιν αὐτὸ, δὲ ἐπιφάνειαν τῆς πό-
λεως. τὰς αὖτις ἐκ ἀκρᾶς ἰς Λούκ-
ῆς, ὡς εἴρηται, λεγόμενῃ δὲ τῆς
ῆς, ἐν πυθίνῃ τῆς τοῖς ὅπως λέγεται
Ἀπέντιον ὅρος, ὡς ἐρρέθη. ἰστέον ὅτι ὡς
ἡ Ἀλπίς πληθύνεται, ἔτω καὶ τὸ Ἀπέν-
τιον Ἀπέντιον ὅρος πληθύνεται λέγεται.
3. ὅτι Τυρρῆνοί, οἱ καὶ Τρῆσκοι λεγ-
οῦν καὶ Τρῆσκοι παρὰ Ῥωμαίοις, ἔθνος 25

ληστικόν, καὶ αὐτὸν ἐκ ἀπάνθρωπον, βό-
ρειοι κένται ἐκ τῆς ζευρυτίδος τῆς Ἀπιν-
νίς ὅρος πλῆθος. καλεῖνται δὲ Τυρ-
ῆνοί, δὲ Τυρρῆνῃς Λυδῆς, καὶ Ἀττος, ὡς
πολλὴ λαὸν ὁ πατὴρ συστήσας ἐν καὶ
λεμῆς ἐξέσειλεν. ἀφ' ὧν ἡ χώρα Τυρρηνία
ἐκλήθη, ἰσ. πόλεις κτισσάντος, αἷς οἰκί-
σῃν ἐπέστησε Τάρκωνα, καὶ ἐκ Λυκίῶν
μέμνηται. ὃν διὰ τὴν ἐκ παλῶν σύνεστι,
πολλὸν γεγενησθαι φασιν, ἀφ' ὧν ἐκ πόλεις
Τάρκωνια. καὶ τῆς Τρωϊκῆς δὲ Κύκκιν, διὰ
τῆς τοῦ λόγου πινᾶ, ἐκ γῆς οἱ πα-
λαγοὶ πολλὸν γεγενησθαι φασί, καὶ ἐκ μόνον
Ἀφ' ὧν λούκῃ τῇ σαρκῶν καὶ τριχῶν.

6. ὅτι ἐπὶ Τυρρῆνοῖς εἰσι Πελασ-
γοί, οἱ Ἀφ' ὧν πινᾶν ἀπορράδες μετοι-
κῆντες ἤλθον ποτὶ καὶ ἐκεί, μακρὰν
ἀπὸ τῆς Ἀρκαδίας Κυκκίης, καὶ ὡκη-
σαν, Εὐάνδρα τινὸς ἡγεσάμενος τῆς δὲ
κίας αὐτοῖς ὅς ἐπὶ ἀρχοῖ τῆς Ἀρκαδίας
Ἀγαμέδνης τῆς Στυμφαλίας, γεοφορήτω
μητρὶ, φασί, πεσόντες, καὶ λαὸν ἀγείρας
καὶ ἐλθόντες ἐκεί, κατέπαυσαν, τῇ Πανί-
νῃ ἰδρύσας, ἐκ λούκῃ οὐχυρωστέμενος, ὃν
Παλλάντιον ὠνόμασιν ἀπὸ τῆς καὶ Πάλλ-
αντῆς,

Οἱ ποτε Κυλλήνηθεν ἐφ' ἑσπερίῳ ἀλα βάντες,
 Αὐτὰρ νηήσαντο σὺν ἀνδράσι Τυρρηγοῖσι.

- 350 Τοῖς δ' ἐπὶ ¹ μέρμερον ἔθνη ² ἀγαυῶν ἐστὶ Λατίνων,
 Γαῖαν ναιετάοντες ἐπήρατον· ἥς Διὰ μέσης
 Οὐμβρίς ἐλίσσόμεν· κατὰρὸν ῥόν εἰς ἀλα βαλλέμεν,
 Οὐμβρίς εὐρρέτης ποταμῶν βασιλεύτατος ἄλλων,
 Οὐμβρίς δὲ ἱμερτήν δαυτέμενεται ἀνδιχα Ρώμην,
 355 Ρώμην τιμήσαν, ἐμῶν μέγαν οἶκον ἀνάκτων,
 Μητέρα πασιῶν πολίων, ἀφνειὸν ἔδεθλον.
 Τῇ δ' ἐπὶ ² Καμπανῶν λιπαρὸν πίδον· ἤχι μέλαθρ' ἄγνης
 Ἀγνῆς ³ Παρθενόπης, στεχύν βεβρεχθὲς ἀμαλκίαις

λαῖντες, τῷ κ' ἐπ' ἄκρῳ κ' λόφῳ θάψαντες αὐτὸν θανόντα, κ' τ' Ἡρακλῆα ξεινίσαντες ἀπὸ τ' Ἐ Γερωνὸς ἐπεινόντα βοῶν. ὅθεν κ' νῦν οἱ Ρωμαῖοι τὴν βασιλείαν πρίποντας τίπτεσσι καλῶσι παλάτια, κατ' ὑφαίρισθ' ἀμειψόμενοι τῷ πλ κ' τῷ ν. ὅτι δὲ, ὡς εἴρηται, σωρόδες εἰσὶν οἱ Πελασγοὶ περὶ Ἰλίου, ἐπεὶ κ' οἱ εἰς Τρωάδι Κίλικας, κ' τὸν Ποιητῶν, ὁμοῦς ἔχουσι Πελασγούς. ἐρρεῖται ὅτι κ' ἡ Λίσσος ποτὶ Πελασγίαν. Ἐ Δωδωναίους δ' ἐστὶ Ζεὺς Πελασγικός, παρὰ τῷ Ποιητῇ. μνησθῶσι ὅτι κ' Κρήτης ἐποικιοὶ Πελασγοί, ὡς ὁ Οδυσσεὺς ἐν Ἰῳι πρὸς Πηνελόπην λόγους ἐμφανίζει. κ' ἡ Λήμνος δὲ ποτε ἀνέειτο πρὸς Πελασγῶν, ἐξ ὧν Λήμνιοι παροιμιάζονται κατὰ. Διὰ τοὺς φόνους ὧς ἐποίησαν, γυναῖκας τε κτείναντες ἐχθραλάτους ἀδίκως, κ' παῖδας ὧς ἐξ αὐτῶν ἐτεκνοποίησαντο. Ἐ πρὸς τὴν ἐν Πελοποννήσῳ δὲ Ἀχαῖαν ἦσαν Πελασγοί, κ' Αἰολικοὶ πρὸς τὴν Ἀσίαν, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος. Εὐερεπιδὲς ὅτι κ' τὴν Ἀργεῖαν Πελασγὸς οἶδεν, εἰπὼν, Πάλαμ Πελασγοί, Δαναΐδων δὲ δεύτερον. Ἡρόδοτος δὲ εἰς μόνον πρὸς τὴν Λήμνον, ἀλλὰ κ' πρὸς τὴν Ἰμῶρον οἰκῆσθαι λέγει Πελασγούς. ἐστὶ δὲ Ἐ ἐν Ἀθῶναις τεύχεον Πελασγικόν, ἥτοι Πελαργικόν, ὡς ὁ Καμικός δηλοῖ ἐν τοῖς Ὀρίσιν, οἷα τ'

Πελασγῶν, φησὶ, καλὸν μὲν παρὰ τοῖς κείνοις Ἐ Πελαργῶν, Διὰ τὸ πλεονάζειν πλεονάζειν γὰρ ἦσαν διὰ πλείον, κ' ἡ ὀρνέω ὅποι τῶν ἐπιφοίτων, κ' ἡ Πηγεῖον ὅτι κ' Θερμοπύλας Οὐπὸν Πελασγικὸν Ἀργεῖς ἐλέχθη ἀπ' αὐτῶν ὡς ἐκεῖ ἐπαρξάντων. φησὶ ὅτι κ' Ἀργεῖας ἠκούσθαι τοὺς Πελασγούς, Ἐ ἀνωτέρω ἐρρεῖται, στρατιωτικῇ ἰστορίᾳ βίον, κ' ἐπὶ τῇ ἐπιφανείᾳ ἠκούσθαι λέγεται δὲ τινες τῶν Πελασγῶν κ' λαοκρατῆσθαι γυναικῶς ἐπὶ πύ.

Ι. Ὅτι μὲν Τυρρηνοὺς κ' Πελασγούς τὸ τ' ἀγαυῶν Λατίνων μερμερῶν ἐστὶν ὅτι εἰς φροντιστῶν, σωιστῶν, μερμερῶν κ' ἡ πολλὰ μερμερίζειν, ἥτοι φησὶν, τοῖς ὑπαντιπῶσι αὐτοῖς, δι' ἡ ἀνδρείαν. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ Λατίνων πρὸς ἀνδρείαν εἴρηται, ἀπὸ τῶν ἐπὶ πρὸς διὰ κ' ἐπὶ τῇ κ' ἡ μερμερῶν πρὸς πληθυντικὴν σύνταξιν, λέγει, γυναικῶντες ἐπὶ φησὶν, δι' ἡς μισθῶντος ὁ ποταμός (ὁ κ' Τίσιος) ἐπὶ σὺν κ' κατὰ τὸν ῥόν εἰς ἀλα βαλλέμεν. ἐστὶν οἷς ἐπὶ ἀνδρείαν σκεπτικῶν, Ἐ πρὸς Οὐμβρίς ποταμῶν βασιλεύεται ὡς Διὰ τ' βασιλίδος μέν Ρώμην Οὐμβρίς δὲ ἱμερτῶν δαυτέμενεται ἀνδιχα Ρώμην. (Διὰ μέσης γὰρ τῆς Ρώμης μέν ὁ Οὐμβρίς, ὡς κ' ὁ Κούριος)

Qui quondam è Cyllene in occiduum mare profecti,
Illic habitarunt eum viris Tyrrhenis.

Post hos autem sagax gens illustrium est Latinorum,

Terram incolentes amabilem : quam per mediam

Thymbris tractus limpidum fluentum in mare mittit ;

Thymbris pulchrisfluus fluviorum maxime regalis aliorum,

Thymbris qui amabilem secar duas in partes Romam,

Romam honorabilem, meorum magnam domum principum,

Matrem omnium urbium, opulentam sedem.

[lium

Post hanc autem Campanorum pingue solum : ubi domici-

Castæ Parthenopes, spicarum onustum manipulis :

τῶν, ἔδωκε τὴν Βαθυλάων· ὁ Εὐφρέ-
αἰσι πωλάπει καὶ ἑτέραν ἐπαύλη-
σιν τὴν Ρώμης, ἐπιμένων, καὶ ἐναυλαί-
ου· διὰ τοὺς Ρωμαίους τὰ ἐπεινα-
τικῶν χάριτες· καὶ μὴ τὸ, ἡμερτήν
ἴω, φησὶ, Ρώμην τιμῆσθαι, ἐμῶν
καὶ οἴων ἀνάκταν, μητέραν πατρῶν
αὐτῶν, ἀγγλῶν, ἢ ἀφνειὸν ἐδιδόλον, ἢ τοί-
ας ἀνάκτων ὅτι εἰπὼν, ἰδεῖτε, φασὶν,
ὅπως οὐκ ἐπὶ τῷ ὑπάρχοντι αὐτὸς
ἀλλ' ἐπὶ τῷ αὐτοκρατορῶν ἡμῶν
ἔστι, καὶ ἡ Αὐγύστη, κατὰ τινος
ἢ παλὴ λέγεται καὶ ἐν τῷ, Αὐσονίᾳ
καὶ ἐπιπράϊν ἀκρόν. ὅπως γὰρ
ἔστι οὐκ ἐκείνῳ ἀνάκτας. Ἐστὶ
φησὶν ὅτι κατὰ τὸ Διονύσιον, ἰδίως
ἵπποι οἱ μετὰ τοὺς Τυρρηνίους καὶ τὰς
κατοικίας ἐλίσσαντο, ἐν οἷς καὶ οἱ Φε-
ρῶν. ὅτι δὲ ἡ Ρώμη τὴν Λατίνης
ἔστι, καὶ ὅτι Λατίνος ὁμοφυμῶς ἐ-
στὶ Λατίνος, ὅς Ὀδυσσεὺς καὶ Κίρκης
φησὶν ὅτι ὁ Τίτος, Αλφειὸς
καλεῖται, ὅταν μετεκλήσῃ, ὡς
καὶ τὸ Τίτος ἐν αὐτῷ φησὶν,
καὶ ἐστὶν ἡ ἱστορία φησὶν ὅτι
τὴν Αὐγύστην, ἀλλ' ἑτέρον στρατιώ-
την, φασὶν, ἐν μέλλῃ πελοπόννησος, καὶ
ἐν ἰσχυρῶν παρενχθεῖς, ἐπὶ τῇ
αὐτῇ τὴν πόλιν ἀφῆκε. Σημεῖον

αὐτῇ δὲ ὅτι παρὰ τῷ Θεοκρίτῳ φαί-
νεται ἐν τῇ ἀμφιπόλει ὁμοφυμῶν γεωφῆ, καὶ
Σικελικός ὡς εἶναι ὁμοφυμῶν πόλιν.

2. Ὅτι οἱ Καμπανοί, οἱ τὸ πῆμα
λιπαρὸν ἀπὸ τῶν ἐνκαρπίων λέγει, ἀπὸ
τῆς ὑπερκαρπύων ἐκείνῃ καὶ ὁμοφυμῶν
ὀδῶν, ἢ ἀπὸ Κάμπου πόλεως. Ζηλω-
τὴ ὅτι ἡ τριακὴ γῆ δὲ δρετῶν, καὶ διὰ τῆς
περιμέλειας ὡς καὶ Φλεγραῖον ἱστορεῖ-
ται πόλιν εἶναι καὶ οὐκ, καὶ καὶ ἐν
Θράκη εἴρηται. καὶ τὰ περὶ τὴν γη-
τομασίαν δὲ ὅτι μόνον περὶ τῶν Θράκων,
ἀλλὰ καὶ αὐτῶν, διὰ τὸ ἐπιμέλειαν τῆς
χώρας, μετεκλήσκει συμπίσσει. λέγεται
δὲ καὶ ἡ Σικελικὴ Φλεγραία, ὅτι διὰ ὁ-
μοφυμῶν αἰτίας, ἀλλὰ διὰ τὸ πῆμα πλῆ-
ρη πυρὸς ἔσθλην ὑδατῶν εἶναι. δῶδε-
κα ὅτι τοῖς Καμπανοῖς ἔσθλη πόλιν, ἐν
μεσογείῳ ἐστὶν ἡ Καπύη, κεφαλὴ τῆς ὄπης,
ὡς φησὶν ὁ Γεωγράφος, καὶ τῶν ἐπι-
μέλειαν τῶν ὀνόματι, γλῶττι Λατί-
ων. καίτοι τινες ἀπὸ Κάμπου τῶν
Τρωῶν αὐτῶν καλεῖται ἡ γλῶττι. ἱστο-
ρεῖται ὅτι τρεφῆται πολλὰ καὶ οἱ Καμ-
πανοί.

3. Ὅτι καὶ μὲν Ὀμηρον αἱ Σικελίαι
δύο, καὶ ἀνώνυμοι καὶ δὲ τοὺς ἄλλους ποιη-
ταῖς, πρὸς καὶ ὀνόματα αὐταῖς, Παρθε-
νότη, Λίγεια, καὶ Λαυκασία, αἱ, παρα-
πλάσσονται αὐταῖς ὅτι Ὀδυσσεὺς, καὶ
μὴ

Παρθενόπης, ἣν πόντος εἰς ὑπεδέξατο κόλποις.

360 Πρὸς δὲ νότον, μάλα πολλὸν ὑπὲρ Σειρηνίδα πέτρην,
φαίνονται περὶ καὶ Πόσκεντιναι Σιλάροις.

Αγχι δὲ ¹ Λόκαιοι καὶ Βρέντιοι ἄνδρες ἔασιν,
Τρῶάτιον ναίοντες ὅσων Λόκην ἐπὶ πέτρην.

Κεῖθεν δὲ εἰς βορέην ² Ζεφύρου πρὸς φαίνεται ἀκροή.

365 Τῇ δὲ ὑπὸ Λοκροὶ ἔασιν, ὅσοι περὶ τοῖς ἑτέροις ἑτέροις
ἦλθον ἐπ' Αὐσονίην, σφετέρης μιχθέντες ἀνάσσεις.
Τῶν καὶ νῦν γῆρας ἐστὶν ἐπὶ περὶ τοῖς Ἀλφειοῖς.

Τὲς δὲ μέγ' ἐξείης ³ Μεταπόντιοι. ἐγγύθι δὲ σφῶν

μὴ μελάνθην, οἷς ἐμελάνθην, νικηθεῖ-
σαι τῇ ἀδυμνίᾳ κατέρριψαν ἑαυτοὺς εἰς
τὴν θάλασσαν, ἔπειτα πνίγνυσθαι ἀδελ-
φάκα ἐξέσθην. ὡς ἡ Παρθενόπη
πρὸς τῇ Νεαπόλει τῆς ταύτης, πόλει
Καμπανίων εὐδαίμωνι, καὶ ἐκεῖ τιμή-
ται. ταύτῃ γὰρ πέτρᾳ Σειρηνίδα κα-
λεῖ, καὶ Παρθενόπης ἀγνῆς μέλαθρον,
ταχυὸν βιότοιο ἀμύλλαις. καὶ ἐπὶ τα-
νακῶν φύσι, Παρθενόπης, ἣν πόντος
ὑπεδέξατο κόλποις, ἀπὸ πνίγνυσθαι δηλα-
δὴ. λέγει γὰρ καὶ οὗτοι ἐν ταύτῃ πρὸς νότον ὁ
Σίλαρος ῥεῖ ποταμός. τῆτον ὁ Γεω-
γράφος Σίλαρον ῥεῖ φων, λέγει ἰδιόθεν
Σιλάριον, ὅτι ὁ ὕδατος ὄντος πο-
τῆς, τὸ κατὰ μέτρον φυτὸν ἀπολιθῆται,
φυλάτῃ τὴν μορφὴν. καὶ γὰρ τὸ ὅτι πο-
τῆς τέταρτος ἔστι, ὡς ὁ Γεωγράφος φη-
σιν, ἐν τῇ Σιλαρίῳ ἡ Ποσειδωνιάς ἀκρῶς, ὅ-
θεν ἐκπλέοντι τῇσι Λόκωσι εἰσιν, ἡ-
πεῖρα καὶ αὐτὴ ἀπίστωμα, ἐπὶ πόντος
μίας τῇ Σειρήνων. ἄλλοι δὲ πρὸς Παρθε-
νόπης ἔτι λέγουσι. Παρθενόπη ποταμὸς
ἀνδράσι ἐπιβλάπτει, ἔπειτα παρ-
θενίαν φυλάττει, ἔπειτα Μητόχου Φρυγῶς
ἐραδίᾳ, τὰς τε τείχας ἐπεμύ, ἀ-
κρομύαν ἑαυτῆς καὶ ἀφ' ἡφιστομῆς, καὶ εἰς
Καμπανίαν ἐλθούσα ἀκροή. ἔπειτα διὰ
τὴν ταύτην σφραγισμένη ἀγνὴ ὁ Διο-
νύσιος τὴν Παρθενόπην ἀνόμεσιν. ἴσθιν
γὰρ ὅτι ἐν ταύτῃ εἰπεῖν δοκεῖ τὴν Νεαπό-

λιν, μέλαθρον Παρθενόπης. ταύτην
καὶ τὸ τὴν Κύπρον, ἀπὸ Αφροδίτης κα-
λεῖται. τὸ δὲ, ταχυὸν βιότοιο ἀμύλλαις
ἀντὶ τῆς εὐταχὺς καὶ πολυφρον. πρὸς
ἀμύλλαις, ἀμύλλαις εἰρηται, ὅτι καὶ
ἀμύλλαις εἰρηται. τὴν γὰρ Σίλαρον ἐ-
νόσιος Πόσκεντινον ποταμὸν λέγει,
τῆσι πρὸς τὰς λεγόμενους Πόσκεν-
τινον. ὅθεν ἔστι σημειώσθαι ὅτι οἱ οἱ
κεντῆρον δὲν αὐτὴν λεγόμεναι. πρὸς
δὲ τὸ ἐν τῇ παραληγῇ, ἀπὸ
τῆς ἀνάγκης.

1. Οἱ Λόκαιοι καὶ Βρέντιοι, διὰ
τὴν ἡ Βρέντιοι, ἀπὸ τῆς δύο τῆς, εἰς ἐπὶ
Λόκην πέτρᾳ δηλώσει, πρὸς ἡς ἡ
γραφται. φασὶ δὲ ὅτι ἡ πρὸς τὰς
καὶ τῆς χώρας, καὶ ἡ Σικελία,
καὶ ποτὲ ἑκὼς ἀνομήσθαι, διὰ
τῆς ἑκὼς οἱ συχρῶς μετακί-
δὲ τῆς Λόκων πόλιν, Λευκίαν κα-
τὸν ἐλέγχο, ἀπὸ Λευκίας ἰσθμῶς. Βρέ-
ντιοι δὲ καλεῖνται ἀπὸ Βρέντιος ἡ
κλῆς. ὁ δὲ Γεωγράφος φησὶν ὅτι
καὶ Βρέντιος τῆς ἀποστάσεως κα-
σιν ἐπὶ τοῖς, φησὶ, ἔστι οἱ τὰς
ποιμαίνοντες, ὕστερον τὸ ἀνέ-
λυσθαι ἀπὸ τῆς ἀπέστη.

2. Οἱ ὅτι Ζεφύρου περὶ τοῖς
τῆς, τῆς καὶ τῆς βορείων τῆς
κατὰ τῆς, πρὸς αὐτῆς ἡ Απηνία
δὲ, Ζεφύρου ἀκρῶς φησὶ πρὸς τῆς

Parthenopes, quam pontus suis suscepit finibus.

360 Cæterum ad austrum, valde multum ultra Sireniæ petram,
Apparent fluenta Peucentini Silari.

Prope vero Lucani & Brentii [*Brutii*] viri sunt,

Tantum incolentes quantum ad Leucopetram.

Illinc vero ad boream Zephyrium apparet promontorium.

365 Sub hoc vero Locri sunt, qui prioribus annis [nabus:

Venerunt in Aufoniam, quum rem habuissent cum suis domi-

Quorum etiam hodie genus est ad fluenta Alecis.

Post hos autem deinceps Metapontii. prope autem ipsos

Διονύσιος, ὡς ἔχειται ὅπως καὶ Ζεφύ-
ρου περὶ αὐτοῦ καλεῖται· ἀφ' ἧ καὶ οἱ
Ζεφύριοι Λοκροὶ δεκάσι κληθῆναι,
περὶ αὐτὸ κείμενοι· ἄλλοι δ' ἔτι φασι
καὶ αὐτοὺς, ὡς ἔστιν ἐν τῇ ἀρχῇ
αὐτῶν διὰ τὸ ἐκείνης μὲν ἀλλὰ καὶ
ταῦτα δὲ παρὰ Ζεφύρον ἀνέμους,
καὶ περὶ αὐτῶν γραπτὰ· οἱ δὲ Γεω-
γράφου ἔτι φησὶν, "Ἀκρὰ Λοκρίδ' ἔστι
Ζεφύριοι, ἔχουσι ἰσχυροὺς ἀνέμους
καὶ ἐξ ἧ καὶ τὸν ὄνομα τῇ ἀκρᾷ.
πρῶτον δὲ οἱ καὶ νόμοις γραπτοῖς
ἐκείνωνται χρησάμενοι, καὶ πολλὰ
ἐκείνων εὐνομήθηναι. Ἰστέον δ' ὅτι ἡ δια-
κρίσις τῶν τοιούτων ἐστὶν αὐτῶν καὶ
Λοκρῶν ἔστιν ὅλα ὡς ἐκ δέλων
καὶ μένων. δέλοι γὰρ φησὶν, ὅτις παρὰ
αὐτοῖς, παρὰ τοῖς Οἰχολαῖς δηλα-
δὲ Λοκροῖς, τοῖς παρὰ τῇ Κροισαίᾳ
παρὰ τῇ καὶ τῇ Εὐβοίᾳ, εἰς τῶν
ἐκείνων ἀπὸ τῶν εἰς πόλεμον, ἐμὴν
ταῖς σφετέραις ἀνάστασις· ἐπειτα
αὐτοὺς δὲ τοὺς διαπύτους ὑποπτεύσαν-
τες ἐπὶ κλέπτει, ταῖς διαπύταις σωί-
ται, καὶ ἀκρήσαν ἐν Τυρρηνίᾳ, ὡς γὰρ
οἱ Ἐπιζεφύριοι Λοκροὶ, δέλοι ὅτι
τὸ ἀνέμους. ἄλλοι δὲ γραφῆται,
ἐπὶ ἀνάστα μιν γένετες, ἢ περὶ δέντες·
αὐτοὺς τὴν Ρωμῶν νοῦντες, ὅφ' ἦν οἱ
τοῖς Λοκροῖς, περὶ ἐς πόλεμον ὁ Αλκί-
βητος τὴν Ρηγίλιν ἀπὸ τῆς Λοκρίδος.

ἰδὼν δ' ἔτι τὸ πᾶν τῆς, ὅτι οἱ μὲν ἐν τῇ
τῇ Λοκρῶν τῶν πειράων τέτιζας φη-
γόνται, εἰ δὲ ἄλλοι ἀφανοὶ εἰσιν. αἴτιον
δὲ τῆς συμπτώματ' ἔτι λέγεται,
ὅτι ἐπὶ ταῖς μὲν ὁλοσκιον, φασι, τὸ
χωρεῖον εἶναι, ὡς ψυχροὺς καὶ ἐνδρόσους
ὄντας τοὺς τέτιζας μὴ ἔχειν ἀνέμους
τὰς ὑμείνας, ἔτι φησὶν τοῖς δ' ἐν τῇ
πειράῳ τέτιζι, διὰ τὸ ἡλιαζέσθαι, ἐκ-
ροὺς καὶ κερατῶδεις εἶναι τοὺς ὑμείνας,
ὡς εὐφυῶς ἐκπύμπουσαι τὸν φθόγγον.
ἐν ταῖς τοῖς Λοκροῖς ἀνδρίας ἐστὶν
ποτὶ τῆς ὑμνεμένης κηφάρου Εὐνόμου,
τέτιζα ἐπὶ τῇ κηφάρᾳ κατὰ μῆτρον ἔχων
διότι τέτιζι, ἐν Πυθίᾳ ἀγωνιζομένης
Εὐνόμου, ἔτι μίας τῶν χορδῶν ραγείσης,
ἐπιστὰς ἀνεπλήρωσε τὸν φθόγγον, ταῖς
αὐταῖς τὸν μῦτον ὑποκρινάμενος· καὶ
ἔτι νίκης τῇ Εὐνόμῳ συνεπιλάοιτο.
Ἰστέον δ' ὅτι ἐκείνων οἱ Λοκροὶ ἔτι δέ-
λοι πράγματα τοῖς διαπύταις παρ-
χον, ἀλλὰ καὶ οἱ Σκύθαι ποτὶ, ὡς ὁ Η-
ρόδοτος ἱστρεῖ, δέλων ποιητῶν ἐπειρά-
θησαν, ὅτι ὅπλοις μὴ πεποιημένους αὐτοὺς
μάστιξιν ὑπηγάγντο. ἔτι τὸ Ἀργεῖον δὲ
ποτὶ χειρῶν ἀνδρῶν, τοὺς δέλους ἔχει
διαπύτας τῶν πραγμάτων, ἔτι μάλιστα οἱ
παῖδες τῶν περὶ τῶν ἀνδρῶν ἀνέμους τῶ-
ν ἔχουσιν.

3. Ὅτι μὲν τοὺς Λοκροὺς ἔστιν οἱ
Μεταπόντιοι, ὡς πάλιν τὸ Μεταπόντιον.

ἱμερτὸν ¹ πολίεθρον εὐσεφάνοιο Κρότωνος,
 370 Ναϊόμυμον χαρίεντ' ἐπ' Αἰσάρῃ περὶ χοῆσιν.
 Ἐνθά κεν αἰπὴν ἴδοιο ² Λακινιάδ' ὁμόν Ἡρῆς.
 Ἔστι δέ τοι κακῆϊ Διὸς μέγα χωσαμύνοιο
 Δειλαίῃ ³ Σύβαρις νάετας σενάχου πεσόντας,
 Μηναμύνης ⁴ ὑπὲρ αἰσάν ἐπ' Ἀλφειοῦ γεράεσσι.

ἡ ποτὶ λειζομένη Σίρις· κληθῆναι δὲ ἔ-
 τω λέγεται ἀπὸ Μεταπόντε ἢ Σισύ-
 φου, ὃν οἱ βάρβαροι Μεταδοῖ ἐλεγον. κτί-
 σμα δὲ Πυλίων τὸ Μεταπόντιον. λέ-
 γονται ἢ πάνι εὐτυχῆσαι ποτὶ ἀπὸ γαυ-
 ρίας, διὸ καὶ οἱ Δελφοὶς ἀναδεῖναι τὸ
 θρυλλέμενον χερσὶν ἦρος.

1. Οἱ μὲν τὰς Μεταποντίας οἱ
 Κροτωνιάται· ἔστι δὲ αὐτὴ Κρότων
 ποταμὸς τῆς Αἰσάρου χαρίεντα λέγει,
 ἔστι δὲ αὐτὴ τὴν Κρότωνα, ἱμερτὸν πολίε-
 θρον· ἀλλὰ ἔστι εὐσεφάνοιο, ἀλλὰ τὸ πολλὰς
 Κροτωνιάτας ἐν τοῖς κατ' Ἑλλάδα ἰε-
 ροῖς ἀγῶσι νικῶντας στεφανῶσαι, καὶ ἔ-
 τω τὴν πατρίδα τιμᾶν, καὶ ποιῆν εὐ-
 σεφάνοιο. ἰσχυρίζεται γὰρ ὅτι ἐν Πύ-
 ριαδι οἱ τῶν ἄλλων περὶ τῆς νίκης στεφάνου
 ἐπὶ τοὺς ἀνδρῶν Κροτωνιάταις ἦσαν. ὅθεν καὶ
 εἰρήτως, φασὶν, εἴρηται ὅτι Κροτωνια-
 τῶν ὁ ἔχων τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πρῶ-
 τος· ὡς δηλαδὴ καὶ τὴν ῥωμαλεότητα.
 ἐκεῖθεν ἔστι Μίλων, ὁ ἐπιφανέστατος καὶ
 ῥωμαλεώτατος ἀθλητὴς· ὃς ἔστι ἀ-
 ρας ἐν μέσῳ ἡμέτερον ποτὶ, ὑπερὶ τὸν
 αὐτὸν ἐγνωσάτο, καὶ τῶν βελόνων Ἡρα-
 κλέα τὸ τὸ γὰρ ἀνδριστάμενος. ἔστι Μίλω-
 νος τὸ μὲν τῶν ζῶντων εὐκλεῖ, καὶ δὲ αὐτὴ
 θανάτου οἰκτιρεῖται. ἀποσφηνωθεὶς γὰρ δέν-
 δρῳ τὰς χεῖρας, ἐν τῷ τῶν οἰκείας ῥώμης
 πύρραδι, σφινγκτῶ θανάτῳ τὸν βίον με-
 τήλλαξε. Μύσκελλον δὲ φασὶν πᾶσι οἰκί-
 σην ἡγεῖσθαι τῶν Κροτωνίων, ὃς ἐν Δελ-
 φοῖς συλλεγεσθαι ἐξομολογῶν τῶν Ἀρχίων
 τῶν τὰς Συρακούσας κτίσαντι, καὶ σω-
 ρωτηθεὶς πότερον αἰρεῖται, πλεῖστον, ἢ
 ὑγίαιον, εἴλετο ὑγίαιον, Ἀρχίον ἐλομένη

πλεῖστον. ὅθεν, φασὶν, Κροτωνιάταις μὲν
 ὑμνεῖσθαι, Συρακούσιοι δὲ τιμωροῦνται.
 αὐτὸν ὅν ἐστι τῶν Συρακούσων διὰ
 τὴν παροιμίαν, ὡς πάντι πολλὰ τι-
 5 μωρομένη τῶν τιμῶν τῶν πόλεως. ἔστι
 Κρότωνος δὲ ὑμνεῖσθαι, ὡς ὁ αὐτὸς λι-
 γει Γεωγράφος, ἐντεῦθεν εἰληπται,
 ὡς τῶν Κροτωνιάτῶν εὐρώστων ὄντων. ὅτι
 οἱ ἀπὸ τῶν Κροτωνίων τῶν ζῶντων, ὃν καὶ
 10 οἱ αὐτοὶ λέγει ὁ Ὀμηρος, εἰπόντες ὡς
 τὴν εἰληπται τὴν παροιμίαν, ὅτι ἡ
 λέγουσι, ἀλλὰ πᾶσι, ὡς καὶ ἐπὶ
 εἴποι πᾶσι κἀνὼπος ἀδικώτερον. ὃ δὲ π-
 15 εἰ Κρότων ποταμὸς Αἰσάρου ἐπὶ
 κυνηγῶν Αἰσάρου καλεῖται, ὃς ἐλὰς
 διωκόμενος αὐτῷ διὰ σιωπασσέντων ἀφῆκε
 ἔτι καλεῖσθαι τὸν ποταμὸν. ἰσχυρίζεται
 δὲ ἔστι Κροτωνιάταις ἐν τῇ Περσῶν
 πολέμῳ ἐξομολογῶν τῇ Ἑλλάδι κιν-
 20 ὡσεύσῃ, στείλαντες ἡμᾶς μίαν, ἢ ἡγε-
 νήσαντες νικῶντας τὰ Πύθια, καλεῖται
 ἢ Φαῦλος. λέγεται δὲ Ἀχαιοὶ αἰ-
 ἀνέχεσθαι. ἔδοξαν δὲ ποτὶ καὶ αὐτὸν ἰατρ-
 κῶν εὐδοκίμησιν, ἀλλὰ πᾶσι Δημόκριτος
 25 Κροτωνιάτῳ ἐνδοξον ἰατρὸν.

2. Οἱ Λακίτιον, ἱερὸν ἦν Ἡρας, πλε-
 σστον ὑπάρχειν ποτὶ. ὅρῳ δὲ Κρότων
 ἦν Λακίτιον· ἐξ ἧς καὶ ἱερὸν Λακίτιον,
 Ἡρα Λακινίας.

3. Οἱ Σύβαρις ἀρχαῖον κτίσμα, με-
 τὰ δύο ποταμῶν, ἔστι Κροτωνίαν
 καὶ τῶν Συρακούσων, πᾶσι καὶ εἰς
 πόλεις ποτὶ ὑπὸ τοὺς ἔχοντες, καὶ
 τῶν Γεωγράφων, ἔστι τελευτῶντα μυρ-
 35 ἄνδρων ἐπὶ Κροτωνιάτας στρατόντας
 ἀφῆκεν δὲ, φασὶν, τὴν εὐδοκίμησιν

Optabile oppidum bene coronatæ Crotonis,
 370 Quod incolitur amœni apud Æsari fluentia :
 Ubi excelsam videas Laciniaæ ædem Junonis.
 Est autem etiam ibi Jove valde irato
 Infelix Sybaris incolas gemens interemptos,
 Qui insanierunt supra modum ob Alphei præmia.

ἡρώδης, ἐν ἡμέραις ἐοδωμένην. ἐλόντες
 γὰρ τὴν πόλιν οἱ Κροτωνιάται ἐπήγαγον
 ποταμὸν, ἑκατίκλυσαν αὐτὴν. ὕστε-
 ροι δὲ τὴν πόλιν μεταπέλεισθαι καὶ συνοικι-
 εῖσθαι ὑπὸ Ἀθηναίων καὶ ἄλλων Ἑλλήνων,
 Θύριον ἀποσηγορεύθησαν ἀπὸ κλένης π-
 ρὸς ὀμανύμεν. ἰσορεῖται δὲ ὅτι τὸ μνημ-
 ον γένων ποταμῶν ὁ Σύνδαρις μὲν τῶν
 ἰσπανίων πίνοντας ἀπ' αὐτοῦ πταρ-
 κὺς ποιεῖ. ὁ Κρεῖδης δὲ τὰς ἐν αὐτῇ
 λαομύκας ξανθοτελεχίαν ποιεῖ καὶ λιου-
 τελεχίαν. ὁ καὶ περὶ τοῦ Ομηρικῆς Ἰλιάδης
 Ἀρκετοῦ ἰστέον.

4. Οἱ Σύνδαριται καὶ τὸ Ἀλφειῶν
 ἀναμήλα συλήσαντες, ἀγροῶς ἀπ-
 ῆλθον, διὸ θεομύτιαν ἐπισπασάν-
 ται ἐπεὶ αὐτοὶ ἐλάσαντο τρωφῆς ἐλάσαν-
 ται, ἥσκησαν καὶ τὰς ἵππους εἰς εὐρυ-
 μίαν, καὶ ἐδίδαξαν καταυλαμένους ὀρ-
 ῆσθαι καὶ ὀρδοῦσθαι, γέροντες αὐτοῖς
 20 αὐτοὶ πανολεθρίας αἶπον. ἰχθύων δὲ
 τὰς Σύνδαριτας μὴ ἔτι ποιεῖν, ἀλλὰ
 τελεμιστὰς τὰς ἵππους γυμνάζειν, κα-
 τὰ τὴν Ἀρπιδίαν Πέρσης ἀνὴρ στρατηγός
 αἶπον ἐδίδαξεν ὀρθὸν ἀνίστασθαι αὐτοὺς ὁ-
 25 κλήτην, ὡς Ἡρόδοτος ἰστέον, καὶ τὸ ἀποσε-
 λήντα κατεργάζεσθαι, ποσὶ τε πλήτ-
 ται καὶ σέμασι δάκνοντα. ἐκείνοι δὲ,
 μαχητήριον τὰς ἵππους ἀσκήσαντες, ἀ-
 πταρκεύοντο εἰς πτόμας θανάσιμον
 30 τελεμὴν γὰρ κροτηνέτω αὐτοῖς καὶ καὶ
 τὰς Κροτωνιάτας, ἵπταται μὲν καὶ ὁ
 πλάσι τὸ Κρότωνον, τύμπανον δὲ ἀνάσ-
 ται, καὶ κύμαλα καὶ αὐλὰς μεταχειρί-
 ζονται, καὶ κρόταλα, καὶ ὅσα ἐκμαίνειν
 35 αὐτοὶ αὐτοὺς ὀρχησθαι. καὶ οἱ ἵπποι τὸ φίλον

βόμην ἀκύναντες, βακχάονται αὐτοὺς
 ὀρχησθαι, καὶ ἀκρατεῖς αὐτῶν γυμνασ-
 τὰς ἀποσείονται τὰς ἱπποτάτας, ἑαυτοὺς
 ἐκπύοντες τοῖς πολεμίοις εἰς ὀλεθρον
 καὶ ἔτι αὐτοὺς ἐρημύεται Σύνδαρις, τρωφῆς γ-
 νομὴν παρέργον, διὰ ποιήν, φασὶν, ἱερα-
 συλίας, ἢ ἐν τῇ κατὰ Πελοπόννησον βω-
 μῷ τὸ Ἀλφειῶν ποταμὸν ἐπλημελίσαν.
 ὅταν καὶ ὁ Διονύσιος, αἰκηλομήν, αὐ-
 10 τὴν, φασὶν, δειλαία Σύνδαρις τὰς καί-
 τας τελεμύσας πίνοντας, ἵπποι καὶ αἶ-
 σαν τοῖς Ἀλφειῶν γυμνασίοις ἐπιμένοντο,
 τελεμύσας ἐπιμένοντο, μετὰ τὸν ὀλεθρον
 τὸ φιλοχρηματίας ἔργον. ἡ τις μετὰ κα-
 15 λῶς ἐπιλέγεται παντὶ πρὸς γυμνασ-
 τὴν τὸ δὲ πλεονάζον. ἔτι καὶ ἐν ἑρ-
 ομῶν καλεῖται, ἑοφομῶν, καὶ εἰ-
 νομῶν ἀνθρωπῶν, καὶ τὰ αὐτὰ πολλὰ.
 Σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ ἀνάθημα, καὶ θεῖον
 20 γέρας λέγεται. ἰδὲ καὶ ὁ Διονύσιος Ἀλ-
 φειῶν γέρας εἶπε καὶ ἐν τῇ κατὰ μετὰ ἡλ-
 λους δὲ φασὶν τὰς Σύνδαριτας ἀπὸ λα-
 ναι κατὰ χρησὸν παλαιόν, διὸ καὶ αὐ-
 25 θεῶν ἐπὶ μνηστον ἀνδραστον, ὅτι τῶν τις Συ-
 νδαριτῶν εἰκέτι μνηστον, φυγόντα
 μὲν εἰς θεῶν ἐπὶ μνηστον τὸ πτόμα, ἐκ μνηστον
 30 πτόμα κατὰ φυγόντα ἡδὲ καὶ ὅτι
 ἀποσείονται φασὶν τὸ τὸ Ἡρακλέα, βαρύνει
 ἐπὶ τῇ γυμνασίᾳ. διὸ καὶ ἐξ-
 30 τῆς φασὶν, κατὰ τὸ χρησὸν, ἡ πόλις
 γυμνασίᾳ ἀνάστα. ἐλθὲν δὲ ὁ ἱεθεῖς
 χρησὸς, τότε τὰς Σύνδαριτας ἐξολέ-
 αλ, ὅτι αὐτοὶ θεῶν ἀνδρα στείονται
 ὑπὲρ μὲν τῶν χρόνων οἱ Ἀθηναῖοι ἑοῖς
 35 κεδαιμόνιοι ἀποικίαν στείλαντες τὴν
 πόλιν σκυμάνισαν, καὶ Θέρειον, ὡς εἴρη-

375 Σαυνῖται ὁ δ' ἐπὶ τοῖσι μέσσην χθόνα ναιετάεσι,
 Καὶ ὁ Μαρσῶν Ἰοῦ Φύλα. ὁ Τάρας δ' ἄλως ἐγλύθη καὶ
 Ἦν ποτ' Ἀμυκλαίων ἐπολίσατο καρτερὸς Ἀρης.
 Εἰς δ' ὅπῃ τοῖσι ὁ Καλαβρὶδ' ἦθεα γαίης,

ται, μετανόμασται. Ἐἴη ἡ εἰς τὸ Θέ-
 ριον δόπικια πολλὰ ἐν ταῖς ἱστέραις
 καὶ Ἰνας Θελομάντεϊς ὁ Κωμικὸς λέ-
 γει, ὡς εἰς αὐτῶν ὁδηγήσαντας. ἱερεῖ-
 ται ἢ καὶ χλιδῶδες ἀνὴρ καὶ πάνυ τρυ-
 φῶν Σμινδυρίδης ὁ Συδαερίτης.

1. Οἱ μὲν τὸς Συδαερίτας μίσθω
 χθόνα οἰκῶσιν οἱ Σαυνῖται, ἔς δ' αὖ τῷ
 μ Σαυνῖτας οἱ Ρωμαῖοι λέγουσιν, ὡς ἔ-
 ἢ γεγραφὶ τῷ Διόδωρῳ δηλοῖ.

2. Οἱ Μαρσῶν Ἰοῦ Φύλα εἰπὼν, ὡ-
 κύποδας εἶναι περιμφοῖναι τὰς Μαρ-
 σῶς. Διὸ τῶν οὐδ' αὖ Μαρσῶν
 Ρωμαῖκὸς ὀνομάζεται πόλεμος, ἀρξάν-
 ται τὸ ἀπὸ αὐτοῦ. ὅτι τῶν οἱ Ρωμαῖοι
 τῶν οἱ ἐχθρὸν νομίζουσιν πᾶσι, εἰς κα-
 τὰς τὴν ἡμετέραν, ὡς δηλοῖ ὁ εἰπὼν ὅτι
 ἐν Ρώμῃ τὰς ἐχθρὰς ἡγεύμενοι, ἔς ὀνο-
 μάξασιν Μαρσῶς.

3. Οἱ ἡ Τάρας, ἡ καὶ Ταρεντὸς, ἐγ-
 γὺς κεῖται ἄλως ὅθεν Ἰκκὸς ἢ ὁ Ταρεν-
 τῶν ἱατρὸς, ὅς ἐπὶ βίᾳ εὐπείλεια εἰς
 παροιμίαι κεῖται, τῶν λέγουσιν Ἰκκὸς
 δεῖπνον, ἐπὶ τῷ ἀφελίῳ δεῖπνόντων.
 ἐκείθεν ἢ καὶ Ρίνδων ἢ ὁ ἐπικαλέμενος
 Φλύαξ, ἢ καὶ Φλύαρ, ὑπερχεῖται.
 ὡς τὰ τρεῖς εἰς γαλοῖα μεταρρυν-
 μίζων, καὶ πᾶσι ἐν αὐτοῖς, ἀλλὰ
 Φλυαρῶν ἀπικρυς. ἐλέγεται δὲ καὶ ἀρσενι-
 κῶς ὁ Τάρας, ἐξ ἀναλογίας. ἔδεν γάρ
 ἐπὶ εἰς εὐας βαρύντοισι ἡλικίᾳ. ἐπεχ-
 ρίαισι δὲ ποτὶ αὐτῶν ἡ ἐνὸς ὁπλίου ἰπ-
 λασία. ὅθεν παρακλίβειν ἐλέγεται, τὸ
 τῇ ἐνὸς ὁπλίου ἐἰς μάχης χρηστέον ἰπ-
 πασίαν πειθεῖσθαι. ὀνομάσται δὲ ἡ πό-
 λιν δὲ Ἰνῶν ἢ ἡ ἡ Τάραντος. ἔχει
 ἢ καὶ Λακεδαιμονίων δόπικιαν διὸ καὶ
 λέγει ὁ Διονύσιος, ὅτι Ἀμυκλαίων αὐ-
 τῶν ἐπολίσατο καρτερὸς Ἀρης, τῆς

Λακόνων, ὅν μέρους αὐτῶν Ἀμυκλαί. Λα-
 κεδαιμόνιοι γὰρ συνεχῶς ἀφίσταντο
 τοῖς ὑπ' αὐτὰς Μεσσηνίοις ἐπιστρα-
 τήντες, ὡς ἡγεμονία μὴ μὴν ὑπο-
 ψειν, πρὶν ἂν ἐκείνους κατὰ κράτος
 δαλώσωνται. ὅτε καὶ οἱ μὴ μεταστρα-
 τῆς φιλίας δέλοι ἐκείνηται, καὶ ἐκεί-
 νων καὶ αὐτοὶ Εἰλωτες. ἐπικτενοῦνται
 ἢ καὶ πᾶσι τῶν πολέμων, ἐπικτενοῦνται
 10 πρὸς οὐδὲν διδασκόμεν ὡς αὐτοὶ
 λευτῶσιν αὐτῶν καὶ, καὶ κινδυνὸς ἐπὶ
 παιδρῶν τὴν πατρίδα, εἰ μὴ ποιεῖται
 αἰσθῆσαι τὸ τῶν γυναικῶν ἐπιρροή. οἱ
 πλεῖστοι πιστῆνται εὐράστους καὶ
 15 ἄλλους, καὶ οἷος παιδοποιεῖν (ὅστις
 δὲ καὶ συνελεῖντες τοῖς ἐν ἡλικίᾳ
 ἢ καὶ τοῖς τελείοις ἀνδράσιν, ἔμπε-
 ροὺν τῶν ὀρκῶν) ἐπικτενοῦνται συγ-
 αλ τὰς παρθένας ἀπὸ αὐτῶν ἀπα-
 20 ὡς ἂν ἔτω πολυτεκνήσωσι. καὶ ἀπὸ
 τῶν ἐκείνων συλλαβῶν ἀπικτενοῦνται.
 τυχόντες, οἱ αὖ μὴ τρεφόντες γνησί-
 οὺς, καὶ τὸς νόμους τῶν Λακεδαι-
 λῶν ἔχουσιν ὅθεν ἐπολιτεύονται.
 25 μὲν οὖν καὶ οἱ ἐπὶ τῇ Μεσσηνίᾳ αὐτοὶ
 ἐπικτενοῦνται οἱ ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ
 ἡμεῖς εὐρόντες τῶν πολιτείαν, ἐξ ἡλικίας
 αὐτῶν. ἔς ἔφίλωντες τις ἀνὴρ ἐπὶ
 30 ἐκείνων, καὶ εἰς δόπικιαν γαλοῖα
 οἱ ἐν τῇ Ταρεντῇ. ἐκείνων ἢ Παρ-
 οἱ ἐν τῇ Ταρεντῇ ἐκείνων γαλοῖα
 35 οἱ δὲ φασὶ τὸς ταύτας παῖδας
 νομίζουσιν τῶν Λακόνων ὀνειδιζόμεν-
 μελίσται ἐπικτενοῦνται αὐτοῖς, τῇ
 μὴ φέροντας διὸ καὶ ἐπικτενοῦνται
 ποικίαν. ἄλλοι ἢ ἱερεῖς ὅτι ἀπικτε-
 40 νόντες οἱ Παρθένας, ὡς δὲ πρὸς
 φῶντες, ἔμπεδοι ἀναγκάστοι τὸ ἀπικτε-
 ἐπικτενοῦσαν ὁμοφρονῶντες ὅτις

375 Saunitæ vero post hos mediterraneam terram occupant,
Et Marforum veloces gentes. Tarentum vero prope mare jacet,
Quod olim Amyclæorum condidit fortis Mars.
At deinceps post hos Calabricæ sedes terræ,

αἱ ἀκλήων ἀδελφοὶ νομιζόμενοι ὕστερον δὲ συμπεσόντες ἐξῆλθον εἰς τὴν ἡμετέραν δόποιαν. ἰχθυον δὲ ποτε καὶ ὑπερβολῶς οἱ Ταραντῖνοι. ἐπέτευσεν καὶ αὐτὰς ἡ τευφή, παρ' οἷς πανδήμους καὶ τὰς κατ' ἐπὶ πλείους ἢ τὰς ἄλλας μέγας συνείσανεν ἀγορὰς, ὡς ἡ ἱστορία φησὶ, σφισαμύριοις Ἀφ' τευφίῳ καὶ ἀρ- καίῳ τὰς συνελθούσας ἑορτάς. ὡς δὲ ἡ πα- ραμύα φησὶν, ἀργαῖς αἰὲν ἑορτή. ὡς καὶ ἡ λειπτήν γυναικείον ἀδείονημά τοι ἱερ- κλίδιον παρ' αὐτοῖς Ἀφ' τευφίῳ καὶ ἀρ- καίῳ εὐρεται. κεῖται δὲ, φασὶν, ὁ Τά- ραντος, ἡ κατὰ Διονύσιον θηλυκῶς ἡ Τάρας, ἡ χερρόνησος, ὡς καὶ τὰ πλοῖα ὑπερβολ- ὡς δὲ αἱ ἀδείονες ἐκατέρωθεν, ὡς περὶ ὅν- τας αὐτὴν καὶ χερρόνησον.

4. Οἱ Καλαῖοι καὶ Ἰάπυροι ἀρχον- τες μὲν ἀπὸ Τάραντος, καὶ τῶν Μαρ- τινῶν ἱεῖρας, τίτανται δὲ μέχρι τῆς πα- ραμύας Ἰερίας, ὅπως εὐρεται, φησὶν, ἡ Α- ρκαίᾳ ἀλμυρὴ εἰς τὴν Ακυληίαν κήληπον, ἡ- ρακλῆος δὲ ἐν τῇ Ενετίᾳ τὸν τῆς Ἀδριαδῆς μυ- ρῶν δὲ ἀγεται ἐν Ακυλησίᾳ, καὶ ἡ χη- ρακλῆος μὲν τύπος Ἰωλκῆς, ἀπὸ Ακυληίας. 25 ἡ δὲ Ακυληία μεγίστη, ἡ λεγόμενη Ακυλία πετρασουλῶος παρονομα- ζομένη ἀπὸ αἰτῆς, ὅς ἀκύλας παρὰ τῶν αἰετῶν ἐλέγεται πλησιάζουσα μὲν μέγιστε ἐνδοτάτω μυχῷ τῆς Ἀδριακῆς κόλπης, 30 ὡς δὲ εἶναι τῆς Ενετικῆς ὁρων καὶ, ὡς φησὶν, ἀπὸ θαλάσσης ῥί. μίλια κή- ρα, Ρωμαίων κτίσμα. ἀναπλέεται δὲ καὶ τινὰ ποταμὸν, καὶ ἀνέεται ἐνδοτάτω Ἰερίᾳ παρὰ τὸν Ἰφρον Ἰλν- 35 οῖς. Ἰστέον δὲ ὅτι εἶτος μὲν τὴν Ἰριον εἰ- ρηνικῶς, ἢ καὶ ἐπανέλασεν συνήδως, καὶ λόγῳ ἀξίαν. οἱ δὲ ἄλλοι ἐδωτέρως Ἰερίον λέγουσι. Κρητῶν δὲ κτίσμα

ἡ πόλις Ἰερία, κατὰ Ἡρόδοτον, κτισθεῖ- σα ὅτε οἱ Κρητῆς εἰς Σικελίαν ἀφικέ- ρηται ἐπὶ πολιορκίᾳ, καὶ μηδὲν ἰχθυον- τες, ἐξολήθησαν εἰς τὴν γλῶσσαν χειμῶνι μεγάλην. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ τῆς Γεωγραφ- φον οἱ Ἰάπυροι καὶ Μεσάπυροι λέγον- ται ὅτι ἀπὸ τινος Ἰάπυρος ἔτως ὀνο- μάζονται, ὅς ἐκ γυναικὸς Κρήσης τῆς Δαιδάλλης ἐγένετο. τὴν δὲ ῥηθεῖσαν Ενε- 10 τῖαν (εἰ καὶ ἡ παρεκδοκικώτερον εἰπεῖν) οὐκ μὲν Βενετίαν φασὶν καθοῖν καὶ Ἀρριανὸς φησὶν, ὅτι “Ενετὶ ποθήσαντες ἐν μάχῃ “τῇ κατὰ Ἀστυρίδας, καὶ ἀποπερὶσαν- “τες εἰς Εὐρώπην, ἀκισθησαν παρὰ 15 “Πάδῳ τῷ ποταμῷ. ἐν τῇ ἐπὶ πηλοῦ “γλῶσσῃ Βενετὶ εἰς τὸ ἐπὶ ἀντὶ Ενετῶν “κληρίζονται. καὶ Βενετία ἡ γῆ ἢ τινὰ “νέμενται”. οἱ δὲ παλαῖοι Οὐνετίαν τὴν χώραν πετρασουλῶος ἐκάλεσαν, κατὰ 20 γλῶσσαν οἰκειάν. ὡς καὶ τὸν Οκταῖον, Οκταῖον, καὶ τὸ Φλαβιανόν, Φλαβιανόν, ἐῶσα Ἰωαῦται. φασὶν δὲ αὐτὰς ἐξ Ενε- τῶν τινων ἀνδρῶν Ἀσιανῶν καταγέμεσθαι, οἱ ποθήσαντες, ὡς ἔρρεθη, ἐν τινι πολέ- 25 μῳ, εἰς τὴν Εὐρώπην ἐφυγον. ἄλλοι δὲ οὐκ ἔστι κατὰ Παφλαγονίαν Ενετῶν αὐτὰς τὴν τῆς γένους ῥίζαν ἔλκεν φασὶν, φύλας ἀξιολόγους πλατηγένηται μετὰ τῇ τῆς Τροίας ἄλωσης, ὅτε τὸν ἡγεμόνα Πυλαι- 30 μένην ἀποδαλόντες ἦλθεν εἰς Θράκην, καὶ πλανώμενοι ἀφίκητο εἰς τὴν νῦν Ε- νετικὴν παρὰ τῆς Ἀδριακῆς μυχόν. τῆς Ἰωαῦτης δὲ τῆς Ενετῶν ῥίζης τῆς Παφλα- γονικῆς μέμνηται καὶ ὁ Ποιητής, λέγων, Εξ Ενετῶν, ὅθεν ἡμίονον γένος ἀγρο- 35 τιστῶν.

καὶ μέγα πταῖ εἰς τὸ ἐπὶ καὶ τὴν καὶ- ρία. πολλοὶ δὲ τινες τῆς Ενετῆς τῆ- τος τοῦ περὶ Ακυληίαν, ἀπίκας φασὶν

- Φῦλά τ' Ἰηπύγων τετανυσμένα μέσφ' Ἰέρσιο
 380 Παρράλιας· Τεῖς, τόθι σύρεται Ἀδριας ἄλμη
 Πόντον ἐς ἀγχίπορον Ακυλήιον· ἔνθα νένασται
 Ἀστὶ Τεγεστράϊον, μυχάτοις ἐπὶ πείρασι πόντου.
 Τόσσα μὲν Αὔσονίην περὶδύσκειται ἔθνεα γαῖαν.
 Κεῖθεν ὁ δ' εἰς αὐγὰς σρεπτήν ὠρᾷσύρεται ἄλμη,
 385 Θῖνας ὑποδύσσει Λιβυρνίδας, ἀμφὶ τ' ἐρυμνῶν
 Ἰλλείων χθονα πᾶσαν ὅση παρακέκλιται ἰδμῶ,
 Βελιμέων τ' ἀκταῖς. ἐπὶ δ' ἄσπετον ὀλκὸν ἄγχοι
 Ἰλκυρικὴν περὶ χέρσον ἐλίσσεται, ἄχρι κελώνης,
 Οὔρεων τ' ἡλιβάτων, ὅτε Κεραῦνία κικλήσκουσι.
 390 Κεῖνον δ' ἂν περὶ κελπὸν ἰδοῖς ἐρικυδέα τύμβον,
 Τύμβον δὲ Ἀρμονίης Κάδμοιο τε Φημίς ἐνίσταται.

φασὶν ὁμαυόμεναι ἐ παρωκτανιτῶν, ὅ
 μῆοις Ἐνιτῶν καλαμῶν, ἀλλὰ καὶ Βελ-
 γῶν. ἔστι δὲ Κελπὸν οἱ Βέλγαι. καὶ
 φασὶν ὁ Γεωγραφὸς τὰς Ἰουῖδας Οὐ-
 κιστὰς, δηλαδὴ τὰς παρωκτανίτας, οἰ-
 κιστὰς εἶναι τῆς καὶ τῆς Ἀδρίας Οὐκιστῶν,
 ἐ σκείνης ναυμαχῆσαι περὶ Καίσαρα,
 καλύοντας αὐτοὺς ὅτι εἰς τὴν Βρεττανίαν
 πλῆ. ἀλλὰ δὲ, εἰπόντες καὶ αὐτοὶ Ἐνιτὰς
 Παφλαγονικὰς ἐκ τῆς Τρωικῆς πολέμου
 ἀφασθῆναι αὐτοὺς καὶ τῆς Ἀσίνης
 ὅτι Τρωικῆς, φασὶν ὅτι μωρὸν τὰς ἡ
 περὶ τὴν ἰπποκράτην ἀπὸ δὴ, ἢ εἶχον
 ἐ οἱ Παφλαγονικοὶ Ἐνιτῶν, καὶ Ὁμηρον
 ὄνομα γὰρ ἡ Ἐνιτὴ πωλεῖα εἶχεν ἐν Ελ-
 λησιν. ἔθνεα δὲ παρ' αὐτῶν λῶν ἐκ-
 πῶ τῶ Διομήδεϊ. ὁμοιοπαθεῖ δὲ, φα-
 σὶ, τῶ ἀκίανῳ ἢ κατ' αὐτὰς ἡμίλασσα,
 ἀμπάτες ὁμοίως ἐκείνῳ ποῖσαι καὶ
 πλημμυρίδας, ὅφ' ὦν τὸ πῶλον λιμνο-
 θαλάσσης μετὶν γινόμενοι, καὶ τὴν πα-
 λαίαν ἰστέραν, διώρυξ καὶ παραχώρη-
 σιν, ὡς καὶ τῆς Αἰγύπτου, διοχιδύεται.
 καὶ κεῖνο δὲ ἴσον, ὅτι ἴσως πᾶσαν τὴν
 μετὰ τὰς Καλαβρὺς, Ἀπυλίας ἐκίλει, καὶ
 καὶ τὸ ἔστιν Ἀπυλίας καὶ ὅτι Καλαβρία
 καὶ ἀφ' αὐτῆς διφθέρη, ἀλλὰ ἀφ' αὐτῆς β

γραφῶσιν οἱ ἀκριβοῦς. Σημείωσαι
 ὅτι ὡς περὶ Θερμῶν ἀνεμῶν λέγεται
 ἀφ' αὐτῆς Θερμῶν πύλων, καὶ Λοκῶν
 ἀφ' αὐτῆς Λοκῶν, ἔτω καὶ ἰαπύγων.
 5 ἀφ' αὐτῆς γῆς τῆς ἰαπύγων.

1. Ὅτι τὸ Τεγεστράϊον Ἰλκυρικὸν
 ταῖς τῶ Τεγεστῶν, περὶ τῆς μυχ-
 πύρας τῆς Ἀδριάδος ἄλμης ἐστὶ. τὸ
 Τεγεστῶν λέγεται ἀπὸ Τεγεστῶν
 ὡς ἐν τῇ καταγραφῇ δηλοῦται τῶν
 νικῶν.

2. Ὅτι περὶ τὰς ἰστέρας τῆς Ἀδριάδος
 σὺν Λιβυρίαι, ἢ Λιβυρινίδας αἰπῶν
 περὶ αὐτῶν ἐρεῖ, μετὰ τὰς Ἀψύρτας
 ἐρρίζωνται· ἔνθα ἐς αὐγὰς σρεπτή
 ρασύρεται ἄλμη, ταῖς, ὅπως αὐτῶν
 κυρτέται ὁ κελπῶν. τὸ δὲ ἐν τῇ
 ὅτι εἶπεν ὡς ἡ Ἀδρίας εἰς εὐρὺν
 περμαίνεται τὸν ὀλκόν. ἐκεῖ δὲ, ὅτι
 καὶ ἡ τῶν Ὑμῶν, ἢ τοῦ Ὑμῶν, ἐν
 γῇ ὅση περὶ αὐτὴν τῶ ἰδμῶ, καὶ
 σὺν γὰρ φασὶν οἰκεῖν τὰς Ὑμῶν
 ὦν καὶ ταῦτα ἰστέραν. Ὑμῶν
 Ἰλκυρικὴν, ἀπὸ Ὑμῶν τῆς Ἡρακλείας
 φασὶν Ἀπολλωνίου. ἔστι δὲ πόλις Ὑ-
 Απολλωνίου καὶ Ὑμῶν τὰς τῶν
 λῶν, «Μετὰ τὰς Ὑμῶν Λιβυρί-

Gentesque Japygum extentæ usque ad Hyrium

380 Maritimam : Hyrium, ubi trahitur Adrium salum

Mare in finitimum Aquileense : ubi condita est

Urbs Tegestræorum, intimis in finibus maris.

Tot quidem Aufoniam circum-depascuntur gentes terram.

Inde autem ad auroram conversum circumvolvitur salum,

35 Littora subradens Liburnica, circumque firmam

Hylleorum terram omnem quæcunque adjacet isthmo,

Bulimeorumq; littora. Post vero immensum tractum ducens

Illyricam circum terram volvitur, usque ad jugum,

Montesque excelsos, quos Ceraunios vocant.

40 Illum autem circa sinum videas insignem tumulum,

Tumulum quem Harmoniæ Cadmique fama dicit.

Ἰστροὶ λεγόμενοι Θράκες". τῶν
 ἑκείναι χερρόνησος Ὑλλίς, ἡλίκη
 ἡ Πιλοπόνησος, ἡ πόλις οἰ-
 κηθεῖσα παμμεγέθεις. καὶ ταύτης
 ἑστί. τὸ δὲ Ὑλλίον, τὸ παρὰ τῆς
 ἡσίου, πολλὰ τ' ἀντηγάφον ἀφ' ὧν δι-
 ῶν γράφουσι, πλειονασμῷ ἔϊωται.
 ὅτι ὅτι τὰ εἰς εὐς πηγαῶς τῶν
 ποταμῶν παρὰ τοῖς παλαιοῖς· διὰ
 τῶν ποταμῶν ἀφ' ὧν, Ἀπικῶς· διὰ
 τῶν ποταμῶν τὴν νῆαν Ἰάδα· καὶ δὲ τῶν
 ποταμῶν, καὶ ἀφ' ὧν εἰς, καὶ παρὰ τῶν
 ποταμῶν διφθόγῃ καὶ ἀφ' ὧν εἰς, ἐκπύ-
 ρῃ ἔϊωται, ὡς καὶ Σωφρόνιος λέγει.
 ὅτι φησὶ, καὶ οἱ Βυλινεῖς, ὅς ἔστιν
 τῶν γράφουσι βυλινεῖς, ἢ βυλινεῖς.
 δὲ Λιβυρινίδας ἡσας ἐστὶν περὶ
 τῶν ποταμῶν. παρονομαζόντων
 τῶν Λιβυρινῶν. ἔστι δὲ οἱ Λιβυρι-
 νίδας ἐκδοτέρων ἔστιν Ἀδρίας, ἀπὸ ἡν-
 οῦ ἀνδρὸς εὐρόντος τὰ Λιβυρι-
 νίδημα σκάφη. Ἰστέον ὅτι ἐν Λα-
 κωνίᾳ λέγεται εὐρηται ὅτι Λιβυρινίδας
 αἱ μακραί.

Ὅτι τῆς Ἰλλυρικῆς χώρας πέρασιν
 καὶ τῆς Κεραυνίας ὄρη, καὶ τῆς
 Κεραυνίας ἀφ' ὧν τὸ συχρὺς ἐκεί-
 νου.

πίπτειν Κεραυνίαι. ἀπὸ δὲ καὶ καὶ ἡ
 νῆας Ἡπειρώς μητροπόλις, ἡ ποτὶ καλ-
 μῆν Ἐπίδαμνον, ἡ ποτὶ τὸ Δυρράχιον, δη-
 λῶν ἐκ τῆς τοιαύτης κλήσεως τῶν τῶν
 περὶ τῶν ποταμῶν. δυρράχιον γὰρ ἐστίν, ὅ
 ἐστὶ δυρράχον. τῆς ποτὶ δὲ τὸ σ εἰς ρ, εὐ-
 φανότερον καλεῖται Δυρράχιον. καὶ καὶ
 τὸ Τυρσηνὸς, Τυρρηνός. Τυρρὸς, παρὰ
 ὁ καλαῖος· πυρρὸς, πυρρὸς καὶ ἄλ-
 λα. ἀρχὴ ὅτι τὰ Κεραυνία ὄρη τῆς Ἀδρίας
 καὶ τῆς Ἰονίας πελάγους. ὡς εἰ καὶ τὸ σῆμα
 καὶ τὸν, ἀλλ' αὐτὰ ἀφ' ὧν τῆς ἴσας.
 Ἰόνιος μὲν γὰρ καλεῖται ὁ μὲν τὸ σῆμα
 εὐρὺς, ἀπὸ ἡν οῦ καὶ ἡσας μὲν τῶν τῶν
 ἔχων τῶν κλήσιν, ἢ καὶ ἀπὸ τῆς Ἰσας Ἀ-
 δρίας δὲ, ὁ ἐκ τῶν μέλει ἔστιν μυχῷ, ἀπὸ
 Ἀδρίας, ὡς ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπιφα-
 νῆς, ἢ ἐκ τῶν ὀμωνύμων ποταμῶν. ἐκείναι δὲ
 ὡς περὶ τῶν π τμῆμα, ὁ Ακυλῆος
 καλεῖται, ὡς ἀπὸ τῶν ἑσθ' ὁ Διονύσιος.
 εἰσὶ δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἑσθ' ὁ βορείος Κω-
 κῆσος ὄρη Κεραυνία. Ἰλλυρικῆς δὲ φασὶ
 ἔστι καλεῖται ἀπὸ Ἰλλυριῶν, πα-
 ρὰ Κεραυνίας καὶ Ἀρμονίας.

4. Ὅτι ἀπὸ τὸν καλεῖται τὸν καὶ τὰ
 Κεραυνία ὄρη ἰδοὺς ἀπὸ τὸν ἔστιν Κεραυνίας καὶ
 τῆς Ἀρμονίας τμῆμα· ὅτι καὶ ἀνα-
 δίδωσι

- 405 Ἀκρῶ μὲν γὰρ ἔοικεν ἑργόμενῳ¹ γενὸς ἰσθμὸς
 Πρὸς βορέην, καὶ κοινὸν ἐφ' Ἑλλάδ²· ἵχνη³ ἐρεΐδων⁴
 φύλλῳ δὲ ἥπειρος περὶ δινῆτα⁵ περὶ μέτρος,
 Κόλποις ἐναλίοις ἐσεμμενῆ⁶ ἔνθα ἔνθα.
 Τῆς περὶ μὲν⁷ ζεφύροιο Τριφυλίδ⁸ ἦτα γαίης,
 410 Ἐνθ' ἐρατεινότητος ποταμῶν Ἀλφειὸς ὁδεύει,
 Σχιζόμεν⁹ προχοῇσι Μεσσηνίας Εὐρώτα¹⁰
 Οἷτ' ἄμφω Ἀσπιδὸν ἀναβλύζουσι ῥέεθρα,
 Καὶ ὁ μὲν Ἠλείων, ὁ δὲ Ἀμυκλαίων χθόνα τέμνει.
 Καθ' δὲ¹¹ μέσσην νῆσον, κρίλλω χθόνα ναμετάσθην

κρῶ μὲν γὰρ φύλλῳ, βορέῃ¹ ὦν, καὶ κοινὸν
 ἐφ' Ἑλλάδ²· ἵχνη³ ἐρεΐδων⁴ (ὡς τ' Ἑλ-
 λάδ² καὶ συνίχθαι εὐδὺς κειμένης,
 ὡς εἰρηται, μετὰ τ' ἰσθμὸν) ἢ τ' ἔστω
 ἥπειρος περὶ δινῆτα⁵ φύλ-
 λῳ περιέκειν, ὡς πολλὰς ἐπικλάσεις ἔ-
 χουσι καὶ κρημνίς, ἔ ἐγγυαλμύματα,
 καὶ ὁμοίωται τῷ τ' πλατύνει φύλλῳ.
 διὸ καὶ ὁ Πίνδαρος⁶ πολὺν γαμπεύον
 μυχὸν λέγει τῷ Πελοπόννησιν. ἀκρό-
 πολιν ἢ τ' Ἑλλάδος οἱ παλαιοὶ φασὶ
 τῷ Πελοπόννησιν.

1. Ορα δὲ τὸ, ἵχνη³ ἐρεΐδων⁴, ῥηθῆναι
 ὡς ἐπὶ βάσις ποδός. εἰρηται ἢ ὡς πρὸς
 τὸ, Πειλοπ⁷ νῆσ⁸ ὁπῶδε. ἀκρόπολις
 γὰρ ἀκρόπολις τὸ ὁπῶδε, καὶ τὸ ἵχνη³ ἐρεΐ-
 σαι. λέγεται ἢ ἔστω ἵση χθὸν ἐπὶ κατὰ
 τὴν μῆκ⁹ καὶ κατὰ πλάτος, ὅσον χιλίων
 πεντακοσίων σταδίων. καὶ ὅτι κύκλῳ πε-
 ριέμενος αὐτῆς μὴ καὶ ἀκρόπολιν μὲν,
 πεντακισχιλίων σταδίων, ἢ καὶ πλείον π-
 πεντακισχιλίων ἢ, ὑπὲρ τὰ πεντακισχι-
 λια ἔξαρχοντα.

2. Οἱ περὶ ζεφύρον τ' Πελοποννή-
 σης ἢ Τριφυλίας γῆ, μερὲς τ' Ἠλιδ¹⁰,
 εἶτα ἐρατεινότητος ποταμῶν Ἀλφειὸς
 ὁδεύει, σχιζόμενος ἐκ τῆς Μεσσηνίας Εὐ-
 ράτω¹¹ ἄμφω ἢ ἐκ μιᾶς πηγῆς ἀναβλύ-
 ζοντες ῥέουσι, τ' ἀμυκλαίων ὁρῶντι-
 ρα, οἷτ' ἄμφω Ἀσπιδὸν ἀναβλύζουσι
 *

ῥέεθρα, καὶ ὁ μὲν Ἠλείων, ὁ Ἀλφειὸς
 Ἀμυκλαίων χθόνα τέμνει, ὁ Εὐρώτας
 ὁ Γαυργάφος δὲ φησὶν ὅτι Ἀσπὶς καὶ
 τ' Μεγαλὴς πόλεως, ἔχουσι δύο πηγ-
 ῆς ὡς ῥέουσι Εὐρώτας καὶ Ἀλφειὸς, αἱ δὲ
 τὴν γῆν, ἀνατίλλουσι μετὰ σπη-
 ταῖα, ἔ τὸ ῥέεθρον ἀναδείκνυται, ἢ
 γίνεται Λακωνικός, ὁ δὲ εἰς τὴν Παι-
 τῶν κατέχεται γῆν, ἥτις εἰς τὴν ἡμέ-
 ραν Πίσται, ἥτις δὲ εἰς τὸν γράφον
 σίγμα, ἔ δὲ κρήνης ἔχει Πίστης τὴν
 με. αὐτὴ ἢ ἡ κρήνη ἔτω λέγεται, ἢ
 καὶ πῆμα τὴν ἔστω, ὁ εἰς ποτίσθαι
 τ' πῆμα μέλλονται, ἢ ἡ χηρὴς τῆς
 Πινδαρος. μετὰ δὲ ἡ τοιαύτη Παι-
 Οοῆς καὶ Ολύμπου, ὅριον Πειλοπον-
 σιακῶν ὁμωνύμων ἱεὺς παρ' Ομήρῳ
 κισθονίης ἢ Θειτῶν κισθονίης· ὅθεν δὲ
 σὶ περὶ τῶν τ' Ἀλφειὸν εἶναι, ὡς
 20 φῆς ἰᾶται· ὅθεν ταῖα καὶ ὁ ποταμὸς
 κλήρη, πλεονασμῷ τ' εἰ διφθέρη,
 ἐπὶ τῷ ἀδελφεῷ, καὶ τ' ὁμοίῳ. ἀρ-
 δὲ εἰς τὸ ἱεῖται ὕδωρ καὶ εἰς Λακωνί-
 λειχῆνας, Μεγαλὴ ποδὸς χρῆσταις,
 25 σὶ, ταῖς ἱεὺς ὕδασι εἰς κρημνί-
 τ' Προίτη θυμαρίων, ὅτι ἐργασίαν
 ἐρατεινὸν δὲ ὁ Διονύσιος τ' Ἀλφειὸν
 λῆι, ἀφ' ἧς μυσθούμενοι τ' Σικελί-
 Αρετῆς ἔρωτα, ἥς, φασὶν, ἐρῶν
 30 εἰς οὐκίλῳ ἐκ Πειλοποννήσου ἀναβλύ-
 γλυκὺς ἐρατῆς ἀμυγῆς ἀλμυρὰ γλυκὺς
 φησὶ

405 Summitati enim similis est constrictus angustus isthmus
Ad boream, atque commune in Græciam vestigium figens :
Folio vero continens circumflexuoso in ambitu,
Sinibus marinis circumdata hinc inde.
Cujus quidem ad zephyrum Triphyllidis sedes terræ,
410 Ubi amoenissimus fluviorum Alpheus iter facit,
Divisus fluentis à Meseuio Eurota :
Qui ambo ab Asea emittunt fluentia ; [secat.
Atque hic quidem Eleorum, ille vero Amyclæorum terram
In media autem insula, cavam terram inhabitant

ἡλικίαν τὸ ρεῖθρον. ὁ δὲ Γεωργεῖος
 ἔτι Ἀθῆναι ἰκανῶς αὐτοῦ ἐκπιπτομένης
 ἔστιν. ἱερῆνται δὲ κατὰ Τηλόν Ἰναι καὶ
 κατὰ Νικαῖους ποταμὸν τινα Ἀλφειὸν
 ἰσχυρῶς, ἔστι τινὰς Οὐλυμπία. Ἐκ
 τῆς Οὐλυμπιακῆς ἀγασθαι, κατὰ μί-
 σσην τῇ ἐν Ἡλίδι. Τριφυλία δὲ ἐν Τρι-
 φυλίᾳ ἢ λέγεται ἢ κατὰ Ἡλιν, ἀφ'
 αὐτῶν τριῶν Ἰναι οἰκισθῆναι φύλιν
 οἷς ἐν Πύλοις ἰθαλθοῖς, ἐπὶ ἡλιδες
 (πυλὶ) ἢ ἀπὸ Τελφύλας πρὸς ἀνδρός.
 ἡσσην δὲ αὐτὴ χώρα ἐστὶ Λακωνικὴ,
 ἡσσηνικὸς ἢ Σικελικὴ Μεισσην, Ζάγ-
 γον μὲν ποτε λεγόμεν ἔκειν, μεταβα-
 σα τὴν τοῦτο εἰς Μεισσην, ὡς Ἡρόδο-
 τος ἱστέει. βράφεται τὴν παρὰ τοῖς παλαι-
 οῖς ἀφ' αὐτοῦ, καὶ ἀφ' αὐτῆς λέγεται ὁ
 ἄλλος Μεισσηνός. ἢ τὴν Ἡλιν, ἀφ' ἧς οἱ
 ἡσσηνιοὶ, ἀφ' αὐτοῦ καὶ τὸ πνεῦμα καὶ
 πνεῦμα γὰρ, ἀπὸ τῆς αἰλίδος, τὸ ἀθροί-
 ον, διὰ τὸ πολεῖν ἐκεῖ ἐν τῇ ἀγῶνι τῇ
 οὐλυμπίᾳ ἀθροίζονται καὶ φιλοῦνται
 ἡσσηνιοὶ διὰ τὴν κοινότητα τὴν λέγονται τὸ ἡ-
 σσην ἀφ' αὐτοῦ. φασὶ τὴν αἰλίδος τὴν ἡσση-
 νος Ἡλιν ἡμῖν μὴ γινώσκειν, δι' ἃ ἐν τῇ
 ἡσσην αἰτίον, ἀλλ' ἐκ ἡσσην κατὰ τὴν, ὡς
 ἐν Ἡρόδοτος.

3. Οτι Αρκάδες ὡς ἐν μίσῳ πλὴν
λαπώνησον καὶ ἄλλω χθονα ναύκωσιν
ὃ τὸ ὅρος τὸ Εὐρύμακτον, ὃν ὁ καὶ
πολλοί. ὅτι καὶ ὁ Εὐρυμάκτιος καὶ

πωρε, ὃν ἔκτανον ὁ Ἡρακλῆς· ἔηται Μέλαις,
 καὶ Κρεῶνις, ἔς Λαϊδὸν ῥέουσιν. ἔπει δὲ καὶ
 Σικελικὸς ποταμὸς Κρεῶνις καὶ περὶ Σύν-
 βαριν δὲ, ὡς περὶ γέγραπται, ἦτοι περὶ
 5 τὸ Θάραμον, ὃς ξανθίζει τὰς λαομίνας.
 Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ Μέλαις ποταμὸς ἔς μέγας
 ἔντις ἐστιν, ἀλλὰ καὶ Θερμακικὸς, ἐξ ἧς Μί-
 λαις κήλπος ὀνομάζεται ὁ περὶ τὴν Αἰ-
 γιον· ἔς Αἰσινὸς δὲ ποταμὸς Μέλαις ἐστὶ
 10 καὶ περὶ τὰν Τραχίνα δὲ, ὡς Ἡρόδοτος
 ἱστέει. τὰς δὲ Ἀρκάδας ὁ Διονύσιος μὲν
 Ἀπιδναῖας καλεῖ· οἱ νῶπιοι δὲ Ἀπι-
 δνάας, κατὰ τὴν Γεωγραφίον, ἀπὸ τινος
 Ἀπιδος, ἧς ἡ χλοικὴ καὶ Ἀπιως, ὡς ὄφρις
 15 ὄφριος, Ἀμικρὸς Ἀμικρῖος, Ζάμολξις
 Ζαμόλξιως. οἱ δὲ φασιν ὅτι Ἀπὶς ὁ
 Φορωνίως ἐκ τῆς Ἠπείρου ἐλθὼν ἀπήλ-
 λαξε τὴν Πελοπόννησον ὄφριον ὀχλόν-
 των, καὶ ἄκρησε περὶ τὴν Ἀρκάδιαν. ἀφ'
 20 ἧς καὶ ἡ Πελοπόννησος ὅλη Ἀπία ἐκλήθη
 ποτὶ καὶ δι' αὐτοὺς Ἀπιδναῖας ἐξαίρετως
 εἰ Ἀρκάδας, παρ' οἷς ὁ Ἀπὶς ἄκρησεν· ἔ-
 σς Αἰθυλὸς μέμνηται, ἑκπών,

Ἀπὸς γὰρ λῶν ἐκ πύρας Ναυπηγείας.
καὶ Ἀρριανὸς δὲ φησι,

—κλυτὸς Ἀπὺς,

Ὁς ὁ Ἀπίων ἐφατιζέ, καὶ ἀνέρας Α-
πιδανῆας.

οἱ δὲ φασιν Ἀπίαν εἶ Ἀπιδανεῖς κληθῆ-
ναι κατὰ τρέχουσιν ὅ πῦν εἶ ὅ πιδάμων,
ἐπεὶ μὴ εἶχεν ἡ χώρα πίδακας τὴν ἀρ-

- 415 Arcades Apidanenses sub celfo jugo Erymanthi :
 Ubi Melas, ubi Crathis, ubi fluit liquidus Iacon,
 Ubi etiam priscus porrigitur aquis Ladon.
 Prope vero Argivorum aratio [arva] & terra Laconum :
 Hæc quidem in orientem, illa vero in austrum spectans.
 420 Duo autem isthmium dorsum circumfremunt maria :
 Quodque contra Ephyrem versus occasum, quodq; ad ortum
 Extenditur ; quod quidem & Saronicum vocant.
 Infra autem isthmum ad orientem Attica tellus est,

ἢ Ἰππῖον, καὶ Ἰππόδοτον. τὸ δὲ τῷ
 ἡγεῖται ἔθνη, καὶ μέγιστος Ἀργεῖος, ὡς φα-
 ραί πύλαι, ἀλλὰ καὶ Ἀργεῖας, καὶ ἡ
 Ἀργεῖς. ἐλίσσεται δὲ καὶ ἡ Ἀργεῖς
 ὡς ἔστιν Ἀργεῖον.

3. Οἱ τὰς πλοῦρας ἔρρηξεν ἰοδ-
 ῶ Πειλοποννησιακῶν ἀειδομένωνται
 ἔχουσι, ὡς ἔστιν ἰοδῶν, ἡ τὴν Εὐφύης
 λαοσὶν, ὅ ἐστιν, ὁ Κορινθιακὸς κόλπος, ὅτι
 αὐτοῖς ἵ, ἡ Σαρωνίαν θάλασσαν. ὅτι
 ἔστιν ἡ Κορινθία λέγεται, καὶ ὅτι καὶ
 αὐτοῖς πόλεις ἔχουσιν ὁμώνυμοι, ἐν
 αὐτῇ τὴν Ὀδυσσεὺς γέγραπται. Σα-
 ρωνίαν δὲ κόλπον, ἡ δὲ Σάραν
 τῶν Τροίανων ἐκβάλλονται εἰς
 τὴν, ἡ ἐπειδὴ Σάραν πρὸς κρητὸν, ἐπι-
 κλησὶν αὐτῇ, ἐκείνην κατενεχθεὶς εἰς τὴν
 περικλυτὴν κατέπεσε θάλασσαν, καὶ ἀ-
 πύγη ἔτι καὶ Ἰκαρὸν τὸ Ἰκαρίον
 ποτιδύσας πελάγει, ἐξ αὐτῶν ὀνο-
 μάσθαι δίδωκε. Ἐ Αἰσάρων δὲ, ὡς
 εἰρησύνεται, ἔλαφον ἐπιδάκων, ἔστιν
 αὐτῇ εἰς ποταμὸν ἀπὸ Κρό-
 νου, καὶ ἀποπνύει, τὸ ποταμὸν ἐκ
 τοῦ ὀνόματος, Αἰσάρων κληθῆναι ἀπὸ
 αὐτοῦ. οἱ δὲ, ἀλλὰ τὸν ἑσπερίαν
 ὡς κλησὶν αἰτολογῶντες, φασι
 Μίτων λαοὶν τὴν Μίτωνα διὰ Σκύλ-
 λαν τὸν Νίσον θυγατρὸς ἐρατομένης αὐτῆς,
 ἀποπνύσας τὸν ἑσπερίαν κεφαλάν,
 ποτιδύσας ὅτι ἡ τὴν πατέρα ἀεθροῦται
 αὐτῆς ἀπὸ ῥαδίως φερόμενον, καὶ διὰ τῆς

ἀεθροῦται τὸ πηδάλιον νηὸς τὴν πα-
 τεράδα καὶ πατέραφέντην, ἀφῆκε σύραξ
 διὰ θάλασσης καὶ αὐτὴ μὲν εἰς ὅρειον με-
 τὰ ἡλῆν, ὡς φησι Παρθένη. ὁ τὰς με-
 5 ταμορφάσεις γράψαι λεγόμενος. ὁ ἵ
 κόλπος παραγραμματοειδὲς ἔχει τὴν
 κλησὶν ἀπὸ τῆς σύραξ. ἀπὸ ἵ τὴν αὐ-
 τῆς Σκύλλης καὶ Σκύλλαον ἐπὶ νῦν κλη-
 ται τὴν τὴν ἐν Εὐμείων τῇ καὶ Πειλοπόν-
 10 νησον, ἐνταῦθα ἡ γυνὴ ἐξέκυψε μετὰ τὸ
 κρηταιποτιδῆναι.

4. Οἱ αὐτοῖς ἑσπερίαν Πειλοποννησια-
 κῶν ἰοδῶν τὸν Ἀττικὸν ἐπὶ ἔδα, ἐνταῦθα
 ποταμὸς φέρεται Ἰλισθός, καὶ πολλὰ ἄλγος
 λόγος, διὰ ἵ τὰς κλεινὰς Ἀθῆνας ἀει-
 15 λαλόμενος, ἔστιν αὐτῶν κλησὶν ἑσπερίαν.
 ὅτι, φησὶν, ἔρπει ποτὶ βορέας Ὠρε-
 ῖαν τὴν ἑσπερίαν. βορέας δὲ ἔστιν
 βασιλεὺς ἢ Ὠρεῖας ἀρπαξ Ἀττικῶν
 20 τῆς γυναικὸς βασιλικῆς. εἰ καὶ ὁ μῦθος
 διὰ τὴν ὁμωνυμίαν, ἀπαισθησὶς τὴν
 τὸν αἰθρῶν ἐξελόμενος. κατὰ ἑσπερίαν
 βασιλεὺς μὲν ἦν, ὡς οἱ ἀκριβο-
 25 στεροὶ φασι, Ἡεῖρος τὴν Μολοποῖς.
 (ὡς οἱ καὶ Πειρίδης ἦλθε, καὶ Ὠρεῖας,
 διὰ τὴν Πειρίδαν. ἀλλὰ καὶ ὁ Ἡρα-
 κλῆς, διὰ τὸν Κέρβερον κύνα πολλὰ ἄλγος)
 ὁμοῦ καὶ ἐκείνος ὁ Αἰθρῶν διὰ ὁμοί-
 30 τηται κλησὶς εἰς τὸν Ἀθῶν μετὰ λαμῶ-
 νεται, καὶ εἰς τὸν ὑπὸ γῆν ἱερὸν μυστογρά-
 φοις μετὰ ἵεται Πλάτωνας. Εὐμείας ἵ
 ὁ Πλατωνικὸς βασιλικὴ παῖδα τὴν Ὠ-
 ρεῖαν

- τὸ Διὰ θεσπεσίῃς φέρεται ῥόος Ἰλίουσοῖο,
 425 Ἐνθεν καὶ Βορέης ποτ' ἀνῆρπασεν Ωρεΐθυαν.
 Τῷ δ' ἐπὶ ² Βοιωτῶν τε πέδον, καὶ ³ Λοκρεῖς ἄρματα
 Θεσσαλίῃ ⁴ δ' ἐπὶ τοῖσι, ⁵ Μακεδονίῃς τε πόλεις.
 Ταῖς δ' ἐπιφαίνονται ⁶ κορυφαὶ χιονώδεος Αἴμου
 Ὀρηκίχ· τὸ δ' ἅντα, ποτὶ ῥίπην ζεφύροιο,
 430 Δωδώνῃς ἤπειρ' ἀπέριτ' ἐκτετανύσται.

ρεΐθυαν καὶ χρημῶν ὑπονοεῖ ὠδῆναι ἀνέμω
 βορέῃ, καὶ τῶν τε τῶν λεχθῆναι ἀρ-
 πασθῆναι αὐτὴν ὑπὸ τῆς βορέας. Ἀπικὴ δ'
 ἢ καὶ Ἀθήνας χώρα λέγεται, καὶ Ἀττικὴ
 τὸ μὲν δὲ Ἀττικὸν τῆς θύλακος
 Κραναιῶν, ἀφ' ἧς καὶ Κραναιὴ λέγεται· ἐκεί-
 νο δὲ, δὲ Ἀκταίονος, ἢ δὲ Ἀκταίῃς
 αὐτῶντος· ἀφ' ἧς καὶ περὶ Λυκάφρονι
 Ἀκταῖοι οἱ Ἀπικοί· ἢ περὶ τὴν ἀκτὴν.
 τελευτῶν γὰρ, φασὶν, οὐσης αὐτῆς, πολὺ
 μέρος κατεκίετο εἰς τὴν θάλασσαν. διὸ
 καὶ μία τῇ ἐπὶ Κίρκῳ πτωσάων φυ-
 λῶν Παραλία ἐκλήθη, καὶ ἄλλῃ Ἀκταία.
 ἐκλήθη δὲ πάλαι ποτὶ καὶ Ἀκτὴ, καὶ Ἀ-
 πικὴ καὶ μὲν καὶ Ποσειδωνία, καὶ Ἀθήνα,
 δὲ ὁμωνύμων πτωσάων καὶ Ἰωνία δὲ
 δὲ Ἰωνῶν τῆς ἑξέτης, καὶ Μοψοπία δὲ
 Μόψου, ἄλλῃ περὶ τῆς μέσης τὴν τῆς Τει-
 ρεσίης. Κραναιὴ μὲν ἢ Ἀπικὴ ἢ μέντοι
 ἀπὸ τῆς Κραναιῶν, ὡς ἱρρέθη, ἀλλὰ καὶ διότι
 τραχεῖα, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῆς ὄρειον ὑπο-
 πίπτωκε. τὴν δὲ ἀνωτέρω γραφεῖσται
 Ἀττικὴ πτωσάων τε Κραναιῶν γῆς
 αὐτῆς φασὶν ἢ, παρ' ἑνὶ ὄρει καὶ ὠραίαν
 γαίαν, θανέσθαι γαίαν λαμπρῶς ὁ πα-
 25 τὴς, ἀπ' αὐτῆς τὴν χώραν ἀνέμασε. τὴν
 δὲ καὶ Ἀθηνῶν ἀκρόπολιν, Κικροπίαν
 ποτὶ κληθῆναι φασὶν, πόλιν ὅταν μίαν
 τῇ ἐπὶ Κίρκῳ ἐκτετατῶν. Ὁπὶ δὲ καὶ
 Ἰωνίς ἢ ὅτε οἱ Ἀπικοὶ ἐκαλεῖντο, ἰσχυρὴ
 καὶ ὁ Γεωγράφος· λέγειν ὅτι καὶ ὁ Ποιητὴς
 ἐν τῇ Βοιωτῇ καὶ Ἰωνί, Ἰωνίς τὴν Ἀ-
 θηνῶν φησὶ. καὶ ὅτι οἱ ἐν Ἀσίᾳ Ἰωνίς,
 τῶν εἰς τὴν ἑξέτην καὶ ὁμωνύμων. καὶ
 ὅτι περὶ ἡ Ἰῶς (ἡτοὶ Ἰωνικὴ) ἀλέκτ' ἐκ-
 35

ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ παλαιᾷ Ἀττικῇ. καὶ
 ἀπὸ Κίρκου Ἀθηνῶν οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ
 καὶ, δηλοῖ καὶ ὁ περὶ τῆς Ἡροδοτῆ
 μυθολογίας, πατρίδος τῆς Ἰωνίων λέγειν
 Ἀθηνῶν. ἰσχυρὴ δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ἐν
 Ἀθηνῶν, Κραναιὴ καλεῖται, ὅταν
 πρὶ Πηλεσγῶν ἐχόντων τὴν Ἑλλάδα
 λαοὺς ἀνομιζόντων ἐπὶ δὲ Κίρκῳ
 ἐκλήθησαν Κικροπῖδες. τὴν δὲ καὶ
 10 Εριχθίδας ἐκαλεῖται, Ἀθηνῶν
 τωμὸς ὀνομαζομένην. Ἰωνῶν δὲ τῇ
 στρατιᾷ γῆς ὀνομαζομένης, ἐκλήθησαν ἐπὶ
 τῇ Ἰωνί,

1. Ὁπὶ τῶν πάντων ἐπὶ δὲ ἑξέτην
 ἐκτετατῶν (ἡ γὰρ συντημὸς
 ἀπὸ τῆς ἑξέτης, ὡς πτωσάων μὲν
 μυθολογίας ἐξέτης, Βοιωτῶν, Λοκρῶν,
 οὐλῶν, Μακεδόνων, ἡρκεῖται μὲν
 ἐκτετατῶν αὐτῶν πτωσάων, μὲν
 20 πλεονέκτων αὐτῶν. φησὶ γὰρ
 τῶν πέδον, καὶ Λοκρεῖς ἄρματα, Θεσσα-
 λι, Μακεδονίῃς τε πόλεις. ἢ δὲ περὶ
 βολὴν ἑρὶ αὐτῆς ἐκτετῶν τῶν
 δέχεται.

2. Ὁπὶ Βοιωτῶν ἀνομιζομένην δὲ
 καὶ Βοιωτῶν καλεῖται, ὅτι ἡ μήτηρ
 καὶ λατρία τιθεῖται, αὐτῇ βοῶν ἔστι
 πτωσάων· ἐξ ἧς καὶ τὸ ὄνομα ἔχει, ὡς
 ἀμφὶ τὴν βοῶν. ἢ δὲ καὶ βοῶν ἡ γῆς
 30 Βοιωτία τῇ κατηρητομένης αὐτῆς
 καὶ μὲν. οἱ δὲ περὶ τὴν βῆν ἀνομιζο-
 ῖται τὴν Βοιωτῶν, ὡς μὴ ὅταν
 ἀλλοτρίοις ἔχον ἐκτετατῶν. συμφωνοῦν
 τῇ λόγῳ τῶν καὶ ἡ Βοιωτία ὅτι
 35 ἐκτετατῶν οἱ Βοιωτοί, ὡς δηλοῖ

Per quam divini fertur fluxus Ilissi :

Unde etiam Boreas quondam rapuit Orithyiam.

Post hunc Boeotorumque solum, & Locristellus :

Theffalia vero post hos, Macedoniaeque urbes.

Post has autem apparent vertices nivosi Æmi

Thracii : hujus è regione, ad flatum zephyri,

Dodonæ regio immensa extenta est.

ἡμετέροις δὲ οἱ Βοιωτοί.
ἔλεγετο λέγειτο· ἱστῶτο· ὡς Α-
καίου μὲν περὶ ναυτικὴν ἠγχιόλυται
ἡμῶν, Θετταλοὶ δὲ περὶ τῷ ἱππι-
εμπειρίαν, Βοιωτοὶ δὲ περὶ τὴν 5
παιδείαν ἐπιμίλειαν, Κυρῶναοὶ δὲ
τῷ διφραδελικῷ ἐπιστήμῳ.

Οἱ ἐγγύς τῇ Βοιωτῶν οἱ Ἐπικνη-
μοὶ Λοκροί, ἀπὸ Κημιῶν δὲ ὅρους τὴν
ἐχούσιν· ὡς ἀπὸ Ζεφυρείας ὅρους, 10
οἱ Λοκροὶ οἱ Ζεφυρεῖαι. ἱστορεῖ γὰρ ὁ
ἡμετέροις ὅτι ὁ Παρνασσὸς ὡς δὴ οὐκ
ἐν Διαιρείῃ τῆς πενταετίας Λοκρῆς,
καὶ Οὐλάας καλεσθῆναι, οἱ χαρῆς-
τοι εἰς σφραγίδι τῇ ἑαυτοῖς ἀξίαν· ἐπὶ 15
τῆς Ἐπικνημιδίας, ἔτι καλεσθῆναι
ὅρους Κημιῶν, καὶ μὲν περὶ τὸ
τῷ Οἰτῶν. τῇ δὲ Ἐπικνημιδίων
ἐκείνῃ τῆς Οἰκίτης φησὶν,
καὶ μὲν ἀπὸ πόλεως Οἰκίτης, 20
Πατρώκλῃ πατρὶς, ἢ σιμνο-
ντὶ ὁ Πίνδαρος. ὡς συνακτίος πρὸς Ἀ-
λοκρῶν εἶναι γῆν, τρία μὲν ἱσ-
τορεῖ Οἰκίτης, καὶ τῆς Ἐπικνημιδίας,
καὶ Οὐλάας· τίτληται δὲ, τῆς Ἰτα- 25
νίας, ἢ τῆς Ἐπικνημιδίας. οἱ δὲ Οὐ-
λάαι τῆς σφραγίδος, φασὶν, ἐκλήθησαν
αἱ ἀναμνηστικαὶ Κενταύρων εὐρηται
παρ' αὐτοῖς Νέος τε μνήμα καὶ
Κενταύρων.

Οἱ ἀπὸ Θεσσαλίας τινος ἢ περὶ τὴν
ἡμῶν Πελασγία, Θεσσαλία ἐκλή-
θη ταύτη, ὡς λέγειτο, ὅτι ἐξ ἡν πε-
ρὶς κτείναν, ἐπεὶ τῷ χώρῳ ὅφρων
ἡμῶν. ἀπὸ ταύτης ὑπόδημαί τε 35

ποιὸν ἐλέγχοτο Θετταλίας. ἔπειτα δὲ
ἀπὸ ταύτης Θεσσαλὸν τὸ παροικιαζό-
μενον. ἄδονται δὲ βασιλεῖς Θεσσαλίας
οἱ Ἀλφειῶν, εὐχόμενοι δὲ γὰρ ἐκείνῃ καὶ
οἱ Σχεπταῖαι, ἀπὸ ἀνδρῶν πελασγῶν γε-
νητολόγοι μὲν· ὡς δὲ μὲν, Ἀλφειῶν, ὁ δὲ,
Σχεπταῖς ἐκκαλεῖτο.

5. Ὅτι Μακεδόνες λέγονται ἀπὸ Μα-
κεδόνος τοῦ Διός. εἰ δὲ παλαιὰς Αἰόλης
δέκα παραδίδουσι, ὡς εἰς Μακεδόν,
φασὶν, ἐξ ἧς ἡ Μακεδονία. ἢ δὲ ἡς μὲν
ἐκ Μακεδονίας Μακετῆς λεγόμενη, ἐξ ἧς
καὶ ἡ Μακεδονία Μακετῆς ἐλέγχοτο. ὅτι δὲ
ὁ Μακεδὼν ἐκ Μακεδῶν λέγεται, ἢ δὲ
ἐν ταῖς περὶ Ἀλεξανδρείας σφραγίδων
ὅτι καὶ Μακεδονία ἐφ' ἣν τὴν χώραν ὁ
Διόνυσος.

6. Ὅτι ὁ Αἴμος, ὅς ἐστιν ὁ δεινός τοῦ
Αἴμου λέγεται ἀπὸ τινος Αἴμου βασι-
λέως Σκυθῶν, Θρηάκιον ἐστὶν ὅρος. φησὶ
γὰρ, κρυφαί χριστάδες Αἴμος Θρηάκις.
ταῦτα ὡς Ζεφυρεὶ Δωδώνη καίται, ἢ-
πειρος ἀπειρίτος. ἔπειτα γὰρ ἐτυμο-
λογίας ἢ παρηχόστας, ἐν ταῖς ἡπειρος ἀ-
πειρίτος. ἱστορεῖ καὶ τὸ, ἐν ἐκείναις ἡπειροῖς
εἰς πόλιν ἀπειρίτος. ἱστορεῖ δὲ ὅτι Δω-
δώνη ἢ μόνον ἡ χώρα, ἀλλὰ καὶ πόλις ἢ
Δωδώνη, ἀπὸ Δωδῶνης δὲ Διὸς καὶ Εὐ-
ρώπης, ἢ ἐκ ποταμοῦ Δωδῶν. ἐλέγχοτο
δὲ καὶ Δωδῶν διονυσιαῖος. ἀπ' αὐτῆς ἔ-
στιν ὁ Δωδωνῶν χαλκῆον, ἐπὶ τῇ πολυλό-
γῳ. ἐλέγχοτο δὲ ποτε Θεσσαλίας ἢ Δω-
δώνη, ταῦτα ἐπὶ ὑπὸ τῆς Θεσσαλίας. ὡς
ἢ καὶ τὸ δὲ Δωδωνῶν Διὸς μνηστικὸν διὰ
τῶν ὁρῶν, ὡς καὶ ἐν Οὐδωνῶν εἰρηται. 35

Τῆς δ' ὑπερ¹ ἐς νότον εἰσιν, ὑπὸ σκαπτήν Αρακύνθου,
 Ἀνδρῶν Αἰτωλῶν πεδίον μέγα· ἔ' Διὰ μέσθ
 Σύρεται ὀλκὸν ἄγων Ἀχελώϊος ἀργυροδίνης,
 Τρινακίης Ἰπὶ πόντον ἑλισσόμενος, Διὰ μέστων
 435 Νήσων, αἷς καλέεσθιν Εχινάδας· ἦσιν ὁμέρων
 Εσπεταὶ ἄλλυδις ἄλλα Κεφαλλήων πόλιεθρα.
 Τῷ δ' ἐπὶ Φωκίς ἄρσρα² πρὸς ἀντολίῳ τε καὶ ἡῶ,

Ι. Οτι ἐς νότον Δωδώνης, ὑπὸ σκα-
 πτήν Αρακύνθου (Αἰτωλικὸν ὄρεον ὁ Α-
 ρακύνθου) τὸ τ' Αἰτωλῶν ἐπὶ πῖδον
 μέγα, δι' ἧς μέσθ ὀλκὸν ἄγων Αχι-
 λῶϊος ἀργυροδίνης σύρεται ἐπὶ τὸν τῆς
 Θενακίης πόντον, ἑλισσόμενος Διὰ μέ-
 στων τ' Εχινάδων· ὧν μία καὶ Ομηρικὴ
 Τάφος. Ἰωάννης 3, Φασίν, ὅσα ἐπὶ ἀρτι-
 εὔρειν, ὁ γὰρ Ἀχελῷος πολλὰ ἰλὸν ἐρρύ-
 μδος περὶ τὸν αὐτὸν. Ἡρόδοτος δὲ
 ἔ' πᾶσας ἀφανισθῆναι φησὶν, ἀλλὰ ἴ-
 νας. λέγει γὰρ ὅτι Ἀχελῷος ῥέειν δι' Α-
 κερναίας, καὶ ἐξῆν ἐπὶ Ἰαλιάσας, τ' Ε-
 χινάδων νήσων πρὸς ἡμετέρας ἡπειρον πε-
 τοίηκε. Ἰωάννης δὲ ὁμοῦ ἐ' αὐτὸ τ' Κε-
 φαλλῶν πόλεις. Ἰστέον δὲ ὅτι Αἰτωλοὶ
 μὲν τὸ ἔθνος, ἀπὸ Αἰτωλῶν καὶ Ενδυμῖο-
 νος· ἦσιν δὲ Εχινάδες ἢ ἀπὸ Ἰνός Εχί-
 νος, ἢ διότι πολλοὶ ἐκεῖ ἐχῖνοι, ὅποισι δὲ
 ὄφεις ἐχῖνοι, ζητητίον ἐν ἄλλοις, εἰ ἐν
 τῇ χερσὶ φιλοῦντες, ἐπὶ καὶ Ἰαλιάστοι.
 καὶ ἄλλως δὲ Εχινάδες, Διὰ τὸ τραχὺ ἔ'
 τύπε ἐοικὸς ἀκροτάδεις, κατὰ τὴν ἐχί-
 νος. τὰς δὲ Κεφαλῆνας ἐπὶ τὴν Κεφαλ-
 λῶν ἐν δυοὶ καὶ ἡ παλαιὰ χρῆσις
 ἀπαστα ἔχει· ἡ δὲ κλήσις, ἀπὸ Ἰνός
 Κεφαλῆ, ὡς ἐν ἱστορίαις εἰς τὴν Οδύσειαν
 γέγραπται. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ Ἀχελῷος
 περὶ γράμματα ἔχει τὸ ι, τὰ πᾶσι
 τ' Διὰ τὴν ὡς περὶ ἀπασταμένην κτη-
 τικάν, ἔ' πατρώος, Μινώος, καὶ τῶν
 λοιπῶν καὶ ἐπὶ οἷον κτητικόν. διὰ τὴν
 καὶ ὁ Διόνυσος ἐκφανήσας τὸ ι, περὶ
 ταυμάσιως λέγει αὐτὸν Ἀχελῷον.
 Θενακίης δὲ πόντον, τ' Σικελικὸν λε-

γει. Διὰ τί δὲ Θενακία ἡ Σικελία
 λέγεται, ῥηθῆσθαι ἐν ἱστορίαις. Σα-
 μείωσθαι δὲ ὅτι ὁ Γεωγράφος τὴν Ἀ-
 λῶν ὅσα εἰς τὸν τ' Σικελίας κῆλον
 ἀλλ' εἰς τὸν Κεραυνικὸν κῆλον ἐκεί-
 λει φησὶν ὡς εἶναι τὸν αὐτὸν κῆλον
 Κεραυνικὸν καὶ τὸν Γεωγραφικὸν
 Σικελικὸν δὲ καὶ τὸν Διονύσιον. Ἀχελῷος
 3 ἔ' τὸς ἐπὶ ὅς κλαδεῖς τὸ δριστερὸν
 ὕψ' Ἡρακλεῖ, τὸ τ' Ἀμφικλείας
 ἀντιδιδῶκεν, δι' ἧς πᾶν ἄρσρα ἔχοντες
 τὰ χερσὶ ζοῖν. τὴν δὲ οἱ τ' μὴ τὴν
 εὐφροσύνην πρὸς ἀλήθειαν συμφο-
 ραί, ἱστορῶν καὶ φασὶν ἀντιπαρα-
 15 κλῆς εὐεργετῶν εἰδῶς τὴν ὅποιον
 εἶναι καὶ τὸ ποταμὸν τῆτον μεθὼν πρὸς
 μελῶς ῥέοντα, καὶ τῆς καμπύτης πρὸς
 τ' Αἰτωλικῆς παρατηρητέον, καὶ ἐπὶ
 ἀδικῶνται, παραχρῆμα ἡσὶ καὶ ὁμο-
 20 ἐ' διοικηταίς αὐτὸν ἐοικῶσιν ἐ' πα-
 τέρους, καὶ ῥέειν εὐφροσύνης ποιησῶν,
 ψυξὶ τὴν γῆν, καὶ εἰς ἀγαθοποιῶν
 εἶναι μετῆρα, καὶ τὸ ἱστορῶν ἐγγυ-
 ἐπ' ἀρσρα ἐν κέρασιν ἔ' ποταμῶν, τὴν
 25 τὸν καμπὴν δηλαδὴ, τὴν ὡς εἰπεῖν
 εὐφροσύνην ἐ' σκληρὰν ἱστορῶν, εἰς με-
 τὰ τὴν οἷον ἀντιπαρατίθηται δι' ὅτι
 ταῦτα εἰσὶ τὰ κέρατα ἔ' Ἀχελῷος,
 30 τε βίαιον, τὸ καὶ ἀπονητὴν, καὶ τὸ πρὸς
 τοιοῦτον, τὸ ἀντιδιδῶν, δι' ἧς ἡ
 εὐεργετῆς ἐγνασθῶν· τὴν γὰρ τὴν τ' πα-
 μίαν ῥέειν καμπύτης, κέρατα ἐκεί-
 οἱ παλαιοί. ἐ' Διὰ τὴν ταυμάσιον
 καὶ καρσφόρος ἐτύπησεν αὐτὸς. καὶ
 35 μὲν τινες περὶ τὸ καὶ τὸν Ἀχελῷον.

Hanc autem super in austrum vergit, sub speculam Aracynthi,
Hominum Ætolorum planities magna : quam per mediam
Labitur tractum agens Achelôus argenteos vortices habens,
Trinaciæ [*Siciliæ*] in mare se evolvens; per medias

Insulas, quas vocant Echinadas : quas vicinorum

Sequuntur alibi alia Cephallenum oppida.

Post hunc autem Phocæa tellus ad ortum & auroram;

αὐτὸν μὲν ἀφῆκαί ὅποι βύλοιο ῥέειν,
δὲ τῆς Ἀμφαλθείας μέγιστον κίρως τὸ
αἶμον ἐν λόγῳ ἔθεντο. καὶ τὸ αὐτῷ
μῦθος ποτὶ ἐν ἑσπερίῳ ὄντες, ἰσχυροὶ
αὐτὴν τῇ Ἀμφαλθείᾳ γινώσκοντες κέρδα-
ν, ἐμπροκίλῳ, τὸ πολὺ τῇ ἐμπολῇ
ῥέεισαν κίρατι, ὃ ἀφ' ἐκτὸς Ἀμφαλ-
θείας κίρας ἰφηνίετο, πλῆστοι οὖν καὶ
φιλέες. ἔπει δὲ ὁ Ἡρακλῆς ἀφιλόμι-
αυτὸ πλῆρες ἔγκειμένῳ κέρματι,
ἐκ τῆς ἀμφοτέρῃς ἔλκετο πρὸς τρυφῶν, λό-
γῳ ἐνέειπεν διδοῖν ἀσπίδος, ὡς ἄρα
Ἡρακλῆς τὸ τῇ Ἀμφαλθείᾳ κίρας ἐκ-
λεῖται πᾶν ἀγαθόν. καὶ τὸ τῇ μετρίῳ
ἐστὶν ἡρεσμένης τὸν αἰγίοχον Δία,
καὶ τὸ τῇ ῥηθείᾳ γράει. ἄλλοι δὲ τὸ
Ἀμφαλθείας κίρας, δι' ἐπεὶ εὐ ἔχει
καὶ τὸν Ἡρακλῆα, τὸ σκληρόν φασιν
ἀφῆκαί τινος, ὃ τὸν ποτὶ κατ'
τῇ βίῳ αἰνιτίζεται, ὅππῃκα ἡμί-
κτος περὶ αὐτὸν, καὶ ἐκκαθαίρων κακίας
ῥῆν, ὃ μαλθακῶς εἶχεν, ἀλλὰ σκλη-
ρον τοῖς φανούσι περὶ φέρετο. καὶ
τοῦ τῇ Ἀμφαλθείᾳ κίρας, ἡ ἀ-
δελφὸς πρὸς πόλεως ἀντιτυπία τῇ
ἐστὶν, ὅτε μέντοι ἐμελέτησιν οἰκιστεῖν,
πειθεῖς ὑπὸ γυναικὸς, ὃ σκατῆ-
ρος, καὶ ἰμῶντι περὶ αὐτὸν τὸ γάλ-
τα, καὶ ἐκείνῳ πρὸς ψυχὸς ἐγνομάζε-
ται ἐτάλῃ, καὶ ὑπερμαλθακῇ, πρὸς
ὅν δὲ κλίνας, κατὰ καίει ὁ λόγος
ἡρῶα, τὴν ἐκ τῆς περὶ αὐτὴν γάλψιν
πορῶν αὐτῇ ὑπερμαλθακῇ. ἄλλοι δὲ
λόγῳ Διὸς ἐστὶν τι χωρίον πᾶν φορον,
ὃς βοὸς κίρατι καὶ τὸ ἄλμα, ἐκπύ-

ῖται, καὶ εἰς κτήμα γυναικὶ ἡνι Ἀμφαλ-
θείᾳ δίδωσιν ὅπως, ἀφ' ἐκτὸς περὶ
τὸς εἰς πολλαπλάσιον δεικνύειν, ὃ
μῦθος, εἰς βοῖαν κίρας μεταλαβὼν, τὸ
δρυκλῶν περὶ αὐτῇ δίδωσιν. εἰ δὲ
ἡ παραπλήσιον ἀγαθὸν ἔστιν οὗτος κί-
ρατος ὃ ὁ Ἡρακλῆς, ὅτι εἰς Διὸς αἰ-
πιδήμησε, ληρῖο αὖν ἔστω μετῆναι τῇ
Ἡρακλῆς ἔστιν οὗτος τῇ Ἀμφαλθείᾳ κί-
ρατος. καὶ ταῦτα μὲν εἰς τοσούτον ἰσχυρῶς,
ἡμᾶς ἔκτετα τῇ Ἀχελῷον ἐπὶ τῇ ἑαυτοῦ
οἶον παρὰ σφύραντος ῥόματι. ἴσθι δὲ
ὅτι ὡς περὶ Ἀστωπὸι πολλοί, ἐπὶ δὲ καὶ Κη-
φισοί, ἔστω ὁ Ἀχελῷος. αὖν εἰς καὶ ὁ ἐν
Πελοποννήσῳ, κατὰ τὴν Ἀχαϊκὴν Δύ-
μῳ.

2. Ὅτι ἀνατολικωτέρα ἔστι Ἀχελῷος ἡ
ἀπὸ Φώκας καλεσμένη χώρα Φωκίς, ἐλ-
λησμένη πρὸς βορρᾶν κατὰ τὸ σῆμα τῶν
Θερμοπυλῶν, Παριασῶν καὶ φέρονται ὑπὸ
πτύχει, ἡ γὰρ ἰσχυρὴ κατὰ τῇ Παριασῶν.
ταύτης οἱ οἰκιστῆρες Φωκεῖς λέγονται δι-
συλλάττας Φωκαῖς μέντοι τρισυλλάττας,
οἱ τῆς Φώκης Ἰωνικῆς πόλεως, ἡ τις καὶ
Φώκαια λέγεται, ὡς Νίκη Νίκαια. τῶν
τῶν Θερμοπυλῶν πλησίον ὁ Σπερ-
χειὸς ποταμὸς ἐκδίδωσιν. ὃ δὲ Διόνυ-
σιος λέγει ὅτι ἀφ' ἐκτὸς τῆς Φω-
κίδος ἐκ τῆς Κηφισῆς μέγα χεῖμα κα-
τερχομενοι κίρατι, ὡς ὁ Κηφισὸς Φω-
κικῶν ὄντος ποταμῶν σφοδρῶς δὲ εἰς τὸ κε-
λαρύζει κυρίως καί τινι ἐπὶ μεγάλῳ πῶ-
ταμῶν χεῖματος. ἔπειτα δὲ ὁ Γεωγράφος
καταριθμῆται Κηφισῶν. Θερμοπύλαι
δὲ λέγονται σπηλεῖος, ἀπὸ τῆς θερμῶν
ὁδεῖται

- Ελκομένη βορέωδε, κατὰ σῶμα Θερμοπυλάων,
 Παρνησού νιφόντ¹ ὑπὸ πύχ²· τ³ Διὰ μέσσης
 440 Κηφισ⁴ μέγα χεῦμα κατερχόμενον κελαρύζει.
 Τῷ πάρα⁵ Πυθῶν⁶ θυόεν πέδον, ἦχι δρεάκοντος
 Δελφιώης τριπόδεσσι θεῶν ὠδρακέκλιται ὀλκός,
 Ολκός ἀπειρεσίησιν⁷ ἔπιφρείσων Φολίδεσσι,
 Νηῶ ἐν ἡμερτῶ⁸ ὅθι πολλάκις αὐτὸς⁹ Ἀπόλλιν,
 445 Ἡ ἀπὸ Μιλήτης ἢ ἐκ Κλάρ¹⁰ ἄρτι βεβηκώς,
 Ἰστέμν¹¹ χρουσέης ἀναλύεται ἄμμα Φαρέτης.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἰλήκει· σὺ δέ μοι Διὸς ἔννεπε Μῆστοι
 Νήτων πασιῶν ἱερὸν πόρον, αἶτ' ἐνὶ πόντῳ
 Ἀνδράσι ναίονται, τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλαι.
 450 Ἦτοι μὲν κατὰ μέσσον ὕφασσέρων σηλαῶν
 Εξατόωνται¹² Γάδειρα φαίνεται ἀνθρώποισι,
 Νηστ¹³ ἐπ' ἀμφιρύτης, ἔπι τέρμασιν ὠκεανοῖο.

ὕδατιν ἐκεῖ ἀναβαλλομένην, καὶ Διὰ τὸ
 εἰς γενέτητα πυλῶν ὥστερ συγκεκλεισθ¹
 τ² τὸ πᾶν. ὁποῖον ἔκ³ κασιῶν πυ-
 λῶν λέγεται ὡς καὶ κλειδὰς τῆς Ἀσίπδος
 γῆς καλεῖται ὁ Διονύσιος, ὡς πτωτὶν ὃν ἐπὶ
 ἑαυτῆς γενεχωρίας κλειδὰς ἢ πύλας
 εἶπεν. φησὶ καὶ Ἡρόδοτος, ὅτι ἐν τῇ
 εἰσόδῳ τῆς Θερμοπυλῶν θερμὴ λεγέται,
 αἱ δὲ χυτῆας καλεῖται οἱ ἐπιχωριοὶ καὶ τεῖ-
 χ⁴ καὶ πᾶς εἰσβολῆς, ὁ Φωκίης ποτὶ
 ἰδεύειαν. τὸ δὲ παλαιὸν καὶ πύλας ἐπὶ-
 σαν. λέγει δὲ ὅτι ὑπὸ μὲν τῆς πλειόνων
 Ἑλλήνων Θερμοπύλας ὁ τόπος ἐλέγεται
 ὑπὸ δὲ τῆς ἐπιχωρίων, Πύλας.

1. Ὅτι τ¹ δρεάκονται, ὃν Ἀπόλλων ἀν-
 εἶλαν ἐν τῇ Πυθῶνι τῇ παρὰ τῆς Παρνασσ-
 σόν, Δελφιώῳ ὁ Διονύσιος καλεῖ· ὅ-
 τ² ὀλκὸν ἀναδιπλώσας ἐν ἐπιναλήψει
 γῆμακ, φησὶν, ὅτι δρεάκοντος Δελφί-
 οῦ παρὰ κέκλιται ὀλκός τῷ Πυθῶνι
 τριπόδι, ὀλκός ἀπειρεσίαις ἐπιφρείσων
 Φολίδεσσι. ὡς τ³ δρεῶς δρεάκοντος
 ἐκεῖ ἀνακεκλιμένης. ἐξ ὧς ἢ Πυθῶν πα-

ρνωμένοντα δοκεῖ, ὡς ρηθῆσται. αὐ-
 τὸν ἔφη τῷ δρεῶν δρεάκοντος, τῷ
 μέν τ⁴ ὅλας ἐνομήσας τὸ μέγεθος
 καὶ ἢ βύρσα βύς λέγεται, καὶ ἐλέφαν-
 τος δρεῶν ἐλέφαντος. φησὶ δὲ ὅτι ὁ Δι-
 ούσιος ἐπὶ ἀρσινῆς δὲ ὁ Δελφίονος, κα-
 κὼς εἶπεν ἢ Δελφῶν, τῶν πᾶσι
 καὶ γίνεσθαι κρινότητα.

2. Ὅρα ὅτι τὸ Φολίς ἐπὶ ὄρει
 10 πιν, ὡς τ⁵ λεπίδων χυτῶν δρεῶν
 μέν. καὶ ὅτι τὸ φρεῖσεν καὶ ἐπὶ τῇ
 νησικῶν Φολίδων ἔφη, ὁπὸ γὰρ
 καὶ ἐνταῦθα τῷ λέξει μεταγαγόν.
 περὶ δὲ τὸ κυμαίνεσθαι, θαλασσία λέ-
 15 γεται καὶ τὸ φρεῖσεν κυρίως, καὶ αὐτὸ
 μετήνεγκται εἰς ἄλλα Διόφορα.

3. Ὅτι θυόεν πέδον τὸ τ⁶ Πυθῶν
 Διὰ πᾶς ἐκεῖ ποικίλας θυσίας. καὶ
 τὸν δὲ ἢ καὶ μέγα λέγει τὸν αὐτὸν
 20 ὅτι Ἀπόλλωνος. ἔφη φησὶ τ⁷ Φοῖβος
 Μιλήτης ἢ Κλάρ⁸ ἐλθόντα, χροῦ-
 ναλύεσθαι ἄμμα Φαρέτης, ἢ τῷ
 τ⁹ τ¹⁰ Φαρέτης δρεῶν, καὶ δρεῶν τῷ

Quæ porrigitur boream versus, ad fauces Thermopylarum,
Parnassi nivosi sub clivo [*declivitate* :] quam per mediam

440 Cephissi vastum fluentum descendens resonat.

Apud quem Pythonis nidorosum solum, ubi draconis

Delphynes tripodibus dei adjacet spira,

Spira infinitis inhorrescens squamis,

Templo in amabili : ubi sæpe ipse Apollo,

445 Aut è Miletò aut è Claro quum recens advenit,

Subsistens aureæ solvit vinculum pharetræ.

[dic

Verum hic quidem propitius esto : tu autem mihi Jovis Musa

Insularum omnium sacram viam, quæ in mari

Ab hominibus habitantur, conversæ alio aliæ.

450 Nempe in medio occiduarum columnarum

Extremæ Gades apparent hominibus,

Insula in circumflua, in finibus Oceani.

ἀναπαύοιτο. ἔστι δὲ ἢν Ἀπόλλων
καὶ ἡ Μίλητος ἢ ἡ Κλάρος, κατὰ
τὸν Δῆλον καὶ ἡ Πυθίων καὶ Ὀμηρον
καὶ ἡ Κίχνα, καὶ ἡ Χρύση, καὶ ἡ Τενέδος,
ἡ Ἰσμία. ὅπ δὲ ἡ Πυθίων περὶ
τῶν, τὸ σῆμα, λέγεται, ὡς ἐν αὐ-
τοῖς ἡ Ἰσηϊον δὲ ἡ Ἰσηϊον δὲ ἡ
τὸ πυθίων, τὸ μυστήριον, ὡς τῶν
ἐν τῇ Ἰσηϊον ἐκείνῃ μυστηριότων
μειδόντα, ἰκανῶς περιγράφεται. ἡ δὲ
Ἰσηϊον, πόλις ἐστὶν Αἰολικὴ, καὶ ἡ
ἐκείνηται τὰ δέοντα ἐν τῇ Ἰσηϊον. ἡ
καὶ λέγεται πάλιν εἶναι τὴν Κο-
ρίνθον. καλεῖται ἡ Ἰσηϊον ἀπὸ τῆς
Ἰσηϊον, ἡτοι ἡ λαχόν. πολλῶν γὰρ, φα-
νερῶν κληρωσασμένων καὶ αὐτῆς, ἡ
καὶ τῆς Ἀπόλλωνι. λέγεται ἡ καὶ Διὸς
ἐκείνη μυστήριον εἶναι αὐτόν. ὅθεν καὶ
καὶ τῆς Ἀντικύρου ἡ Κασσάνδρα
καὶ ἡ μυστήριον λέγεται, τῆς Βακ-
χικῆς Κλαρίας.

4. Ὅπ ἡ Ἰσηϊον ἐκείνηται τὰ ἔχα-
ντα Γάδερα, καὶ μέσον τῆς πρὸς τῇ

Ἰσηϊον πολλῶν διὸ καὶ Ἰσηϊον φησὶ ὁ
Ἀρριανὸς αὐτὰ. ἐστὶ καὶ ἡ Ἰσηϊον αὐτῇ,
καὶ τὸν Γεωγράφον, ὅτι πολλοὶ μείζων ἔχα-
τον σταδίων, κατὰ τὸ μέτρον πλάτος
ἔστι ὅτι ὅπ καὶ ἡ σταδίων. τὸ δὲ Ἰσηϊον
αὐτῆς περὶ αὐτῆς λέγεται, Γάδερα, καὶ
καὶ Γάδερα, καὶ Γάδερα καὶ καὶ Γάδε-
ρα, ὡς Βοιωτῶν. ἐστὶ δὲ ὁ μέ-
γιστος ἐκείνη γῆ καὶ Γάδερα, ἀλλὰ καὶ
Ἰσηϊον καὶ ἡ Γάδερα. καὶ τῇ ἡ ἐπὶ τῇ
μυστήριον ἀκείνη τῇ πρὸς τῇ ἐκείνη δὲ
λονόπην καλεῖται, Κορινθίαν πρὸς πρὸς τῇ
ἀνθρώπων κληῖς ὀνομαζομένη (ἡ γὰρ κληῖς ὀνομα-
σα, ὡς πολλὰς ἔχουσι κληῖς, οἱ ἀγρίαι
ἐλαίας εἶδους εἰσὶ) μετονομασθεῖσα δὲ
Γάδερα. ἐκείνηται Διὸς γῆναι Ἡρακλῆα
ἐκείνηται φησὶ. ἡ ὁ Θεῶν δὲ ἐκείνη
ἡν Ἡρακλῆς, ἡ ὁ Φοῖνιξ, κατὰ Ἰναι, ἡ-
τοι ὁ Τύριος. ἔστι δὲ Φοινίκων ἀνθρώπων
ἀπὸ τῆς ἡ ἡ ἡ. ἐκείνηται γὰρ ὅντες οἱ
Φοῖνικες, ἐκείνηται, καὶ τῶν καὶ, καὶ
τὸν Ποιητῶν, καὶ πανταχῇ καλεῖται
οἱ, ἡ καὶ καὶ αὐτόν, καὶ Γάδερα με-
τονομασθῶν

Ενθάδε ¹ Φοινίκων ἀνδρῶν γένος ἐνναίεσιν,
 Ἀζόμυθοι μεγάλοιο Διὸς γόνον Ἡρακλῆα.

455 Καὶ τὴν μὲν ναετῆρες, ἐπὶ πρεσβυτέρων ἀνδράπων
 Κληζομένῳ Κοτινοῦσαν, ἐφημίζαντο Γάδαιρα.
 Νῆσοι δ' ἐξείης ² Γυμνήσαι. ³ ἄγχι δὲ Βῆστος,
 Σαρδῶ τ' ⁴ εὐρυτάτη, καὶ ἀπείρατος εἰν ἀλὶ Κύρνος,
 Ἦν ῥά τε Κορσίδα Φῶτες Ἰππυχόνιοι καλέεσιν.

460 Ὑλῃ δ' ἀμφιλαφῆς ἔτις πόσον ὄασον ἐκείνη.
 Τίωδε μετ', ⁵ Αἰόλας εἰς πείδρομοι εἰν ἀλὶ νῆσοι,

ταυόμεσιν αὐτῶν, ἀλλὰ τὸ ἔτοπός τε
 γόν, οἰοῖται γῆς δεῖραν, ὡς περὶ γράπεται.

1. Ὅτι ἡ καὶ αὐτοὶ Φοινίκας ἀπώκη-
 σαν, δηλοῖ καὶ ὁ Γεωγράφος, λέγων, ἀ-
 ποικιλία γένεσι Φοινίξιν ἕως Ἰσθμίας, καὶ
 περὶ ἄλλης, καὶ ἔξω σελῶν. Ἀρριανὸς δὲ ἐ-
 πὶ τῶν Ταρτησῶν, Φοινίκων κτισμα φησὶν.
 Αἰλιανὸς ἡ ἐν Ἰσθμῷ περὶ πρεσβυτέρων φησὶν
 ὅτι ἐν Γαδεύροις βωμὸς. Ἐπὶ αὐτῷ ἰδρυ-
 ταί, καὶ Μίω ἀλλος, εἰς ἡμῶν χρόνους βρα-
 χυτέρως τε καὶ μικροτέρως. ἔτι δὲ καὶ Γήρας,
 φησὶν, ἱερὸν Ἰσθμῷ ἐκεῖ, ἡμῶσι τῶν ἡλι-
 κίων τῶν μετὰ πολλὰ καὶ Θανάτῳ
 ἄλλο, εἰς γέρας τῇ κρινῇ ἀναπαύλῃ, ἐ-
 ταν τῶν τελευταίων ὄρεται. Ἐ βωμὸς ἡ,
 φησὶ, παρὰ Ἰσθμῷ ἐκεῖ, Πενίας καὶ Τίχης.
 τ' μὲν, ἐξ ἡλικίας, τῆς ἡ, παραλαμ-
 βάνουσιν εἰς ἄκρας ἐκείνης. ἀνδρῶν δὲ περὶ
 ναυπλίας οἱ Γαδεύονται. διὸ καὶ ἐχάτη
 ἕνα ἢ νῆσοι ὅμως ὀνομαστικῶς ἐχέονται.
 ὅτι ἡ πολλοὶ τόποι ἀπὸ φυτῶν ἔχον τὰς
 κλήσεις, ὡς καὶ ἡ ῥηθεῖται αὐτῇ Κοτινῶ-
 σα, δηλον. ἔτι γὰρ καὶ ἡ Ερεϊκῶσι λέγε-
 ταί, ἀλλὰ τὰς ἐν αὐτῇ ἐρείκας. Ἐ ἡ Μί-
 λητος Πιστυῶσι ποτε, ἀλλὰ τὰς πίτυς,
 ἐκλήθη. καὶ ἐν Αθλίωσι δὲ πολλοὶ τόποι
 ὁμοειδῆς ἐκλήθησαν, ὡς ἡ Ραμνῆς, ἀπὸ
 τ' ἐκεῖ ῥάμνων. Ἐ ἡ Ποντικὴ ἡ Κερα-
 ρῆς, ἀπὸ τ' φυτῶν τ' κεράσιων ἐκλή-
 τη. Ἐ ἀπὸ τ' μυρρινῶν, οἱ Μυρρινέσται.

2. Ὅτι μὲν τὰ Γαδεύονται ἐν Γυμνή-
 ταί, νῆσοι, ἔτι καλεῖσθαι ἢ διὰ τὸ

γυμνὰς ἔσθαι ἀγλαῖνας, καὶ τ' Ἀνδροφί-
 ἐκεῖ ἐξενεχθῆναι διὰ ναυαγίαν ἡνίκα
 Βοιωτῶν. ἢ ὅτι γυμνοὶ διάγουν εἰς αὐ-
 ἐκλήθησαν δὲ ποτε Ἐ Βαλιαρεῖς καὶ
 Ἰσθαῖται νῆσοι. ἄριστοι δὲ σφαιροῦν
 ἐν αὐταῖς, ὡς καὶ Ἀνδροφῶν ἱστρεῖ, ἐν
 δόνας ἀνὰ τρεῖς ἔχοντες ἐν τῇ κερ-
 διῷ καὶ Βαλιαρεῖς λέγουσιν, ὅ ἐστι σφαι-
 ρῶν, καὶ τῶν ἐγγύχων γλῶσσας. ἐπὶ
 ἡ ἔπειτα τινῶν εἶναι τὰς Γυμνῶν
 νήσους, ὁ Γεωγράφος δύο αὐτὰς ἡ-
 ὦν ἡ μὲν, φησὶ, μεῖζον, ἢ δὲ ἐλάττω
 εὐδαίμονες ἀμφὸς καὶ εὐλίμφοι μὲν,
 ραδῶν δὲ, ἡτοι πιτρώδεις, Ἐ τῶν
 κατὰ τὰ σῆματ' ἡ λιμνῶν. εἰ
 αὐταῖς ἀνδρῶν πρῶτοι πλατύνον-
 χιτῶνας ἐφύον. λέγεται δὲ καὶ περὶ
 τῆς κερμαδίνης πέραθεν πόρ-
 λαχιδῆς, ἀρρίων καὶ θήλειαν, ὥτως εἰ-
 γνήλιον πολλὴν καὶ ἐκλήθησαν, ὡς καὶ
 ἀνατρεῖται ἐξ ὑπονομῆς, καὶ ἐπὶ ὁμο-
 καὶ ἡναγκάσθησαν οἱ ἐκεῖ πρὸς αὐ-
 πρὸς Ραμναῖας διὰ χώρας αὐτῆς.
 δὲ γινώσκοντες καὶ ῥιζοφάγους οἱ λαχ-
 ἔς καὶ λιθηρίδας ἐκάλουν ἡνίκα.

3. Ὅτι ἐπὶ ταῖς Γυμνήταις νῆσοι
 Βῆστος ἐστίν, ἢ Ἡρωδιδανὸς ἐν τῇ
 περὶ σελῶν ὁμοῦ, Βῆστος ἀναγινώ-
 τῶντος ὁ κύκλος τετρακισίων σελῶν.
 ὁ Γεωγράφος φησὶν.

4. Ὅτι τῶν ἐν τῇ Λιγυστικῇ πε-
 μεῖζον νῆσοι μετὰ Σικελίαν, καὶ Σα-

Ibi Phœnicum hominum genus inhabitant,
Venerantes magni Jovis filium Herculem.

455 Atque hanc quidem incolæ, ætate priorum hominum
Dictam Cotinusam, vocarunt Gades.

Insulæ autem deinceps Gymnesiæ : prope vero Busus,
Sardiniaque latissima, & immensa in mari Cynus,
Quam quidem Corficam viri indigenæ appellant.

460 Nemoribus autem abundans nulla adeo ut illa. [sulæ,
Hanc autem post, Æoli sunt quæ circumiri possunt in mari in-

ἢ ἡ Κύρῳ. διὸ καὶ ὁ Διονύσιος εὐρυ-
πύλῳ καλεῖ τὴν Σαρδάν. ἰσχυρῶς τῇ
πληθυντικῇ εἶναι οἱ Κύριοι. τὴν
Κύρῳ ἐ Κορσίδα, φησὶ, καλεῖσιν, ἢ,
τὴν ἡν ἔ ἀντιγράφω, Κορσίκαν. καὶ
μὲν ἄλλοι φασὶ, Κορσίς καλεῖται, ἀπὸ
ἀρχαίας γυναικός. λέγεται γὰρ ὅτι νῆσος
τῆς Τροηνικῆς πλάγῃ Κορσίς διὰ
ἀρχαίας βελόνης. ὡς ἔ ἐ ὁ Διονύ-
σιος βεβαίως, Κορσίς λέγεται, διὰ τῆς
αὐτῇ κρήνης, ὅ ἐστι κρηφῆς ἢ ὀρέων.
γὰρ τῇ ὕλῃ, φησὶν, ἀμφιλαφῆς, ὅ ἐστι
πύλας, οὐ τις τὸν ὅσον εἰσέρχεται. ἀμφι-
φῆς δὲ κυρίως ἐπὶ τὸ διασπῆ, ἔ ἐστιν ἀμ-
φίπῳ λαοῖς. τραπεζῶν τῆς β εἰς
Μακεδόνων ἔδει, οἱ ἔ τὸν Φίλιππον,
ἀπὸ τῆς φασὶ. ἱσχυρῶς δὲ τι καὶ τὸ πο-
τε, ὡς ἔ πῶ. ἔ τὸ σπῆλος, διὰ τῆς
φῶ. ἱσχυρῶς δὲ ὅτι ἔ μόνον ἐπὶ διασπῆ-
λέγεται τὸ ἀμφιλαφῆς, ἀλλὰ ἔ α-
ὡς ἐπὶ πλῆθους, ἢ πυκνότητος. ὡς
οἱ ὅ ἐστιν βροντῆς ἀμφιλαφῆς, καὶ
φασὶς πῶ ἡνὰ τῶν ἀμφιλαφῆς.
τῶν μὲν ἱσχυρῶς. ἢ δὲ Σαρδάν, κατὰ
ἀρχαίους ἀντιγράφους, ἐκφέρεται ἔ διὰ
Σαρδάν. φησὶ γὰρ ὁ Γεωγράφος,
ἔχει Σαρδάνος ἡ Κύρῳ, ἢ καὶ Κορσί-
δα ὑπὸ Ρωμαίων λεγόμενη, τῆς
τῆς ἀρχαίας δὲ ἐστὶ, φησὶ, καὶ οἰκεῖται
αὐτῶν. ἔ οἱ κατέχοντες αὐτὴν ἡ-
λῶν εἰσὶν ἀγροῦντες, καὶ ἔ τινος βοσκῆ-
κατὰ τῶν, ὡς καὶ ἀνδραποδιζόντες,

“ ἢ σὺν ἀνέχονταί τῃ, ἢ ζῶντες ἀπει-
“ θῆκα καὶ ἀναισθησίᾳ τὰς ἔχοντας ἐπι-
“ τέλει. καὶ οἱ αὐτὲς κτώμενοι δε-
“ σπόται, εἰ καὶ τὸ τυχὸν τίμημα κατὰ
“ ἑκάστην ὑπὲρ αὐτῶν, ὅμως μετα-
“ μέλει αὐτοῖς ὕστερον. ἐκλήθη δὲ Σαρ-
δάν, διὰ Σαρδάνος ἢ Ηρακλέος ἀνο-
μείδη δὲ ποτε ἔ Ἰχθύος, ἐπεὶ ἔχει
ἀνθρώπων ἐπὶ ὀργῇ τὸ χῆμα. ἀκίδη
δὲ ποτε καὶ ὑπὸ Ἰσχυρῶν, εἴτα ὑπὸ Ηρα-
κλείδων, μετακίσαντες Ηρακλέος ἐκεί-
νης τῆς Θεσπιάδος καὶ ἡνὰς ἔ Καδμείων
ἔ τῆς Λοκρῶν. εἴτα ἀκίδη καὶ ὑπὸ Καρ-
χιδονίων. διὰ δὲ ταύτης ἔ Σαρδάνος,
ἔ ὁ παροιμιώδης λέγεται κατὰ ἡνὰς
Σαρδάνος ἢ Σαρδάνιος γένος, πῶ δὲ ἐν
τῇ Οδύσειᾳ γέγραπται.

5. Ὅτι τὸν Αἰόλον (πῶ δὲ Ζητήτιον
ἔ εἰς τὴν Οδύσειαν) φιλοξέον βα-
σιλέα λέγει, καὶ Ἰπποτάδην, ἀρχαί-
ως Ομήρῳ καὶ χορηγὸς ἔ εἰς αὐ-
τὸν ἐπαναλήψῃ, διὰ τῆς πῶ αὐτῶν θρύλ-
λον. λέγει δὲ Δαυμάτι δῶρα λαχέει
αὐτόν. πῶ δὲ ἐστὶν, ἀνέμων κρηφῆς, ἢ
γενεὴ κυρίως, κλονιόντων τῶν ἰσχυρῶν
τῶν. ἔ ὅτι αἱ ἔ Αἰόλας πτόδρομοι ἐν αἰ-
λῇ ἡσσοῖς ἐπτά εἰσι, ἐπάνω μὲν, φησὶν, ἀν-
δράσι Πλωταῖ, τῆς πῶ φερονύμως κα-
λεμένης Πλωταῖ. ἔ ὅτι μετακινεῖται,
ὡς ἡ Δῆλος ποτε μετὰ δέσεται, ἀλλὰ οἱ,
ὡς πτόδρομοι, μίσση, φησὶν, ἔχεις πῶ
εἰπλοὺς ἀμφιέλικτοι, τῆς πῶ ἀπῆλ-
ται.

Æoli Hipprotadæ, hospitalis regis,

Æoli, qui miranda inter homines sortitus est munera,

Imperium ventorum turbantium quiescentiumque.

65 Septem autem ei illæ sunt, cognominatæ ab hominibus Plotæ,

Eo quod mediam circumnavigationem habent circumflexam.

Trinacia [Sicilia] autem post has, super solum Aufoniorum

Extenta est, latera super tria stans:

Promontoria vero ei, Pachynusque, Pelorisque, Lilybeque.

70 Sed enim Lilybe quidem ad flatum zephyri [nem]

Prominet, Pachynus vero ad orientem, ad urfas [septentrio-

Ventosa Peloris, in Aufoniam spectans.

Hujus quidem ad boream pernicioſa nautis via,

ἐπὶ κείτῃ δὲ ποτὶ ἡ λίξις καὶ ἐπὶ
ἐπὶ γὰρ καὶ τὰς παλαιὰς, Πι-
λὸς, ὅπως εἶδον, χύμης μιγαλῶ-
ν δὲ καὶ Πιλωρὶς ἀπὸ τὸ μέγε-
θος λέγεται. καὶ ταῦτα μὲν ἔσται. 5

Γιαυράφου λέγει ὅτι ἀπὸ Τελ-
λας Θρινακίᾳ προσσηροῦν, με-
μνησμένον εὐφανότερον. λέγει δὲ
διαρμὰ εἶναι. ἀπὸ Παχύνος τοῦ
ἄρκου, ὡς τὸ σῶμα τῶν Πι-
πυρῶν Αλφειῶν, τὰ δὲ ἀπὸ τῆς
καρχηδονίας τελευτήσαντες αἱ φ. καὶ ἡ
ἐνδοκίαντων λέγεται ἀπὸ σκο-
πῆς ἀπαιγνέμεν ἱστὶς ἐν Λιλυθαίᾳ
ἀριθμὸν τῶν Καρχηδόνων ἀναγ-
νῶν σκαφῶν. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ Διόδω-
ρος μόνον ἀκρωτήριον Σικελίας
τὸ Λιλυθαίον, ἀλλὰ καὶ φέρει τὸ αὐ-
τὸ ἱστὶς ἔσται καὶ ἡ μόνον, καὶ πόλιν 20
φέρει τὴν ὁμώνυμον.

Ὁρα γὰρ ὅτι καὶ ἐνταῦθα ἐν τῇ
παλαιᾷ δὲ ὑπὲρ πέδον Αὐσόνων, τῇ
προσῆκει συνήδως αὐτῷ ἐπὶ τῇ
ἐνδοκίαντων. νοτιωτέρα γὰρ ἡ Σικελία
τῇ Αὐσόνων ἡπειρὸς ἢ ἐκεί-
νη, ὡς ἐρηγῆσται. ἄλλοι δὲ φασιν
Θρινακίαν λέγεται, ἀπὸ τὸ εὐκρίαν

ἡρίδων· ὅπερ ἀπείδει τῇ τῶν παλαιῶν
δόξῃ. καὶ γὰρ δοκεῖ τοιαύτη γήματ' εἶναι
ἡ Σικελία. Σιγύλλαι δὲ φασιν ἀπὸ Τελ-
λας βυγῶν κληθῆναι, ἐπὶ ἔσται,

— ἢ ἐκ τῆς Τελλας ἡρώς,
Υἱὸς ποταμῆδαι Πρωτοδῶν.

3. Ὁπὸς βορέων τῇ Σικελίας ὁλε-
θρία ἱστὶς ναύταις κέλευθος, γενὴ τε, σκολιὰ
τε ἐκ ἀγέτος ὅπως ἡ γήλαστα, φασὶν, συρ-
μένῃ καὶ παῖδος Εὐρείπης, μακρῶς περι-
τρέμεται σιγίλλαι, ἢ τε παρασημασ-
ταῖς πέτραις. ἐμφράζει δὲ τῇ Σικε-
λικῇ ἐν ἱστὶς ἐπὶ τῇ περὶ τὸν ἐνθα-
καὶ τὸ τῇ Χαρυδῶντος ὁ Ομηρικὸς μῦθος
γίνεται λέγει παῖδ' ὅ, καὶ τὸ τῇ Σκύλ-
λης κακῇ. ἐπὶ γὰρ ῥωδῆς καὶ ἔτ' ὁ περὶ
μῦθος καὶ αὐτὸς μὲν δὲς ἐκείτης ἡμέρας
μεταβάλλει, ἐπὶ ταῖς δὲ τὸ ὅλον νυχθί-
μερον ὁ αὐτὸς Εὐβοίαν Εὐρεῖαν. αὐτὸν
φασὶν ἀπὸ τῆς ψαύτης τῇ Αρκετοῦ τῆν κα-
ταλύσαι τῇ βίον ὅπως ἐν Εὐβοίᾳ Ἀρέ-
θου, ἐπὶ γὰρ ἐν Χαλκίδι, ὡς ἢ καὶ Εὐβοί-
κὸς Εὐρεῖκος, Χαλκιδικὸς λέγεται. ταύ-
της γὰρ τῇ Χαλκίδος οἱ πολῖται ἀνδρείοι
ἐστῆσαν. αὐτὸν ὡς χρηστὸς ἱστὶς
ἐξέτισεν,

Ἰππον Θεσσαλικῇ, Λακιδαιμονίαν
ἐν γυναικί,

Αἰδρας

- Στεινή τε, σκαλίη τε καὶ ἄρατος· ἤχι θάλασσα
 475 Συρομήνη μακρῇσι πείθερέμεται ἀπιδάδεσιν,
 Αονίω¹ τμηθεῖσαι πολυγλώχινι σιδήρῳ.
 Πρὸς δὲ νότον Λιβυκὲς τε πόρος, ἔ Συρτιδ² ἀρχὴ
 Τῆς ἐτέρης·² ἐτέρῳ δὲ ἂν ἰδοίς, πεσπέρωσε περήσας,
 Εσπερίην· τ³ πρόσθε δύο νησίδες ἔασι,
 480 Μῶνιγξ καὶ Κέρκιννα, Λιβυτικὸν ὄρμον ἔχουσι.
 Αλλ' ὅπῳτ' Αδριάδος σκαῖον πόρον ἀμφιτελής
 Εἰσελάσεις ἐπὶ νηὸς, Ἰηφυγίῳ ἐπὶ γαῖαν,
 Δῆεις ἰφθίμης³ Διομήδεος αὐτίκα νῆσον,

Ἄνδρες θ' οἱ πίνουσιν ὕδωρ ἱερᾶς Ἀρι-
 δάσης.

τῆς Χαλκιδίας λέγειν ὁ τοῖς τ⁴ χρη-
 μὸς Ἀριδασίας, καὶ τῷ ἐξηγήσει τῶν
 πηλαγῶν. οὐκ εἰς γὰρ ἐπὶ τὸ τοῖς τ⁵
 χρησμοῖς Ἀριδασίας. δεῖ γὰρ εἰδέναι ὅτι ἔ-
 μία ἡ Σικελικὴ, ἀλλὰ πολλὰ εἰσὶν Ἀ-
 ριδασίαι, ὡς καὶ Χαλκιδίς, καὶ Εὐβοία,
 καὶ μὲν ἔ πορθμοὶ ῥώδες καὶ τὸν Σι-
 κελικόν. ἂν τινων πορθμῶν ὁ κατὰ τὸ
 Βυζάντιον ἔκρινεν ἔχει μόνον, ἔ μὲν καὶ
 ἀνακαμψιν. Ἰππάρχ⁶ δὲ ἱστρεῖ καὶ
 μὲν ποτε ποιεῖσθαι αὐτὸν, ἤγειν ἱστα-
 σθαι. καὶ αὐτὸν δὲ ἱστρεῖ, ὅτι τῶν δύο τῆς
 Σικελίας πορθμῶν ὁ μὲν πρὸς τῇ Ἰτα-
 λίᾳ, ὁ βόρειος, πρὸς τῇ Ἰτα-
 λίᾳ ἔρεθται, ἐπὶ τῇ Ἰταλίᾳ ἱστρεῖται. πορ-
 τῶν γὰρ τ⁷ γῆς διέχει τὸ στενότερον, καὶ γὰρ
 καὶ ἡ μέρ⁸ τ⁹ Ἐβλησσόντα, ὡς πρὸς
 εἰρηται. ὁ δὲ πρὸς τῇ Καρχηδονί, ὁ νό-
 τος, ὁ δὲ Διουσίαις ἐπὶ Διούλιον, ὡς
 πρὸς ὀλίγῃ μέρεσσιν, σταδίον αἰ¹⁰ φ'. ὅν
 Λιβυκὸν πόρον καλεῖ Διούσιον.

Ι. Οὐκ ἡ Σικελία χερρόνησός ποτε
 ἢ συνεχὴς καὶ τὸν ἰσθμὸν τῇ τ¹¹ Αὐσ-
 τῶν γῆ· σισμοὶ δὲ ἔν¹² τ¹³, ὡς εἰκός,
 ἔξασις συμπίπτει, καὶ τ¹⁴ ἰσθμὸς ἀφ-
 χότος, εἰσπίπτει φασὶ τὴν παρὰ ἰσθμὸν
 θάλασσαν, καὶ μεταλαβήσασιν ἴσθμ¹⁵ νῆ-
 σαι τῷ Σικελίᾳ, ἔ πολλὸ ἀφ' αὐτῶν τ¹⁶

χέρου διέχουσι. ὅθεν καὶ μὲν τ¹⁷ φη-
 ταί, τὸν Ποσειδῶνα, εἰς ἐπιστά-
 τοις σισμοῖς, ἀποτρεῖν τὸν ἰσθμὸν
 καὶ πολυγλώχινι σιδήρῳ, ἔ παρὰ
 γαλῆν τὴν ἐκατέρωθεν ζωνυκῶν
 τὴν θάλασσαν. ἔ τῶν νῆσων ποιη-
 τῶν χερρόνησος, καὶ ὁμοῖον Ἀρι-
 δά τ¹⁸ Αἰόλῃ παιδί, ὡς ἂν ἔχει τὰ
 οἰκῆν ἀσφαλῶς, ἀπὸ τ¹⁹ τ²⁰ ῥηθείης
 ὡς πρὸς εἰρηται, καὶ τὸ ἐκεῖ λέγεται
 νομασθῆναι Ρήγιον κατὰ π²¹ καὶ τὸ
 ἡμῖν, τὸ Θρακίον. ἔ αὐτὸ γὰρ ἐπὶ τῷ
 δὲ ῥήξει νομασθῆναι τινος εἶναι
 ἢ ῥήξεως ἢ λίμνης τῇ ἐγγὺς θάλα-
 ῃς ῥήξεως διεκομίσσεται. τοῖς τ²²
 πατρί²³ ἔ τὸν Ἐβλησσόντον ἱστρεῖται
 ὡς πρὸς εἰρηται. ὁ δὲ Γενναῖος
 φησὶν ὅτι πιστεύεται τὴν Λιβυκὴν
 ῥωγῆναι τ²⁴ Ἰδῆς, ὡς ἔ τῇ Σικελίᾳ
 Ρηγίης, ἔ τὴν Οσσαν τῇ Μακιδονίᾳ
 Ολύμπῳ· ὡς μιστὶν ἔκτοτε διήλθον
 Πάριος. καὶ τὴν Εὐβοίαν δὲ γῆν λιπ-
 Εὐρίπῳ καὶ τῷ Βοιωτίας ἀκτῆς ἐγγὺς
 κατὰ ἡς φησὶ ποιητής. πολυγλώ-
 χῳ δὲ σιδήρῳ τῇ τ²⁵ Ποσειδῶνι καὶ
 τεύαναι, καὶ τῆς παλαιᾶς, ἀπὸ
 τεύγλῳ, τῆς ἀκίδας ἔχουσι. ὡς
 περ καὶ πρὸς τὴν π²⁶ εἰρήν²⁷ ὅτι εἰς Ἀσίαν
 λὺς ἀκίδας· ὡς αὐτῆς ἐρμῶν
 30 σι, τερματὸς γὰρ κόλπος ἐρμῶν

Angustaque, & obliqua & intractabilis: ubi mare
 75 Tractum longos fremit circa scopulos,
 Aonio scissum multas cuspides habente ferro.
 Ad austrum autem & Libycus meatus, & Syrtidis initium est
 Alterius: alteram vero videas, ulterius ubi trajeceris,
 Occidentalem: quam ante duæ parvæ insulæ sunt,
 80 Meninx & Cercinna, Libysticum portum habentes.
 Verum quum Adriatici finistrum alveum maris
 Intraveris in navi, Iapygiam in terram,
 Invenies fortis Diomedis confestim insulam,

ὡς ταῦτον ὃν εἰπεῖν, πολὺς ὠκεανὸς, 5
 τραστοὶ ἐξ ὠκεανοῦ κόλποι. εἴ τι γὰρ
 μαφασί, τῷτο ἔ πολλαῖ· ἔ μὴν καὶ ἀνα-
 λυεῖ, πολλὰ, ἐξ ἀνάγκης καὶ τρεῖς. ἔ γδ
 ἡρῖφει ὁ λόγος. αἰνιτίζεται δὲ, φασίν,
 εἰρηνα πῶς τρεῖς τ' ὑδάτων ποιότη-
 τη ἀλμυροῦ, οἷα ἐστὶν ἡ τ' θαλάσσης·
 γλυκεῖαι, ὅποια ἡ τ' ποταμῶν· ἔ τὴν
 ἡλὴν, τὴν τ' λιμνῶν. τὰ γδ πικρὰ
 ἐξ ὧν, καὶ εἰ π. π. ἄλλο τοῖσιν, ἔ
 10 σολογισίον, ἀπὸ τῆς ἀπείρου. Λοῖον δὲ
 ἔστι λέγειν, ὡς εἰς π. εἴποι Βοιωτῶν.
 καὶ γδ ἴστος βάροισιν, οἰκιστὴν ποτε
 διωπία· ἐντα Ποσειδῶν ἐπιμῆτο, καὶ
 ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐστὶν ὁ Λοῖον· σίδηρον.
 15 τ' γδ μέγισται ὁ Χαλκιδεὺς με-
 τήρηται, ὡς εἰς τῆς ἐξ ὧν εἰρήσεται.
 20 α. Ὅπ. ὡς τὴν ἐπὶ τῆς Σύρτιν,
 κακῶν δηλαδὴ, δύο νῆσαι, Μή-
 νιν καὶ Κερκιννα. Λωτὶ φάσιν ὅτι γὰρ ἔ
 25 τὰ λέγονται, καὶ μέγισται ἡ Μῆνιν, ἔ
 καὶ βωμὸς Ὀδυσσεύς, ἔ λωτὸς πο-
 τῆς ἔ φησιν ὁ Γεωγράφος, δέν-
 τὸ καλὸν λωτὸν, ἔχον ὑδρῶν
 πόν. ὡς ἔ ἰστέρι πολλὰ ἔ Αἴθι-
 30 ὃν· μέγισται δὲ ὡς αὐτὴ ἔ εἰς
 εἰς τὴν Ὀδυσσεύς.

Ἀδριατικὴ ἐστὶν θαλάσση, ἐπ' αὐτῆς τὰ
 εἰσελαύνοντι ὡς τῇ Ιαπυγίᾳ· ἐντα
 ἔκκειτο Διομήδης, διαχθονὶς οὐ τ' πα-
 5 τέρειδ'· Ἀφροδίτης χολῶ· οἷα τρωδεί-
 σης ἔσ' αὐτῇ εἰς τὴν κατὰ τὴν Τρεῖαν
 πολέμῳ, κατὰ φησὶ καὶ Ομηρῷ. Ἰστέον
 ὅτι ὁ μὲν Ποιητὴς σφωροῖα τι εἶδε τὴν
 ἔ Διομήδης γυναικὴ τὴν Αἰγιάλειαν,
 καὶ ἐδὲ διαχθῆναι τ' Διομήδην ἰστέρι.
 10 ἄλλοι δὲ ἰστέριον ὡς ἡ Ἀφροδίτη εἰς τὴν
 κατὰ τὴν Τρωϊκὴν πολέμῳ ἀνέπεισε τὴν
 Αἰγιάλειαν (ἢ καὶ κακῶς φησὶ ἔσ' ἔσ-
 λει) μιχθῆναι Σθένει καὶ τῷ ἔ Κομῆτι·
 ὑφ' ὧν καὶ ἐξωθεῖς μετὰ τὴν νῆσον ὁ Διο-
 15 μῆδης, εἰς Τραχίνας ἢ Τηλείους Ἰσθμῶν
 ἦλθε πλαιήτης, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν νῆσον
 ταύτην, ἐστὶ δὲ τὸ μὲν Τραχίνας, ταυ-
 τὴν τὰ παρ' Ομήρῳ πολυδάκτυς, ὅ ἐστι
 πολυλιτανόυς· ἔ Τεῖαν, ἀπὸ τῆς πο-
 20 λυ ληφθέντ'· ἀντιστοφῶς τῷ ὡς μι-
 κροῦ ἢ ἡνέπ πολυγλώχινι. οὐκ εἰ γδ πάλιν
 τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς Τεῖας ἐγένετο δριφ-
 μῶς, ὡς ὡς εἰρηται. ἔ τοῖσιν μὲν τὸ
 Τραχίνας, τὸ δὲ Τηλείους, τὸς ὑπερο-
 25 εῖς ἀπλοῖ· καὶ τῆς, ὅ ἐστι πόρῳ, ὡς
 τὰ ἀκεῖνα ἀπὸ τῆς. οὐκ εἰ γδ ἡ ἐπὶ τῇ
 εἰς Ἰσθμῶν καίται. ἄλλοι δὲ δύο ἰστέρι
 πῶς ἔ Διομήδης νῆσος, λέγοντες καὶ ὅτι
 30 τ' ὡς τὴν θαλάσσην ταύτην διωσείας
 ἔ Διομήδης ἔ καὶ Διομήδης νῆσος με-
 Τραχί,

- Ενθ' ἦρως ἀφίκανε, χαλεψαμένης Αφροδίτης,
 485 Ὅπότε τρῶλ' ἰσίων μετεκίανεν ἔθνη Ἰθέρων,
 Ἡς ἀλόχῃς βελήσι κακέφρον' Αἰγιαλείης.
 Εξείης δ'ε, πόροιο πρὸς αὐγὰς Ἰονίοιο,
 Αψύρτῃ¹ νήσων ἀναφαίνεται ἀσπετος ὀλκός·
 Τὰς ποτε Κόλχων ἦες ἐπέδραμον, εὖτ' ἐμόγησαν
 490 Ἰχνια μασεύοντες ἀλήτιδ' Αἰητίνης.
 Εξείης δ' ἐπὶ τῇσι Λιδυρνίδες ἐρρίζωνται.
 Πρὸς δ' ἐνότον² μὲν δρυμὰ Κεραυνία νῆϊ θεῶσῃ
 Νησί κεν φαίνονται περαιόθεν Ἀμβρακικήων,
 Καὶ λιπαρὴ Κέρκυρα, Φίλον πέδον Ἀλκινόοιο.
 495 Τῇ δ' ἐπὶ, Νηρικίης Ἰθάκης ἔδος ἐσηρακται,
 Νήσων τ' ἀλλάων, ὅσας τ' ἀπὸ³ Χαλκίδος ἔρπων
 Δίνης ἀργυρέης Ἀχελώϊος ἀμφὶς ἐλίσσει.

τύρια, καὶ ὁ παρ' ἑπτοῖς αὐτῷ ὀλκός
 ἱππῶν, ὡς ἔρρηξ, θυόμην. ἥ δὲ δύο
 τέτων νήσων τῶν μὲν οἰκεῖσθαι φασιν,
 ἢ καὶ μεμνηθεὶς δεκεῖ ὁ Διονύσιος· τῶν
 ἢ ἔρημον εἶναι, ἐν ᾗ ἔστι τὸν Διομήδεω
 ἀφανισθῆναι λέγουσι, καὶ τὸς ἱταίρους
 καὶ ἀπειρωτοῦ, ὡς ἔστι ὁ Λυκοφρόν
 φησὶν.

1. Ὅπ' αὖθις ἀναπλάς τ' Ἀδριαδῶν
 ὁ τῶν Αψύρτῃ νήσων ἀσπιδῶν ὀλκός
 ἀναφανταί, ὁ ἐπὶ αἱ Αψύρτιδες νῆσοι,
 ὡς οἱ Κόλχοι, φησὶν, ἐπιδραμον, πᾶσι
 Μηδείας ἰχνη μασεύοντες, ἦτοι ζητῶν-
 τες, καὶ κατεδράκοντες, ὅτι τῷ Ἰάσωνι
 κατ' ἔρωτι ἠκολούθησαν ἢ καὶ μὴ συν-
 λαοῦντο ἐκείνοι ἐξουσιώσαντες, ἀλλ' εἰς κε-
 ρὸν μετῴσαντες, ἄκησαν ὑπὸ ἀμνηστίας
 ἐκεῖ. καὶ γὰρ ἢ αὐτὰς εἰς Κολχίδα νοση-
 σαι, εἰ μὴ καὶ τὴν Μήδειαν ἀνακομίσσεται.
 ἔτω γὰρ ὁ Αἰήτης ἠπειλίσσεται ἀνομιάνη-
 σαι ἢ Αψύρτιδες αἱ νῆσοι, ἀπὸ Αψύρτῃ
 ἀδελφῆς Μηδείας· ἐν συνδιάνηται ἐλθεῖν
 διόφθειρην ἢ Μήδειαν μελεῖσθαι πρῶτον, καὶ
 τῇ θαλάσῃ πᾶσι τῶν σαρκῶν ἐπισπείρασαι
 τμήματα. Ὁρᾷ δὲ ὅτι τὸ ἰχνη Μήδειας,

ἀγείας εἶπεν, ὡς ἐπὶ διωκτῶν
 ἰχνηλατῶν θηρῶν. ἐπὶ δὲ ἔτω
 σμινὸς ὁ λόγος. λεληθὸς γὰρ ὡς
 εἰσὶν σκαπτεῖ αὐτῶν ἐπὶ τῇ
 τῇ ἀδελφῇ. Σημείωσται δὲ καὶ τὴν
 καὶ ἐπὶ νήσων λεχθῆναι. ὡς ἔστι
 ἐπὶ ὄρει, ἐπὶ ἐπὶ ὑδατος μένει
 ταὶ ἢ λίξις.

2. Ὅπ' αὖθις Κεραυνία δρυμὰ
 νότον αἱ τ' Ἀμβρακίαι φαίνονται
 σαι, καὶ ἡ λιπαρὴ Κέρκυρα, φίλον
 Ἀλκίον, τῇ καὶ τῇ ἰστορίας ἐκεῖ
 λυμῶν βασιλεύοντος· ἐφ' ᾗ, τῇ
 μὲν ἢ Κέρκυραν, τὸ τῆς Ἰθάκης
 ἐσηρακται· ἢ ἔστι Νηρικίην λέγει,
 ὡς Νηρικίην ἔχουσι ὅρ' ἀπὸ κατὰ
 (ἐκεῖνο γὰρ ὁ Ποιητὴς Νηρικίην λέγει
 τῇ τ) ἀλλ' ὡς Ἡπειρωτικῇ. τ' Ἡπείρου
 γὰρ πόλις καὶ τὸ Νηρικίον, ἢ λεγόμενον
 καὶ, ὡς ἐπὶ τῇ Ὀδυσσεύς, ὡς εἶρηται
 ἀφ' ὅθεν ἢ Ἡπειρὸν. εἰ καὶ τῇ Λεπτοῦ
 καὶ, ἀπὸ πάλαιος, ὡς οἱ Σχολιασταὶ
 γασσι, ἀφ' ὅθεν τῇ Ἡπείρῃ τῇ
 τῶν πόλιν, ὁμαλῶν τῇ Ἰθακῇ
 οἱ Ἀμβρακίαις ἢ, Ἡπειρωτικῇ

Quo heros venit, infensa Venere,

85 Quando peroptatorum adiit gentem Iberorum,

Suæ uxoris consiliis malevolæ Ægialææ.

Deinceps autem, maris ad ortum Ionii,

Apfyrti insularum apparet immensus tractus:

Quas olim Colchorum filii incurfarunt, quando defessi fuerunt

90 Vestigia indagantes vagabundæ Æetines.

Deinceps autem post has Liburnicæ sitæ sunt.

Verum ad austrum post saltus Ceraunios navi currenti

Insulæ appareant, ex ulteriori loco, Ambraciotarum,

Atque pinguis Corcyra, charum solum Alcinoi.

95 Post hanc autem, Nericiæ Ithacæ sedes fixa est,

Insularumque aliarum, quotquot è Chalcide labens

Vorticibus argenteis Achelôus circumdat.

ἐπὶ Ἰθῆν. ἔτω δὲ λέγονται ἢ ἀπὸ
μυθολογίας τῆς Αὐγείας θυγατρὸς, ἢ ἀπὸ
μυθολογίας τῆς Θαισρωτῆ. ἀφ' ὧς ἔο
λατῶν Ἀμφορακίωνος, καὶ πόλις Ἀμ-
φρακία, ὡς ἀπὸ Θαισρωτῆς ἢ Θαισρω-
α χώρα. τὸ δὲ Ἀμφορᾶς εἰσὶν οἱ ἀρχαῖοι
ποταμοὶ Διὰ τῶν πελάγεσσι, καὶ Διὰ τῶν
καὶ τῶν χωρῶν Ἀμφρακίαν, ὡς καὶ
ἐν τοῖς πῦν Βριτανικῆς, Περσικῆς.
λέγουσι δὲ ἢ Διὰ τῶν β. γραφῆ. λιπα-
ρὸν δὲ τὴν Κέρκυραν λέγει Διὰ τὸ πο-
ταμὸν τι καὶ εὐχρηστικὸν ὅπως ἐμφαίνει
ἐν τῇ Οὐδυσσεύς οὐ Ποιητῆς. τὰ δὲ πα-
λαιὰ ὁλοκλήρως, καὶ πολλὰ δὲ ἐστὶν ἀντι-
παρὰ ἐμφαίνουσιν ἀμφιπλοῶντες ἔχον πα-
λαιῶν παλαιῶν τῶν τῶν νῆσος ταύτης
ἀπὸ λέγεσθαι γὰρ καὶ Διὰ τῶν ο
Κέρκυραν. Κορινθίων δὲ ἐστὶ κτίσμα ἢ
Κέρκυρα, καὶ νῦν ἔστι ποτὶ, καὶ πολλὰς
λεῖες καὶ νῆσος ὥστε. ἔστι ναυτικὸν ἔχει
τὸ, ὡς καὶ ἐν τῇ Περσικῇ πολέμῳ οἱ
Κέρκυραῖοι ναῦς. ἔ. ἐπὶ πλοῦσιν, ὅτι τὸ
ἐπὶ πολέμῳ εὐλαχέμενοι, οὐ-
τὸν ἔρρηξ, οὐτὲ τῇ Ἑλλάδι ἐπὶ ἡγήθησαν,
καὶ τῶν βοήθειαν ἀντιπλοῦντο. ἡρημῶν-
25 σὺν τὸ ὄνομα.

ἢ ἢ αὐτῆς, ὡς καὶ ἐς ἑαυτῶν παροι-
μίαν ποιεῖν, Εὐλαχέμεν Κέρκυρα, χεῖρ
ὅπως γέλης. δύο δὲ Κέρκυρα. ἢ τὴν Φαια-
κίαν, ὡς ἐν τῇ Ἰονίᾳ κόλπῳ, ὡς ἢ καὶ τῇ
Διονυσίᾳ νῦν ὁ λόγος, ἢ καὶ Φαιακία
καλεῖται, καὶ Σχερία, καὶ Δρεπανον, καὶ
Αργῶ. καὶ αὕτη μὲν μία. ἐτέρα δὲ
Κέρκυρα ἐστὶς τῇ Ἰονίᾳ, Διὰ τῶν ο, μὲν-
λίαν λεγόμενῃ Κόρκυρα, ἢ καὶ Μέλαντα
καλεῖται. δύο δὲ λιμνῆς ἢ Φαιακίαν
ἔχει, ὧν ἡ μία Αλκινόου λέγεται. Ἰ-
στοῖσι δὲ ὅτι οἱ Κέρκυραῖοι παρὰ Ἰουί καὶ
Κέρκυρας λέγονται, ὡς ἔ. Ἰλνυρῆς, οἱ
Ἰλνυρῆες καὶ οἱ Ἀστυρῆες, Ἀστυρῆες ἔ. οἱ
Ἰσχυρῆες, Ἰσχυρῆες. ὡς ὅτι Αἰλιανὸς
λέγει, λέγουσι δὲ ἔ. οἱ ἀστυρῆες, καὶ Ἰ-
σχυρῆες τῇ Ἰωνίᾳ. εὐρύνεται δὲ καὶ οἱ πολὺ-
ποδες, λεγόμενοι πάλυπτοι.

3. ὅτι Χαλκίς ἐστὶν Αἰτωλίας,
ἀφ' ἧς ὁ Ἀχιλλεύς ἐρπει δὴτας ἀργυ-
ρείας. εἰσὶ δὲ ἔ. ἄλλαι Χαλκίδες, ὅσην
ἀλλῶσιν, ἢ πόλεις. οἷον ἔ. ἡ κατὰ Εὐ-
βοίαν, ὡς καὶ ἐν τῇ βραχέων ἐρρήξ πλε-
τύτερον ἔ. ἡ Θερρακικὴ, ἢ καὶ μίχρη νῦν
σὺν τὸ ὄνομα.

Multæ vero Amnifi [*Creta*] magis boreales conspiciuntur,
Ægylaque atque Cythera, Calauriaque aspera:

Carpathus item alia in parte ad occasum. prope autem ipsam
Creta honorata, Jovis magni nutrix,

Magnaq; pinguisque & bona pascua habens: quam super Ida,
Ida pulchricomis sub quercubus eminus virescens.

Atque hujus quidem magnitudo ingens. ex adverso autem oræ

τῆς λαγῶν, καὶ τὸν ἡγεμονίαν ἐπα-
νὲν ἔξωθεν ὡς καὶ ἡ παροιμία δηλοῖ ἡ
λαγῶν, ὁ Καρπάδιος τὸ λαγῶν. Κρή-
νη δὲ πόλις μέγιστη, καὶ τὴν περὶ
ματτα, Γόρτυνα, Κυδωνία, καὶ Κνωσ-
ς, βασιλείαν Μίνω, ἥτις καὶ Κέρατος
ἐκείνη, ὁμοιουμένη ποταμῷ τινι πε-
ρὶ τὴν Μίνω δὲ περὶ τὴν νῆσον
μέγιστον νόμοις καὶ πολιτείαις, καὶ πό-
λεως σωεπισμοῖς. εἴρηκε δὲ περὶ αὐ-
τὴν ὁ Ὀμηρὸς ἐν Ὀδυσσεΐ, καὶ γέ-
νηται ἐκεῖ ὅσα εἶδε. Ἰστέον δὲ ὅτι
τὸ εἰπεῖν βορείοτεραι νῆσοι Κρήτης,
ἡ περὶ Ἀμνισὺν εἶπεν ὁ περὶ Κρήτης,
ἡ μέγιστος δηλώσας τὸ ὅλον. μέγιστος γάρ
Κρήτης ὁ Ἀμνισὺς, ἐνταῦθα καὶ ἀπὸ τῆς
ἀπὸ τῆς, ὡς ἐν τῇ Ὀδυσσεΐ ὁ Ποιη-
τὴς εἰρεῖ.

2. Ὅτι ἀντικρὺ τῇ Αἰγυπτίας πέζης
ἐν τῇ Δέλτῃ βορείᾳ κρηπίδος, ἡ
πῶς, ἡ βάσις) ἡ Ρόδος καίται, ἡς
ἐκείνη περὶ τὴν ἐν τῇ ἀναγκασίᾳ εἰκο-
πὲρ ἢ πόλις Λίνδος, ἡ καὶ μέγιστος
περὶ τὴν πόλιν Λίνδος, ἀφ' ἧς πλοῖα Λινδι-
ται δὲ καὶ Ἰηλουσός, ὁ Κάμειρος,
ἡ γὰρ γὰρ γὰρ, περὶ ἀντιδιασπλῆν
πῶς. ὁ γὰρ Κάμειρος τὸ κύριον διὰ
τῆς γὰρ γὰρ. μετ' ἢ περὶ ἀνα-
πῶς, ἐν ἀρχῇ τῇ Πανφυλίων πα-
πῶς, εἶδον τὴν τῶν Πατέρων μεγίσ-
την, αἱ Χελιδόνια πῶς νῆσοι
πῶς, πῶς τοῖς μέγιστοι, διέχε-
ται ἀλλήλων ὅσον πέντε περὶ τὴν, τὸ δὲ
πῶς πῶς ὡς ἐξασπιδίων ἀφ' ὧν οἱ
πῶς ἀρχαὶ τὸ πῶς πῶς ὡς τῇ

Ταῦρον, ἀρχομένην τῇ ἀληθείᾳ ἀπὸ τῇ
τῶν Ροδίων περὶ τῆς. Ἰστέον δὲ ὅτι Ἡρω-
δῶτης ἐν τῇ περὶ τῆς περὶ τῆς, Χελι-
δόνια ἀναγκάσκει ἐξυπνάς, ὡς περὶ
πῶς. Πάτεραι δὲ, κτίσμα Πατέρων,
πόλις μεγάλη, περὶ τῆς περὶ τῆς
πλατύτερον. ἡ δὲ Ρόδος ἀλλὰ τι ἔχει
πῶς, ὁ τὸ πῶς ἡλὶς δὲ Κολοσσόν,
Χάρητος ἔργον, ἀνδρὸς Λινδίου, πῶς
ἐξυπνάσκει καὶ ἡ ἐν αὐτῷ ἐν τῇ περὶ
πῶς, ὡς ἐπὶ τῇ πῶς πῶς
ἀπὸ τῇ γὰρ τῶν. πολλὰ δὲ ἄλλα εἴχεν
ἡ Ρόδος ἀγάλατα, ὧν τὸ πῶς καὶ
μικρὰ δὲ ἐν ἐμψυχον ἀντιπῶς οἱ πῶς
πῶς ἀλύσιον ἐδίδμεν αὐτῶν, καὶ κα-
ποῖν πῶς καὶ πῶς πῶς πῶς πῶς
πῶς ὡς καὶ τὴν νῆσον ταύτην ὡς μόνον τῶν
μεγίστων Κολοσσῶν σημειώται, ἀλλὰ καὶ σμ-
κροπῶν τινὶ περὶ τῇ ἀντιπῶν ἐκεῖ
ὁ καλὸς περὶ τῇ, τὸ πῶς Πρωτοφύκτος
ἐν τῇ πῶς πῶς, διὰ τῇ ἀντιπῶν
πῶς πῶς μέγιστον Κολοσσόν, καὶ Κολοσσαῖς
ὡς ἐν μεγάλῃ παρασῶν ἐκαλεῖτο οἱ
Ροδῖοι. λέγεται δὲ ὁ ναῦσταθμα ἔχειν
ἡ Ρόδος κρυπταὶ καὶ ἀπὸ τῇ πῶς πολ-
λοῖς, καὶ τῇ κατὰ τῇ αὐτῇ πῶς
πῶς εἶναι τὴν ζῆμιαν. ἐκλήθη δὲ ποτε,
πῶς, Ὀφίῃσα. εἶπε Τελχίς, διὰ τῆς
ἐν Κρήτης Τελχίνας οἰκιστῶν ἐκεῖ,
ἀνδρας γῆρας ὁ βασιλεὺς. καίτοι τινὲς
πῶς δυοφνητῶν τῶν πῶς
πῶς πῶς γὰρ μῶς πῶς τῶν ἀν-
πῶς αὐτῶν, ἀρίστους ὑπάρξαντας
ἐργάτας χαλκῶς ὁ σιδήρεας, οἱ καὶ τὴν ἀρ-
πῶν πῶς Κρόνον ἐδιδμεν γῆρας. ὁ δὲ Γεω-
γράφος

- 505 Αἰγυπτίης Ρόδ^Θ ἐσὶν, Ἰηλυσίων πέδον ἀνδρῶν.
 Τῶδε μέτ', ἀντολίῳδε, Χελιδόνια γεγάασι
 Τρεῖς νῆσοι, μεγάλης Παταρῆιδ^Θ ἔνδοθεν ἀκρης.
 Κύπρος ¹ δ' εἰς αὐγαῖς Παμφυλίς ἔνδοθεν κόλπῃ
 Κλύζετ', ἐπήρατον ἄστυ Διωνάϊης Αφροδίτης.
 510 Ἀγχι δὲ Φοινίκης ² Ἀραδ^Θ, μεγάλῳ ἐνὶ πόντῳ.
 Πρόσθε δὲ ³ Σανιάδος κορυφῆς, ἐφύπερθεν Ἀδάντων,
 φαίνονται Σαλαμίς τε καὶ Αἰγίνης πτολίεθρον.
 Θηητὸς δὲ τις ἐστὶ ⁴ βαρυς πόρος Αἰγαίοιο,

γράφ^Θ φησὶ καὶ ὅτι πλείοντες οἱ Ρό-
 διοι μέχρις Ἰσθμίας, ἔκπαισι ἐκεῖ πό-
 λιν Ρόδον.

1. Ὅτι ἡ Κύπρος ἐδεμῖα νῆσος λει-
 πομένη τῇ ἀριτῇ, τῇ Παμφυλίῳ ἐπὶ
 Ἰσθμῷ κλύζεται κόλπῳ, ἥς ἐδεμῖα ἐπὶ
 ἀσιατικῇ κατέρρα νῆσός ἐστι. λέγει δὲ αὐτὴν
 Αφροδίτης ἄστυ ἐπήρατον, ὡς καὶ τῶν Σα-
 μυδαρέων, Κορυθαίων ἄστυ, μικροπρε-
 πῶς μὲν (ὃ γ' ὁμιζαλόφωνον, τὸ τὴν το-
 σαύτῳ νῆσον εἰπεῖν ἄστυ) ἀκλαύτως δ'
 ἐν τῷ μύθῳ, ἀλλὰ τὴν ἐκεῖ τ' Αφροδίτης
 μέλιντε ἀγαυοῦν. ἄθρομα γ' ἢ ἡ νῆ-
 σος τῇ δαίμονι, ἀφ' ἧς καὶ Κύπρις πα-
 ρωνόμασται. τῷτο δὲ, διὰ τὴν τ' ἐκεῖ
 μαχλοσύνην, καὶ τὸ ἐπαφροδίτον. πῆες
 δὲ φασὶ Κύπρον κληθῆναι αὐτὴν, διὰ
 Κύπρις ἢ Κινύρις ἢ διὰ ἄνδρας ἐκεῖ
 πολλαὶ φουρνῆς, κύπετρα καλεμνῆς. οἱ δ'
 Κρύπτοι ποτὶ κληθῆναι αὐτὴν λέγου-
 σι διὰ τὸ κακρυφθεῖν ὑπὸ θαλάσσης.
 ὅπερ καὶ περὶ Δήλῃς μυθολογεῖται, ἐπεὶ
 Ρόδῳ δὲ, καὶ Πίνδαρον. ὅτι δὲ καὶ Σφή-
 κεια ἐκλήθη ποτὶ, καὶ Κεραιία, ὁ Λυ-
 κόφρων δηλοῖ. ὁλοώτατοι δ' ἡσιωτῶν
 οἱ Κύπριοι. λέγουσιν δὲ ποτὶ θαλασσο-
 κρατῆσιν καιρὸν τινα καὶ αὐτοὶ. κύκλῳ
 δ' αὐτῆς τ' ἡ νῆσος γὰρ διαστρέφεται.
 Ἰσθμὸς κατὰ γλῶσσαν. πολλαχοῦ δὲ καὶ ἰσθμὸς
 ποιεῖ, διὰ τὸ εἶναι χύματ' ἐσθλὰς.

2. Ὅτι περὶ Φοινίκην νῆσος ἡ Ἀρα-
 δ^Θ. λέγουσιν δὲ γινώσκειν ποτὶ ἐνδοξοί

οἱ Ἀραδῖοι, ὅτι στασιάζοντες τὴν αὐ-
 τῇ, Σελούκῃ, τῇ τε Καλλιῳ, καὶ
 πόλιν τὴν Ἰέρακ^Θ, αὐτοὶ τῇ Καλλιῳ
 ἀποδεδίκαται ἔλασσον ἐκείνῳ δὲ γὰρ
 τὴν καταφύγουσιν ἐν τῇ βασιλείᾳ
 παρ' αὐτὰς, καὶ μὴ ἐκδιδόναι ἀκτὴν
 μὴ μῦτον μηδὲ ἐκπλῆξιν ἐξ αὐτῶν
 ἀποφυγῆς, ἀλλὰ τῇ ἐπιτρέψαι τὴν
 βασιλείαν. ἐστὶ δὲ ἐπὶ τῇ νήσῳ Ἀρα-
 δ^Θ ὡς ῥηθήσεται κατωτέρω.

3. Ὅτι ἀφ' ὧν Σανιάδ^Θ κορυφῆς
 ἐφύπερθεν ἡ ὑπὲρθεν τ' Ἀδάντων
 νοταὶ Σαλαμίς τε καὶ Αἰγίνα. δὲ
 δέναν ὅτι ταυτὸν ἐνταῦθα δηλοῖ
 ἐφύπερθεν Ἀδάντων καὶ τὸ ὑπὲρθεν
 λέγει δὲ ἀμφοῖν τὸ νοτιώτερον ὡς
 ὑπὲρθεν ἐστὶν, διὸ τὸ κατ' ἡμᾶς βί-
 ούμεθα, ἀλλὰ κατὰ τὴν τῇ πρὸς
 συνήθειαν ὑπὲρθεν ἐστὶν, ὡς ἡ
 ἐπὶ τ' νοτίῳ τὴν ὑπὲρ ἀφ' ὧν. ἀπὸ
 τῆρον δὲ ἀφ' ὧν Ἀπικῆς καὶ Εὐβοίας
 τὸ Σάνιον. περὶ ἣν Εὐβοίαν εἰσι οἱ Ἀ-
 πικῆς, περὶ ὧν ἐρῶμεν μετ' ὀλίγον.
 Σαλαμίς, πρώτη ἐν τῇ Σαρωνικῇ
 ἀγῶνι, ἀπὸ ἀνατολῆς Κορινθίας καὶ
 αὐτὴν ἡ Αἰγίνα, ἣν ἐν πολεμῶν καὶ
 δαρ^Θ ἐκυμαῖ. περὶ ἧς καὶ ἡ
 γράφονται, Νῆσος ἀφ' ἧς Ἐπι-
 ρίας ἡ Αἰγίνα, ἐνδοξοτάτη, καὶ
 γὰρ ὡς ῥ' π'. κλυδομένη τῇ
 τικῇ πλάγῃ καὶ τῇ Μυρτῶν, τῇ
 ταῦτο Κρήτης καὶ Ἀπικῆς ἐν βίᾳ

505 *Ægyptiæ Rhodus est, Ialysiorum solum hominum.*

Hanc autem post, orientem versus, Chelidoniæ sunt
Tres insulæ, magnum Patareum intra promontorium.

Cyprus autem ortum versus Pamphylium intra finum
Alluitur, amabilis urbs Dionææ Veneris.

10 Juxta vero Phoenicen Aradus, vasto in mari.

At vero ante Sunium verticem [*promontorium,*] supra Aban-
Apparent Salamisque & Æginæ oppidum.

Admirandus autem quidam est profundus gurges Ægæi,

γειώδης, ἐπιπολῆς ἢ πετρώδης·
 καὶ ὑψηλὴ ἐστὶ, κελευφοφόρος δὲ ἐ-
 στί· Οἰνώνη ποτὶ νομαζομένη. ἐξ
 ἧς ὁ Αἰάκος. οἱ δὲ ἐν αὐτῇ πρῶτοι
 μινδύνες ἐκλήθησαν, ἔχ' ὅτι, κατὰ
 ὡδον, λαμῶ τῇ νήσῳ συμπίπτοντες,
 οἷα ἐκτελέσσοντο τῇ νόσῳ οἱ μύρ-
 ον κίθραροι ἐγίνοντο, Αἰακῷ εὐξα-
 μένῃ ὅτι μυρμήκων δίκην, τὴν αὐ-
 τῶν γῆν κρεῖτα ἔσαν ὑπερβύτιοντες ἐ-
 μοι τῆς πίττας, ἵνα τὴν μὲν ἔχουσι
 γαίαν, ἢ τοῖς δρυγμασι κατοικεῖν,
 μοι δ' ἐπληροποιῖαν, ἵνα ἔχουσι γῆν.
 αἷς ἢ ἀνέκαθεν οἱ Αἰγινήται, ἀπὸ Ε-
 ὤρης, καὶ τῆς Ἡροδοτῆος ἐκ ταύτης τῆς νή-
 σου ὁ ἀδόδμος Κριός, ἀνὴρ γηναῖος ἀ-
 νδρὸς ὃς ἀπ' αὐτονομῆτος τῆς νήσου ὁ τῆς
 νήσου βασιλεὺς Κλειομένης, καὶ γέλων
 αὐτῶν αὐτῶν, ἔφη ἀγείως τὸ ὄνομα-
 ῖν, Ἥδη νῦν κατὰ χαλκῷ, ὦ Κριε, πα-
 ρεῖς ὡς μεγάλα κακῶ σπονδομήδης.
 αἱ δὲ ἐν Σώστρατος τις Αἰγινήτης
 κρεῖτα μεγάλα ἐκ φορτίων κερδήσασθαι.
 αὐτὴ μὲν περὶ Αἰγίνης. ἡ δὲ Σαλα-
 μινικήσας σπιδίαν ἔχει περὶ με-
 τὰ ὁδοκησασθαι. ἐκαλεῖτο δὲ ποτι-
 ρεία, ἀπὸ Ἰνῶ Κυχεῖως, ἢ ἐν Λυ-
 κῶν ἐν Ἀρριανὸς μίμνησται, ὅς ο-
 ἱ ἐπικλήθη, ἀπὸ τῆς τεραχύτης τῆς
 ἐπικλήθη δὲ τῆς νήσου ἀπὸ Εὐρυλόχης·
 αἱ δὲ ἡ νήσος αὕτη καὶ Σκιρὰς,
 ἡ νήσος ἡ νήσος ἀπὸ τῆς Σκιρᾶς Ἀθηναῖος

παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ὁ μὲν ὁ Σκι-
ροφορέων καὶ Σκίρα τόπος ἐστὶ τῇ Ἀττι-
κῇ. εἶχε δὲ καὶ ποταμὸν Βώκαρον λεγέ-
μενον, ὡς καὶ Λυκόφρων ἰσχυρεῖ, ὡς ἂν
εἴποι ἢς Βυκέφαλον κατὰ καὶ πηγὴν
τις παρὰ Θεοκρίτῳ Βέρνα Ἰταλικῇ
βοδὸς ἐστὶ παρονομαζομένη. ὅτι δὲ περὶ
Σαλαμίνα καταναυμαχίῃ ὁ Ξέρξης,
καὶ ὅτι ναυτικὸν ἀξιόλογον ἔργον ἢ νῆ-
σος ποτε, εἰδὲς τὸ περὶ λόγους ἠγνοή-
κε. τὸ δὲ περὶ Σαλαμίνα πορτὸν δι-
στὰ δόλον εἶναι φασιν, ὃν ἐπεπράτο μὲν ὁ
Ξέρξης καταχῶσθαι, καὶ ἔτας ἀποχερ-
σάσθαι, (ἀπαιτιᾶς τι παῖων τοῖς ἀπὸ τῆς
Ἀθῶν νηπιούμασι, ἔτ' αὐχένα διορύ-
ξας ἀπεπλάσσωσι) ἐκωλύθη δὲ φυγῶν.

4. Ὅτι τὸ Αἰγαῖον πῶλον ἔπει-
 ρισία· ἔχει λέγει νῆσους, καὶ ὅτι θηη-
 τὸν βαλὺν πόρον τ' ἔσθ' Αἰγαῖς καλεῖ. Ἐ
 ὅπ' τὸν Ἑλλήανοντι παραφραζέτω, ἢ πε-
 ριφραζέων, ἢ ἐτυμολογῶν, σπειώνων ὕδωρ
 Ἀθιμαντιδῶ Ἑλλης λέγει αὐτόν· ὡς
 οὐκ ἔστι καταπίσεως τ' Ἑλλης τ' ἡνικατὸς
 ἔσθ' Ἀθιμαντῶ, Ἐλπιῆς τὴν τύπην τὸ
 ὄνομα· ἢ καὶ τύπον Ἡρόδοτῶ· ἰσχυρῶ
 πεί τὴν Θερρακιῇ Χερσονήσιν· ὃ δ' Διο-
 νύσιος λέγει καὶ ὅπ' Σηπὶς οὐκ ἔστι Ἀδυ-
 δῶ ἐνατίον ὁρμῶν ἔστιν Σηπὶς μὲν,
 Διοσίῳ ἀποικῶ, κατὰ ἢ Μαδυτος,
 ὡς ὁ Γιωργαῖφος φησὶ· Χερσονήσια
 πόλις, Ἀδυδὶς διέχουσι σταδίους λ'.
 οὐκ λιμνὴ εἰς λιμνὰ· ἔστι καὶ

- Εντὸς ἔχων ἐκάτερθεν ἀπειρεσίαν σίχλα νήσων,
 515 Ὄσον ἐπὶ σεινώπον ὕδωρ Ἀθαιμαντίδος Ἑλλης,
 Σησὺς ὅπη ἔ' Αἰθυδὸς ἐναντίον ὄρμον ἔθεντο.
 Εὐρώπης ² δ' αἰ μὲν λαίης ὑπὸ νεύματι χειρὸς,
 Ορμῶνθ' ἔξείης· Ἀσίης δ' ἐπὶ δεξιά κέινται,
 Μήκος ἐπ' ἀρκτώοιο πταινόμηναι βορέαο.
 520 Εὐρώπης δ' ἦτοι μὲν ³ Ἀθαντίας ἐπ' ἄλετο Μάκρις,
 Σκύρος ⁴ τ' ἠνεμόεσσα, καὶ αἰπὴν Πεπάρηθ'.

ἡ λεγόμενη Αποβάδρα, ὅπερ ἡ Ξερ-
 ξική χριδα ἐπὶ γυνοτο. ὡς Εὐρώπην
 δὲ ἐπὶ ἡ ῥηθεία πολὺς, λεγόμενη Ἀπτι-
 κῶς μὴ ἡ Σησὺς, παρὰ τὴν Εφορὰν ὁ Ση-
 σὺς. ἔχει δὲ ποτὶ τῆς ἰσχυρὸν, ὡς Ἡ-
 ρόδοτ' ἰστέρι. Αἰθυδ' δὲ πρὸς ἀνα-
 πολὰς ἀπὸ παρὴκῶς τῇ Σησὺ, κτίσθη
 Μιλήσιον, ἴσον διέχουσα Λαμψάκῃ καὶ
 Ἰλίσ, ὡς ὁ Γεωγράφ' φησὶν. ἐνταῦθα
 ἐπὶ τῆς αἰτίας τὸ πορτὸν, ὅπερ ὁ Ξέρξης
 ἔχου. ἐπεὶ οὖν ἡ Αἰθυδ' αὐτῇ
 ὑπὸ Δαρείῳ τὸ πᾶν τὸς Ξέρξης. εἶναι δὲ
 λέγεται ποτὶ ἔ' Ἀντικὴ Αἰθυδ' Αἰ-
 ζοπία, ἔχουσι Μιμνόνων βασιλεία,
 δουλεύουσα μὲν τοῖς ἰκταμπύλῃς
 Θήσας. ἔ' Ἰταλικὴ δὲ ἰστέριται Αἰθυδ'ος.
 ὅπ' ἡ περὶ Ἑλλήωντες ἀμφιόληθ' ἰσ-
 παλαγοῖς ἀλλὰ τε, καὶ πόλιν αὐτῶν ἀρχοῖτο,
 ἡδὴ ἐπὶ γράπεται. Ἰστρον δὲ ἡνὰ φα-
 σιν ἰστέρι, τοσαύτης γνοῖται μεγάλης
 κατεκλυσμένης, ὡς ἐφ' ἐπὶ ἀφ' ἡρᾶνται
 τὸν Ἑλλήωντες ἀφορίσται τ' Ἀσίας τὴν
 Εὐρώπην. ἴσιν δὲ ὅπ' καὶ τὸ γράφεται
 περὶ Ἑλλήων, καὶ Ἰταλικὴ πόλις τις λέγε-
 ται ἐν τῇ πόλει τὸ Αἰθυδ', καὶ ὅπ' ἐπὶ συ-
 κεφαντία καὶ μαλακία διεβάλλοντο οἱ
 Μιλήσιοι Αἰθυδ' ἰστέρι. ὅθεν ἔ' παροι-
 μία, Μηδ' εἰκὴ τὴν Αἰθυδ' πατεῖν,
 ἡγὼ μὴ παρὴντας αὐτῆς ἐπιβάλλειν. ἐξ
 αὐτῆς δὲ καὶ ἐπὶ παροιμία ἐπὶ τῇ ἀ-
 δῶν, τὸ, Αἰθυδ' ἰστέρι. τὸ δὲ,
 ἐναντίον ὄρμον ἔθεντο, ἀπὸ τῆς, κατενα-
 πτία κέινται ἀλλήλας, καὶ ἀπὸ πορτὸν
 εἶναι.

2. Ὅπ' ἐν τῇ Αἰθαίᾳ ἡνὰ
 ὑπὸ νεύματι χειρὸς λαίης κέινται
 εἰσὶν οἱ Ἑλλήωντες, τὸ Εὐρώπης
 ὡς ἐπὶ καὶ ἡ Μάκρις, καὶ ἡ Σκύρος,
 καὶ ἡ Πεπάρηθ', καὶ ἡ Λήμνος, ἡ περὶ
 φασι ἐπὶ τῇ καὶ Ἰμῶς, καὶ Σάμῃ
 Θρακία, ἡ περὶ Κασσέριον εἶχεν ἰστρον,
 Κορύδαυτες ἐλέγουντο καὶ Θάσος, ἡ περὶ
 χρυσία εἶχε ποτὶ, ἔ' τὸ Δάτ' ὡς
 10 σι, πόλιν ἐνδεῶν πρὸς τὴν τῇ Σησὺ
 ἡ περὶ παρὴν. ἀφ' ἧς παροιμία ἐπὶ
 λαοὶ φασι, Δάτ' ἀγαθῶν, ὡς
 Ἀγαθῶν ἀγαθίδες. καὶ σκόπει ἐν
 τῇ παροιμίᾳ, τὸ, Ἀγαθῶν ἀγαθὴ
 15 εἰ γὰρ καὶ ἄλλως αὐτῶν οἱ πορτὸν
 εἰσόνται, ἀλλ' ὅτι ἰστέρι ἡ
 Ἀγαθὴ. διὸ καὶ εἰς ὁμοίτητα παρὴν
 τῇ, Δάτ' ἀγαθῶν. ἵνα αἰστέρι λέγεται
 Δάτ' ἀγαθῶν, οἷον τῇ καὶ
 20 ὅτ' ἀγὼ λέγεται ἔ' Ἀγαθίδες ἀγαθῶν
 γὰρ μὴ τῇ, ποῖα λαοὶν ἀλλὰ ὅτ'
 τῇ δὲ δύο τέττοι παροιμίαι; ἰσ-
 ὅπ' Παρὸν κτίσθη ἡ Θάσος· τὸ
 25 ὅπ' ἰστέρι, πόλις ἐν τῇ Προποντίᾳ
 Ἀρριανὸς ἀλλὰ φησὶ, "Παρὸν ὡς
 "οἶον, αἱ ἰστέρι τὸν Ἑλλήωντες
 "Παρὸν, ὡς οἰκιστὴν. καὶ ἔ' Ἀρριανὸς
 Ἀρριανὸς πρὸς τὸ πρῶτον λέγει,
 30 τὰ ταυτὸτητα ἵνα παρὸν, ὡς
 πολωνυμία Προποντίδ' ὡς καὶ
 ἡ ἡνὰ. ὅ καὶ ἑτέροις ἰστέρι, ὡς
 πρὸς γράπεται. καὶ ὅτ' ἡνὰ Παρὸν
 σι τὴν Θάσος λέγεται. ἵνα δὲ
 πάλιν τὸ Παρὸν δὲ τῇ Θάσος

Intus habens utrinque infinitarum seriem insularum,
 515 Usque ad arctam undam Arhamantidis Helles,
 Sestus ubi & Abydus oppositam stationem posuerunt.
 Europæ autem hæ quidem lævæ sub flexu manus,
 Ingredienti deinceps : Asiæ vero ad dextram sitæ sunt,
 In longitudinem septentrionalis porrectæ boreæ.
 520 Porro Europæ quidem Abantias est Macris,
 Scyrusque ventosa, & excelsa Peparethus.

πικιοτήται. Ἀρριανὸς δὲ φησι καὶ ὅτι
 ἀπὸ Θάσος καλεῖται, Ποσει-
 δῶν γὰρ ὅτι ἐκαλεῖτο ποτε Ἐχρυσή
 5, ὡς καὶ τὰ χρυσῶ μέταλλα, ὧν
 εἶδος μείνηται· λέγων ὅτι παλαιῶν
 ἔχον μεγάλας οἱ Θάσοι, Ἐμείλι-
 χρυσῶ Σκαπτῆς ὕλης· ἀνύρουν ὅ
 Φοινίκας οἱ κτίσαντες τὴν νῆσον μὲν
 10, ἔκ τ' ἔχει καὶ τέρε-
 νον· εἶχε δὲ ἱερὸν Ἡρακλῆος ἡ Θάσος,
 15, ὅτι αὐτῶν Φοινίκων ἰδρυθέν· οἱ, πλε-
 οντος καὶ ζήτησι τ' Εὐρώπης, τὴν Θά-
 σον ἔκτισαν· καὶ ζῶντα μὲν παρὲς Θάσος.
 20, 3. Οἷα δὲ ὅτι φιλοτιμότερον ἐνταῦθα
 πικτὴς ἀγγλαῖζομεν· ἐφ' ἡμέτερον
 25, 15, ἐπιτίθεται ζήτηται καὶ τὴν μὲν Μά-
 κριν, ὅτι ἐστὶν τὴν Εὐβοίαν, Ἀθανιάδα λέ-
 γουσι, ἀπὸ τ' αὐτῇ ἔστιν· ἡ Ἀθανία
 30, 20, καὶ ἔστιν, ὡς φησὶν Ἀρριανὸς, κλη-
 τὴν ἔστιν· ἀπὸ τ' ἡ Ἀργεῖα γὰρ Πο-
 25, 20, δῶν· Ἀθανίας. τέτρε· ὁ Ὀμηρος κα-
 30, 25, τὴν πᾶσι ὅπως φησὶ τὴν Θρακίαν νό-
 35, 30, ἢ μεγαθύμους ὀνομάζει· τὴν δὲ
 40, 35, ἡμεῖς ὁ Διονύσιος ἡμεῖς ὀνομάσαν καλεῖ,
 45, 40, ἡ Πιπάρητον αἰκινῆν, τὴν Λήμνον
 50, 45, καὶ πᾶσι ἡ Φαίεα, ἀγγλαῖζος ὀ-
 55, 50, νη, ὡς καὶ ποτε ἔστιν πυρὸς κρα-
 60, 55, νη· διὸ καὶ πόλεων παρὲς αὐτῶν δύο ἔ-
 65, 60, σται ἡ μία Ἡφαισία ἐλέγχετο· λέγουσιν
 70, 65, καὶ ζῶντων Πιπάρητον ποτε οἰκίσται,
 75, 70, καὶ τ' Ἀπικῆς ὑπὸ Ἀθηναίων ἐξέλα-
 80, 75, νη, ὡς ἀδελφὸς καὶ ἀρπαγῆς· τὴν δὲ Θά-
 85, 80, σον ἀγγλῶν λέγει, καὶ Δήμητρος δὲ ἀκ-
 90, 85, καὶ τὴν εὐδαίμων τ' ἡσος ἔστιν κα-
 95, 90, νη.

πον. ὅπως καὶ εἰς παροιμίαν ἔπεισε, τὸ
 Θάσος ἀγαθῶν, ὡς εἰ τις εἴπῃ δάσος.
 καίτοι ἱνὲς, Δάσος ἀγαθῶν, τὴν τρια-
 τὴν παροιμίαν γράφουσι, παρὲς ἡς παρὲς
 5, ὀλίγη γέγραπται. Οἷα δὲ ἐνταῦθα ἔ-
 10, 5, ὅπως τ' ἄλλων ποιητῶν τὸ Δήμητρος ἀκ-
 τὴ λαμβανόντων ἀπὸ τ' δωρεὰ, ἔτος
 ἀπὸ τ' τόπος καὶ τίμηρος ἔλασεν. ἐπὶ δὲ
 καὶ κίονα παρὲς τ' εἰρημίων νῆσων ἔστιν·
 15, 10, ὅτι Εὐβοία νῆσος μία τῶν ὑμετέρων
 ἐπὶ τῇ, ἡ καὶ Μάκριν ὀνομαδεύεται· Μά-
 κριν, ὡς τὸ τ' ἡσος ἐπίμνηται· ἔστι
 20, 15, γὰρ πᾶς παρμῆκης ἐκτίσται. διὸ
 καὶ δίδωκε τὴν Κομικῶν λαῶν σκώμμα-
 25, 20, τος ἐν τῇ.

ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρατίθεται καὶ Πε-
 ρακλῆες,

ὡς τ' Ἀθηναίων ἐπιτενάντων ποτὶ τὴν
 φέρεται αὐτῇ· κλίνεται δὲ ἡ Μάκριν αὐ-
 20, 25, τὴν ὡς καὶ τῇ τῇ· διὸ καὶ ὁ νησιώτης
 αὐτῆς Μακρινὸς λέγεται· ἡ δὲ καὶ αἰ-
 30, 25, γαλὸς ἔστιν καλεῖται, κλινόμενος δὲ
 35, 30, ὡς δ. ἐλέγχετο δὲ Μάκριν καὶ τῶν
 40, 35, Κυκλάδων μία, ἡ Ἰκαρος, ἀφ' ἧς νομί-
 45, 40, ζοῖσι πᾶσι εἰρηδοῖται καὶ τὸ Ἰκαρίον πῆλα-
 50, 45, γον.

4. Ἡ δὲ Σκύρος τὴν κλῆσιν ταύτην
 ἔχει, ὡς τὸ τ' ἡσος ταύτης σκληρὸν,
 καὶ οἷον σκυρῶδες, ἥτοι λιθῶδες· σκύρ-
 30, 35, γον ἡ λατὸν, ἥτοι πᾶσι ἐκπαλλομένη
 λιθῶδες ἐν τοῖς λαχούμασι. παρὲς καὶ
 40, 35, ὅτι τῶν Μαγνήτων γῆς ἡ Σκύρος αὐ-
 45, 40, τὴν, ὡς καὶ ἡ Πιπάρητος. Δαυμά-
 50, 45, τὴν δὲ αἰγὴς αἰ Σκύρου· ἢ μέταλλα δὲ
 55, 50, νη.

Unde & Lemnus, asperum solum Vulcani,

Patefcit; Priscaque Thafus, Cereris sedes fertilis:

Imbrus, Thraciaque Samus, Corybantica civitas.

Quæ vero Asiæ primam partem fortitæ sunt, circumeuntes

Delum circumdederunt, & nomine Cyclades sunt:

οἱ Πάριοι τὰς εἰρῶνικὰς ὁμολο-
γῶντες, ὡς ἔφηντο πρὸς τὴν Μιλιτιάδην, ὡς
ἴσταντες ποθεν συμμαχίαν οὐ κενοῖς.
Ἀμοργῆς, ἐξ ἧς Σιμωνίδης ὁ ἰαμβό-
ος, Ἀμοργῆος ἐντὺθεν λεγόμενος
παραπαιόμενος, τύπων ἐθικῶν τὸ δὲ
ἔργον, ἀσπασσομένους, χιτῶνος
ἵπτι, διὰ χρώματος ἴσως ἑλαιοχρῶς
Ἀμοργῆ γὰρ ἡ ἑλαιοῦ ὑποστειθμη,
ὡς τρυγίας. Πανστανίας δὲ, ὃ τὸ
ἡνὶ λεικῶν, ἀλλὰ πῖμφάνει, λέγων,
μοργῆς ὅμοιον βύσσαν, καὶ ὅτι Ἀμοργῆς
ῥαῖς ἡ λινοκαλαμη, ἐξ ἧς ἐοδύμα-
ῖοι ἀμοργίδια λεγόμενα, ὡς ὁ Κωμικός
Λυσιστράτη δηλοῖ. ἡ Δῆλος ἔτω
μῆνη ἡ Δῆλος τὴν θρυλαμένην μυ-
αίτιαν, ὅτι ὑπὸ γαίλασσαν, ὡς ἐρ-
ῆσα πρῶτον, ὑστερον φανέσκει ἰδὴ
ἡ Δῆλος τὰς ἐν αὐτῇ μνηστείας, ἐξ ὧν
ἔτω τὰ δυσύρτα. ἡ Τήνος, διὰ τὴν
κληθεῖσα Τῆνος ἀνδρὸς ἦν δὲ σκο-
πῶν γῆ αὐτῇ, ὡς καὶ ἡ κομωδία δη-
τηνῶν μεμνημένη σκοροδῶν ὕδατι
ῥυτος, διὸ καὶ Ὑδρῶσα ἐκλήθη,
ἡ ἔχουσα ἡς τὸ ὕδωρ οἶνον ἔμειζα-
ν καὶ φιάλιον ἃ λέγεται ποτε ἐν αὐ-
τοῦ μακροῦ, συγκραμαῖ ἔχον, ἐξ ὧν πῖνον
ὡς πῦρ ἀνέπτετο. ἡ Ἴος, ἡ κρατὶ
μὲν Ὀμήρου μητρίς, ἦγαν ὅταν ἦν
ἡ μήτηρ. καὶ ὅρα τὸ μητρί, ἐξ ὧν
ῥα τὸς ὅ πατρίς. ἡ Σιέριφος, ἡ τις
πατρώδης ἐστίν, ὡς κομωδεῖται
τὸ Γοργῶνος τῆτο πιθεῖν, ὡς τῆ
ῥα αὐτῇ τρυφίντος, καὶ τὴν τῆ
ῥα δῆθεν ἐκεῖ κρημίσαντος κεφα-
λῆς ἡς τῆς ἐκεῖ ἀπελιδύωσεν. Ἰωνες
τὸ Ἀδελφῶν οἱ Σιέριφοι, κρητὶ καὶ οἱ

Σίφιοι, ὡς Ἡρόδοτος ἰστέει. ἡ Μύκ-
νος, ἐν ἡ λέγονται κεῖσθαι οἱ τῆς γαῖ-
αν ὑμεινόμενοι, αἰαρεθέντες ὑφ' Ἡρα-
κλῆος. ὅταν ἐπὶ τῇ ὁρῇ εὐ παρόντων μιᾶ
ψήφῳ, ἦγαν ἐπὶ τῶν μιᾶ δίκη κα-
ταδικαζόντων λέγεται τὸ, Πάντ' ὑπὸ
μίαν Μύκνον ἦγαν, πάντα ὅμῃ ὑπὸ
μίαν βλάβην, ἡ καταδίκην. ἐπιχωριά-
ζει δὲ ἱστῶς Μυκνῶσις φαλακρωσις· διὸ
καὶ οἱ φαλακροί, Μυκνῶσις λέγονται. ἡ
Νίσυρος, ἡς ὁ Ὀμηρος μέμνηται· ἔτω
καλεμένη διὰ τὴν νέον καὶ τὴν σύρον, διὸ
ἀποκατεῖσα τῇ νήσῳ τῇ Κῶ τῇ Ποσει-
δῶνος τελαίνῃ, ἐπισύρη τῇ γίγαντι Πα-
λυδάτῃ νέοντι, ὅ ἐστιν οἰχομένη. αὐτῇ ἃ
τῶν Σποράδων νήσων ἔσται, κατὰ τινος,
πτερώδης ἐπὶ λίθῳ μυλίσ. γίνεται δὲ καὶ
οἶνος χρηστῆς ὁ Νισύριος. ἡ Σῦρος, ἡ
Ποιητῆς Συρίῳ καλεῖ ἐν Ὀδυσσεΐα,
ἡ τις μεκύνει, καὶ τῇ Γεωγραφῶσι, (ἦγαν
ἐκτείνει) τὴν πρῶτην συλλαβὴν, τῆς
τῇ ἀρχῆσαν. ἡ Σίφιος, περὶ τὸ Κρη-
τικὸν πέλαγος, ἀφ' ἧς ὁ Σίφιος ἀστρά-
γαλος, δι' εὐτέλειαν. λέγονται δὲ πο-
τε ἀκμαῖζεν τοῖς πρῶτοις οἱ Σίφ-
ιοι, καὶ πλετὶν μάστιγα, διὰ τὸ χρυ-
στὴ καὶ ἀργυρῇ ἐν τῇ νήσῳ εἶναι μεταλλὰ.
Κυκλάς δὲ καὶ ἡ Ἀνδρος, διὰ τὴν Ἀνδρῶν
ἡνὸς ἔτω κληθεῖσα. ἀλλὰ ὡς ἡ Νάξος,
λεγομένη ἔτω διὰ τὴν Νάξον Καρῶν ἡγε-
μόνος· ἡ παρὰ τὸ νάξαι, ὅ ἐστι θύσσει,
διὰ τὰς θυσίας ἐξαρέτης ἡνὸς ἐκεῖ γι-
νομένης. Ἡρόδοτος δὲ ὁ περὶ Σικελίαν
Ναξίως τινὰς ἰστέει, λέγων καὶ ὅτι· ἡ
Κυκλάς αὐτῇ Νάξος μεγίστη μὲν ὡς
μεγίστη ἐστίν, ἄλλως ἢ καλὴ τε καὶ ἄρα-
τῇ, ἀγχι τῇ Ἰωνίᾳ, χεῖματα ἔχουσα
N 2 "πολλὰ".

Ρύσια δ' Ἀπόλλωνι³ χορὲς ἀνάγκῃσι ἄπασιν,
 Αρχομήδης γλυκεροῦ νέον ἑαρος, εὐτ' ἐν ὄρεσιν
 Ανθράπων ἀπάνευθε κύει λιγύφθογος ἀηδών.

530 Νῆσοι δ' ἐξέτης² Σποράδες περὶ Παμφανόωσιν,
 Οἷον ὅτ' ἀννεφέλοιο δὲ ἡέρος εἶδεταί ἄσρα,
 Ὑγρὰ νέφη κραίπνοιο βιοταμήδης βορέας.
 Ταῖς δ' ἐπὶ³ νῆσοι ἔασιν Ἰωνίδες· ἐντα δὲ Καῦνος,

“πολλὰ”. ἐγένετο δὲ ποτε αὐτοῖς καὶ
 ἑκτακισχίλια ἄσπιδες, καὶ πλοῖα μα-
 κρὰ πολλὰ.

1. Οἱ αἱ Κυκλάδες, ἑαρος γλυκερῶ
 νῆς ἱσταμένης, ἢ ἀρχομένης, ὅτι ἐν ὄρεσιν ἀν-
 θράπων ἀπάνευθε κύει λιγύφθογος ἀη-
 δών, χορὲς ἀνάγκῃσι τῷ Ἀπόλλωνι· ἔς καὶ
 ρύσια λέγει, ὡς ρύσιος χάριτι καὶ ἐπὶ σωτη-
 ρία γινόμενης. καίτοι κυρίως ρύσια (ὡς
 ἐν τῇ Ἰλιάδι φέρεται) ταῖς ἐξ ἐπιδρο-
 μῆς ἐκλιπκῆς καὶ ἐλκυσμῶ λαμβανόμενα
 εἰς ἐνέχυρα· ἀπὸ δὲ ῥύω τὸ ἐλκύν ἐτυ-
 μολογέμενα· καταχρηστικῶς δὲ ποτε καὶ
 ἐπὶ ἀπλῶς ἐνέχυρα ἢ λιγύς λαμβανέ-
 ται. ὁ μὲντοι Διονύσιος, καὶ δεινότητι
 ῥητορικῶς συνήθη αὐτῷ, ἐπὶ δώρων
 σωτηρίῳ τῷ λέγει ἐληφέν, ἅπαντα μάλ-
 λον σῶσρα λεχθήσονται, καὶ ταῦτα λυ-
 τῆς καὶ ὑπὲρ αἰχμαλώτων διδομένα.

2. Οἱ ὡς αἱ Κυκλάδες, ἔτω ἐν²
 αἱ Σποράδες ἐν Αἰγαίᾳ εἰσι πλάγας,
 ὡς ἢ τὴν ἐκτετακτοῦς πηνακτοῦ πλάγας
 ἔχει. ἐστὶ δὲ τὴν Σποράδων ἢ Νησιῶν
 πλῆστον τὴν Νάξον· ἢ Θήρα, ἐξ ἧς ἀπει-
 κία Λακωνίων εἰς Κυρήνην ἐστὶν ἐλθὼν, καὶ
 ἐν Πίνδαρῳ ἱστέον. ἐν ταύτῃ οὐτὲ τῶν
 ἐτῶν ἢ. Διησκοῦντας ἐθελῶν, ἔπειτα τῶν
 ἱππαστῶν, εἰ γίνονται. ἢ Μήλος, ὅτι τὸ
 Κρητικὸν πέρατος, ἀπὸ τοῦ ἀνδρός
 Μήλας κληθεῖσθαι, καὶ τῷ δὲ Ἀρριανῷ ἰ-
 στέον. εἰς ταύτην Ἀθηναῖοι ποτε πέμ-
 ψαντες ἡγήσαντο τῶν ἐνοικούντων ἀπίσφα-
 ξαν. ἄλλοι δὲ Κυκλάδες τῷ Μήλῳ φα-
 σιν, ὁμάνημοι ἔχουσι πόλιν, ὅθεν ἢ Δια-
 γορεῖς ὁ Μήλος· ὁ ἐπὶ ἀσπίδος κομῆ-
 σαι.

δὲ μὲν³. τὴν Σποράδων ἐστὶ καὶ ἡ Πά-
 μος περὶ τὸ Ἰόνιον πέρατος, καὶ ἡ
 τὸ Κάριον πέρατος, καὶ ἡ περὶ τὸ
 πᾶσιον Ἀστυπάλαια. καὶ μὲν καὶ ἡ
 μῶλος περὶ Κρήτην, ἐξ ἧς ἢ Κυκλά-
 γῃ, ἐπιτηδία εἰς νῆτας κατασκευάζου-
 ῃ· ὁ Κωμικὸς λέγει. καὶ ἡ Λέρη³ δὲ
 τὴν Σποράδων ἐστὶ περὶ τῷ Κάριον,
 οἱ ἀπὸ τοῦ κακῶς, ὡς δηλοῖ τὸ
 κυλιδης, λέγων, Λέρηος κακῶς· ἢ
 μὲν, ὅς δὲ ἔ· πάντες δὲ, πλὴν Πά-
 κλῆς· καὶ Προκλῆς δὲ Λέρης. Σπο-
 ραὶς δὲ ἐν τῇ Ρόδῳ Νησίᾳ, καὶ
 παραφθορῶν, φασιν, ἐπὶ ταῖς οἰκί-
 15 Διονυσία τις ἐστὶν ἐπὶ Διονυσίῳ
 Ἀεμιδίου εἰς αὐτῶν ἐν τῇ Νάξῳ
 γῇ, Μίνω³ δὲ πατρὸς δῶκεν τῇ
 τῷ εἰσι δὲ ἄλλαι Σποράδες, ὡς
 ἐρρίθη) ὁ τὴν ἡγεμονοῦσας πᾶσι
 καὶ ἂν πᾶσι καὶ τῷ Τηνίῳ φασιν, ἐπὶ
 νωτέρῳ Κυκλάς ἐλέγετο. εἰκοσι δὲ
 καὶ αἱ Σποράδες εἶναι, ἡγεμονοῦ-
 καὶ οἱ. διὸ καὶ φησι Διονύσιος
 παμφανόωσιν, οἷον ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀπὸ
 25 ὅτι τῷ ἄσρα φαίνονται, ὅρα καὶ
 βιοταμήδης ἀρκτῶς βορέας. τῶν δὲ
 λισα εἶσι δὲ τὸ ἀργυλῶδες καὶ λῶ-
 τὸ αὐτὸ δι γῆς, ὡς εἰρηται. Σπορά-
 λέγονται ταῖς καὶ μὲν καὶ δὲ ἄλλαι αὐ-
 30 καὶ δὲ περὶ ἀντιδιατελῶν τῇ
 κλάδων. ἢ γὰρ καὶ αὐτὰς ἀρκε-
 ἔχουσι τόποι, ἀλλ' οἷον διασπαρμέναι
 ποταμοῖς· ὅπως γὰρ Σποράδες ἵπτις καὶ
 ἐνδοῖς δὲ Ἑλλησπόντος εἶπον Προκλή-
 35 καὶ δὲ ἵπτις, δὲ τὸ παλυντῆς
 πᾶσι.

Grat
 Ineu
 Ab h
 530 Insul
 Ceu
 Hum
 Has

ORBIS DESCRIPTIO. 101

Gratulatoria vero sacra Apollini choreas ducunt universæ,
Ineunte dulci recens [*primum*] vere, quando in montibus
Ab hominibus procul parit dulcisona luscinia.

Insulæ autem deinceps Sporades undique micant,
Ceu quando innubilem per aërem cernuntur sidera,
Humidas nubes velox ubi dispulit boreas.
Has autem post insulæ sunt Ionicae: ubi Caunus,

κιν, Σποράδες νῆσι καλῶνται. εἰ-
ς γὰρ αὖ, φασί, κατεπαρῆται οἷον
πῆς. εἰσι δὲ τὶ Σποράδων καὶ αἱ πα-
τὴρ Λυκόφρονι Καλυδῶναι, ὧν μία
καὶ Καλυδῶνα καλεῖται. ἀφ' ἧς καὶ
πῶ παρακείμεται τὴν αὐτὴν καλῶσιν
καὶ. ἔχει δὲ αὐτὴ μίλι τὸ Καλυδ-
ῶνιον, καὶ τὴν Ἀτικὴν ἐναμίλλον. ὁ
αὖ ἰωνικὸς γράψας καὶ τὸ μίλι Κα-
λῶνι λέγει, καὶ τὰς νήσους ταύτας Κα-
λῶν, ἀλλ' ὁ μ. τὸ δὲ ὑποφ' ἔφη βια-
δὸν βορέε, ἐξήγησις οἷον ἐστὶ τὸ παρ'
αὐτῶν βορέας. ὁ γὰρ τὸ νῆ-
βιαζόμενον αἰθέριον ποιεῖ, ὅθεν
καὶ αὐτῶν καλεῖται ἐστὶ. Σημειώσεται
καὶ ὁ ἄραξις καλῶν τις εἴσται
καὶ, νήσους ἔχων Σποράδας.

3. Οτι μετὰ τὰς Σποράδας νῆ-
σι Ἰωνίδες εἰσὶ, ταύτας αὖ καλῶσιν
Ἰωνας. οἷον ἡ Καῶν, ἢ Ἡρωδία.
ἐν τῇ κατὰ τὴν ἀστυδίαν ὁμοῦται. ἐστὶ
ἡ Σάμος, ἢ ἡμετέραν τι ὁ Διο-
σκῶρ λέγει, καὶ Πελαγονίδα δὲ, ὡς ἀ-
πὸ τῆς Πελαγονίας, ἀφ' ὧν καὶ Ἡρώ-
δι Πελαγονία ἡμῶνται. Ἰστέον δὲ ὅτι
ἡ πόλις ἐστὶ Καρίας λεγόμενη Καῦνος,
ἢ Κανός. ἀνδρὸς, ὃς ἐρατοῦσι
δελφῇ Βυελίς ἀπήγατο. ὅθεν καὶ ὁ
αὖ τῇ παροιμίᾳ Καῦνιος ἔρας, ἐπὶ
ἡρώδους ἐράωνται, ἢ καὶ ἐπὶ τῷ βλα-
κῶνι ἐφ' οἷς ἡρώδους ἡρώδισσαν. ἐστὶ
ἡ κατὰ τὴν Ἰωνίαν, ἀλλ' ὁ τὸ ὅσον
ἀγαθόν, ἐν περὶ τῆς καὶ μετοπώρου,
καὶ τὰ καυμάτια καὶ τὴν τὴν ὥραν
καὶ ἀφροσύνην. ἔστι τὰς οἰκείας

χλωρὸς ἰδὼν Στρατόνικον, ὁ ὑμνεύμενος
ἀστὶ καὶ παρὰ τὸν, ἔφη,

Οἷον φῦλλον γλῆν, τοιῦδ' καὶ ἰα-
δῶν.

αἰτιατοὶ δὲ διότι σκώπτει τὴν πόλιν
ἀλλ' ὁ τὰς νήσους, ἐστὶ πλέον ἀστυσίμα-
τος ἔφη, "καὶ πῶς ἂν ἐγὼ νοστῶν ἐποίησα"
"τόποι, ἔστι καὶ οἱ νεκροὶ παρὰ τῶν"
ἢ δὲ Σάμος αὐτὴ ἡ Ἰωνικὴ πᾶν εὐτύ-
χησέ ποτε, ὡς ὁ παροιμιώδης, Γάλα
ὄριθ' ὦν φέρει αὐτὴν. τυραννητίῃσι δὲ,
ἐπερὰ τὴν δυστυχίας ἀκρας. λειπιδὸν ἡ-
σαστα ἀλλ' Συλοσῶνται τὸν τυραννόν, ἀρ-
ξάντα πικρῶς. ὅθεν καὶ παροιμία, Ἐκα-
15 τι Συλοσῶντος εὐρυχωρία. ὁ μὲντοι
Συλοσῶντος ἀδελφὸς Πολυκράτης, ὃς
φάσκει ἐτυράνησεν. γλῶσσος δὲ εὐτυ-
χεύωντος ὑπερὸν ἐκρεμάσθη ὑπὸ Πε-
σίων. ἔτος ἢ ὁ τὸν διακτόλιον ῥίψας εἰς
20 θάλασσαν, ὃν αὐτὸς ἀλλ' ὁ κατὰ πόν-
τος ἰχθύος ἀπέλασεν. τοῦ δὲ οἶνος, ὡς
λέγεται, ὃς πᾶν εὐτυχὴς ἢ. ἀνομάσθη
δὲ ποτε καὶ Μελάμφυλλος, ὁ Ἀθηναί-
ος καὶ Παρηνία δὲ, ἀπὸ ποταμοῦ Παρηνίας.
25 ἐν ταύτῃ τῇ Σάμῃ καὶ ὁρος ὑψηλὸν λέ-
γεται εἰς πινθήκητα καὶ ἰκατὸν ὄργυας,
ἢ κατὰ τὴν ὄργυαν, ὡς φησὶ Ἡρόδοτος,
πολυστῆδιον, δὲ ὃ ὕδωρ, ὁ κατὰ τὸν ὄρ-
ον διασπῶνται, παρερχόμενα εἰς τὴν πόλιν
30 ἀπὸ μεγάλων πηγῶν. ὃς ἀρχιτέκτων Εὐ-
παλῆνος ὁ Μεγαρόσις. ἢ δὲ, φησὶν, αὐ-
τόντι καὶ ναὸς μέγας, ὃς ἀρχιτέκτων Ροί-
νης, ἀνὴρ ἐπιχώριος. ταύτης ὁ πολίτης
Σάμιος. ὁ μὲντοι τὸς κεφαλῆνι Σά-
35 μος πολίτης, Σαμάιος. διότι οὕτως ὁ
Σάμης

- Καὶ Σάμος ἱμερόεσσα, Πελαγίδ^Θ ἔδρανον Ἥρης,
 535 Καὶ Χίος, ἡλιβάτ⁸ Πελλήναις ὑπὸ πέζαν.
 Κεῖθεν¹ δ' Αἰολίδων ἀναφαίνεται ἔρεα νήτων,
 Λέσβ⁸ τ' εὐρυχόροιο, καὶ ἱμερτῆς Τενέδοιο.
 Κεῖθεν² Μέλαις ἔ' κέλπος ἐφ' Ελλήσποντον ἵησιν,
 Αφρὸν ἐρδυγόμενος· βορέην δ' ἴπτι πολλὸν ἰόντι,
 540 Πέπταται ἔνθα καὶ ἔνθα Προποντίδ^Θ οἶδμα θαλάσσης.
 Ἔστι δέ τις καὶ³ σκαῖον ὑπὲρ πόρον Εὐξείνιοιο

Σάμη λέγεται, καθὰ καὶ παρ' Ομήρῳ
 εὔρηται. ἴσται δὲ ὅτι Ἰωνικῶν τῶν ρη-
 θείσων Σάμιον φάμεν, ὡς αὐτὸν ἀντιδιασέ-
 λοντο τῇ τι Ομηρικῇ Κιφαλληνικῇ Σά-
 μῳ, καὶ τῇ θεωρημένῃ δὲ Θρακίᾳ Σά-
 μῳ, τῇ ἔτω κληθεῖσιν διὰ τὸ ὕψος·
 Σάμοι γὰρ φασί, τὰ ὕψη. ὅτι ἢ εἰς πο-
 λὺν ἐξήρτετο ὕψος, δῆλον ἐκ τῆς τὸν Ποιη-
 τὴν εἰπεῖν ἐξ αὐτῆς τῇ τι Ἰδῶν φαί-
 νουσαι πάντας, ἔτι καὶ τῶν Τροίαν. οἱ
 δὲ φασὶν ὅτι Σάμος λέγεται ἡ Θρακία,
 οἰοῦναι Σάος τις, καὶ καὶ πλεονασμὸν τῆ
 μ, Σάμος· ἀπὸ Σαίων, ἔθνης παλαιῶν
 οἰκιστῶν αὐτῆν. ἔ' μέμνηται καὶ Ἀρ-
 χιλόχος, ὁμολογῶν ἀγχαῖτον τὴν αὐτῇ
 πατρίδα ἐν τῇ φυγῇ πολέμου ῥίψαι παρ'
 αὐτοῖς. ἔ' ἡ Χίος δ', ἥ Ἰωνίᾳ ἐστὶ νῆσος,
 ἔχουσα πόλιν εὐλείδρον, ὡς ὁ Γεωγρά-
 φος φησὶ, καὶ ναῦς αἰμον π'. ναυσί, καὶ
 ἄλλος φοινίκων, οἷς ὁ περίπλες σα-
 δίων ἐνταχθεῖσιν. ταύτης οἰκιστὴν Πέ-
 λαγίδα. ἐνταῦθα ἄρος τὸ Παλινναῖον.
 ἱστρεῖται δὲ ἐν Χίῳ πρῶτον μέλανα οἶ-
 νον γλυεῖσαι, καὶ πρῶτος τὰς ἐκεῖ θέρ-
 πεισι χρῆσθαι, ἔτω καλυμένους καὶ
 ἰδίαι ἱστὰς κλῆσι δελφτικῶν, ἢ δελ-
 κῆν· ὡς ἔ' οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐχρήσαντο
 ποτὶ Εἰλωσι, καὶ Μακεδόνες Πενέσας, καὶ
 Ἀργεῖοι Γυμνησίους, καὶ Σικυῶνιοι Κορυ-
 νήφοροις, καὶ Κρήτις Δμωήταις, ἔ' Ἰτα-
 λιῶται Πελαγοῖς. ἄτε καὶ τὴν ἱστορίαν
 ταύτην δελτικὰ παρὰ τοῖς παλαιοῖς
 ὀνόματα εἶναι τὰς Εἰλωτας, τὰς Πέ-
 νέσας, τὰς Γυμνησίους, τὰς Κορυνηφί-

ρας, τὰς Δμωήτας, τὰς Πελαγοῖς, τὰς
 Θεραποντας. ἄλλοι δὲ Κρητικῶν λέ-
 γουσι Θεραπόντων εἶπον εἶναι, ὡς τ' Κρη-
 τῶν ὀπλοφόρον δῆλον λεγόντων Θεραπόν-
 τας.
 1. Ὅτι ἐκεῖθεν, ἥτοι μετὰ τὰς Ἰωνί-
 κας νῆσους, ἀναφαίνονται νῆσοι Αἰολί-
 δες, Λέσβ⁸ τε εὐρυχόρ⁸, ἔ' Τένδ⁸
 ἱμερτή. μετρώπολις δὲ τῶν Αἰολῶν
 πόλεως ἡ Λέσβ⁸, ἐξέμετρον ἔχει
 10 χιλίων σταδίων, μετὰ τοὺς ἑκατὸν
 φέως κεφαλῆς· ἐκεῖ γὰρ φασὶ μετὰ
 νατον αὐτῶν λαλῶσαι θεωρητὴν
 τῆς δὲ ἐμυθώθη Διὸς τὸν δόξαν
 ἔ' μετὰ Ὀρφέα γλυεῖσαι ἀνδρας λογι-
 15 αὶ ἢ καὶ Ἀελίαν ὁ Μυθολογιστῶν, καὶ Πτο-
 λαῖον, καὶ ὁ ποιητὴς Ἀλκαῖος, καὶ ἡ Σα-
 φῶν, θαυμαστὴν τι, φασί, γυναικὸς γλῆ-
 μος, ὡς ἢ ἐδεῖται γυνὴ ἐνάμιον
 εἰς ποιήσιν. ἢ δὲ πινυτιόπολις ἡ Λέσβ⁸
 20 μίαν ἔχουσα τ' πίντι τῶν Λέσβ⁸
 ἢ ἡ ὅλη νῆσος Λέσβ⁸ ἐλίσσεται, ἐκ
 μέρας λαχέσαι τῆς ὁμοῦ· ὡς καὶ ἡ
 Μιτυληνῆ λέγεται ἡ αὐτὴ, ἀπὸ πύλων
 ὁμωνύμων μιᾶς ἐκείνων τ' πίντι. τὰ
 25 αὐτῶν λόγῳ ἔ' Λυκίῳ φων αὐτῶν ἱσ-
 τήσιν. μία γὰρ ἡ Ἰσθμὸς αὐτῆς Πέ-
 λωπόλεως. ἡ δὲ Τένδ⁸ ἐξέμετρον
 μὲν ἔχει σταδίων ὀγδοήκοντα, τ' ἡ
 ἢ ἀπτεῖ ἐκ πλείους τ' μί. εἶχε δὲ ἔ' π
 30 λιν Αἰολίδα, καὶ λιμένας δύο, καὶ Σα-
 φέως ἱερὸν Ἀπολλωνίου. παρακέν-
 δὲ αὐτῇ αὖ ῥηθείσῃ ἀνωτέρω Καλυ-
 ναιδὸς δύο νῆσοι. ἐκκελεῖτο δὲ ποτὶ
 αὐτῇ Καλυδῶνα. ἐκλήθη δὲ ποτὶ καὶ Λα-
 κωνίαν.

Et Sa
 535 Et C
 Inde
 Lesbi
 Illic
 Spum
 540 Expa
 Est v

Et Samus amœna, Pelasgicæ sedes Junonis,
 Et Chios, altissimi Pellenæi sub pede.
 Inde Æolidum [Æolicarum] apparent montes insularum,
 Lesbique spatiosæ, & amœnæ Tenedi.
 Illic Melasque sinus ad Hellespontum vadit,
 Spumam eructans: at in boream longe tendenti,
 Expanditur hinc & inde Propontidis unda maris.
 Est vero quædam sinistrum super meatum Euxini

οὐ, διὰ δὲ τὸ Τένω, ὃ γέννην ἔδωκε,
 ἀπλευσαντὸς ἐν αὐτῇ, ἐπικρά-
 Τένω καλεῖσθαι αὐτὴν. ὄντια
 ὑπολήψαι μὲν μητεῖας Φυλονό-
 ῃ Πολυβοίας, συγκατέριψεν δὲ τῇ
 Κύνος εἰς θαλάσσαν τῇ ἀδελ-
 φικῇ, ἐγκλείσασα λαρίνακι· ἡ
 Νίκη δὲ σιωπῶσα μὲν, τὴν νύκτα βασι-
 λεύησεν. ἦν δὲ ἡ τὴν μητεῖαν δια-
 σπῶσα τὸν Κύνον ἐρωπική, ὅτι δη-
 ῇ τῇ Τίνης ἰσοῦντο αὐτὴν· καίτοι
 ἦν εἰς τὸν Τένω ἐποίησεν. Διὸ
 ἦν ἐπὶ τῇ αὐτῇ ψηφισμοῦν ἀ-
 παροιμία, Τενέδου ἀνὴρ. λέγει-
 γὰρ ποτὶ τοῖς ἐπὶ μεγάλῳ κακῷ
 δίκαιοι μὲν περικηφόρον ἐφί-
 κωντο, οἱ δὲ τῷ ἐαλωκῇ τῇ
 ἀμύματὸς πληρὴν εὐδὺς ἐπιτίθειναι
 ἔπειμον.

Οὐ καὶ περὶ τὴν Τένω ὁ
 καλεῖται ἐφ' Εὐχάστοντος ἦσαν,
 ἐφ' ἑκατόμηνον· τὴν κλησὶν ἔχων
 ποταμὸς Μέλας, ὃς καὶ ἀνωρῆθεν
 ἐκκλινόμενος εἰς αὐτὴν ἢ καὶ διὰ τὸ
 βάθος πολὺ. συνάπτει γὰρ τῷ Αἰ-
 ῷ, οἱ βαδὺν πόρον φησὶν ἔφη ὁ
 ποταμὸς. καλεῖται δὲ Μέλας ἐστὶν (ὡς
 αἰετῶν λίγυσιν, οἷς φαίνεται καὶ
 ὑπὸ τοῦ ἐπακλασθῶν) καὶ οἱ καὶ ἡ
 καίται, πόλις Αἰολική. φασὶ γὰρ
 οἱ τὸ Μέλανι καλεῖται ἡ Αἰὼς ποταμὸς
 ἐκκλινόμενος εἰς Εὐφρᾶ. οἱ δὲ καὶ Κεζικὸν
 ποταμὸν τὸν Μέλανα καλεῖται ἡ-
 ῖται, δεκῶσι ἀμύματ' ἀκαλεῖν· εἰ μὴ

ἀρα ἐκ τῆς χωρὸς βοηθῶνται, καί-
 μιν ἐν τοῖς ὅποιον Αἰολικῇ,
 ὅπως καὶ τῇς τῇς πηλαμύδων ἀγῶνας ἐ-
 κείνους φησι. Ὁ Ἡρόδοτος δὲ φησι, Μέ-
 λας ποταμὸς, ἐξ ὃς ὁ καλεῖται ὁ ποταμὸς
 τῇ Αἰῷ. λέγεται δὲ ὅτι μὴ ἐξαρχέ-
 σται τῷ Περσικῷ στρατῷ, ὅτι ὁ Ξέρξης εἰς
 τὴν Εὐρώπην διέβη, ἀλλὰ ἐκλείπει πι-
 νόμους. ἔτω δὲ καὶ ὁ Σχάμανδρος σὺν
 ἀντίχει τὸ ὕδαρ· καὶ ὁ Λίαντος δὲ ποτα-
 μὸς Θρακικῆς σὺν ἀπύχρησι, ἀλλὰ
 ἀποδίδωκε τὸ ρεῖθρον, ὡς φησι ὁ γλυ-
 κὺς Ἡρόδοτος.

3. Οὐ ἀντικρὺ τῇ βορείῃ ποταμοῦ
 Βορυδένιος, τῇ περὶ τοῦ σκαμνὸς Εὐχέ-
 νος πόντος ἐκκλινόμενος, πελαγία ἐστὶ
 νῆσος ἥρων πολυώνυμος, Αχιλλεύς ἐ-
 ρα, ὅπως ἀντιπέραν καὶ ὁ ἀπορρηθεὶς αὐ-
 τῇ περὶ νῆσος δρόμος Αχιλλεύς. τὴν
 δὲ νῆσον ἰσχυρῶς φησὶ Λόκω καλεῖ-
 σθαι καὶ ἐπωνυμίαν, ὃ ἐπὶ φερανόμενος ἐ-
 πεὶδὴ καὶ ἐν αὐτῇ κινώπια, ἦγαν θη-
 ρία ὀρέων, τεκτεῖν ὄρεα, Λόκω εἰσι-
 τυχὸν μὲν λαροί, καὶ δὲ ἴνας πελαργί.
 κινώπιτα δὲ ἐστὶν, ὧν ἡ κίνησις ἐν τῷ πέ-
 ποταμῷ ἀσωτήρης δὲ ἡ λέξις. ἐκεῖ γὰρ, φη-
 σὶ, φήμη ἐστὶν Αχιλλεύς τε καὶ ἥρων ἐ-
 λίσσονται ψυχὰς, ἐρημαίας ἀνὰ βήσ-
 σας. ὥστε νῆσος ἥρων λέγεται ἡ Λόκη
 αὐτῇ νῆσος, ὡς περὶ νῆσος μακάρων αἱ ἐν
 τῷ ἰσχυρῷ ὑμνισμῷ ἀκαλεῖται. καὶ τῇ-
 το, φησὶ, δῶρον τοῖς δροῦσι ἐστὶν ἀντ' ἀρε-
 τῆς· ἦγαν, τῷτο ἔλαχον οἱ ἥρωες γέρας
 ἀντὶ ἀρετῆς, τὸ ἀνύρεν μετὰ ρασαίνης ἐν
 τῇ

Ex adverso Borysthenis magni nominis in mari insula
Heroum : Leucen [*Albam*] ipsam cognomine vocant,
Quoniam ei quæ insunt animalia alba sunt.

45 Illic item Achillis & heroum fama est aliorum
Animas versari desertas per valles.

Hoc vero optimates à Jove donum sequitur,
Pro virtute : virtus enim immortalem sortita est honorem.
Cimmerium vero tibi per Bosporum recta eunti

50 Alia immensa insula est, quæ quidem paludem
Intra (ad dexteram) Mæotidem sita est :

Quam super Phænagoraque & bene constructa Hermonassa,
Ubi habitant qui Ionica sunt oriundi à terra..

Hæ quidem hominibus valde nobiles in mari insulæ.

55 At aliæ oceani in fluënto cinctæ sunt :

Harum autem manifestum ego situm eloquar,

Et cujusnam venti ad plantam [*pedem*] sit quælibet.

Nempe habitant boum nutricem circum Erytheam,

πολλοὺς, χωρογραφίας ἐστὶν ἴδιον,
καὶ οὗτοι παλαιόμοις ἐποτρύνον. ἔρεϊ δὲ ὅτι
τῶν νήσων, αὐτὴ περὶ ὠκεῖον ἐκτεταται.
καὶ τὰς περιλήψεις ἀναγγέλλεται. ἀρ-
χὴ δὲ ἐπὶ τῶν Διούκων, ἀρ-
χὴ καὶ ταύτῃ ταύτῃ ποιήσας, καὶ
καὶ περὶ οὗτοι οἷον ἡμῶν τῶν αὐτῶν ἐδ-
οὐκ ἀποκρίσας.

3. Οτι κατὰ μεταφορὰν ὁλημορτί-
α, ἐποίησεν πείσαν, σφύρον (ἦτοι
ἀνέμω λέγει τὴν βάσιν, οἱ εἰσι τὴν
σφύρα, ἐπὶ τὸν ὅσον πνέει. τὸ δὲ κυ-
ρίως σφύρον διεκρινόμενον Αἰσθητὴς
ἐστὶν, ὅτι κινήσεως δὲ ὅσας οὐσίας, τὸ μὲν
ἐξ ὁποῦ, ἀντικίνημον λέγεται. τὸ δὲ
ἀπὸ, κατὰ κινήσει. τὸ δὲ ἔχον, ἀν-
τικίνημον σφύρον. λέγει δὲ ὅτι τὸ σφύ-
ρον ἔχον ἐκ πλαγίᾳ τὸ δὲ ἐξ ὁποῦ καὶ
ἐκ τῶν κινήσεων.

4. Οτι Εὐρυθεα ἡ τὸ Γηρυόνη νῆσος
ἐκ τῶν χερσὶν ἐστὶ τὸ Ατλαντες, ἦτοι

περὶ τὸ Ατλαντικὸν πέρατος. καὶ ὅσοι
ὅτι τὸ τέκνον, ἦτοι τὸ πέρατος, Ατλαν-
τα εἶπεν, ὁμοιότητος τῶν ἡρώων, ἐξ ὧν
αὐτὸ παραινόμεται. ἰσχυρὴν τὴν νῆσον
βεβηκότων ἐπὶ νηυσὶ, διὰ τὴν ἀντικίνη-
σιν βεβηκότων ἡσαν τῶν Γηρυόνη, ἐν ἧ Αἰθιο-
πας μακροῖσι τοῖς, περὶ ὧν ἀντικίνηται.
οἱ μὲν τὸ Γηρυόνη, φησὶ, γινώσκον ἀκ-
σας τὴν νῆσον. αὐτῶν γὰρ ἰσχυρὸς ἀντικ-
τος ἢ τοῖς ἀλλοῖς, διὰ τὸ ἐκείνην κακῶς
νοῦν. ἀδελφὴ δὲ Ηρακλῆς εἰς αὐτὴν πλοῦ-
σας χαλκῶ λέγει, ὅτι ἐπὶ τῶν Γηρυ-
όνης ἀπὸ πλαγίᾳ βεβη-
σας.

Χαλκείᾳ ἀντικίνησιν βεβηκότων ἐκ Εὐ-
ρυθείας,

ὡς ὁ Εὐφορίων λέγειται ἰσχυρὸς. ὁμοίως
καὶ ὁ Εὐφείσιος Αλέξανδρος, εἰπὼν,

Χαλκείᾳ δὲ λέγειται μέγαν διανήξαν
πάντον.

20 πύχνα δὲ ὁ μὲν ἰσχυρὸς λέγειται πλοῖς εἶδος
ἦν, καὶ ὁ ληστὴς λέγειται εἶδος πλοῦ-
τος.

- Ατλαντος περὶ χεῦμα θεσδέες Αἰθιοπῆες,
 560 Μακροβίων ἤηες ἀμύμονες, οἳ ποτ' ἴκοντο
 Γηρυόνης μὲν πότμον ἀγνώρορος. ἁυτὰρ ἔω' ἀκρῶ
 Ἰρῶν, ἣν ἐνέπασσι κάρῳ ἔμδν Εὐρωπείης,
 Νήσους θ' Εσπερίδας, τόθι καοστέροιο γῆεθλη,
 Αφνειοὶ ναίεσιν ἀγαυῶν παῖδες Ἰθέρων.
 565 Ἀλλὰ δὲ ὠκεανοῖο παραὶ βορεώτιδας ἀκτὰς
 Διοσαῖ² νῆσοι ἔασσι Βρετανίδες, ἀντία Ρήνης.

χεῖμα, καὶ παρωνομασίαν ἰνά. τὸ δὲ
 τέττε χαλκίον συγκρότησιν πνα χαλκῷ
 δηλοῖ ἐπ' αὐτῷ, ὡς ἔστι τυχὸν χαλκίμ-
 βολον ἦν, ἢ παρὰσημά πνα, ὡς ἀκρῶς, ἐν
 Ἰθαυῆς εἶχεν ὕλης παρὰ τὰ καὶ πρὸς
 ναν ἢ καὶ πρῶτον. Ἰστέον δὲ ὅπ' ὁ Ἀρρι-
 νός, δεξαζὼν τὸν Τύραν Ηρακλῆα Ἰθίς
 παρὰ τὰ Γαδεῖρα τόποις ἐπιφοιτῶνται,
 λέγει ὅπ' "καὶ τ' λορῶποιον Ἐκαταῖον
 "ὁ Γηρυόνης, ἐφ' ὃν ὁ Ἀργεῖος Ηρακλῆς
 "ἐπέστη, ἐδὲν π παρῶσκει τῇ γῇ τ' Ἰ-
 "θέρων ἦγεν, ἐπὶ ἢ ἐξ Ἰθέριας, ἀλ-
 "λά τ' Ηπειρὸς τ' παρὰ Ἀμπρακίαν βα-
 "σιλεύς ἐγένετο, καὶ ἐκ τ' Ηπειρὸς ταύ-
 "της ἀπήλασεν ὁ Ηρακλῆς τὰς βόας,
 "ἐπὶ τῷ φαῦλον ἀγλὸν ἡγέμεν.
 "οἶδα δὲ, φησὶν, ἐγὼ καὶ εἰς τῷτο ἐπὶ τὴν
 "Ηπείρον ταύτην εὐδοτεν, καὶ βῆς τρέφ-
 "σαν καλίστως." καὶ ταῦτα μὲν ἔστω.
 τὰς δὲ ἐν Ερυθείᾳ Αἰθιοπίας μακροβίους
 μὲν ὁ Διονύσιος λέγει, παρὸς ἀπ-
 διασπλῶν τ' ἀκροδιδάσκων Αἰθιοπῶν, οἱ
 βραχυόιοι εἰσι, ἀσπίως ὑπερπέντες ἐτη
 μί. καὶ τ' Γεωγράφον, ὡς ἀποθηρεμέ-
 νης αὐτῶν τ' παρῶς. θεσδέας δὲ ἐπο-
 νομάζει καὶ ἀμύμονας, διὰ δικαιοσύνην,
 ὡς τ' ἄλλων ἐσπερίων ἀδίκων ὄντων. Ἰ-
 στέον δὲ ὅπ' μακροβίους καὶ ἰνάς τ' ὑπερ-
 βορέων ἰσχυροὶ πτες. ἄλλοι δὲ νῆσιν Ε-
 ρυθείαν εἶπον αὐτὰ τὰ Γαδεῖρα, πρὸ
 Διονυσίου ἐ σωτῆρχοντες. οἱ δὲ νῆσιν π-
 να Ερυθείαν εἶπον παραδεσλημένην Ἰθίς
 Γαδεῖροις, παρὰ τὴν σταδία δὲ διεγρημέ-
 νη. ἐνόμισαν δὲ τῷτο οἶα τὸ εὐδοτεν

ὁρῶντες τῆς Ἰθαυῆς νήσου, ἐνταῦθα
 τῶν παρῶτων γαῖα ὁρῶν ἐ ποιῶν, ἀλ-
 λά ἐ τυροποιῶσι πολλὰ ὕδατι μίαν-
 πτε, διὰ τὴν πόσιν. καὶ ἐν τελευτῇ
 δὲ, φασὶν, ἡμέρας αὐτοῦ πνίγεται π-
 ζῶν, εἰ μὴ πτε ἀποχάζει πτε ἀμύμονας.
 πλάσιος δὲ ὁ Γηρυόνης ἀσπίρ κα-
 τὰς βόας, ἔτω καὶ καὶ τὸ ὄνομα. λέγεται
 δὲ καὶ Γηρυὼν, καὶ Γηρυόνης, καὶ Γηρυονίς.
 1. Ὅπ' καὶ τὴν ἰεράν ἀκρῶν, τὴν κα-
 τὰς ἀφνειὰς Ἰθέριας, (ὅ ἐστι κατὰ τὸ
 τῶν λεγόμενων ἱερῶν ἀκρωτήρων, ὁ κα-
 κῶραν Εὐρώπης ἄλλοι φασὶν) αἱ Κασσι-
 πρίδες εἰσι δέκα νῆσοι ἐγγὺς ἀλλήλων
 παρὸς ἄρκτον κείμεναι. ὡς ὁ Διονύσιος
 Εσπερίδας καλεῖ, διὰ τὸν τόπον τ' ἡ-
 σιως. δυτικῇ γὰρ εἰσιν. ὅθεν, φησὶ, κα-
 σσιπτεροιο γῆεθλη. διὸ καὶ Κασσιπρί-
 λέγεται. ἐπὶ πολλῇ δὲ, φασὶν, αὐ-
 τόθι ὁ καοστέροιο, ἀλλ' ὁρυτῆρ μὲν
 εἰσκαται. τέτων τῶν δέκα νήσων μί-
 ἑρημος, τὰς δὲ ἄλλας οἰκῶσι Μελί-
 χλαῖνοι, ἄνθρωποι ποδῆρες ἐσθλῶν
 τες χιτῶνας, ἐξωσμένοι τὰ σῆρα, με-
 25 ραῖον παρὰ τῶν, ὅμοιοι τῆς π-
 γικαῖς ποιναῖς, ὡς φασὶν οἱ πάλαι
 Ἡρόδοτος δὲ φησὶν ὅπ' "ἐκ οἶδα π-
 "Κασσιπρίδας, ἐξ ὧν ὁ καοστέροιο
 "φοιτᾷ.

2. Ὅπ' παρὸς βορέαν, ἐνταῦθα Ρήνης
 τῆς εἰς ὠκεανὸν ἀπερὸς καὶ πνίγεται
 Βρετανίδες εἰσι δύο νῆσοι, Οὐβερία, καὶ
 λαχίων ἢτοι Βεργία καὶ Ἀλβίον. Βρε-
 νίδες δὲ εἰς τὸ πρὸς τῷτο πνίγεται
 καὶ

Atlantis circa undam pietatem in deos colentes Æthiopes,
 60 Macrobiorum filii inculpati, qui olim advenerunt
 Geryonis post mortem superbi. at sub promontorio
 Sacro, quod perhibent caput esse Europæ,
 Insulisque Hesperidibus [occiduis,] ubi stanni origo,
 Divites habitant illustrium liberi Iberorum.
 65 Aliæ autem oceani ad borealia littora
 Duæ insulæ sunt Britannicæ, contra Rhenum:

ἀφ' ὧν μετὰ τὸν Ὠκεανόν (ὁ-
 ρῶν καὶ ἐπὶ τῇ Κρήτῃ εἰπὶν) ἔστι τις ἄλ-
 λη νῆσις ἐν πύσσῃ ἰσοφαρίζει, ὅ ἐστιν,
 ζυγίζεται αὐταῖς, καὶ τὸ ἴσον φέρεται. αἱς
 δὲ συγκρίναι τὰς ἐκείνῃς τῇ Ἀμι-
 5 νιτῶν, ἡσιππῶδες ἐν ὑποκρησμοῦ καλεῖ-
 ῖται, φησὶν, αἱ γυναῖκες τῶν ἀγαθῶν
 ἀμιτῶν ἀντιπέρασθαι ἐρχόμεναι τελευτῶν
 τῶν Βάκχων καὶ νόμον ἐννύχια, σε-
 λήνῃσι κισσὸς μελαμφοῦ καὶ κρημνοῖς
 παταγῆς ἢ λιγυτρώσθαι ὄρευνται ἡχή. λέ-
 γει δὲ κισσὸν μελαμφοῦ καὶ τὸ δασυῖον,
 καὶ μελανίαν τοῖς φύλλοις περιέχοντα.
 τὴν δὲ καὶ ἐν τῇ μέλαν ὀρυθρὸς ἀμφικύβ-
 10 νουσι, παρὸς Ὀμήρῳ, ὀρυθρὸς μέλαν ἵπτες εἰ-
 ναι τῶν τῶν φύλλων ἀειπτότητα, καὶ τὴν
 ὀρυθρὸν, ἀφ' ἧς τὸ τὸ σκιάς μέλαν γίνε-
 ται, καὶ τὰς τῶν γίνεσθαι. καὶ
 οἱ δὲ τῶν, οἱ βοτρυώδες λέγονται καρ-
 15 πῶν καὶ κισσῶ. ὅπ' ἢ καὶ ἐπὶ ἐξοχῇς ὀρεινῇς
 λέξις καλεῖται, δηλόν. φησὶ γὰρ Ἡρόδο-
 τος, "οἱ μὲν ἔφυγον ἐπὶ τῇ ὄρεϊ τὸν κρη-
 μνοῦ". τὸ δὲ παταγή, κρημνότερον μὲν
 λέγεται, ὡς τὸ ἀλαλαγή. ὁ δὲ Ἡρώδια-
 ρος βαρύνει αὐτὸ, λέγων ὅτι ἐκ ἐκ τῇ
 20 πατάσῃ γίνετα (ἀξιώστο γὰρ ἂν, ὡς τὸ
 ἀλαλαγή) ἀλλ' ἀπὸ τῆς παταγῆς. καὶ τὸ
 ἀλαλαγή, φησὶν, ἡ παταγή. καὶ ταῦτα
 ἴσως αὐτῶν. φασὶ δὲ νῆσον ὠκεανίαν
 καὶ μικροῖ, καὶ πάντῃ πελαγίαν, ἣν οἱ
 25 γυναῖκες Ἀμιτῶν, Διονύσου κα-
 λόμεναι. ὅσα ἐπιβοαῖναι δὲ ἀνὴρ τῆς
 αἰῶνος, ἀλλ' αὐτῶν πλεονεχίαν τῆς αἰ-
 30 νος, καὶ κρημνίσσῃ αὐτοῖς ἐπανέρχον-

ται. εἴτα συγκρίναι ῥητορικῶς ταῦτα
 τὰ ἰσοφῶς ἀλλὰ ὁμοίᾳ, φησὶν, ἐκ ἑ-
 τῶς οἱ Ἀψίνδιοι Θερῆες, ἐπὶ ἑτῶς οἱ
 Ἰνδοὶ μελανδίνῳ ἀναποταμὸν Γάγγην,
 5 καὶ κρημνόν, ἡ γὰρ κρημνίσσῃ ἐορτῇ, ἀγκ-
 σι τῶν Διονύσων, ὡς αἱ νησιώτιδες αὐ-
 τῶν γυναῖκες ἀντιπέρασθαι, ταῦτα ὑμ-
 νῶσι τὸν Εὐρίον Διόνυσον, Εὐρίον Εὐρίαν ἀ-
 νακροῦσθαι. ταῦτα δὲ καὶ ἐπὶ Διονύ-
 10 σῳ ἐνδυσιαστικῇ ἐπιφανήματα. λόγῳ
 γὰρ, τὰς τῇ Ἀμιτῶν γυναῖκας δι' ὅλης
 νυκτὸς ἐξελαινομένης χορεύειν, ὡς ἐν
 τῇ καὶ τῆς Θερῆας εἰκὼν αὐταῖς, καὶ
 15 τῆς Ἰνδοῦ, καὶ αὐτὰς κατόχας
 ὄντας τῶν Διονύσων, καὶ πάντῃ ὀργαζόμεναι
 αὐτῶν. ὁ δὲ Γεωγράφῳ καὶ ἰερὸν εἶναι λέ-
 γει ταῖς γυναῖξιν τῇ Ἀμιτῶν, ὡς κατ'
 ἐνιαυτὸν ἀπὸ τῆς γῆς, αὐτῆς πάλιν
 20 τῆς ὀρυθρῆς ἡλίκῃ σελήνῃσιν, ἐκεί-
 νης φορτίον ἐπιφέρειν. ὅπως εἰάν ἐκπέ-
 σῃ, ἀφ' ὧν μὲν μανικῶς τὴν φέρουσιν.
 Ἰστέον δὲ ὅτι ἐννύχια τῶν Διονύσων ἐτελεῖν-
 το τὰ μυστήρια, ὡς ἀνέγνωται τῇ δὲ
 25 τῆς πίοντας ἐπικρύπτειν τὸν οἶνον, καὶ
 μὴ ἐς πρὸς τοὺς ἀχρημονεῖν κρημνίζον-
 τας. ἢ καὶ ἀφ' ἧς τὴν ἀσφαλὲν τῇ ταμιεύε-
 σθαι τὸν οἶνον, καὶ κρύπτειν, ὡς εἰς πα-
 λαίωσιν. διὸ καὶ οἱ κρημνὸς Διόνυσον ἐλέ-
 γετο. τὸ δὲ ἐν τῇ οἱ Ἀψίνδιοι ἀπὸ
 30 ποταμῶν εἰσέχουσι κεκληῖσθαι Ἀψίνδιον.
 φησὶ γὰρ ὁ Διονύσιος, Θερῆες ἐπὶ ἡσόν
 Ἀψίνδιον. διχῇ δὲ γράφεται, καὶ ἀφ' ἧς
 ν, καὶ ἀφ' ἧς τῇ ὡς καὶ τὸ Ἀψίνδιον, τὸ
 φυτόν, καὶ τῇ φασὶν οἱ παλαίοι. τὸ δὲ

Κεῖθι γὰρ ὑστατίῳ ἀπερεύρεται εἰς ἄλλα δύνῳ.

Τάων τοι ἴμεγεθ' ὦφειώσιον· ἔδ' ἐπὶς ἄλλη

Νήσοις ἐν πύσῃσι Βρετανίῃσι ἰσοφαρίζει.

570 Ἀγχι δ' ἐν νησιάδων ἑτέρῳ πόρῳ, ἔνθα γυναικες

Ἀνδρῶν ἀντιπέρηθεν ἀγαυῶν Ἀμνιταίων

Ορνύμηναι τέλεστο κατὰ νόμον ἱερά Βάκχω,

Στεφάμηναι κισσοῖο μελαμφύλλοιο χορύμβοις,

Εννύχιαι παταγῆς δ' ἐλιγύθροος ὄρνυται ἡχή.

575 Οὐχ ἔτ' ὅθι Θρήικος ἐπ' ἡόσιν Αψίνθοιο

Βισονίδες καλέεσθιν ἐρίθρομον Εἰραφιώτῳ,

Οὐδ' ἔτ' ὅθι σιὼ πασι μελανδύνῳ ἀνὰ Γάγῃν

Ἰνδοὶ κῶμον ἄγχοισιν ἐρδρεμέτῃ Διονύσῳ,

Ὡς κεῖνον κατὰ χῶρον ἀνδράζουσι γυναικες.

580 Πολλῶν δ' ἐπετέρωσε ταμῶν ὁδὸν ὠκεανοῖο,

Νήσον κεν ὁδὸν εὐεργεῖ νῆι περήσαις.

Εὐοῖ Εὐάν, ἀναφανήσεις ἦσαν, ὡς εἰρη-
ται, εἰς τὸ Διόνυσον ὑμνητῆται, περὶ ὧν
μετ' ὀλίγον ἐν τῷ περὶ Καμαροτῶν
λόγῳ ρηθήσεται. ὁ δὲ Διόνυσος, Εἰρα-
φιώτης μὲν καλεῖται· ἡ παρὰ τὸ ἐρ-
ράφθαι ἐν τῷ μηρῷ τοῦ Διός, ἡ παρὰ τὸ
ἐρεῖν φαίνεται. πατήρ γὰρ ἐρεῖν οἶνος ὑπὲρ
μέτρου πινόμενον. ἐρίθρομος δὲ καὶ ἐ-
ρδρεμέτης, ἡ δὲ πῆς τῶν μεθύοντων
κραιώταις (διὸ ἐ Βάκχος ὡς δὲ τὸ βά-
ζειν λέγεται, περὶ ὧν φησὶν τὸ ἔκ σι-
χέει δὲ πλείονα τσαχύτητα φωνῆς) ἡ
δὲ τὸ βρόμοι, ὃν ὁ γλῶσσις οἶνον
ποιεῖ πινόμενόν καὶ ζῶν. καὶ ἔτ' ὅθι
μὲν ταῦτα. τίς δὲ μέγιστη Βρετανικὴ
νῆσι οἱ παλαιοὶ τείλανοι ἱστέουσι εἶναι
τῷ ἁγίῳ, εἰς ἣν δὲ ἁίρων, ἡ γὰρ δὲ
πλεων, Καῖσαρ ὁ ἐπιλεξόμενος θεός,
νύκτωρ ἀνέχθη, ἐπὶ τῇ ὑστεραίᾳ κατήξει
πρὸς τὴν πύρην ὡς, τελεφεσίης τε-
δης δὲ πλεων τελεσίης. δις δὲ, φασί,
δὲ τῶν ἐκεί, ἐπαινήθη δὲ τῶν, ἐ-
δὲν μέγα δὲ πραξάμενος, ἐδὲ περὶ
δὲν ἐπὶ πολὺ τὸ νῆος, ἀλλὰ δύο μὲν ἡ

τρεῖς νίκας νικήσεις, δὲ πλείονας δὲ πλείονας
πολλὰ, δὲ τὴν αὐξήσειν τὴν ἐν τῷ ὠκε-
νῷ πλημμυρίδων καὶ τῶν ἀμπυτῶν.

Ι. Ὅτι τὸ μέγεθος τῆς Βρετανικῆς
νῆσι (ὡς ἄλλοι, ὡς περὶ ἑρρεῖν, διὰ τὴν
π Πρετανίδας καλεῖσθαι) ἡ μὲν οἱ δὲ
νύσιος ἐνέφηνεν, ὡς ἀνωτέρω ἐρρεῖν, ἐ-
λα δὲ ἁλοὶ καὶ ὁ Πτολεμαῖος ἐν τῇ Γε-
γραφικῇ ὑφηγήσει, λέγων ὅτι τὸ νῆος
πρωτοῦ ἐν Ἰσθμῷ Ταπροσάκῃ μέγισ-
τον ἐδὲ τὴν μέγιστον ἢ ἡ Βρετανικὴ, τρεῖς
χρυσῇ Χερρόνησος, τετάρτη ἐπὶ τῇ Βρε-
τῶν ἡ Οὐερνία, πέμπτη Πελοπόννη-
Σικελία μετ' αὐτῶν ἕκτη, ἐσδύμνη Σα-
δὲ, ὁ γὰρ Κύριος, Κρήτη ἐνάτη
δὲ τῶν τῶν ἡ Κύπρος, ὡς δὲ δὲ τῇ
ταῖς δὲ κατὰ λόγον χρονίῃς. καὶ Πτο-
μαῖος μὲν ἔτ' ὡς εἰς δὲ τῇ δὲ τῇ
πῆς μεγίστης νῆος, συμπληρωμένη
ταῖς δὲ δύο χερρόνησος, ὡς αἱ, οἱ
τῷ δὲ τῇ δὲ τῇ δὲ τῇ δὲ τῇ δὲ τῇ δὲ
αὐτῶν καὶ μόνων γράφοις ἔτ' ὡς
μέγιστος.

Illic enim extremum eructat in mare vorticem.
 Harum sane magnitudo immensa : neque ulla alia
 Insulas inter omnes Britannicis æquatur [*æqualis est.*]
 Juxta autem, parvarum insularum alius tractus, quo uxores
 Hominum ex ulteriore ora illustrium Amnitarum
 Profectæ peragunt juxta ritum sacra Baccho,
 Redimitæ hederæ nigra folia habentis corymbis,
 Nocturnæ : strepitus autem tinnulus excitatur sonitus.
 Non sic Thracii juxta ripas Absinthii
 Bistonides [*Threiffæ*] inclamant multifremum Iraphioten,
 Neq; sic cum liberis nigros habentem vortices circa Gangem
 Indi commensationem agitant valde strepero Dionysio,
 Sicut illo in loco evant [*clamant Evan*] mulieres.
 Multam autem ulterius ubi secueris viam oceani,
 In insulam Thulen bene ædificata nave trajicies :

Τῶν ἐπὶ τῶν νήσων, ὡς ἔδειξεν ἡ φύσις
 Θνητοῖς μεγέστες, Σικελία μὲν, ὡς
 λῶρες,
 Πρώτη μεγίστη, δευτέρα Σαρδῶν, τρίτη
 Κύριος, τετάρτη δὲ ἡ Διὸς Κρήτη
 τρυφός,
 Ἑνδοία πέμπτη γενοφύης, ἕκτη Κύ-
 αρος,
 Διόσος ἢ τῆξιν ἐχάτην λαχῶς ἔχη.
 2. Ὅπ μετὰ τὰς Βρετανίδας, πολὺ
 ἢ τὰ βορρεια ἡ Θάλα νῆσος, ἥς πολὺς
 ἡ κτισμός. ἀρεκτικωτάτη γὰρ τῶν ὀ-
 λυμῶν πῆχται. ἐνθα, φησὶν, ἡμα-
 μὲς καὶ νύκτας ἀειφανὲς ἐκκέχυται
 ὁππῶς ἡλιος βεβῆκει εἰς πόλον
 15 τῶν, ἐν Καρκίνῳ γυρόμενος. ἀλλὰ
 π μὴν ὑπερβολικόν, τὸ ἀδιάδοχον ἐν
 ταῦτα καιρῷ εἶναι τὴν ἡμέραν ἐκεῖ.
 οἱ δὲ καὶ ἐπὶ πλέον ἐκπίπτει ὑπερβο-
 ὅ δὲ ἡ νύξ ἐξέρρησεν, τὸ τὸν μὴ γε-
 ὁ ὅλον ὑπὲρ γῆς εἶναι αὐτῷ, τὸ δὲ
 μισρὸν ὑπὸ γῆν. ὡς ἐντεῦθεν τὸν
 αὐτὸν ἐν τῇ ἐκεί κλίματι μετρίως
 ἡμερονύκτιον ἐν, ἥ γὰρ εἰς μίαν ἡμέ-

ραν, ἢ εἰς μίαν νύκτα κατὰ καὶ Ἡρόδο-
 τος, ὡς τῶν Κυμμερίων λέγων, φησὶ
 μὴ ἐνδὲ χροιά, ἀνθρώπους εἶναι οἱ τὴν
 ἐξάμηνον νύκτα κατὰ οὐδὲσιν. φασὶ δὲ
 ἄλλοι, ἐπὶ τὰς ἀρεκτας ἐλθόντα τὸ ἥλιον
 ποιεῖν παρατείνειν τὴν ἡμέραν ἐκεῖ καὶ
 εἰς κ'. θερμανὲς ὥρας, καὶ εἰς πλέον τι, ὀ-
 λιγίστων ὥρῶν ποιεῖντα τὴν νύκτα. χει-
 μῶν δὲ τὸ ἀνάπαλιν. αἰτίαν δὲ λέγει
 10 ὁ Διονύσιος ὅτι ἐκεῖ ἀειφανὲς φῶτος, τὸ,
 λοξότερα τῆς κλιμαῦτα τὸ ἥλιον ἐπιστρέ-
 φει εὐσφάλιγγι. τετέστι τὸ, λοξότερον
 ἀναφαιρεῖται τὸ ἥλιον, καὶ δι' αὐτὸ ἐμῶρε-
 δυνεῖν τοῖς ἀνθ. τὸ δὲ ἐξῆς ἐπαγομένον,
 15 τὸ, ἀκρίων ἰδεῖν ἐπὶ κλίσει ἐρχομένων,
 ἀντὶ τῆς κατὰ τὸν τὸ νῆσος φερομένης τῆς
 ἡλίκας, καὶ εἰς αὐτὴν οἱ ἀφορῶντες. καὶ
 ἐπὶ τὸ χῆμα ῥητορικὸν ἀντίθετον, ἀντι-
 20 θέντ τῆς λοξῆς τῇ εὐθύτητι. ὡς ἐὰν εἰ-
 πῃ ὅπ λοξότερα μὴ ἄλλως φύσει τῆς ἡ-
 λίκας, κατ' εὐθὺ δὲ ὅμως τῆς κλιμαῦτα ὄν-
 τος τῇ νήσῳ. ποιεῖ δὲ, φησὶ, τετὰρ ὁ ἡ-
 λιος, ὡς ἐπὶ κυανέας ἀνδρας νοτίαν ὀ-
 δὸν αὐτῆς ἐλάσσει. τετέστιν, ἐπιμήκης ἡ
 ἡμέρας

- ἔνθα μὲν ἡελίοιο βεβηκότ' εἰς πόλον ἄρκτων,
 Ἡμαθ' ὁμῶς καὶ νύκτας αἰεφανὲς ἐκκέχυται πῦρ.
 Λοξότερ' ὃν τῆμ' ἐπιστρέφεται σφοδάλιγγι,
 485 Ἀκτίνων ἰθεῖαν ἐπὶ κλίσιν ἐρχομένην,
 Μέσφ' ἐπὶ κυανέας νοτίλῳ ὁδὸν αὐτὶς ἐλάσῃ.
 Ἀλλ' ὁπότεν Σκυθικοῖο βαθὺν ῥόον ὠκεανοῖο
 Νῆϊ τάμης, πρῶτέρω δ' ἐπὶ ἠώην ἄλλα κάμψης,
 Χρυσείῳ τοι ἵησον ἄγει πόρτ', ἔνθα καὶ αὐτὴ
 590 Ἀντολίη κατὰ ῥοῖο φαίνεται ἡελίοιο.
 Κεῖθεν δ' ἐσπρεφθεῖς νοτίης² προπαροῖτε χαλάνης,
 Αἰψά κε³ Κωλιάδος μεγάλλῳ ἐπὶ νῆσον ἴκηιο,
 Μητέρα Ταπροβάνην Ἀσσηγενέων ἐλεφάντων.
 Ἡς ὑπὲρ ἑρανήσιν αἰερόμεν' σφοδάδεοσι
 595 Δινεῖται κατὰ κύκλον ἐν αἰθέρι Καρκίν' αἴθων.
 Αὐτὴ δ' εὐρυτάτῃ⁴ μέγερτ' πέλει ἀμφὶ δὲ πάντῃ

ἡμέρα γίνεται τοῖς περὶ τὸ βόρειον πόλον,
 ἕως εἰς τὸ ἀντικείμενον νότον ἡμικύκλιον
 ἢ ἡμισφαίριον τεσσάρῃ ὁ ἥλιος. τέτρες
 γὰρ λέγεσθαι φασι κυανέας, δηλοῦσι τὰς
 πρὸς τὴν νοτίαν μέρει Αἰθιοπίας· εἰς ἧς καὶ
 ὁ Ζεὺς ἥλιος ἀποδημεῖν ποτε παρὰ τὴν
 Πιοτήν πλάττεται. τὸ δὲ, εἰς πόλον ἄρκ-
 των, ἀπὸ τῆς περὶ τὸ ἄρκτον πόλον, ἡ-
 γνη κύκλον τῆς ἑρανῆς, περὶ ὃν αἱ δύο
 ἄρκτοι εἰσέλθουσι.

1. Ὅτι πρὸς τοῖς ἑσπέραις ὠκεανῶν
 εἰσι καὶ Χρυσὴ νῆσος, λεγόμενη ἕως, ἢ διὰ
 τὸ χρυσὸν φέρειν, κατὰ Ἰνίας· ἢ, καὶ τὸν
 Διόνυσον, διότι ἀνατολαὶ κατὰ τὴν φαί-
 νοται ἡελίοιο. Ἐξ τῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν
 τὴν φαίνουσας, χρυσῆς εἶναι πως δοκεῖ ὁ
 ἥλιος, ὅτι μὲν σκυθρωπὸς, κατὰ παρὰ
 Σκύθαις, ἀπὸ τῶν ἑσπέραις πόντος
 σμινέφειαν. καὶ ἀπὸ τῆς Χρυσῆς λέγε-
 ται ὅτι ἡ ἑσπέραις λαμπρότης αὐτῆς
 νῆσος.

2. Ὅτι ἡ Ταπροβάνη, ποτὶ Σαλικὴν
 ὀνομαζομένη, νῆσός ἐστι πηλαγία, ὅση ἐ-
 λπίων τῆς Βρετανικῆς, κατὰ τὴν ἰσ-

εῖαν, περὶ ἀπὸ λυρὸς, ἡγερόμοτος, περὶ
 τῆς εὐρείας ἐλεφάντων, ὡς φησὶ
 λέξανδρος· ὁ δὲ Λύχνος ἐπιλεξιμὸς
 ταύτῃ τῇ νῆσῳ ὁ Διόνυσος· κατὰ
 φησὶν ἐλεφάντων Ἀσσηγενέων. λέγουσι
 αὐτῇ καὶ Κωλιάδ' νῆσον μεγάλην
 ὁ ἐστὶν Ἀφροδίτης, ὅποιά καὶ ἡ Κύπρος.
 ἀπὸ τῆς καὶ τῆς ἐν τῇ Ταπροβάνῃ
 ἀνδραγαθίας γυναικείῳ ἡρώεσσι φησὶ
 νῆσος, ἄλλως τε καὶ εἰς Ἀφροδίτην
 θρυπητομένης, ἐπὶ δὲ καὶ ἐμπλη-
 ρύσας τὰς τεύχεας. ἰσχυρὴ δὲ καὶ
 Καρκίνος τὸν ἡγερόν ζώδιον ὑπὲρ αὐ-
 τῆς δινεῖσθαι τὴν νῆσον, ἑρανήας αἰε-
 15 σφοδάδεσιν, ὡς ἔχει κλίματ' ἐπὶ τῇ
 Καρκίνος κατὰ τὴν. Πτολεμαῖος μὲν
 τὸν Κριὸν τὸ ζώδιον ὑπὲρ αὐτῆς εἰσέλ-
 φει. Σημειώσεται ὅτι καὶ λόγος δο-
 κῆτος, ἢ τοῦ γλυκύτητος, σφοδράει
 20 οὐν εἰσι τὰς τῆς ἀστέρων ἑσπέραις
 ἑρανὸν σφοδάλιγγας καὶ κινήσεις.
 κατὰ τῆς ἡρώεσσι ὀνομαζομένης νῆσος
 φησὶ κατὰ τὸν Σικελίῳ κατὰ τὴν
 λαγῆς. Κωλιάς δὲ ἡ Ἀφροδίτη, ὅτι

ORBIS DESCRIPTIO. III

Ubi quidem sole progresso ad polum urstarum,
 Interdiu simulac noctu semper conspicuum effunditur lumen.
 Obliquiore namque tunc versatur conversione,
 Radiis directam ad inclinationem venientibus,
 Donec ad atros australem viam rursus confecerit.
 Verum quum Scythici profundum gurgitem oceani
 Navi sulcaveris, atque ulterius ad mare Eoum deflexeris,
 Auream tibi insulam adducit tractus [*via*], ubi etiam ipfius
 Ortus puri cernitur solis.
 Inde autem conversus australe ante promontorium,
 Illico Coliadis [*Veneris*] magnam ad insulam pervenies,
 Matrem Taprobanam in Asia genitorum elephantorum :
 Quam supra coelestibus sublatu conversionibus
 Versatur in orbem in æthere Cancer ardens. [tem undique
 Ipsa autem amplissima, quoad magnitudinem : circa eam au-

Ἀπικῶ, ὅπως τὰ Περσικὰ συνέπιπτον
 ἡμῶν, ἀλλ' ἔχει χρηστότητα ἐξέ-

Κωλιάδος δὲ γυναικίς ἐρετμοῖς
 ἔχουσιν. —

ἡμῶν Ἀπικῶς τόπος ὁμοίος ἐστίν,
 ὅπου καὶ κάλα δηλαδὴ τῆς κτ'
 πῶς, ἀπὸ τῆς Κωλιάδος εἰς τὴν Ἰνδοῦ,
 Ἀφροδίτης ἱερὸν, Κωλιάδῃ κα-
 λῶν καὶ τῶν ὁμοίων. ἔτι τοι
 Κωλιάδα φασὶ κληθῆναι ἀπὸ τῶν
 ἰσχυρῶν καλῶν ἀπὸ τῆς Ἰνδοῦ,
 ἀπὸ τῆς ἀρπάζουσας. μὲν γὰρ δὲ ποδὸς ἐμ-
 βῆναι καὶ καλῶν. καὶ ἀπὸ τῆς ἀπὸ
 τῆς Ἰνδοῦ, ὡς περὶ καλῶν, καλῶν, ἔτι
 καλῶν, καλῶν. οἱ δὲ φασὶν ὅτι Ἀθη-
 ναῖοι ποτὶ οἱ Τυρρῶνοισι, με-
 τὰ τὴν πειρασμένην. γυνὴ δὲ
 καλῶν, ἀπὸ τῆς φιλίας ἀπὸ τῆς Ἰνδοῦ
 καὶ αἰχμαλώτων, ἀπὸ τῆς λύσεως
 καὶ τῆς φυγῆς Κωλιάδος Ἀφρο-
 δίτης, ὡς δὲ αὐτῶν τῶν καλῶν λυ-
 τῶν καὶ τῶν Καρκίνου ἀπὸ τῆς
 καυστοπιδίου, ἀπὸ τῆς θερμότητος

ἣν ὁ ἡλὶς πάχει, ὅντος ἡλίου ἐν τῇ Ἰνδοῦ.
 ἡμεῶν ζώον.

3. Ὅπου καὶ τῇ ἐν ταύτῃ παρήχη-
 σις καμνότερος, ὅπου καὶ πολλὰ ἐν τοῖς
 5 εἰς τὴν Ὀδύσειαν εἰρηναῖα. ἐστὶ δὲ Ἰνδοῦ-
 τη, ἐπὶ τῇ νοτίῃ ἀπὸ τῆς καλῶ-
 νης. αἱ ψαῖ καὶ Κωλιάδα ἐπὶ τῇ Ἰνδοῦ.
 παρήχονται γὰρ πῶς ἡ καλὴ καὶ ἡ
 Κωλιάς. πῶς δὲ ἐδὲ τῆς παρήχουσις,
 10 ἀλλ' ἔτι παρατυχὸν συνέπιπτον, ἐπὶ
 ἐρετμοῖς τῆς ποιητῆς.

4. Ὅπου εὐρυτάτη τὸ μέγεθος ἡ Τα-
 προβάνη. φασὶν γὰρ καὶ ὁ Γεωγράφος, Τα-
 προβάνη, πελαγία νῆσος, μεγάλη, πολλὰ
 15 τὰ ἵππερς διέχουσα. ἔχει δὲ καὶ τὴν Διονύ-
 σιον, καὶ κήτη πολλὰ ὅριον ἡλιότατοι εἰσι-
 κῶνται, οἷς ὑπὲρ ἄλλων γῶν τῆς τῆς
 ἐστὶ τετραχύνται, μήκιστος ὁλόκληρος ἀκάνθη.
 ὡν καὶ τῇ σῶματι λυγρὰ λέγεται καὶ χείρμα
 20 ἔτι μέγα φασὶν αὐτοῖς εἶναι, ὡς πολλὰ
 καὶ ἡ σὺν αὐτοῖς ἀνδράσιν ὅφ' ἐν κα-
 ταρῶνται, ὅφ' ἐστὶ καταρῶνται, καὶ ἀπὸ
 ὀνοματίζονται δὲ τὸ καταρῶνται, ὡς
 ἀπὸ τῆς βροχῆς ῥέματα. καὶ ἀπ' αὐτῆς
 ἐστὶ

- Κήτεα θίνες ἔχουσιν, Ερυθραῖς βοτὰ πόντε,
 Οὔρεσιν ἡλιβάτοισιν εὐκίετα· τῶν δ' ὑπὲρ ἄκρων
 Τέτσηχεν ¹ νώτων περὶ μήκετος ² ὀλκὸς ἀκάνθης.
- 600 Δυσμενέων τοι παῖδες, ἐλαιοκόμῳ περὶ πόντον,
 Κείνοις ἀντιάσειαν ἀλώμενοι. ἔ γ' ἔρω
 Λυγροῖς ἐν σμάτεσσιν· ἐπεὶ μέγα χάσμα τέτυκται.
 Πολλάκι δ' ἂν ἔνθα σὺ αὐτοῖς ἀνδράσι νηὸς
 Κεῖνα καταβράχζεε τεράατα. ³ τοῖς γ' ἀλιτροῖς
- 605 Εἰν ἀλὶ καὶ γαίῃ κακὰ θήκατο μυρία δαίμων.
 Ἔστι δέ τοι περὶ τῷ, ⁴ Καρμανίδος ἔκτοθεν ἄκρης,
 Ωγυρις· ἐνθά τε τύμβος Ερυθραῖς βασιλῆος.
 Ἐκ τ' δ' ἂν περὶ σείας ἔπ' ἵσμεν Περσίδος ἄλμης,
 Ορμηθεὶς βορέλυδε, ⁵ καὶ Ἰκαρον εἰσαφίχθιο.
- 610 Ἰκαρον εἰναλίην, ὅθι Ταυροπόλοιο θεοῖο
 Βωμοὶ κνισθῆντες ἀδ' ὀκέα καπνὸν ἔχουσιν.
 Τόσας ⁶ μὲν νήσους ἐπέχει ῥόος ὠκεανοῖο
 Εὐρυτέρας· ἕτεραι δέ τ' ἀπείρεσαι γεγαῖσιν.

ἐστὶ καὶ ὁ βροχόθωρος, καὶ τὸ καταβροχόθωρον
 ῥῆμα. λέγει δὲ περὶ τῆς αὐτῆς κήτης, καὶ τῆς
 κρατὸς καὶ βοτὰ πόντε Ερυθραῖς, ἐν ᾗ
 ἔστι ἡ νῆσος κείται. μετὰ τὴν δὲ αὐτὴν τὴν
 λόγῳ, ἐπὶ αὐτῇ παύειν ἐνδιαφέτως, ὡς οἱ αὖ
 φόβοι παύων, ὅτι δυσμενέων παῖδες ἐ-
 κείνοις ἀντιάσειαν, ὅτι ἐστὶν, ἐχθροὶ ἄνδρες,
 πλατὺ μῦθοι περὶ θάλασσαν ἐντύχουσιν
 αὐτοῖς. τότε δὲ τῷ χήματι τὴν ἀνά-
 παλιν χρῆσται, ὅτι περὶ τῆς Μασσαγε-
 τῶν ἐπὶ, ὅτι μὴτ' αὐτὸς ἐγὼ, μὴτ' ὅστις
 ἐταῖρος αὐτοῖς ἐμπλάσσει μῆλα γὰρ
 κακὸς ἐστίν. ἐμπάλιν γ' ἐξημερώσεται τῷ
 τοῦ περὶ ὀκέου. εἰ γὰρ καὶ ἀμφὺ ἐνδια-
 φέτως ἔχουσιν, ἀλλ' ὁμοῦς ἀφ' ἑαυτῶν
 κατὰ ἐνταῦθα μὲν ἐχθροῖς ἐπαρθεσά-
 μιν ἀπώλειαν, καὶ τὴν τῶν σιωπῆως εἰς
 τὸ ὑπὲρ φίλων ἀποχρησθῆναι. (φῆσι γὰρ,
 δυσμενέες ἐμπλάσσειαν αὐτοῖς· φίλοι
 δὲ δηλαδὴ, οὐ.) ἐν δὲ τῷ περὶ Μασσαγε-
 τῶν, ἀνάπαλιν περὶ ὑπὲρ φίλων ἀποχρησ-
 θῆναι.

μῦθος, εἰς ἐχθροῦ ἀφορᾷ κατὰ
 λέγει γὰρ, μὴτ' ἐγὼ, μὴτ' ὅστις
 ἐμπλάσσει τοῖς Μασσαγεταῖς, καὶ
 θρὸς δηλονότι ἐμπλάσσει αὐτοῖς.

1. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐστὶ τὸ
 τέτσηχεν, ἀντὶ τῆς τετραχμῆτος, ἢ
 Ὀμήρῳ δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῆς πεν-
 κήτης, ἐν τῷ, Τέτσηχεν δ' ἄρα

2. Ὅρα δὲ ὅτι ὀλκὸν ἀκάνθης
 ὡς πολυσήμαντον ὁ ὀλκός, ὡς καὶ
 μικρὸν ἐφάνη. ἀκάνθην δὲ λέγει
 κήτης ὅσον, τὸ ἀναλογεῖν ῥάχιν, ἐν
 λεκτέται καὶ ἐπὶ ἐχθρῶν ἔστι φωνή
 νῦν ἀκάνθην ἐπὶ νοῆσαι τὴν ἐπὶ φωνῇ
 15 ἔξω περὶ τὴν ῥάχιν κέντρα, ἔστι
 κήτης ὡς ἐν φραγμῷ αἵμασι.

3. Τοῖς γὰρ ἀλιτροῖς ἐν ἀλὶ καὶ
 κακὰ μυρία θήκατο θεός· ἢ γὰρ,
 καὶ κακὰ τοῖς κακῶς. εἰ πορὶ δὲ
 20 ἰωτέρῳ ὅτι πένεται γνωμὴν ἐπὶ
 πειρητής, κατὰ τὸ κρινόν ἐστι.

Ce
 Mo
 In
 100 Ho
 Illis
 Exi
 Sæp
 Illa
 105 In m
 Est a
 Ogy
 Ex h
 Prob
 110 Icaru
 Aræ
 Tot
 Majo

καὶ αὐτῶν
 4. Ὅτι ἐστὶ
 ἡ Ὀγυγία
 Ερυθραῖς
 φωνή, γὰρ
 Ἀγγεῶν
 βένδω
 Ὀγυρις· ἐπὶ
 τὸς Ερυ-
 Κεκλίται.
 αὐτὸς καὶ
 σφαιροειδῆ
 αὐτῶν Ερυθραῖς
 αὐτοῖς αὐ-
 τῶν ἐμ-
 ὅτι τὸ γένος
 ἐλθὼν ἀν-
 τίσταται, στρα-
 τὴν καὶ Καρμ-
 5. Ὅτι περὶ
 ἡ νῆσος

Cete littora habent, Erythræi [rubri] pecora maris,
 Montibus altissimis similia : super horum autem summa
 Inhorrescit dorſa prælongus tractus spinæ.
 Hostium utique filii, agitati per mare,
 Illis occurrant errantes. non enim effugium
 Exitiosis in faucibus : siquidem ingens rictus [hiatus] existit.
 Sæpenumero autem etiam navem cum ipsis hominibus navis
 Illa absorbuerint monstra. etenim sceleratis
 In mari & terra mala infinita constituit deus.
 Est autem tibi ulterius, Carmanix extra promontorium,
 Ogyris : ubi tumulus Erythræi regis.
 Ex hac autem trajicies ad fauces Perfici salii,
 Proficiscens boream versus, atque Icarum pervenies ;
 Icarum maritimam, ubi sub Tauropolæ deæ [Dianæ]
 Aræ nidore abundantes acerbum fumum habent.
 Tot quidem insulas obtinet gurgēs oceanī
 Majores : aliæ autem innumeræ sunt.

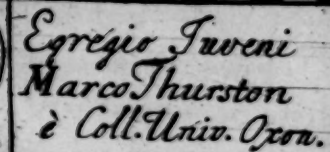
αὐτῶν μέλει τοῖς τοπογράφοις.
 4. ὅτι ἐν τῇ Καρμανίῳ ἀκρὰ νῆ-
 ρι Ὠγυρίῳ, καὶ ὅτι περὶ αὐτῶν τὸ μ-
 ῖνον Εὐρυθραῖα βασιλείῃς· ἐν ἄλλοις Εὐρυ-
 θραῖα φασὶν, γράφοντες,
 Ἀγγιόραϊς δὲ ἄρα νῆσ· αἰλὸς καὶ
 βένδ· ἐρυθρῆς
 Ὠγυρί· ἐνταῦθα τὸ μῖνον αἰλὸς μεδόν-
 τος Εὐρυθραῖα
 κεῖται. —

αὐτῶν καὶ ἡ θάλασσα κληθῆναι δοκεῖ,
 ἀπὸ τοῦ γένους. οἱ δὲ, κατὰ ἐπίδοτον ἰθ-
 ῦς, Εὐρυθραῖον βασιλεῖα τὸν Δηριά-
 νου· οἱ αὐτῶν τιθαιμμένον, καὶ καὶ
 τῶν ἐμνήσθημεν· ὅς Εὐρυθραῖα·
 ἢ τὸ γένος, χρόνῳ δὲ ὑστερον εἰς Ἰν-
 ἑλδὸν ἀντίστη λαμπρῶς τὸ Διὸς
 ὕψος, φρατρυσιμένον κατὰ τῶν Ἰν-
 ἑλδῶν καὶ Καρμανίῳ Περσῶν ἐστὶν ἐμπόριον.
 6. ὅτι περὶ τῶν Περσίδων θάλασσαν
 καὶ Ἰκαρος, ὁμώνυμ· τῇ

περὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγ· ἢ καὶ ἐπι-
 ναλαμοῦναι ἀπὸ τὸ ἐνδοξον. ἡμῶν δὲ
 ἐν αὐτῇ πολυπλῆς ταυροπόλ· Ἀ-
 πόλλων, ἢ Ἀρτεμῖς. ἄλλοι δὲ φασὶν ὅτι
 5 ὁ Περσικὸς ἐλάπ· μικρὸν τι ἐλάττων
 Εὐξείνῃ ἐστὶν, ἐν ᾧ Ἰκαρὸς περὶ νῆσ·
 Ἐτύρος καὶ Ἀραδ·, ὁμώνυμοι ταῖς Φοι-
 νικαῖς. Ἰστέον δὲ ὅτι τῶν περὶ τὸ Αἰγαῖον
 πέλαγος ὁ Γεωγράφος πτερυγιστῶν

10 Ἰκαρίαν λέγει, δεξιῶν δὲ τῶν τοιῶ-
 ντα νησῶν καὶ τὸ Ἰκαρίον καλεῖσθαι πέλα-
 γος· λέγων ὅτι ἔρημόν ἐστι αὐτῇ νη-
 σίοι, νομαὶς ἔχον αἵς χρώνται οἱ Σάμιοι.

6. ὅτι καὶ οἱ περὶ ὠκεανὸν νῆσους,
 15 ὡς αἱ καὶ πᾶς ἄλλαι, κατὰ ἀπερίεργον,
 παχυμερῶς ἐπιτείχει, ταῖς ἐπιφανείαις
 μέγας λόγῳ διδῶς. φησὶ γὰρ, τόσας
 μὲν εὐρυτέρας, ἄλλαι δὲ ἀπειρίσαι, αἱ
 μὲν ὡδὲ, αἱ δὲ ἐκεῖ, καὶ ἄλλαι ἄλλοι, αἱ
 20 μὲν ὑπὸ ἀνδρῶν οἰκίμεναι, καὶ ἀγροῦν ὄρ-
 μων ἔχουσαι, αἱ δὲ βατύκρημοι, καὶ
 ἰαυταῖς

Partim quidem in fluentis Libyci maris,

15 Partim vero Afiae, quaedam etiam circa plagam Europæ.

Afiæ autem alibi insulæ infinitæ; partim ab hominibus

Habitatæ, atque navibus optabilem stationem habentes;

Partim alta habentes præcipitia, & minime nautis opportunæ.

Quarum non facile mihi referre nomen omnium.

620 Porro figura Afiae, tractus est ambarum

Continentium, ab altera parte similis imagini coni,

Quæ porrigitur paullatim ad orientis recessum totius.

Ubi etiam columnæ Thebis geniti Dionysi

Stant, extremi juxta gurgitem oceani,

625 Indorum ultimis in montibus: ubi Ganges

ἡμετέραν εἰκέναι τὴν γῆν, ἥς τὸ ὅζον ἀμφοτέρωτε ὡς τὴς ἡλίας κελύβους.

Ἀφροδίτη δὲ ταῖς ταύταις δυοὶ κῆναις

ἡμῖν, κατὰ τε τὸ ἐν μέλει ποσὺν (με-

τὰς γὰρ κατὰ πολὺν ὁ τῆς Ἀσίας κῆναις)

κατὰ τὸ εἶδος ἐπειδὴ καὶ μὲν εἰς

πύλιν ἀπείρατῳ τῇ Εὐρώπῃ καὶ τῇ

Ἀσίᾳ μεσολαβεῖται, ὅ ἐν τῇ ἰσχυρίᾳ

ἰσχυρῇ, ὅς καὶ τῆς Ἀσίας ἐφ' ἰκανὸν ὡς

ἰσχυρῇ τῇ Ἀσίᾳ πολὺν, φησὶν ἀπεί-

ρατῇ, καὶ μόνος εἰς πύλιν, τῆς γὰρ φησὶ,

ἰσχυρῇ κυμαίνοντας ἐρεύζονται ἐνδοξοῖ

ἰσχυρῇ, Περσικῇ, Ὑπερβορῇ, καὶ Ἀφροδίτῃ

ἰσχυρῇ. ἐν ᾗ τὰ τόπων τέττω καὶ ἐπὶ

ἰσχυρῇ χεῖρα, καὶ τὸ χεῖμα τὸ λεγόμενον

ἰσχυρῇ ἀπὸ τῆς λέγων ἰσχυρῇ, τῆς δὲ

ἰσχυρῇ, τὸ εἰς βορρῆν ὁρῶνται, ἐς βο-

ρρῆν ὁρῶνται καὶ ἐς Ἀσίαν. λέγει δὲ τὸν

καὶ Ἡρακλῆα ἐστῶσι τῇ λαῷ, ἔτω καὶ ὁ

Ἰνδία, πύματον πρὸς ῥόνον ἀνέκατον, Ἰν-

δὸν ὡς τῆς ἐν οὐρασί, τῇ λαῷ Ὁμήρου

Διόνυσος, ἐλθόντῳ μέλει ὁ καὶ, ὅτε

ὁ ὕψ' ἰσχυρῇ τῇ χώρῃ ἐποίησεν, ὡς καὶ

ὁ τὰ τέλει λεχθήσεται τῇ ὡς τῇ γῇ.

καὶ ὅρα ὅπως ἐξ Ἑλλάδος ἦσαν, κατὰ

ἰσχυρῇ, οἱ τῇ γῇ ὡς μελλήσονται ὡς

πυλόνων ὁ Ἡρακλῆς τε δηλοῖται, καὶ ὁ

Διόνυσος. καὶ ἐπὶ τῇ ἐμὸν Ἑλλάδος,

ἀλλὰ ὁ Ὁμήρου μέλει ἐγκύμμιον. ἐκεί-

θεν γὰρ ὁ Ἰσχυρῇ Διόνυσος. τε καὶ Ἡρα-

κλῆς. καὶ τὰ πῦρ ἄλλως ἰσχυρῇ βέλονται

τοῦτο ποιῶνται, ὁ ὅς τῆς Ἑλλαδὸς, Ἡ-

ρακλῆ τε καὶ Διόνυσος.

4. Ὅτε ἐν οἷς λέγει ὡς ὁ Γάζης ὁ

Ἰνδὸς ποταμὸς λεγόμενος Νύσταιον

ἐπὶ πλαταιῶν καὶ καὶ, ὁ καὶ ἰσχυρῇ

ἰσχυρῇ τῇ λέγει, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ἐπὶ γῇ

πλατῆς λέγει τὴν πλαταιῶν. ἐν οἷς

δὲ ὁ πλαταιῶν ἐπὶ ἰσχυρῇ λέγει

ἰσχυρῇ, ἰσχυρῇ ὁ πύλιν ἰσχυρῇ

ἰσχυρῇ ἰσχυρῇ καὶ ὁ τῶν δὲ ἰσχυρῇ

ὁ Γάζης. Νύσταιον δὲ, φησὶ, Ἀφροδίτη

Ἀφροδίτη, Ἀφροδίτη, Ἑρμῆς, ὡς ἡ

λέγεται καὶ τὸ τῇ ἀπὸ τῆς τῆς, βο-

ρρῆν ἐκ τῆς τῆς τῆς τῆς. ἐπὶ ᾗ καὶ

ἄλλως Νύσταιον, ὡς οἱ τῇ ἰσχυρῇ

Δούκον ὕδωρ Νυσαῖον ἐπὶ πλαταμῶνα κυλίνδει.
 Ἀλλ' οὐκ ἂν τῶσον μέγεθ' ὅτε πέλοι Ἀσίδ' αἴης,
 οὐδ' ἅπαν εἶδος ἔοικεν ἀλίγκιον· ἐν γὰρ ἐκείναις
 Ἡπείροις εἰς πόντος ἀπείριτος ἤγεμονεύει.

630 Ἐν δὲ Ἀσίῃ πολὺς ὠκεανός· τριστὺς γὰρ ἐλίσσων
 Κόλπῳ κυμαίνοντας ἐρεύζετα· ἔνδοθι Βάλλων,
 Περσικόν, Ὑρκανιον τε, καὶ Ἀρράξιον βαθυδύνῳ·
 Τὴς δὲ δύο μὲν, νοτίως· τὴν δὲ ἐς βορέην ὁρώωντα,
 Ἐς βορέην ὁρώωντα, καὶ ἐς Λίβαν γείτονα πόντον

635 Εὐζύνῃ· πᾶσι φῶτες ἀπείριτοι ἀμφινέμονται.
 Μέσσον· δι' ἀμφοτέρων χθονὸς ἄσπετος ἰαδμὸς ὀρέζει,
 Τῇ καὶ τῇ μακροῖσι ἡταχνόμηνος πεδίοισι.

Μέγιστα γερμῶν² πάσης Ἀσίης ὄρος ἀμφιβάλληκεν,
 Ἀρξ' ἀμύμον γαίης Παμφυλίδος, ἄχρι καὶ Ἰνδῶν.

640 Ἀλλοτε μὲν λοζόν τε καὶ ἀγκύλον, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ἰχνεσιν ὀρθότερον· Ταύρον δ' ἐκικλήσκουσιν,
 Οὐνεκα ταυροφάνες τε καὶ ὄξυκάρλιον ὀδεύει,
 Οὔρεσιν ἐκταδίοισι πολυχιδῆς ἔνθα καὶ ἔνθα·
 Ἐκ τῶ ἀπειρέσιοι ποταμοὶ καναχηδ' ἀρέουσιν,

645 Οἱ μὲν πρὸς βορέην, οἱ δὲ ἐς νότον, οἱ δὲ ἐπὶ ῥίπην
Εὖρος καὶ ζεφύροιο. τίς ἂν πάντ' ἐνόματ' εἴποι;
Οὐ μὲν³ ἐπ' αὐνυμίαν μίαν ἔλλαχεν, ἀλλ' ἐν ἐκάσῃ

πὶς λέγῃσι. φασὶ δὲ τὰς αἰεὶ τὴν Νυ-
σάαν Ἰσδικὴν ταύτην εἶδὸν ὄντας, καὶ τὰς
περὶ τὸ Νυσαῖον ὅρος τῶτο οἰκῦντας, ἀν-
θρῶποφάγους εἶναι. περὶ δὲ ζώτης τὴν Νύ-
σος καὶ ἐν τοῖς μὲν ταύταις ῥηθήσεται.

Ι. Οπ τὸν ἥδη ρηθέντα μέσον τῷ Εὐζεί-
 νῃ πάντες ἐ τῷ Υερωνίῃ πλατότατοι ἰδι-
 μόνι, ἥτοι τ' περὶ τῇ Γοηρίαν τῇ ἰώαν,
 ἁπασίν τε λέγει, καὶ μακροῖς ὥδε ἐ ὥδε
 ἔκτανον μὲν περὶ οἷς. καὶ σημείωσται καὶ ἐν-
 ταῦθα ὅπ οἱ ἰδιμοὺς, ἀπλῶς μὲν καὶ ἔτω
 ῥηθεῖς, γῆ δηλοῖ στενωπὴν μὲν καὶ μεταξὺ
 δύο θυλακῶν· εἰ δὲ ὡς κεῖται τὸ μα-
 κρὸς, ἢ πλατὺς, ἢ ὀρθόφατος, ἢ π' ἢ

ποιήτων οποιᾶ πολλὰ ἐπινοεῖται ὁ Διὸς
 νύσιος, τότε Διὶ παῖς ἑαυτὸς ἀφ' ὧν
 κῆρ ἰδὲ μὲν νηστήσεται, ὃ δὲ μὴ γινῆς.
 πρὶν αὐτὸ νηστῆον καὶ ἐπὶ παρθένῳ, ἔχῃ πα-
 ρὰ ἱδὲς παλαιοῖς παρθένῳ λείπεται ὅ-
 τ' ἔλθῃ Σικελίαν, ὃ μὲν ἵπ' ὁ βορέης.
 ἐπτασίθῃ, ἄλλα καὶ ὁ νότος, ὁ χυλίων
 ὃ πεντακροῖσι σταδίῳ μετ' ἑκάμῃ,
 εἰς χάσμα ἱσθμῶν ἀνοιγέμεν.

2. Οπὸ ταῦτο τὸ ὅτι ἀρχαί-
ντες ἐκ τῆς Παμφυλίας, ὡς εἶπεν δι-
ξί, ἄχρι τῆς Ἰνδῶν παρέλκει, διὰ παν-
τὸς ἡκων Ἀσίας· ἄλλοι μὲν, φησί, λέγουσι
ἀγκυλῶν, καὶ ὡς εἶπεν κατωτέρω, ποταμῶν

[illegible]

Candidam aquam Nyssæam ad planitiem littoralem volvit.

Verum non tanta magnitudo fuerit Asiæ terræ,

Neque tota species videtur similis: quippe in illis

Continentibus unum mare immensum dominatur ;

630 At in Afia vastus oceanus. tres enim volutans

Sinus fluctuantes eructat, introrsum mittens, [tices:

Perficum, Hyrcanium, & Arabicum profundos habentem vor-

Duos quidem australes: alium vero ad boream spectantem,

Ad boream spectantem, & ad Libem vicinum ponto

35 Euxino; ubi homines innumeri circumhabitant.

Medium vero amborum terræ immensus isthmus finit,

Hinc & inde longis porrectus campis.

Medium vero totius Asiæ mons circuit,

Orfus à terra Pamphylia, ad Indos etiam usque;

40 Interdum quidem obliquus & curvus, interdum vero rursus

Vestigiis [*incessu suo*] rector: Taurum vero ipsum nominant,

Eo quod tauro similis, & acutum caput habens incedit,

Montibus spatiosis multifidus hinc inde ;

Ex quo innumeri amnes cum strepitu fluunt, [impetum

45 Hi quidem ad boream, illi vero ad austrum, quidam item ad

Euri & zephyri. quis omnia nomina retulerit? [quoque

Nec certe cognomentum unicum adeptus est, verum in uno-

πρὸ φάλογγας, ἄλλοτε δὲ ὀρθότερον
 εἶτα, ἀπολογῶν τίς κλήσει
 φησὶ, ταύροι δὲ αὐτὸν κικλήσκου-
 σιν· ἔπειτα λαφύωνται ταυροφάνης καὶ
 κηλῶν· ὁ δὲ οὐρεσὶν ἐκταδίοις, 5
 μακροῖς, πολυχειρὴς ἐνθα καὶ ἐνθα.
 δὲ ἐξουκέρῳ τραφέεται καὶ ὀρθό-
 μενος, καὶ ἐστὶ ἀεσφύεις τῇ κλήσει
 ταύρου. ἐπιγετον γὰρ ταύρας, καὶ ἀπλῶς
 ταύρος, ὡς δηλοῖ τὸ βοῶν
 παλαιάαν. λέγει δὲ ὅτι οὗ ταύρου
 ἡ μίαν ἐπανυμῖαν ἔλαχεν, ἀλλ'
 ἡ σὴν πρὸ φάλογγας ἔχει ὄνομα. εἶτα,
 πάλιν τὸ παχυμερές τὸ αἰετ-

ῥήσας, λέγει, θιαυτα εἰμένοι· ἀν μέ-
 λαιτο οἱ κτῆ χωρεν οἰκῶσιν. ὁμοιον δὲ,
 φασι, τὸ χημα τῆτο τῆς Ἑ Ησιδ'α, τῆς.
 Οἱ δὲ εἰκασι ἴσπισι, οἱ ἀν ὠδαναι-
 τῶσι.

καὶ τὰς ἐκ τῆς Ταύρας ἡ κραιναχιδά ῥέον-
τας ποταμῶς, ἀπειρεσίους εἰπὼν, ἐπά-
γει, τίς ἂν πάντα ὀνόματα εἰποι; καὶ
ἔειπεν δὲ δι᾽ ἑξαχ' λέγει ὃ πάντα, ἀλλ' ὅ-
σοι εἰσὶν ἀρίθμητα, εὐχόμενος τὰς Μύ-
σας ἰδύντατον ἵκχος ἄγειν, καὶ μὴ σκο-
λιδόν, εἰ καὶ πολλὰ τοῖς ὤλεσι γυμνοῖς
τόποις εἰσὶν αἱ σφοδράλογγοι.

3. Ορα ὅτι κατὰ μίμησιν τῶ Σα-
μία

- Οὐνομ' ἔχει σφοδάλιγγι. τὰ δ' ἂν κείνοισι μέλοιτο
 Ἀνδράσιν, οἱ κατὰ χῶρον ὁμόριον οἶκον ἔθεντο.
- 650 Νῦν γε μὲν ἔθνεα πάντα διίχομαι, ὅσ' ἀερίδῃ λα
 Ἐνναίει· Μῆστη δ' ἰθύντατον ἔχυντο ἄροισιν.
 Ἡτοι μὲν λίμνης ἱ Μαιώτιδος ἄγχι νέμονται
 Αὐτοὶ Μαιωταί τε, ἔ 2 ἔθνεα Σαυροματάων,
 Εὐθλὸν ἐνναλίξ γέντο Ἀρετοῦ· ἐκ γὰρ ἐκείνης
- 655 Ἰφθίμης Φιλότητος Ἀμαζονίδων ἐγένοντο,
 Τὴν ποτε Σαυρομάτησιν ἐπ' ἀνδρώποισι μίγησιν,
 Πλαγχθεῖσιν πάτρηθεν, δότωρεθι θερμώδοντο.
 Τῆνεκα ἔ παῖδες μεγαλήτορες ἐξεγένοντο,
 Ὑλὴν ναιετάοντες ἀπέειλτον· ἥς Διὰ μέσσης
- 660 Συρόμηνος Τανάϊς Μαιώτιδος ἐς μυχα πίπτει,
 Ὅς τε καὶ Εὐρώπην δόποτέμνεται Ἀσίδος αἴης,
 Ἐς δύσιν Εὐρώπην, ἐς δ' αὐγὰς Ἀσίδα γαῖαν.
 Τοῦ δ' ἦτοι 3 πηγαὶ μὲν ἐν ἔρεσι Καυκασίοισι

μία μία ναῦς, εἴπε καὶ ἔτος τὸ ἐπανυμῖαν
 μίαν ἔλαχεν. ἐξ Ομήρου δὲ ἄμφω εἰ-
 ληπται, εἰπὸντο ἐν Οδυσσεῖα, Σα-
 μία μία. ὁ δὲ Γεωγράφος ἔτω περὶ
 τῆς Ταύρου φησὶ, “ Διέζωκεν ὁ Ταῦρος
 “ μίσην τὴν Ἀσίαν, δόποτέμνεται ἐπὶ τὴν
 “ ἔω τετραμμένος· ἔ πελοτάων τὸ ἱ-
 “ μαιον τῇ Ἰνδοκῇ θαλάσῃ συνάπτειν”.
 ὅπ δὲ μίρο π τῆ ὄρες τῆς Ταύρου καὶ
 Κεάου λέγεται, αὐτὸς ὁ Διόνυσος
 εἶρε ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἔνθα καὶ ἄλλα τὰ
 τοῦτα Ταῦρος κλήσεως αἰτίαι παρα-
 τεθήσονται, ἀρίσκειται τοῖς πελαγοῖς.
 Ἀρριανὸς δὲ φησὶ ἔτως, “ ὁ Ταῦρος
 “ τὸ ὄρε ἀπέειργεν πᾶσι Ἀσίαν, ἀρχή-
 “ ῃρος δόπο Μυκάλας καὶ περὶ Σά-
 “ μης τὴν ὄρε δόποτέμνομεν δὲ
 “ πᾶσι Παμφυλίαν καὶ Κιλικίαν γῆν, ἐν-
 “ θεν μὲν ὡς εἰς Ἀρμενίαν παρήκει, ἀπὸ
 “ ἧς Ἀρμενίαν, ὡς ἐπὶ Μήδης”. Ὅπ τὰ
 πῶσα κίνησεν τὴν καὶ ὅσους ἐν τῇ περι-
 λαμύσει συντομώταται, κατὰ ἰδέαν

μεγίστην, φησὶ ὡς οἱ ἐκ τῆς Ταύρου
 ποταμοὶ ῥέουσιν, οἱ μὲν πρὸς βορείαν,
 δὲ ἐπὶ νότον, οἱ δὲ ἐπὶ ῥιπὴν εὐρὴ καὶ
 φύρα.

1. Ὅπ πρὸς τὴν περὶ τὴν Ἰνδοκῇ θαλάσῃ
 ἵν αὐτοὶ τε εἰσὶν οἱ Μαιωταί, οἱ τὴν Μα-
 ωτιδὸς δηλονότι παρανομοῖ, ἢ ἐπὶ τῇ
 ἐξ ὧν ἡ Μαιωτὶς λίμνη κέκληται καὶ
 Σαυρομάται δὲ πρὸς αὐτὴν κέντηται,
 ἵν ναιόντες ἀπέειλτον, δὲ ἥς μίση
 Τανάϊς συρόμηνος ἐς μέσην πίπτει
 Μαιωτίδος· ὅς Εὐρώπην Ἀσίας δόποτέ-
 μεται, εἰς δύσιν μὲν Εὐρώπην, εἰς
 αὐγὰς πᾶσι Ἀσίαν. πρὸς δὲ τῇ
 ῥηται ὅσα ἴδεν ἐν τοῖς φησὶ.

2. Ὅπ περὶ τῆς Σαυρομάτης (ἢ
 λοι δὲ εἰσὶ Σκυθικὴν) ἐνναλίξ Ἀρ-
 εὐθλὸν γένος, λέγει, ἢ Διὰ τὸ πᾶσι
 καὶ εἶναι, ἢ διότι ἐξ Ἀμαζόνων γέν-
 λογῆνται, αὐτὰ δὲ ἐξ Ἀριος. φησὶ
 ὅτι ἐκ Φιλότητος Ἰφθίμων Ἀμαζόνων
 ἐγένοντο, ἢ καὶ αἰεταὶ ποτε τοῖς Σαυρο-

Nomen habet anfractu [*flexu.*] hæc autem illis curæ sint
 Hominibus, qui in loco illo vicinam domum posuere.
 Nunc quidem gentes omnes percurram, quotquot celebres
 Incolunt : Musæ vero rectissimum vestigium ducant.
 Nempe paludem Mæotidem prope habitant
 Ipsi Mæotæque, & gentes Sauromatarum,
 Strenuum bellicosi genus Martis : nam ex illo
 Forti concubitu Amazonidum geniti sunt,
 Quo olim Sauromatis cum viris mixtæ sunt,
 Vagatæ è patria, procul à Thermodonte.
 Quare etiam liberi magnanimi nati sunt,
 Sylvam incolentes immensam : quam per mediam
 Volutus Tanais Mæotidis in sinum labitur ;
 Qui etiamnum Europam abscindit [*secernit*] ab Asia terra,
 Ad occasum Europam, ad ortum autem Asiam terram.
 Hujus fane fontes quidem in montibus Caucasii

ἡ μίγξις, πλανηθεῖσιν πάτερθεν
 Θερμώδοντος ἐς Σκυθίαν· διὸ ἔπει-
 μαζώτερες αὐτῶν ἐξεγένοντο. ἡ
 ἀνήσθη δὲ, φασίν, αἱ Ἀμαζόνες, ἡ
 κατὰ τὴν Ἑλλάδα ἐσπράττουσαν περι-
 ούσιν πρὸ βορέα, καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰσπε-
 ροῦ ποταμοῦ, ἀφ' οὗ, ὡς ἐξ Ἀρείου κα-
 τὰ τὴν, ἔο Ἀρείου πείρος ἐν Ἀθή-
 ναις, οἷα μέγας ἔσκεν ἔλθον·
 ἡ ὅτι Ἡρακλῆς αὐτὰς ἐκ τῆς Ἀσίας
 ἐσπράττει ἐπὶ κρατὸς ποταμὸς, ἀπὸ τῆς
 Ἰσπολύτης ζώσῃ. Ἡρόδοτος δὲ
 ἡ τῶν τοιαύτῃ φησιν, “ Ἑλλῆνες
 αὐτὰς Ἀμαζόνιας ἐπὶ Θερμώδον-
 τος, καὶ ζωνοῦσιν οὗτοι ἡδύναντο, ἡ
 πᾶσι ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος· αἱ δὲ ἐν τῇ
 ἡλύνει ἐπὶ τῇ ποταμῷ, κατέκειντο τὰς
 ἡλύνει. ἡ τὰ φερόμενα κατὰ κύμα
 ἡλύνει, ἀφικνῶνται εἰς τὴν Μαῖαν-
 τος, καὶ ἐξελθόντες, καὶ ληϊζόμενοι τὴν
 ἡλύνει, τὴν μὲν δόχμῳ ἐδόκεν
 ἡλύνει, γινώσκουσιν δὲ ποτε κα-

“ τειρζάθησαν εἰρηνικῶς· καὶ ζώοντες
 “ σιν ἡλύνει ἐν χειρὶ νεανίας, διότι οὗτοι
 “ τὴν Τανάιν, καὶ τῶν ἡμερῶν ὁδοῖν
 “ σιαντες ὡς ἡλύνει ἀνέχοντες, κατέκει-
 “ ναν ἐν τῇ νῦν χώρῃ τῆς Σαυροματῶν.
 τὸ δὲ Ἀμαζονίδες, ἐκ τῆς ποταμῷ (ἡ
 μὴ τὰς ἡλύνει τὴν ἡλύνει μὲν πε-
 ριοῖ) ἀλλὰ κατὰ παραγωγὴν. ἡλύνει
 δὲ ἡλύνει ὡς τῶν καὶ τὸ, Ἀσίαν γῆν
 καὶ τὸ, Σικελικὴν ποταμίδα, ἡ εἰς ἡ
 τῶν. τὸν δὲ Παφλαγονικὸν ποταμὸν
 Θερμώδοντος, πᾶσι τῶν Ἀμαζονίων εἰ-
 πι, διότι πάλαι ποτὲ καὶ τὰς Παφλα-
 γονικὰς αὐτὰς κατὰ τὴν τῶν, ὡς αἱ
 ἡλύνει φασίν.

3. Ὅτι αἱ τῆς ἡλύνει Τανάιδος πηγῶν
 ἐν τῇς Καυκάσιος ὁρμύρας ὅρσιν,
 αὐτὸς δὲ πάλαι ἐπὶ τῇς ἡλύνει καὶ ἡλύνει
 τῇς Σκυθικῇς πείροις. ἡλύνει δὲ νῦν,
 φασίν, Καύκασον τμήμα τι τῆς ἡλύνει-
 μῶς Ταύρος βορειότατον, καὶ τὴν Κρο-
 νίαν ἀνέχον γαλασσά, ἡ μέρη ἡ τῇς
 τῶν

- Τηλόθι μορμύρυσιν· ὁ δὲ πλατὺς ἔνθα καὶ ἔνθα
 665 Εὐρυμύθη Σκυθικῶσιν Ἰππερχάει πεδίοισι.
 Τοῦ δ' ἂν¹ κυμαίνοντος ἀπείριτον ἐκ βορέας,
 Πηγετὸν ἀφ' ῥήσσεας ἀπὸ κρυμοῖο παγέντα.
 Σχέτλιοι οἱ περὶ κέινον ἐνοίκια φῶτες ἔχουσιν·
 Αἰεὶ σφιν² ψυχρὴ τε χιὼν, κρυμὸς τε δυσσεύς.
 670 Καὶ δὲ κεν ἐξ ἀνέμων ὁπότεν πλεῖστον κρύος ἔλθῃ,
 Ἡ ἵππευς θνήσκοντας ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδοιο,
 Ἡ καὶ ἡμιόνους, ἡ ἀγραυλῶν γένος οἶων.
 Οὐδ' ἐμὲν ἐδ' αὐτοὶ κεν ἀπήμαντοὶ τελέθουεν
 Ἀνέρες, οἱ κείνησιν ὑπαὶ ῥιπῇσι μένοιν·
 675 Ἀλλὰ γὰρ ἡλάσκουσιν, ὑποζεύξαντες ἀπήνας,
 Χώρην εἰς ἐτέρην· λείπουσιν δὲ γαῖαν αἵταις
 Χειμερίοις, οἱ τὲ σφιν κακῇ θύοντες ἀέλλῃ,
 Γαῖαν τε κλονέουσι καὶ ἔρρα πδύκηντα.

τέτων γραφέντα Ριπαῖα ὄρη. τὸ ἵππευ-
 τιν Κανκασιν, περὶ ὃν καὶ τὸ Προμη-
 θεῶς πλατύνεται ἀνασκολοπισμός, οἱ πα-
 λαοὶ μὴ ἐγκρίσθαι φασὶ τὸ τ' ἀπειρηγ-
 σίως πίνακι· ὁ δὲ Γεωργέφω φησὶ αὐ-
 τὸν δῖον μέχρι τῶν Τιουάρων. Ση-
 μείωσται δὲ ὅτι ὁ μὲν Διονύσιος λέγει
 ἔστι τῶν Κανκασιν ἐκπίπτει τὸ Τά-
 ναι· ὁ Γεωργέφω δὲ ἀδήλας λέγει καὶ
 τὸ Ταναΐδος πρὸς ἀρχάς, καὶ τὴν καὶ
 πρὸς τὴν Νεῖλιν· λέγει καὶ πόλιν παρ'
 αὐτῷ εἶναι ὁμώνυμον πρὸ ποταμῶ.
 ἄλλοι δὲ φασὶ αὐτὸν ἐκ λίμνης Ἰ-
 νός, ὡς ἐξ ἀρχῆς, εἰς λίμνην πρὸ
 Μαγῶν μέγα δυοὶ ἑτάμοισιν εἰσὶν ἄλ-
 λην εἰς αὐτὴν.

1. Οτι περὶ τὴν σῆμας τὴν κατὰ τὴν
 Ταναΐν, καὶ τὴν ἐκείνῃ βορείῳ Κανκασιν, βο-
 ρεῖς χειμαίνοντες, παρὰ τὸν ἂν ἰδοιο ἀ-
 πὸ κρυμῶ παγέντα. εἶτα συνδιαφύτας ὁ
 Διονύσιος οἷον οἰκτιζόμενος τὴν ἐν τῇ
 τῶν τῶν τῶν, ἀλλὰ τὴν ἀπείριτον παρ-
 τὸν, ἐπὶ ἡ καὶ ἀσθεντικῶς τὸν χειμῶνα ἐκ-
 φορῶν, φησὶ, χέτλιοι ἐκείνοι φῶτες.

αἰεὶ γὰρ αὐτοῖς ψυχρὴ τε χιὼν καὶ κρυ-
 μὸς δυσσεύς. καὶ δὴ ὅταν ἐξ ἀνέμων πλε-
 ον κρύος ἔλθῃ, ἡ ἵππευς ἂν τις θνήσκου-
 ὀφθαλμοῖς ἰδοιο καὶ ἡμιόνους· τὸ δὲ
 5 προσολικόν, ἐπὶ οἷς ἀγραυλῆς, ὡς, καὶ
 Ησίοδον, ἐδὲ τὸ κατὰ Ληναῖον ψυ-
 καδικῶνται, ἀλλὰ τὸ δασὺ τῶν τῶν
 ἐδὲ μὲν ἐδ' αὐτοῖς, φησὶ, οἱ αὐτοὶ
 δρες δὲ ψυχρὴ ἀπήμαντοὶ μέγα
 10 ἀλλὰ γὰρ ὑποζεύξαντες ἀπήνας (ἀπὸ
 οἰοὶ γὰρ οἱ ἐκείνῃ) πλατύνονται εἰς τὴν
 χώραν, λείπουσιν δὲ γαῖαν αἵταις
 μερίοις. τὸτο δὲ καὶ εἰς παροιμίαν
 ἐρημωθεῖσης οἰκιστῆς κείται ὡς
 15 τῶν δῖων πόλιν ἐρημὴν οἱ ἀπὸ
 ταπῆσι. Σημείωσται δὲ καὶ ὅτι
 χιὼν ἐλθὼν ὕδωρ ἀσπίς οἱ πα-
 φασὶ, ἔστι σφοδρὴ βασιλεία Δαῖδ' ἀ-
 μὲν ἐλθόντος αὐτοῖς, ὅτι ἐπὶ
 Διδόντος χιὼν αὐτῶν ἀσπίς ἐλθού-
 20 ορα ἡ καὶ ὅτι φανερῶς ἐνταῦθα τὸ
 λιοι, σὺν εἰς ὕδωρ, ἀλλὰ ἐπὶ οἰκ-
 ῆται.

2. Οτι δὲ ἡ τῶν πλατύνεται τῶν

Procul murmurant : vastus autem hinc inde

665 Concitus [*rapide fluens*] Scythicos currit super campos.

Hoc porro æstuante immensum in modum à borea,

Glaciem videres præ frigore concretam.

Miseri qui circa illum domicilia homines habent :

Perpetuo illis frigida nix, geluque perniciose flans.

670 Et quum è ventis plurimum frigus venerit,

Aut equos morientes ante oculos cernas,

Aut etiam mulos, aut in agro stabulantium genus ovium.

Neque etiam ipsi illæsi esse possent

Homines, qui illis sub flatibus manerent :

675 Verum fugiunt, junctis plaustris,

Regionem in aliam : relinquunt autem terram ventis

Hybernis, qui etiam improba furentes [*ruentes*] procella,

Terramque agitant & montes piniferos.

Νομάδων χώρα δυσχέμερος ἐστίν, ἀμολι-
γῆται. διὰ περ ἡδὲ ὄντος τριφεῖ. δυσρι-
γῆ τὸ ζῶον. ῥήγνυται δὲ, καὶ τὴν
περίαν, καὶ χαλκαὶ ὑδραὶ χειμῶνος ἐ-
στίν, καὶ ἀγέπλοι ἵπτοι ἀμαξόδοντα. 5
καὶ ματα δὲ σφοδρὰ θέρους ἐκεῖ φα-
νῆς γίνεσθαι. ὁ μὲντοι Διονύσιος εἰ-
πὼν ἔτῳς δόξαζεν, ἀλλὰ διωκεῖς τὴν
ἐκείνῃ ψυχεῖται. φησὶ γὰρ,
Αἰεὶ σφί ψυχρὴ τι γῶν, κρυμὸς τε 10
δυσταῖς.

τῷ καὶ Ἡρόδοτος, δυσχέμερον εἰπὼν
τὴν Σκυθικὴν, ἐπαύγει, ὅτι " τὸς μὲν
ἐκτὼ μῆνας ἐκεῖ ἀφώρτες οἷος γίνεται
κρυμὸς". ὅτι " ὑδὼρ μὲν ἐκχέας, πηλὸν 15
ἔπειτα ποιήσας. πῦρ δὲ ἀνακαύων, ποιήσας
πηλόν. ἡ δὲ θάλασσα πῆνυται, καὶ ὁ Βόσ-
πορος ὁ Κιμμέριος. τὸς δὲ λοιπὰς, φησὶ,
πῆστας μῆνας ψυχρὰ αὐτοῖς ἐστίν". πᾶ-
ν ἢ μὲν ἐνδοτέρῃ Σκυθικῇ, ἢ ὡς βο- 20
τα, ταύτῃ ἐστὶν οἷαν φησὶν ὁ Ἡρόδοτος·
δὲ λοιπὴ πάχει, ὡς εἰκὸς καὶ καύμα-
τα. Σκυθῶν δὲ ἡ τοιαύτη πάσαι γῆ, πε-
ρὶ ἡ ἱστορεῖ Ἀρριανὸς, ὅτι " σιτιφάγει πο-

" τὶ ἐ ἀρότῃρες ὄντες, καὶ οἰκίαις οἰκῶντες,
" ἐ πόλεις ἔχοντες, ἐπειδὴ ὑπὸ Θρακῶν
" ἐπλήθησται, μετέβαλον δὲ ἀσπτεροὶ ἦν,
" ἐ ἀρῶς ἐπηρεάσαντο μεγάλας, μὴ ποτὶ
" οἰκίαν ἐτι δέμασται, μὴτε ἀρότῃ γῆν
" ἀναρῶνται, μὴτε πόλεις δομήσασθαι,
" μὴτε κτήμα κεμήλιοι ἐπικτήσασθαι,
" ἀλλ' οἰκῶς μὲν ποιήσας ἀμάξας, τῶ-
" φῶν δὲ κρία θήρεα. πόμῳ δὲ ταυτὸ καὶ
" τροφῇ, τὸ γάλα. θρίμματα δὲ κεκτῆ-
" σται μόνον. ἀπὲρ ἀγὰρ αὐτοῖς ἐμείλιν
" ἀλλῇ γῇ ἐξ ἀλλῆς ἀμείνεται. καὶ ἀπὸ τῆ-
" δὲ ἀντὶ γωπόνων γαστρίαι Νομάδας".
ἐκδογμοὶ δὲ ἄνδρες ἡ τῶν Σκυθῶν ἡγε-
καὶ γῆ τὴν Ἀνάχαρσιν, ἢ μέμνηται ὁ Ἡ-
ρόδοτος, λέγων ὅτι ὁ Εὐξείνιος παρέχε-
ται ἔδιη ἀμαξέματα. καὶ ἐξ ἐδνὸς τῷ
ἐντὸς τῷ Πόντῳ ἀνὴρ ἐκδογμὸς λέγεται,
παίρει τῷ Σκυθικῷ, ὅθεν ὁ Ἀνάχαρσις.
λέγονται δὲ οἱ Νομάδες ἑτοὶ Σκύθαι
καὶ μέχρη τῇ Θρακικῇ Χερρόνησος ἐλά-
σται ποτὶ, κατατρέχοντες τὴν Εὐρώπην,
ὅτι ὁ Δαρειὸς ἐκεῖ στρατεύσας ἤρεδισεν
αὐτούς.

Τόσσοι μὲν ποταμὸν Τάναιν πειναιετάσσι.

680 Σαυρομάτας¹ δ' ἐπέχουσιν ἐπ' αὐτοῖσι γεραίωτες
 Σινδοὶ, Κιμμέριοί τε, καὶ οἱ πέλας Εὐξείνιοι
 Κερκετοὶ τ' ὀρέται τε, καὶ ἀλκήμεντες Ἀχαιοί.
 Τὸς ποτ' ἀπὸ Ξάνθοιο καὶ Ἰδαίου Σιμόεντος
 Πηϊαὶ νοσφίσαντο νότιό τε καὶ βορέαο,

685 Εσπομύκας μετὰ δῆριν Ἀρηπαδὴ βασιλῆϊ.
 Τοῖς δ' Ὀπιναιετάσιν ὁμῆριον αἶαν ἔχοντες
 Ἠνίοχοι,² Ζύγιοί τε Πελασγίδος ἔκγονοι αἴης.
 Πὰρ δὲ μυχὸν Πόντιο, μετὰ χθόνα Τιωδαριδῶν,
 Κόλχοι³ ναμετάσσι, μετῆλυδες Αἰγύπτιοι,

1. Οπ Σαυρομάτας ἐπέχουσιν οἱ Σινδοὶ, εἰ καὶ Ζιγχοὶ λεγόμενοι, κατὰ Ἰνας. λέγει δὲ τὸ ἐπέχουσιν, ἀντὶ τῆς ἀφ' ἑαυτῶν ἔχουσιν, ἔ μετ' αὐτὰς τὴν γῆν ἔχουσιν. Ομηρος δὲ τὸ ἐπέχειν λέγει, τὸ κατὰ ἑαυτοῦ ἔχειν ἢ ἐπικείσθαι καὶ δοτικῇ συντίσει, οἷον, Δαμνὴν τί μοι ἐπέχεις; ὁμοίως μὲν Σαυρομάτας εἰσι καὶ οἱ ἐν Ὀδυσσεύει πλατύτερον ἰσπερζήντες Κιμμέριοι, ἔ οἱ ὀρέται, διχα τ' οἱ γὰρ μετὰ τ' ὀρέται ἔδνους εἰσὶν Εὐρωπαῖον, Μολοσσικόν. ἀπὸ τῆς Ἀραμμενοῖδ' ὀρίστου καλέμενοι. ἐκεῖ δὲ, φησὶ, καὶ οἱ Κερκετοί, ὧν ἡ χώρα Κερκετὶς λέγεται, παρακειμένη τῇ περὶ τὴν Κανκιάσῳ. ἐκεῖ καὶ οἱ ἀλκήμεντες Ἀχαιοί, ὅς ἐκ Τροίας, φησὶ, τότε καὶ ζεφύρε πικραὶ νοσφισάμεναι, ἤγουν νόφι καὶ χωρὶς ἑκατέρωθεν ἀπαγαγῶσαι καὶ ἀφορίσασθαι, ἤγαγον ἐκεῖ, ἐπομύκας Ἀρηπαδὴ βασιλεῖ, ἤγουν τῷ Πιλοπιδῇ Ἀραμμενονί. ὃν Ἀρηπαδὴν λέγει, τῆστιν ἐξ Ἀρεῶ κατὰ γέροντον, ἀπὸ τὴν τῆς Ἀρεῶ ἱπποδείμειαν, ἣν ὁ τῆς Ἀραμμενοῦ ἀπὸ τῆς Πέλοψ εἰς γυνῆα ἤγαγον. εἰ δ' ἐπιδόται τὰς τοιαύτας φασὶν Ἀχαιὸς Ἀρηπαδὴ βασιλεῖ, ἦτοι τῷ πολεμικῷ Ἀρχαί, συλλεγόμεναι αὐτῷ πολεμαρχεῖν. ἢ μᾶλλον Ἰαλμύρῳ φασὶν αὐτὰς ἀρχαρχεῖν τῷ ἡν

Ἀρεῶ, Ἀσπληδονίων βασιλεῖ. ἥτοι δὲ Ὀρχομενοί. ὁ δὲ Γεωργαφῶ φησὶ ἐκ τῆς Ἰασπῶ στρατίας τ' εἰς Κόλχον οἱ μὲν Φθιάται Ἀχαιοὶ τὴν ἐκ Ἀσπῶ Φθίαν ἀκκισαί. Λακωνεὶ δὲ, τὴν Ἠπείρου χώραν, ὧν ἦρχε Ρίκας τε καὶ Ἀμφίστρατος, ἠνίοχοι Διοσκύρων ἀφ' ὧν ἐκεῖ ἔδνουν οἱ Ἠνίοχοι, καὶ ἡ χώρα ἡ Ἠνιοχία. οἱ δὲ τῆς Πομπηΐον Ἀρηπαδὴ βασιλεῖα ἐνόησαν, ὅς ἔχον Σκύθας συμμάχους, μετ' ὧν ἦσαν καὶ οἱ τοιαύτοι Ἀχαιοὶ ἐπολέμησε Καίσις, κατὰ τὴν ἐμφύλιον πόλεμον. τὸ δ' Ἀρηπαδὴς, ἀπὸ τῆς Ἀρηπῆς ἰαμεικῆς γίνεται. πᾶσι γὰρ τῇ τῆς αὐτῆς ἰαμεικῆς κλίσιν ὁ Ἀρης. τὸ νοσφισάμενοι, λέξις ἐστὶν Ὀμηρικὴ οἱ ὑπερον ἐπὶ τῇ ἰδοποιεῖσθαι καὶ ἀπικρῆσθαι ἡγεῖσθαι τὸ νοσφισάμενοι.

2. Οπ μετὰ τὰς Ἀχαιὸς εἰς Ὀπιναιετάσιν Ἠνίοχοι, καὶ οἱ Ζύγιοι, ἔδνουν γριώτατον, ὡς ἡ ἰσπερζή φησὶν, Πιλοπιδῇ ἔκγονοι. ἰσπερζὲ δὲ Χάραξ τὰς Ἀρηπῆς, ἢ μὲν νῆ (κατὰ τὸν πολλὸν περὶ τῆς Ἀργεὺς λόγον) ἀλλὰ πολλοὶ πλοίοις εἰσπλευσάτωι τὸν Εὐξείνιον Ἰνας αὐτῶν ἀπὸ Παναθηναίων, καὶ ἐν τῇ νῆσῳ εἶναι τὰς τῆς Τιωδαριδῶν στρατίας, ἥτοι τὰς τῆς Διοσκύρων ἀφ' ὧν κλίσιν τὰ ἔδνουν τὰς Ἠνιοχίας, καὶ τὰς Τιωδαριδῶν.

Tot sane fluvium Tanain accolunt.

680 Sauromatas vero excipiunt qui magis conferti sunt [*denfi*]

Sindi, Cimmeriique, & qui prope Euxinum

Cercetique Oretæque, & strenui Achæi;

Quos olim à Xantho & Idæo Simoënte [*à Troja*]

Flatus abduxerunt austrique & aquilonis,

685 Sequentes ad bellum Martia fortitudine præditum regem.

Post hos autem habitant vicinam terram tenentes

Heniochi, Zygiique è Pelasgica oriundi terra. [*rum,*

Ad recessum autem intimum Ponti, post terram Tyndarida-

Colchi habitant, advenæ Ægypti,

Κόλχοι δὲ τὴν Κόλχην ἢ Φάσιδος. τῶν
ἢ ὑποκείσθαι λέγονται οἱ Θάσις, ἄνδρες
ἐδὲν μὲν βελτίους τῶν περὶ τὴν Φθίον
φύλων τὴν πίναν, πλατύντες δὲ τὴν χερ-
σίν. χερσὶν γὰρ παρ' αὐτοῖς οἱ χεῖμαρροι
καλεῖσθαι, ὃν ὑποδέχονται οἱ ἐκεί-
νων ἀνθρώποι. ἀπ' αὐτῶν τὸ χερσόμαλλον ἐ-
μυδάσθη δέρας, ἃ χάρην καὶ ὁ τῶν Ἀρ-
ναυτῶν ἐγένετο πλῆς. καὶ τοὶ ὁ Χάραξ

Εἰς Φάσιν, ἔστι ναυσὶν ἔχματος δρόμος. 5
ἐπὶ τῇ, εἰς αὐτὴν τὴν Κολχίδα γῆν,
ἐπὶ μέρες, ἔστι τὸ ἔχμα τῶν ἐκεί-
νων. ἐπεὶ τὸ γὰρ ἄλλως πολλὰ γένηται,
ἐπὶ πολλὸν πλῆς ἐν τῇ Φάσιδι. εἰς
μυχὸν τῇ Εὐξείνῃ καὶ εἰς τὴν Διοσκυ-
ρίδα, ἢ συνιστῆται ἐν τῇ Τραπεζῇ, κτισ-
τὴ Σινάπῃ, μέγα ἐμπόριον, ὅθεν ἦν ἡ
τραπεζοῦσα χώρα. ἢ τὴν Τυωδαρίδα ἢ
ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπὶ τῇ Πόντι μυχῷ,
τῇ Εὐξείνῃ. περὶ αὐτῶν, ἢ τῇ τὴν Τυ-
ωδαρίδα λέγονται, ἀνωτέρω εἴρηται.

3. Ὅτι ἀκρόατος τῇ Ἡροδότῃ γνω-
σταί τε καὶ ἔτος, μετήλθοις εἶναι τῆς
ἐν τῇ Κόλχῃ, ὅ ἐστιν ἀπὸ τῆς
μετῆς. πῆλξ δὲ τῇ λόγῳ τῆς, ὅτι 20
ἐλάττωται, τῇ τῇ ἐλάττωται, εἰς
τῇ τῇ Αἰγυπτίῃ, καὶ μέλανες. ἐπὶ
τῇ παρ' αὐτοῖς Αἰγύπτῃ ἔστι. αὐτῶν
τῇ τῇ ἐλαττωμένη, καὶ τὸ λῆξ ἐλαττω-
μένη. καὶ ἡ γῆ δὲ, φασι, καὶ ἡ 25
λῆξ ἐλαττωμένη ἢ τῇ Κόλχῃ καὶ τῇ
Αἰγύπτῃ. ὁ γὰρ Γεωγράφος φησὶ, "Κόλ-
χῃ μετὰ Ἡνίοχους, ὑπὸ τῇ Καν-
ταύρῃ καὶ Μοχικοῖς ὄρεσι". καλεῖται δὲ

Κόλχοι δὲ τὴν Κόλχην ἢ Φάσιδος. τῶν
ἢ ὑποκείσθαι λέγονται οἱ Θάσις, ἄνδρες
ἐδὲν μὲν βελτίους τῶν περὶ τὴν Φθίον
φύλων τὴν πίναν, πλατύντες δὲ τὴν χερ-
σίν. χερσὶν γὰρ παρ' αὐτοῖς οἱ χεῖμαρροι
καλεῖσθαι, ὃν ὑποδέχονται οἱ ἐκεί-
νων ἀνθρώποι. ἀπ' αὐτῶν τὸ χερσόμαλλον ἐ-
μυδάσθη δέρας, ἃ χάρην καὶ ὁ τῶν Ἀρ-
ναυτῶν ἐγένετο πλῆς. καὶ τοὶ ὁ Χάραξ
τὸ χερσὶν δέρας μέθοδος εἶναι λέγει
χερσογραφίας μεμνημένος ἐμπειρίαν
μυθῶν, δι' ἣν, ὡς λόγῳ ἀξίαν, τὸν τῇ Ἀρ-
γῆς καταρπεδῆται γέλοιον φησὶ. ἢ ταῦτα
μὲν ταῦτα. ὁ γὰρ Διονύσιος, τῆς Κόλχης
τοπογραφῶν, καὶ τοικεῖν φησὶ αὐτὸς πε-
ρὶ τὸν ρηθέντα μυχὸν τῇ Εὐξείνῃ πόντῃ,
μετὰ τῆς εἰρημνῆς Τυωδαρίδας, ἐγ-
γὺς τῇ περὶ τὴν Κανταύρην, ὅς περὶ
τῇ Ἰρκαίῃ καὶ τῇ Ἰρκαίῃ ἔστιν ἡλίσσας
αὐξίται. ἔστι, φησὶ, καὶ ὁ Φάσις, Κερ-
καὶ καὶ κατὰ τὸν ἐλισσόμενον πεδίοις,
Εὐξείνῃ ποτὶ χεῖμα τῇ ἀπερύχ-
ται ἀγῆλ. εἰς γὰρ τὸν Εὐξείνῃ πόν-
τον ἐκβάλλει καὶ ὁ Φάσις ποταμὸς, ὃς ἐκ-
τείνει μὲν τὴν παραλήγουσαν, καλεῖται
δὲ ἔτι δὲ τῇ Φάσιδι, ἢ τῇ Κόλχῃ
ἐστὶν ἔτι. κατὰ τῆς δὲ εἰς τὴν Κολχί-
δα τῆς καὶ βίαιος, περὶ τῆς κατὰ τῇ
φύρας, καὶ τὸν Γεωγράφον, ἀπὸ σκολιό-

690 Καυκάσθ' ἐγγὺς ἑόντες, ὃς Ὑρκάνιον περὶ πάντων
 Οὔρεσιν ἡλιβάτοισιν ἀέζεται· ἐνθά τε Φᾶσις,
 Κιρκαίη¹ κατὰ νῶτον ἐλίσσόμενος πεδίοιο,
 Εὐξείνθ' ποτὶ χεῦμα Ἰουὲν ἐπερεύεται ἄχνην,
 Ἀρξάμενος τοπρωτὸν ἀπ' ἔρεος² Ἀρμενίοιο.

695 Τοῦ δ' ἐ³ πρὸς ἀντολίῳ βορέην τ' Ἰπτικέκλιται ἰοθμὸς,
 Ἰοθμὸς⁴ Κασσίης τε καὶ Εὐξείνοιο θαλάσσης.
 Τῷ δ' Ἰπτιναμετάεσιν ἐωθινὸν ἔθνος Ἰσέρων,
 Οἱ ποτε Πυρρήνηθεν ἐπ' ἀντολίῳ ἀφίκοντο,
 Ἀνδράσιν Ὑρκανίοισιν ἀπεχχέα δ' ἔμεν ἔχοντες.

700 Καὶ⁵ Καμαριτάων Φῦλον μέγα, τοὶ ποτε Βάκχων

τητα. ἐμδαλῆσαι δὲ εἰς αὐτὸν ποταμοὶ
 Γλαῦχος καὶ Ἰππ⁶. ἐπικείται δὲ καὶ
 πόλις ὁμωνύμη⁷. οἱ δὲ περὶ αὐτὸν τό-
 πνοι, Φασιανὴ λέγεται χώρα ὑπὸ τε Διο-
 δώρῃ καὶ ἄλλων. καὶ οἱ Φασιανοὶ ἢ τὸ ὄρ-
 γειον σκεῖθαι παρανομαδοῦναι δοκῶσιν,
 ὡς αὐτῷ πλεονάσαντες. ὃ ἢ Καυκασίος
 καὶ Κάσσι⁸ ὑπὸ τ' ἐκεῖ καλεῖται, ὡς
 ὁ Γεωγράφος φησὶν· ὃς λέγει καὶ ὅτι τὰ
 πρὸς ἡλιβάσαι αὐτῷ Κιρκάνια ὄρη κα-
 λῶνται ὁμωνύμως δηλονότι τοῖς Ἰαυρι-
 κοῖς· καὶ ὅτι ὑπέρκειται ὁ Καυκάσος⁹ ἔ-
 τ¹⁰ καὶ Ποντικῆ καὶ Κασσίης πελάγους,
 ἀφ' ἧς ἔχεται τὸν αὐτὸν ἰοθμόν, καὶ ἀφ' ἧς
 εἰς αὐτὸν πρὸς μὲν νότον Ἀλβανὲς καὶ Ἰσ-
 εραὲς, πρὸς ἢ ἄρκτοι Σαρματῆες.

1. Τὸ δὲ Κιρκάιον πῶτον, ἀπὸ τῶν
 τῷ Κόλλῃ βασιλείῳ Αἰήτῃ ἀδελφῶν
 Κίρκῳ ἔτα καλεῖται, πῶς βοείας ἐ-
 κείθαι συλῆγαν. περὶ τὰς τῷ πε-
 δίῳ ἢ ὁ Γεωγράφος φησὶν, ὅτι πρὸς τὴν
 Ἀλβανίαν γῆν Κίρκης ἱερὸν, ἔθνη καὶ φιλί-
 αη τις Οδυσσείας δέικνυται· καὶ Κιρκάιον
 ὄρος πολὺρρίζον, ὑψίζον θαλάσῃ καὶ ἑ-
 λισσόν. Ἰστέον δὲ ὅτι, κατὰ τὸν Διοφραν-
 τῆν Κιρκάιον ἢ ὄρος ἢ περὶ τῶν τῆς
 Ρώμης ὄρεα.

2. Ὅτι τὸ Ἀρμενίον ὄρος, ἀφ' ἧς μέν
 ὁ Φᾶσις ἀρχεται, ὁ μὲν τὰ ἐθνικὰ γρά-

φας περὶ τὴν δόξαν τὴν Ὑρκανίας εἶναι
 οἰεῖται. ἄλλοι δὲ τῷ Ταύρῳ φασὶν ἀπὸ
 παλαιᾶς εἶναι τὸ Ἀρμενίον, παρατηροῦν-
 τας καὶ εἰς Ἀρμενίαν, τὴν ἔτα καλεῖται
 σκεῖθαι ἢ ἀπὸ τ' ῥηθέντος Ἀρμενίᾳ ὄρεος
 ἢ ἀπὸ πρὸς Ἀρμένους, Ροδὶς ἀνδρός. κατὰ
 δὲ ἄλλους Ἀρμενία ἡ χώρα λέγεται ἐπὶ
 νόμῳ Ἀρμένους ἔτα, ἐξ Ἀρμενίας πρὸς
 λειῶς Θετταλικῆς, συρρατῶσιν¹¹ ἢ
 καὶ τῷ Ἰάσῳ. ὅτι ἢ καὶ εἰς τὰς τῶν
 τόπους ἦλθεν ὁ Ἰάσος, ὅτι εἰς τὸ χρο-
 νικὸν ἐπὶ πλάσσει δέμα, ποῦνα πε-
 μέρα παρὰ τοῖς παλαιαῖς. τὸ ἢ Ἀρ-
 μένιον ὄρος¹² λέγεται καὶ πληθυντικῶς
 Ἀρμενία. Ἰστέον ἢ ὅτι Ηρόδοτος¹³ τὰς Ἀρ-
 μενίας Φρυγῶν ἀπὸ πρὸς φησὶ, λέγει
 ἢ ὅτι πολυπλοῦται εἰσι. ἢ Εὐδοκί-
 δης¹⁴ ἐν τῇ περὶ τῶν φησὶν, “ Ἀρμενί-
 “ γένος ἐκ Φρυγίας, καὶ τῇ φωνῇ παλαι-
 “ Φρυγίᾳσι. παρέχοντα ἢ καὶ λίαν τῶν
 “ γλῶσσαις ἢ τρυπῶσιν τὰς σφραγ-
 “ δας”. καὶ κεῖνο ἢ ἰστέον, ὅτι τὴν Ἀρ-
 μένιον χώραν εἰς τρίασιν διελὼν λέγει
 Ἰστέον ὁ βασιλεὺς· καὶ πρώτῃ μέρει, φη-
 σὶν, ἔθνη τὴν εὐδοκίαν Ἐπίπ-
 λιν, ἢς μητρόπολις Βαζαῖς, ἢ σὴν Ἀρ-
 τόπολις· Ἰωῆς δὲ εἰσι καὶ ἢ Οἰοδόσις π-
 λιν, καὶ ἢ Κολάνεια· καὶ ἢ Τραπίζος ἢ
 ἢ Κιρσοῦς ἐκ τ' Πολιμοριακῆ καλεῖται
 δ' ἀπὸ

690 Prope Caucasum qui sunt, qui Hyrcanium prope mare
Montibus altissimis excrescit: ubi Phasis
Circæi per dorsum [*planiciem*] se volvens campi,
Euxini ad undam rapidam eructat spumam,
Incipiens primum è monte Armenio.
695 Hujus autem versus orientem boreamque adjacet isthmus,
Isthmus [*discrimen*] Caspii & Euxini maris.
In eo autem habitant orientalis gens Iberorum,
Qui olim è Pyrene ad orientem venerunt, [tes.
Cum hominibus Hyrcaniis implacabile bellum committen-
700 Etiam Camaritarum natio magna, qui quondam Bacchum

ἀπὸ τῆς Ἰβηρίας ἐπὶ τὴν Ἀρμενίαν ἐν
πολίτεσιν, ὡς καὶ ἡ Σιρταία. τρίτην
Ἀρμενίαν κατέστησεν ἐξάπολιν, τὴν
καλεῖται δὲ Ἀρμενίαν, ἥτις
ἡ Μεσσηνία· περὶ ταύτην τὴν
Ἀρμενίαν καὶ ἡ Κομανα, ἡ καὶ Χρυσὴ ὀνο-
μαζομένη, καὶ ἡ Κασπία. ἐπὶ ταύτῃ δὲ
ἡ περὶ τὴν Ἀρμενίαν ὑπὸ σατράπης
καὶ, συγκαταβαλὼν ἐν Ἀρμενίᾳ, καὶ
ἐν τῇ Τζοφάρῳ, καὶ Βαλκωνίᾳ, 10
πρωτὰ ἵνα βάρβαροι οὐκ ἔσονται.

3. Ὁππότε ἀνατολὰς καὶ βορρᾶς τῇ
Ἀρμενίᾳ ὄρεα ὁ ἰσθμὸς ἐστὶν ὁ μεταξὺ
Κασπίας καὶ Εὐξείνης θαλάσσης· ὅτε δὲ
ἰσθμὸς εἰσὶν Ἰσθμοί, Ὑρκάνιοις, ὡς εἰ- 15
ρησάμεθα, πολέμιοι, ἐκ τῆς κατὰ Περσὶν με-
ταξὺ τῶν Ἰσθμῶν. ἡ δὲ Περ-
σὶν καὶ Περσικῶν οἰκιστῶν ὅροι λέ-
γεται. ἐπὶ ταύτῃ δὲ καὶ τῇ τοιαύτῃ
ἰσθμῷ, ἀπὸ τοῦ πολὺ τῆς χάσματος, καὶ 20
ἐκείθεν. ἔτι καὶ ἐστὶν ὁ ὅρος Ἀ-
ρμενίας καὶ Εὐρώπης ἐν οὐρανῷ ἵνες, ὡς περὶ
ἡμετέρας. τὰς δὲ Ἰσθμῶν τὰς Ἀρ-
μενίας καὶ Μηδίας ὁ Γεωργεῖος ἐκείθεν
ἔστι. λέγει δὲ ὅτι τῶν οἰκιστῶν 25
ἡμετέρων.

4. Σημειώσω δὲ ὅτι ἡ Ἰσθμὸς ἐν-
αὐτῇ ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν, ὅθεν ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν
καὶ ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν. φησὶ γὰρ, ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν

ἰσθμὸς, ἰσθμὸς Κασπίας τε καὶ Εὐξεί-
νης. τῆς μὲν γὰρ, καὶ τῆς μὲν τῆς πρώτης
νοήματι λήγεται εἰς τὸ ἰσθμὸς, ὁ
δὲ ἄλλος εἰς τὸ ἰσθμὸς ἀρχεται
λέξεως, ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν ποιεῖ, ὅθεν ἡ
τοιαύτη· διότι δὲ καὶ ἐν τῇ ἀνατολῇ
καίως ὁ ἰσθμὸς ἐκείθεν, ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν
λέγεται.

5. Ὁππότε τῇ ῥηθέντι ἰσθμῷ κεῖται
καὶ τὸ μέγα φύλον τῶν Καμαριτῶν, οἱ ἔ-
τι λέγονται δὲ πλοίων τρογγύλων
λησθαίων, οἱς ἐχρῶντο· ἀπὸ τῶν κα-
μαριτῶν παρ' Ἑλλήσποντον. ἦσαν δὲ ἀκρίβως
λεπτοὶ σπῆρες καὶ κῆρυκες, ἀνδρώπεις καὶ. δι- 10
κόμοιοι, ὡς καὶ δὲ καὶ εἰς λ'. ἔτι οἱ Κα-
μαριταὶ τῇ Βάκχοι Ἰνδῶν ἐν πολέμῳ,
φησὶ, δὲ ἀμφοὶ ἐξίνονται, καὶ ταῖς Ἀθήναις,
ὅτε ἐπὶ ταῖς Βάκχοις, συνεχρόνισαν, καὶ
ἐκείνων φορήματα, ζώματα δηλαδὴ καὶ 15
νεφελίδας, ἐπὶ τῇσι βαλόντες, Εὐβοί-
ας Βάκχοι λέγοντες. ὁ μνηστὴρ δὲ ἦν τῶν
τῶν λόγων, τῶν Διονύσῳ ἐπιφανέμενον,
ὡς καὶ τὸ Εὐάν. ὅθεν καὶ τὸ εὐαίεον πε-
ράζεται, καὶ ὁ Διόνυσος Εὐβοίαν λέγεται.
ταῦτα δὲ οἱ μὲν ἐκείθεν, ὡς ἐκείθεν
ἐκείθεν πρῶτον ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν· οἱ δὲ ἰσθ- 20
μῶν, ἀπὸ τῆς εὐβοίας, τῆς ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν
ἐκείθεν, καὶ ἐκ τῆς ἀνατολῆς τὸ εὐάν περᾶντες,
ἐκείθεν

- Ἰνδῶν ἐκ πολέμοιο δεδεγμένοι ἐξείνισαν,
 Καὶ μὲν Λυαίων ἱερὸν χορὸν ἐσήσαντο,
 Ζώματα ἔνεβρίδας ἐπὶ σήθεσσι βαλόντες,
 Εὐοὶ Βάκχε λέγοντες· ὁ δὲ Φρεσὶ Φίλατο δαίμων
 705 Κείνων ἀνθρώπων γενεὴν καὶ ἦτα γαίης.
 Τοῖς δὲ ἐπὶ Κασιπῇ κυμαίνεται ἀμφιτείρη
 Ρεῖα¹ δέ τοι καὶ² τλώδε καταχράψαιμι θάλασσαν,
 Οὐ μὲν ἰδὼν ἀπάνδρε πόρεας, ἐν νῆι περήσεις.
 Οὐ γάρ μοι βίβῃ ἐστὶ μελαιναίων ἐπὶ νηῶν,
 710 Οὐδέ μοι ἐμπορεῖα πατρώϊος, ἐδὲ Ἰπὶ Γάγγην
 ἔρχομαι, (οἷά τε πολλοὶ Ἐρυθραίῃς Διὰ πόντα,
 Ψυχῆς οὐκ ἀλέγοντες, ἵν' ἄσπετον ὄλβον ἔλαινται)
 Οὐδὲ μὲν Ἰρκανίοις Ἰπτιμίσσομαι, ἐδὲ ἑρεσίνω
 Καυκασίας³ κνημίδας Ἐρυθραίων τ' Ἀρμενῶν
 715 Ἀλλὰ με Μυσσίων Φορέει νόστος, αἶτε διώνται
 Νόσφιν ἀλημοσύνης πολλὴν ἄλα μετρήσασθαι,
 Οὐρεὰ τ' ἠπειρόν τε καὶ αἰθερίῳ ὁδὸν ἄσπρων.
 Ἀλλ' εἴη τοι⁴ ὄχημα πείδιδρομον ἀμφιέλικτον

τὰχα μὲν ἐν μιᾷ λέξει, τὰχα ἧς ὡς ἐκ
 δύο σωθήσονται, ἔτι καὶ ἔτι. Ἰστοῖ δὲ ὅτι
 αἱ Βάκχαι αἱ δὲ Διονύσει ὁ παῖς οἱ εἰς ἀμ-
 πίκας ἀλλοτρεῖνται. τρεῖς γὰρ αὐταὶ
 ἔτι εἰς οἶνον ἐκλαμύσονται Διονύσει. αἱ
 δὲ Διονυσιακαὶ νεοῖδες τὴν τ' ταφ-
 λῶν ἐν χροῇ ἀντίπτονται πολοειδεαν.
 πολύχροι γὰρ καὶ αἱ νεοῖδες, ἔτι ποικί-
 λαί τοῖς σήμασι. ἢ καὶ τὸ τ' μεθύοντων
 ἐπιφανέσθαι ἀγνέας· δὴ λὸν γὰρ ὁ νεὸς,
 τὸ τ' φυλακῆς ἐλάφει νεογόν, ἔτι δὲ ἡ
 νεοῖς. ἢ ἔτι διότι ποικίλοι τὰ εἰς νῆν, διὰ
 τὸ εὐμετάβολον, οἱ μεθύοντες. ποικίλον
 δὲ καὶ ἡ νεοῖς, διὰ τὸ πολυσκεπτόν.

I. Ὅτι ὡς περὶ Ἡσίοδου ἐν ἱστορίᾳ περὶ
 ἔτι πλεονάζει, ὅτι

Λέξω —

Οὐτὶ καὶ ναυπλῆς σισσιφισμῆος, ἐ-
 δὲ πὶ νῆα.

καὶ γὰρ ποτε νῆι ἐπλόσσα, καὶ τὰ ἐπὶ
 διδῶς νοεῖν ὅτι ὡς Μυσσίων ὑποφθῆς οἱ
 πάντων· ἔτι καὶ ἔτι φησὶν, ὅτι ἔτι
 καταχράψομαι ἐπὶ τὴν Κασιπῇ θάλασ-
 σαν, οὐτὶ ἰδὼν αὐτήν, οὐτὶ νῆι περι-
 εῖται, πλατύνων θηατρικῶς τὸ νόημα, φη-
 σὶν, Οὐ γάρ μοι βίβῃ ἐστὶ μελαιναίων ἐπὶ
 νηῶν· ἐδὲ μοι ἡ ἐμπορεῖα πατρώϊος, καὶ
 ἐπὶ Γάγγην ἔρχομαι, ἐδὲ τὰ καὶ τὰ πᾶσι
 οἷά περ οἱ ἄλλοι, ψυχῆς, φησὶν, οὐκ
 λέγοντες, ἵνα πολὺν ὄλβον ἔλαινται. τὸ
 δὲ γνωμικῶς καὶ παροιμιαικῶς ἐπὶ τὸ
 ἔτι πλεονάζοντων λέγεται. ἀλλὰ μὲν
 φησὶ, Μυσσίων Φέρεει νόστος· τὰς τῶν
 τ' μαθήσεων γνώσεις, αἱ δὲ δύναται δι-
 πλάνης πολλὴν ἄλα μετρήσασθαι, ἐ-
 ρεὰ τε, ἠπειρόν τε, καὶ αἰθερίῳ ὁδὸν ἄσ-
 πρων. Καὶ σημειώσω ὅτι ὁ Διονύσιος
 τοῦτον βελομύθη· ἔστι καὶ τὸ αὐτὸ
 χαρακτῆρ.

Indorum è bello recipientes hospitio exceperunt,
 Atque cum Bacchidibus sacram choream duxerunt,
 Cingula [*balteos*] & hinnulorum pelles pectoribus injicientes,
 Euce Bacche clamantes: ipse autem animo amplexatus est deus
 Illorum hominum nationem & sedes [*domicilia*] illius terræ.
 Post hos vero Caspium fluctuat mare:
 Facile autem tibi & hoc descripserim mare,
 Qui tamen non vidi procul meatus, neque navi eo trajeci.
 Non enim mihi vita est in atris [*atra pice oblitis*] navibus,
 Neque mihi mercatura est paterna, neque ad Gangem
 Proficiscor, (ut multi Rubrum per mare,
 De vita non solliciti, quo immensas divitias consequantur)
 Nec cum Hyrcaniis commercium mihi est, neque vestigo
 Saltus qui in pede Caucaſi & rubeorum Arianorum:
 Verum me Musarum agitat mens, quæ quidem possunt
 Absque vagatione magnum mare metiri,
 Montesque & continentem & ætherium cursum siderum.
 Verum fuerit sane forma rotunda, undique sinuosa,

αὐτὴν, τὴν παρῶσιν πραγματείας
 ἔχουσα, ὑφ' ἧς καὶ ἐκείνη, ὡς οἶα
 τὴν Μυσῶν φερόμενη, τὴν Διονυσίῳ
 ἴση ὅμοιοι. Ὁρα δὲ ὅτι τὸ πρῶτον
 παλαιά, ἐνταῦθα καταγράφεται
 π, ἐμπεριλαμβανόμενα, ἐπὶ τὴν καταγραφ-
 ῆναι τῆς θαλάσσης, καὶ πολλὰ ἄλλα με-
 τὰ ταῦτα. τὰ δὲ πάντα ὅμοιοι καὶ
 γὰρ μετὰ ταῦτα, ἐξ ὧν τὸ γεωμετρικὸν
 ἀντίκειται. Ὁμηρικὴ ἢ λέξις, ληφ-
 ῖται ἐκ τῆς

Ὁρα τὴν ὁλοκλήρην ἀναμετρήσασθαι Χά-
 ρυνδον.

2. Ὅτι ὅμοιοι καὶ Ερυθραῖός τις εἴηται
 αἰνέσθαι. εἴγε, φησὶν ὁ Διονύσιος, 15
 αἰνέσθαι καὶ καὶ ἐρυθραίων Ἀρη-
 ῶν καὶ ἄλλων ἢ γράφειν, Καυκασίας κη-
 ρίας ἐρυθραίων τ' Ἀρμενίων, ἵνα λέγῃ,
 ὅτι ἐρυθραῖοι τ' ὀρέοι καὶ Καυκασίαν, καὶ

τὴν Ἀρμενίαν χώραν, πρὸς ἧς αἰετὶς
 ἐξῆς λεχθήσεται. Καὶ ὅρα ὅπως τὸ πρῶτον
 ὀρέων κημεῖς, ἢτοι πόδας, κημεῖδας εἰ-
 πὶν ὑπερηφανοῦς, ἢ μὲλλον παρηνό-
 μως, καὶ ἰδίαν δεινότητα. ὡς περ καὶ τὸ
 πορθητὸν πορθητὸν εἶπε, καὶ τὴν Κασ-
 πίαν ἢ θαλάσσαν, Κασπίαν ὀρέωσιν εἶρε.

3. Ὅτι ὁ Διονύσιος μὲν πρῶτον φησὶν
 ἢ πρῶτον αἰετὸς ἀμφιέλικτος τὸ τ' Κασ-
 πίας θαλάσσης ἡμεῖς φησὶν, ὡς οἶα κυ-
 κλοπερὶς καὶ τὴν ἀκρὰν αὐτῆς συμ-
 μινύειν. φησὶ γὰρ, ὅτι δὲ ἐπ' ἀκρὰς
 ἐλκερῶν ἐπιμίσγεται ἀκρὰν. καὶ ἔτι
 μὲν ὁ Διονύσιος, ὅς γε ἐστὶν ὅμοιοι πα-
 15 ραδίδου, καὶ δὲ ὁ δηλαδὴ εἰς αὐτὴν ὁ
 ἀκρὰς ἀπερὶσθαι, ὡς καὶ ἐν δὲ καὶ
 βίβλιν φαίνεται. Πτολεμαῖος δὲ ὅ-
 τε εἶπε αὐτῆς ἰστέον εἶδεν ὅς γε καὶ
 περιελύεσθαι φησὶ κύκλῳ αὐτῇ τοῖς
 πτερυγ-

- Πάσης Κασπίας μεγάλης αλός· ὅση ἂν ἐκείνῳ
 720 Νῆϊ περήσειας τριτάτης ἔπι κύκλα σελήνης·
 Τόσος γδ' ἴσος ἐστὶν ἀμείλιχος. ἅψ' ἣ μετ' ἄρκτου
 Ελκεμένη, παροχῆς ἑπιμίσγεται ὠκεανοῖο.
 Ἡ δὲ ² πολλὰ μὲν ἄλλα μετ' ἀνδράσι θαύματ' ἀέξει,
 φύει δὲ κρύσταλλον, ἰδ' ἠερόεσσαν ³ ἱάσπιν,
 725 Εχθρὴν Ἐμπέσησι, καὶ ἄλλοις εἰδώλοισι.
 Πάντα δέ τοι ἐρέω ὅσα μιν πέρι Φύλα νέμονται,
 Ἀρξάμειδος πλευρῆς ζευγείπιδος ἐκ βορέας.
 Πρῶτοι μὲν ⁴ Σκύθαι εἰσὶν, ὅσοι Κρονίης αλός ἀγχι
 Παρράλιν νάυσιν ἀνὰ σῆμα Κασπίδ' ἄλμης.
 730 Οὔννοι ⁵ δ' ἐξείης, ἔπι δ' αὐτοῖς ⁶ Κάσπιοι ἄνδρες·
 Ἀλβανοὶ τ' ἐπὶ τοῖσιν Ἀρήιοι, οἱ δ' ὑπὲρ αἶαν

πιδύσει. καὶ ἐδὲ κυκλοτερῆ αὐτῷ ἰσο-
 ρεῖ, ἀλλὰ σφειδὼν ἰοικῶν ὑποπίπ-
 ται· ὅποιον ὁ Διονύσιος τὸ τῆς οἰκ-
 μῆνης ἔφητο ἡμέρα. διχῇ τῶν ἐν τῷ δια-
 φερῶν τῶν σφῶν, τὰ μὲν περὶ τῆς
 ἡμέρας· τὴν ἡμέρας τῆς αὐτῆς μεμνή-
 κασιν ἴσως αὐτοῖς ἀκατάλακται· ἡ δὲ
 λαμπρὰ ἀφ' ὧν, ὡς ἐν ἀρχαῖς ἐρέθη,
 συμβαίνει, παρὰ τὴν πελαγῶν δια-
 τήσιν καλῶς. εἰ γὰρ ἐξ ἀδελφῶν πηγῶν
 ὁ ὠκεανὸς τὸ Κάσπιον ἀναδίδασκε πύλα-
 γος, οὕτως αὖ καὶ ὁ Πτολεμαῖος ἐ-
 ὁ τοῦ Διονυσίου λόγος, ὡς ἐν τοῖς φη-
 σαι γέγραπται. καὶ ὁ μὲν γὰρ ἐξ ὠ-
 κειανῶν τὸ Κάσπιον ὕδωρ, ἀληθεύει ὁ
 Διονύσιος, ἐρύμαται εἰπὼν αὐτῷ τὴν
 ὠκεανόν· εἰ δὲ ἄλλοι αὖ πηγάς, ἐν
 φαίνεται τὸ σῆμα, ἀληθεύει καὶ ὁ Πτο-
 λεμαῖος.

1. Ὅτι τὴν Κασπίαν θάλασσαν ὁ Διο-
 νύσιος πρὸς ἀμείλιχον λέγει, ἐπὶ ἣ ἐ-
 μέλλει θάλασσαν. ἀφ' οὗ δὲ μετὰ
 λῶν· ὅτι ὅση ἂν, φησὶν, ἐκείνῳ νῆϊ
 περήσειας τριτάτης ἐπὶ κύκλα σελήνης,
 ὅ ἐστιν, ἐπὶ μῆνας τρεῖς· δηλοῖται καὶ τὴν
 κύκλῳ περίοδον· ἄλλως γὰρ ἀπέραιτος ἐστὶν,

μῆκος μὲν πλὴν ἔχουσι τοῖς ἐρέσιν
 αἱ ἡμέραι, εὐρὺ δὲ ἐκ τῶν ἡμερῶν, ὅτι
 ἐστὶν εὐρυτάτη ἑαυτῆς, κατὰ τὴν ἡμέ-
 ραν. ἐντεῦθεν δὲ σημειώσεται ὅτι αὐ-
 ἀκερῶς ἐστὶ κυκλοτερὴς ἡ Κασπία
 λαοσα, ὡς τεῖχος ὁ περιηγητὴς ὑπο-
 ται, ἀλλὰ ἐτερομήκης, ὡς καὶ ὁ Πτο-
 λεμαῖος φησὶν.

2. Ὅτι πολλὰ καὶ ἄλλα θαύματα
 Κασπία ἐν ἀνδράσι αὖξει, φησὶν ὅτι
 κρύσταλλος λίθος, καὶ ἱάσπιν ἡρίαν
 ὅ ἐστιν αἰρώδη, σκοτεινὴν, ἐχθρὰν
 πύσας, καὶ ἄλλοις εἰδώλοις. δοκεῖ γὰρ
 λιξίκακος εἶναι ἡ λίθος αὕτη, καὶ ἐν
 προπαισικῇ φασματικῇ, ὡς ἐν τῇ
 πύσας, δαυμόνιον τι περὶ τὴν Εὐρώ-
 πην ποδὶ δακύν διήκειται· ὅθεν καὶ πρὸς
 νομάζεται, ὡς εἶπεν ἑπὶ, μόνος
 ζῶν· ὡς τῶν ἐτέρων ποδῶν χαλκῶν
 καὶ τὴν μύθον.

3. Ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς ἐρεῖ ἐτέρων
 πιν ὕδατος· ὅτι δὲ ἵνα δαυμόνιον
 λας πτόνται τινος, πολλοῖς δοκεῖ
 καὶ ἐν Ὀδυσσεῖ εἰρηται.

4. Ὅτι Σκύθαι Κρονίης αλός
 εἰσὶν. περὶ ἧν, οἷοι τὴν βίον ἐσπιν, ἡ δὲ
 γέγραπται

Navi trajeceris tertiæ ad orbés lunæ; [triones

Quod certe multa quidem alia inter homines miracula produ-
gignit autem crystallum, atque aërei coloris jaspim,

Omnes autem tibi referam quotquot ipsum gentes circumha-
Orsus à latere occiduo à borea.

Primi quidem Scythæ sunt, qui Saturnium prope mare
Maritimam oram incolunt ad ostium Caspii maris.

Unni autem deinceps; post ipsos autem Caspii viri:

Albanique post hos Martii, quique super terram

λαοὺς Κασιῶν καλεῖται, ὡς ἐ δὲ τῶν
Υρκανίων, Υρκανία. παρ' οἷς ἐ τῶν φύλ-
λων διστορίαν μέλι ἡ ιστορία φησί, καὶ ἡ
ἀμπλος πολυφορεῖ καὶ ἡ συνὴ δὲ ἔτω

λεηλατῆται πλεῖν τῷ καρπῷ, ὡς ἐνίας
 ἔς εἰς μισθίμους ἐξήκοντα πληθύνει τὸν
 καρπὸν. οὐκ δὲ καὶ τὸ ἔθνος οἱ Ἀλβαν-
 νοί, ποιμαίνοντι, ἔς μετρίως πολεμικῇ,

ἡμετέροιο ἰσθμῶν καὶ θαλάσσης, ἀνὰ ῥυτὰς
 περὶ, φασίν, ὁ βίος, τετάρτην εὐδαί-
 μων καὶ ἀπονοῶν οἷς ἡ γῆ πολλαχῆ ἀ-
 πιεῖσιν ἀπαρτίσει, τῷ λοιπῷ δις ἔτερις ἀ-
 παρτίσει Φέρον καὶ πόντον. ἀπλοῖ δὲ εἴσι, καὶ

οὐκ οἶδασιν νόμους, ἐδὲ δρῶμεν οἶδα-
σι πλείων τῶν ἑκατὸν. γλῶσσαι δὲ αὐ-
τῶν, κατὰ τὸ Γεωγράφων, ἐξ ἧς ἔκρησιν.
οὕτως ὁ καὶ οἱ Καθ' ἑστίαι, καὶ τὸ Διόνυσον,

ἀν' ὅσων καὶ ἡ ἀνδρῶν οἰνοὶ πύξου-
 τειν, καὶ ἀνθρώπων ἄριστοι, ὡς ὁ Γιωργά-
 φος ἰσχυρεῖ, ἐ οἷοι ἐν τοῖς τραχίσιοις τοῖς
 ἀπὸ ἐκπύων ἀφαιμάχουσαι. τέτοις δὲ
 ἡ ἀνθρωπότητα Μισοῖ, ἐ γυναικῶν καὶ Ἀ-

I. ΟΥΤΕ

- Τρηχῆϊαν ναίεσι Καδύσοι. ἀγχι δὲ Μάρδοι,
 Τρκάνιοι, Τάπυροί τ' ὅππῃ δέ σφισιν ὄλκον ἐλίσσει
 Μάρδοι, Δερκέβίων τε καὶ ἀφνειῶν πόμα Βάκτρων
 735 Ἀμφοτέρων γὰρ μέσσοι ἐς Τρκανίην ἀλλὰ βάλλει.
 Ἀλλ' ἦτοι Βάκτροι μὲν ἐπ' ἡπείροιο νέμονται
 Χώρην εὐρυτέρην, κνημοῖς ὑπὸ Παρνητοῖο
 Δερκέβιοι δ' ἐτέρωθεν, ἐφ' ὕδασι Κασπίοισι.
 Τὸς δὲ μέτ', ἀντολίῳδε, ³ πέρην κελεύδοντος Ἀράξου
 740 Μασσαγέται ναίεσι, θοῶν ῥυτῆρες οἰσῶν.
 Ἄνδρες, οἷς μήτ' αὐτὸς ἐγὼ, μήθ' ὅς τις ἐταῖρος
 Ἐμπελάσται· μάλα γάρ τε κακοζευνότεροι ἄλλων.
 Οὐ γάρ σφιν σίτοιο μελίφρονός ἐστιν ἐδωδὴ,
 οὐδὲ μὲν ἔδ' οἶνον μεταδήμιον· ἀλλὰ γὰρ ἵππων
 745 Αἵματι μίσχοντες λούκον γάλα, δαῖτα τίθενται.
 Τοῖς δ' ἐπὶ, πρὸς βορέην, Χωράσμιοι· οἷς ἐπὶ γαῖαν
 Σαγδιᾶς, ἧς διὰ μέσον ἐλίσσεται ⁴ ἱερὸς Ὠξυρρῶς,

1. Ὁπ Μάρδοι ὁ ποταμὸς, Δερκεβίων τε ἡ ἀφνειῶν Βάκτρων ἐστὶ πόμα, εἰς Τρκανίαν μὲν βάλλων ἡλίσσεται, μέσσοι δὲ ἀμφοτέρων τῶν τῶν ἐθνῶν ἐλίσσονται.

2. Ὁπ Παρνητοῖο τῶν ὄρεων Βακτρίας ἐνθαυτῇ ὁ Διονύσιος μέμνηται καὶ ζητήσιον εἶπὶ ἔτῳ γραπτόν αὐτῷ, ὁμωνύμως τῷ Εὐρωπαϊῷ Παρνασσῷ, εἶπὶ καὶ Παρπαμιοσὶν ὀνομαζέσθαι αὐτῷ· ἔτῳ γὰρ πολλὰ τῷ ἀντιγραφῶν ἔχουσιν. μεμνήσται δὲ περὶ ὁ περιηγητὴς ὅρας Παρπαμιοσῶν.

3. Ὁπ πέραν Ἀράξου πρὸς ἀνατολὰς οἱ Μασσαγέται, ὁρῶνται καὶ κακοζεύοντα· ἐνθαυτῇ μέγα καὶ ἀλκιμον· παρ' οἷς Κύρος ἐπιλεύηται, βασιλεύσας Τεμυριδῶν· ὡς ὑπογράφων τῷ ἀγχιότῳ, φησὶν, ὅτι αὐτοῖς ἔστι σίτη ἐστὶ μελίφρονος· ἐδωδὴ, ἐδὲ μὲν ἐδὲ οἶνον μεταδήμιος, ἦτοι ἐνθαυτῇ, ἀλλ' ἵππων αἵματι μίσχοντες λούκον γάλα,

ζῶσι. διὸ ἐὺ λέγεται ὁ Διονύσιος ἐνθαυτῇ ἔτῳ, ὡς καὶ πρὸς ὀλίγους ἐπὶ σφισιν ἔστιν, ὅππῃ δὲ αὐτὸς ἐγὼ, μήθ' ὅς τις ἐταῖρος ἐμπελάσται αὐτοῖς· μάλα γὰρ κακοζευνότεροι ἄλλων. καὶ ὅρα ὅτι τῶν ἄλλων μελίφρονος οἶνον λεγόντων, ἐστὶν οἶνον ἐφ' ἡ μελίφρονος. Σημειώσται δὲ ὅτι ἐστὶν ὁ κακοζευνότερος τῶν παρ' αὐτῶν καλῶνται ἀπὸ μακρῶς ἐδὲ ἔπειτα καὶ ὁ Ποιητὴς ἐν τῇ Ὀδυσσεύει, ὅτι ἐπὶ τῇ εἰρήνῃ. Ἰστοῖν δὲ ὅτι ἡδυνάσθη μὲν ἐκφυγεῖν τῶν κακομετρίων ὁ Διονύσιος, ἡμαρτίσας, ὡς περὶ καὶ πρὸς τὴν ἐν τῷ ἀντιγράφῳ τῷ ἀντιγράφῳ· ὡς, ἔτῳ ἐστὶν ἐν τῷ κακοζεύοντος· ἀλλ' ἔτι καὶ ἡμεῖς μετὰ τῶν ὁμηρικῶν μετὰ ἡπείρου ὁρῶντες ἀσφαλίαν τὸ ἐπὶ καὶ ἀσφαλίαν. φησὶν ὅτι αὐτοῖς ἐστὶν ἐπὶ τῶν Μασσαγέταις θάνατος, ὅτι γινώσκοντες συγκατακτείνουσι κρείττονες τῶν, ἐβρωθῶσιν. ἀμπελόντων ἡμεῖς

Asperam habitant Cadufii. prope autem Mardi,
 Hyrcanisque, Tapyrique: post autem ipsos tractum sinuat
 Mardus, Dercebiorumque & divitum potus Bactrorum;
 Amborum namque medius in Hyrcanium mare effunditur.
 Sed nimirum Bactri quidem in continente possident
 Regionem latiore, sub jugis Parnassi:
 Dercebi autem altera ex parte, ad undas Caspias.
 Hos vero post, orientem versus, trans resonantem Araxem
 Massagetæ degunt, velocium emissores sagittarum:
 Viri quibus nec egomet, neque quisquis est sodalis
 Appropinquet: multo namque inhospitaliores sunt aliis.
 Neque enim ipsis suavis frumenti est cibus,
 Neque sane vinum indigenum [*populare*:] sed equorum
 Sanguini miscentes candidum lac, epulas apponunt.
 Hos autem post, ad boream, Chorasmii: post quos terra
 Sogdiana, cujus per medium volvitur facer Oxus,

ἐν δὲ μεμαρτα. καὶ Ἡλιον διαπτόμεν ἐπι-
 φρονταί, ἐκ ποταμῶν αὐτῶν ὕδασι, ὡς
 ἔστιν, φασί, τὸ πάντων τῶν θητῶν
 χρυσὸς ὃ αὐτοῖς καὶ χαλκὸς ἄ-
 λτοις. σιδήρῳ δὲ χρῶνται ἐν δὲ, ὅπ-
 ῳ ἔχουσιν. Αἰάξιος δὲ καλεῖται ὁ ῥη-
 τὴν ποταμὸς, ὡς ἀπὸ τοῦ ἑλίου συνι-
 στί. ὁ δὲ ὄρεον καὶ διεκδύς. καὶ τῶν
 Πηνειῶς, ὁ οὖν Σαλασπίας καλεῖ-
 ται, τὴν Ὀσσαν. ὁ Ὀλύμπιος ἀπὸ
 τοῦ ὄρους, κατὰ τὴν ἰσχυρίαν. ὁ Γεω-
 γῶν, Αἰάξιος ἐκλήθη ποταμὸς καὶ ὁ Πηνειός,
 καὶ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ ἑλίου. τὸ ὄρος δὲ Ὀ-
 λυμποῦ, ὅτι σείσμεα καὶ τέμνη καὶ οἰ-
 κισμὸν φέρει διὰ τὴν ἰσχυρίαν. ὁ δὲ Μακρο-
 ποῦ τῆς Ἀραξὸς μέμνηται καὶ Αἰ-
 ῶν, καὶ δὲ σείσμεα ἐκείνῳ ἀπὸ τοῦ
 ποταμοῦ καλεῖσθαι αὐτοῦ. Ἡρόδοτος
 φησὶ μείζονα μὲν αὐτῶν εἶναι τῆς Ἰ-
 σχυρίας, ὅτι Μακροῦ, καὶ ἰσχυρίας ἐ-
 μίχεται συχναί. τῆς δὲ πο-
 τῆς οὐκ ὀνομάσθαι εἰς ἑλὴν καὶ τι-

νάμῃ ἐν δὲ ποταμῶν εἰς τὴν Κασπίαν.
 4. ὅτι ὁ ποταμὸς, ὃν καὶ ἰσ-
 χυρίαν καλεῖ, ἐκ τοῦ Ἡμεῶν ὄρους διὰ
 τὴν Σαλασπίαν καὶ ἰσχυρίαν εἰς τὴν
 Κασπίαν βλάπτει. καὶ ὅρα τὸ Κασπίον, πα-
 ραυῶν καὶ αὐτὸ λεχθῆναι, καὶ τὴν τῆς
 Διονυσίας συνιέναι. ὁ δὲ τὸ Ἡμε-
 ῶν, Ἰνδικόν, ὡς καὶ τῆς Διονυσίας ἡ-
 λαις. ὁ δὲ ἰσχυρίαν ποταμὸς ὁ Ἡμε-
 ῶν λέγεται, κατὰ καὶ τὸ Ἰμαῶν, ὅτι ἐκ
 τῆς τῆς Ταύρας. ποταμὸν δὲ ὁ Διονύσιος
 πληθυντικῶς Ἡμεῶν ὄρη ἐρεῖ. τὸ αὐτό.
 καὶ δὲ Σαλασπίαν γῆν, καὶ Σαλασπίαν λέγεται.
 ὅτι ἰσχυρίαν τὴν ἀνάλαντι εἶναι πέτραι,
 καὶ Αἰάξιος εἶλε πολλὴν ἀπὸ τῆς τῶν
 Μακροποῦ. ὡς πτηνοῖς σφαπώταις εἰ-
 καζον οἱ βάρβαροι τὴν μέλατι, ἀπὸ
 καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς αἰώσεως ἐπὶ ὅλους. Ἰ-
 σχυρίαν δὲ ὅτι αὐτῶν καὶ πᾶσι τὸν Ὀξόν,
 ὡς ἡ ἰσχυρία φησὶ, σφαπώοντος Αἰάξιος
 δὲ, καὶ μακρὸν τὸ αὐτῆς σφαπῆναι, πηλὴ ὕ-
 δατος εὐρεῖται, καὶ ἄλλα ἐλαίαι, πλη-

- Ος τε λιπὼν Ἡμῶδ' ὄρας, μὲν Κασιπὶ δα βάλλει.
 Τὸν μετ', ὅππ'ι προχοῇσιν Ἰαζάρτεο νέμονται
 750 Τόξα Σάκαι Φορέοντες, ἀ μηκέτις ἄλλος ἐλέγχοι
 Τοξότης· ἔρρ' σφι θέμις ἀνεμῶλια βάλλειν.
 Καὶ Τόχαροι, ἔρρ' οἱ τε, καὶ ἔθνεα βαρβάρ' ὅσ' ἔστιν,
 Οἵτε βόας μὴ ἀναίονται καὶ ἵφια μῆλα,
 Αἰόλα δ' ἐξαινοντες ἐρήμῃς ἀνθεα γαίης,
 755 ἔμματα τεύχεσσι παλυδαῖδαλα, τιμῆνται,
 Εἰδόμην' αἰετὶ λαιμωνίδος ἀνθεσσι πρῆν.
 Κείνοις ἔτι κεν ἐρρ' ἀραχναίων ἐρίττειν.
 Ἄλλοι δ' ἐσκύδασι, ἵσιν ἐπήτρημοι, οἵτε νέμονται
 Εἰχατίας· ἔρρ' δ' ἐσφι δυσήνεμος ἐκτέταται χθών,
 760 Χειμερίοις ἀνέμοισι λελεμυμένη, ἡ δ' ἐχθαλάζεις.
 Τάσσοι μὴ Φάπες πρὸς Κάσπια κύματ' ἔασι.
 Φερέει δ' ἐκ Κάλχων καὶ Φάσιδος ἐς δύστην ἡδὴ,
 Εὐξείνῃ παραχέλας, ὅππ'ι λαδ' ἔθνεα Πόντι,

αἰὼν αὐτῆς. καὶ ὁ μόντις Ἀρτέμιδος ἔφη
 ὅτι πόνοι πρὸς τῇ σφαιρίᾳ, ἢ ἐλαίᾳ ἢ πη-
 γῇ (ἀφ' ἧς τὸν γὰρ ἀλειμνῶν τὸ ἔλας)
 ἀλλὰ καὶ ἵσιν ἐπὶ τοῖς πόνοις σημαίνει.

1. Ὅτι μετὰ τὸ ὅσον ὁ Ἰαζάρτεος πο-
 τερὸς, ὅς ἐστι οἱ Σάκαι τόξα ἔχοντες, ἀ-
 ρεῖν ἂν τις ἀλλ' ἐλέγχοι τοξότης· ἔ-
 ρρ' σφι θέμις ἀνεμῶλια βάλλειν. τὴν το-
 νη παραδιδάσκει τὸ πρὸς Ὀμήρῳ ἀνεμῶ-
 λια βάλλειν. Ἐπὶ τὸ ἐλέγχοι δὲ, ἐξ ὧν
 ὁ Διονύσιος εἰληφέν, εἰπὼν τὸ, μὴ
 σὺ γὰρ μῦθον ἐλέγξης, ἀπὸ τῆς ἀρρεῖς
 ἀπ' αὐτοῦ ποιήσης. τὴν δὲ τὰ ἔθνη
 τὰς Σάκας· Ἐσκαίαν φασὶ ἵσιν ὑπερτίς,
 παρανομιεμένην αὐτοῖς. ἡ δὲ ἱσρία
 φασὶ καὶ μετὰ ἰσρία ποτὶ τὰς Σά-
 κας, Ἐ μετὰ Εὐξείνῃ κατακρήσασθαι
 γῆν ἀρρεῖν καὶ ἵνα γῆν Ἀρδρῖαν ἀπ'
 αὐτῶν κληθῆναι Σακαηνίαν. ἀπὸ τῆς δὲ
 φασὶν ἀρδρῖαν αὐτὰς ὑπὸ Περσῶν
 πατηγυρίζονται ἀπὸ λαφύρων. ἵσιν δ'
 ἔτι τὴν τοξότην, ὅτι τὸν Κῆρον οἱ

Σάκαι ὑπὸ τῶν Περσῶν, εἰπεῖν ἐξ ὑποσφαι-
 ριστοῦ ἡγήσαντες, διὰ μὲν τὴν ἀπὸ τῆς
 καὶ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
 Περσικῇ τὰ Σάκαμα. καὶ Κῆρον δὲ
 ἡμέραν, κατὰ τὴν ἐκείνης κατήγησεν,
 ὑπερτίς πατρίᾳ γῆν, Σάκαιαν ἀπὸ
 ῥούσιν. Ἡρόδοτος δὲ λέγει ὅτι Περσὶ
 πάντας τὰς Σκύθας καλεῖσι Σάκας.

2. Ὅτι Φρύγιοι Σκυθῶν ἔθνη
 ῥυτῶν, ἀπὸς ἀντιδιαστολῆς τῶν Φρυγίων
 ὅπερ ὀξυμώμενον δηλοῖ τὰς φύλακας.
 νῆς δὲ Φρύγιοι γράφονται, ὁμοσύνῃ
 ζῶν. Φρύγιοι γὰρ, (κατὰ καὶ ὁ Φίλων γρά-
 φει) οἱ βαρβάροι. τὸ δὲ Τόχαροι (ἢ
 δὲ ὁμοιοὶ καὶ αὐτοὶ) ἵσιν ὀξυμώμενοι, τὴν
 νῆς εἶναι λέγουσι.

3. Ὅτι Σῆρες ἔθνος βαρβαρὸν Σα-
 κῶν, ἐξ ὧν τὰ Σηρικὰ ὑφάρματα λη-
 γονται. ἔτοι βόας μὴ (φασὶ) ἀναίονται
 καὶ ἵφια μῆλα, αἰόλα δὲ ἐξαινοῦντες
 μὴς ἀνθεα γαίης, ἔμματα τεύχεσσι πα-
 λυδαῖδαλα, τιμῆνται, ἐκείνῃ καὶ
 λαιμωνίδος ἀνθεσσι πρῆν.

Qui linquens Emodam montem, in Caspium labitur.

Quem post, ad fluenta Iaxartæ degunt

750 Arcus Sacæ gestantes, quos nemo alius improbaverit

Sagittarius, (non enim ipsis fas est incassum jaculari)

Et Tochari, Phrurique, & gentes barbaræ Serum,

Qui boves quidem aspernantur & pingues oves;

Varios autem depectentes desertæ flores terræ,

755 Vestes faciunt varii artificii, pretiosas,

Similes colore pratensis floribus herbæ:

Illis nequaquam opus aranearum certaverit.

Alii item Scythæ sunt numerosi, qui possident [porrecta,

Extremitates: circum vero ipsos tellus, quam venti infestant, est

60 Hybernis ventis objecta, atque grandinibus.

Tot quidem gentes circum Caspias undas sunt.

Observa autem à Colchis & Phaside ad occasum jam,

Euxini juxta labrum [*littus*,] turmatim gentes Ponti,

μυσιδ^ο ἀνθροποι^ο ποίαι^ο ἔτι λεπταί^ο
 π^ο ἀν^ο κείν^ο ι^ο εἰς τὴν ἔργον δραχ-
 μ^ο φασὶ ἢ καὶ πλὴν βύσσου δὲ βοτάν^ο
 συνάμασαι. Σημειώσεται ὅτι ἐξ
 αὐτῶν οἱ Σῆρες ποιεῖσι τὴν ὕφην διὸ ἐδ^ο
 λειμάνως ἑαυτοὺς καταπόσκειν. ὅτι
 ἀποσπασίμους ἀνθρώπους εἰσὶ καὶ ἀνο-
 λητοὶ οἱ Σῆρες, δὴλον ἐκείν^ο τ^ο π^ο
 μόνον τὸ πῆμα σακκίοις ἐπιγρο-
 σσὶς ἀποχωρεῖσιν. εἰτα ἐλθόντες οἱ
 ποιοὶ καὶ γέντες πλὴν τιμῶν, ἀναχω-
 ροῦν ἐφ' οἷς ἔρχονται οἱ Σῆρες, ἐ, εἰ
 δεῖσθαι, λαμβάνουσι πλὴν τιμῶν
 ἢ μὴ, τὰ ἴδια. φασὶ δὲ μακροβί-
 ος εἶναι τοὺς Σῆρας, παρτείνοντας
 καὶ Ἀλκασίων ἑταῶν. Σημειώσεται δὲ
 ὅμοια τῇ ἰσθμῷ τ^ο Σαρῶν γίνεσθαι ἐ
 τ^ο Ἡρακλείων σπηλῶν. ἔμποροι γὰρ
 εἰς τὸν Καρχηδόνος ἐρχόμενοι, καὶ π^ο
 π^ο ἐξελάττες, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος,
 οὐκ οὐκ καπνόν καὶ αὐτοὶ μὲν ἀνά-
 ται τ^ο αἰγυλῶν, οἱ δὲ ἐπιχώριοι γ^ο

ρίσσαντες, σκίπτουσι τ^ο φόρτον, ἐ π^ο
 ται χρυσόν, καὶ ἀναχωρεῖσιν. οἱ δὲ Καρ-
 χηδόνιοι ἐκείν^ο τῶν π^ο, λοχίζονται
 πλὴν αἰγίων. ἐ καταλάσσωσιν ἀποσπασ-
 ῶν, καὶ ἐξισίσταντες τὸ καταλάσσο-
 μένον, ἀπολάσσωσιν. δικαίως ἔν συν-
 αλάσσειν αἱ ἰσθμοὶ καὶ τῆς ἐ τοὺς
 Σῆρας παραδίδασιν.

4. ὅτι ἐοικέναι δυσημ^ο ἐκ-
 τίταται χθονί, χειμερίοις ἀνέμοις λε-
 λειμμένη ἐ χαλάζας, ὡς καὶ αἰωτέρω
 γέγραπται. περιφραστὶ δὲ ὡς τὸ ἀνω-
 τέρω φησὶν, λείπεται δὲ γαῖαν αἰταις
 χειμερίαις, ἐν τῷ εἰπῶν, χθονί χειμε-
 ρίοις ἀνέμοις λελειμμένη.

5. ὅτι δυτικώτεροι Κόλχων ἐ Φά-
 σιδ^ο, Εὐξείνῃ περὶ χεῖλος, ἰλαδ^ο, οἱ
 Βούζηρες, ἀφ' ὧν ἐ λιμὴν Βούζερ^ο καὶ
 οἱ Βέχηρες, Ποτικὸν ἔθνος, καὶ Σκυθ-
 ῶν ἐτι δὲ καὶ οἱ Μάκρωνες, καὶ οἱ Μο-
 σνοίησι, καὶ οἱ Τιβαρῆνοι, καὶ οἱ Χάλυβες,
 περὶ αὐτῶν λελεῖται.

I. ὅτι

Αχρι Θρηϊκίε σόματος, τόθι¹ Χαλκίε ἀρσρα.

765 Βύζηρες τοι πρῶτοι, ἔ' ἀγχοῖσι Φῦλα βεχέρων
Μαικρώνες ², Φίλυρες τε, καὶ ³ οἱ μέσσηνας ἔχουσι
Δραπέτες. τῶν δ' ἄγχι ⁴ πολύρολοις Τίβαρηνοί.
Τοῖς δ' ἔπι, καὶ Χάλυβες συφελὼν ἔ' ἀπηνέα γαῖαν
Ναίουσιν, μογερὲ δ' ἐδ' αἰχμηταί· ἔργα σιδήρεα·

770 Οἱ ῥα βαρυγυδοποιον ἐπ' ἀκμοσιν ἐξηῶτες,
οὐποτε παύονται καμάτῃς ἢ οἱ ζῦοι αἰνῆς.

Τοῖς ἡ μέτ', ὁ Αἰσχυρὸς πρὸς χυσις χυτὸς ἐκτεταίνου

Ι. Ὅπ' ἡ Χαλκίς ἄρρεα κ' τὸ Θράκιον
 Πόντος κείται σῆμα, ἦγαν ἡ γῆ
 Καλκιδονίῳ ἢ Χαλκιδ' τὸ ἔδμη-
 κεν, οἱ Χαλκιδεῖς· ἐρεῖ ὅτι αὐτὸς σὺ θεὸς
 εἴης, Χαλκιδεῖς παῖρ σῆμα γυναι' ἔχου-
 σιν, Οὐδας εἰς ἀππύραν Βυζάντιον εἰσπο-
 ρωντες· τῆς τῶν ὁ χρησμός ἐκάλ-
 λισι, διότι οἱ πλὴν Χαλκίδα κίποιαντες
 Μεγαρεῖς σὺ αὐτῶν πρώτοι πλοῦσαντες,
 καὶ ἀφῆντες καταχεῖν πλὴν περὶ τὸ Βυ-
 ζάντιον γῆν, εἰλοντο πλὴν λυπρότερον πι-
 ραμεν· καὶ Μεγαροῦχος δὲ μετὰν ὅπ' ἐπ-
 τεκαίδεκα ἔτισσι, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος,
 σῶστροι Βυζάντιον Καλκιδονίῳ πλὴν
 χώραν ἔκποιον, τυφλὰς ἐπὶ τῶν τὸν
 χροῖον αὐτὰς εἶναι· καὶ γὰρ αὖ, εἰ ὅλοιπον,
 τὴν καλκιδονίαν τότε παρόντων, ἀντί-
 λογοῦσιν αἰχίσια· ἐπὶ δὲ καὶ παῖρ Εὐβοίαν,
 ὡς σῶστρον Χαλκίς, ἢ σῶστρον Εὐ-
 βόιας καλκιδονίαν· ὅθεν καὶ Χαλκιδονίαν πο-
 τίμεν, παρὰ τῇ Κομικῇ· καὶ οἱ σὺ τῇ
 Σικελικῇ δὲ καμὴ Χαλκιδεῖς τῶν
 ἀποικιῶν σὺ τῇ Εὐβοίᾳ Χαλκιδίαν· ἐ-
 στρέψαι δὲ καὶ σῶδην ἐ καλκῇ μίτιν-
 λα εἶναι καὶ πλὴν Εὐβοικῇ Χαλκίδα, καὶ
 ὅτι ἀρεσσι· ἐκεί· σῶδην ἡρῶν· καὶ ὅπ' ἐ μέ-
 γαν ἐκεί· πρώτοι ἀφῆν χαλκεία, ἀλλὰ καὶ
 πρώτοι χαλκῇ ἐκεί· σῶδοντες· Κερῆ-
 τες μὲν Διὸς· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι, ὡς σῶσ-
 τρώφ, Χαλκιδεῖς ἂν μία καὶ ἡ Αἰτωλική,
 ἀφ' ἧς τὸ Αχαιῶν μέν· εἰπαι ἐ Διονυσίος.

2. Ὅτι καὶ οἱ Μακρόντες ἐν τῷ Πορ-
τῷ, Βεχίρωι νοπώτερον, τέτυκται τῷ Σαύ-
λ.

νες φαίμεν, ιδιωτικώτεροι δὲ Τζα^α
 ὡς ἐπὶ Κελσηνὴν, Κελτζι^α καὶ
 χώραν ἣ τὴ Σάπων, Τζανικλὺ λέγουσι
 οἱ πρὸ Φράσιον ιδιωτὸν οὐκ ἔστι.

3. Οπ τὸς Μοσυνοίκυς ἀπεφασί-
 η ἰτυμολογῶν ὁ Διουσία, λέγει μο-
 ναί ἔχιν δρυφίτες, ἦγχι ἐυλίτες. ἔ-
 ται ἃ ἀπὸ θηρίων ζῶσι σαρκῶν καὶ ἀν-
 δύν. λέγει δὲ ὁ Γαργαράφ, ὁ
 μωσίων, ὁ ἐστὶ πύργων, αὐτὸς ὁμοί-
 ος. Ζευφῶν δὲ στικτὸν διελφίον χά-
 τες Μοσυνοίκυς ἴσασι, ὡς οἱ Ἐλ-
 τὰ ἰλαία, καὶ κέρυα πολλαῖ ἔχου-
 πλατία, ὅσῃ ἔχοντα διαφυγῇ (ἦτι γα-
 μῶν) ἐδωρίαν. καὶ πᾶσας αὐτοῖς ἐ-
 φησι σιτοῦτες, πετραμμένους κη-
 ἐφθοῖς, ἀπαλὺς, καὶ λουκὺς σφῆ-
 ὁ πολλὰ δίοτας ἴσας τὸ μέγε-
 τὸ πλατὺ εἶναι. καὶ οἶνοι παρ' αὐ-
 λέγει ἐυρίσκατα. ὡς ἀκατὸν
 ὄζυς ἢ ὑπὸ αὐτῆς κρητῆτος. κεραιδὴν
 ἐυδῶδες τε καὶ ὑδὺς. λουκὺ δὲ πικ-
 ριστὴν, οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες
 βαρσοῦνται. δὲ οἱ ἐμῆ, ὅς ὄχ-
 ποιῶντες ἀπὸ τῶν ἡνίκας ἐν ἐρημίᾳ πε-
 σιναι. ἐν δὲ τῇ ἐνέᾳ μοῖοι, πρῶτον
 ἀπὸ αὐτῶν ἀλλήλων ἰόντες. ὁ γὰρ (ἦ-
 σι) καὶ ἐρέτω ὁ ἑαυτοῖς διελθόντων
 ὠρχύντο, ἐφιστάμενοι ὅποι τυχάν-
 ται.

4. Οπ οἱ Ἰουδαῖοι (ὅς ημεῖς
θεοὺς φανερ) πολυῶν ἐστὶν, ἰ
πολυπλοῦνται, πολυθρήσκους. αὐ
οὖν, καὶ οἱ Χαλδαῖοι, μέχρι τ

Usque ad Thracium ostium, ubi Chalcis tellus.

Byzeres tibi primum, ac prope [illos] gentes Bechirum ;

Macrones, Philyresque, & qui turrets habent

Ligneas. hos vero juxta, pecore abundantes Tibareni.

Post hos autem, etiam Chalybes duram & sævam terram

Habitant, laboriosi edocti fabricam ferri :

Qui quidem gravifonas [gravifremas] ad incudes stantes,

Nunquam cessant à labore & ærumna gravi. [est :

Hos autem post, Assyriæ aggestio [aggestio] terræ extenta

ἡ Ἀρμενία, κατὰ τὴν ὁ Γεωγραφὸς
 πρὸς τοὺς οἰκιστὰς, ἐστὶν ἡ
 ἡμετέρα γῆν οἰκῶντες, μετὰ δὲ διὰ τὴν
 ἡμετέρα σιδήρεα· οἱ βαρυνγδοί, φη-
 σὶν ἂν ἁμμοσὶν ἐστῶτες, οὐ ποτε παύον-
 ται καμᾶν. τῆς τοῦ Χαλκιδέως ἁλ-
 ῶος Χαλκοὶ ἐκάλουν (ἔτι δὲ εἰς
 τὴν παρὰ τὸ Θερμάδων) ἀφ'
 σιδήρεα, φασὶν, ἐξάγεται ὁ αὐτὸς
 ὁμοῖα ἐπαγνέμεται, ἥτοι αὐτὸς τὰ
 ὁμοῖα. ὅθεν καὶ Χαλκοὶ καὶ καὶ δὲ
 πλεονασμῷ δὲ Χαλκοδίκος παρὰ
 Λυκίῳ, ὁ ἐξ ἀρίστου σιδήρεα. Ἀρ-
 μέν δὲ ἔτι φησὶν, “ Χαλκοὶ πρῶτοι
 ἀνθρώπων αἰτίαν ἔχουσι χαλκοῦσθαι
 σιδήρεα”. ἐξάγει δὲ ἐκ Αἰχλῶος
 σιδήρεα. Ξενοφῶν δὲ ἐλπίδας πρὸς
 τοὺς εἶναι λέγει, ἐκ Μοσυνοίκων
 καὶ τὸ βίον αὐτῶν τοῖς πλεί-
 ονσι σιδήρεα εἶναι. οἱ δὲ φασὶν
 εἶναι οἱ παρὰ τὸ Ποιητὴν Ἀλί-
 ον ἢ Ἀλίζωνες· ὡς ἔχειν ὁδὸς καὶ ἐπὶ
 τοῦ, ὡς ἐκ τῆς παραλίας μέγαλα ἔχει
 καὶ ὡς ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἔστιν ὑπὸ
 καὶ Ἀλκοὶ εἶναι αὐτοὺς, λέγουσι,
 ἡμετέροις ἐκ Ἀλκοῦ (ἢ, Τηλοῦ ἐκ
 Ἀλκοῦ) ὅθεν ἀρξάντες ἐπὶ τῇ ἐλπίδι
 μεταπείσεις τὴν γῆν ὡς ἔστιν ἐφ'
 ἡμετέροις, ἀπὸ τῆς ποτε Χαλκοῦ εἰς Ἀλ-
 κὴν ἢ ἀνάπυλιν τὴν αὐτὴν μὲν ἐπὶ
 τοῦ Ἀλκοῦ λεγόμενον, μεταπεί-
 ον δὲ εἰς Χαλκοὺς ὡς ἔστιν. ὡς αὖ
 οἱ ἡμετέροις Χαλκοὺς ἐκ τῆς κλη-

σας, φασὶν, ταύτης εἰς Χαλκοὺς μετέ-
 πεισαν, κατὰ τὴν λέξιν παραφθορὰν, ἢ
 παραπλοῖαν ἀφ' ὧν καὶ τὸς Χαλκοὺς
 ἐλέγεται. χώρα δὲ Ἀρμενίας ἢ Χαλδοῖας
 μέγιστος ἢ Ποιητὴ βασιλεία. τὰς δὲ ἐκείσε
 Χαλκοὺς λέγουσι ἐπικρατεῖν ἢ σινηθεῖν
 διουκᾶτος, ἢ Χαλδοῖας. Χαλδοὶ
 γὰρ τριουκᾶτος, οἱ ποτε μὲν Κηφῆνες,
 ἀπὸ δὲ Περσῶν, Πέρσαι· Χαλδοὶ κλη-
 ρόντες ἀπὸ τῆς Χαλδοῖας, ὅν φασὶν πέ-
 ταιτοι ἐπὶ δέκα (ἦσαν ποταμοὶ καὶ ἐ-
 κείσε) βασιλεία μὲν Νίον γένεσθαι, τὴν
 Βαυλῶνα οἰκίσαι, καὶ τὸς σινηθεῖν
 τὰς καλίσαι ἀφ' ἑαυτῶν Χαλδοῖας. λέ-
 γουσι μὲν ποταμὸν ποταμὸν καὶ οἱ περὶ
 Χαλκιδέας Χαλδοὶ, Χαλδοὶ τριουκ-
 ῶος, καὶ Δικαίαν. ἴσμεν δὲ ὅτι οἱ
 ἐκ Ἀλκοῦ, ἢ ἐκ Ἀλκοῦ, μεταπείθονται
 τὴν γῆν εἰς Χαλκοὺς λέγοντες, ἢ
 ἀνάπυλιν μεταπείθονται ἀπὸ Χαλκοῦ
 εἰς Ἀλκοὺς, παραπλοῖαν καὶ ἄλλα ὁ-
 νόματα ἀλλοτρίως κατὰ μεταγωγὴν
 κλήσεως. οἷον οἱ παρ' Ὀμήρου, φασὶν,
 Σίντες Θρᾶκες, Σίντες ἐκλήθησαν ὡς
 ἔστιν. εἶτα παρὰ Ἀρχιλόχου Ζαῖοι, καὶ
 πάλιν Σάπαι. ὡς ἔστιν τὴν ἑαυτῶν ἑθνεῶν
 ὀνόματα διαφόρως παρεπλοῖαν, ἔτι
 καὶ τὸ τὸ Φρυγῶν. Βρύγαι γὰρ, καὶ Βρύγαι,
 ἐκ Φρυγῶν, ἐκλήθησαν οἱ αὐτοί.
 5. Ὅτι μετὰ τοὺς Χαλκοὺς ἢ τῆς
 Λαυρείας ἡμετέροις ἀπὸ τοῦ ἐκείσε
 εἶναι καὶ ὁ Θερμάδων, Σκυδικὸς κατὰ
 τὴν ποταμὸς, ἀπὸ δὲ Ἀρμενίας ἔστιν ὁ
 ποταμὸς,

- Ενθ' Αμαζονίδεσσιν ἀπ' ἔρεος Αριμνίου
 Λάχον ὕδωρ παρήσιν Εὐνάλιος Θερμῶδων,
 775 Ὅς ποτ' ἀλωομένην Ἀσωπίδα δέκτο Σινώπην,
 Καί μιν ἀκηχεμένην σφετέρῃ παρενάσαστο χώρα,
 Ζηνὸς ἐφημοσύνησιν. ὁ γὰρ Φιλότητος ἐραννῆς
 Ιχανόων, πάτρης ἀπενόσφισεν σὺν ἐφέλασιν.
 Ἐκ τ' ἡ πτολίεθρον ἐπ' ὠνυμον ἄνδρες ἔχουσι.
 780 Κείνη δ' ἂν ποταμῶς περὶ κρυμώδεας ὄχθας

ρας, ταῖς Αμαζόσι λευκὸν ὕδωρ παρή-
 σι. δι' αὐτὴν καὶ Εὐνάλιος ὁ Θερμῶδων λέ-
 γεται· ἐχ' ὅτι αὐτὸς ἱστῶν, ἀλλ' ὅτι
 μάλιστα αἱ τὴν πίνουσι Αμαζόνες.
 αὖτε ἂν εἴρηται μὲν καὶ ἀνωτέρω, καὶ μὲν
 ταῦτα δὲ ῥηθῆσεται. λέγει δὲ ὅτι ὁ
 αὐτὸς Θερμῶδων ἐπὶ τὴν Ασωπίδα Σινά-
 πην πλατωμένην ἰδέσαστο, ἦσαν τὴν θυ-
 γατρίαν τῆς Ασωπὸς τὴν Διὸς ἐρωμένην.
 πλασηθεῖσα γὰρ Διὸς βελῆ, ἐχ' ἐκείνη
 παρὰ κησὶν ἐκεί. ἐξ ἧς καὶ πόλις ἀλφει-
 αῖα ὁμῶνμος αὐτῇ καὶ Σινώπη, ἡ λε-
 γομένη καὶ Σινωπικὴ χερσόνησος, κτί-
 σθαι, κατὰ τῆς Κελτίας, ἀπὸ τοῦ Κῆ-
 ρος, καὶ Διόδωρον, ἀπὸ τοῦ Τροπιδίου,
 πόλις Ἑλλήνων, αὖτε τῇ τῇ Κόλχων χώρα
 κειμένη. ὁ δ' αὐτὸς Διόδωρος καὶ Μι-
 λεσίαν ἀπὸ τοῦ τὴν Σινώπην λέγει, μέ-
 γιστον ἀξίωμα ἔχουσαν ἐν τῇ καὶ τῇ Μι-
 δερδάτῃ βασιλείᾳ τῇ αὖτε Ραμαίᾳ
 ἀλφειοπολεμήσαντος. Εὐνοφῶν δὲ, ἱστο-
 ρῶν καὶ αὐτὸς τὰς Σινωπείας οἰκῆν μὲν
 ἐν τῇ Παφλαγονικῇ, Μιλεσίαν δὲ ἀπὸ
 κῆς εἶναι, φησὶ καὶ ὅτι Κοτυωρεῖται καὶ
 Κιρασέντοι ἐπὶ Τροπιδίου διασπῶν ἐ-
 φερὸν τοῖς Σινωπῆσι λέγων καὶ ὅτι Κι-
 ρασὲς πόλις Ἑλλήνων ἐπὶ τῇ Παφλαγονίᾳ, Σι-
 νωπῶν ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ Κολχίδι χώρα.
 Ηρόδοτος δὲ ἱστῶν ὅτι "Κιμμεριοὶ φη-
 σὶ γὰρ εἰς Ἀσίαν τὰς Σχόλους τὴν χερ-
 σὸν ῥήσασιν ἐκπῶσαι, ὅπως νῦν Σινώπη, πόλις
 Ἑλλήνων οἰκεῖται." ὁ δὲ Γεωγράφος φησὶ
 ὅτι ἡ Σινωπικὴ χώρα καὶ σφένδαμνον ἔ-
 χει, καὶ ὀροφῶνται φῶναι ἐξ ἧς αἱ τῶν

ζαί τῶν ποταμῶν. αὖτε δὲ τῇ Ασωπὸς
 γὰρ τὸ ῥηθῆσθαι Σινωπῆς φησὶ, αὐτὴ
 καὶ τὴν Διὰ καὶ τὴν Απολλωνίαν ἡπῆ-
 σι, τὴν παρενῆσαν αὐτῇσιν καὶ
 παρὰ τὴν μετὰ συνουσίαν, καὶ ἐν
 καταστροφισμένην τὰς ἐρεῖας δέξασθαι.
 οἱ γὰρ ὑποχωροῦντες παρενῆσαν τῇ
 ῥωμῇ, πάντως αὐτὰς τῇ γαίᾳ ἀ-
 κλειστον. δόντες μὲν γὰρ, ἐσπλάσθη-
 ται· συνελθόντες δὲ, ψεύσονται.
 ἐτέρως· ὅτι δόντες τὴν παρενῆσαν, οἱ
 λυσιπτοῦνται αὐτῇ· πῶς γὰρ ἐπὶ τῇ
 παρενῆσαν εἶναι; ὅτι αὐτὴν παρενῆσαν
 αὐτῇ ἀφορεμένην, συνελθόντες αὐτῇ.
 διδόντες τὸν μετὰ. Ἰστέον δὲ ὅτι πα-
 ρὰ τὴν Διονυσίαν Συρία μὲν λέγεται, καὶ
 τῇ Λιβύᾳ καὶ τῇ Κασίᾳ ὅρα, καὶ τῇ
 κείνῃ ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ Σινώπῃ. Συρία
 δὲ ἀπὸ τῆς αὐτῇ λοιπὴν ἡπῆσαν
 Σινώπῃ γῆ, αὐτὴ καὶ τῇ ἐξ ἧς φησὶ
 ταί. Ηρόδοτος δὲ οἰδὲ μὲν ἐν αὐτῇ
 εἶναι τὴν παρὰ τὴν Διονυσίαν· λέγει
 ἐν Αρβύλῳ καὶ περὶ τῆς Συρίας καὶ
 νῆμεσθαι. ἱστῶν δὲ ἐν Παλαγγίνῃ
 Σύρις, καὶ Συρίαν Παλαγγίνῃ. ἐν τῇ
 δὲ ἡνικα παρενῆσαν τὴν Εὐξείνου
 ὀνομάζει, λέγων ὅτι Σύριοι οἱ αὖτε
 μᾶλλον ποταμῶν, καὶ καὶ παρενῆσαν
 Μακεδονίᾳ οἱ τῶν ἀστυγείων. ὁ δὲ
 γράφει δὲ Ασυρίαν μὲν οἰδὲ
 αὖτε Βαβυλῶνα καὶ τὴν κύκλῳ, ὅτι
 Νίτος πόλις, ἐν Νισίᾳ· ὅπως ἐν τῇ
 ἀνατολῇ τῇ Μεσοποταμίας καμῖν
 λεγόμενη Ἀδικῶν καὶ ἡνικα καὶ τῇ

Ubi Amazonidibus è monte Armenio

Albam [limpidam] aquam immittit bellicosus Thermodon,

75 Qui quondam errabundam Afropi filiam excepit Sinopen,

Atque ipsam moestam sua collocavit in regione,

Jovis imperio. hic enim concubitus jucundi

Cupidus, à patria abduxit invitam.

A qua etiam urbem cognominem homines habent.

80 Illius autem fluvii circa frigidās ripas

διὰ τὸ δυσδιάβατον ἴκῃσι ὑδά-
των. Σύρος δὲ ἰδίως διχαῖα, τὰς περὶ
Μελικίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ Φοινίκην, ἔ-
χει περὶ Εὐξείνου. ὧν μέρους οἰδμεν
τὰς Σινωπείας. διτείνεται γάρ, φησί, τὸ
Σύρον ὄνομα τὸ παλαιόν, ἀπὸ Βα-
λκηνίας, μέχρι τῆς Ἰστικῆς κόλπου, καί-
θη ἕως τῆς Εὐξείνου. οἱ γὰρ Καππα-
δοκαὶ ἀμφότεροι, οἷτε παρὰ τὴν Ταύρον,
οἱ παρὰ τὴν Πόντον, Λακόνουροι, φη-
σὶν λέγονται, ὡς τινὲς καὶ ἐπικεκωμειῶν
τοῦ χρόνου. καὶ Ἡρόδοτος δὲ ἔτω βέλε-
ται, λέγων, Οἱ Σύροι ὑπὸ Περσῶν κα-
τανοήσαντες Καππαδόκα· καὶ πάλιν, Καπ-
παδόκα, ὡς ἡμεῖς Συρίους καλεῖσθαι.
ἡμεῖς δὲ τὰς παρὰ Μισσηποταμίας Ασ-
συρίους λέγουσιν ἐν οἷς φησὶ τὰς παρὰ Εὐ-
κράτη ποταμῷ Ασσυρίους, ἐς τὴν Νί-
λῳ καὶ Βαυλῶνα, καὶ ὧν Ἀμαζόνες ἐ-
κείσονται, Εὐρυπύλης ἡγεμένης αὐ-
τῶν. ἔτι τὰς Καππαδόκας δὲ ἔτω ποτὶ
μὲν λέγουσιν, ἐν οἷς φησὶ Καππαδόκα
ἡμεῖς Νινύων ἐφ' ὅτῳ Ασσύριοι, μετὰ
ταῖς ὀνόματι, Καππαδόκα ἀνομάσθη-
ναι. Ὀππιδανὸς δὲ τὰς περὶ Τίγριν Ασ-
συρίους καλεῖ, ὡς ἔστι πολυγυναικὺς ἰσχυρεῖ.
1. Ὅτι δὲ ἄλλοι παρὰ τὰς Σύρος οἱ
Ασσύριοι, δηλοῖ καὶ Ξενοφῶν ἐν τοῖς Εὐ-
κράτησι. Ἡρόδοτος δὲ δοκεῖ ἄγειν αὐ-
τοὺς εἰς ταυτὸν, ἐν οἷς φησιν, ὅτι Ασσύ-
ριοι ὑπὸ μὲν Ἑλλήνων ἐκαλεῖτο Σύ-
ροι, ὑπὸ δὲ Βαρβαρῶν Ασσύριοι ἐ-
καλεῖσθαι. ὡς εἶναι τὸ μὲν Σύρος, καὶ
τὸ Σύριον, λέγει Ἑλληνιστὴς βάρβα-

ρον δὲ τὸ Ασσύριον. ἱσθῆται δὲ π βέ-
λονται καὶ ὁ τὴν Σιδωνίαν θάλασσαν, ἡ-
γεῖται τὴν ἐν τῇ Φοινικῇ Συρίαν, ὀνομα-
σας Ασσυρίων θάλασσαν. Πλάταρχος
δὲ καὶ αὐτὸς ὁμοίως τὴν Γεωγραφίαν, ἐν
παραλλήλῳ πρὶν, ἐν τῇ παρὰ Μιθριδά-
την κείμεναι, ἐμφανίζει τὰς παρὰ Σινώπην
διωκομένης Σύρος λέγοντος. φησὶ γάρ ὅτι
τὴν Σινώπην Σύριοι κατέειχον, ἀπὸ Σύ-
ρου μεγιστὸς ἔστι Ἀπόλλωνος, ὡς λέγε-
ται, καὶ Σινώπης τὴν Ἀστυπιδίαν. Ἰσθῆται
ὅτι καὶ τὰς παλαιὰς παρὰ τὴν Εὐκρα-
τίαν Ασσυρίους οἱ Ασσύριοι λέγονται, ὡς
καὶ παρὰ τὰς ἑρρέτην, ἀπὸ εὐθείας τὸ
Ασσύριον καὶ ὅτι παρὰ χυσι ἐκείθεν οἱ πα-
λαιοὶ κυρίως, τὴν παρὰ χυσι ἢ παρὰ χυ-
σι λεγόμενον, ἐνθα δὲ ποταμὸς ἐκασθ-
μὸς ἰλιῶν ἀποτίθεται, ὡς καὶ ὁ Νεῖλος
παρὰ τὴν Αἴγυπτον. οἱ δὲ αὐτοὶ λέγουσιν
καὶ τὸ ποτὶ τὴν Σινωπιδίαν Ασσυ-
ρίαν, τοιαύτην παρὰ χυσι εἶναι τὴν Ἀλυσ-
καὶ δῶρον αὐτῇ τὴν ἐκεί γῆν, ὡς ἔστι Νεί-
λος τὴν Αἴγυπτον. ἔτω δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ
πιδίαν, καὶ τὴν Ἀρριανὸν, ποταμῶν εἰσι ποιή-
ματα οἷον τὸ Βεμὺ πιδίον, ἔτι τὸ Καῦ-
σεν τὸ Λύδιον, καὶ Μαγνήσεν τὸ Κασκηνόν.
καὶ ὁ Γάργης δὲ πιδίον πρὶν ἰνδοῖα παρὰ
χυσι ὡς κυριολεκτικῇ ὁ Διονύσιος, λέ-
γων ὅτι ἐκτείνεσθαι μὲν Καλυπτοῦς Ασσυ-
ρίους χθονὸς παρὰ χυσι, τετέστιν, ἡ τὴν ἐκεί
γῆν ἐκ τῆς Ἀλυσος παρὰ χυσι.

2. Ὅτι παρὰ τὰς τῆς Θερμώδοντος
κενυμώδους ὁχθας τέμνους ἐν κρυσταλλῶν
λίθοις καταρτίζονται, οἱ αὖτε καὶ χεῖμας
εὐρήματα

Secabis crystalli nitidum lapidem, veluti glaciem

Hybernā: invenies vero & cæruleam jaspim.

Iris autem deinceps limpidas aquas in mare mittit.

Post hunc vero murmurant fluentia Halyis fluvii, [rium,

785 Quæ trahuntur boream versus, Carambim prope promonto-
Exorta primum è monte Armenio.

Paphlagones autem post hos ad littora habitant,

Et Mariandynorum divinum solum: ubi perhibent,

Terrestres Saturni ingentem canem, æneam vocem habentem,

790 Manibus extractum magnanimi Herculis,

Tetrum è faucibus projecisse salivæ similem succum:

ἀπὸ τοῦ Αἰολίως Μαριανδυνῶς καλε-
μῆς. καὶ τὸ ἐθνικὸν ἦ, Μαριανδυνῶ-
ν λέγεται ὡς παροξυσμένως, καὶ τὸς
Αἰολεῖς, ὡς φησὶν ὁ γράψας τὸ ἐθνικόν.
ἡ δὲ κρινὴ χρήσις ὁξύνει αὐτὸ, κατὰ τὸ
τύπον τὸ εἰς τοὺς ἐθνικῶν ἐ παραλή-
πτῃ δὲ τῷ η, ὡς τὰ ὀρθία ἐθνικά, διὰ
τὸ ἀκροαθῆσθαι τῇ γραφῇ τὸ ὁμοῦ με-
ταξύ των κυρίως ὀνόματι. ὡς δὲ τὴν
τὴν Μαριανδυνῶν γῆν βοτάνη φύεται δη-
ληστέως τὸ ἀκρόνιτον. ὡς δὲ ὁ μύ-
θος φησὶν, ὅτι ὁ Κέρβερος ὁ χαλκί-
φονος ἔδωκε κύων ἀνελκυστῆρα ἐξ ἔδω-
κετο μεταλλοφρονος Ηρακλῆως, ὃς λυτῆ-
σας, δειπνὸν ἐκεῖ ἀπὸ σίματι. ὅσῳ
σιμῶδι χυμὸν, ἢ χυλόν. ὃν διεσπάρη ἢ
γῇ αὐτόδι πῆμα ἐφύτλυσεν, τὸ ἀκρόνιτον.
ὅμοια ἢ φαιμάκας τέτρα ἐστὶ, ὡς ὁ ἐκ
ἐστὶ κρινίσταλ, καὶ οἷον παλαῖσται καὶ ἀπ-
πυλαμῆσαι. Ἀλλὰ τὴν γὰρ καὶ ἀκρό-
νιτον λέγεται, οἷον ἀκαταπάλαυσται.

4. Σημειώσαι ἢ Ἀλλὰ τὴν σιμῶδος,
ὅτι ἐ μόνον σιμῶς λέγεται Ἀλλὰ τὴν
ἀλλὰ ὃ σιμῶς Ἀλλὰ τὴν α, ὡς καὶ ὕδατος
καὶ ὕδατος. Διοδώρος δὲ ἔτα ὡς τὴν
τὴν φησὶν, "Ηρακλεία Μεγαλὴν ἀποι-
κῶν, ὡς ἢν Αχαιρσία χερρόνησος,
"ὅπως φαίνῃ Ηρακλῆα τὸ ἐξ ἔδωκε Κέρ-
βερον ἀναγαγεῖν. Ἀρριανὸς δὲ ἔτα γρά-

φει περὶ τὸ τοῦτον, "ἐπὶ κεῖνα Σαγ-
"χαίς ὁμοῦ Παφλαγῶν Μαριαν-
"δυνῶν. ἔτα πῶς Ηρακλῆα πτόλι-
"στη, ὅπως Κιμμέριοι, πῶς φησὶν ἄ-
"κρόνιτον, ἐδυσχύνει". ἢ γὰρ αὐτοῖς
πάτριον τὸ πομφαγεῖν. τὸ δὲ ἀκρόνιτον
πάλαι μὲν, φαίνῃ, ἀσπίς ἢ ὕστρις ἢ κα-
κὸν ἢ γένηται φάρμακον, Ἀλλὰ τὸ ἰδί, ὅς τὸ
ἐκιδῶν ἀποσπᾷται, αὐτὸ τὸ Κέρβερος κα-
φαλῆς ἐκπιφύκει, ὅσῳ πῶς.
καὶ τὰς πῆς ἀσπίδος μὲν ὡς τὸν μύ-
θον, καὶ τὸ Ηρακλῆον τῆτι ἄλλοι κα-
ταβαίαν, ἐπὶ δὲ ὃ τὸ μύθον, ἐρεῖ μη-
δὲν ἀγαθὸν τὸ Ηρακλῆον ἐσταῖν κατὰ
15 πράξασθαι. ἢ γὰρ πῶς τοῦτον ἀνδρώποιοι
εἶναι πῆμα τὸ Κέρβερον κατὰ μόνοντα,
ὅσοι αὐτὸν γροῖον. τίτι μὲν γὰρ περὶ
ἐκιδῶν, ὅς καὶ ὅσα ἐστὶ δις γινῆναι αὐτὸν
δὲ φανεί, καὶ τὸ ἀκρόνιτον ἐκιδῶν, κα-
κὸν μίγα τοῖς ζῶσι ἐγένετο. ὡς φησὶν
20 τῇ δὲ τῷ λόγῳ τέτρα καὶ σιμῶμα καὶ
τὸ Ποντικῶν Ηρακλειωτῶν. εἰ γὰρ ἐπα-
ντία ἢ σιμῶφονος Κερῶν, Ἀλλὰ τὴν
εὐχρηστὴν βοτάνη τὸ σίλφιον, μωμετίοι
ἐκ τῆς ἀνάπαλιν ἀνδρώποιοι πῶς οἷς τὸ
γινῆσθαι φύεται. εἴτα καὶ ὁ θυμὸς μη-
δὲν βλέπτει, ὅμως ψικτῆται τὴν θυμο-
φόνος ποιεῖ γῆν. χαλκίφονος δὲ τὸ Κέρ-
βερον παρασημασμένως καλεῖται, ὡς τῆς
τῶν

Τὸν μὲν ἐδέξατο γαῖα, καὶ ἀνδράσι πῆμ' ἐφύττωσεν.
 Ἀγχι δ' ἔβιθυνοὶ λιπαρὴν χθόνα ναεπαῖσι,
 Ῥήδας ἔνθ' ἐρατεινὸν ὀπιπρόισι ῥέεθρον·

795 Ῥήβας, ὃς Πόντοιο παρὰ σμάτεσσιν ὀδεύει·
 Ῥήβας, ὃ κάλλιπον ἐπὶ χθονὶ σύρεται ὕδωρ.
 Τόσσοι μὲν Πόντοιο πεικίται ἄνδρες ἑασι·
 Κεῖνα δ' ἐτοί Σκυθίης πρῶταλεγμένα Φῦλα πελῆσαι.
 Νῦν δ' αὖ παρράλις Ἀσίης πρῶτον ἔξενέποιμι,
 800 ὅς γὰρ τε πρὸς νότον εἰσιν, ἐφ' Ἑλλάποντον ὀδεύων,
 Καὶ ποτὶ μηκίστῳ νότιον ῥέον Αἰγαίοιο,
 Μέσφ' αὐτῆς Συερίης τε καὶ Ἀρράβιός τ' ἐρατεινῆς.
 Χαλκιδέες ² μὲν πρῶτα πρὸ σμάτος γαῖαν ἔχουσιν,

Quem quidem recepit terra, & hominibus noxam procreavit.

Prope autem Bithyni pinguem terram incolunt,

Rhebas quo amabile immittit fluentum;

795 Rhebas, qui Ponti [Euxini] juxta ostia incedit;

Rhebas, cujus pulcherrima super terram trahitur unda:

Tot quidem Ponti accolæ homines sunt:

Illæ autem Scythiæ ante memoratæ gentes sunt.

Nunc vero maritimæ Asiæ tractum eloquar,

800 Qui quidem in austrum abit, ad Hellespontum tendens,

Et ad longissimi australem gurgitem Ægæi,

Usque ad ipsam Syriamque & Arabiam amabilem.

Chalcidenses quidem primum prope ostium terram tenent,

μὲν γὰρ Ῥηϊαντίαν παρὰ τῷ Ἀρριανῷ, ἀ-
φ' ὧν δὲ δῶσι τὸ φανερῶς νοεῖν ὅτι πε-
ρὶ τοσούτων ὁ Ῥήϊος κλένεται, ὁ-
μοίως τῷ Αἰαντὶ τὸ δὲ Ῥηϊαῖος, ἐθι-
κῶς, κλέσιν ὑπὸ φανερῶν ἰνὰ ἰσοσύντατος, 5
παρὰ τοῖς παλαιῶς καὶ αὐτὸ εὐρεσκό-
μενον.

2. Ὅτι οἱ Χαλκιδεῖς, ὅ ἐστιν, οἱ περὶ
τὴν Χαλκηδῶνα, ὡς περὶ Ῥήϊον (οἱ καὶ Δω-
ρὸν ἰσοσύντατοι εἶναι ἀνέκαθεν) περὶ τὸ
σημα οἰκῶσιν, ἡγὰρ περὶ τῷ Προπον-
τίᾳ, ἥτις μετὰ περὶ Ῥήϊον μέγισται
Πόντος σημεῖα λέγεται. Καὶ ὅρα ὅτι οἱ
Χαλκιδεῖς ἔτι παρὸν νομοὶ εἰσι τὸ ἐν-
ταῦθα περὶ Χαλκιδος, ἀφ' ἧς ἄρκεαν 15
ἐκ τῶν Χαλκιδῶν εἰπε τὰ περὶ Χαλκη-
δῶνα. καὶ δὲ τὴν Ἀρριανὴν ἰσορῶν, ἐπὶ
νομὸς ἐστὶν ἡ τῶν Χαλκηδῶν πόλις
τῷ Κρόνῳ καὶ Χαλκηδῶνι, ἀφ' ἧς πρῶ-
τος μὲν ὁ καὶ περὶ Ῥήϊον ποταμὸς ἐ-
κ τῶν Χαλκηδῶν ἐπετα ἡ πόλις, Δω-
ρὸν δὲ ποταμὸν τῶν ὑπερὶ Ῥήϊον, ὡς
ἐκ τῶν Χαλκηδῶν ἐπετα τὰ ποταμῶν. ἰσο-
ρεῖ δὲ ὁ αὐτὸς ὅτι τοῖς Χαλκηδῶνι-
οῖς πρῶτος νομίζεται πάντος μὲν ὁ φθί-
νους ἐκ τῶν, ἡγὰρ, ὡς τοῖς Ἀττικοῖς
ἀρκεῖται, αἱ εἰρησὶ πρῶτα τὸ ὅλον με-
ν, ἀπὸ αἰσῶν αὐτοῖς κελύονται διότι ἐν

τοιαύταις ἡμέραις ἄλλας τε δυστυχίας
αὐτοῖς ἐπαθόν, καὶ φανερῶς τὸ ὅτι Πέρ-
σης τὰς αὐτῶν παῖδας ἐκτεμῶν, εἰς τὴν
Δαρείον ἀνέπεμψε. καὶ ταῦτα καὶ δὲ φη-
σιν αὐτοῖς καὶ νόστον ἐκ τοσούτων, τὸ αὐ-
τὰς τὰ σφῶν αὐτῶν ἀποτέμνειν αἰδοῖα,
διότι ἡσυχῶν ἰνὰ καὶ μετὰ ἡσυχῶν. ἰσορεῖται
ἡ καὶ τὴν ἐν ἀρκεῖν τὸ εὐδὲν πόντος με-
σημεῖον, Χαλκηδῶν ἐν καὶ κτίσμα καὶ
10 Βυζαντίαν, ἡττηθέντων ἐν ἰνὰ μέγισται, καὶ
φουζόντων ἐκ τῶν. οἰκῶσι δὲ οἱ Χαλκιδεῖς
ἔτι, καὶ καὶ περὶ Ῥήϊον, ἐς ἀντιπέραν
Βυζαντίαν, κληθέντων ἐκ τῶν Βυζαν-
τιῶν καὶ Κεραιῶν, ἡτις ἡν θυγάτηρ ἰσ-
15 ἡ διότι Βυζης ἡγεῖτο τὸ Μεγαρέων ἐ-
κ τῶν, οἱ καὶ ἐκ τῶν τὸ Βυζαντίον, καὶ χρη-
σμέν τοῖς τῶν,

Ολοῖοι οἱ κείνην πόλιν ἀνέρις οἰκή-
σκον,
Ακτῆς Ὀρηκίης ὑγρὸν παρ' ἄκρον ἐ-
κ τῶν Πόντος,
Εὐδ' ἰχθῦς, ἐλαφὸς τε νομὸν βόσκουσιν
τὸ αὐτόν.

τὸν δὲ Βυζαντίαν, ἡ ἐπὶ ἄνθρωποι τὸ Βυζαν-
τίον ἄνθρωποι, δικαιοτάτων φασὶν ἀνθρώπων
ἡγεῖσθαι, ἐκ τῶν καὶ τὸ παραλίας ἀπὸ
25 τῆς Ὀρηκῆς, ἐκ τῶν εἰς Αἰμον τὸ ὄρ-
εἰς ἡ καὶ Λίβυς, Βυζαντίς, καὶ πόλις ἐκ τῶν
Βυζαν-

Οὐδας ἐς ἀντιπέρην Βυζάντιον εἰσπρόαντες.

805 Βέρυκας ὁ ἐπὶ τοῖσι, καὶ ἔρεα Μυσίδος αἰης,
 Ηχί περ ἡμερόεντα Κίον παρ' ἡσιν ῥέεθρα.
 Τοῦ ποτ' ἐπὶ περὶ ὧσιν Ἰλαν ἡρπάξατο νύμφη,
 Οτσηρὸν θεράποντα πελωρίη Ηρακλῆος.
 Ἐνθεν ἐφ' Ἑλλάσποντον ἤπιτρεχε ἄσπετος ἀγκῶν

Βυζάντιον. Ἰνὸς δὲ Γύζαντας ἐκείνης κα-
 λῶσιν. ἐν δὲ τῇ Θρακικῇ Βυζαντίᾳ ἰσο-
 ρῆται φυλάσσεσθαι ποτὶ τὴν πλεονεξίαν
 Αἰθαίοις, ἀλλὰ τὴν οὐκ ἐνότητά τ' πο-
 λιχνίαν. οὐκοῦν ἀλλὰ καὶ ποτὶ αὐτὸν ὁ
 Αἰθαίος, ὡς περὶ Σελῆρος, καὶ ὁ ἐκεί-
 νος Αἰθαίος. παρὰ δὲ τῇ μεγάλῃ
 Κρητικῇ κληθῆναι αὐτὸν Αἰθαίον.
 καμαδῶνται δὲ εἰς μέδω οἱ παλαιοὶ
 Βυζάντιοι. πολέμους γὰρ ἐπικειμένους πο-
 τί οὐκ ἄλλως ἔχειν ὁ στρατηγὸς ῥῶν ἐπὶ
 τοῖς τεχνισίᾳ ἔχειν αὐτοὺς, εἰ μὴ τὰ κα-
 πηλῆα ἐγγὺς τῇ τεχνισίᾳ ἤσαν. Ἰστέον
 δὲ ὅτι τὸ Βυζάντιον ἄν καὶ ἀλλὰ τὴν
 διφθόγγον ἀφείλεν ἔχειν, ὡς Ἰνὸς φασί,
 τὴν παραλήγουσαν, τὴν λόγῳ τῇ κητι-
 κῶν. ἀλλ' ὁ Διονύσιος, ἀποβαλὼν τὸν ψι-
 λόν, ἀλλὰ μόνον τὴν διφθόγγον ἐκφέρει αὐτὸν,
 τὴν λόγῳ τῇ τοπικῶν. ὡς καὶ περὶ τῆς
 τῇ Κυρῶντιον ἄν, ἐπὶ Σαμωθράκης.
 πολλαὶ δὲ καὶ ἄλλα ὀνόματα τὸ ταῦτον ἔ-
 παυον παῖδος. ὡς περὶ καὶ τὸ τεκνίον
 ἡμῶν, καὶ περὶ περὶ γράμματα, καὶ τὸ Πο-
 σειδῆιον, καὶ τὸ Ἰσθιον, καὶ τὸ ἀλγυνοῖς
 παρὰ τῇ Οππιδίᾳ, καὶ ἄλλα περὶ ἄλ-
 λους. καὶ γὰρ καὶ τὸ τεκνίον, ὡς περὶ ῥέ-
 θη, ἀλλὰ διφθόγγον ἔχει τὴν παραλή-
 γουσαν. καὶ τὸ Ποσειδῆιον δὲ καὶ τὸ ἀλγυ-
 νοῖς οὐκ ἀφείλετο διὰ διφθόγγον μόνον
 ἔχειν τὴν δούτερον καὶ τὴν ἀρχαίαν. καὶ
 τὸ Ἰσθιον ἀπαιτεῖ ἀλλὰ διφθόγγον, ὡς
 ἀπὸ εἰκότος, τὴν ἀρχαίαν γράφεται.
 Ἰστέον δὲ ὅτι ὡς περὶ τὸ Βυζάντιον δοκεῖ
 παραλόγως ἀλλὰ τὴν γράφεται, ὅτι καὶ
 παρὰ Αἰθαίον τὸ Ἰσθιον Ουκῆτος,
 ἢ τὴν Ἰσθιον πάλιν. ὅτι καὶ τὸ Αἰθ-
 Αἰθαιος, Αἰθαιος, ἐξ ἧς καὶ τὸ Αἰθαι-

τιὰς Μάκρης. ἀλλὰ ταῦτα μὴ ἔχει
 πολογίαν τὸ τοπικόν. ἀλλὰ τὴν δὲ
 λογα, Αἰθαιος παρὰ τὴν τοῦ, καὶ τὸ
 Ποσειδῆιον ἀγλαὸν ἦν. ταῦτα γὰρ, καὶ
 τὴν ὄντα κυρίῳ ὀνομάζον τὴν Αἰθαι-
 ος καὶ τὴν Ποσειδῆιον, καὶ ὀφείλοντα διφθό-
 γον ἔχειν τὴν παραλήγουσαν, ὅπως δι-
 μέτρε ἀνάγκη μορφολογία παραλή-
 γεται. καὶ καὶ ἰστέον, ὅτι λέγεται μὴ
 γὰρ ἰστέον καὶ οἱ Βυζάντιοι. * περὶ
 ἡμῶν δὲ ποτὶ τὴν Φοινίκην ἐπιπλέ-
 τας, καὶ ἀποφυγεῖν τὴν σφετέρην Φο-
 νίκην καὶ εἰς τὴν Εὐζείνῃ μετὰ τῇ Χα-
 λκιδῶν, οἰκῆσαι τὴν μισσημῶν πα-
 λιν, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἰρηται.

Ι. Ὅτι μετὰ τὴν Χαλκιδῶν καὶ Χα-
 λκιδῶν, οἱ Βέρυκας ἰσορῶνται μίαν
 καὶ ἔχειν τὰ σώματα ἢ καὶ ἡλικίαν
 ἀνδρῶν, παρ' οἷς καὶ ὁ Βέρυξ οὐκ
 ἀρῶνται, ὡς τὸ μὴ μῆκος εἰς ὅκτῳ
 γεται πῆχες, εὖρος δὲ, ὡς Αἰθαίος
 σιν, ὅσον ἴσως δὲ μήκει καὶ μορφῇ
 μετρεῖν ἤσαν, ὅσον ἢ σύμμετροι
 τὴν ὅκτῳ πῆχες τὴν μήκει, εἰς
 καὶ βάθει τὸν ἀνδρῶν. καὶ
 δὲ τὴν τοῦ ἀνδρὸς νικηφόρος
 γαῖαν εἰς μορφολογίαν συστάς νικηφόρος
 ἔστι. τὴν δὲ ῥηθείαν Βέρυκας φασὶ καὶ
 δῆναι ἀπὸ Βέρυκας Αἰγυπτῶν μὴ
 διφθόγγου, μίαν δὲ τὴν Βυζαντίαν
 Δαναῶν, ἀδελφὴν τῇ Ἰπέρην. καὶ
 σιδοῦν δὲ λέγουσι καὶ αὐτὴν Ἰπέρην
 τὴν αὐτανόμην νυμφίαν, ὡς καὶ τὴν
 Ἰπέρην τὴν Λυγίαν, καὶ φυγεῖν
 οὐκῆν, καὶ πολλὰ διωγῆναι, διὰ τὴν
 δαίμονα τὴν βαρύναν τὴν Αἰγυπτῶν
 σιδοῦν. διὰ καὶ Βέρυκην ἢ Βέρυκας
 αὐτὴν

Solum in transversum Byzantium spectantes.

5 Bebryces autem post hos, & montes Myfiæ terræ,

Qua amoenas Cius projicit undas ;

Cujus olim juxta fluenta Hylam rapuit nympha,

Strenuum famulum ingentis Herculis.

Inde in Hellespontum procurrit immensus flexus

ἡ κληθῆναι τὴν χώραν εἰς ἣν ἔφυγε.

ἰνδάρῳ ἐν Ἀφῇ τῷ μὴ. ἰσορεῖ τοῖς

καὶ δας, ὡς τὰς δύο μὴ συναρμυμεῖν

ἢ λοιπῶν γέλων, οἷον μὴ πενδεύσας

πατέλ, καὶ διὰ τῷ ἀπαιλεφῆναι

οὐκ εἶναι πατρώτητῳ. Ἰστέον γάρ ὅτι,

τὴν παλαιάν ἰσορίαν, πενήνηνται

αὐτῶν τῷ Ἀργύπτῳ πενήνηνται νεα-

τοι αὐτοῖς φασὶς συνδυνασθέντων θυ-

πῶσι Δαναῶν, ἡ Βεθύρη μὲν καὶ Ὑ-

πῶσι μὲν τῷ συνδύνῳ ἐφείσταν.

αἱ δὲ λοιπὴν τὴν λοιπὴν διαχρήσαντο.

2. Ὁπ μετὰ τὴν βαρβαρίαν ἡ Μυ-

α, καὶ τὰ τῷ Μυσιδῷ γῆς ὅρη. ἐντα-

ῖν τῷ πῶμῳ ὁ Κίος παρθεῖς ἰμε-

πῶν μέτρα, καὶ πόλις ὁμῶνται ἡ

ἰσ. αἱ δὲ τῷ Κίον ποταμῷ ἡ θυρ-

αὶ ἀρπαγῇ τῷ Ὑλα συνάπτει. ἐ-

πῶν δὲ Ἡρακλῆες ὁ Ὑλας. νύμφη γὰρ,

αὐτῇ ὁδὸν ὁμῶνται τῷ Ὑλας καὶ γῆ-

αὐτῇ ὅν καὶ ἀνακαλῶνται ὁ πῶμῳ

καλῶν. αὐτῇ ἡνυσεν, ἀλλὰ μικρὸν καὶ

καὶ βοήσας ἀπηλλογῇ, ὡς ὁ Θεόκριτος

ῖν. ὅθεν καὶ παροιμία φησὶν, ὅτι τῶν

καλῶν τὴν μὴ ἀκούσας, Ὑλας

αὐτῇ. φασὶ δὲ καὶ τῷ Πρῆσιάδῳ παρ-

θεῖ Κίον καλεῖσθαι, ἣν ὕστερον Δημή-

α κατίσκαψεν. ὁ δὲ Γεωγράφῳ

ῖν ὅτι ὑπὲρ τῷ Πρῆσιάδῳ Κίῳ

αὐτῇ, ἣν ἔκαστε Κίος Ἡρακλῆες ἐταῖ-

α καὶ σύμπλως, ἐπαυλῶν ὅτι Καλ-

ῖν. ἐνταῦθα καὶ τῷ Ὑλας γῆρας φα-

αὐτῇ τῷ Μυσῶν καὶ παρθεῖται μὲν ἡ

αὐτῇ εὐδὺς δὲ κατὰ τὴν πάλιν εἰρή-

ται.

3. Ὁπ μετὰ τῷ Ἀσίῳ ὁ τῷ μικρῶν

αὐτῇ ἀπῆλτος ἀγκῶν (ἦν γὰρ ἀγκῶ-

λη) ἐπιτέχων παρθεῖς Ἐλλάσσονται εἰς ἑ-

αὐέραν, καὶ τὴν τῷ Ἰδῆς πόδας. εὐδὺς

αὐτῇ παρθεῖς ἀνατολῆς ἡ εὐρυτέρα Φρυγία,

ὁ ἔστιν ἡ μεγάλη, ἣς Μίδας ἐδασίλουσε,

παρθεῖ τῷ παρθεῖται μὲν Σαγγαρίῳ πο-

ταμῷ, ὡς αἱ πηγαὶ αὐτῇ ἵνα λέγῃ-

ται εἶναι κάμῳ Σαγγαρίῳ καλεῖται.

ταύτῃ τῷ μὲν μεγάλῳ Φρυγίῳ ὁ ἰπ-

πόδοι λέγει καὶ λιπαρῶν. ὁλοῖται τὴν

τὴν Φρυγίαν καὶ Ἀρριανὸς ἰσορεῖ, λέγων

καὶ ὅτι “λέγεται Φρυγίαν παλαιόταται

“ ἀνθρώπων γενέσθαι, καὶ ὅτι μαίνονται

“ τῇ Ρίῳ, καὶ παρθεῖς Κορυδαίνῳ κατῇ-

“ χονται, ἦν γὰρ κορυδαίνῳ δαμνοῦν-

“ τῇ. ὅταν δὲ κατὰ τὴν αὐτῇ τῷ Δείον,

“ ἐλαυνόμενοι, καὶ μέγα βοῶντες, ὁ δρ-

“ χύμῳ, παρθεῖται τῇ μέλῳ, ὁ

“ γεοφορέμῳ καὶ μαγνόμενοι. ἐπὶ δὲ,

“ φασὶ, Φρυγίαν, καὶ ἡς τύπος Εὐρω-

“ παῖος πῶν τὴν Οἴτῳ τῷ Τραχί-

“ νῳ ὅρῳ, ὡς καλεῖται παρθεῖ τῷ

“ ἐκεί πῶν τῷ Ἡρακλῆα καὶ γῆν-

“ τα”. τὸ δὲ, πόδας Ἰδῆς, ἐξ Ομήρου ληφ-

θῆν, Πηδῆρα μὲν δίδωκεν ἀφορμῷ

σφύρεσσι ὅρας εἶπειν τῷ δὲ Λυκάφρῳ,

πῶν πύργῳ. ὁ δὲ αὐτοῖς, καὶ μέγας ὅρας.

Ἰστέον δὲ ὅτι Διονύσιος μὲν Ἀσιανῶν ἐν-

ταῦτα Φρυγῶν μέμνηται. ἄλλοι δὲ φασὶ

ὁ ἐπῆρας Εὐρωπαϊκῆς εἶναι ποτὶ Φρύ-

γας, ἐξ ὧν παραγῆνται ἡ καὶ τῷ Ἀ-

σίῳ ἐγένετο. ὡς καὶ Μυσοῖ, ὁ μόνον

Εὐρωπαϊοί, εἰ γὰρ καὶ πῶν Ἰστροῖ ἦσαν,

ἀλλὰ καὶ Ἀσιανοί, ὧν μέρος καὶ οἱ Ολυμ-

πηνοὶ Μυσοῖ, λεγόμενοι ὡς, ὡς παρ-

θεῖται, παρθεῖ τῷ μυσῶν, ὅς τις εἶναι ἡ

ὁξεῖα, κατὰ τὴν Μυσῶν ἡ Λυδῶν γλῶσ-

σαι. πολὺ γὰρ τὸ ἱεῖστον φυτὸν παρθεῖ

- 810 Βαιοτέρης Φρυγίης· ἑτέρη δέ τοι ἔνδοθι κείται,
 Εὐρυτέρη γεγαῖα, παρ' ὕδασι Σαγαρείοιο.
 Ἀλλ' ἦτοι μεγάλη μὲν ἐπ' ἀντολίην τετάνυσται,
 Ἰππόβοτο, λιπαρή τε· πρὸς ἑσπερίῳ δ' ἀν' ἰδοιο
 Τίω ἑτέρην, ἣ κείται ὑπὸ Ζαφῆς πόδας Ἰδης,
 815 Ἴλιον ἠνεμόεσσαν ὑπὸ πλοῦρῃσιν ἔχουσα·
 Ἴλιον, ἀγλαὸν ἄστυ παλαμγενέων ἡρώων·
 Ἴλιον, ἣν ἐπόλιεσε Ποσειδάων καὶ Απόλλων·
 Ἴλιον, ἣν ἀλάπαξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
 Ζάνθω ἐπ' εὐρὺ ρέοντι καὶ Ἰδαίῳ Σιμόεντι.
 820 Τίω δέ μετ' Αἰολίδ' ὠρεῖται πύργος ἦτα γαίης,
 Αἰγαίᾳ παρὰ χεῖλ', ὑπὲρ μέγαν Ελλήσποντον.
 Τῇ δ' Ὀππιναιετάσπιν ἀγαυῶν παῖδες Ἰώνων,

τοῖς Μουσῶν· ἔτω δέ φασι δύσπερον εἶται,
 διορίσται Μουσὲς καὶ Φρύγας, ἀλλὰ τὸ ἀ-
 διάφορον τ' οἰκίστας, ὥστε τίχα καὶ τὴν
 παροιμίαν ἐντίϋθεν διακρίσκειν τίω λέ-
 γουσι, πόρρω τὰ Μουσῶν καὶ Φρυγῶν ὁ-
 ρίσματα. ὡσαύτως ἢ ἐγκρίχεται Λυ-
 δαὶ καὶ Μαίονες, οἱ καὶ Μήονες παρὰ τῷ
 Ποιητῇ. Ἀρρίαντες δέ φησιν ὅτι “Θυῖος
 “ἔ Μουσὲς υἱοὶ ἦσαν Ἀργαυθίωνος (κα-
 “λὸν π. χρῆμα νόμφης ἦν) ἀφ' ὧν Θυ-
 “νὸς μὲν Θυϊαν οἰκίστας ἀφ' αὐτῶν ὡ-
 “νόμασε, Μουσὶ δὲ ἐπὶ τῷ Μουσῶν ὀνο-
 “ματίσθησαν.” Ἡρόδοτος δέ φησι καὶ αὐ-
 τὸς πρῶτος ἀνδρώπων τὴν Φρύγαν εἶ-
 ναι, καὶ ὁ Κομικὸς ἐμφαίνει, ἵνα τὸν
 ἀρχαῖον βεβηκιστὴν λέγει, ἀπὸ τοῦ
 Λακιδῶν τ' ὡς τῆς σελῶν μυστο-
 ρῶν εἶναι, καὶ ἀπὸ τοῦ βέκκε· βέκκε
 ὃ δ' ἄρτ', Φρυγί.

I. Ὅτι ὑπὲρ τῆς πλοῦραϊς τῆς μι-
 κρῆς Φρυγίας καὶ Ἰλίου, μεταξὺ τ' Ἰδης καὶ
 τῆς θαλάσσης. ταύτῃ τὴν πόλιν, ἀ-
 γλαδὸν ἄστυ παλαμγενέων ἡρώων λέγει.
 καὶ ἔρπον μὲν φησι γρη῏α Ποσειδῶν
 καὶ Απόλλων· κτισάντων, ὑπὸ Ἀθηναίης
 δὲ καὶ Ἡρᾶς ἀπὸ τοῦ, ὅ ἐστιν, ὑπὸ τοῦ Φρο-

νήσεως, ἔ τ' ἡρακλῆος βασιλικῆς ἀνδρῶ-
 δος δυνάμειος· ἢ ἔ ἄλλως ἀστῆος, ὅτι
 ἄνδρες μὲν τίω πόλιν ἰδρύσται, γρη῏α
 καὶ δὲ κατήρμψαν. ὅτι δὲ ἐξήλειπται
 ἀφανισθεῖσα ἡ παλαιὰ Ἰλι, ὡς μὲν
 θεμελίως ὑπολειφθῆναι αὐτῆς, ἀρῶν
 λως ἡ παλαιὰ ἰστορία φησὶν. Ἰστοί
 ὅτι ἐπαναλαμβάνει καὶ τίω Ἴλιον, καὶ
 σκεπτικῶς ποιητικῶν, ἔ μόνον ἀφ' ὧν
 σκεπτικῶς ἀλλως τ' πόλιν, ἀλλὰ καὶ τὴν
 τὸ δρῆναι ἄξια παθεῖν αὐτῇ. διὸ καὶ
 Λιόαντος π. Αἰγαίᾳ μὲν πάλιν, καὶ
 ἄλλων τινῶν τόπων, ὡς ὅμοια φησὶ
 καὶ μόνος ἀπὸ τοῦ ἔτω μέμνηται τὴν
 Τροίαν· ἔχ' ἔτας, ἀλλὰ τὴν τὰ δρῆναι
 παθεῖσαν Πελαγίαν πόλιν, φησὶν, οἰ-
 σάμεν ὡς ἐκ παρόδου αὐτῇ. Ἰστοί
 ὅτι ἔ τῆς ἀναγρᾶφονται Φρυγίας π
 ὡς τοῖς παλαμοῖς. μία μὲν, ἡ μεγάλη
 καὶ ὁ Μιδας ἀρξάναι λέγεται, περὶ ἣν
 Πισιδίαν, καὶ τὸ Ἀρμύριον, καὶ τὴν Σιών
 δα. ταύτης ἢ τ' μεγάλης ἐστὶ καὶ ἡ Π
 ρεῖος Φρυγία, ὡς ἡν τὸ Φιλομύριον.
 αὐτὴ μὲν μία Φρυγία. δ' ἄπ' αὐτῆς δὲ
 ὡς Φρυγία ἡ μικρὰ ἢ ἡ Ἐλλησποντι-
 ὡς Ὀλυμπον. καὶ τρίτη ἡ Λαζυ-
 καὶ ἡ Ἐ-
 ἡμιον, α

810

815

820

Επίκτητος
 Δορυλαῖος
 καὶ Δορυ-
 λαῖος τὴν
 πόλιν
 ὡς φησὶν
 αὐτὸς Φρυ-
 γίαν, ἢ καὶ
 Ἰνίαν, καὶ
 τὰς Ἰνίαν
 καὶ δὲ ὁ
 αὐτῆς.

2. Ὅτι
 καὶ τίω
 ἐπίπταται
 ὡς, ὑπὲρ
 τῆς, Ἐλλή-
 σποντος.
 ὡς φησὶν
 αὐτὸς τὴν
 αὐτῆς
 καὶ ἡ
 ἡμιον, α

- 810 Minoris Phrygiæ: altera vero intus sita est,
 Latior quæ est, ad aquas Sangarii.
 Verum magna quidem ad ortum extenta est,
 Equorum altrix, pinguisque. ad occasum autem cernes
 Alteram, quæ sita est subter divinæ pedes [*radices*] Idæ,
 815 Trojam ventosam [*in loco edito sitam*] sub lateribus habens;
 Trojam, insignem urbem veterum heroum;
 Trojam, quam condiderunt Neptunus & Apollo;
 Trojam, quam everterunt Minervaque & Juno,
 Ad Xanthum late fluentem & Idæum Simoëntem.
 820 Hanc autem post, Æoliæ expansæ sunt sedes terræ,
 Ægæi juxta labrum [*littus*], ultra magnum Hellespontum.
 Hanc autem post habitant illustrium liberi Ionum,

Επίκτητῳ, ἐν ᾧ τὸ Κοῦβουσιον, καὶ τὸ
 Δορυλαίον, ὡς ὁ Γεωγράφῳ ἱστορεῖ, τὸ
 Δορυλαίον κατὰ τὴν ὀρθογραφίαν
 τὴν πάλαι, καὶ τὸ Δορύλλιον, ἀπὸ δι-
 ὀρύλλε, ὡς καὶ Δοκίμειον, πόλις καὶ
 αὐτὴ Φρυγίας. ἔτι καὶ Σύλλιον, ἐν δυοῖ
 καὶ ἡ δὲ ἐνός. ἐπὶ δὲ ἐν αὐτῷ, καὶ τὰ
 ἄλλα γράφοντα, πόλις Φρυγίας, ἡ
 ἐπὶ Ἰνῆς, ὡς φησι, Παμφυλίας. δὴ-
 ναι δὲ ὅτι καὶ Σύλλιον τὸ ταῦτον γρά-
 φεται.

2. Οἱ μετὰ τὴν μικρὰν Φρυγίαν
 καὶ τὴν Ἰλίον, ἡ τῶν Αἰολίων πα-
 ριστάται γῆ, Αἰγῆς καὶ χεῖ-
 ρος, ὑπὲρ τὸν μέγαν, ἥτοι τὸν πλα-
 τῆ, Ἐλλήσποντον, ὅστις νοτιώτερον ἔ-
 ἔστι. καὶ ἐν ταύτῃ γὰρ τὴν ὑπὲρ
 τῆς Ἰλίου ἐπὶ τῇ νοτιώτερον τίθειται, ὡς
 αὐτὴ συνήθης. ἄλλως γὰρ ὑπὲρ τὴν Φρυ-
 γίαν καὶ τὰ βόρεια κείται οἱ Αἰολεῖς.
 καὶ τὴν παλαιὰν ἀναγραφὴν, Φρυ-
 γίαν ἔχοντα ἐκ Καππαδοκίαν καὶ βορ-
 ρα δὲ λαδὴ. τῶν δὲ ἀναγραφῶν Κίλι-
 κες, καθήκοντες ἐπὶ τὴν γαλασσαν, περὶ
 καὶ ἡ Κύπρος. τῶν δὲ ἔχοντα
 ὀρμηνοί, αὐτῶν δὲ Μπασινοί, τῶν δὲ

οἱ Κισσιανοί. λέγει δὲ ὁ Διονύσιος καὶ ὅτι
 μετὰ τὰς Αἰολεῖς, ὡς ἐπὶ καὶ ἡ Σμύρνα.
 ἡ δὲ Ἰωνίων γῆ καίτοι, ἀρχαίως καὶ
 αὐτὴ. ταύτης ἀρχή, κατὰ τὸν Γεωγρά-
 φον, ἡ Φάκαμα, πέρας ἔστι τῇ Αἰολίδος.
 Ἰστοῖ δὲ ὅτι ὡς περὶ τὴν Ἰάδαν ἐν Ἰσθμῷ
 σπονδῶν ἐγνωμένη τὴν αὐτὴν τῇ παλαιᾷ
 Αττικῇ ἔστιν, ὡς Ἰωνίων καλεμένων πα-
 λαί ποτὶ τῇ Αττικῇ δὲ Ἰωνος, ἐπὶ χώρας
 Ἰάδος λεγόμενης. ἔτι καὶ ἡ Δωρίς ἡ αὐτὴ
 τῇ Αἰολίδι ἔστιν. ἐκλήθητο γὰρ ποτὶ, καὶ
 τῇ Γεωγραφῶν, Αἰολεῖς, κατὰ ἐπικρατέστε-
 ῖς, πάντες οἱ ἐν τῇ ἑκατὰ Πελο-
 πόννησον ἰσθμῷ, πλὴν Αἰθιοπίαν, καὶ
 15 Μιγαρίαν, ἐκ Δωρείων τῇ καὶ Παρυσ-
 σόν. διὸ καὶ Πίνδαρος πολλαχῶς, καίτοι
 Δωρεῖς γράφον, Αἰολίδας τὴν ἑαυτῶν λέ-
 γει μόλην. Αἰολεῖς δὲ ἐκείνοι ἐλέγοντο
 διὰ τῇ τῇ Αἰόλῃ παιδῶν, ὡς καὶ Δω-
 20 ρεῖς διὰ τῶν τῇ Δώρῃ καὶ Ἰωνος διὰ
 Ἰωνος ἔστιν, ἀνδρὸς Αττικῆς, ὃν ἐκ Εὐ-
 ραπίδης κτίστρα ἱστορεῖ Ἀσιὰν καὶ χρο-
 νος. οἱ δὲ καὶ τὴν Ἀσίαν Αἰολεῖς ἔτι
 ἐκλήθησαν, ἐκ μόνον ὡς ὄντες τῶν ἱε-
 25 ρῶν Εὐρωπαϊῶν Αἰολίων ἀπαικῶν,
 ἀλλὰ καὶ ὅτι διὰ Αἰολίων, ἡ ἔστιν ἐκ

Αγχίαλοι γεγαῶτες, ὅππῃ χθονὸς ¹ ἤς Διὰ μέσσης
 Μαίανδρῳ λιπαρῆσι κατέρχεται εἰς ἄλλα δῖνας,
 825 Μιλῆτα τε μεσηγυ καὶ εὐρυχόροιο Περίης.
 Τάων ἀμφοτέρων γε βορειοτέρῳ ἐσίδοιο
 Παρράλιον Εφeson, μερόλιον πόλιν Ιοχκαίρης·
 Ενθα θεῇ ποτε νηὸν ² Ἀμαζονίδες τετύχοντο,
 Πρέμνω ἐνι πτελέης, πειώσιον ἀνδράσι θαῦμα.

ποικίλων ἱνῶν καὶ μισγῶν ἀνδρώ-
 πων, ἡ αὐτὰρ ἀποικία ἐκείνους σιω-
 κροτήη.

1. Οπ Διὰ μέσης τῇ ἰσταν γῆς ὁ
 Μαίανδρῳ λιπαρῆς δῖνας εἰς ἄλλα
 κατέρχεται, μεταξὺ τῆς Περίης, καὶ τῆς
 Μιλῆτα, ἰωνικῆς πόλεως, ἀπὸ τῆς Ἀθη-
 ναίων, καὶ Ἡρόδοτον. ὦν ἡ μὲν Περίη,
 καὶ Κάδμη ποτὶ ἐκλήθη, ἢν Αἴπυτῳ
 ὁ Νηλῆος ἔκτισεν, ἀφ' ἧς τῇ ἰσταν σαφὴν
 ὁ Βίας· ἡ δὲ Μιλῆτα, κτισμα Νηλῆος,
 ἀνδρὸς Πυλίου, αὐτὰρ μετοικησάντος
 κατὰ τὴν Ἡρόδοτον Νεείας ὁ Κάδμῳ ἔκ-
 τισεν αὐτῇ. φησὶ γὰρ, "Νεείην τὴν Κά-
 "δμῳ ἐπαγομένην ἐπὶ τῇ Μιλῆτῃ
 "κτίσας". ἔστι δὲ ὁ τόπος αὐτῷ φέρει
 ἀγαθόν· ὅτι καὶ εἰς παροιμίαν κέται τὰ
 Μιλήσια γράμματα. καὶ Θιόκριτῳ δὲ
 ἔκτιστος μελακώτερος ὕπνῃ εἰπὼν ἐπι-
 γει, φαίη ἂν ἡ Μιλῆτῳ, ὅς ἐστι Σα-
 μίαν καταπόσαντος ὡς τῇ Σάμῳ καὶ τῆς
 Μιλῆτῃ ἀγαθῶν ὡσὺν εἰς ἑσπέρην φορέει.
 αὐτὴ δὲ πόλις ἱσταν ἱστανὸς γέγραπ-
 ται, "Μιλῆτος πόλις ἐκφανής. οὐκ ἔ-
 "στι δὲ ποτὶ καὶ Λαλαρίς, Διὰ ἐποίκους
 "Λίλογας καὶ Πετιῶσας, ἀπὸ τῆς ἐκεί
 "πύων, καὶ διότι ἐκεῖ πρῶτον πίπυς
 "ἔφθ". ἐκείνην ἢ Θωλῆς ὁ Μιλήσιος
 καὶ ῥήτωρ Αἰσχίνης, ὃν ἡ παρρησία ἔδωκε
 καὶ Φωκυλίδης καὶ Τιμόθεος ὁ κω-
 30 μωδός, εἰς ὃν ἐπιγλαύμα φέρεται
 τοῦτο,

Πάτρα Μιλῆτῳ πίπτει τῇ Μύσσαισι
 ποδῶν

Τιμόθεον, κωμῆας δεξιὸν ἡνίοχον.

ἢ δὲ ποτὶ καὶ Κρητικῇ νῆσος ἡ Μιλῆτα,
 λέγεται δὲ καὶ τῇ τῆς Καλυψῆς νῆσι
 Μιλῆται κληθῆναι ποτὶ. λέγεται δὲ ὁ
 γος, ὅς μάλιστα κατασκευασθῆναι καὶ ὁ
 5 Μιλῆτῳ, χωρὶς ὁροφῆς μένεται Διὰ
 τὸ μέγαν· ταύτης δὲ ἱστῶνται πολ-
 λαὶ ἀποικίαι, ὅπως καὶ αὐτὴ τῇ Νη-
 λῶα γήματα τέχῃ ἢ Μιλήσιον δι-
 γμῶν, ὅπερ αὐτοὶ ἐτείχισαν αὐτοὶ
 10 τεμάχιστα πλοῦσαντες· καὶ ὅπως δὲ π-
 λούτατος ὁ ἱσταν αὐτῇ Εὐξείνου ἱσταν-
 νοὶ κατακῆσι Μιλήσιον ἀπικῆσι, ὡς φη-
 σιν Ἡρόδοτος. τέττον ὁ βορειοτέρα ἡ Εφ-
 σος (ἡ καὶ Τραχυαία ποτὶ κληθεῖσα, καὶ
 15 Ορτυγία, καὶ Πιτῆα) πόλις ἰσταν, καὶ
 ὁ Ἡρόδοτος Λυδίας· ἢ παραλίαν ὁ Δι-
 νύσιος λέγει, καὶ μερόλιον πόλιν Ἀρτί-
 μῳ, καὶ ἰσταν φησὶ ἐκεῖ εἶναι, ὃν καὶ Ἀ-
 μαζόνες ἐποίκουν ἐν πείρῳ (ὅς ἐστι
 20 κορυμῶν) πτελέας, πειώσιον ἀνδράσι θαῦ-
 μα. λέγει δὲ ὅτις τῇ αὐτῇ πύρῳ ἐκείνῃ
 τῇ ὕστερον καυθῆναι αὐτῇ ἱσταν γη-
 σιν· αὐτῇ ἰσταν αὐτῇ αὐτῇ πειώσιον αὐτῇ
 25 ἐπ' ὀνόματι αὐτῇ· καὶ ἐκ ἑσπέρης τυχ-
 ἐκείνης ὁ ἡσταν. αὐτῇ γὰρ ἐπὶ τῇ πύρῳ,
 δῖνα τῇ ἀπῆλταν τὸ ἐκείνῃ αὐτῇ
 ὄνομα, ὡς ὃν ἐπαλῶσιν πεινῶσιν,
 30 μὴ ἔχει ὁ βύλεται. λέγεται δὲ καὶ ὁ
 Κροῖστος τῇ Εφῶν ἐπὶ τῇ πύρῳ ἐπὶ τῇ
 καὶ ἀμνηστῆντες· οἱ πολῆται αὐτῇ
 σιν τῇ πύρῳ τῇ Ἀρτίμῳ, ἐκ τῇ
 ἐν τῇ νύτῃ τῇ Ἀρτίμῳ γοῖα
 τὸ τέχῃ.

2. Οπ δὲ καὶ Ἀμαζόνες πολλὰς οὐ
 35 σία κατῆγον τόπος ποτὶ, δηλοῦσι καὶ

Maritimi qui sunt, in terra quam per mediam

Mæandrus pinguibus delabitur in mare vorticibus,

825 Miletum inter & spatiosam Prienam.

Quibus ambabus magis borealem aspicias

Maritimam Ephesum, magnam urbem Dianæ;

Ubi Deæ quondam ædem Amazonides struxerunt;

In trunco [*stipite*] ulmi, immensum hominibus miraculum.

ἀρχαὶ Ἰνὸς Ἀμαζόνων ὁμώνυμοι, ἔ μὴν
 καὶ πόλεις· οἷον ἡ Εφίσις, ἡ Ἀναία, ἡ
 Μύρμινα, ἡ Αἰολική. ἐπὶ δὲ καὶ Ελαία τό-
 πος πρὸς τὴν κρημνὴν κατὰ τὴν Ἀρμυρίαν,
 ἀπὸ Ελαίας Ἀμαζόνων. καὶ πρὸς τὴν
 Πόντον ὁ Θεία τόπος, ἀπὸ τῆς ἑξῆς ἔχων
 τὴν παραλήγουσαν, ἀπὸ μίαις τῶν ὑπὸ
 Ἡρακλῆος ἀναρριθιουσῶν Ἀμαζόνων ὅσους
 τὴν κλήσιν, ὧν καὶ ἀφ' ὧν, τῶν αἰ-
 νωμένων, ἔ ἀξιολογώμεται, κατὰ τὴν
 Ἀρμυρίαν ἰσχυρίαν, εἰσὶν αὐτῶν τὸ ὄνο-
 μα, Τράχια, Ἰσχυρία, Θεία, Τά-
 λα, καὶ ἄλλα. ἔ ἡ Σμύρνα δὲ, Ἀμαζόνων
 καὶ αὐτῇ, καταρχὴν τὴν Εφίσιον λίγα-
 πται, ἀφ' ἧς καὶ Σμύρνα τόπος Εφίσις.
 καὶ αὐτὴν δὲ τὴν Εφίσιον Σμύρναν κλη-
 ῖται λίγους. φασὶ δὲ τὴν τὴν Εφίσιον πό-
 λιν, ὅτι κείνη τόπος οἰκισθεῖσαν τὴν
 ἀρχὴν, καὶ χειμῶνι κατακλυθεῖσαν,
 ἀπὸ Λυσιστράτης μεταπεσθῆναι ἐν τῇ
 καὶ Ἀρσινόῃ κληθῆναι ἀπὸ Ἀρ-
 σινόης τῆς ἐκείνης θυγατρὸς. φέρεται
 καὶ Δέσποδος κελὸν ἐπιγραμματα εἰς
 τὴν πόλιν καὶ κελὸν, ὅτι καὶ αὐτοδ-
 ον τῶν Ἰαδῶν Εφίσιον κελὸν λέ-
 γει ἀρχὴν δὲ τῆς ἐπιγραμματος αὐτῇ,
 Ἡελαὶ νεφέλαι πόλιν ὕδατα πικρὰ
 πύσαι,

Νυκτὶ σὺν ἀστεμφεῖ πάντα κατεκλύ-
 σται.

καὶ τὰ ἑξῆς. τὴν δὲ Εφίσιον τὸ κύ-
 ρον ὄνομα (γυνὴ γὰρ ἡ Εφίσις, ἀφ' ἧς
 ἡ πόλις ὀνομάζεται) παρὰ τὴν Ἀρ-
 σινόην φασὶ, καὶ θυγατρίαν αὐτῆς τὴν
 Ἀμαζὼν ἰσχυρίαν, ἀφ' ἧς αἱ Ἀμαζόνες.

οἱ δὲ φασὶ τὰς Ἀμαζόνους ὑπὸ Ἡρα-
 κλῆος διακρομέναις (ὅτι, καλούσιν τὴν Εὐ-
 ρυσίαν, ἐπὶ τῇ Ἰππολύτης ἰσχυρία ζώ-
 σῃ) καὶ φυγεῖν ἐπὶ Ἰνα βασιλὸν Ἀρ-
 τήμιδος, καὶ καὶ τυχὸν ἀφίστας, ἔ τὸν
 τόπον ἐκείνην Εφίσιον κληθῆναι, καὶ πα-
 ραγραμματα, ἀπὸ τῆς Ἀφίσιον. ἔ τινος
 δὲ γυναικῶν αἱ Ἀμαζόνες πρὸς τὴν
 Θερμῶντι· διὸ καὶ ἀπὸ μητέρων ἐξανα-
 λύντο, κατὰ καὶ Ἀρμυρίαν ἰσχυρίαν. ἐκα-
 λύντο δὲ ποτὶ καὶ Σαυρομάτιδες, ἀπὸ τῆς
 ἐν Σαυροματικῇ ποτὶ Σκυθίαν οἰκισθῆναι,
 κατὰ τὴν παρὰ τὴν Ἀφίσιον ποτὶ τὴν
 Σαυροματικῇ. ἡ οἰοῦντο Σαυροματίδες,
 ἀπὸ τῆς σαύρας πίσιδος, ὅτι γὰρ
 σπασθῆναι τοῦτον τὸν ἥδιον κελὸν. διὸ καὶ
 Ἀμαζόνες ἐκαλύντο κατὰ τὴν πόλιν, ἔ μόνον
 ὡς μνηστέροις (ἐπικαίοντο γὰρ βριφῶν
 τὸν διέξον μνηστέριον, ὡς αὐτὴν ἐπικαλύνῃ
 τὴν πόλιν) ἀλλὰ καὶ οἱ αὐτοὶ μνηστέροις,
 ἀλλὰ κελὸν ἰσχυρίαν ἐπικαίοντο. καὶ
 ταῦτα μὲν ἱστοῦνται. τὸν δὲ ἰσχυρίαν
 Μαίανδρον, σκαλιὸν φασὶ ἰέναι, ἀφ' ἧς
 καὶ τὸ ποταμὸν σκαλιότητος πύσιον
 μαίανδρον καλεῖσθαι. ἰσχυρίαν δὲ ὅτι
 τὴν ἀνωτέρω εἰρημνίαν Περίαν πρὸς
 τὴν ἰσχυρίαν οὖσαν τὴν ἀρχαίαν, με-
 σσην ἐποίησεν ὁ Μαίανδρος μετὰ
 παρὰ τὴν πόλιν. φασὶ γὰρ ὁ Γεωγράφος,
 30 "Οὕτως γὰρ ὁ Μαίανδρος πολλὴν
 "χοῦν κατέγων, καὶ ὅσην τύχην τῇ
 "ἀρχαίᾳ παρὰ τὴν πόλιν, πεποίηκε τὴν
 "Περίαν μεσσηνίαν ποταμὸν ἰσχυρίαν
 "διὰ τὴν παρὰ τὴν πόλιν, ἐπὶ ἰσχυρίαν
 35 "πρὸς ἑσπέρην.

- 830 Μηνονίη δ' ὅππ' ἐπὶ τῇσιν ἐπ' ἀντολίῳ τεταίνυσται,
 Τρωάλας ὡς ἠνεμόεντι τόθεν Πακτωλὸς ὁδεύων
 Χρυσὸν ὁμοῦ δίνῃσιν ἐφελκόμεν^Θ κελαρύζει.
 Τῷ δ' ἂν ὅππ' ἐπὶ πλοῦρῃσι κατήμιμος εἶαρος ὦρῃ
 Κύκνων εἰσαίοις λιγυρίῳ ὅππ' αὖτε κατ' ὕδωρ
- 835 Ἐνθα καὶ ἔνθα νέμονται ἀεζομένης ἐπὶ ποίης.
 Πολλοὶ γὰρ λειμῶνες ἐν Ἀσίῃδι τηλεθώσιν.
 Ἐξοχα δ' ἀμπεδίον Μαϊάνδριον, ἔνθα 2 Καῦσρον
 Ησυχὰ καχλάζοντος ὀππὶρρεῖ ἀγλαὸν ὕδωρ.
 Οὐ μὰν ἐδ' 3 γυναικας ὀνόσσει, αἱ περὶ κείνο
- 840 Θείον ἔδος, χρυσῖο κατ' ἰχθὺς ἄμμα βαλῶσαι,
 Ορχεῦνται, θητὸν ἐλίσσόμεναι περὶ κύκλον,
 Εὐτε Διωνύσοιο χοροστασίας τελέοιεν.
 Σιών καὶ παρθενικὰ, νεοθηλῆες οἵα τε νεβροὶ,
 Σκαίρῃσιν τῇσιν δ' ἐπεὶ σμαραγεῦντες αἵηται
- 845 Ἰμερτὲς δονέσσιν ἐπὶ σῆθεσι χιτῶνας.

1. Οπ μὲν τὰς Ἰωνας οἱ Μήονες, ὧν καὶ Ομηρ^Θ μέμνηται, ἦγον οἱ Λυδοὶ ἐπ' ἀνατολάς, ἔστι^Θ χωρὰν ἀνατολὴν εἰκὼν καὶ πολυαργυρωπείῃ, ὡς φασιν οἱ παλαιοί. ἔνθα ὁ ἠνεμόεις Τρωάλας τὸ ὄρ^Θ, ὅθεν ὁ Πακτωλὸς ῥέων χρυσὸν ὁμοῦ δίνῃσιν ἐφελκόμενος κελαρύζει. χρυσόφρος γὰρ ἰσχυρὴται ποταμὸς ὁ Πακτωλὸς, ἢ ὡς αὐτὸ τέτο χρυσὸν κατὰ πύργων ψήγματα, ἢ ὡς λιπαίνων τὴν ἐγχομένην γῆν, ἢ πλατυποῖος ἱστὸς ἐκείνου ὀρμῆ^Θ. Ἐπεὶ ἔστι ἐνταῦθα τὸ κελαρύζειν, ἢ πάνυ σφραγίσαι ὃν μεγαλειότητι ποταμὸς ῥέμεντος, ἐδ' ἐν τοῖς περὶ τούτοις, ἢ Κηφισοῦ. ὁ δὲ Πακτωλὸς κατὰ τὴν ἱστορίαν λέγεται εἰς τὸν Ἑρμῶν, κατὰ δὲ Ἡρόδοτ^Θ ἰσχυρὴ, λέγων, "Πακτωλὸς ψῆγμα χρυσὸν κατὰφέρειν ἐν τῷ Τρωάλας εἰς τὸν Ἑρμῶν ποταμὸν ἐκδίδει. ὁ δὲ Ἑρμῶν ῥέων ἐκ τῆς Σαρδιατῆς ἐκ τῆς Ἀδριατικῆς εἰς τὴν τῆς Φρυγίας θάλασσαν". λίαν δὲ τὴν τῆς Ἰνδοῦ ὁ Διόνυσος

ἐξομεῖ, ὡς εὐδαίμονα, θεὸν τε ἰδαίον αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς, ἢ λέγων κύκνων λιγυρίῳ ὅππ' αἶμαρος ὦρῃ ἀκτινοῦται ἐν ταῖς τῷ Πακτωλῷ πλοῦρῃσι, οἱ κατ' ὕδωρ ἔνθα ἔνθα νέμονται ἀεζομένης ἐπὶ ποίης. Ἐπεὶ πολλοὶ μὲν λειμῶνες ἐν Ἀσίᾳ θάλασσιν, ἔξοχα δὲ καὶ τὸ Μαϊάνδριον πηδῖον. διό ἵκναι καὶ τὸ περὶ Ομηρ^Θ Ἀσίᾳ ἐν λειμῶνι, ἐπεὶ ἔστιν ἰσχυρὸν, ὡς περὶ τῆς Μηονίας, Ἀσίας λιγυρίῳ. μετ' ἢ ἐν τῇσι π οἱ Μυσοὶ, κατὰ τὸν Γεωγράφον, ἄλλο παρὰ τὰς Ολυμπίας φασὶ γὰρ ἐκείνους, "Μυσοὶ μὲν Λυδοὶ, καὶ πόλις Φιλαδέλφεια". λέγει δὲ ὁ Διόνυσος καὶ τὸν Καῦσρον ἡσυχὰ καχλάζοντα, ἢ παφλάζοντα, ἐπὶ ῥέειν ὕδατος εἰς τὸ Μαϊάνδριον.

2. Καῦσρον δὲ ὀνομαζέται ἀπὸ τῆς παρακείσεως τῇ κακωμένη χώρῃ, ἢ κατὰ τὸν Γεωγράφον, οἷον ἐκδοχμὸς δρετῇ ἐπὶ κατακακωμένης. τὴν δὲ χώραν ταύτην οἱ μὲν Μυσίαν καλεῖσιν.

- 830 Mæonia autem post has urbes ortum versus porrecta est,
Tmolo sub ventoso : unde Pactolus means
Aurum cum vorticibus trahens susurrat.
Hujus autem ad latera sedens veris tempore
Olorum exaudires canoram vocem, qui in nemore
835 Hic & illic pascuntur crescente in herba.
Multa namque prata in Asia virent ;
Præcipue vero in campo Mæandrio, quo Caystri
Placide strepentis influit splendida aqua.
Ne mulieres quidem vituperabis, quæ in illo
840 Divino solo, aureo per lumbos [ilia] vinculo cinctæ,
Tripudiant, mirificum se flectentes circum orbem,
Quando Bacchi choreas celebrant.
Simul quoque virgines, recens ablaetati velut hinnuli,
Saltant : quibus circumstreptentes venti
845 Elegantes agitant in pectoribus vestes.

Ἀφ' τῆς ἐκεί ῥηθέντας Μυσῆς, οἱ δὲ
Μησίαν, Ἀφ' τῆς Μηόνας ἥτις πεφρώ-
δης λέγεται εἶναι τὴν ἐπιφάνειαν, & ἄ-
νδρ' αὖ, πλὴν ἀμπίλιν. Δὲ δὲ τῆ
Καῦσος καλεῖται καὶ πῶλον Καῦσριον, 5
τὴν Καῦσρῶν. ὧ σινιχὲς τὸ Κιλῖα-
ν. λέγεται δὲ καὶ οἱ Λυδοὶ, καὶ Μαίον-
ες καὶ Μηόνες. ὡς δὲ οἱ κ. Ἡρόδοτος, λέ-
γει ὅτι "ὁ δῆμος Λύδος Δὲ Λυδοὶ & Α-
πὸ τοῦ ἀφ' ἑτέρου Μηών καλεῖται παρ' 10
οἷς καὶ αἱ Σάρδεις, τὸ τ' Λυδῶν βασι-
λεῖον, ὡς φασιν Ἰδῶν λέγεσθαι πα-
ρὰ τῷ Ποιητῇ". ταύτας ἔχει οἱ
Κιμμέριοι λέγονται διχα τῆς ἀκρο-
πόλεως, ὅτι τὴν πολλὴν τ' Ἀσίας κα- 15
τὰ δὲ μέρη.

3. Οἱ δὲ ποταμῶν τὴν γῆν τ' Λυ-
δῶν ὁ Διόνυσος, ὡς καὶ καθιγνώσκωκα,
φασί, ὅτι & μὲν ἐδὲ πᾶς Λυδοὺς μέμ-
νησθαι τῆς γυναικας, αἱ χρυσὴν ἄμμα 20
κατὰ ὁσφύος βαλῶσαι, ἥ γινε ζῶντι χρυ-
σῇ ζωσάμεναι, κύκλον χορῶν ῥητὸν ἐ-

λίσσασθαι, χοροστασίας τιλῶσαι τῷ Διονύ-
σῳ. εἴτα εὐθεσίῳ οἷον ὁ ποιητὴς παιη-
γυρνώτερον ἐπὶ τῇ τῆς χώρας εὐδαι-
μονίᾳ, καὶ ἀφελείᾳ λόγου ῥητῶν τὸν
ἀκροατὴν, ἢ καὶ, ὡς εἰπεῖν, τοῖς ἑπεί-
χορῶν καὶ ἐπερχόμεν' ἐπάγει, Σινὸν
& παρηνικαί, νοσηλίας οἷά τι νεοῖαι,
Σκαίρεσιν. τῇσι δὲ ἥ γινε ταύτας, πε-
λομαραγύντις αἱ τῇ ἱμερτὲς δόξουσιν 5
περὶ τῆς γῆς χιτῶνας. τὸ δὲ νοσηλίας,
τοῖς νεοῖαι σιωτακτίον παρηνίαις γὰρ
τοιαύταις & πάντις ἀποφύγις τέτομα.
χαρῶνται δὲ τὸ σκαίρεν. τὸ μὲν τῷ
σκαίρειν, κινδυνώδης λέξις ἐστίν, ὡς περ 10
& τὸ ἀσκαίρειν. τὸ δὲ σμαραγύνειν ἰδὲ
καὶ ἐπὶ ἀνέμων ὀνομασποιοῦνται ὅτι καὶ
Ζεὺς ἐλομαραγρὸς, ἥτις ἀνὴρ πολυήχος.
ἐνταῦθα ἔστι μόνον ὡς δεξιὰς χοροποιῖας
ὁ Διόνυσος, ἀλλὰ & ὡς ἀγαθὸς ὑφαί-
ρεν πᾶς Λυδοὺς ἐπαγεῖ. ὅτι δὲ & πλὴν 20
οἱ πάλαι ποτὶ οἱ Λυδοὶ, ὅλοις πινε-
οῖς πρῶταις καὶ νομίμας χρυσῆς καὶ ἀρ-
γύρης

- Ἀλλὰ τὰ μὲν ¹ Λυδοῖσι μετ' ἀνθρώποισι μέλονται.
 Πρὸς δ' ἄλλα κεκλιμένην ² Λύκιοι χθόνα ναιετάουσιν,
 Ξάνθῃ ἐπὶ ποταμοῖσιν, εὐρέετ' ποταμοῖο.
 Ἐνθα βαθυκρήμνοιο φαίνεται ἔρεα Ταύρα,
 850 Παμφύλων καὶ μέχρι Κράζον δέ ἐ Φημίζεσσι.
 Κεῖθι δ' ἀν' ἀθρήσειας ὑπεργάλιον πτολίεθρον
 Ἀσπενδον, ³ ποταμοῖο παρὰ ῥέον Εὐρυμέδοντος,
 Ἐνθα σοκοτονίησι Διωναίῳ ἰλάονται.
 Ἀλλαι δ' ἐξείης ⁴ Παμφυλίδες εἰσὶ πόλεις,
 855 Κώρυκος, Πέρη τε, καὶ ἡνεμόεσσα Φάσηλις.
 Τῶν δ' ἐπὶ ἀντολίῳ μεσότην χθόνα ναιετάουσιν

γύρε ἐκίστη. καὶ τρυφῶν δὲ πολλὰ ἔχον,
 ὅθεν καὶ παύσια πολλὰ ἐξέρχονται αὐτοῖ. λί-
 ζονται δὲ ἑ ἀνδρείοι ποτὶ χθόνα, καὶ
 ἀλκιμώτατοι, καὶ ἀγαθοὶ εἶναι ἰππύεσσι.
 διὸ ἑ παρὰ Λυδοῖν ἄρμα θέον λίζου-
 νται οἱ ἐν ἡνιοχαῖς ἡπύμνιοι.

1. Ὅτι ἅπαντες Παμφύλος, ἑ Παμ-
 φύλιος τὸ ἔθνος, καὶ Σύρος, Σύριος,
 ἔτι καὶ Λυδός, Λυδῖος. ἀφ' ὧν ἀλλοτρίων
 οἱ Λυδοὶ ἐπὶ πονηρίᾳ ὅθεν καὶ παροικία,
 Λυδοὶ πονηροί, δ' ὅππῃσι Αἰγύπιοι, καὶ
 τρίτῃ Κῆρος. αἱ δὲ Λυδαὶ ποταμὸς
 πῶσιν λέγονται, καὶ ὅθεν πλεῖον διδο-
 ναι ἢ λαμβάνειν. ἔτι δὲ φασὶ καὶ παρὰ
 Ἀρδρῖοις παρὰ τὴν ἰπποφάνειαν ἀνιερ-
 θεῖσθαι διὰ τὴν λεγόμενην Ταναΐνδιν κα-
 ταπορεύσασθαι, ἔτι καὶ ζοῖον ἐκδι-
 δασθαι, μηδὲν ἀπαξίνοντος τῆς τιμῆς
 τῆς σωτικῆς.

2. Ὅτι Λύκιοι τὸ ἔθνος κατὰ τὴν
 καλεῖται ἀπὸ Λύκῃ τῆς Παιδῖνος δια-
 φάντος εἰς τὴν Ἀσίαν. καὶ τῶν δὲ, φησὶν,
 οἱ Λύκιοι πρὸς τὴν ἰαλίαν, ἔστι ἑ ὁ Ξάν-
 θος ποταμὸς ἐστὶν, ἄλλος παρὰ τὴν
 Τραϊνὴν, τὴν καὶ Σαφμαδρον καὶ πάλιν
 ὁμάνυμῳ. πρὸς αὐτὴν ἡμεῖς καὶ τὴν
 τῆς Πατρίων ἰσορία. πρὸς δὲ Λυκίαν καὶ
 τὴν βαθυκρήμνην Ταύρα οὐρία φαίνεται
 μέχρι Παμφύλων, ἡτὶ Παμφυλίων (δε-

καὶ τῶν δὲ ἑ ἔθνος φέρεται κατὰ τὴν
 πρὸς τὴν ἰαλίαν) ἑ Ταύρα καὶ πρὸς τὴν ἰα-
 λῶσαν ποταμὸν ταύρα εἰσέρχονται διὸ
 καὶ Ταύρον τὸ ὄρος καλεῖται λέγονται.
 οἱ δὲ καὶ ἀφ' οὗ τὸ μέγεθος Ταύροι φασὶ
 αὐτὸν λέγεσθαι. ταύροι γὰρ παρὰ τοῖς πα-
 λαγοῖς, πάντες καὶ μεγάλοι καὶ βία. ὅθεν
 καὶ τὸ βῆμα ἐπιτακτικὸν μέγεθος, κατὰ τὴν
 εἰληπταὶ ὡς ἐν τῇ βοῇ. τὴν δὲ ἐστὶν αὐτῶν
 10 Ταύρον τὸ ὄρος, καὶ Κράζον φησὶ Φημί-
 ζεσθαι, ἀπὸ Κράζης ἡνὸς ἰπποφάνειαν
 ὅθεν, ὅς αὐτὸς τὴν ἰαλίαν ἡμεῖς. ἐν τῇ
 τῇ δὲ φασὶ οἱ παλαγοὶ τὴν Κράζην
 διὰ τὴν ἀνέστην αὐτῶν εἶναι. ὁ δὲ Γεωργί-
 15 φος πρὸς τὴν Κράζην ἑ ταύτην φησὶ,
 “Κράζης ὄρος ἐστὶν ἔχον ἀκρὸς ἀκτὴν
 “ἑ πόλιν ὁμάνυμον, ἔστιν ἐκ τῆς
 “πρὸς Χιμαίρας ἑ Φάσηλιν ἐκ τῆς Χιμαίρας
 “ἀπὸ τῆς αἰγυλῆς ἀνατείνεσθαι. πρὸς τὴν
 20 “τῇ κατὰ τὴν Ἀντίκρην. ἡμεῖς τῇ
 ὄρος εἶναι πρὸς Λυκίαν, τίκτει πῶς αὐτῶν
 τῶν τῇ. τῇ τῇ καὶ μέχρι καὶ εἰσέρχεται φα-
 νεται.

3. Ὅτι ἐν Ἀσπίδι τῇ Παμφυλίᾳ
 πόλιν, ἔστι ποταμὸς Εὐρυμέδων ἡμεῖς
 25 συνὶ ἡνὸς ἰαλίαν Ἀφροδίτη, ὁ δὲ
 διραπτόμενος. Μετὰ τὴν ἡνὸς πρὸς τὴν
 ἔστιν ἑ ἔθνος, ὅς αὐτὸς τὴν ἰαλίαν
 αὐτῶν πρὸς τὴν τῇ χώρῃ, συνὶ ἡνὸς ἡμεῖς

Atque hæc quidem Lydos apud homines curæ sunt.

Ad mare autem vergentem Lycii terram incolunt,
Xanthi ad fluenta, pulchris flui amnis:

Ubi alta præcipitia habentis visuntur montes Tauri, [lant.

850 Ad Pamphylios etiam usq;: Cragum vero illum vulgo appel-

Illic etiam videre queas quod supra mare est oppidum

Aspendum, fluminis juxta undas Eurymedontis;

Ubi suum mactationibus Dionæam [Venerem] placant.

Aliæ autem deinceps Pamphylicæ sunt urbes,

55 Corycus, Pergaque, & ventosa [ventis exposita] Phaselis.

Harum autem ad orientem mediam terram habitant

αρχιτεῖν τὸ ἔτος ἐκροῖσθαι. Ἀργεῖαν
κίσμα ἢ Ἀσπινδός, ἐκ τῶν ποτα-
μῶν. εἶχε δὲ καὶ ἐλαφῶνα. φησὶ γὰρ
Γεωγράφος, " Ἀσπινδός ἐλαφόνυκτος,
ἐν Σιδῇ Παμφυλικῇ, πόλεις κατέχου-
σιν χαρὶα γλώσσα". ὁ Ἰάβριανός ἐστι
"κακωθήσεται τὰς Ἀσπινδίδας ἐπὶ Ἀ-
λεξάνδρῳ, διότι δὲναγ τῇ στρατῷ ὑ-
ποχόμενοι πενήτηντα πύλιντα εἰς
μυθόν, ἐ τὰς πενήτηντα ἱππας ἐς
ἱστῖφοι τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἔδωκαν. ἄλ-
λά περὶ αὐτὴς ἐλύθησιν ὁ βασιλεὺς,
καὶ πύλιντα ἐκαστὸν ἔλαβον ἀπὸ τῶν
πονήτηντα". Ἰστοῖ δὲ ὅτι Ἀσπι-
νδὸς μὲν ἀπὸ τῆς ε, ὄνομα πόλεως, ἡ
δὲ τῆς ο Ἀσπινδός, ὁ μὲν Ἀσπινδός
ἦν μὴ συνειμπίσθῃ ἡ πόλις καὶ
ἐκπίπτει.

4. Ὅτι ἡ Παμφυλία χώρα ἢ ἀ-
γυναικὸς Παμφύλης, ἢ ἀπὸ Παμ-
φύλα Ἰνός, οὗ καὶ ὁ Λυγέριον μέ-
νεται. Ἡρόδοτος δὲ φησὶν ὅτι Παμ-
φύλα οἶσι τῶν ἐν Τροίᾳ δόξα-
σάντων μετὰ Ἀμφιλόχῳ καὶ Χαλ-
κίῳ.

5. Ὅτι Παμφυλίδες πόλεις, Κάρυ-
ος, ἐ Φάσηλις παρὰ παροῦσιν, ἡ πα-
ροῦστος, ἀπὸ ἧς Θιοδίκτης καλεῖται
ἑστῆσθαι, καὶ ποιήσας τεχνικῶς ἱστορι-

κῶν, ἐ λόγους ἀγαθὰς γεύσας, ἐ τρα-
γῳδίας ἦ. ἀπὸ τῆς τῆς Γεωγράφος φη-
σὶ, " Κάρυκος καὶ Φάσηλις, Παμφύλων τῶ-
ν ποτῶν. ἀλλὰ καὶ δὲ φησὶ, " Κάρυκος αἰ-
μαλὸς περὶ Λυκίαν. εἶπε Φάσηλις λί-
μνη, καὶ πόλις ἀξιολόγηται ἔχουσα τρεῖς
λίμνας. ταύτης ὑπὲρκεῖται τὰ Σόλυ-
μα, ἐ Τελμοσὸς πόλις Πισιδικῇ, ἐπι-
κεκμήνη ἱστῶν γενοῖς ἱστῶν περὶ τὴν Φα-
σηλίδα θάλασσαν, ἅπασαν Ἀλεξάνδρῳ
ἀνοίξας διήγαγε τὴν στρατῶν. ἔνθα καὶ
Κλίμαξ ὀνομαζομένη, φησὶν, ἐπικεκμήνη τῷ
Παμφυλίᾳ πλάγῃ. αὐτῶντα ἡμε-
ρίας μὲν γενομένη τῶν παροῦσιν
αἰμαλὸς, πλημμύροντι δὲ τῆς πε-
λάγους, ὑπὸ κυμάτων καλύπτεται τὸ
πολὺ. μέισιν δὲ Φασηλίδος ἐ Ἀπῆ-
λεις Θήσῃ πόλις ἐ Λυγερίας, ὁμώνυ-
μοι τῆς Τρωϊκῆς". τὴν δὲ Ἀπῆ-
λιν ὁμώνυμον ὁ Γεωγράφος εἶπε λί-
μνην τῆς Κάρυκος, ὅς καὶ Κάρυκος πό-
λιν ἔκτισεν. ἐν ἄλλοις δὲ φησὶν ὅ
αὐτὸς ὅτι Κάρυκος ἄκρα Λυκίας, με-
τὰ τὴν ἄκραν τὸ Ἀντιμέριον ὑπὲρ ἧς
25 ἄπασαν τὸ Κωρύκειον, ἐν ᾧ ἀρίστη κρο-
νὸς φέρεται. Ἰστοῖ δὲ ὅτι ἡ παροῦστος ἡ
λίμνη,

Τὴν δὲ ἄκρα ὁ Κωρύκειος ἡγεῖται,
ὅτι ἀπὸ τῆς τῆς Κωρύκος εἰρηται, ἀλλὰ
δὲ

- Ἰδριες ἐν πολέμοισι ¹ Λυκάονες ἀγκυλοτόχοι.
 Τοῖς δ' ἔπι, ² Πισιδέων λιπαρὸν πέδον· ἦχι πόλῃες,
 Τερμιασὸς, ³ Λύρβη τε, καὶ ἣν ἐπολίσατο λαὸς
 860 Πρὶν ποτ' Ἀμυκλαίων, μεγαλάνυμος ἐν χθονὶ Σέλῃ.
 Κάθεν δ' εἰς αὐαῖς, σκολιὸν πεδίονεντα οἶμον
 Πολλὸν ἔσω βεβαῖα πεδίοδρομος ἀμφιτερίτη,
 Γείτων Εὐζείνοιο πολυκλύσιο θαλάσσης.
 Κεῖνός τοι Κιλικίων πεδύρεται ἔθνεα κῆλπος
 865 Μακρὸς ἐπ' ἀντολίῳ· Ἀσίης δὲ σείναι καλεῦσι.
 Καὶ τῷ μὲν πλεόνων ποταμῶν Ἰπμίσσεται ὕδωρ

ἀπὸ νησὶς Ἰνός, ἐλμίνθη ὄνθη πλη-
 σίοις τ' Τέω νήσῃ καὶ τ' Εὐρυτῶν, ἔνθα
 λησέμενοι ἢ τ' ἐκεῖ Κωρυκαίων, ὠπαι-
 σάντων περιέργως τὰ καὶ τὰς ἐμπόρους,
 ἐς ἕτας ἐπιβλάσονται αὐτοῖς. ὅθεν καὶ ἡ
 παροιμία, ἐπὶ τ' ἀειμυζομένην καὶ
 μυκτανόντων πάλιν ἀπέρηται.

Ι. Οτι τὰς Λυκίας πρὸς θαλάσσης
 εἰπὺ εἶναι, ἀφ' ἧς τὰς Λυ-
 κίας εἰς Λυκίας πρὸς ἀνατολὴν λέ-
 γει ὡς ἡπειρώτας μέτην χθονὶ οἰκεῖν.
 καὶ ἀγκυλοτόχος ὀνομάζει, καὶ Ἰδρίας ἐν
 πολέμῳ καλεῖ. τῶν τ' Ἀμυκλαίων ἐστὶ
 καὶ τὸ Εἰκόνιον, τῇ εἰκόνι τ' Ὀρφέος πα-
 ρονομαζόμενον, ἢ αὐτόθι ἀνασηλωσά-
 λεγεται ὁ Περσεύς. λέγονται δὲ Λυ-
 κίους ἀπὸ Λυκίωνος Ἰνός Ἀρχιδό-
 πόλιν αὐτόθι κτίσασθαι καὶ χρυσόν,
 ἐπὶ ἐμφανείᾳ Λύκῃ Ἀχαιματῷ, φέ-
 ροντ' αὖ γυναικοῖς ἀδρομέλῳ πα-
 λάμῳ.

— τό ῥα οἱ τέκμηρεν Ἀπόλλων.

Ἰστέον ὅτι διττοὶ εἰσὶν οἱ Λύκιοι, ὡς ἐ-
 Ομήρῳ δοκεῖ, οἱ μὲν Τρωϊκοί, καὶ ἐ-
 ὁ Γεωγράφος φησὶν· οἱ δὲ, πρὸς τῇ Κα-
 ρίᾳ ἀδελφὸν ὅτι πότεροι τὰς ἐτέρας ἀπὸ κί-
 σταν. ἔτω δὲ φησὶν ὁ Γεωγράφος καὶ περὶ τ'
 Κιλικίων, περὶ τῶν μὲντοι ἀλλὰ καὶ φη-
 σιν ὁ αὐτὸς Γεωγράφος, ὅτι· «οἱ Κιλικίαι οἱ
 «ἐν Τροίᾳ μεταστάντες εἰς Συρίαν, ἀπὸ τ'
 «μοῖο παρὰ τ' Σύρων τὴν ἰνὴν Κιλικίαν».

Ἡρόδοτος δὲ τὰς πρὸς τῇ Καρίᾳ Λυ-
 κίας ἐν Κρήτῃς γινέσθαι ἱστορεῖ, λέγει
 ἐπὶ Τερμίλαι ἐκαλεῖντο. ἐπὶ δὲ Λύκῃ
 τ' Πανδίωνος ἀνδρὸς Ἀθηναίων ἐκλήθηται
 Λύκιοι. εἶχον δὲ καὶ κοῤῥαίαν πύλιν
 καὶ οἰσὺς καλαμίνους ἀπτήρας, καὶ
 αἰγὰς δέρματα περὶ τὰς ὄμους, καὶ
 περὶ τὰς κεφαλὰς πύλιν ἐσφαινομέ-
 νους πτεροῖς.

2. Οτι Πισιδέων πέδον, ἐς καὶ Σελ-
 κίας πνέει φασί, λιπαρὸν λέγει· αὐτὸν
 καὶ Σέλῃ, ἣν καὶ κτίσμα λέγει λαὸς Ἀμυ-
 κλαίων, καὶ μεγαλάνυμος καλεῖ. φη-
 σὶ δὲ διομυρεῖανδρον τὴν πόλιν ταύ-
 ταν γινέσθαι. ἀπὸ Πισιδῆ δὲ Ἰνός ὀνομα-
 σάμεν λέγονται οἱ Πισιδῆ, δι' Ἰνός τ' οὖ-
 φερόμενοι· καὶ ποτὶ μὲν ἐν συστῇ, ποτὶ
 ἐν ἐκτάσει τὴν ἀρχέσταιν. λέγεται
 ὑπὸ Κάλχαντ' ἡ Σέλῃ κτισθῆναι
 εἴτα ὑπὸ Λακεδαιμονίων. ἀξιολογώ-
 νται ὅτι Πισιδέων οἱ Σελγίαι, καὶ δι' ἐρη-
 νότην πόλιν, ἐδὲ ποτὶ ἐπ' αὐτῇ
 ἰομένη. Ἀλεξάνδρῳ ὅτι περὶ ὁδοῦ
 καὶ κατὰ φιλίαν εἰπόντες διχάζου-
 σιν ἐπὶ γῆματι. ἱστορεῖται ὅτι ἐκείνῃ
 τὴν πόλιν ταύτην εὐνομηθῆναι, Λα-
 κων, ὡς ἐρηται, μετακινήσονται εἰς
 τὴν. ὅθεν καὶ ἀσπλγίαι φασὶ καὶ τὴν
 καλεῖσθαι τὰς αἰχρῆς, ἐς τὴν ἑσπέρην
 μῶς, μηδὲ εἰσέτας Σελγίους κατὰ
 τὰς χρηστότητα. καὶ τὴν ἑσπέρην
 τὴν

Atq; in hunc quidem multorum fluminum commiscetur unda,

I. ΟΥΤΕ

Τηλόθεν ἐρχομένων, ¹ Πυράμοιό τε ἔ Πινάρσιο,
 Κύνει τε σκολιοῖο μέσσην Δία Ταρσὸν ἰόντας,
 Ταρσὸν εὐκτιμένην, ὅθι δὴ ποτε Πήλαος ἵππος
 870 Ταρσὸν ἀφείς χάρω λίπεν ἔνομα, τῆμος ἀφ' ἵππε
 Ες Διὸς ἱεῖδος πῦρ ἦρως Βελλεροφόντης.
 Κεῖθι δὲ καὶ πεδῖον τὸ Αλῆιον, ἔ κατὰ ² νῶτε
 Ἀνθρώπων ἀπένδθεν ἀλώμενος ἐνδίασκει.
 Πολλὰ δ' ἐξείης ³ Κιλικῶν γεράσαι πάλης,
 875 Δυρησῶς ⁴, Μαλλός τε, καὶ ⁵ Αὔχιαλα, ⁶ Σόλοι τε.

1. Οπὸ Παμφύλιον (ὃ καὶ Ἰσπῆος)
 κέλεται τὴν Κιλικίαν γῆν, ὡς εἴρηται,
 πεισύνεται, καὶ ὅτι εἰς αὐτὴν ὁ Πύραμος
 τε πῦρ εἰσάγει, καὶ ὁ Πίναρος, καὶ
 Κίανον, ὁ δὲ Δία Τάρσον ὅπως ἔστι
 κεκμηῖν τὸ Τάρσον ῥέον σκολιός. ἔ με-
 σση τὴν Ταρσὸν διῶν. πῦρ δὲ καὶ κατα-
 τέρω ῥηθῆσεται. ψυχρὸν δὲ, φασί, καὶ
 περὶ τὸ μέγεθος τῆς Κύνει, καὶ ἐπικυρεῖ
 τοῖς περὶ τὴν Κύνει κτήσι καὶ ἀνθρώ-
 πους. εἰς τῆν, ὡς καὶ Ἀρριανὸς ἱστέει,
 ἔρριψεν αὐτὸν ὁ Αλέξανδρος, ἔ καὶ
 μετὰ ἐχόμενον, ἐπιθυμήσας τοῦ ὕδα-
 τος, ἐπὶ τὴν καὶ πῦρ εἰσάγει, καὶ ἱερ-
 μαίης ἰσχυρῆς, ἔ ἀγρυπνίᾳ συνέχει ὅτι
 καὶ ἐκείνην αὐτὴν Φίλιππος ὁ Ἀκαρ-
 ναν ἱστέει, ἔ ἄλλων ἱστέων οὐκ αἰσθάνων
 εἶναι βίωσιμα. ὁ δὲ Πύραμος σκολιός
 τι ῥέει, ὡς εἴρηται, ἔ κατεπίπτει εἰς
 βαθεῖαν φάσγαν, ψόφοι πῦρ εἰσάγει
 βροντῇ παρακλύσιν. ἔ καὶ δὲ πῦρ
 πῦρ, ὡς ὁ Γεωγράφος φησὶ, κατε-
 γει ἐπὶ τὴν θάλασσαν. διὸ καὶ χρῆστος
 ἐξέπῃσι τὸ ὑπερβολὴν τοῦτο,

Εἰστέται ἰσορροπία, ὅτι Πύραμος ²⁵
 εὐρύνει

Ἡδὲ πῦρ εἰσάγει ἐκ τῆς Κύνει ἰσ-
 ται.

Ἡ δὲ Ταρσὸς ἐν πεδίῳ μὴ ἴδενται. Ἀρ-
 γείων δὲ ἐν κῆσμα, πλατυγίνεται ἐκεί ³⁰
 κατὰ ζήτησιν ἱστέων τὸ Ἰνάχης θυγατρὸς.
 ἱστέων δὲ ἐπιπολάσκει ποτὶ τὴν πόλιν

ταύτη πολλὴν εὐχέσθαι ἔστιν ἀποδείξαι
 ῥήτορας πῦρ τὴν διδομένην ὑποπῶν
 εὐπρόσθετον δὲ καὶ πολλὴν ἀνδρῶν ἐκδο-
 μων, ἔ ἄλλα πολλὰ χρεὶν ἀγαθὰ. ὁ δὲ
 5 Διονύσιος, ἐπεκαλῆσαι καὶ ἐστῶν, διὰ
 τὸ τῆς πόλεως ἰστέων, χρῆστος ἱστέων, λέγει
 ἔ ἀπὸν δὲ ἦν ἡ τῶν Κιλικῶν πόλις ἔ-
 τω καλεῖται ὅτι δηλοῖται ὁμώνυμος ἐν
 τῇ τῇ Πηγάσῃ περὶ, οὐκ ἐκαστὴν
 10 τὸς ἀνδρῶν, ἔ τὸ ἀναστῆναι Βελλεροφόν-
 τῇ συγκατεπληροῦνται, μαλακῶς
 σπῆται πῦρ γῆρας, ὡς ἔστιν Ἀρριανὸς
 ἱστέων, καὶ πλατυγίνεται οὐκ ἐπὶ τὸ Α-
 λῆιον πεδίον. ὅτι καὶ ἐς Διὸς ὁ Βελλε-
 15 ρόνης ἀφικνέται, ἐποχόμενος τῇ πῦρ
 Πηγάσῃ, τότε ἔστιν ὁ Πηγάς κατὰ
 ἱστέων, καὶ Διὸς, ἔ ὁ ἵππος συγκα-
 τῆται καὶ καὶ ὁ ἵππος αὐτὸς ἐστῶν
 20 τὸν δὲ ποδὸς περὶ ἱστέων (οὐκ ἐπὶ
 ἱστέων) τῇ τῇ ἱστέων τὸ ὄνομα. ἄλλω
 μῆτις τὸ ὄνομα τὸ πόλις ὑπομνησὶ
 τῇ Βελλεροφόντι καὶ πόλις εἶναι φα-
 25 τῇ πόλιν, Δία τὸ μῆτις τὸ κατεκλυ-
 σμέν, ἡ μῆτις τὴν πῦρ τὴν σύστασιν
 ὑδάτων πῦρ εἰσάγει εἰς τὴν θάλα-
 σσαν, καὶ ἐκεί ἀναστῆναι πῦρ τὴν Τα-
 ρσὴν ὅρη. διὸ καὶ τὴν πόλιν Ταρσὴν τῇ
 30 κληθῆναι, ὡς δὲ τῇ τῇ τῇ τὸ ξηραίνω
 ὑστέρων δὲ Ταρσὴν. Εἰστέων δὲ φησὶ
 τῇ καλῶν τὴν πόλιν εἶναι δὲ Διὸς Τερ-
 σὴν ἔστιν καλεσμένη. οἱ δὲ φησὶ Τερ-
 σὴν ταπρῶτα Δία τῇ τῇ τῇ ὄνομα
 ὅτι

Procul venientium, Pyramique & Pinari,
Cydrique flexuosi [*sinuosi*] mediam per Tarsum euntis,
Tarsum bene structam, ubi quondam Pegasus equus

870 Ungulam amittens loco reliquit nomen, quando ex equo
Ad Jovis [*domum*] proficiscens decedit heros Bellerophon.
Illic etiamnum campus Aleius, cujus in dorso [*in planicie*]
Ab hominibus seorsum oberrans versabatur.

Multæ autem deinceps Cilicum sunt urbes,

875 Lyrnessus, Mallusque, atque Anchialia, Solique :

ὁνομα τὴν πόλιν, ἀπὸ τὸ τὰς ἐκεῖ πρώ-
της συναγαγόντας καρπὸν χλωρὸν τερ-
πνῆναι, ὃ ἐστὶ ξηραῖναι, ἔς εἰς χαμῶνος δόπο-
ρῆσαι τροφῶν. οὐκ εἶ δὲ πρὸ φασι εἶναι
κὶ τὸ Αληϊὸν πεδίον, ὃ ἔστι Ομηρος μίμ-
νηται· ἐν ᾧ, μετὰ τὴν καταπτώσειν, ὡς
ἐμνήθη, ἐπλατῶτο Βεζεροφότης, τῷ τε
Πηγάσῳ καταπίσων κὶ τῶν Φρυγῶν ἐκ-
πίσων ὅθεν κὶ μισώτω ἐλαιο βίον, ἀν-
θρώπων ἀπάνωθεν· ἀπὸ τὸ πεδίον ἀλώ-
μυρος, ἣν πλανώμυρος. ὅπερ ἐκ τῆς
παιώτης αὐτῆς ἄλης, ὃ ἐστὶ πλάτης, ἐτυ-
μολογήθη, ὡς ἔστι Ομήρῳ δοκεῖ, ἐκλή-
θη Αληϊὸν ἢ δὲ πρὸ πρὸ πόλεως καλε-
σθῆς Αλης, ὡς ἴναι λέγουσιν ἢ παρὰ
πρὸ ἐστρησθαι λήϊον. ἐπὶ δὲ, φασι, τὸ πε-
δίον τῷ μετὰ Κούδιν ποταμῷ, καὶ
Σινάρῳ. τὸν δὲ μνημονεύειν Σινάρον,
ποταμὸν τε φασι εἶναι ἐν μέσῳ πεδίοις
αἰώνιος, κὶ ἔτι βιόσιος ἔστι μυχὸς ἀνατέλ-
λει, ὡς τὸ καθεύδον ἀνθρώκον εἰς τὸ τῆς
γῆς βάδιον ἀντιπράττει τὸ ὕδωρ, κὶ μέ-
λις τὸ καθεύδον βαπτίζεται. διττὴ δὲ
ἡ γραφὴ τῶν Τάρσῳ, διὰ τὴν ἔ, ὡς ἐστὶν
ἰσθμὸς, ἀπὸ τῶν πέτρων, κὶ διὰ τὴν α, ἐπαρσέναι
δολιχῶς ἀορίστου. λέγεται δὲ ἑρπύς κὶ
ἐπὶ πτέρυγος ὀρέων, κὶ ἐπὶ εἰρσιῶσι τριή-
ρων. κὶ ὁ τῶν τυροποιούντων ἡ κελαρῖος
ἑρπύς καλεῖται, κὶ ἀπ' αὐτῆς ἑρπύς, ὡς
πυρρός, πυρρός. ἀπὸ τῶν Ἀργείων ἡ
Ταρρός, κὶ τὸ Σαρδαναπύλῳ, ὃν καὶ
ἐν αὐτῇ περιφράσει φασι ἴναι.

2. Οτι ἐὰν ἐν τῷ γῆς, αἰατὶς ἔστι
λαϊστος, οἱ ῥήτορες λέγουσι, δηλώντες τὴν
αὐτῆς ἐπιφάνειαν, ἀλλ' αὐτῆς ποτε καὶ
ὑπὸ τῶν καυτῶν κείσθαι φασι, ὅτι περὶ
5 πεδίων λέγουσι. δηλοῖ δὲ ὅτι κὶ λαγ-
νας γῆς κὶ κινεῖσθαι φασι, ὅτι μὴ τὸ φα-
νερὸν αὐτῆς, ἀλλὰ κὶ τὸ ἐν βάθει δη-
λωσθαι βέβαιον.

3. Οτι Κίλικες τὸ ἔθνος, κατὰ Φη-
σὶν Ἀρριανὸς, ἀπὸ Κίλικος ἢ Ἀγήτορος,
ὃς ἐκ Φοινίκης κατὰ ζήτησιν Εὐρώπης
σελεύς, κὶ πολλῶν γῶν πλανήτης, ἐδνί-
μῳ ἔχει τῆς παιδὸς εὐεργεσίαν, τὴν δὲ
πολλῶν τῶν Φοινίκων γῆς κατασχών, ἀφ'
15 αὐτῆς τῶν ἐκωνυμίων ἔδωκε τὴν χώραν.
Ἡρόδοτος δὲ λέγει ὅτι αὐτὸς τῶν Α-
χαιοὶ ὀνομάζοντο οἱ Κίλικες. περὶ τῆς
κὶ οἱ Κίλικες, οἱ καὶ τὸ κατὰ Σαρ-
μαθῶν ἐπὶ ποτὶ αὐτοῖς τῶν τῶν
λαῶν πλείων γλῶσσῶν ἀπήνηκαν. ὁ δὲ
Γεωγράφος φησὶν, ὅτι «Κιλικία, ἡ μὲν
«τραχίνα, ἡς ἡ παραλία ἐστὶν μέχρι
«κὶ τῶν Ἰστανίων κὶ Πισιδίων, κὶ οἱ
«αὐτῇ οἰκῶντες Τραχηῶται λέγονται
«ἡ δὲ πεδία, ἀπὸ τῶν Σόλων κὶ Ταρ-
«σῶν, μέχρι κὶ Ἰσούδ.

4. Οτι Κιλικίαν ἐπὶ πόλιν κὶ ἡ Λυρ-
νησός, ἀπὸ τῆς παρὰ τὴν Τραυίαν, ὁμογε-
νομένη καὶ Ομηρῷ ἐφ' ὅψους μὲν κε-
30 μένη, κληθεῖσθαι δὲ ἔτι δὲ πρὸ πρὸ
Μακρῶν κῆσαντ' αὐτῶν ἢ δὲ πρὸ μαλ-
λῶν, ἣν γε σιμαμάτων, ἀπὸ τῶν ἀρ-
πίσων τῶν

- Αἱ μὲν ἐν ἡπείρῳ, αἱ δὲ αὐτῆς ἀγχι θαλάσσης.
 Τῆς δὲ ἔπι, ¹ Κομμαγηνὸν ἔδ^ο, Συρίης τε πόλεις,
 Θινὸς ἐπὶ σρεπῆς περὶ μέγας. ἀμφὶ γὰρ ὁλκός
 Ἔς δὺσιν ἔσραπται πολίης ἄλως, ἄχρη καλῶν
 880 Οὐρε^ο ἀγχιάλιοι, βαθυκρήμινε Κασίοιο.
 Ρηϊδίως δὲ ἂν τοι λοιπὸν πόρον αὐδήσῃμι
 Γαῖαν ² Ἀσίης· ὁ δὲ τοι λόγ^ο ἐν φρεσὶν ἔσω,
 Μηδὲ ἀνέμοις φορέοιτο πονηθέντων χάρις ἔργων.
 Εἰ γάρ μοι σάφα τίωδε καταφράσασαο κέλδυσιν,
 885 Ἡ τάχα καὶ ἄλλοισιν Ἰπταμένως ἀγορεύοις
 Καὶ ποταμὸς, πόλιων τε θεσιν, ἔ γαῖαν ἐκάσῃ.
 Σχήμα μὲν ἔν πύρρον ἐπὶ πλωρῇσι τετύχθω,
 Πεπταμένον δολιχοῖσιν ἐπ' ἀντολίῳ πεδίοισιν.
 Οἶδα γὰρ, ³ ἐν πρώτοισιν ἐμεῦ εἰπόντ^ο ἀκκάς,
 890 Πᾶσιν ἕως Ἰνδῶν Ἀσίῃ ὅρ^ο ἀνδιχα τέμνειν.
 Κεῖνό τοι ⁴ ἐν πλωρῇσι βορειότερον τέλειοτ'
 Νεῖλος δὲ ἑσπέριον πλωρὸν πέλοι· αὐτὰρ ἑῶν,
 Ἰνδικὸς ὠκεανός· νότιον δὲ αἶλός οἶδματ' Εὐρυθρῆς.

πᾶσαν τὴν πόλιν, καὶ καταστάντες ἐν ταύ-
 ρῳ, ἐκλήθη ἡ πόλις καὶ χρησμένη, ὑπὲρ
 Μόψα καὶ Ἀμφιλόχου τῶν ὑμνουμένων
 μέγισται, οἱ καὶ Μαχὸν ἐκάλεσαν τὴν
 πόλιν ἐν τῇ ταύτῃ καλῶν. Ἰστέον δὲ
 καὶ ὅτι ἐστὶ ἐν μαχμύταισι Ἰνδικῶν
 αἱ Μαχδοὶ πληθυντικῶς, ὅπως παρὰ βρα-
 χὺ ἐκινδυνύουσιν εἰς ζῶν ὁ μέγας Ἀ-
 λέξανδρος.

5. Ὅτι πάλαι πόλεις Κελίκων, αἱ
 μὲν ἐν ἡπείρῳ, αἱ δὲ ἀγχιάλιοι· ὧν μίαν ἔ-
 σθ' Ἀγχιάλην, κτίσμα τῆς Ἰαπίτῃ θυγατρὸς,
 ὅπως ἔοικε ποταμὸς Ἀγχιαλός. ταύτης
 ἔσθ' Ἀγχιάλης ἕως Κυδνίου· ἃς ἔσθ' ἡ Κυδνίος
 ὁ ἐν Ταρσῷ ποταμὸς, ὃς ἐκτολαί μετὰ
 τῇ Ἀγχιάλει πόλιν. Ἰνὸς δὲ Σαρδανι-
 πάλου κτίσμα καὶ αὐτὴν τὴν Ἀγχιάλην
 φασὶν, ἐπιγραφόντες ὅτι Σαρδανιάπυλος
 Ἀγχιάλην καὶ Ταρσὸν ἐκποτι ἐν μιᾷ ἡ-

μέρῃ. ὁ δὲ Διονύσιος Ἀγχιάλην τῶν
 τῶν λέγει· ὡς καὶ ὁ Γεωγράφος τὴν
 Θεσσαλονικίαν, Θεσσαλονικίαν. ἐστὶ δὲ
 καὶ Θρακικὴ Ἀγχιάλη, κατὰ τὸν Γε-
 ωγράφον.

6. Ὅτι πόλις Κελικίας καὶ οἱ Σόλοι,
 ἡ νῦν Πομπηία πόλις. λέγεται δὲ Σό-
 λοι, κατὰ Ἰνῆας, διὰ Σόλωνος. οἱ δὲ
 φασὶν Ροδίων καὶ Ἀχαιοὺς κτίσμα τῆς
 Ἰσιώτιδος πόλεως. τῶν οἱ πολῖται ἔ-
 Σόλοι, ἀλλὰ Σολεῖς. φασὶν καὶ τὴν ὁ σλα-
 κισμὸν ἐντέθειναι λαοῦ τῶν ἀρχαίων, ὡς
 ἀνδρῶν ποτὶ Ἀττικῶν οἰκησάντων ἐκεῖ,
 καὶ τὴν εὐαγὴν παρακροῖν τῶν Ἀττικῶν
 γλῶτται, καὶ ἐξαγροικισθέντων ἀφ'
 τὸν ἐν Σόλοις οἰκησμένον· ὅθεν καὶ πα-
 τας τὰς Ἰσιώτας, σολοίκους λέγονται,
 ὁ ἐστὶν βαρβάρως, κατὰ τὰς ἐν Σόλοις
 οἰκησάντας, εἰσὶ δὲ Σόλοι καὶ Κί-
 σσος.

Aliæ quidem in continente, aliæ vero ipsum prope mare.

Post has autem, Commagenum solum, Syriæque oppida,

Littore inflexo longe protracta. circum namque tractus

In occasum conversus est cani maris, usque ad jugum

880 Montis maritimi, alta habentis præcipitia Casii.

Facile autem tibi reliquum cursum eloquar

Terrarum Asiæ: verum hæc tibi verba in mente hæreant;

Neque à ventis feratur elaboratorum gratia operum.

Etenim si mihi plane hanc perceperis viam,

885 Profecto etiam aliis perite memorare possis

Et fluvios, & urbium situm, & regionem unamquamque.

Figura igitur quatuor in lateribus esto,

Expansa spatiosis in ortum campis.

Scis enim te inter prima dicentem me audisse,

90 Totam usque ad Indos Asiam montem bifariam scindere.

Ille mons tibi inter latera magis aquilonaris fiat:

Nilus autem occidentale latus sit: at orientale,

Indicus oceanus: australe vero, maris undæ rubri.

ἢ, ὡς εἰ πολῖται Σόλοι λέγουσι.

1. Οἱ μὲν τὴν Κιλικίαν καὶ ἡ Κομμα-
γενὴν Καππαδοκίαν εἰσι, καὶ μὲν καὶ
εἰς τὴν εὐεπικὴν ἵνα τῇ Ἰοτικῇ κήλ-
ῃ Συρία, ταῦτα ἡ Φοινίκη, διήκουσα
καὶ εἰς τὸ Κάσιον ὄρεον ὅπερ ὄρεον εἶ-
ρημαλὸν φησι καὶ βαθυκρημον, καὶ ὁ
ἰοτικὴ κήλη περιφέρει εἰς δύσιν ἱ-
αμμένη παύεται ἵσθις ἐκ τῆ βορείων δη-
λῇ ἕως ἐπὶ τὰς ἐκείσε ἡκαστα. Ἰστίον δὲ
τὴν Κομμαγενὴν, Κομμαγενὴν λέγουσι,
καὶ πλεονασμὸν εἶ, ἀλλὰ μέγεθος ὄρε-
τηται. Σημειώσω μὲν ὅτι καὶ τὴν Κομ-
μαγενὴν Καππαδοκίαν καὶ ἡ Μιλιτηνὴν
ἵσθι, καὶ τὸ λεγόμενον Ἀμυγνὸν ὄρεον. 15
ταύτης δὲ κόμμα καὶ αὐτὸ. καὶ
ὁ δὲ σημειώσω, ὅτι ἀξιολόγηται ἡ
κομμαγενὴν χώρα, ὅτι ἕως εἰς πέν-
καιρῆς τὴν ὅλην Συρίαν, μέ-

ρη αὐτῆς ἐπίθεντο τὴν Κομμαγενὴν
καὶ τὴν Σελευκίδα, καὶ τὴν Κοίλλω
Συρίαν καὶ πλοῦταίον τὴν παρὰ
λίαν Φοινίκην, καὶ τὴν Ἰεδαίαν εἰς με-
σσηνίαν.

2. Οἱ χώραν γαίης λέγει εἰς
τῇ, γαίαν Ἀσίης· παρακατὰ δὲ
φησι γαίης καὶ ἄλλας Μακεδονικὰς
πόλεις.

3. Οἱ τὸ, εἰς ἀρχὴν λόγος, καὶ, καὶ
ὀλίγος ἦ, εἰς πρῶτον λέγει. φησι γὰρ,
οἶδα ἐμὲ ἐν πρῶτοις ἀκρόασις.

4. Οἱ πλοῦταίον εἶπον ἡλυκῶς,
καὶ πλοῦταίον ἐδότητος. λέγει καὶ πί-
ζαν, τὴν αὐτὴν πλοῦταίον, ἀπορῶν
ἐπὶ καὶ καὶ εἰς ὅματος· τὴν δὲ αὐτὴν
καὶ κρηπίδα ἔφη εἰς τοῖς καὶ τῶν
ἐπὶ δὲ πλοῦταίον, γραμμὴ εἰς χύμα
ἀγῶνι.

I. Οἱ

- φράζοο δὲ ὡς ὑπὸ πέζαν ἐπ' αὐτοῖς ἔχομεν ἤδη,
 895 Ἀρξάμειρος Συρίην, ὅθεν λίπον· ὅδ' ἂν ἐμοί γε
 Μύθε' ἅπε ψευθέντος ἀνὴρ ὀπιμαρμήσεται.
 Ἀλλ' ἦτοι Συρίην μὲν ὑπεὶρ ἁλὸς ἐγγύθεν ἔρπει
 Ες νότον, ἀντιλίω τε, πολύπτολιν αἶαν ἔχουσα·
 Ἦν¹ Κοίλην ἐνέπυσιν ἐπώνυμον, ἔνεκ' ἄρ' αὐτὴν
 900 Μέσσην καὶ χθιμαλλὴν ὀρέων δύο πρῶνες ἐχούσιν,
 Εσπερίαν Κασίοιο, καὶ ἠώς Λιδάνοιο.
 Καὶ τὴν μὲν πολλοὶ τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν,
 Οὐχ ἅμα ναιετάοντες ὁμώνυμοι, ἀλλὰ Διαιμφίς.
 Οἱ μὲν ἔω' ἠπείρω, τοί περ Σύροι καλέοντα·
 905 Οἱ² δ' ἁλὸς ἐγγὺς ἐόντες, ἐπωνυμίην Φοίνικες,
 Τῶν δ' ἀνδρῶν γενεῆς οἱ Ερυθραῖοι γεγούασιν,
 Οἱ³ πρῶτοι νήεσσιν ἐπειρήσαντο θαλάσσης,

I. Οπ τὴν Κοίλῃ Συρίαν ἐπώνυμον
 ἔτω καλεῖσθαι φησι, τῆς τε Κοίλῃ φε-
 ρονύμους λέγουσιν, διότι αὐτὴν μέση καὶ
 χθιμαλλὴν κειμένην ἔχουσιν ὅρη δύο· τὴν
 τε ἐσπερίαν Κασίον πρὸς τὴν θαλάσσην
 κείμερον, καὶ ὁ ἡμῶν Λιδανόν, ὃν ἂν
 ἀπὸ τῆς ἀπείρου, ἔτω καὶ Ομηρῶν τὴν Λα-
 κιδάιμονα καὶ τὴν λέγει, ἀπὸ τῆς ἀπεί-
 ρου καὶ κυκλῶν ὀρεσιν. ὁ μὲντοι Γιω-
 γράφῃ ἔτω φησὶ· “Λιδανόν· ἔ· Ἀντι-
 “ λιδανόν· ὅρη δύο ὡς αἱ παραλλήλαι,
 “ ποιεῖν τὴν Κοίλην καλεμένην Συρίαν,
 “ τελευταῖα ἐγγὺς τῇ Αραβικῇ ὄρει, τῇ
 “ ὑπὲρ τῇ Δαμασκηνῆς χώρας, εἰς ἁλῆα ὁ-
 “ ρη γιγνώσκει καὶ καλὴν ἔχει, μικρὸν ὅ-
 “ περ τῇ θαλάσσης ἀρχομένη, Λιδανός
 “ μὲν τῇ κατὰ Τρίπολιν, Ἀντιλιδανόν· ἢ
 “ τῇ κατὰ Σιδῶνα· καὶ ὁ μὲν Γιωγράφῃ
 ταῦτα. ὁ δ' Διονύσιος ὁ τὴν Κοίλῃ Συ-
 ρίαν καὶ πολύπτολιν λέγει, καὶ πολλὰς καὶ
 ὁλβίας ἀνδρας ἔχουσιν. καὶ χρῶται ἐ-
 παναλήψει, ἐπ' αὐτῆς εἰπὼν· ἐς νότον
 ἔρπει, ἐς νότον, ἀντιλίω τε. ὁ δ' Γιω-
 γράφῃ λέγει καὶ ὅτι πῦσαι ἢ ὑπὲρ Σι-
 λωκίδας ἔ· Αἰγυπτίοι καὶ Αραβιοὶ α-

νέχουσιν χώραν, Κοίλῃ Συρίαν λέγουσιν
 ἰδίως ἢ ἢ τῇ Λιδανῇ καὶ Ἀντιλιδανῇ
 φερονύμῃ. Συρίαν ἢ ἀπὸ Σύρου καλε-
 ταί. φησὶ γὰρ ὅτι Λιδανός πρὸς Ἀγλίαν
 ἔ· ἔ· Τυρῆς, Φοίνιξ, καὶ Σύρος, καὶ Κίλ-
 ἀν ὃν καὶ αἱ χῶραι· καὶ Καδμῶν, ἐπὶ
 ἢ Καδμεία ἐπώνυμος.

2. Οπ τῇ Κοίλῃ Συρίαν οἱ μὲν
 ἠπείρω, ἦσαν οἱ ἠπειρωτικοί, τὴν
 10 Σύρον, τῆς τε Σύροι καλεῖνται οἱ
 ἀπὸ θαλάσσης Σύροι ὄντες καὶ αὐτοὶ,
 μὲν ἔ· Φοίνικες εἰσι τὴν ἐπωνυμίαν, καὶ
 15 τῇ Ερυθραῖον. Λέγει δ' ἔ· Ἡρόδοτος
 τῆς τε οἱ τῇ Ερυθραῖς καλεμένης
 20 λῆσος ὑπερβαίνει εἰσὶν τῇ Συρίαν
 ἀπὸ θαλάσσης, καὶ τῆς τὴν χῶρην
 χῶρας Αἰγύπτου Παλαστίνην καλεῖσθαι
 ὅθεν καὶ δοκεῖσιν, ὡς ὁ Διονύσιος παρὰ
 25 τοῖς ἐπωνύμους ἦτοι φερωνύμους ἔτω
 λέγει, ὡς ταῦτα ὅτι Φοίνικες τε καὶ
 30 ερυθραῖες εἰπὼν, ὡς περ καὶ Φοίνικες καὶ
 35 μὲν ἔ· Ερυθρόν. Καὶ μὲν ἄλλοι Φοίνικας
 αὐτὰς καλεῖσθαι φησὶ ἀπὸ Φοίνικος
 40 τῇ Ἀγλίαν, ὡς εἰρηται ἤδη. Λέγει
 45 τῇ καὶ τὴν παλαιὰς Φοινίκην πάλαι

Obserua autem quomodo sub ultimam oram in orientem per-

Orsus à Syria, unde digressus sum ; neque me, [veniam jam,
Sermo tanquam sit confectus, quisquam possit reprehendere.

Sed nimirum Syria quidem super mare prope serpit

Ad austrum, orientemque, urbibus abundantem terram:

Quam Cavam perhibent cognomine, quandoquidem ipsam

Mediam ac depressam montium duo cacumina cingunt,
Occidentalis Casii, & orientalis Libani.

Et hanc quidem multique & divites homines tenent,

Non fimul habitantes cognomines, fed feorfum.

Alii quidem super continente, qui sane Syrii vocantur :

5 Alii autem prope mare sunt, cognomento Phœnices,

Eorum hominum ex genere qui Erythræi fuerunt,

Qui primi navibus periculum fecerunt maris,

π' Ὀρῳσίας μέχρ' αὖ Πηλεσίῃ παρα-
 γνῇ καὶ ἀλιτίνῃ. Ἰστέον ὅτι ἡ Κοί-
 νουσία παρὰ Διὰ πολὺν ἑτέραν λέγε-
 ται διὰ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς ἐ Διονύσιου
 ὅτι Κοίλιν Σουρίαν Διὰ δέχεται ἡ
 Σουρία ἐλκρυμένη μέχρ' αὖ Σινώπης,
 ὡς παρὰ μέγαρα πτεται, τῆς Ἀστυρίας
 καὶ φησι. Ὁρα ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι τῆς τ' Φρυ-
 γικαίτις ἐ μένοι Φρυγίας ἀλλὰ καὶ
 τῆς ἀνδρᾶς Φωκῆν, ὅτι καὶ ἄντ' Φρύ-
 καὶ τῆς ἐν Λυδίας Λυδ' ἐ καὶ Λυδικῆς,
 τῆς ἐν Ἀργείᾳ Ἀργείας τε ἐ Ἀρα-
 ῖαν ἐ τῆς τ' Σουρίας Σύρου τε
 Σουρίας λέγουμι. τὸ δ' ὅτι Σύρος ἐ ἐπὶ
 καὶ εἰς ῥά· λέγεται γὰρ ἡ Σύρος ἡ

. Οτι Φοίνικες πρῶτοι γίνονται ἐπε-
 ρατο γαλασσης, κατὰ Φησι καὶ Ομη-
 ρωτικῶν ἄνδρες αὐτῶν ἱσχυῶν. πρῶ-
 τος δὲ τῆς γαλασσης ἐμπορίας ἐμνή- 20
 σθη, καὶ βαδὼν ἔρρασιον ἀγέρων πόρον
 ἔπειτα, ἔχ' ὅτι αὐτοὶ τὸν ἔρραον πό-
 ρον ἐκ κυκλοῖς ἔτιμον. τῆτο γὰρ
 ἔπειτα εὐρημα, ὡς εὐρεῖσθαι, δι-
 σκάλειν ἀλλ' ὅτι γαῖς ἔσπετο πτωχούσι 25

ἤδη καὶ παρὰ Αἰγυπτίαν ἡστρολογημένοις
 παρ' ἑαυτοῖς δι' ἐμπορίας οἱ Φοίνικες. καυ-
 τικάνεται ἢ Φοινίκων Σιδωνιοί. ὁ δὲ
 Γεωγράφος ἔταυ ἐπεὶ τῶν φησὶν
 "ὡς παρὰ Αἰγυπτίαν εὐρεῖται ἡ Γεωμετρία
 "ἐκ τῆς χωρογραφίας, ἣν ὁ Νεῖλος ἐργά-
 "ζεται συνεχῶς τὰς τῆς γῆς ὄψεις ἐκθεῖς
 "ἀνακόσασιν, ἕως ἐκ Φοινίκων εἰς Ελ-
 "ληνας ἡ Αστρονομία ἤκειν πεπίπτει καὶ
 "ἡ Αἰσθητική. φιλοσοφῶν δὲ περὶ Α-
 "στρολογίας καὶ Αἰσθητικῆς οἱ Σιδωνιοί,
 "ὡς ἐμπορίῃς ἐκαύκληροι διὰ λογισ-
 "τικῆς καὶ νυκτιπλοίας ἀρχαῖοι, τῶν τε
 "ἐν λογισμῶσι καὶ τῶν φορτῶν, ὥσπερ
 "ἡ σηματοδότης τὸν ἐν νυκτὶ πλῆν, ἀρχὴν
 "ἐκπύθει ἔχον εἰς Αἰσθητικὴν καὶ Α-
 "στρονομίαν. Ἀρριανὸς δὲ ἐν τοῖς περὶ Α-
 "λέξανδρον φησὶν, ὅτι Φοίνικες μὲν πρὸς τὴν
 "ὀλίγην ἀρχὴν μελετῶσι τὰς πορείας,
 "οἱ δὲ ἄλλοι ἀνδρες πρὸς τὴν μείζω.
 "Λέγει δὲ ὁ αὐτὸς ὀλίγην μὲν τὴν κυνό-
 "σφρα, μείζω δὲ τὴν ἐλίχην, ἀφ' ἧς
 "καὶ οἱ Ἀραβιοὶ ἐλίχωντες, ὡς οἰοῦνται Ἰ-
 "νους. Προδοτὸς δὲ σχάζεται ἐπὶ γραμ-
 "ματικῇ μὴ ὅτι πρὸς τοῖς Ἑλλήσιν, ἐκεί-
 "νῃ

Πρῶτοι δ' ἔμπορος ἀλιθινέος ἐμνήσαντο,
 Καὶ βαθύν θρανίων ἄσρων πόρον ἐφράσαντο·
 910 Οἱ τ' ¹ Ιόπην, καὶ ² Γάζαν, ³ Ελαίδα τ' ἐνναίεσι,
 Καὶ ⁴ Τύρον ὠγυλίῳ, Βηρυτῆ τ' αἶαν ἐρανήνῳ,
 Βύβλον τ' ἀγχίαλον, καὶ ⁵ Σιδόνα ἀνθεμόεσαν,
 Ναιομένῳ χαρίεντος ἐφ' ὕδασι Βοσφύου,οῖο,
 Καὶ ⁶ Τρίπολιν λιπαρὴν, ⁷ Ορθωσίδα τε, Μάραθόν τε,

θεν παραδεδῆναι ὑπὸ τῶν μὲν Καδμὸς
 εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐλθόντων Φοινίκων, καὶ
 Φοινίκια καλεῖσθαι.

1. Ὅτι πόλις Φοινίκης Ιόπη, κλη-
 θῆσα ἔτι καὶ τῆς Ἰῶς, ἢ ἀπὸ τῆς Ιόπης
 θυγατρὸς μὲν Αἰόλῳ, θυγατρὸς δὲ Κη-
 φείῳ, ἀφ' οὗ καὶ Κηφῆες οἱ Αἰγύπτιοι.

2. Ὅτι Γάζα μὲν Φοινίκης, νῦν δὲ
 Παλαστίνης. ἐκλήθη δὲ ποτὶ καὶ Ἀζα, ἢ
 ἀπὸ Ἀζοῦ καὶ Ἡρακλῆος, ἢ ὅτι Ζῶς,
 κτίσας αὐτὴν, κατέλιπε αὐτῇ τὴν ἰα-
 ντὴν ἄζαν καλεῖσθαι δὲ ἔτι οἱ Πέρσαι τὰ
 χρήματα.

3. Ὅτι Ελαῖς πόλις Φοινίκης ἔτι
 λέγεται, ἀπὸ τοῦ ἐλαιοφόρου εἶναι.

4. Ὅτι νῆσός ποτε ἦν ἡ Τύρος, ἢ τότε
 ἐπὶ χερσονήσος. ἀνόμεσται δὲ ἀπὸ Τύρου
 τῆς Φοινίκης, ἢ ἀπὸ θυγατρὸς Τυρῆος, καὶ
 Ἀγχιόρου ἢ Εὐράπης, καὶ ἡ χώρα ἐπώνυ-
 μος. συνῆπται δὲ ἡ Τύρος χώματι
 ὥστε τὴν ἡπειρόν, ὃ κατασκεύασε πολιορ-
 κῶν Ἀλέξανδρος, ὅτι καὶ ἐνύπτιον Σάτυ-
 ρος ὁραθεὶς ἐχρησίασε τῷ βασιλεῖ κατ'
 οὐκ εἰς λοξότητι ὅτι οὐ Τύρος, τετίσι
 σὴ Δωρεκῶς, καὶ ὑπὲρ τὴν σὴν ἐξουσίαν
 ἔσται ἡ Τύρος. τιμῶσι δὲ τὸν Ἡρακλῆα
 ὑπερβαλλόντως οἱ Τύριοι, καὶ εἰσι πολύ-
 τιχοι. ἔτι δὲ, φασί, καὶ πορφύρα καλ-
 λίστη ἡ Τυρία. ὁ δὲ Γεωργάφους φησὶ καὶ
 ὅτι μετρίη ἐστὶ μετὰ Σιδῶνα ἡ Τύρος, καὶ
 ὅτι ἀρχαιοτάτη, καὶ δύο λιμνὰς ἔχει,
 καὶ ὅτι σφοδρῶς ποτὶ γαιόμενοι μικροὶ ἀ-
 πείλονται τῇ ἀρδῇ αὐτὴν ἀφανίσαι. καὶ
 ὅτι ἀτυχήσονται ὑπὸ τῇ τῆς Ἀλεξάνδρου
 πολιορκίας, ὅμως ὕστερον καὶ αὐτὴν ἀνέλα-

βε διὰ τὴν ναυτιλίαν, καθ' ἣν ὑπερτεροῦ-
 πάντων οἱ Φοινίκες. ἐπὶ δὲ καὶ τῇ Πε-
 σίῳ (ἐγὼ λῆπον) νῆσος Τύρος ὡς περὶ ἑ-
 ραδος. Λέγεται δὲ ὅτι ἐπὶ τὸν Ἡρακλῆα
 ἐν Τύρῳ ἦν πλεονέως κατασκευασμένη
 καὶ ἔσται δύο καὶ τῇ Ἡρόδοτον, ἢ μὴ χρὴ
 ἀπίσταν, ἢ δὲ σμαρὰν δὲ λίαν λαμ-
 ποντος τοῖς νύκτας.

5. Ὅτι καὶ Φοινίκη πόλις με-
 τὰ τὴν ἐπὶ τῇ ἐκφράσει οἷον ἐνύπτιον ἔχει
 ὀνομαζέσθαι. λέγει γὰρ Τύρος ὠγυλίῳ, Βε-
 ρυτὴν ἐρατην, Βύβλον ἀγχίαλον, Σι-
 δῶνα ἀνθεμόεσαν, Τρίπολιν λιπαρὰν
 περὶ μὲν καὶ τὴν Τύρον εἰρηται τὴν ἀρετὴν.

15 ἢ Σιδῶν, καὶ ἡν χαρίεντα λέγει πο-
 μὸν εἶεν τὴν Βοσφύν, πολυτίχως καὶ
 πολίτας καὶ καλοτίχως. ὅτι δὲ τὰς
 εἰσι οἱ Σιδῶνιοι, δηλοῦσι καὶ οἱ παρὰ τὴν
 Παιτή παμποικίλοι πίπτοι Σιδῶνιοι
 ἔργα θυγατρὸς, καὶ ὁ δὲ Εὐρύκῃ γυνεὶ κρατὶ
 ὅς καὶ οὐκ αἰσάντων ἐπ' αἰσάντων. τὰ
 τὰς δὲ Σιδῶνιες ἀπὸ τῆς ἐνναίης Φο-
 Σιδῶνιαι καὶ ἐν Περτικῷ ἐγὼ λῆπον. οἱ
 παλαιοὶ ἐναντιολογίας ἰσχυρῶν αὐτῶν
 ταῦτα ἐνταῦθα. οἱ μὲν γὰρ τὰς καὶ ἡμῶν
 Φοινίκης τε καὶ Σιδῶνιες ἀπὸ τῆς Φο-
 τῆς καὶ τῆς ὠκεανῷ Σιδῶνιαι τε καὶ Φο-
 νίκων, ἀποστρέφονται καὶ ἀπὸ τῆς Φοινί-
 λέγονται. διότι, φασί, καὶ ἡ γὰρ ἡλικία
 Εὐρυπρία, ὡς ταυτὸ ὅτι Φοινίκη τε εἰπέ-
 Εὐρυπρία. οἱ δὲ ἀνάπαλιν ἀπὸ τῆς ἐκ-
 νης τέττων καὶ ἡμῶν ἰσχυροί. πρὸς
 δὲ τὴν Σιδῶν καὶ ταύτης, τὴν καὶ τὴν Σι-
 ρακίῳ Φοινίκῳ, φέρεται ἰσχυρία.
 35 θυγατὴρ Ἰῶς ἢ Λιούη, ταύτης δὲ καὶ

910

Σ

30

X

Appi-

915 Laodiceum, quae sita est ad littora maris,
Et Neptunia opera, & sacra tempe Daphnes,
Ubi quidem Antiochi de nomine dicta Antiochia. [dum.
Ceterum in mediis [mediterraneis urbibus] Apameae oppi-
Hujus autem ad ortum delabitur liquidus Orontes,

“ὁ ποταμὸς ἐκείκωσιν ἐπὶ τριάντης, ὥστε τὰς
“Αντιόχους ἐγγράψαι. Οἱ ζήσαντες ἀ-
“νίστηται ἐν Θιᾷ σωτήρι”. Σημειώσεται
δὲ ὅτι αὕτη μὲν ἡ Δάφνη ἐνικῶς λέγε-
ται. πρὸς τὰ Πηλεσιακὰ τῆς Νείας
5 ἔστι χωρίον π πληθυντικῶς Δάφναι
λέγεται παρὰ τὸν Ἡρόδοτον. ὁ δὲ ἐν ἱε-
ρῇ γράφει, πρὸς αἰσίων ἐπιστημώτατον τὸ
ἰσὺς Αντιοχείας τὴν Δάφνην ταύτην
ἐκὼν, λέγει καὶ “ἀλλο εἶναι Δάφνην,
“χωρίον Λυκίας, καὶ λιμένα Δάφνην ἐν
“τῷ σίματι τῆς Ποίτης, ἐν δεξιᾷ ἀνα-
“πλέοντι καὶ πρὸς αἰσίων ὅ αὐτὸς περὶ
“ἁριστερὰ ἐπὶ τὸ ἀναπλεῖν αἰετοῖν.

4. Ὅτι ἐν μέσῃσι ταῖς περὶ Φοινίκην.
πόλεις ἐστὶ καὶ ἡ Απαμεία, ποτὶ μὲν κά-
μη ὄρεα, καὶ Φαριάσκην καλεσμένη, πόλις
ἵστερον γενομένη, ἐν μεσογαίᾳ καμένη,
πρὸς νότον Αντιοχείας· ἥτις καὶ Χερρόν-
ητος· ποτὶ δὲ τὸ περὶ ὁρῶν τὸ ἐκείνῃ ὕδα-
20 τινι ἐκλήθη. καὶ Πίδα δὲ ἀνωμύθη
παρὰ τὸ αὐτὸ Μακεδόνων, ἀπὸ τὴν
ἐν Μακεδονίᾳ Πίδα, τὴν δὲ Φιλίππου
πατρίδα. ἐν ταύτῃ δὲ ἐλέφαντας πύ-
λας οὐκ ἐστὶν Σείλδου ἐστὶν, καὶ τὸ πλέον
25 τὸ φρατῆς. φασὶ δὲ καὶ ἐν Μήδοις Λαοδί-
κειαν εἶναι, καὶ Απαμείαν, καὶ ἄλλας Μα-
κεδονικὰς πόλεις. ὡς περὶ δὲ ἡ Απαμεία,
ἥ ἐν ἐπιφανὲς Νικημένης ἐκτίσθη, ἀνο-
μύθη δὲ τὸ ἵος γυναικὸς Απαμείας,
30 ὅτι ἐν περὶ τῶν Διονυσίων αὕτη Απα-
μεία. ἱστοροῖσι γὰρ ταῦτα οἱ παλαιοί.
Αντιόχεια ἡ ἐπὶ Δάφνῃ, καὶ Απαμεία ἡ
ἐν Συρίᾳ πρὸς νότον Αντιοχείας ἐν με-
σογαίᾳ καμένη, ἐστὶ δὲ Λαοδίκεια καὶ
35 Σείλδου κτισμὰ Σείλδου εἰς τὴν
Νικημένης αὐτῆς καὶ ἀδελφῶν διὰ τὴν
πρὸς ἀλλήλους ὁμόνοιαν ἐκάλουντο. καὶ

μὲν μερίτη, φασὶ, τὴν τῆς Σείλδου πα-
τρὶ τῶν Αντιόχων ἐπανομοῦντο ἡ δὲ
ἐρμηνεύεται, αὐτῶν ἐπὶ πᾶσι. Απα-
μεία δὲ τὸ τὸ γυναικὸς ἐφῆρκεν ὄνομα.
5 Λαοδίκεια δὲ το τὸ μητρός. περὶ δὲ Αν-
τιοχείας ἄλλοι ἐστὼ φασὶν, “Αντιόχων
“τῶ Σείλδου τρεῖς ἐπιφανήσαντες κατ’
“ὄνομα γυναικας, κτίσται πόλιν ἐκείνην ἡ-
“εἰς. ὁ δὲ, ὑπολαβὼν αὐταῖς εἶναι τὴν
10 “γυναικᾶ, τὴν μητέρα, καὶ τὴν ἀδελφὴν,
“κτίσει δὲ μὲν τὴν ἀδελφὴν Λαοδίκην,
“Λαοδίκειαν δὲ τὴν γυναικᾶ Νύσ-
“σης, Νύσαν δὲ τὴν μητρός Αντιο-
“χείας, Αντιόχειαν”. ἐστὶ δὲ περὶ Αν-
τιοχείας καὶ ταῦτα λέγεται, ὅτι “καὶ
“Θιᾷ πόλις ἤρξατο καλεῖσθαι ἀπὸ ἱε-
“ρῆς, ἀπὸ τῆς ἱεστίνης τῆς Θρακίας· καὶ
“ὅτι περὶ τὸ Σίλπιον ὄρεος κείται, ὅπερ
“καὶ τὸπος ἐστὶν ἡ ἱεστίνης, ἀπὸ τῆς ἱε-
20 “στυλίου καὶ ὅτι ὁ υἱὸς αὐτῆς Εὐφροῦς, Α-
“πίας. καὶ ὅτι περὶ πόλιν αὐτῆς ὄρεος,
“καὶ περὶ χρισμῆς τείχεα κτισθῆναι καὶ
“ἰδὼν καὶ ἐκτίσται πόλιν, τὸ μὲν πρῶ-
25 “τον Σείλδου ὁ ἐπὶ καλεσμένη Νι-
“κήτωρ σιωπᾷσιν, εἰς οἱ τότε τὸ τὸ Α-
“σίας περὶ ἐκτίσται καὶ τὸ δὲ τρίτον,
“δὲ οἱ οἰκῆτορες ἐκτίσται τὸ δὲ τρίτον,
“Σείλδου ὁ Καλλίνικος· καὶ τὸ τρίτον
30 “τον, ὁ ἐπὶ φανὲς Αντιόχος”. εἰς δὲ Αν-
τιόχειαν περὶ πᾶσι ταῖς ἰσθμῶν. ὡς οἱ ἱστο-
ροῖντες ἐκτίσται ἐξ αὐτῆς ἡ τὸ καί-
νης Συρίας πρὸς ἀνατολὴν, καὶ πολὺ, καὶ
τὴν Γεωγραφίαν, ἐκτίσται διώκει καὶ
35 καὶ Σείλδου καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Τίγρει,
καὶ Ἀλεξανδρείας τὸ πρὸς Αἰγύπτῳ.

5. Ὅτι πρὸς ἀνατολὰς τὴν Απαμείαν
κατασύρεται ὁ ποταμὸς Ὀρόντης, ἀπὸ τῆς

- 920 Λαυρετός, Αντιόχοιο μέσση Δία γαῖαν ὀρέζων.
 Πᾶσι¹ δέ τοι λιπαρή τε καὶ εὖβοτος ἔπλετο χώρα,
 Μῆλ' ἀ τε Φερβέμεναι, καὶ δένδρεσι καρπὸν ἀέζεν.
 Τῆς δ' ἂν ἰδοῖς περτέρω, νοτιώτερον οἶμόν ὀδεύων,
 Ἀρράβικῃ² κόλπῃ μύχατον πόρον, ὅς τε μεσηγυῖ
 925 Εἰλείπῃ Συρίας τε καὶ Ἀρράβίης ἐρατεινῆς,
 Τυτθὸν ἐπ' ἀντολίῳ τετραμμένος, ἄχρι Σελαυνῶν.
 Κεῖθεν δ' ὀλβίῳν Ἀράβων παρακέκλιται αἶα,
 Πολλὸν ἀνερχομένη, διαστῆ ζωοθεῖσι θαλάσῃ,
 Περσίδι τ', Ἀρράβι τ'. ἄνεμον δέ τοι ἔλλαχ' ἑκάστῃ
 930 Ἀρράβι, ζέφυρον Περσὶς δ', εὐροιο κελεύθῃς.
 Πέζα δέ οἱ νοτῆ, τετραμμένη ἀντολίηνδε,
 Κλύζειτ' ἐρυθραίοις ὑπὸ κύμασιν ὠκεανοῖο.

ὅς ἐκ Κοίλης Συρίας ἔχει τὰς ἀρκάς,
 καὶ ὡς γῆν οὐκ εἶς, εἶτα τὸ ρεύμα ἀνα-
 δέσσει, καὶ Δία τῆς Απαιμείων γῆς περὶ-
 θῶν εἰς Ἀντιόχην, καὶ πλησιάσας τῇ πό-
 λει, μέσση ὀρέζει τὴν Ἀντιόχην γῆν. ἔχ.
 ὅτι μέσση τέμνῃ τὴν πόλιν, ὡς τὴν Ταρσὸν
 ὁ Κύνθῳ, ἀλλ' ὅτι τὰ ἐκεῖ παραρρεῖ.
 ὁ δὲ Γεωγράφῳ φησὶν ὅτι Οροῦτης ἐν
 Συρίᾳ καταδύς εἰς τὸ μεταξὺ Απαι-
 μείας καὶ Ἀντιόχειας χάσμα, ὃ καλεῖται
 Χαρυόδι, ἀνατίθειται πάλιν ἐπὶ ποτα-
 μῷ καλεῖται γαλίοις, καὶ καταφύεται πρὸς
 θαλάσσαν τὴν κατὰ Σελεύκειαν, Τυφὸν
 μὲν καλεῖται περτέρω, Δία τὸν ἐπὶ
 τῷ Τυφῶνι μῦθον, ὅς ἐν Ἰλιάδι γέγραπ-
 ται μεταξὺ αὐτῶν δέ, καὶ τὸ ἔμφυτον
 αὐτῶν μεταξὺ αὐτῶν ὄνομα, ὅς Οροῦ-
 τῆς ἐκαλεῖτο ἔτι καὶ πρὸς ἀντιόχην,
 ὕψος Οροῦτῶν ὁ Διονύσιος τὸν ποταμὸν
 ἐπαινοῦσιν. ἢ ἔτι καὶ ἀπ' ἄλλων, ὡς
 ἔστι ἐν Πελοποννήσῳ ποταμὸς Ἰάονα,
 ὕψος εἶπεν. ἄλλοι δὲ φασὶν ὅτι Καῖσαρ
 Τίτος ἐκ δρεφίχου αὐτὸν Οροῦτῶν
 μετανοήσας, ὃ σημαίνει Ρωμαῖσι τὸ ἀ-
 νταλίκον.

I. Οπὶ πᾶσι ἢ περὶ Ἀντιόχην χά-

ρα λιπαρὰ τε καὶ εὖβοτος, καὶ ἀγαθὴ μῆλα
 τρέφει, ἔτι δένδρεσι καρπὸν αὐξάνει. μητι-
 πόλις ἢ ἡ αὐτὴ Συρία, καὶ ἐν αὐτῇ τὸ
 βασιλεῖον ἢ τοῖς ἀρχαῖοις. ἢ ἢ αὐτὴ τὴν
 Σελεύκειδ' ὁρίζεται. Ἰστέον δὲ ὅτι με-
 εἰς ἐπὶ Συρίας ἀρρεῖται, ἢ λεγόμενῃ Σελευ-
 κίᾳ, καὶ καλεῖται Τετραπόλις, Δία τῆς
 ἐν αὐτῇ ἐξουσίας τίς αὐτῆς πόλις, ἢ
 ἡσται Απαιμεία καὶ Λαοδίκεια. περὶ ὅτι
 ἀντιόχῃ ἐν ἑνὶ καὶ Ἀντιόχῃ αὐτῇ, καὶ
 Σελεύκειᾳ, ἢ ἐν Περσίᾳ ὅρει, ὃ περὶ
 τῆς Ἀμενῆ ἐστίν. ἢ Σελεύκειαν ἢ ἰσ-
 ρία ἐρυμὰ φησὶν εἶναι ἀξιολογεῖν, καὶ βίαις
 κρεῖττον. ὅτι δὲ ποταμὸς Ἀντιόχῃ, ἢ
 π' ἄλλο ἔδει ῥηθῆναι, ὡς ἐν συνόψει
 περὶ γέγραπται.

2. Οπὶ πασι τὴν Συρίαν καὶ Ἀραβίαν
 εἰλήπῃ Συρίας καὶ Ἀραβίας, τὴν δὲ
 ἐπὶ τῷ ἀνατολίῳ τετραμμένην, ἢ
 περιεκλείουσι καὶ περιεκλείουσι ἄχρι Σε-
 λαυνῶν ὡς ἴσως ὁρίζονται οἱ μὲν τῶν Ἀλα-
 νοῖ, Γερμανοῖ, καὶ τοῖς Ἰωνταῖς ἰσχυροῖς.
 ἔστιν καὶ οἱ Σελανοὶ Ἀρράβιοι. καὶ
 ὅρα ἕως πᾶσι παρατείνεται βίαις τὴν Συ-
 ρίαν, ἢ ἔτι φησὶν ἔτι ἐς τοὺς ἰσχυροὺς.

- 920 Immensus, Antiochi mediam regionem dirimens.
 Porro tota pinguisque & pascua est regio,
 Oves ad pascendas, & ad augendum arboribus fructum.
 Hanc autem videbis ultra, magis australem viam pergens,
 Arabici sinus intimum meatum [*cursum*], qui inter
 925 Volvitur Syriamque & Arabiam amoenam,
 Paulum ad orientem conversus, usque ad Selanos.
 Inde vero ditissimorum Arabum adjacet terra,
 Multum ascendens, duplici circumdata mari,
 Perficoq; Arabicoque. ventum autem sortitum est utrumque :
 930 Arabicum, zephyrum ; Perficum vero, euri vias.
 Limes autem illi australis, conversus ad orientem,
 Alluitur rubris fluctibus oceani.

διὸ καὶ τὰς Ἀραβίας, Σύρας ἐκαίαν Ἰνέας,
 2/3 τὴν ἐκ τῶ ὁμορεῖν ἐπιμειξίαν αὐτῶν.
 συναφῆς γὰρ τῇ Ἀραβίᾳ τὸ νότιον πέρας
 τῆ Συρίας ἐστίν.

3. Οτι περὶ Ἀραβίαν, ἣν ἔῖραται
 καλεῖ, οἱ ὀλοῖσιν Ἀραβίαι, τετάρτη οἱ
 Ἰουδαίονες ὄλθος γὰρ ἡ Ἰουδαίονα. ἡ
 Ἰουδαία δὲ χώρα ἔῖραται Ἀραβία
 ἰσχυρῶς. τετάρτη δὲ ἡ γῆ διὰ τῆς, Φησί,
 Ἰουδαίας ἐξῆς, Περίδου τε, Ἀραβίᾳ τε,
 οἱ μίση καίται ἡ τῶν Ἀραβίων γῆ. Ση-
 μαιώσα δὲ ὅτι τὸ ἐξῆς καὶ ἐν ἄλλοις
 ὁμοῖαι εἶπεν ἐπὶ ὁμοῖαι σημασίας· καὶ
 οἱ ἐν τῇ, ὀλοῖσιν Ἀραβίαν, φανερῶς δι-
 ὅτις ἡ τῇ Ἀραβίᾳ ἐστὶ γραφή, ὡς ἔῖρα
 τῇ, Ἀραβίαν Ἀραβίαν· εἰ καὶ ἐν ἄλλοις
 ἰσχυρῶς πολλὰ τῶν ἀντιγράφων πολλῶν τ-
 ῖσιον ἐκ τῆς Ἀραβίας ἐξῆς δι-
 πλώσις. εἰποι δὲ αἱ ἱς πύχα, 2/3 τὸ
 μέτρον ἐκπίσιν ἀρετὴ τὸ ἐν ἀμετασώλῳ,
 20 ἣν καὶ συσπληνῆται τὴν ἀρχαίαν. βέλο-
 νται γὰρ πολλοὶ ἀναδιπλῶν τὸ ρ, ὡς δὲ τὸ
 ἀρετήσις, καὶ τῇ ῥάπται ῥάψω· καὶ
 πύχην τὴν τῶν Ἀραβίων κλήσιν οἶον συρ-
 ῖπτυσιν, ὡς μὴ ῥάπτωδων ἰσχυρῶς, 25
 ἀρετῶν ἀρετῶν δὲ ὑφάσματι· καὶ διὰ

τῆτο καὶ ἀνάγκη φαίνει ἐν τῇ Ἀραβίᾳ
 κείσθαι τὸν ρ ἀναδιπλασιασμένον, ὡς
 ἔῖρα τῇ ἀρετῇ, καὶ ἀρετῇ, καὶ ἀρετῇ-
 γῆς, καὶ ἐν τῇ ὁμοῖαι. Ησίοδ' ἔῖρα
 ἐν τῇ, κῆλυ Ἀραβίᾳ (ἐξ ἔῖρα ἡ Ἀραβία
 κελῆσθαι δοκεῖ) δι' ἵδης ἀμετασώλῳ,
 καὶ συσπληνῆς τῆς ἀρχαίας, καὶ αὐτὸς ἰσχυ-
 φαίνει δι' ἵδης γράφει τὰς Ἀραβίας. καὶ ὁ
 τῇ ἵδης δὲ γράφας, ἐν ἵδης ἀμετασώ-
 10 λῳ γράφει αὐτῆς. τυχὸν δὲ ἀντιγρά-
 φων αὐτῶν τὴν τῇ ρ διπλῶν ἐξ ἀν-
 τνομίας παρεσπληνῆται, ὅτι καὶ τὴν ἀρ-
 χαίαν τὴν παρὰ ἀρετῆσις παρὰ τῆτο
 τῇ ποιητῇ πολλὰ τῇ παλαιῶν ἀντιγρά-
 15 φων 2/3 δύο ἀμετασώλῳ ἀρετῆσις,
 ὡς καὶ ἐν τῇ, παρὰ τῇ Ἰουδαίᾳ ἔῖρα
 εἶπερ μὴ εἶχε καὶ χωρὶς τῆς τῇ ἀμε-
 ταςώλῳ διπλῶς ἐκτείνεσθαι ἡ τὴν πα-
 20 ρὰ ἀρετῆσις παρὰ τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ παρ-
 καὶ παρ' Ομήρῳ ἐν τῇ, Αἴσιμα πα-
 ρεπῶν.

4. Οτι καὶ ἐνταῦθα τὸ ἐξῆς ἀν-
 τὶ τοῦ ἑκατέρω τέθεικεν, εἰπὼν περὶ
 τῆς Περίδου καὶ Ἀραβίας Ἰουδαί-
 25 σης, ἀρετῶν δὲ ἑλῆσιν ἐξῆς, Ἀρα-
 βία ζήφυρον, Περίδου εὐρον. τὸ δὲ ὁρ-
 30

Etiam hujus tibi situs eloquar. eximie enim ipsum

Inter omnes valde opulenti & insignes populi colunt.

935 Aliud quinetiam mirandum valde magnum obtigit illi:

Semper fragrans aromatis suaviter subolet

Vel thus, vel myrrham, vel bene odoratum calamum,

Aut etiam divinum maturescens thus,

Vel casiam. revera enim in terra solvit illa

ἐν κλαδὺς ἑνῆς, οἱ καὶ αὐτοὶ Διόνυσος
φύσημα ἦσαν. Σημειώσω δὲ ὅτι εἰπὼν
ἡ περιηγητὴς δὴ ἀνοικῆται νῆσαν ἀγα-
θαὶ ὑπὸ ὀρνίθων τὸ κινάμωμον, ἐμ-
φανεῖ ἑ αὐτὸς μὴ γινώσκοντι τὴν γῆν
πρὸς φέρουσι τὸ κινάμωμον, ὡς φησὶ ἑ
Ἡρόδοτος. ἐκεῖν δὲ ἀφηγεῖται καὶ ὁ
πρὸς οἱ μὲν ὀρνίθες τὴν κέρφη τῷ κινά-
μωμον φέρουσιν εἰς τὰς οἰκίας νοστίας,
καὶ πολλοὶ ἀσπαστάτες ἐν αὐταῖς
αἰκμηῖς. οἱ δὲ Ἀρσάδες κρέα μετὰ λα-
βοῖσιν, καὶ οἱ ὀρεῖς ἀνάγκη αὐ-
τοῖς, καὶ αἱ νοστίαι βαρύνονται, καὶ κέρτω
φύονται, καὶ τὸ κινάμωμον συλλέγεται.
παρὰ δὲ Ἀριστοτέλει φησὶν αὐτὸν ὁμοῦ
καὶ οἱ φερομένοι κέρφῃσι λέγεσθαι
κινάμωμον καὶ τὴν ὄρνιθιν τὴν φέρουσι τὴν
κέρφη, ἐξ ἧν καὶ τὰς νοστίαις
αὐτὴ ποιεῖται ἐν τοῖς ἀσπαστάτοις, ὡς
ἡ γὰρ οἱ κινάμωμον, μέγαν δὲ
οἱ τοῖς ἀσπαστάτοις, ἑ ἑξέχοντες καὶ
ἐν σιναύχῃ ἐκ τῶν φέρων, φησὶ, ἑ
κινάμωμον. τὸ δὲ, ἐπὶ νύσῃ νοστίαις, ὡς
ἐν τῷ ἐνδύσῃ νοστίαις, ἀλλ' ἀντὶ τῶν
φέρων, ἐξερρέμεσθαι, ἡτοι ἐν ψατο-
καταπιδαι δὲ καὶ κατὰ πτωδαι λέγεται
καὶ μὴ ζῶντι ἀφελαισιν ὁμοῦ, μετὰ τὸ
τῷμα ὅλον ἐνδύσῃ, ἀλλὰ μέρος πικ-
νῆτι, καὶ ἄφῃτα ἐξαρτῶμεν, οἷον πῆ-
ται, λεοντῇ, ἡ περὶ δαλκῇ. Ἀριστοτέλης δὲ
αὐτὸς φησὶ καὶ κατὰ πτωδαι λέγει. ἔτω
ἐν καὶ νοστίαις, ὅτι ἐν δερματι νοστίαις, ἡτοι
νοστίαις ἐλάφῃ, πολὺ πτωδαι, ὁ Διόνυσος
καταπιδαι ἑξ ὧν αἱ ποιεῖται τὸ τῷμα, ἡ
ἀλλ' τὸ τῷμα μὴ νύσῃ πολὺ πτωδαι (ὡς

φύσονται εἰπομένη) ἑ σύμβολον τὸ πο-
λύπικτον ἡ ἀλλ' τὸ τῷμα σφύλων πολ-
χροον ἡ καὶ ἀλλ' τῷμα ἐκ τῶν μετὰς ἀσπ-
νῆται. καὶ γὰρ καὶ ὁ νοστίαις ἀσπ-
φύγην εἰπομένηται, τὸ δὲ ἀσπ-
φάτωμα τὸ τῷμα οἷον σύμβολικῶς κιν-
τῶν, ἡτοι ἐπιδυμῆτον, ἀφῃτῆται. εἰ γὰρ
τὸ κινάμωμον ἐπὶ τῷ ἐπιδυμῆται πῆται. οἱ
δὲ δύσῃ τὸ τῷμα μὴ νύσῃ εἰπομένηται εἰς
10 πληγαῖς ὑπὸ φέρωνται, πλεῖστοι λεγ-
μενοι παρὰ νύσῃ τῷ τῷμα ἀφῃτῆται
συμπλοκῇ. ἀφῃτῆται δὲ οἷον, ὁ ἀφῃτῆται
κεχαλασμένῃ. ἡ ὁ τῷμα ἀφῃτῆται χαλα-
δεῖς ἑ φέρωνται, ὅποῖον ἡ ἑ ἑ χαλῃ φρα-
παρὰ τῷ Παιητῇ. ἡ ὀρθῶνται μὴ ἔχων,
ἀλλὰ κέρτω χαλῃ φρα, ὅποῖοι οἱ ἐξο-
νται. τῷ δὲ κινάμωμον τῷμα βλάστη (φρύ-
ζανον δὲ, ὡς φησὶ ὁ Πορφύριος, ἐν
Ἀρσάδῃ) ὁμοῖα φησὶ εἰσὶν ἀμπελῇ,
15 ἐπὶ ὁ ὁ φρακῶντος κλαδῶνται
ὑφ' ἡδονῆς. φιλῶσι δὲ αὐτὸν αἱ κατὰ
χώρῃς αἰγῆς. διὰ καὶ ἡ παρὰ νύσῃ ἐπὶ τῶν
λίαν φιλῶσι ὡς ἡ ἀφῃτῆται, ἡ αἰγῆς
τὸ κινάμωμον. Ἰστέον δὲ ὅτι ἀπὸ τῶν
25 Ἀρσάδων ἑδῶν, μὴ πᾶν, ὡς εἰπὼν, ἐν-
δῶνται τῷμα εἰς ἀδῶν, πικρῶνται
τὸ Ἀρσάδων αὐλήτης. ὅς κατὰ τὴν πα-
ρῶνται,

Ἀρσάδων μὴ ἡδῶν, πικρῶνται δὲ ἑ
πᾶν τῷμα.

λέγεται δὲ τῷμα ἐπὶ τῶν ἀφῃτῆται
ἀφῃτῆται, ἑ ἀφῃτῆται, καὶ μὴ
λεῖς παρὰ νύσῃ τῷμα πολὺ πτωδαι. ἡ
ἐπὶ τῶν ἀφῃτῆται καὶ βαρύνονται ἐν τῷ
αὐλήτης.

- 940 Ζεὺς αὐτὸν Διόνυσον εὐρράφους παρὰ μηρῶ·
 Τῷ καὶ γειναμένῳ κηώδεα φύετο πάντα.
 Μῆλα δ' ἐκ τῆμος λαοίοις ἐδαρύνετο μαλλοῖς
 Ἐν νομῷ, αὐτομάτοις δ' ἐκατέρρεον ὕδασι λίμναι.
 Ορνίθες δ' ἐτέρωθεν ἀοικήτων λυτὸ νήτων
- 945 Ἠλθον, φύλλα φέροντες ἀκηρασίῳ κιναμώμων.
 Αὐτὰρ ὁ μὲν νεβρίδα κατωμαδίῳ ἐπένυσσε,
 Κιοσῷ δ' ἱμερόεντι καλὰς ἔσπευεν ἐφείρας,
 Ἀκροχάλιζ' δ' οἶνω πλεκτοὺς ἀνεσείσατο θυρῶας
 Μειδιόων, καὶ πολλὸν ἐπ' ἀνδράσιν ὄλβον ἔχθε.
- 950 Τᾶνεκεν εἴσπετι νῦν λιδαίνῳ χαμῶσιν ἄρχειν,
 Οἶρεα δ' ἐκ χρυσῷ, πεταμοὶ δ' ἐτέρωθεν θυλαῖς.
 Αὐτοὶ δ' ἐνναέται μάλα πίονα δήμον ἔχουσι,
 Χρυσείοις πέπλοισιν ἀγαλλόμενοι μαλαχέοι.
 Ἀλλ' ἦτοι ἢ πρῶτοι μὲν ὑπὲρ κλιτὺν Λιδαγόιο
- 955 Ἀφνειοὶ ναίουσιν ἐπωνυμίην Ναβαταῖοι.
 Ἀγχι δ' ἐκ Χαβλάσιοί τε καὶ Ἀγρέες· οἷς ἐπὶ γαῖα
 Κατραμίς ἐνναίει, κατεναντία Περίδ' αἰῆς.
 Αὐτὰρ Ερυθραῖης πλοῦρον ναίουσιν θαλάσσης
 Μινναῖοί τε, Σάβαι τε, καὶ ἀγχίγυοι Κλεταβίωοι.
- 960 Τόσσα μὲν Ἀρρεσίην περὶώσια Φύλα νέμονται.
 Ἀλλὰ δέ τοι καὶ πλείεσσ' ὤψεσθαι γάρ ἐστι μερίστη.
 Τῆς δ' ἐπεὶ ἀντιπεραίαν, ὑπαὶ ῥιπὴν ζεφύροιο,
 Λυπτρὸν ὄρεσκόων ὄρεα φαίνεται ἔδρας Ερεμῶν,

Ι. Οτι Ἀρρεσίην πρῶτοι ὑπὲρ κλιτὺν
 Λιδαίνῳ, τῷ τῷ πρὸς νότον ἢ Λιδαίνῳ,
 ἀφνειοὶ Ναβαταῖοι, λυτὸν ἢ Ναβάτα
 καλῶνται. Ναβάτης δὲ, φασὶν, Ἀρρε-
 σίης, ὁ ἐκ μοιχίας λυτὸν ἢ. μετὰ δὲ
 Ναβαταῖες, Χαβλάσιοι ἢ Ἀγρέες, ἔς
 ὃ πᾶσι θύκας γαστρίδας Ἀγρέας λίγαι,
 μετὰ ἔς ἢ Χύστρας γῆ, κατὰ ἢ ἄλλας,
 Κατραμίς, κατεναντία Περίδ' αἰῆς.
 καμνηλοπῆμοι δὲ καὶ ἔτοι, καὶ οἱ πρὸς τὸ
 πλοῦρον ἢ Ερυθρᾶς θαλάσσης κίμαιοι

Σάβαι· ὅτι ἐκ οἱ Μινναῖοι, ἔστι καὶ
 αὐτὸ παράλιον. τὸς δὲ Σάβαις, ἢ Σα-
 βάις ἄλλοι φασὶν, λίγαις ὅτι Ναβα-
 ταῖοι ἢ Σαβαῖοι τὴν εὐδαίμονα Ἀρ-
 ρεσίην νέμονται, καὶ ὅτι εὐδαίμονες
 εἰσὶν ἢ τῶν Σαβαίων γῆ ἔστις μερίστη
 παρ' οἷς ἢ σμύρνα καὶ λίβανος ἢ καὶ
 μωμον καὶ βάλοιμοι. καὶ ὅτι πρὸς τὴν
 ἔστιν μερίστη κατεκκάντων τὴν Ἀρ-
 ρεσίην, ἐν ἡμεῖς ἐπὶ καὶ τὸ ἢ Μινναῖον
 Ερυθρᾶν ἢ πόλις μερίστη, Κατρα. ἢ
 μωμον

- 940 Jupiter ipsum Dionysum [*Bacchum*] bena. futo à femore :
 Proinde nato odorata nascebantur omnia.
 Oves quinetiam tunc densis onerabantur velleribus
 In pascuis, subitis item delabebantur aquis lacus.
 Volucres insuper aliunde non habitatis ab insulis
- 945 Venerunt, folia ferentes non vitiatorum cinamomorum.
 At vero ille hinnuli pellem in humeros extendit,
 Et hedera jucunda pulchras ornavit comas,
 Ebrius autem vino implexos quassavit thyrsos
 Blande ridens, & magnas hominibus illis divitias superfudit.
- 950 Quare ad hunc usque diem thure gloriantur arva,
 Montes autem auro, flumina item alia ex parte odoramentis.
 Ipfi autem incolæ valde pinguem populum habent,
 Aureis vestibus gloriantes mollibus.
 Verum enimvero primi quidem ultra declivitatem Libani
- 955 Divites habitant cognomento Nabatæi.
 Prope autem Chablasique & Agrei : quos juxta tellus
 Chatramitica incolitur, è regione Perficæ terræ.
 Ceterum rubri latus habitant maris
 Minnæique, Sabæque, & vicini Cletabeni.
- 960 Tot quidem Arabiam ingentes gentes tenent. [ma.
 Aliæ vero insuper & plurimæ : circumquaque enim est maxi-
 Hujus autem ad ulteriorem regionem, sub flatu zephyri,
 Sterile monticularum apparet solum Eremborum,

ῥοι δὲ Σαβαῖοι. ἡ δὲ Ναβαταία χώρα
 πολὺ ἀνδρῶν, φασι, καὶ εὐροῦ. μητρό-
 πολις δὲ Ναβαταίων ἡ Πίτσα. λέγου-
 νται δὲ ὡς φρονεῖς οἱ Ναβαταῖοι, ὥς κτη-
 νικά. ὥς δὲ μὴ τὴν ἐσῖαν μειῶσαι, δη-
 λῶς οἱ ἀντιπαρακείμεροι ἀροῖοι Αρα-
 βῆς ζῶσιν, ἀλλὰ τὸ βίον ὑπὸ πίτσης κα-
 τὰ εὐχέσι (μᾶλλον δὲ κατὰ ῥωγέσι) πί-
 νδοντα, γυμνοὶ ὡς κτεάτων ἐπιθεῖς, καὶ
 αὐαλοὶ τὸν χροῖτα, ἀλλὰ τὸ καύματι
 ἡλίου, οἷα θῆρες ἀλώμενοι, ἀλγέα
 ἔχουσι. καὶ ἐπὶ γὰρ γυναικῶν, οὐ γὰρ ἐν
 τῷ ὄρει ἐστὶν ἐκλήθη, ὅ ἐστιν ἀρσενική.

2. Οτι ἀντιπέραν τὴν εὐδαίμονα Α-
 ραβίας πρὸς ζέφυρον, λυπηρῶν ἔδας Ε-
 ρεμῶν, ἥτοι τῶν ἐν δρχῇ τῆς βιβλίας
 ρηθέντων Τρωγλοδυτῶν οἱ (φασὶν) ἔχ-
 ῶς οἱ ἀντιπαρακείμεροι ἀροῖοι Αρα-
 βῆς ζῶσιν, ἀλλὰ τὸ βίον ὑπὸ πίτσης κα-
 τὰ εὐχέσι (μᾶλλον δὲ κατὰ ῥωγέσι) πί-
 νδοντα, γυμνοὶ ὡς κτεάτων ἐπιθεῖς, καὶ
 αὐαλοὶ τὸν χροῖτα, ἀλλὰ τὸ καύματι
 ἡλίου, οἷα θῆρες ἀλώμενοι, ἀλγέα
 ἔχουσι. καὶ ἐπὶ γὰρ γυναικῶν, οὐ γὰρ ἐν
 τῷ ὄρει ἐστὶν ἐκλήθη, ὅ ἐστιν ἀρσενική.

- Οἱ βίον ἐν πέτρῃσι καταρυχέουσιν ἔθεντο,
 965 Γυμνοὶ, καὶ κτεάνων ὀπποδύεες. ἀμφὶ δ' ἄρα σφὶν
 Ἰδεῖ θαλπομύχουσι μελαίνεταυ αὐαλέος χρώς·
 Αὐτως δ' οἳά τε θῆρες ἀλώμενοι, ἀλγὲ ἔχουσιν.
 Οὐχ ὡς ἀδροβίων Ἀράδων γένος· ἐ γὰρ ἐν ὄλβῳ
 Ἰσὴν μοῖραν ἀπασιν ἐπ' ἀνδράσι θῆκατο δαίμων.
 970 Αὐτὰρ ὕπερ Λιδάνοιο, πρὸς αὐγὰς ἡλίοιο,
 Τῆς ἐτέρης Συρίας δολιχὴν μηχανύεται αἶα,
 Ελκεμὴν καὶ μέχρις ἀλικλύσειο Σινώπης.
 Τῆς δ' ἦτοι μέσης μὲν ἐπ' ἠπείροιο βαθείης
 Καππαδόκαι ναίουσιν, δαήμονες ἵπποτυνάνων·
 975 Ἀσσύριοι δ' αἰλὸς ἄγχι, πρὸς σῆμα Θερμῶδοντος.
 Τῆς δ' ἔτι πρὸς ἀντολίην, ὁρέων δ' ἀπὸ παμπαιλόντων

ὄλβῳ Ἰσὴν μοῖραν ἐν ἀνδράσι θῆκατο
 θεός. ὁμοῦ ὁμοῦ ἐν τῇ, Οὐ πᾶσι πάν-
 τα δίδωκε θεός.

Ι. Ο. π. πρὸς αὐγὰς ἡλίου, ὡς πρὸς
 Μισσοποταμίαν, ἢ ἐτέρῃ Συρίᾳ μηχανύ-
 νται, ἢ γὰρ περὶ τὴν Κοίλιν Συρίαν
 ἐλκεμὴν καὶ μέχρι Σινώπης· ἢ ἀλικλύ-
 σεν λέγει, ἀλγὲ τὸ χεῖρον ἔχειν εἶναι. ἐφ'
 ἧς ἐτέρης ταύτης Συρίας οἱ Καππα-
 δόκαι μισσηπείροι, (ὡς πρὸς παροξυνόους
 Καππαδόκας ὁ Γεωγράφος λέγει, ὡς
 δὲ εὐθείας τ', ὁ Καππαδόξ) οἱ, ὡς
 πρὸς ἰστανταί, καὶ Λαυγύριοι λέγονται
 πρὸς ἀντολίας τῶν ἐτέρων μελαγ-
 χρώων Σύρων. ὁ δὲ Διονύσιος τὰς Καπ-
 παδόκας καὶ ἐπισήμονας ἵπποσύνης φη-
 σὶν ὅς καὶ τὰς αἰλὸς ἄγχι τῆς τοῦ
 Εὐξείνου, πρὸς τὸ Θερμῶδοντος, καὶ Σύρου,
 ἀλλὰ Ἀσσυρίους φησὶν, ὡς καὶ ἐν τοῖς
 πρὸς Σινώπης πρὸς γράφεται. Καὶ ὅρα
 ὅτι ἐν ταύτῃ σαφές ἐστι ὅτι Διονύσιος ἐφά-
 νη δὲ αὐτῶν δύο Συρίας· ὡς τὴν ἐπε-
 ράντιον ἔχει τὴν Ἀσσυρίαν, ἢν, ὡς ἐκ
 τοῦ πρὸς λαόντων ἰδηλῶς, καὶ ὡς ἐκ τοῦ
 ἄρτι λεχθέντων φαίνεται, μετὰ τὰς
 Χάλυδας εἶναι ἰστανταί, καὶ ἐμπεριγράφει

αὐτὴν πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ Εὐξείνῃ
 πάντα, πρὸς τὸ σῆμα καὶ Θερμῶδοντος.
 ὡς εἶναι κατ' αὐτὸν μίαν καὶ Συρίαν τὴν
 Κοίλιν, ὑπερικρίπτουσαν πρὸς νότον, καὶ
 ἕως Ἀραβίας, ὡς καὶ αὐτὸς ἰσχυροῦται (ὡς
 μέντοι καὶ ἡ παραλία Φοινίκης, κατὰ τὸν
 αὐτὸν Διονύσιον, εἰπόντα ὅτι τὴν Σύρον οἱ
 μὲν ἐν ἠπείρῳ, οἱ δ' αἰλὸς ἐγγὺς, ἐπὶ τὴν
 μίαν Φοινίκης) ἐτέρῃ δὲ, δ' Ἀσίαν Συ-
 ρίαν, τὴν ὑπὲρ Λιδάνοιο ἕως Σινώπης,
 πρὸς ἣν μίσην καὶ Καππαδοκίαν. τρίτος
 δ' ἐκείνη πρὸς τὴν καὶ Εὐξείνῃ θάλασ-
 σαν καὶ ὅς τὰς Ἀσσυρίους. φησὶ γὰρ, Ἀσ-
 σύριοι αἰλὸς ἄγχι πρὸς σῆμα Θερμῶ-
 δοντος. εἰ μὴ ἄρα τις καὶ τὰς Σύρους
 βύλεται λέγειν, ἀδιαφοροῦς ἡ γὰρ ἡμεῖς
 τὴν Ἀσσυρίαν καὶ Σύρον ὀνομα, κατὰ ἡ-
 ναι. ὅτι δὲ πρὸς Ἀσσυρίαν ἀλλὰ καὶ ἄλλα
 ἰσχυροῦται, ἰκανῶς ἀπαρτὶς πρὸς ἰστανταί. καὶ
 ὅτι δὲ κατὰ ἡναι εἰς πλείους μοῖρας ἢ
 Συρία διήρετο, πρὸς γράφει καὶ αὐτὸ ἐν
 τοῖς πρὸς τὴν Κομμαγενῆς χώρας. ἀλλὰ
 δὲ εἰς τρία διήρεν αὐτὴν, Κοιλοσύνης,
 καὶ Σύρου, καὶ Φοινίκης. καὶ ἰσχυροῦται μὲν καὶ
 ταῦτα. ἐν δὲ Καππαδοκίᾳ ἰσχυροῦται
 μάγας εἶναι, οἱ Πύραγοι ἀνομύζοντες.

- Qui vitam in petris suffossis posuerunt,
 265 Nudi, & possessionibus carentes. quinetiam ipsis
 Sudore [*aestu*] nigrum redditur aridum corpus :
 Temere vero more ferarum oberrantes, molestias habent.
 Non sicut delicate viventium Arabum genus : non enim in fe-
 Æquam sortem omnibus hominibus attribuit deus. [licitate
 970 At ultra Libanum, ad ortum solis,
 Alterius Syriæ longa producit terra,
 Quæ protrahitur etiam usque ad Sinopem quæ mari alluitur,
 Atque hujus media quidem in continente vasta
 Cappadoces habitant, periti equitationis [*artis equestris* :]
 975 Assyrii vero mare juxta, ad ostium Thermodontis.
 Hujus autem ad orientem, montibus ab excelsis,

ὡς πῦρ αἰθοντες, καὶ δι' αὐτῆς μαντιδο-
 μοι. ὅπ δὲ ἀπὸ τῆς Καππαδοκίας
 οἱ Καππαδοκαὶ ἔτι καλεῖνται, ὡς εἰ-
 ρηται καὶ αὐτό. ὁ δὲ Γεωγραφὸς λέ-
 γει καὶ ὅτι " τὴν Καππαδοκίαν Πέρσαι
 " ἤν εἰς δύο σατραπεΐας διείλον, Μα-
 " κεδόνες ἢ ὑπερὶν εἰς δύο βασιλείας ὦν
 " τὴν ἡμῶν ἰδίως Καππαδοκίαν ὠνόμα-
 " σαν, ἢ μεγαλύτεν Καππαδοκίαν, καὶ
 " ὡς τῷ Ταύρῳ Καππαδοκίαν τὴν
 " ἰστέραν, ὡς τῷ Πόντῳ Καππαδο-
 " κίαν ἐκαλεῖσιν.

2. Οτι ὡς ἀνατολὰς τῆς Καππαδο-
 κίας ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ἀπειρίσθη
 ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας ὅρας ῥεῖ μακρὸς, ἐπὶ νό-
 τῳ τὰ πρῶτα. εἰτα ἐλθέας ἀγκῶνας
 ὡς ἀνατολὰς, καὶ μέσην τὴν Βαβυλωνίαν
 περάσας, εἰς τὴν Περσίαν θάλασσαν ἀ-
 περεύεται, καὶ ὡς τὴν Τερηδόνα, πό-
 λιν Περσικὴν, ῥέων ἀπὸ τῆς μεγάλης Ἀρ-
 μενίας εἰς τὴν μικράν. μετὰ δὲ καὶ τὴν Εὐ-
 φράτην εἰς αὐτὰς, ὁ Τίγρις ῥέων ἰσὺν ἐ-
 λαύνων, καὶ ἢ ἄλλως, καὶ αὐτὸς ὁμοίως
 ἀγκωνιζόμενος, καὶ ἔτι μετὰ ἢ πολὺ
 διαστήματι εἰς ἰσὺν τῷ Εὐφράτῃ γινόμενος,
 25 ἡρῶνται τὸ ῥῆμα, καὶ συνηγαγόμενοι εἰς

θάλασσαν. τὸ δὲ μέσον τῶν ἀφ' ἑξήμα,
 μέσην, φησὶ, καλεῖται ποταμῶν, ὁ ἐστὶ Με-
 σποταμία. ὡς καὶ τὴν ἀκρόπολιν δια-
 λελυμένως ἢ ποίησις ἀκρὰν πόλιν φησὶν,
 καὶ τὴν Λοκὴν πόλιν, Λοκὴν πόλιν φησὶν,
 καὶ τὴν Νεάπολιν, Νεάπολιν πόλιν. διίστανται
 ἢ ἀλλήλων οἱ ποταμοὶ ἔτι, ὅσον ἂν, φη-
 σὶν, εἰς ἑοδόμον ἡμέραν ἰφθίμος καὶ κρα-
 πνὸς ἀνὴρ, ὁ ἐστὶ ταχὺς ὁδότης, ἀνύσειν
 10 ἐπὶ τῷ γῆ, φησὶν, ἡμερῶν ἢ μέσην τῆς ποτα-
 μῶν ὁδὸς ἐστὶν ἐν ἑξήνῳ ἀνδρὶ, τῆς ἐστὶν ἀ-
 περίτῳ καὶ ἐλαφρῷ εἰς ὁδόν. φασὶ δὲ οἱ
 παλαιοὶ, τὴν συναγωγὴν τῆς Μεσποτα-
 μίας ἐπὶ συχρὸν ὡς ἐπίπτεσαν μετὰ
 15 πλοίων πως εἰσκήναι. τὰς δὲ τῶν δύο τέ-
 των ποταμῶν πηγὰς διέχον ἀλλήλων φα-
 σὶ περὶ α' φ'. στάδια. ὡς κίς δὲ, φησὶ,
 ποταμῶν ὁ Τίγρις, καὶ ὅσον ἂν ἐκεί-
 νοῦ ἐν πᾶσι ποταμοῖς ἰσώτερον, ὁ ἐ-
 σὶν ὁξύτερον, ἴσους. διὸ, φασὶ, καὶ Τίγρις
 καλεῖται, ἡ γὰρ ταχὺς ὡς βέλος. Μηδοὶ
 γὰρ τὴν γῆν καλεῖσι τὸ τόξωμα. ἔτι δὲ
 καὶ Ἀκίς ποταμὸς Σικελικὸς παρὰ Θρα-
 κίᾳ διότι, φασὶν, ἀκίς τὸ πᾶν τῆς
 25 ῥοῦμας ἐκείνης εἰσκει. κατὰ δὲ Ἰναις,
 παρὰ τῆς Τίγρις τὸ ζῶον ἢ κλέσις ἐστὶ

Cernitur immensi fluvii fluxus Euphratæ :

Qui sane primum quidem è monte Armenio [torquens

Longus in austrum progreditur ; rursus vero anfractus con-

980 Contra solem, mediam Babylonem præterlapsus,

Perfici in maris fluctum rapidam evomit spumam,

Extremis fluentis Teredonem juxta means.

Hunc autem post, in orientem, fluviorum celerrimus omnium

Tigris pulchrifluus fertur, fluentum æquabile agens,

985 Tantum procul labens, quantum septem diebus incedens

Robustus & celer conficere potest viator.

Est autem quædam in medio circumflua undis palus,

Nomine Thonitis, cujus trahitur in intima Tigris

Sese condens subter : rursus vero denuo emergens

τελείται, ἔχ' ὁ αὐτὸς μὲν, ἐδὲ ἐκ τῆ
αὐτῆς ῥέων, ὁ αὐτὸς δὲ ὀνομαζόμενος.

1. Οτι ἡ Θωνίτις, λίμνη ἐστὶ νηλεώδης
κατὰ μέρος τῆς Τίγριος, εἰς ἣν αὐτὸς
μετὰ πολλῆς φερόμενος ἔχει ψόφου, καὶ κτ'
μυχὸν τ' λίμνης, ὡς οἱ παλαιοὶ φασιν,
εἰς βέρηδρον ἐμπιστύν, ἐπὶ πολὺ συνέχ-
ουσις ὑπογῆς, καὶ αὐτὴ ἀνίσχεται, ἐ δια-
σπασίς τὸ ῥέειν αἰμαίνε, ἀλλὰ τὴν ἄρσεν
ἐξυτῆτα, παραρρέει τὸ σῆμα τ' Σιμι-
ράμιδος, καὶ ἐν δὲ ἑξῆς ἔχον τὴν Μισο-
ποταμίαν, ἐξίησιν εἰς τὴν Περσικὴν κά-
πον. ὁ δὲ Γεωγράφος φησὶ καὶ Ἀρμενίῳ
καλεῖσθαι τὴν νηλεῖαν τὴν αὐτὴν Θωνί-
τιν, καὶ πολλὰς ἔχει ἰχθύας· ῥύπτει δὲ
ταῖς ἰσθμίοις, ἐξ ὧν καὶ ἀποτοῦ ἔχον τὴν
ὕδαρ. λίγη δὲ καὶ ἔτι σφοδρῶς διασπασ-
αὶ αὐτὴν τὴν Τίγριν, ὥστε τὴν λίμνην, ἀλ-
μυρῶν ὄντων καὶ ἀνίσχον, γλυκεῖαν ἐν τῇ
τῇ μέρει γίνεσθαι, καὶ ἰχθύων πλήρη.

2. Οτι δὲ ἀπερρέουσι μὲν τὰς Ἰνδικὰς
ποταμίας Εὐφράτης καὶ Τίγρις· καὶ ὅτι
μετὰ τὴν Εὐφράτην Τίγρις ῥέοντα ἀπὸ
Νιφάτα ὄρεος, καὶ πλείων διεξέρχεται χώραν.
ἐν ἰσθμίοις δὲ ἐπὶ Σελσούκειαν τὸ τ' βασι-
λεῖον χερμενίδιον (ἐν Ἐκβατανοῖς γὰρ γε-
εῖται ἐκείνους λέγονται) συνάπτει τὴν

Εὐφράτη πλησίον, καὶ ποιεῖ τὴν ῥηθείσαν
Μισοποταμίαν πρὸς αὐτὴν. μετὰ δὲ τὴν
ῥηθείσαν Νιφάταν Ἀκτὸς ὄρεος, ἐξ ὧν ὁ
Εὐφράτης τε ῥέει, καὶ ὁ περὶ τὴν μὲν Α-
ραβίαν· ῥέει δὲ φησὶν ὁ αὐτὸς Γεωγράφος
τὴν Εὐφράτην ἀλλὰ μετὰ τὴν Βαβυ-
λῶν, ἐν ἣ ἔστι δαυμασὶς περὶ τὴν
πύλιν, ἀλλὰ ὡς ῥηθῆσεται. καὶ Ἡρόδοτος
δὲ φησὶν ὅτι τὸ μέρος τῆς Βαβυλῶν ὁ
Εὐφράτης διείργει, ὅς ῥέει μὲν ἐξ Ἀρμε-
νίας μετὰ τὴν καὶ βαδὺς ἐξ ἰσθμίου, ἐξ ἰσθμίου
ἵκει τὴν Εὐφράτην ἰσθμίου, ὁ δὲ αὐτὸς
καὶ καὶ πρὸς τὴν Εὐφράτην ἰσθμίου, ἐ
ὄρεον αὐτὴν εἶναι Κιλικίας καὶ Ἀρμενίας
φησὶ. τὴν δὲ εἰρημνίαν Βαβυλῶνα με-
γαλύνει ποτὶ γλυκερίαν, ὅς ῥέει ἐρημν-
οῦται φασιν. φασὶ δὲ καὶ τὴν παρὰ τῇ Τί-
γρι Νίον, πολὺ μείζων τῆς Βαβυλῶν
ἔσθαι, ἀφανισθῆναι ἐν αὐτῇ, καταλυ-
θῆναι τὴν Περσῶν· καὶ τὴν μετὰ τὴν
τὸ τ' κτίσεως ἐργῶδες. λέγεται γὰρ Νί-
ος οἰκιστὴς αὐτῆς ὁ τ' Ἀστυνείων βα-
σιλεὺς, μετὰ τὴν δεκαπενταεταίαν συνεχῶς
αὐτὴν ἐργαζόμενον ἐπὶ ἑτὶ ἑκτά. σφ-
φασὶ δὲ οἱ Βαβυλώνιοι, καὶ ὡς Ἡρόδοτος λέγει,
παρὰ αὐτῶν οἱ Ἕλληες ἔμαθον πόλιν, καὶ
γνώμονα, καὶ τὰ δώδεκα μέρη τῆς ἡμέρας.

I. Οτι

- 990 Velociorem projicit infra in undam. non illo
 Inter omnes fluvios velociorem alium conspexeris.
 Quæcunque vero Euphratem & Tigrim intra tellus est,
 Eam accolæ mediam amnium perhibent.
 Non certe illius pascua vituperabit bubulcus, [lebrans,
 995 Vel quicunque, fistula corneam habentem ungulam Panem ce-
 Oves in agro stabulantes sequitur : neque sane sylvam
 Omnigenam fructuum vituperarit is qui operam ponit circa
 Talis in illa aratio [*cultura*] ad producendam [plantas.
 Herbam, & pascua florida, atque etiam hominum
 1000 Stirpem, pulcherrimamque & immortalibus similem.
 Hujus quidem ad boream, pingue solum habitant
 Homines Armeniique, & cominus habitantes Matiani,
 In montibus siti, fluvium ante Euphratem,
 Pingues, opulentique, & Martis bene gnari. [totam
 1005 Austrum autem versus Babylon, sacra urbs : quam quidem

κατὰ πῆγας, ἔ ποταμῶ περιέρομεν.
 ταύτῃ, φησί, πᾶσαι τείχεσι ἀφρά-
 γη Σεμίραμις ἐπιφάνωσι. ὅπερ γὰρ ἴνας,
 ὡς εἴρηται, ἔ χαλκῶν αὐτῇ τείχος ἐπό-
 ηται, καὶ ἄλλα ποτὶ θαυμάσια, δῖχα
 ἂν ἀντὶ τῶν ἐκτεθειμένων, ὡς αὐτῆς
 εἴρηται. καὶ ἐπὶ τῇ ἀκροπόλει δὲ, φησί,
 θαμνοὶ τῷ Βήλῳ ἡ Σεμίραμις ἰδρυτοί,
 χρυσῶ καὶ ἐλεφαντίνῳ καὶ ἀργύρῳ ἀσκήσασα.
 Βῆλῳ δὲ ἦ βασιλεὺς Βαβυλωνίως, ὧς
 Διός, (ἀφ' ἧς ἔ πύλαι Βαβυλωνίως Βη-
 λίδος) ἡ καὶ ὁ Ζεύς αὐτὸς, κατὰ ἴνας.
 ὁ δὲ καὶ Ἡρόδοτος ἱερὸν εἶναι αὐτὸν λέ-
 γει Βήλῳ Διός. ὁ αὐτὸς δὲ τῇ Βαβυ-
 λωνίῳ χώρῃ περὶ αὐτῇ ἐπεσσεύετο.
 αὐτῇ δὲ αὐτῇ μὲν, φησί, πέν-
 τατος μῆνας ἔ ἵεναι τῇ τῆς μέ-
 ραι βασιλείᾳ. ἡ δὲ λοιπὴ πῆσας Ἀσία
 τῆς λοιπῆς ὀκτὼ μῆνας. Θεόκριτος
 δὲ ἀσφάλτα δέμεσθαι τὴν Σεμίρα-
 μι τὸ τῇ Βαβυλωνίῳ τείχος φησιν.
 αὐτῇ δὲ Σελεύκειον ποτὶ καλεῖσθαι

τὴν τοιαύτην Βαβυλωνίαν φασί, καὶ κτίσμα
 εἶναι Βαβυλωνίως ἀνδρὸς σφωβάτην, πα-
 δὸς Μήδε. καὶ ἀρχαιοτέραι τὴν πόλιν
 ταύτην τῇ Σεμίραμιδος λέγουσι ἔπει-
 χίλοις ὀκτακροτοῖς. Ἰστέον ὅτι σινωπὴν
 μὲν γινώσκω καὶ τὴν Σεμίραμιν ἡ ἱστορία
 ἔχει, σινωπικῶν δὲ αὐτῆς τὴν Νίτω-
 κριν, Βαβυλωνίῳ καὶ αὐτῷ βασιλεύ-
 σασαν. τὰς δὲ Πέρσας, ὡν μετὰ πόλιν
 ἡ Βαβυλὼν, Κηφηνῶν ποτὶ φησὶ καλεῖ-
 σθαι ὁ Ἀρριανός. ἄλλοι δὲ τῇ τοιαύτῃ πῆγῃ
 ἰσχυροῦσιν, ὅτι Νινὴς ἔ Σούρων βασιλείᾳ
 τὴν Νινευὶ κτίσασα, ἡ τῆς γῆς, τὸν
 ἀνδρᾶ ὑπερβαλλομένην, Βαβυλωνίαν ἐν τῇ
 πύλῃ καὶ ἐξ ὅπτης πλίνθος καὶ ἀσφάλ-
 τα, ἔ λίθων λαξευτῶν, τριπλήθειαν μὲν τὸ
 πλάτος, ἑξαπλήθειαν δὲ τὸ μήκος. καὶ πε-
 ριμέτρουν αὐτῇ διεγράψατο στάδια τ' π'
 ε'. ἡ δὲ τείχος εἰς ὕψος ἀνέστη. πύλαι
 ἔ τὸ πᾶχος εἰς τετρακόντα πήγῃς διεση-
 σεν, ὡς ἔ τέθριππα ἐπ' αὐτῇ ἐναντιοδρο-
 μεῖν ἀλλήλοις. καὶ πύργους ταῖς πύλαις
 ἐτίθησεν

Τείχεσιν ἀρράγέεσσι Σεμίραμις ἐσεφάνωσεν·
 Αὐτὰρ ἔπ' ἀκροπόλῃ μέγαν δόμον εἵσταιτο Βῆλω,
 Χρυσῶ τ' ἠδ' ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ ἀσκήσασσι.
 Καὶ τ' τοὶ πεδίον περὶώσπον, ἐνθα τε πολλοὶ

1010 **Ακρόχομοί** ¹ Φοίνικες ἐπηρεφέες πεφύασι.
 Ναὶ μὲν καὶ χρυσοῖο φέρει χαριέστερον ἄλλο,
 Τρεῖς ² βηρύλλας γλαυκὴν λίθον, ἢ περὶ χῶρον
 φύεσσι ἐν περὶολῇς, ὀφειτὶ δ' ἐνδοθὶ πέτρῃς.
 Αὐτὰρ ὑπὲρ Βαβυλῶνος, ὅππῃ πνοίην βορέας,

1015 **Κισσοί**, **Μεσαβάται** τε, **Καλωνίται** τε νέμονται.
 Ἀλλ' ὅππῃ ³ Ἀρμυρίων ὀρέων περὶπαροῖται ὁδούσης
 εἰς αὐαῖς, τὸτ' ἐπειτα τὰ ⁴ Μηδικὰ τέμπεα δῆεις.

ἐπίσθην ὑψηλὰς, χαλκᾶς τε πύλας
 ποιήσασα, εἰς ὕψος τε ἀνατεινομένης
 πολὺ καὶ εἰς πλάτος ἀξιόλογον. ἔκπτε δ'
 καὶ διζαμυρῶν μεγάλην, ἢ καὶ πῶν ἐπὶ
 γαίρῃ βαμύσιν, ἐπιλεγόμενοι κρεμα-
 σὶν ὅς τε τρεῖς πλάτους μὲν ἦν, ἐκείνῳ δ'
 πλάτους εἶχε τετράπλευρον. καὶ ἦν ἐν καὶ
 αὐτὸς τ' ἐπὶ τῇ κρημνικῇ διαμετρῶν. ἐστὶ
 δ' καὶ ἄλλη Βαβυλῶν Λιεύκη. Ἡρόδοτος
 δ' περὶ τῇ Περσικῇ Βαβυλῶνος καὶ ταῦτά
 φησὶν ὅτι "τὴν Ἀσσυρίαν ἀναμεινύσας
 " πόλιν, καὶ ἰσχυρότατον, ἢ Βαβυλῶν,
 " ἐνθα ἔστι βασιλεία. ἔστι δὲ τετράγωνος
 " καὶ κείνη ἐν μεγάλῳ πείρῃ, καὶ μέ-
 " τω πῶν ἐκείνη αὐτῇς εἰσὶν ἔκπτε
 " γαίῃ". ὥστε εἶναι κατ' αὐτὴν πῶν
 περὶ ὁδοῦ τὴν πόλιν, γαίῃ τε τετραγώνῃ
 ὁγδοήκοντα. πύλας δὲ πέντε τείχεος
 ἔκπτε, χαλκῆς πύλας, ὡς περὶ οἱ στα-
 θμοί, καὶ τὰ ὑπὲρ θύρας. Καὶ σημειώσας ὅτι
 καὶ μόνον ἐκείνη πύλας ὅλην, ἀλλ' ἰδὲ
 ταυτὴ καὶ ἡ Βαβυλῶν.

1. Ὅτι ἡ Περσικὴ Βαβυλῶν πολλὰς
 ἀκροχόμους ἐπηρεφέας φέρει φοίνικας. ἰ-
 διότης δὲ ἐστὶ τῆτο ὅτι φυτόν. καὶ λέγουσιν
 ἐπηρεφέας μὲν, οἳ ἐπιπλέοντες τὰς κλά-
 δας εἰς ὄροφον. ἀκρόχομοι δὲ, ὡς καὶ
 τῶν, ἀλλ' ἐν ἀκρῷ αἰὶν κρημνῶν.

τοὶ δὲ τὸ δένδρον. Καὶ ὅρα ὅτι τὴν Κα-
 ρῶν ἀκροχόμους λεχθέντων παρὰ τῇ
 Ποιητῇ, ἔστι ἐπὶ φοίνικας τοῦ φυτοῦ
 πῶν λέγειν ἐστὶ, παραξίνας αὐτῶν, καὶ
 λόγον δεινότητος. φέρει δὲ, φησὶν, ἢ
 Βαβυλῶν καὶ χρυσὸν καὶ χαριέστερον ἄλλο.
 ποῖον εἰπὶ; ὕψος βηρύλλας γλαυκὴν
 λίθον, φουρμύλῃ ἐκείνῃ ἐν περὶολῇς, ὀ-
 φειτὶ δ' ἐνδοθὶ πέτρῃς. τὸ πῶν γὰρ καὶ
 ἐκείνῃ ὀφειτὶς ἐκείνῃ μέρμερον λίθον,
 ὡς ἡ βηρύλλῃ ἐν περὶολῇς. τὸ δὲ
 ὀφειτὶς πλεονασμὸς ἔχει τὴν, καὶ ἐπὶ
 ὁμοίον τῷ πολιότης.

2. Σημειώσας δὲ ὅπως τὴν γλαυκὴν
 βηρύλλον, ὕψος ἐφ' ἣν, ὡς τῶν γλαυκῶν
 σωματῶν ὕψος εἶναι δοκῇ, ἀλλ'
 τὸ ἀφανές. ὅπως καὶ τῇ γλαυκῇ ἐπι-
 γίνοιτο το γλαυκῶν.

3. Ὅτι ἐν τῇ, ἀλλ' ὅππῃ Ἀρμυρίων
 ὀρέων περὶπαροῖται ὁδούσης, νομίζω ἐκ
 τῇ συναλοφῆς, ἢ γὰρ ἐκ τῇ κρημνῇ, ψα-
 λῆσθαι τὴν Ἀρμυρίαν τῶν ἀρχαίων εἰ
 καὶ πνεῖ ἐφ' ἑαυτῇ διασπένει αὐτῇ.

4. Ὅτι καὶ τὰς Ἀρμυρίων εἰς αὐαῖς,
 τὰ Μηδικὰ εἰσι τέμπεα, ὅ ἐστι ἀπὸ μί-
 ρων ἢ τῇ Μήδων χωρᾷ. ἔτι καὶ κληθεῖσιν,
 καὶ τὸν Γεωγράφον, ἢ ἀπὸ Μήδων καὶ
 Μηδείας, ἢ τῇ λειπόπαιτος δὲ ἔρατα
 γὰρ τῇ

Moenibus infractis Semiramis coronavit [*circumdedit*.]

Ceterum in arce urbis ingentem domum condidit Belo,

Auroque & ebore atque argento [*illam*] exornans.

Atque hujus quidem planicies ingens; ibique multæ

1010 In summo comantes palmæ fornicatæ nascuntur.

Jam vero & auro fert plus gratiæ habens aliud,

Humidæ berylli glaucum lapidem; qui in loco illo

Nascitur apud effluvia [*torrentium*,] ophiten intra lapidem.

Ceterum supra Babylonem, ad flatum boreæ,

1015 Cissi, Messabatæ, Chalonitæque habitant.

Verum quum Armenios montes ultra perrexeris

In orientem, tunc deinde Medica tempe invenies.

μήνην· ἢ δὲ αὐτῆς δὴ τῆς Φρυγίας
Μηδείας τ' Αἰήτα Φρυγῆτος, ἢ ἡνιὸς Διο-
νύσιος ὁμώνυμοι τὴν γῆν ταύτην φησί.
οἱ δὲ ἢ μάλλον εἰπεῖν παρὰ νημιον ἀφείσται
τὴν Ἀττικὴν ἢ Μήδειαν, ἐκεῖ παρὰ
πῆς Μήδιδος ἔμεινεν, ἐκ ἐκείνης Κόλχων,
ἀλλὰ ὁμοῦ ἐγγὺς, καὶ τὴν γεωγραφίαν
τὴν τῆς ἀντικρύ. ὡς λόγος καὶ ὁ Ἰσχυρὸς ὁ-
μοίως δὲ καὶ ὁ Ἰσχυρὸς γεωγραφίαν Εὐ-
ζένης ποταμὸς λέγουσιν. Κόλχων γὰρ, 10
φησὶν, εἰς γῆν οὗ ἢ αὐτῆς ἐξελεῖται,
ἀλλὰ τὴν τῆς πατρὸς μῆνιν, ὅτε καὶ τῇ
χωρῇ δίδωκε τὸ ἀπ' αὐτῆς κληθῆναι
αὐτῇ, φησὶ, λιπύσται τ' Παιδιονίδην Αἰ-
ρίαν, καὶ πᾶς Ἀθήνας, ὅτι λυγρὰ φάρμα- 15
κα τὴν τῆς Αἰρίαν ἢ τὴν Θεοῦ ἐκλεύ-
σται. διὸ, φησὶν, ἀπ' ἐκείνης τῆς Μη-
δείας, οἱ αὖτε φαρμακουργοί, ἐπὶ οἱ
Μήδιδι πολυφάρμακον εἰσιν. τὸ δὲ αὐ-
τῇ, σημειῶντες εἰπὺν, ἐκ γὰρ ἐξυφίσταται 20
εἰς τὴν ἡρώϊδα. τὴν οὖν γὰρ ἐκ ἐκείνης
ἐκείνης, οἱ δὲ αὐτῇ, ἀλλὰ πρὸς βίαν
ἐλπίται Αἰρίαν, διαγχεῖται ὑπὸ τῆς
Αἰρίαν· διὸ καὶ τὴν Αἰγείδην Θεοῦ ἐπι-
λεῖται, καὶ οὕτως γὰρ γινώσκοντες φάρμακα, 25
ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἐκείνῃ· ἐκ Τροίης καὶ χρόνιος
ἐλθὼν μετὰ τῆς ξίφους ἐκ τῶν πεδίων
τῆς πετρῶν (ἢ καὶ ὁ Λυγρὸς ἰσχυρὸς)

ἐνεφανίσθη μὴ ἀγνοῦναι τὴν πατρὶ Αἰ-
ρίαν πᾶς καλὸς καὶ πρέπων εἰς βασι-
λείαν. μικρὸν δὲ ἢ λατῶν ὑπὸ τῆς Μη-
δείας ἀπώλειτο, εἰ μὴ ὁ πατὴρ γινώ-
σκας τ' ἐκ πολλῶν ἐπὶ ἀλλοτρίῃ τ' βασι-
λείας ποταμὸς παῖδα περιεσώσταιτο
καὶ τὸν ἀλλοτρίον εὐρηκὸς, ἀπώσταιτο
τὴν Μήδειαν, ἢ ἀλλὰ ἐρωτᾷ παιδο-
ποιίας ἐπειρηχάμετο. φασὶ δὲ αὐτῇ, δυ- 10
νάσασθαι ἐν Μήδιδι, καὶ ἐπικρυπτο-
μενὴν τὴν ὄψιν, ὅσην καὶ πρὸς ἐκείνην,
καταδείξαι τὸν θηλυτελεῖν τε τῆς ἐκείνης,
καὶ ἐν ταῖς ἀποδοῖς κατηρεφέας εἶναι
τοῖς σκεπάζουσιν. Ἰστέον δὲ ἐστὶ ὅτι ὁ πό-
ς 15
ἦν δὲ σιλφίον ὁνομαστὴς παρὰ τοῖς
Μήδιδι λέγεται γινώσκαι, καλὸς καὶ Μη-
δικὸς καὶ ὅτι οἱ Μήδοι ἐκ Μήδιδος λέγον-
ται ἀποπαροξυνόμενοι, καὶ οὕτως οἱ παρ'
Ομήρῳ Κήτειοι, καὶ ὅτι δεινοὶ πρὸς ἱε-
ροῖς εἰσὶ διὸ καὶ ἱεροφάνης αὐτῆς ἐρεῖ ὁ 20
Διονύσιος. καὶ ὅτι ἐκ βοτάνης περὶ μάλιστα
τῆς ἱππικῆς τρέφεται, Μηδικὴ καὶ εἰσὶ
καλεῖται, ὡς ἐν Μήδειαν πᾶσι πλεονά-
ζουσι. ὅτι κατὰ κυριολογίαν αἰωνίαν
εἰρηται τὸ, Μηδικὸν τίμαται, δηλοῖ ὁ 25
Διονύσιος κατατίνα, εἰπὼν λαοῦς εἰ-
μένας πᾶς ἐν Μήδοις. πάντως γὰρ ἐν-
θα λαοῖς εἰσὶν ἐκ τῆς περὶ τῆς

- Τῶν μὲν πρὸς βορέην, ἐριθιλέα γαῖαν ἔχουσι
 Γηλοὶ τε, ¹ Μάρδοι τε, ἔσ' ἀνέρες Αἰτῶπατῶν.
- 1020 Πρὸς δὲ νότον ναῖουσιν ἀγαυῶν ἔθνεα Μῆδων,
 Κεῖνης τοι γενεῆς ἐρμυδέος ἐκγεγαῶτες
 Αἰήταο θυγατρὸς, ἀμύμονος ἡρωίνης.
 Εὖτε γὰρ Ἀχιταίοιο παρὰ ῥοόν Ἰλίουσσοιο
 Φάρμακ' ἐμήσατο λυγρὰ γόνυ Πανδιονίδαο,
- 1025 Αἰδοῖ μὲν χῶρον κείνον λίπεν, ἐς δὲ βαθεῖαν,
 Πλαζομένη κατὰ Φῶτας, ὁμώνυμον ἵκετο γαῖαν,
 Οὐ μὲν ² ἐκάς Κόλχων· Κόλχων γε μὲν αἶαν ἰκέσθαι
 Οὐ οἱ ἔην· μῆνιν γὰρ ἐξ' εὐδιδίαστο πατρὸς.
 Τένεκεν εἰσέτι νῦν πολυφάρμακον ἄνδρες ἔασι,
- 1030 Χῶρην ναυεπαύοντες ἀπείριτον· οἱ μὲν ἐπ' αὐτὰς
 Πέτρας, ³ αἱ Φύσιν ἀφεγγέα ναρκισίτῳ.
 Οἱ δ' ἐκάς ἐν λασίησι νενασμένοι εἰαμυῆσι,
 Πῶσα καλὰ νέροντες, ἄδην βεβριθότα μαλλοῖς,
 Τόσσον ἐπ' ἀντολίην τετραμμένοι, ⁴ ἄχρι πυλάων
- 1035 Κασσιάων, αἱ τ' εἰσι, βαθυνομένας ὑπὸ πέτραις,
 Κληῖδες γαῖης Ἀσιήτιδος. ἤχι κέλδουθ' ὅ
 Εκτέτατ' ἐς βορέην τε καὶ ἐς νότον ἐρχομένοισιν·

τὸ τίπτε, ἢτοι ἐλάωδης, εἰσὶν. εἰα-
 μὲν γὰρ εἰσὶν οἰοῖται ἵς ρεαμυῆν, τό-
 πος δὲ ἡλιοῦ κρητάρυτος, ἢ καὶ εἰς
 βοτανῶν αἰαδῶν ἐπιτήδειον· παρὰ τὸ
 εἶναι, ὅφ' ἔσθ' ἀγλῆται τὸ ἀναδίδωμι. φασὶ
 ὅτι Μῆδοις ἔθος εἶναι, βασιλεία αἰρεῖσθαι τὸ
 ἀνδρείοτατον, καὶ γυναῖκας ἕκαστον ἔχειν
 ὅσην ἐλάττωσιν ἔσθ' ἵππιν· καὶ γυνὴν ὅσην, φασὶν,
 ἀνδρας ἐλάττωσας τὸ πίντε τρέφουσι, συμ-
 φορὰν ἡγεῖται τὸ πρῶγμα, ἐν καλῇ πθε-
 ρμῇ πλείους ἔμεναι ἀνδρας. Ἰστέον ὅτι
 ἔσθ' τὸ ἀδύμνον Νισαίων πιδίον ἐκεῖ πε-
 ρεῖται τὴν Μηδικὴν χώραν ἢν, φέρον ἵππους
 μυζαίλους τὰς λεγόμενας Νισαίους.

1. Ὁπ βορείοτεροι Μῆδοι οἱ Γηλοὶ, 15
 καὶ οἱ Μάρδοι, ἐστὶν Ὑρκάσιοι, λεγόμενοι καὶ

τεξότατοι ἀνδρες. ἐπὶ δὲ καὶ οἱ Αἰτῶπα-
 νοὶ, διὰ τὴν ἡμίονον ἱνὸς Αἰτῶπατος κα-
 λόμενοι· ὡς Αἰτῶπατις ἡ χώρα, διὰ
 τὴν μερὶς τὴν Μηδείας λεγόμενην πρώτην
 δὲ Μηδικὴν μερὶς, καθ' ἣν τὰ ἑκατάμνη.

2. Ὁπ τὸ, ἵκετο ἡ Μῆδεα ἐκ τῆς
 Κόλχων, Κόλχων γὰρ μὲν αἶαν ἰκέσθαι
 εἶχε, καὶ μὲν ἐστὶν ἐπὶ πειρασμοῦ. ἐστὶ δὲ ἡ
 πειρασμοῦ, ὅταν ἡ πλοῦτα αἶαν λέξις τὴν
 ὁρώμενην ἐννοίας ἀρχὴν γλήνηται τὴν δὲ
 πέτρας· ὡς καὶ ἐνταῦθα τῆς μιᾶς ἐννοίας
 λεξάνσης εἰς τὸ Κόλχων, διὰ τὴν ἡ
 δὲ ὁρώμενην ἡρξάτο. ἐκκαλωπύσεται ὅτι καὶ ἄλ-
 λαχὸς τὴν ἱστίαν καὶ ἡμίονον ὁ Διονύσιος.

3. Ὁπ πύττει ἱνὸς Μηδικαὶ τὴν να-
 κισίτῳ φύσει λίθον, ὅν ἔσθ' ἀφ' ἧς
 καλεῖται

Quorum quidem ad boream, valde florentem terram tenent
Gelique, Mardique, & homines Atropateni.

1020 Ad austrum autem habitant illustrium gentes Medorum,
Ex illa scilicet stirpe illustri prognati
Ætææ filia, inculpatæ heroines.

Quum enim Aetæi [Attici] juxta fluentum Ilissi
Venena molita esset exitiosa filio Pandionidæ [Pandionis,]

1025 Pudore quidem locum illum reliquit, atque in vastam,
Oberrans per homines, cognominem venit terram,
Non quidem longe à Colchis; Colchorum tamen terram
Haud ei licebat: iram enim sui pertimescebat patris. [adire

Quamobrem in hunc usque diem venefici homines sunt,
1030 Regionem incolentes immensam: alii quidem ad ipsas
Cautes, quæ gignunt obscurum narcissiten:

Alii vero procul in confitis [gramineis] fiti pratis,
Greges pulchros pascentes, valde oneratos velleribus;
Tantum in orientem versi, usque ad portas

1035 Caspias, quæ sunt, profundis sub rupibus,
Claustra terræ Asianæ. quâ via

Extensa est & in boream & in austrum euntibus:

καλαί, αἱ ναρκίσσων τῷ φυτῷ εἰκόνται τὴν
χρῆμα, καὶ διαυγάζονται. λέγει δὲ καὶ τὰ
πύλαι καλὰ εἶναι τοῖς Μήδεσι, ἀπὸ τοῦ
βιόσθεντος μακροῖς. Καὶ ὅρα ὅτι τὸ ὕ-
δωρ δὲ εἰς τὴν καὶ ἔστι οὐκ αἰσῶς τὰ Ο-
μήρου ἐξέλεγε, καὶ καὶ διασύνεον οἱ Ἀπ-
πύλαι, τῶν τῶν τῶν αἰσῶς. διὸ καὶ τις εἶπεν,
ἀλλὰ τῶν τῶν αἰσῶς, ἀπὸ τῶν αἰσῶς.

4. Οἱ αἱ Μῆδοι, ἐπὶ ἀνατολῇ τε-
τραμμένοι, ἀπὸ τῶν Κασιπῶν διήκουσι
πύλων αἰσῶς, μέγας ἔστι Μηδείας
χώρας, κλειδὸς καλῶνται τῇ Ἀσίᾳ, διὰ
τὴν αἰσῶς τῶν αἰσῶς, καὶ πύλας ἔστι
βαθυμετρίας. ὅρα δὲ εἰσὶν αἱ Κασπία
πύλαι, μέγας δὲ πύλας ἀπὸ τῶν αἰσῶς
ἐκείνων, ὡς ἐν τῇ πύλῃ, ἀπὸ τῶν

Κασπίων ἀνδρῶν, ἡ τῇ Κασπίᾳ, ἡ καλῶνται
πύλαι, ὡς καλῶνται. πύλαι γὰρ οἱ
εἰσι τοῖς ἐκ βορρᾶ πύλαι ὡς ὡς Κασ-
πίας ἐκ τῶν οὐκ αἰσῶς, καὶ τοῖς ἐκ τῶν
αἰσῶς εἰς τὸν πύλαι Πύλαι. ὡς δὲ
καὶ τὸ πύλαι ἐκ τῶν αἰσῶς, ὡς καὶ πύλαι ἐκ
τῶν αἰσῶς, καλῶνται τὴν τῶν βο-
ρείων ἐκ τῶν ἐκ τῶν αἰσῶς, ἀπὸ τῶν
αἰσῶς. ὅτι δὲ καὶ αἰσῶς αἱ πύλαι τῶν
αἰσῶς, καὶ αἱ τῶν αἰσῶς ὡς ὡς ὡς
αἰσῶς λόγῳ διελέχθη. τῶν ὡς πύλαι
αἰσῶς τῶν αἰσῶς τῶν αἰσῶς, ἀπὸ τῶν
αἰσῶς αἰσῶς καὶ κλειδὸς εἶπεν. τὸ δὲ
Κασπίδης πύλαι, παρὰ τῶν αἰσῶς καὶ αἰσῶς
εἰληπται, ἐκ τῶν αἰσῶς, ὡς ὡς πύ-
λαι δὲ Διονύσιος ἐποίησιν.

- Η μὲν ἐς Τρκανίης· ἡ δὲ ἔρεα Περισὶδ αἴης.
 Ἀλλ' ἦτοι πυλέων μὲν ὑπαὶ πόδα Κασσιάνων
 1040 Πάρθοι ναιετάουσιν Ἀρήιοι, ἀγκυλότοχοι,
 Παντοῖς πολέμοιο δαήμονες. ἔρδ' ἀρότρεω
 Αὐλακ' ὀπιθύνουσι, Διασχίζοντες ἀρέρας,
 Οὐδὲ μὲν ἐν νήεσσιν ἄλλα τμήγουσιν ἐρετμοῖς,
 Οὐδὲ νομῶ φέρουσι βοῶν γένος· ἐκ δὲ γενέθλης
 1045 Νηπίαχοι τόχοισι ἐπ' ἰπποσιῶσι μέλονται.
 Αἰεὶ δὲ ἡχήμεσαν ἀνὰ χθόνα δ' ἔπος ἀκόντων,
 Ἡ βελέων· πάντη δὲ τ' ἀελλοπόδων δρόμος ἵππων
 Θυώνωνται. ἔρδ' σφι θέμις δόρπιο πύσισα,
 Πρὶν πόλεμος μόχθοισι κάρην ἰδρῶτι παλιῦναι.
 1050 Φέρουσι δὲ ἄγρησι δορυκτῆτι βιότοιο.
 Ἀλλ' ἔμπης κατὰ δῆριν ἀμαρμακέτης περ' εόντας
 Αὐσινίης βασιλῆος ἐπεπρήνεν ἀκωκή.
 Εἰ δέ σε καὶ Πέρσης ἰδέειν γλυκὺς ἡμερος αἰρεῖ,
 Εὐφραδέως ἂν σοι καὶ τῶν γένος αὐδήσοιμι,
 1055 Καὶ πόρον ἀεγάνων ποταμῶν, ὁρέων τε κελεύθους.

1. Οπ' ὑπὸ τ' πόδα τ' Κασσιάνων πυ-
 λῶν οἱ Πάρθοι καίουσιν, ἄνδρες Ἀρήιοι καὶ
 ἀγκυλότοχοι, καὶ παντοῖς πολέμοιο δαή-
 μονες, ὅσοι τιχύνται. εἰπὶ ἡμερῶν τῶν
 παλαιῶν αὐτῶν λόγῳ, φασὶ πλάτυσθαι, 5
 ἔρδ' ἀρότρεω ὀπιθύνουσι αὐλακα, δια-
 σχίζοντες ἀρέρας, οὐδὲ μὲν ἐρετμοῖς ἄλλα
 τίμωσιν, οὐδὲ νήεσσι βίας· ἐκ δὲ γενέ-
 θλης ἐπ' νηπίαχοι τόχοισι καὶ ἐπ' ἰπποσιῶσι
 μέλονται. αἰεὶ δὲ παρ' αὐταῖς δ' ἔπος 10
 ὀπλων, καὶ δρόμοι· ἵππων ἀελλοπόδων.
 ἔρδ' θέμις αὐτὰς δόρπιο γάσκαλα,
 πρὶν εὐδρῶσθαι μόχθοις πολέμοιο· ἔχουσι
 δὲ ἐξ ἀγρῶν βίον δορυκτῆτι. ἔτω δὲ ὁ
 Διονύσιος, αὐτῆς τῆς καὶ αὐτὰς, ἐπι- 15
 πλέει σύντομοι ἐγκάμιοι βασιλικῶν, λέ-
 γουσι, ἀλλὰ καί ποτε τοῦτος ἰόντας Αὐσινίης
 βασιλῆος ἐπιπρήνεν ἀκωκή. φασὶ γὰρ
 τὸν Αὐγεῖον κακῶς αὐτὸς ἀφθίσθαι,

πλὴν δὲ Κροῖστος ἦλθεν ἀναπαλαίσαται,
 ὃν κρατήσαντες οἱ Ῥωμαῖοι οἱ Πάρθοι ἀ-
 νείλοι ἡτήσαντες. ἔτω δὲ φασὶ πατ-
 ριστῆσαι αὐτὸς τότε, ὥστε παρ' αὐτοῖς τὸν
 Αὐγεῖον μὴ ἄλλως αὐτὸς βασιλεὺς ἰαυ-
 ποῖς ἐφιστῆναι, ἀλλ' ἡ γυνὴ τὴν συγκα-
 τε τὴν Ῥωμαίων. τὰς δὲ Πάρθους, καὶ
 Παρθυαίους καλεῖσιν ἱπποῖς, καὶ φύλοι οἱ αἰ-
 φασὶ Σκυθῶν, μετοικῆσαν ἐπὶ Μοδίας 10
 ἐκ φυγῆς· διὸ καὶ ἔτω κληθῆναι. Πάρ-
 θους γὰρ Σκύθαι τὰς φυγάδας φασὶν
 ἰσχυρεῖσθαι καὶ ὅτι παρὰ τὸ ἰδίον ὄνοματι
 οἱ τὸ Παρθυαίων βασιλεῖς καὶ Ἀρσάκης
 ἐκαλεῖντο, ἐπὶ ἡμῶν δὲ ἡμεῖς ἡμῶν βασι- 15
 λεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς Ἀρσάκης, ὡς αἱ οὐκ αἰεὶ
 αἰεὶ ἐν αὐτοῖς αἰοῖμαί. ἐκ αὐτῆς τῆς
 ἐκείνης γλώσσης ἐκφαίνονται. Σημειώ-
 σαι δὲ ὅτι ἵππος γινώσκειται ὅτι καὶ
 ἰσχυρεῖται δρῶναι τῶν γινώσκειται, εἰς

χειρῶν

- Illa quidem ad Hyrcanos; hæc vero ad montes Perficæ terræ.
 At vero portarum quidem sub pede [ora] Caspiarum
 1040 Parthi degunt Martii, curvis arcubus utentes,
 Omnigeni belli periti. nec enim aratro
 Sulcum dirigunt, findentes arva;
 Neque in navibus mare secant remis;
 Nec item pabulo pascunt boum genus: sed à nativitate
 1045 Pueri arcubus & equitationibus dediti sunt.
 Semper autem streperam per terram stridor jaculorum,
 Aut telorum: passim etiam alipedum cursus equorum
 Ruentium. non enim ipsis fas est cibum sumere,
 Quin prius ex belli laboribus caput sudore perfuderint:
 1050 Vivunt autem prædis hasta parti alimenti.
 Veruntamen prælio indomiti [insuperabiles] quamvis essent,
 Aufonii regis mansuefecit cuspis [hasta.]
 Sin autem te quoq; Perfæ noscendi dulce desiderium capit,
 Perspicue tibi etiam eorum gentem eloquar,
 1055 Atque cursum perennium fluminum, montiumque vias.

χειραγωγίαν τὴν ἀληθείαν, ὡς ἔστιν ἐν περσικοῖς
 εἰρηται, διότι μὴ ἐφύλαξε τὴν τὴν καὶ
 οὐ Διονύσιος, συγχρᾶ παρὰ πλέκων τῇ π
 εληγήσει τὰ ἐξ ἱσπανίῶν, πλὴν ἐν ἑπτα
 μῇ, καὶ ἐπιτοχὰς δὲ, ἀλλὰ τὸ καὶ τῇ ὅλην
 αὐτῶν ἀπειρήσεται σπουδὴν πικρὴν εἶναι, καὶ
 ὡς οἱ λόγοι φασι, ἐπιλευσικὴν, τὰ πίνου
 πολλὰ εἰς κομιδὴν βραχὺ συναλείφουσιν,
 καὶ ἐγγχειρίδιον οἷον ἔστιν ἡ ἀπειρήσεται.
 καὶ ἔτω μὲν τὰ περὶ τῆς ἀφ' ἑ μέντοι
 εἰς τὴν Ἀσίαν δέσση, ἔτι περὶ πλούρον
 ἡ χωρίοι πλούραις, τῶν τε Ταύρων, καὶ
 τῶν Νείων, καὶ τῶν Ἰνδικῶν ἀκινῶν, καὶ
 τῶν ποτίων, τότε δὲ πλατύτερον τοῖς ἱσ
 περσικοῖς ὑπεξέρχεται, ὡς δὴ ὅλον ἐκ τῆς
 εἰς Ἀρμενίαν λεχθέντων, καὶ τῶν ἀπὸ Μη
 δίας ἱσπανιζάντων, καὶ τῶν νῦν δὲ ἐκτε
 λέντων. ἐνηλασίᾳ δὲ καὶ περὶ τῶν
 ἐν ἱσπ. Δυδῶν λόγους, καὶ ὁμοίως

διατεριζόν. ἐν τῷ ἐξῆς ἔστι ἡ Ἰνδία ἰκα
 νὼ αὐτῶν παρὰ ζεῖ διατεριζόν. αἱ ποῖ καὶ
 τέτα, ἡ μόνον τὸ περσικὸν δακτύ
 αὐτὸν ἔχειν περὶ τὴν Ἀσίαν, ἀλλὰ καὶ τὸ
 κίνδυνον εἶναι, εἰ μὴ ἔτω μετὰ δόσε,
 βραχυσίχον αὐτῶν παρὰ τῶν γηϊότα
 τῶν ποτίων, ἔτι εἰς μικροσχημα δό
 κλιναν, ἀλλὰ τὸ τῆς ἀπειρήσεται λίαν
 πίνου γενὸν καὶ ἐπίτοχον.
 2. Οἱ εὐρηται αὐτὸ τὸ αἶμας δι' ἐνδ
 1, καὶ μετὰ ἐκπέσεως τῆς ἀρχῆς. φησὶ
 γὰρ, καὶ πόροι αἰνῶνι ποταμῶν. ἔτω δὲ ἔ
 ἐν ἱσπ. ἐξῆς, αἰνῶνι ποταμοῖσι κατὰ
 15 ρυτῶν καὶ παρὰ Θιοκρίτου δὲ εὐρηται
 τῶν αὐτῶν γραφῶν, ἔστι λέγει, "Εὐροὶ δὲ
 "αἶμαον κρῖν". εἰ μὴ περὶ τῶν ἀν
 πυρῶν αἰνῶνι φανώσεται, φ
 λάσσει μὲν τῶν ἀλλὰ τῶν δύο ἐν γραφῇ,
 περσικὸν δὲ τὸ πᾶν τοῦ μίτρου
 ἀλλὰ

Soli enim Asiæ florentissimam regno gentem habent,
 Soli item grandes divitias in domibus reposuerunt,
 Quando Mazoniam & Sardias depopulati sunt.
 Aurea sane illorum quidem in corpore arma hominum,
 1060 Aurea etiam equis in oribus frena,
 Auro item circa pedes ornant calceamenta : [proposita
 Tantæ enim ipsis divitiæ sunt immensæ. ceterum tibi sit
 Persis tota magnis circumdata montibus terra,
 Caspiis portis magis australem viam habens,
 1065 Porrecta etiam usque ad cognomine mare. [arctis,
 Trifariam autem ipsam habitant separatim : hi quidem sub
 Sagittariorum umbrosis adjacentes montibus Medorum :
 Illi vero mediterranei : reliqui in austrum, usque ad mare.
 Primo Sabæ, post hos Pasargadæ : prope vero Tasci,
 1070 Aliique qui habitant in diversis partibus Persicam terram.
 Atque hanc quidem multi amnes undique pinguefaciunt,

πρὸς εἰς αὐτὴν λέγει γῆν Περσῶν. λέγεται
 δὲ ὡς σύμβολον εἶναι ἀσπασμῶν πικρῶν
 Πέρσας, τὸ ἀφιλεῖσθαι τὴν γῆν καὶ τὴν
 κεφαλὴν. μετὰ τοῖς δὲ ὄρεσι περὶ δρομὸς
 ἐστὶν ἡ Περσίς, νοτιωτέρα τῆς Κατωτῆρας
 5 τυλῶν, ἐλκερμένη μέχρι τῶν ὀρεινῶν Περ-
 σικῶν κόλπων. τὸ δὲ ἀρκυῶν αὐτῆς τοῖς τῶν
 Μηδῶν ὄρεσιν υποπίπτει, ὥστε τέρμα-
 τιν ὁ Διόνυσος ἀνωτέρω ἔφη Μηδικῶν.

2. Οἱ Σάοι ἦσαν μὲν Ἐσθρακιῶτες, 10
 ὡς περὶ γεγραπτόν, ἐξελύττει δὲ καὶ ὡς Περ-
 σικῶν. μετὰ τοῖς οἱ Πασαργάδες, περὶ αὐτῶν
 κατωτέρω ρηθῆσεται. ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς καὶ
 Ἰνδικῶν ἔθνος οἱ Σάοι ἐνέουσιν. ἡ-
 σαι δὲ καὶ ἐν τῇ Θερρακικῇ Σάοι, ὥστε 15
 τῶν Βακχῶν δηλοῖ Φρυγίᾳ διαλέκτῳ ἐξ
 ἧς καὶ ὁ Διόνυσος εἰσὶν Σαβάζι. λέγε-
 ται, ὅτι καὶ Βακχῶν ὁ αὐτός.

3. Οἱ τὸ Τασκοί, ἔθνος Περσικῶν
 ὀνομαζόμενοι, βαρυτόνως παρὰ πολλοῖς ἀναγι- 20
 νώσκονται. οἱ ἀγχιτέρμονες οἱ Πασαργά-
 δαι, ἄλλοι Περσῶν, καὶ Ἡρόδοτος παρὰ

οἷς Κύρος τῶν πολυτελῶν, πύργους καὶ
 μέγας αὖτε παραδείσους, δίδουσι δένδραν ἀ-
 ποκακρυμμένον, κλινὴν τε χρυσῇ ἔχων
 ποτὶ, καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ ὅλως ὁ-
 μοίαν, ἢ χρυσῶν λιθηρῶν. περὶ τοῦ
 χρυσοῦ δὲ καὶ ὑπὸ Αἰσχύλῳ κλειύσκει
 Ἀλεξάνδρου, ἐκ τῆς δὲ πολλῶν ὑστερον.
 εἶχε δὲ, φασι, καὶ ἐπὶ γράμματι Εὐδωκῶν
 Περσικῶν χρυσῶν, 10

Εὐδοκῶν ἐγὼ καίμαι Κύρος βασιλεὺς
 βασιλῆων.

ἢ καὶ ἑτέρον τι τοῦτο, “Ὁ ἄνθρωπε, ἐγὼ
 “Κύρος εἰμι, ὁ τὴν ἀρχὴν τοῖς Πέρσας
 “καταστήσας, καὶ τῆς Ἀσίας βασιλεύσας.
 15 “μὴ ἔν φησὶς μοι τῶν μνημάτων”. ἢ
 τῶν μὲν ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ, καὶ χρυσοῦ καὶ τῶν
 ἐπὶ Δαρείῳ, “Φίλος ἦν τοῖς φίλοις. ἰπ-
 “πεὺς καὶ τοξότης ἀρίστος ἐχνομένη. Κυνη-
 “γῶν ἐκράτην. Πάντα ποιεῖν ἐδυνάμην”.
 20 Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ μὲν Ἰνδικόν, οἱ Πασαργά-
 δαι, ἡ δὲ πόλις Ἰνδικῶν, ὡς δηλοῖ τὸ
 τοῖς δὲ Πασαργάδαις ἐκποῖν ὁ Κύρος.
 διερμην-

- Τῇ κ' τῇ σκολιῇσιν ἐλαυνόμενοι περὶ χοῆσι.
 Χωρεῖς μὲν ¹ Κόρος ἐστὶ μέγας, χωρεῖς δὲ Χοάσσις,
 Ἐλκων Ἰνδὸν ὕδωρ, παρὰ τε ρείων χθονα Σάσων.
 1075 Τοῦ δ' ἂν ὅπ'ι πλαυρῇσιν ἰδοῖς ² εὐωπὸν Ἀχάτιν,
 Κείμενον οἷα κύλινδρον ἐπὶ χθονός· ὃν ῥ' ἀπὸ πέτρης
 Χειμερὶς ποταμοῖο κάτω σύρσσι χαράδρᾳ.
 Αἰεὶ δ' αὖ λιαροῖο γεγηθότες ἐξ ἀνέμοιο
 Καρποὶ τηλετάσσιν ἐπήτριμοι ἀλλήλοισι.
 1080 Φεράζεο δ' εἰς αὐγαῖς λοιπὸν πόρον Ἀσίδος αἰης.
 Εγγύθι γάρ τοι πέζα τελέεται ἡπείροιο.
 Ἦτοι μὲν ³ παρὰ χεῦμα τὸ Περσικὸν ὠκεανοῖο
 Καρμαῖνοὶ ναίεσιν, ὧ' ἡελίῳ ἀνιόντι,
 Περσίδος οὐκ ἀπάνδρε, Διόνδρα γαῖαν ἔχοντες,
 1085 Οἱ μὲν ὑπεράλιοι, τοὶ δ' ἐνδοθεν ἡπειρώται.
 Τῶν δὲ πρὸς ἀντολίῳ ⁴ Γεδρωσῶν ἔλκεται αἶα,
 Γείτων ὠκεανοῦ μεζακῆτεος, οἷσι πρὸς αὐγαῖς
 Ἰνδὸν ⁵ παρὰ ποταμὸν νότιοι Σκύθαι ἐνναίεσιν,

διερμηνεύεται ἢ ἡ πόλις καὶ τὴν γλῶσσαν Ἐλληνίδα, Περσῶν κρατοῦσαν.

1. Οτι Κόρος ποταμὸς Περσικὸς, ἐπὶ δὲ καὶ Χοάσσης Ἰνδὸν μὲν ὕδωρ ἔλκων, ὡς καὶ Ἰνδὸς χιζόμενος ποταμὸς, παρὰ ρείων ἢ καὶ τῇ Σάσῃ· ἐξ ἧς καὶ μέγα ἵππιν ὁ ἔτι Περσῶν βασιλεύς. Ἐν βασιλικῇ ὕδωρ τὸ Χοάσσειον· ὡς καὶ φησὶ Ἡρόδοτος, ὅτι “Ἐὐδατος ἔστι Χοάσσης ἀφ’ ἧς ψημίνας, πολλὰ ἀμείζοντες ἡμιόνους τι-
 “ τράκυνκοι ἔπονται κομίζοντες ἐν ἀγ-
 “ γείοις ἀργυρείοις”. ἔτι δὲ, καὶ τὸ Γεω-
 γράφον, καὶ ἑτέρος ποταμὸς μέγας, ἀπὸ Ἀρμενίας ἔχων τὴν ἀρχὴν, Κόρος ποτὶ λεζιδρος, ὕστερον δὲ Κύρῳ μετονομα-
 “ θείς. τὴν ἢ Σάσῃ ἔτι καλεῖται διὰ τὸ
 “ ἔτι πρὸς ἀθηρὸν οἶσα γὰρ ἐγχωρεῖας τὰ
 “ κρήνα. τὴν ἢ Περσικῇ ταύτης ἔτι Σάσων
 “ χώρας οἱ ἐγχωρεῖοι, καὶ μένοι Σάσιοι, ἀλ-
 “ λά καὶ Κίasioι λέγονται. πάντων ἢ, φασὶ,
 “ καυματηρὸς ὁ ἀπὸ τῇ Σασίδι, καὶ ἔτι

ἐκφυρῶ, ὡς καὶ φημένον ἀφ’ αὐτῆς· οἱ ὅφεις ἐν τῇ Διόνδρῃ τὰς ὁδὸς, ἀλλὰ καταφλέγονται. Ἐλκων δὲ, ἡγῶν ὕδατι εἰς τὸ λένεσθαι, ἀσπῆστιν ψυχρῶ, ἐκτεμενέται παρὰ χοῆς· ἐκαλεῖτο ἢ Ἐμμενέοιο ἔστι, τῇ Σάσῃ, Διὸς τὸ ἐκεῖ, ὡς εἰκός, ἡμᾶς τὴν Μίμωνα. λέγεται δὲ ἔτι τῶν βασιλέων Περσῶν ἡσκαυρὸς αὐτῶν κείσθαι. καὶ ἔτι τὴν πόλιν ταύτην ἔλκων ἔδοξεν αὐτῇ, καὶ ἔτι Ἡρόδοτος λόγον, εἰσεῖται τῇ Διὶ ἀπὸ πλατῆς.

2. Οπ’ Ἀχάτην ποταμὸν ἐπὶ πλεοναῖς τι εἶναι τῇ Χοάσσει φησὶ, καὶ εὐω-
 πὸν αὐτὴν καλεῖ, Διὸς τὸ πᾶσι διενδῆς ἔστι ὕδατος καὶ εὐχέον. φασὶ γὰρ ὅτι οἱ κύλινδρος ἐπὶ χθονὸς κείταται, τετάρτη δὲ χοῆς κισσοειδῆς· ταῦτα γὰρ οἱ κύλινδροι· εἰσὶ καὶ ὁ Ἀχάτης μὲν ἔχων ἐξοχὰς πᾶσι καμπαῖς, μετὰ εἰς ἀγκῶνας καὶ κλῶνας ἐλίσσεται τι καὶ χιζέσθαι. φαίνεται ἢ

Huc atque illuc flexuosis acti fluentis.

Seorsum quidem Corus est vastus, seorsum vero Choaspis;
Trahens Indicam undam, præterfluens terram Susorum.

- 1075 Hujus autem in lateribus cernas pulchrum aspectu Achaten,
Jacentem quasi cylindrum super terram:quem quidem è rupe
Hyberni fluminis [*torrentis*] deorsum trahunt alvei.
Semper item placido læti [*exhilarati*] à vengo
Fructus virent addensati alii aliis.

- 1080 Observa autem orientem versus reliquum iter Asiaticæ terræ.
Prope enim ora finitur continentis.

Nempe ad undam Perfici oceani

Carmani habitant, sub sole oriente,

A Perfide haud procul, bifariam [*divisim*] terram tenentes,

- 1085 Alii quidem maritimi, alii vero intus mediterranei.

Horum autem ad orientem Gedrosorum trahitur tellus,

Vicina oceano vasto, quibus ad ortum

Indum ad fluvium australes Scythæ habitant,

ἡ μὲν δὲ πολλὰς εἶναι κατὰ τὸ αἶναιον.
χημαῖον γὰρ, φασίν, αὐτὸν ποταμὸν κα-
ταστρέφει χαλεπότερα. λέγει δὲ τὸς ἐκεῖ
καρπύες γὰρ αἰὲς ἐπ' αἰῶσι, λιανὴ
μεγαλοῦτος ἐξ ἀνέμου. καὶ ἐπὶ ἐν αὐτῷ γλυ-
καῖα λίξις ἐστὶν μεγαλοῦτος, μετὰ τὴν χεῖρα ἐπὶ
τῇ ἀντιόχῃ καὶ ὅτι ὁ Ποσειδῶν ἐπὶ ὁ-
πλῶν τὸ γαῖον λέγει, καὶ τὴν χεῖρα
μεγαλύνει. καὶ ἐπὶ τῷ μεταγωγῇ πρὸς γα-
τος δὲ τῶν ὁρώτων ἐπὶ τῇ ὁρώμεναι. 10
μεγαλοῦτος γὰρ πάντως ἐστὶν γαῖον καὶ γε-
λάσι, καὶ τὰ ὅπλα, καὶ δὲ ἡ γῆ, καὶ οἱ
καρποί, ἀλλ' οἱ βλέποντες αὐτῇ.

3. Ὅτι αὖτε τὴν Περσικὴν γαῖαν
μεγαλύνει οἱ Καρμανοί, ἐνταύθα πο-
ταμὸς ψήγματα κατεφέρειν χρυσῶν. καὶ
μεταξὺ δὲ εἰσὶν αὐτῷ δρυὶς καὶ χαλ-
κῶ καὶ μίλτῃ. ἐστὶν δὲ δύο, καὶ τὸν Γεω-
γραφον, τὸ μὲν, ἀρσενικῶν, ὅπου ἡ κρητὴ
γλῶσσαι φασὶν ἀρσενικῶν. τὸ δὲ, αἰλός. 20
καὶ τὴν δὲ, φασίν, αὐτῷ ἐστὶν βότρυς πολ-

λάκις διπλή, κυκλόρῳ γὰρ τὴν καὶ με-
γαλοῦτος. εἰς θερμότητι δὲ καὶ γλῶσ-
σαι ἐγγυαίαν ἢ Καρμανία ἐρμηνεύεται.

4. Ὅτι αὖτε ἀνατολὰς τῇ Καρμανίᾳ
ἢ τῇ Γεδρωσῶν ἐλκεται γῆ, καὶ τῷ ὁ-
κεανῷ μετὰ κήτους. τῶν ἢ χώρα Γε-
δρωσία, ὥστε αὐτὸς ἀναλογώτερον κα-
λεῖσθαι Γεδρωσιανὴν, κατὰ τὸν Γεω-
γραφον. λέγεται δὲ καὶ Γεδρωσῆσι. ἀνα-
τολὰς δὲ ἢ Γεδρωσία κατεχεσθαι λέγεται
πολλὰς, ἐστὶν δὲ τῷ τοῖς αὐτοῖς τῇ
καρπῶν εἰς ἔτη πλείων ταμιεύσθαι. ἀ-
ρσενικοφόρος δὲ ἢ Γεδρωσία, καὶ με-
γίστην νάρκα ἐστὶν σμύρνης. καὶ ὁ σπυρ-
νικὸς Αλεξάνδρου, ὁ δὲ ὅπου καὶ, τῷ τοῖς ἐ-
κρητῷ ἀντὶ ὁρόφῃ τῇ ἐστὶν σμύρνης. λέγει
δὲ Ἀρριανὸς ὅτι ἐν τῇ ἐρημίᾳ τῇ Γεδρω-
σῶν πολλὰ δένδρα εἰσὶ σμύρνης. ἔχει δὲ
καὶ νάρκα ἐστὶν πολλὰ καὶ εὐδομον.

5. Ὅτι αὖτε αὐτῶν τῇ Γεδρωσίᾳ,
ὁ Ἰνδὸς μέγιστος ποταμὸς, οἱ Σκύθαι νο-

- 1090 Ος ρά τ' Ερυθραίης κατεναντίον εἴσι θαλάσσης,
 λαβρότατον ῥόον ὠκύν ἐπὶ νότον ὄρθον ἐλαύνων,
 Ἀρξάμειρος ταπρῶτ' ὀπὸ Καυκάσῃς ἡνεμόεντος.
 Διοσὰ δέ οἱ σῆματ' ἐστὶ μέσσην δ' ἐπιδέδρομε νῆσον,
 Νῆσον τινὶ καλέεσθιν ἐπιχθόνιοι Παταληνέω.
 Κεῖνός τοι πολέων δόποτέμνετα γ' ἔθνεα Φωτῶν.
 1095 Ἦτοι μὲν δυνόντος ἑπὶ κλίσιν ἡελίοιο,
 Ωρεῖται τ', Αριβάς τε, λινοχλαίνης τ' Ἀραχώτας,
 Σατραΐδας θ', ὅσους τε παρὰ πτυχὶ Παρπανισσοῖο
 Ξωῆ ὁμῶς μάλα πάντας ἐπανυμίλει Αριεύς,
 Οὐ χθόνα ναμετάοντας ἐπήρατον, ἀλλ' ὑπὸ λεπτῇ
 1100 Ψάμμω πεπληθῆσαν, ἰδ' ῥώπεσσι δασεῖαν.
 Ἀλλ' ἐμπης ζῶσιν ἐπαρκέες εἰσὶ κέλαιοι.
 Ἄλλον γάρ σφιν ὄλβον ἀκήρατον αἶα κομίζει.
 Πάντη γ' ὅ λ' ἴθ' ἐστὶν ἐρυθρῆς κεραλίοιο,
 Πάντη δ' ἐν πέτρῃσιν ὑπὸ Φλέβες ὠδίνεσι
 1105 Χρυσείης κυανῆς τε καλλὴν πλάκα σαρφείροιο,

ποι σαρφειροῖσι, οἱ καὶ Ἰνδοκύνειαν συν-
 ἵεται λεγόμενοι. Καὶ σημειώσασθαι ὅτι ἔ-
 μνησι βέρεσι σκύνται, ἀλλ' ἰδὲ ἔστωι
 σκύνται ῥάποι. ῥέει δὲ φασὶ τ' Ἰνδόν,
 κατὰ τὸν Γάγγην, ὁρξάμενον ὀπὸ ἡ-
 5 ♂ Καυκάσῃς ὄρεσι ἀρκυκῶς ἀνατολι-
 κῶς, λαβρότατον ῥόον ὁρῶν ἐπὶ νότον
 ὄρθον ἐλαύνοντα, κατεναντίον τῆς Ερυ-
 θραῆς θαλάσσης, ἦσαν τοῦ Ερυθραίου
 καὶ Αἰθιοπικοῦ ὠκεανῶ, πρὸς τὰ ἑσπέρια
 τοῦ Περσικοῦ κόλπου καὶ ἀντιμέτω-
 νοι εἰς δύο σήματα διέχοντα ἀλλήλων
 στήδια α. ἔ. ω'. ὡς καὶ Ἀρριανὸς ἱστορεῖ·
 αὐτὰ δὲ σήματα ποιεῖσι τινὶ Παταληνῶν
 οἶα νῆσον ἀπλάμψαντομένην ἢ ἐἰπε-
 15 ναλαμψάν, ὡς λόγος ἀξίας, λίγων, μέσην
 ἐπιδέδρομε νῆσον, νῆσον ἢ καλῶς Πατα-
 ληνῶν. παραπλησίαι δὲ, φασὶν, εἶναι ἡ νῆ-
 σος αὐτὴ τῇ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα. καὶ
 δὴ καὶ Δέλτα τινὲς κατ' ὁμοιότητα ἡ-
 20 μεντ' ἐκάλεισαν καὶ αὐτῶν. φησὶ γὰρ

Ἀρριανὸς, δις μὲν ἐπὶ ὁ Ἰνδός, καὶ Δίλ-
 τα ποιεῖ ἔστω ἐν τῇ τ' Ἰνδῶν γῇ,
 τὰ Αἴγυπτον Δέλτα παραπλήσιον.
 πόλιν δὲ ἐν αὐτῇ ἀξιόλογον τὴν Πά-
 5 ταλα, ἀφ' ἧν ἡ νῆσος Παταληνὴ
 ὁρῶνται, ὡς οἱ ἀκριβεῖς λίγυσσι. ἡ δὲ
 δὲ ἔβρυχται Παταληνῇ, ὡς Πρί-
 νου ἀναγνώσκουσιν. ἔστι δὲ μέγας καὶ
 ὁρῶνται τῇ Ἰνδῇ ποταμῷ δῆγμα καὶ
 10 τὸ φασὶν οἱ παλαιοὶ, ὅτι ἐκλείπων τὸ
 εἰκῆιον ρεῖθρον ποτὶ καὶ εἰς πεδία ἡνὶ κα-
 λα ἐκτρέφοντο, καὶ οἱ οὖν κατωρῆσαι,
 ἡρήμασι χώρῃσι πλείονων ἢ χιλίων πό-
 λιν, σὺν ταῖς κάμασι.

1. Ὅτι πρὸς δύνει τ' Ἰνδῇ ποταμῷ
 Ωρεῖται, ἀλλ' ἀχρὶς γραφομένοι, πρὸς
 ἀντιπαστῶν τ' ἐν τῇ Ωρεῖ τ' Εὐβοίᾳ
 Ωρεῖται. ἐκείνοι γ' ἀλλ' ἀφ' ἧς γὰρ
 20 καὶ Αἰγύπτου, ὁμοίως τῇ καὶ αὐτοὶ ἀχρὶ-
 να παραληγόμενοι, ὡς πρὸς ἐν τῇ κα-
 λα

- Qui quidem Rubrum contra currit mare,
 1090 Impetuosissimam undam celerem ad austrum recta propel-
 Ortus primum à Caucaſo ventoso [*exceſſo.*] [lens,
 Duo autem illi ora sunt; in mediam vero incurrit insulam,
 Insulam quam vocant incolæ Patalenam.
 Ille fane multorum dirimit gentes hominum :
 1095 Nempe cadentis ad inclinationem solis,
 Oritasque, Aribasque, & habentes lineas vestes Arachotas,
 Satraïdasque, quosunque etiam ad clivum Parpanifi
 Communiter simul universos cognomento Arianos ;
 Haud terram incolentes amabilem, verum subtus tenui
 1100 Arena oppletam, atque spinetis hispidam [*hirtam.*]
 Attamen victui sufficientes [*idoneæ*] sunt viæ.
 Aliam enim ipsis opulentiam immarcescibilem terra profert:
 Passim namque lapis est rubri corallii,
 Passim item in rupibus subtus venæ pariunt
 1105 Aureæ coeruleæque pulchrum lapidem sapphiri,

Λοφίας γραφῶσι, τὰ καὶ σκληρὴς ἱστὸς
 ὄπας, ὅποιοι καὶ ἐν τῇ βαρυτέρᾳ Αἰρε-
 τῇ εἰσὶν. σκιηπτόν δὲ μὴ ποτὶ Ἐρ-
 εῖς ὀφείλωσι γραφῶσθαι οἱ Αἰρεῖς ἔτι.
 μέμνηται γὰρ ταῦτα ἔθνος Ἰνδικὸν ὁ Γιω-
 γραφός, λέγων, “ Αἰρεῖς ὁμῶνται πο-
 “ ταμῷ Αἰρεῖ, ὁρίζονται αὐτὰς δὲ τὸ
 “ Ωρεῖται. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ τὰς Ωρεῖτας
 “ ἱστῶς λέγει αὐτόνομον.

1. Οἱ τὰς Αἰρεῶντας λινοχλαίνες
 λέγει, ὅτι ἰδιοτεροῦσι ἴσως ἰμμοσιμῶ,
 ὅπερ ἔοι Μελαγχλαῖνοι ἔπαυτοι, ἐξ ἰ-
 ματίων κληθέντες καὶ αὐτοί. τὰς δὲ Α-
 ἰρεῶντας πῆς Αἰρεῶντας φασὶν ὀξυτό-
 νας, λέγοντες ὅτι μετὰ τὴν Ἰνδὸν οἱ Παρο-
 πμιμιστάς, εἴτα πρὸς νότον, Αἰρεῶν-
 τῇ πρὸς ἑσπέρην δὲ τοῖς Παροπμι-
 σιδάσ παρεκκένται Αἰρεῖ.

2. Οἱ βύλονται πῆς Παρπαμισσὸν
 πρὸς παροξυτόνως λέγονται ὅτι Ἰνδικὸν
 ἢ μὲν Παρπασὸν, ὡς ποιεῖ τὴν ἀπὸ γρά-

φῶν ἔχουσι πολλοὶ δὲ καὶ ἐξωῶσι, καὶ ὁ
 ἔμ γραφῶσι Παρπαμισσόν. ὁ δὲ Γιω-
 γραφὸς Παροπμιμισσὸν γραφῶσι πη-
 συλλάσας, καὶ τὰς ἐκεί Παροπμιμισ-
 δας κελεῖ. τὰς δὲ ὑπὸ τῆς πτύχας ἔ-
 ταῦτα ὅρας ὁ Διονύσιος λέγει πάντας
 ζωῇ ἐπωνυμία εἶναι Αἰρεῖας καὶ ἡ χώ-
 ρα αὐτῶν Αἰρεῖν, κατὰ τὴν Γιωγρα-
 φόν, λέγοντα ὅτι “ μετὰ τὴν Ἰνδικὴν ἢ
 “ Αἰρεῖν μερὶς” ἔτι καὶ οἱ Αἰρεῖς, εἴπερ
 Ωρεῖται, οἷς ἐφεξῆς Ἰχθυοφάγῳ εἰ-
 κῶσι ὅτι ἔτω λέγονται δὲ Αἰρεῖς ποτα-
 μῶ, ὡς παρεμφάνει Ἀρριανὸς ἐν τοῖς
 πρὸ Αλεξάνδρου. Ἡρόδοτος δὲ φησὶ
 ὅτι καὶ οἱ Μηδοὶ ποτὶ ἐκαλῶντο Αἰρεῖ.
 ἀφικουμένης δὲ τῇ Μηδείας εἰς αὐτὰς,
 μετὰ τὸν τὸ ὄνομα. οἷδε δὲ καὶ τὰς
 τὰς ἰδίας λεγομένης Αἰρεῖς, ὅς ἐστι λέγει
 τοῖς ἰσχυροῦς Μηδικῆς. ὁ δὲ Διονύ-
 σιος φησὶ καὶ ὅτι οἱ Αἰρεῖς φαύλην χθόνα
 οἰκῶσι, ὑπὸ λεπτῇ ψάμμῳ πλήθου-
 σαν,

Τῆς δ' ὀπτεμνόμενοι βιοτήσιον ὦνον ἔχουσι.

Πρὸς δ' αὖταίς, Ἰνδῶν ἐρατεινὴ πέπταται αἶα

Πασίων πυμάτη, παρὰ χεῖλεσιν ὠκεανοῖο·

Ἦν γὰρ τ' ἀνερχόμενον, μακάρων ὅππ' ἔργα καὶ ἀνδρῶν,

IIIO Ἠέλιος πρῶτησιν ὅππ' φλέγει ἀκτίνεσσιν.

Τῷ γαίης ναέται μὲν ὑπὸ χροά κυανέεσσι,

Θεωπέσιον λιπόωντες, εἰδομένας δ' ὑακίνθω

Πιοτάτας φορέουσιν ἐπὶ κράτεσφιν ἐθείρας.

Τῶν δ' οἱ μὲν χρυσοῖο μεταλλεύουσι γενέθλην,

IIIS Ψάμμον εὐγνάμπτησι λαχαίνοντες μακέλησιν·

Οἱ δ' ἰσῆς ὑφώουσι λινεργέας· αἱ δ' ἐλεφάντων

σιν, καὶ ῥάπισι διδοῦσιν, ταῖσι φυτοῖς
χθαμαλοῖς καὶ θαμνώδεσιν· ἅπτερ ὁ μὲν
Ποιητὴς ῥάπηις λέγει, ὁ δ' ὅτι πολλὸς ὄχλος
ῥωπαίει· ἀλλὰ καὶ τῆς αὐτῆς οὐσῆς τ' ἐκεῖ
γῆς, ὅμως εἰσὶν, φησὶν, αὐτοῖς ἀλλὰ κί-
λαδοὶ ἐπαρκεῖς εἰς ζωὴν. καμίζει γὰρ
αὐτοῖς ἡ γῆ ἄλλοις ὅλοις ἀκέραιον· πάν-
τη γὰρ λίθος ἐπὶ ἐρυθρῇ κεφαλῇ, πάν-
τη δὲ ὑπὸ πίστεως αἱ φλίβες ὀδόντες
χρυσὸς κυανῆς τε καὶ πλάκα σαπ-
φείρας· κατέτυθεν οἱ ἐγχάριοι δ' ὀπτεμνό-
μενοι βιοτήσιον ὦνον ἔχουσιν, ἤγχι ἐω-
νύνται δ' αὐτῶν τὰ εἰς βίον· ἐπὶ δὲ
τὸ βιοτήσιον, ὅμοιοι τὰ φιλετήσιον
καὶ νοστήσιον. Ἰστέον δὲ ὅτι χρυσὸν ὁ-
μοῦ καὶ κυανῶν τὴν σάπφειρον εἶ-
πεν, ἐπεὶ δὴ τῆς αὐτῆς πίμπει χροάς.
τὸ δὲ κεφάλαιον τοῦ τ' Γοργόνος αἰ-
ματὸς δ' ὀπτεῖται μινδύεται, ἀφ'
ἧς, οἷα κήρης οὐσῆς, ἡ κλῆσις τῇ λί-
θῳ ἐκτελεῖται.

I. Οτι ἡ τ' Ἰνδῶν γῆ, ἔστιν μεγίστη
πάντων ἐν θαλάσσιον, πασῶν ἐχά-
τη παρὰ τοῖς τ' ὠκεανῶν καὶ τῶν χεῖλεσιν,
ἦν ὁ ἥλιος πρῶτης ἐπιφλέγει ἀκτίνεσσιν,
ἐπὶ τὴν γῆν ἀνερχόμενος, ταῖσι καί τῶν
ἀνατίλλων. διὸ καὶ θερμότερος παρὰ αὐ-
τοῖς ὁ ἥλιος τὸ ἐωθινόν, ὡς φασὶν οἱ πα-
λαιοὶ· καὶ πολλοὶ μᾶλλον ἢ ἐν μισσημέρῳ,

καὶ τὴν Ελλάδα· ἐπεὶ τῇ καὶ χρῶμα
φέρει· παραπλήσιον Αἰθίοψι· καὶ τῷ
μὲν ἔτος· ὁ δὲ Διονύσιος, πολλὴν ἔπα-
νον κατατείνει τ' Ἰνδικῆς, φησὶ, διὸ τῇ
τι χροά οἱ οὐκ ἐκτελεῖται, θαλάσσιον λι-
πόωντες, τρεῖς τε πιόταται φορέουσι,
ὑακίνθῳ ὁμοίᾳ· ὅππ' ὁ Ποιητὴς περὶ
σιν, ὑακίνθῳ ἂν δειῖ ὁμοίᾳ, ἦτις μελαί-
νας· μέλαν γὰρ καὶ τὸ αἶμα· μελαί-
ναι· τρεῖς δὲ τῶν Ἰνδῶν μέγιστα οἱ με-
σημέριοι, καὶ τὴν χροάιν ὁμοίᾳ τῆς
Αἰθίοψι, ἄλλ' ὅτι ἐπιλείπει τὴν ἐπιτο-
λὴν ἐκμετρεῖν, ἐπικαίοντες τ' ἥλιος ὅππ'
ἐπὶ ἐλκυστὸν χρυσόν· εἰσὶ δὲ καὶ μακρότεροι
καὶ οἱ μὲν, φησὶ, χρυσὸν μεταλλεύουσι γε-
νέθλην, τὴν χρυσὴν ψάμμον μακίλλας
λαχαίνοντες, ὅτι ἀνοίγοντες, σκαίοντες
τῆς ἐξ ἧς καὶ τὸ λαχάνειον· οἱ δὲ ἰσῆς ὑφαί-
νεσι λινεργέας· οἱ δὲ ἐλεφάντων λευκὸς
περιδόντας δ' ὀπτεῖται ὀδόντας, ὡς ἐπὶ
ἐλεφάντων κέρατά φασιν· ἄλλοι δὲ, φησὶ,
τῶν Ἰνδῶν ἐπὶ ταῖς τ' χειμέριον σφου-
δαῖς, ἢ σφουδαῖς, ἤγχι ἐκρύπτει,
ἢ βηρύλλῳ γλαυκῶν λίθων ἐκρύπτει,
ἢ ἀδάμαντα μαρμαίροντα, ἢ χλωρῶν
διαυγάζονται ἰσάπην, ἢ γλαυκῶν λίθων
καθαρῶς τοπέειν, ἐν γλαυκῶν ἀμέδυν-
ται ὑπὲρμα πορφύρεσσαν· καὶ ὅρα ὅπως
ἐκτελεῖται λίθοι μετ' ἐπιγίγνεται σφουδαῖς·

E qua defecantes victuale pretium habent.

Ortum autem versus, Indorum amcena expanditur terra

Omnium extrema, ad littora oceani :

Quam exorients, divorum ad opera & hominum,

IIIO Sol primis accendit [*illustrat*] radiis.

Quare terræ habitatores quidem corpore subfufci sunt,

Mire pingues, similesque hyacintho

Pinguissimas gestant in capitibus comas.

Horum autem quidam auri scrutantur originem, [*metalla,*]

IIIS Arenam fodientes curvatis apte ligonibus :

Alii telas texunt lino elaboratas : alii elephantum

τη ἐξωίγει, γλυκίως γράφον, καὶ φρά-
ζαν καλῶς τὰ καλὰ. λίθους δὲ τὸ τό-
παζον ἀφαιρῶντες, ὅς κ' ἐκ τοπαζίων τιτρα-
σκαῶν λέγεται, χρυσοῖδεις δόπολαμα-
ποι φέγγος, ὁ μὲν ἡμέραν ἔρχον ἰδεῖν
ὑπεραυγέεται γὰρ. φασὶ. νύκτωρ ὅρα-
ται οἱ συζέοντες, καὶ ἀφαιρῶντες
σημεῖα τὰ ὀρύγματι, μὲν ἡμέρας ἀνο-
ρύττουν. ἔτι πλείους λίθοις χρυσοῦ-
σας τὴν Ἰνδικὴν ὁ Διονύσιος, ἐπαγγέ-
λει ἱπποφωτιστικῶς, κατὰ σιωτομίαν, ὅτι
παιτοῖον ὄλεον αὖξαι, ποταμοῖς ἔστι
καὶ ἄρρητος ἔστι καὶ ἔστι. καὶ μὲν, φασὶ,
καὶ οἱ λειμῶνες οἱ καὶ αἱ κηλίδες πτε-
λοῖς. ἀλλὰ μὲν γὰρ καὶ κίχρη αὖξεται,
ἀλλὰ δὲ ὕλας γαίαντες Εὐφρατὶ κα-
λάμης, ὅτι δρωματικῆς δηλαδὴ Εὐφρατὶς
λεγομένη ἀπὸ τὴν Ἰνδὴν ἔως ἔς
τὴν Εὐφρατὶον παρῆκει ὠκεανόν. ὅπερ
ὁ γὰρ ἐστὶ καὶ ἐκ τὴν Γαγγίην χώραν,
κατὰ τὴν Διονύσιον, ἀπὸ τὴν τέρματι
ἐκείνου τὴν Κωλιάδος γῆς, ἥτοι τὴν Τα-
προσάνης, ὅπως καὶ μέγιστον κῆτον, ἀπὸ αὐ-
τὸς Εὐφρατὶς πέντε ἐπὶ βοτῆ. καὶ ἔτι
μὲν ὁ Διονύσιος. ἔτι δὲ καὶ πολυφάρ-
μακον τὴν Ἰνδικὴν ἰσοροῦσι, καὶ πολὺ-
ρίζον, καὶ πολυχρόματον, καὶ δίκαιον,
ἔστι δὲ φερον, ἔστι καὶ αἰεὶς ἀνδρας εὐμεγέ-
θεις, καὶ πυταπῆχας τὸς πολλὰς, ἢ ὅλι-

γὼν ἀποδίδοντας. ὡς καὶ ὁ βασιλεὺς Πά-
ρτος ὑπὲρ πυταπῆχων ἰστέρεται. ἔστι
λαοὶ δὲ οἱ Ἰνδοὶ λέγονται, ἔστι φιλοχρή-
μονες ἀπὸ Διονύσιος. ἐκείνοι δὲ πάντες
Ἰνδοὶ, καὶ ἔστι δὲ ἔστι Ἰνδός. εἰσὶ δὲ καὶ
μελάντεροι ἢ ἄλλων ἀνθρώπων, πλὴν
Αἰθιοπῶν, καὶ τὰ ἐς πόλεμον γενναῖοι-
ται. φασὶ καὶ σημεῖα παρ' Ἰνδοῖς γί-
ναι ἐκ ἡνίων φλοῶν ξαυτομένης βύσσος.
ἔστι δὲ καὶ δένδροις ἀγρίοις ὡς ἔ-
στιν καλλοῦν ἔστι ἀριτὴν ἀφαιρῶν τὰ ἐκ
τῶν ἀφαιρῶν. ἔστι ἔτι, φασὶ, ἔστι εὐτε-
ρεῖς ὑφαιρῶνται, τῶν ἐν εὐμοῖς, ὡς
ἔστι ἐν Ἰνδῶν γέγραπται. ὅπως ἐπὶ τῶν
ἐκείνου οἱ συχοί. λέγεται καὶ ὅτι
ἐκείνου φαίνεται πολλοὶ τῶν Ἰνδῶν, ὡς
ἐκείνου σιτέμειροι. καὶ ὅτι τὰ ἐκ τῶν Ἰν-
δῶν ἐρημία ἐστὶ ἀπὸ τὴν ψάμμον. ἔστι
οἱ ἐκείνου πολλοὶ ποιεῖται καλὰ-
μιν. καὶ ὅτι ἐν γένει καλάμης πολλοὶ ἀ-
παρτίχει, ὡς φασὶν Ἡρόδοτος. ἀπὸ τῶν
ἐκείνου ῥηθέντος καλάμης φασὶ ἰσχυ-
ται οἱ παλαιοὶ ῥίζας καλάμων μεγέ-
λων καὶ τῇ φύσει ἔστι ἐν ψῆσει γλυκεία.
ἔστι πάλιν, καλάμης ποιεῖται μέλι, με-
λισσῶν μὲν ἔστιν. τὸς δὲ φασὶν ὡς
τῶν, μελῶν. ἔστι ἀλλὰ δὲ καλάμης
ἀπὸ τῶν ἐκείνου παρῆκει ἐν Ἰνδῶν, ὡς
ἐκείνου, κατὰ καὶ παρὰ τοῖς ἰστέροις
Αἰθιο-

- Αργυφείς περιθέντας δαποζύουσιν ὀδόντας·
 Ἄλλοι δ' ἰχνεύουσιν ἐπὶ πεσβολῆσιν ἁναύρων·
 Ἡ πρὸ βηρύλλης γλαυκὴν λίθον, ἢ ἀδάμαντα
 1120 Μαρμαίροντ', ἢ χλαρὰ διαυγαῖσσαν ἰασσιν,
 Ἡ καὶ γλαυκίοντα λίθον καθαρὸιο τοπαῖς,
 Καὶ γλυκερὴν ἀμέθυσον ὑπὲρμα πορφυρέουσαν.
 Παντοῖον γὰρ γαῖα μετ' ἀνδράσιν ὄλβον αἰεῖται,
 Αενάοις ποταμοῖσι κατάρρυτ' ἐνταὶ καὶ ἐντα.
 1125 Ναὶ μὲν καὶ λειμῶνες αἰεὶ κομῶσι πετῆλοισι.
 Ἄλλοθι μὲν γὰρ κέγχρ' αἰεῖται, ἄλλοθι δ' αὖτε
 Τλαὶ τηλεθῶσιν Ερυθραῖς καλαῖοιο.
 Φράζω δ' ὥς τις χῆμα ἔω ποταμὸς ἐνέποιμι,
 Οὐρεὰ τ' ἠνεμόεντα, καὶ αὐτῆς ἔθνεα γαίης.
 1130 Ἡτοι μὲν πυσύρεσιν ἴππιν πλεθρῶσιν ἄρρηρε,
 Πάσῃσι λοξῶσιν, ἀλιγκίῃ εἰδὲι ρόμβω.
 Ἀλλὰ τις ἑσπερίοις μὲν ὁμῆρε' ὕδασι νύδ'ος
 Γαῖαν δαποτμήγει· νότιον δ' αἰλὸς οἶσματ' Ερυθρῆς·
 Γάγγης δ' εἰς αὐγὰς· ὃ δ' Καύκασος ἐς πόλον ἄρκτων.
 1135 Καὶ τὴν μὲν πολλοὶ τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν,
 Οὐχ ἅμα ναιετάοντες ὁμώνυμοι, ἀλλὰ Διαιμφοῖς
 Κεκερμένοι· ποταμὸς μὲν ἀπειρεσίς πελάς νύδ'ος

Αἰδιόψω. ὡς καλὰ μὲν ἕκαστι γένυ
 χαρὴν λέγεται χρίσκειας τρεῖς. λέγε-
 ται δὲ ἰομοὶ ἀεὶσι εἶναι παρ' Ἰν-
 δοῖς, τὸν εὐρότα π' ὀλέθριον, ἀνάγ-
 κην ἔχει ἐξυρρίσκειν καὶ ἀκτ' τοῦ
 κακῆ.

1. Ὅτι τὰς χειμάρρους ἔστος ἀναύ-
 ρος λέγει, ἀλλὰ τὸ μὴ ὁμοίως τοῖς ἀν-
 τῶν αὐγὰς δαποτλέειν.

2. Ὅτι τὸ χῆμα τ' Ἰνδικῆς, ὡς καὶ ὁ
 Γεωγράφος φησὶ, τίς αὖτις ἡρμασται
 πλάγας, λοξῶς πύσας, ρόμβωσι δαπο-
 τελέσας. ὡς ἐπὶ τῇ μέρ, ἢ ὡς τῇ
 Ἰνδοῦ ποταμῷ· ἰοῖα δὲ, ἢ ὡς τῇ Ε-
 ρυθρῇ ἰούκω· ὃ δὲ Γάγγης, ἰοῖα εἰς

δὲ πόλον ἄρκτων ὁ Καύκασος, ἡ γὰρ καὶ
 τ' Γεωγράφος, τὰ τοῦ Ταύρου ἔχεται.
 Καὶ σημειώσεται, ὅτι, κατὰ τὸν Διόνυσον,
 καὶ Ἰνδικὸς εἰς Καύκασον, ὡς ἀνὸς ἀ-
 ρηται. τὸ δὲ, πόλον ἄρκτων, τ' δαποτ-
 δηλοῖ τὸν τῆς ἑρμῆς, ὡς ἡδὲ περὶ
 χεπται. ὅτι δὲ ὁ Γάγγης ἔστος Ἰνδὸς μί-
 γρησι ποταμῶν, καὶ αὐτὸ περὶ τῆς Ση-
 μείωσται ὅτι ἐνταῦθα μὲν γαίης
 καὶ περὶ τῆς χῆμα ὁ ρόμβος, τὰς
 Διαιμφοῖς ἐ κατὰ χῆμα ἀνὰ μὲν
 ἔχων, ἀλλὰ κατὰ ὄρθον πᾶς ἀλλήλων δι-
 χαίρεται. μάλιστα δ', ὡς ὁ Γεωγράφος
 φησὶ, ρόμβος ἐστὶ περὶ τῆς περὶ τῆς
 15 μέρους, καὶ ὁρθογώνιον, ἀλλὰ τὰς μέρους

Candidos sectos radunt dentes:

Alii vestigant apud effluvia torrentium

Aut berylli glaucam gemmam, aut adamantem

1120 Relucentem, aut viridi colore pellucentem jaspim,

Aut etiam glauco splendentem colore lapidem nitidi topazi,

Atque dulcem amethystum leviter [*sensum*] purpurascensem.

Omnigenas enim terra apud illos homines divitias producit,

Perennibus fluviis irrigua hinc inde.

1125 Jam vero & prata affidue comata sunt foliis.

Alibi enim milium crescit, alibi autem

Sylvæ virescunt calami Erythræi.

Attende [*adverte*] autem ut tibi figuram utque fluvios refe-
Montesque excelsos, & ipsius gentes terræ. [ram,

1130 Nempe quatuor in lateribus stabilita est [*fixa est*],

Omnibus obliquis, similis figuræ rhombi.

Sed enim occidentalibus quidem conterminus aquis Indus

Terram abscindit: ad austrum vero maris fluctus rubri:

Ganges autem ad orientem: verum Caucasus ad polum urfa-

1135 Atq; hanc quidem multiq; & beati homines tenent, [rum.

Non una habitantes cognomines, sed diverse

Separati: fluvium quidem immensum prope Indum

ἔχον ὄρεάς, πῆς δὲ λοιπῆς ἀμολείας
πῆς ἀπηναντίας ἀλλήλων, ὡς ἐν τῷ αὐτῷ

καταγραφῇ. τοῦτο δὲ, φασὶ, χημεῖτος
ἢ καὶ τὸ γέρον, ἀπὸ τοῦ δηλοῦσι περὶ τῶν
ἡμετέρων ὀρθογώνιου. καὶ ἐξ ὧν δὲ ζα- 15

χρεῖον ὄρειον, ἢ γὰρ κλωδίον, παρα-
σταλόμεν τὸ κατὰ φύσιν παρακλίθε-
σιν τὸ πλοῦτον, ῥόμον δὲ χημεῖτος
λαί. καὶ τοῦτο δὲ μὴ ὁ ῥόμος τὸ χημεῖ-
5 τῶν δὲ καὶ ἡχρὺς λεγόμενον ῥόμος,
ὡς ἐν Αἰθιοπίας ἰσχυρὸς, ἐν δὲ ὁσιπάλων
γλώσσα παρακλίθε. ἐπὶ δὲ ῥόμος καὶ
πῆς τῶν, ἐν ἐπίφοιτος ἐν ἰσχυρῷ καὶ τῷ
πτοντις ἐκτύπη, ῥόμος καὶ ὁνομα-
10 ποῖαν καλούμενον. Αποκλινόμενον δὲ ἐν
Αἰθιοπικῇ λέγει, ῥόμος καὶ τῷ πτόντι
κατὰ Φρυγίαν τῷ Ρίαν ἰσχυρὸς. ἐπὶ
δὲ καὶ φαρμακίδων τῶν ὁ ῥόμος πα-
ρὰ Θεοκρίτου, κατὰ τὸν ὀρθογώνιου
15 τῷ ἐπίφοιτον. τινὲς δὲ ῥόμον γράφουσι
21/9

Δαρδανέες, ¹ τόθι λοζόν ἀπὸ σκοπέλων Ακείνῳ
 Συρόμῃον δέχεσθαι πλωτὸς νήεσσι ² Ἰθάσσης.

1140 Τοῖς δ' ἐπὶ καὶ ³ Κώφης τείτ' ἑσπετα ἀργυροδίνης.
 Τῶν δ' ἐ μέσοι ναίεσσι Σάβαι καὶ ⁴ Τοξίλοι ἄνδρες,
 Σκρόδροι δ' ἐξείης· ἐπὶ δ' ἑσπετα ἀγροα Φάλα
 Πόικανέων· ⁵ μὲν τὸςδε Διωνύους θεράποντες

Ἀφ' τῆς υ, ὡς Εὐελπίδης ἐν Περσίδι
 αἰτίστοις ῥυμοῖσι φησὶν, ὃ ἐστὶ σφοδρῶς
 καὶ προχοιδῇ κινήσει. ἀπὸ τούτου δὲ
 καὶ τὰς κινήσεις ὁ Απολλώνιος ῥυμ-
 ούσας καλεῖ. καὶ πάλιν καὶ ἡ παρὰ τῷ
 Αἰλίου καμμένη ἀπορρῶν λέξις, τὸ ἐρ-
 ρυμόσθαι, ὅτι καὶ τὸ αἶμα ἔχει τὴν ἀρ-
 χὴν ἐν οἷς λέγει, ὅτι ἰσχυρὰ τὴν ῥυ-
 σίμα, καὶ εἰς αὐτῆς ἐρρυμόσθαι τὰ
 τιμώτατα.

1. Οτι οἱ Δαρδανεῖς, Ἰνδικὸν ἔδνθ'·
 οἱ μὲν δὲ Δαρδάνιοι, Τρωϊκόν.

2. Οτι ὁ Ἰθάσσης (ποταμὸς δὲ καὶ
 ἔσθ' Ἰνδικός) πλωτὸς ἐστὶ ναυσὶν, εἰς ὃν
 Ακείνους ἐμβάλλει, λοζὸς ἀπὸ σκοπέλων
 φερόμενος. ἀπὸ δ' ὁ Γεωγράφος φησὶν,
 ὅτι Ακείνους ἐν προπαῖς θερμαῖς ἀνα-
 βαίνει πῆχυν μί. ἀν οἱ μὲν κ'. πληρῶσι
 μέγας χεῖρας τὸ ῥέθρον, οἱ δὲ κ'. ὑπερ-
 χόονται εἰς τὸ πτόλον, διὸ καὶ ἠσίζουσιν
 οἷον αἱ πόλεις, ὡς καὶ ἐν Αἰγύπτῳ. ἰ-
 δρυονται γὰρ ἐπὶ χωματῶν. Ἀρριανὸς δὲ
 ἔτ' φησὶν, ὁ Ἰθάσσης εἰς τὴν Ακείνῳ
 ἐμβάλλων τὸ πᾶν ὕδωρ, Ακείνῳ πε-
 ρίχεται καλὸν ἄνδρ. λέγει δὲ καὶ ὅτι αἱ
 25 τελευτήτοροι ἔσθ' Αλεξάνδρου τελευτῇ τμη-
 θεῖται, καὶ ἐπὶ ζόγων ἀλκωμοθεῖται,
 σιωπῇ κηρύσσονται ἐν τῷ Ἰθάσσης, καὶ ὡφθη-
 σαι ναυκαί.

3. Οτι καὶ ὁ Κώφης Ἰνδικός ἐστι ποτα-
 μὸς, ὃν ὁ Ηρωδιανὸς μὲν ἐστὶν αὐτὸς, ἐν τῇ
 Καθ' ἡμᾶς περὶ βαρυτόνως ἐκφέρειν,
 καὶ μετὰ τὸ σ, ὡς τὸ Χρύσης. Αρριανὸς
 δὲ, ὡς φησὶν, ἐν πύκτω περὶ Α-
 λεξάνδρου, τὴν Κωφίαν, ὡς τὴν Σωλήνην,
 35 φησὶν. ὁ Γεωγράφος δὲ ὁμοίως τῷ Διο-
 νύσιον ἐκφέρει, λέγων, "Χοάσσης εἰς τὴν

"Καφῶν ἐμβάλλει". καὶ πάλιν, "μὲν
 "Καφῶν ὁ Ἰνδός, εἶπε ὁ Ἰθάσσης, εἶπε
 "ὁ Ακείνους, ἐστὶν ἔσθ' ὁ Ἰππῆς". πῶς
 δὲ Ἰθάσσης πλωτὸς νήεσσι ὁ Διονύσιος
 λέγει. οἱ δὲ παλαιὸι μαθητὲς τῆς τι-
 πῆς καὶ τῆς Ἰθάσσης ἔσθ' ἡ μὲν καὶ
 λέγουσιν ἐνία, πόλεις ἢ οἰκίαι εἰς πύκτω.

4. Οτι ἐστὶν ἡ ἀπὸ τῆς τοξί-
 λης γεγραμμένη τὸ Ἰνδικόν ἔδνθ', καὶ ὁ
 10 Γεωγράφος Ταξίλος γεγραμμένη ἔσθ' ἡ
 α, ἐστὶν ἡ τῶν κατ' αὐτὸς πόλιν,
 μετὰ τὴν αὐτὴν λέξιν, καὶ εὐδ' αἰμοῖα, καὶ
 εὐνομασμένη. καὶ τινες ἀνδρᾶς Ταξίλοι
 ἱστοῦν αὐτῆς βασιλείαν, καὶ λέγουσιν ὅτι φι-
 λωδρόπως αὐτὸς καὶ οἱ οὐκ ἐστὶν ἀνδρᾶς
 15 τὴν Αλεξάνδρου, ἔτ' ἔχοντες πλείονα ἢ ἑσθ'
 καὶ. διὸ ἐστὶν ὁ φησὶν οἱ Μακεδόνες ἰλι-
 γον, ὡς ὅτι εἶχεν Αλεξάνδρος ἔσθ' ἐν-
 γαστήρ, πρὸς τὴν ἀλκωμοθεῖται τὴν Ἰνδόν.

5. Οτι ἔδνθ' Ἰνδικόν οἱ Πόικανες,
 ἀγροα Φάλα. πρὸς δὲ Ἀφ' τῆς γεγραμμένης
 Πόικανης. Ἰνδὸν δὲ ἐστὶν οἱ Γαργαροῖαι,
 ἔσθ' Διονύσιον καλεῖ θεράποντας. ὅπως φησὶ,
 χρυσὸν καταφέρειν ὁ Ἰππῆς τὴν πόλιν
 30 μὲν ὁ καὶ αὐτὴν ῥηθεῖς, καὶ ὁ Μαγα-
 σος, λαοτότατοι ποταμῶν, ἀπὸ Ἡμ-
 δὸς ὅπως ἐστὶν ὁ πρὸς τὴν Γαργαροῖαν
 χώραν, ὡς ὅτι εἰς τὴν ἀπὸ τῆς γεγραμμένης
 Κωλιάδας ἦσθ' ἡ τετρασυνδράμας, ἢ Κω-
 λίδα τετρασυνδράμας, καὶ συγκατῆ. ἢ καὶ
 ἀπὸ τῆς Κωλιάδας εἰς τὴν ἀπὸ τῆς φησὶν, ὡς
 ἔσθ' αὐτὴν ἠσίζουμένην. καὶ δυοῖς μὲν
 οἰνοῖς εἶναι λέγει, διὸ καὶ καλεῖται
 Λορίν. τούτῳ δὲ, ἢ Ἀφ' τὸ ὕψος ἡλι-
 35 γατῶν γὰρ ἐστὶν ἢ διότι αὐτὴ πρὸς
 ἐστὶ τῷ ἡλίῳ βατῇ. διὸ καὶ ἐστὶν ὁ φησὶν
 πτόλιν τῶν ἡλίου θέρμῳ ἐκείνῳ πρὸς
 ἀπὸ τῆς

Dardanenses, ubi flexuosum [sinuosum] ē rupibus Acesinem Delabentem excipit remigabilis navibus Hydaspes.

1140 Hos vero juxta & Cophestertius sequitur, cujus argentei sunt Horum autē medii habitant Sabæ atq; Toxili viri, [vortices. Scodri vero deinceps: consequuntur autem agrestes gentes Peucaneorum: verum post illos Bacchi cultores

καταλλόν. Ιστέον δὲ ὅτι Αἰορὶς ὁ τό-
πος ἐστὶν λίγεται. Διὰ τὴν δὲ δύνα-
μιν καὶ διὰ τὸ ὅτι λίγεται αὐτῇ, εἶχε ὁ
Δυκὸν ὡς Αἰορὶς πᾶσι λίγεται λίγεται. καὶ
ἐπὶ τὴν Αδριατικὴν δὲ χώραν, τὴν ῥηθεί-
ται ἐπὶ τῶν σιμίων, ἰσχυρίζεται τὴν ὀνο-
μαζόμενον Αἰορὶς, ὡς ὀρίους ἀέσπον, ἐξ
ἐκ πᾶσι φθοροποιὸν ἀκαθάρτων, μι-
κροὶ καὶ κρυφιοὶ, κατακλῆται καὶ ὅφ'
ἐφείρεται εἰς παρατυχὸν ὁσφρησι-
ται, καὶ ἐκκαθάρνυται, φασὶ, τὸ πᾶσι
πᾶσι ἐξ, ὅτι ἀν' αἰκίῳ ὁ τόπος.
οἱ δὲ καὶ ἐπὶ Ἰσραήλ τῆς Ἀσίας
πᾶσι ἰσχυρίζεται, ὅτι πάντα τὰ ὁσφρη-
σιν φέρει, πλὴν τῶν εὐνέων. λίγα
ταὶ δὲ καὶ πᾶσι Αἰορὶς ἐπὶ τὴν Ἰ-
σραήλ, ὡς ὁ Ηρακλῆς μὴ ἐπὶ ὁσφρῶν
ἐστὶν ἀπικρῶν, Αλέξανδρος δὲ καὶ
ἐπὶ εἰς ὁσφρῶν. ταύτης ἢ τῆς Αἰο-
ρὶς πᾶσι ἰσχυρίζεται ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς ὑπερβαίνει
λίγεται. τὰς ἢ ῥηθέντας δύο χυσοφό-
ρος ποταμοὶ, τὸ Ὑπαννὶς ἔτι Μαζαρ-
τον, φασὶν, ἐξίσταται τῶν Ημωδῶν ὀρίων,
ἐπὶ ὡς ἡμωδῶν ἔφη ὅτι ὁ Διο-
νύσιος, ἀφανίζεσθαι, καὶ κρυπνῶν ἐφ' ἱκα-
νὸν ἀναστρέφει ἐκδομένους. πολὺς ἢ ἐν
ταῖς ἰσχυρίαις ὁ Ἰνδὸς Ὑπαννὶς. ἀρίστη
τὸ, φασὶν, ἢ πέραν αὐτῶν, καὶ οἱ χυ-
σοφόροι μύρμηκες αὐτῶν περὶ λίγεται
ταῖς. καὶ ἀλλὰ ἢ πολλὰ τὰ τόπων ἐπὶ
καταίνονται. φασὶν ἢ καὶ τὸν Αλέξανδρον,
μυρμηκὶ αὐτῶν ἐλθόντα, πρᾶσι πρὸς κωλυ-
σθαι ἐπὶ ὡς, μυστήριος τε ἐπὶ
ταῖς, καὶ διὰ τὸ ἀπαρτίζεσθαι τῶν
πρᾶσι. οἱ ἢ πρᾶσι τῶν Ὑπαννῶν
ἐπὶ φασὶν ἐπὶ ὡς, μυστήριος τε ἐπὶ
ταῖς, καὶ διὰ τὸ ἀπαρτίζεσθαι τῶν καὶ

τὴν οἰκωμένην ποταμῶν ἰσχυρίζεται, ἐπὶ
Ημωδῶν ὀρίων καταφερόμενοι. μετ' ὅ
δὲ ὅτι οἱ αὐτοὶ λίγεται τὸ Ἰνδόν, ἐπὶ
ἐπὶ τῶν ἰσχυρίων καὶ Νεῖλον. φασὶν ἢ
ἐπὶ. ποταμὸς τὰς ἀξιολογώμεναι εἰς ὡς
λεῖν εἰς τὸν Ἰνδόν, ὡς ὑπερβαίνει τὸν Ὑ-
παννὶν. ἐπὶ πᾶσι ὁ Ἰνδὸς παρακλῆται,
ὡς φασὶν Ἀρριανὸς, ἐπὶ τῇ ἐπὶ ὡς κρᾶ-
τήρας, ἐκδομέναι ἐπὶ ἰσχυρίαις. τὸ δὲ αὐ-
τὸ πᾶσι λίγεται καὶ τὸν Τίγριν ἐπὶ
ἄλλων πολλῶν ποταμῶν. διὸ καὶ ἐπὶ τῇ
ἐπὶ Πασίπγρην καλεῖσθαι, οἷα μὴ
ἀπλῆν, ἀλλ' ὡς εἰπὴν πᾶσι τῶν Τίγριν.
ἰστέον δὲ ὅτι καὶ τὸν Ηροδοτὸν καὶ Σκυδι-
15 καὶ ποταμὸς τὴν ἰσχυρίαν, λίγεται Ὑπα-
ννὶς, ἀνατίθεται ἐπὶ ἰσχυρίαις, ὡς
λίγεται μήτηρ Ὑπαννὶς, καὶ ἰσχυρίαις
ἐπὶ Μαυρίαις μήτηρ τῆς Εὐφράτης. λίγεται δὲ ὁ
αὐτὸς καὶ ὅτι πᾶσι τῶν Σκυδικῶν τὰς
20 ποταμῶν ἰσχυρίζεται ἐπὶ ὡς λευκοί.
καὶ ὅτι κρήνη ἐκδομέναι εἰς αὐτὴν ὡς
πικρὰ, ὡς κρήνη τὸν Ὑπαννὶν, καὶ ταῖς
ὡς ὀλίγην ὡς ποταμὸν. τὸν δὲ Ἰνδόν
ποταμὸν ἐπὶ ὡς πᾶσι καὶ ὑπερ-
25 πᾶσι τὰς σιμίων, ὡς πᾶσι τὰς, τὸ
δὲ ἰσχυρίαις εἰς ὡς. τῶν λίγεται
εἰς τὰς πᾶσι Αλέξανδρος, Ἡρακλῆς
ὡς ὡς φασὶν. Ἀρριανὸς δὲ φασὶν
ὅτι ἰσχυρίαις ὁ Ἰνδὸς, μὴ σιμίων
30 διέχεται αὐτῶν ἐπὶ ὡς. ὡς δὲ πᾶσι
τῶν, ἐπὶ ἰσχυρίαις, τὸ δὲ Ημωδῶν ὡς,
ὡς ἐπὶ ἰσχυρίαις λίγεται τῶν Ημωδῶν
καὶ ὡς αὐτῶν ἐπὶ τὰ ὡς, ὡς τῶν
πᾶσι τὰς ἐπὶ ὡς, ὡς τῶν
35 πᾶσι τὰς Ημωδῶν, καὶ ἐπὶ ὡς
ταῖς.

- Παρραλίδαι ναίεσιν, ὅτι χρυσῆο γενέθλην
 1145 Δαυδαλέην Ἰπανίς τε φέρεϊ, θεῖός τε Μέγαροτος,
 Λαβρότατοι ποταμῶν· ἀπὸ δὲ ἔρεθ' Ἡμωδοῖο
 Ορνυμῆμοι περρεσθιν ἐπὶ Γαυγῆτιδα χῶρην,
 Πρὸς νότον ἐλχόμενοι παρὰ τέρματα Καλίδος αἴης.
 Ἡ δὲ ἦτοι περνεύεικεν ἐπ' ὠκεανὸν βαθυδινήν,
 1150 Ἠλίδατος, ταχινόισι δυσέμβατ' οἰωνοῖσι·
 Τῶν καὶ μιν καὶ Φῶτες ἐπικλείεσιν Ἀορνί.
 Ἐστὶ δέ τις θηητός· εὐρρέϊτ' ἔτι παρὰ Γάζην
 Χῶρος· τιμήεις τε καὶ ἱερός, ὃν ποτε Βάκχ' ἔ
 Θυμαίνων ἐπάτησεν, ὅτ' ἠλλάσσοντο μὲν ἄβραι
 1155 Ἀνωάων νεβριδες εἰς ἀσπίδας, εἰς δὲ σίδηρον
 Θύρσι μαιμώωντο, καὶ εἰς ἀείρημα δρακέντων
 Ζωστῆρες θ' ἐλικές τε πολυγναμπτης ἐλίνοιο,

Ι. Ὅτι ὁ Θεσσαῖος Διόνυσος, τὸς κε-
 λαυὺς Ἰνδὺς ἐλάσας ἀπὸ τῆς αὐτῆς
 δύο σῆλας ἔσται παρὰ τὴν γῆς πε-
 ρεσθιν καὶ αὐτὴν καυγῆτιδα, ὅ ἐστι χαί-
 ραν, εἰς Θεσσίαν ἐπαυλῆν. Καὶ ὅρα ὅτι
 ὡς παρὰ κυανίης ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Αἰθιο-
 πίαν, ὅπως ἐνταῦθα κελαυὺς εἰσι τὸς
 Ἰνδὺς. δυνάμει δὲ πᾶσι καὶ ὅτι κυανί-
 ης λευκαῖ, εἰπερ, ὡς ὁ Διόνυσος φη-
 σιν ἔφη, χρῶς κυανίησι. εἰτα διηγεί-
 ται ὅπως θυμαίνοντο αὐτῶν, ἢ γὰρ
 θυμωμένοι, αἱ μὲν πρὸς τοὺς Βάκ-
 χους εἰς ἀσπίδας ἀλλάσσοντο, εἰς δὲ σίδη-
 ρον αἱ περὶ τὴν θύρην· οἱ Ζωστῆρες δὲ
 καὶ οἱ τῆς ἐλίου, (ὅτι τ' ἀμπίλιν) ἐλικές,
 εἰς δρακόντας ἀπὸ τῆς αὐτῆς, ὅ ἐστι ἀεὶρας,
 ὅλας. ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς λέξεως τὸ ἀπὸ
 ζωῆν, ὅτι ἀπὸ τῆς ὀνομαζέται τὸ εἰς τὴν
 χρησιμὴν ὕψισμα. τ' δὲ χῶρον, ὃν ὁ Δι-
 όνυσος θυμαίνων ἐπάτησεν, θηητός ἐστι
 μάλιστα καὶ ἱερός· λέγει ὅτι ὁ θε-
 ῶς τῆς Γάζης ἐστίν, ἀπὸ τῆς Ἀρμενικῆς
 Νύκτας κληθεῖσιν, ἀπὸ ἧς καὶ αὐτὸς ὁ
 Διόνυσος κληθῆναι δοκεῖ. Νύκτα δὲ, καὶ

τὴν Γαυγῆτιδα, πόλιν ἐν Ἰνδῶν, κτίσμα
 Διόνυσου, καὶ ὅρα αὐτῇ Μήρις· ὅτι
 παρὰ τοῖς μύθοις μαρτυρεῖται ἐνομιᾶ
 Διόνυσος. Ἡρόδοτος δὲ παρὰ τὴν
 Αἰγύπτου τὸν μῦθον τῆς τῆς πελοπον-
 νήσου ὅτι· ὁ Ζεὺς τὸν Διόνυσον εἰς τὴν
 ἑλὴν ἀπαρτίσθη, ὅτι ἦν γὰρ εἰς Νύκτα
 ὅτι τῆς Αἰγύπτου ὅτι· ἀμπίλιν δὲ
 (ὡς φησὶ ὁ Γαυγῆτις) αὐτῇ δὲ ἐπι-
 λείπειται. ἀπὸ τῆς γὰρ ὁ βότρυς αἴ-
 ῃ ὡς φησὶ, ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῶν ὁμῶν. εἰ
 δὲ καὶ ἀλλὰ Νύκτα, ὅτι μία καὶ αὐτῇ
 Θρακίαν, ἢς μνημονοῦσι Ομηροῦ ἐν ὅτι
 αὐτῇ Λυκαργὴ θ' Ἡδωνῶν. καὶ αὐτῇ τῆς
 Τράλλης δὲ Νύκτα τῆς ἑλίου, καὶ κώμη αὐ-
 τῇ Νυσοῦν, ὅτι αὐτῶν Χαλκίδων, ὅ
 πλησίον οἱ ἱερεῖς ἐγκοιμώμενοι ἀπὸ τῆς
 τῆς ἐξ ὁμῶν τοῖς νοῦσι τῆς ἡμε-
 ρίας. τοῖς δὲ ἀλλοῖς αὐτῶν ὅτι τῆς
 ἐστὶ, καὶ ὁλετῆς. Ἀρμενίαν δὲ λέγει
 ὅτι κισσός, ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς γῆς μὴ φου-
 ρμός, παρὰ Νυσοῦν φησὶ καὶ ὅτι
 εἰς τὴν Νυσοῦν ὅρα τὴν Μήριον ἐλθόντι
 οἱ Μακεδόνες, ἢ δὲως τὴν κισσὸν εἶδεν, καὶ
 25 σφάνος αὐτῇ ἀπ' αὐτῆς ἐποίστη, ὅτι

- Gargaridæ habitant; ubi auri originem [*materiam*]
 1145 Pulchram Hypanisque vehit, vastusque Megarus,
 Rapidissimi fluviorum: è monte autem Emodo
 Profecti promanant in Gangeticam regionem,
 Ad austrum tracti ad fines Colidis terræ.
 Hæc autem prominet in oceanum profundos habentem vor-
 1150 Ardua, veloces quam vix ingrediuntur aves: [tices,
 Quare ipsam & homines cognominant Aornim.
 Est autem quidam mirandus pulchrisfluum prope Gangem
 Locus honoratus ac sacer, quem olim Bacchus
 Iratus calcavit, quum mutarentur quidem molles
 1155 Mænadam nebrides in clypeos, in ensen vero
 Thyrsi prorumperent, atque in spiram draconum
 Balteique & capreoli flexuosæ vitis,

ἔτι Νυογαίων πρὸς τοὺς ἑ Αἰζανδρον
 ἐν ὅπλοις ἰδόντες κεινην μὲν ἐν τῷ ὄρει,
 ἱππομόχον τε τὴν ὄψιν, καὶ πισόντες εἰς
 γῆν ἐπὶ πολὺ σπένοντο εἶχον. Ἰστοῖν δὲ ὅτι
 ἱπποῦ ἡ ἀμπελὶς κέντη μὲν καὶ παρ
 αἰσῶν, δοκεῖ δὲ γίνεσθαι παρὰ τὸ ἑλιν-
 νῶν, ὃ ἐπὶ δρυγῶν καὶ χολαζῶν, ἔπειτα
 οἱ Διόνυσος αἰτίας. εἰδέναι ὅτι καὶ
 καὶ ὅτι ἱππὸς ταῦτα τὰ περὶ Διόνυσον, κα-
 λῶν ἐπὶ τῇ περὶ Ηρακλῆος, ἀπὸ τῆς φασὶ
 ἐμυθώδη, ἐκ γλακκίας ἀναπλατμαῖα.
 πάντων γὰρ, φασὶ, τὰ καὶ τὸ διόμῶν
 Προμηθεὺς ἀποφασίζον ἐν τῷ δρυγῶν
 ἡνίοχ Κωνσταντῶν, οἱ Μακεδόνες, γλακ-
 κίας τῇ πρὸς τὴν Αἰζανδρον, μετὰ τῇ
 καὶ τῷ λόγῳ τὸν Κωνσταντῶν εἰς τὴν ἐν ὅ-
 γμασσαν, καλίσταντες Κωνσταντῶν ὅρη ἱ-
 νά ἐν αἰς Ἰνδικῇ. οἱ δὲ αὐτοὶ γλακκίας καὶ
 ἡ ἀπὸ λαίων ἐν τῷ Παροπμιτισσίδας
 τῷ Αἰζανδρῶν δεκνόντες, Προμηθεὺς
 δρυγῶν τῶν αὐτῶ ἀπὸ φασιν. καὶ τὸν
 Ηρακλῆα ἐλθεῖν ἐκεῖ ἑλθὼν εἰς λύσιν
 Προμηθεὺς ἐπαρῶντος πρὸς τὸν λόγον,
 καὶ δὸς τὸ ἰδεῖν αὐτῷ βῆς ἐγκυκαυ-
 ρῶν ῥόπαλον, τὸ τῷ Ηρακλῆϊ παρὰ

σημῶν. ὥς τε τὰ τῷ λόγῳ ἐφ' ἐκτερεῶς
 τέρμονας γῆς ἐλθεῖν τὸν Ηρακλῆα, καὶ
 εἶναι ἐπὶ τὸν Αἰζανδρον διὰ τῆς καὶ τῆς
 κολακκίας ἐπὶ ἀπὸ φασιν ἔπειτα τῷ Ηρα-
 κλῆϊ, ἀλλ' ἐπὶ μὲν ἐπὶ τῷ Διόνυσῳ, διὰ
 τὸ καὶ αὐτὸν ὁμοίως ἐκτερεῶς ἀπὸ φασιν.
 καὶ οἱ μὲν παλαιοὶ ταῦτα. εἰ δὲ πὺ καὶ
 ἀποφασίζον τοῖς γλακκίαι, εὐφυνέστερον
 ἢ εἰς γλακκίας τὸ μὴ τῶν ταῦτα πλάττειν,
 ἀλλὰ μάλλον ἀπὸ φασιν τῷ Ηρακλῆϊ καὶ
 τῷ Διόνυσῳ πρὸς ἐκτερεῶς, ὥς αὖ δρυγῶν
 ὁ γλακκίῳ μὲν Αἰζανδρῶν εἰς ἱπ-
 πῶν ἀφικέσθαι τῶν, εἰς ἑπὶ τῷ Ηρα-
 κλῆϊ, ἐπὶ Διόνυσῳ, οἱ τῷ Διός. οἱ δὲ
 αὐτοὶ γλακκίας, καὶ τῶν παλαιῶν, καὶ
 Κωνσταντῶν ἀνόμενοι ὅμῳ τὸν τε Παρο-
 πμιτισσίδας, ἐπὶ τῷ Ημῶν, ἐπὶ τῷ Ἰμαῶν, τὰ
 Ἰνδικῇ ὅρη. Οἱ δὲ καὶ ἡμῶν Εὐλακκίαν,
 ὥς καὶ φασιν εἰπομένῳ, ἐπὶ τῷ Εὐλα-
 κκίῳ ἡνίοχ Ηρακλῆϊ ἐπὶ Διόνυσῳ, οἱ τῶν
 τῷ γῆς ἀποφασίζοντες ἀπὸ φασιν τέρ-
 μονας. Αἰριανὸς δὲ τὰδε γράφει περὶ τῶν
 εἰς Ἰνδὸν τῷ Διόνυσῳ στρατείας. " Διόνυ-
 σον πολέμῳ Ἰνδοῖς λόγῳ, ὅτις γε
 " ἔπ' ἐπὶ Ἰνδὸν στρατεύσας Διόνυ-

- Τῆμος ὅτ' ἀφραδίῃσι θεῶν ἀτίμηστον ἑορτήν.
 Τέγεα Νυσαίην μὲν ἐφημίζαντο κέλευθον,
 1160 Κόσμων δ' ἐσήσαντο σὺν υἱασὶν ὄρνια πάντα.
 Αὐτὸς δ' ὅππότε Φύλα κελαινῶν ὤλεσεν Ἰνδῶν,
 Ημωδῶν ὀρέων ἐπέθροιστο, τῶν ὑπὸ πέζαν
 Ἐλκεται ἡώοιο μέγας ῥόος ὠκεανοῖο.
 Ἐνθα δύο σήλας σήσας παῖ τέρματα γαίης.
 1165 Καρχαλόων μὲν χεῦμα κατήλυθεν Ἰσμήνωιο.
 Τόσσοι μὲν κατὰ γαῖαν ὑπέρπαιτοι ἄνδρες ἔασιν.
 Ἄλλοι δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κατ' ἠπείρου ἀλόωνται
 Μυριοί, ὅς σ' ἂν τις ἀμφραδέως ἀγορεύσει
 Θνητὸς ἔων. μένοι δὲ θεοὶ ρέα πάντα διώκοντα.
 1170 Αὐτοὶ γὰρ καὶ πρῶτα θεμειλία τορνῶσιντο,
 Καὶ βαθὺν οἶμον ἐδείξαν ἀμετρήτοιο θαλάσσης.
 Αὐτοὶ δ' ἐμπέδα πάντα βίῳ διετεκμήραντο,
 Ἄσρα ἀφακρίναντες. ἐκληρώσαντο δ' ἐκάστω
 Μοῖραν ἔχειν πόρτοιο, καὶ ἠπείροιο βαθεῖης.
 1175 Τῷ γὰρ ἑὶ ἀλλοῖον ρυσμὲν φύσιν ἔλλαχ' ἐκάστη.
 Ἡ μὲν γὰρ λυγρή τε καὶ ἀργινόεσσα τέτυκται,
 Ἡ δὲ κελαινοτέρη, ἥ δ' ἀμφοτέρων λάχε μορφῶν.
 Ἀλλή δ' Ἀστυρχῆς ἐναλιγκήσιν ἀνθεὶ μίλτη,
 Ἀλλὰ δ' ἀλλοῖα. τὼς γὰρ μέγας ἐφράσσεται Ζεὺς.

ἴσας. ἡ γὰρ δὴ ῥῆσιν εὐρεῖν δοκεῖ οὐτὶ τ' ὀφθαλμοῖν τὴν Σαμείης τ' Καδμῆ, οὐτὶ δὴ Ἀθηνῶσι ἐν ταῖς πελαγαῖς Διὸς καὶ Κόρης παῖδα σῶσιν, ἡ μὲν εὐρὶ ἄλλοι καδμῆ Διόνυσον ἀρῖα ὁπλασθέντες.

1. Ὅπ' ἐστὶ ταῦτα τὸ τ' ἰστέρας ὁμολογῶν σιωπῶντων, τὰς ὑπερπαιτας καὶ γὰρ ἀνδράς μέγας λέγει ἀφραδίῃσι. αὐτὸς γὰρ ἄλλος, οἱ ἐνθα καὶ ἐνθα κατὰ τις ἠπείρου πλανῶνται μυριοί, πῶς ἂν, φησὶν ἀμφραδέως ἀγορεύσει, θνητὸς ἂν ἦτος ἢ μόνον πάντα ρέα διώκται, εἴω μορφηματικῶν φυσιολογικῶν καὶ θεολο-

γίας ἰνὰ εἰς αὐτοὺς ἀφραδίῃσι τῇ καμῶ, εἰς ἑνῶσαι πρῶτον σμύνηται κατὰ πάλιν τῇ ἀφραδίῃσι, φησὶ ἦτος ἐπὶ τ' γῆς πρῶτα θεμειλία τορνῶσιντο, καὶ βαθὺν οἶμον δεῖξαι ἀμετρήτου θαλάσσης, καὶ τῇ βίῳ ἐμπέδα πάντα ἀφραδίῃσι, ἄσρα ἀφακρίναντες, κληρώσιντο δ' ἐκάστω μοῖραν γῆς καὶ θαλάσσης. οὕτω καὶ τὰς ἀστέρας τὰς ἀναλιγκῶντας τῇ γῇ, ἀλλὰ ἀλλοῖα, φησὶ, γὰρ ἑστὶ φύσιν ἔλλαχ' ἡ μὲν γὰρ λυγρή καὶ ἀργινόεσσα τῇ μορφῇ, ἡ δὲ μελανότερα, ἡ δὲ μίση ἀμφοτέρων ἀλλὰ δὲ μίλτωδης, καὶ ἄλλῃ ἀλλοῖα, ἔτι γὰρ

Tunc quum præ stultitia dei despexerunt festum.

Quamobrem Nyssæam quidem vulgo dixerunt viam,

1160 Decore autem celebrarunt cum liberis orgia [*sacra*] omnia.

Is vero, quando gentes nigrorum debellavit Indorum,

Emodos montes adiit, quorum sub radice

Volvitur orientalis ingens unda oceani.

Ubi duabus columnis positis in finibus terræ,

1165 Exsultans ad fluentum rediit Ismeni.

Tot quidem per orbem summi [*præcipui*] populi sunt.

Alii autem hic & illic per continentes vagantur

Innumeri, quos nemo perspicue memoraverit

Mortalis qui sit. soli autem dii facile omnia possunt.

1170 Ipsi enim etiam prima fundamenta cornarunt,

Atque profundam viam ostenderunt immensi maris:

Ipsi, inquam, stabilia [*firma*] omnia vitæ signarunt,

Sidera dispersiti. tribuerunt autem unicuique

Partem habere maris, & continentis vastæ.

1175 Quare etiam diversam formæ naturam sortita est quælibet.

Quædam enim albaque & candida [*vel argillacea*] est,

Quædam vero nigrior, quædam ambarum sortita est for-

At alia Assyriæ confimilis flori rubricæ; [mam :

Aliæ item diversæ. ita enim magnus decrevit Jupiter.

γδ, φησιν, ὁ Σδὺς ἐφρεσάτο. ἐφ' οἷς
γνωματὸν δὲ ἀνθρώπων, οὕτως ἀνθρώ-
ποις ἐπερίβια πάντα τέτυκται. Ἐπὶ τῷ το
τίμωτον ἢ πέμπτον τῷ Διονυσίῳ γνω-
μῆσιν. Οὐαὶ ὅτι ἐπὶ τῷ, ἐμπεδία πάντα
τὰ κατὰ τὸ βίον τεκμήραντο, ἅσπερ ἀλ-
κριναντες, ἅσπερ τὴν τ' ἐγχοσμίῳι αἰ-
πῶν ὁ Διονύσιος ἀνατίηται. τὸ δὲ τερ-
νίσκος δὲ Ὀμήρου εἰληπται, καὶ δημοῖ
τὸ ἀνθρώπων ψαδά. τὸ δὲ ἀργησίαν, 10
ῥαφεται καὶ ἀργησίαν, ἀλὲ τὴν λάμ-
πρην, καὶ τὴν σιγῆσιν συγγένειαν. ἔτω γδ καὶ
τὸ νίτρον, λίτρον, ἔτ' πινύριον, πλεῖ-
μονα φασὶν οἱ Ἀπὺργοι. τὰ γὰρ δὲ καὶ αἰ

δὲ γὰρ τὰ ἐπὶ γαῖαν οἰκήματα ἐκ τῆς
ταύτης παρανομώδην λήξεως, ὡς
τὴν ταύτης γῆς μέγιστα εὐφρέως ἐχέσης
ἀλὲ τὴν σιγῆσιν, ὡς κατὰ τὴν
σίαν ταύτης οἰκήσεως. τὴν δὲ μίλτον
ἀνθρώπων, ἀνδρῶν λέγει Αστυρίης
γῆς, ἀπὸ τῆς Σινωπικῆς. Αστυρία γδ, καὶ
τὴν Διονύσιον, ἢ κατὰ τὴν Σινωπὴν γῆν κατὰ
Εὐξείνου, ὡς ἀνθρώπων. αὐτὸ δὲ τῷ
Σινωπικῇ ἢ μίλτος λέγεται, κατὰ τὴν
παλαιάν, οὐ ἀλὲ τὸ αὐτόδι γῆσιν,
ἀλλὰ ἀλὲ τὸ ἐκείνῳ τῶν ἐμπόρων
κατὰ τὴν γῆν. ἀλὲ τῷ δὲ τὰ γὰρ καὶ σι-
γαπὶδον παραφθοῖσιν οἱ τυχόντες τὸ
τῷ τῷ

- 1180 Sic hominibus disparia omnia facta sunt.
 Vos autem continentes, & quæ in mari estis valete insulæ,
 Undaque oceani, & sacra fluenta ponti,
 Et fluvii, fontesque, & montes saltuosi [*vel cliuosi.*]
 Jam enim totius quidem percurri cursum maris,
 1185 Jam etiam continentium terrarum flexuosam viam. at mihi
 Ipfis à divīs esto digna remuneratio. [carminum

λθ' δὲ ἐξ ἀντιφράσεως τὸ καυχολογεῖν,
 ὕμνον ἔφη, ἐν τῷ.
 Ὑμνεῖτ' ἑαυτῶν φροιμίους παλαιοῖς.

καὶ τὸ ἀπλῶς ὃ ἡρυκαῖοι καὶ ἡ, ὕμνευσατε
 λέγεσθαι. καὶ Ἡσίοδος δὲ τὸ αὐτὸ καυπο-
 λίας ἑμμετρεῖν λέγει, ὕμνον φησὶν, ἐν τῷ.
 Μῦσται γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀγίσφραττον
 ὕμνον αἰεῖν.

Εὐρυπίδης δὲ καὶ ἐπὶ μαντείαις τοῖς
 τὸν ὕμνον δίδωσιν, ἔφη τὸ ὕμνευ-
 εῖν τοῦ ἡρωικοῦ πύκνιστον. φησὶ γὰρ
 ἐν Ἰωνί.

ὁμφαλὸν
 Μέσσην καλῶν Φοῖβος ὕμνευδ' ἐβρα-
 τοῖς.
 τῷτο δὲ καὶ ἀπὸ τῆς ἀμείτρου ἀδεν νοεῖται
 δυνάμει.

FINIS.

ORBIS DESCRIPTIO.

80 Sic pontibus d'isparis omnia facta sunt.
 Vos autem conuenientes, et quæ in mari esse uolueritis, inuoluit.
 Undaque oceanus, et latus hinc, et inde, et
 Et fluit, et conuenit, et montes latius [et] altius.
 Jam enim totum quidem peruenit cunctum mare,
 81 Jam etiam conuenientiam totarum flexuosam viarum, ac totius
 Orbis à diuisa esse digna commemoratione.

82 Sic pontibus d'isparis omnia facta sunt.
 Vos autem conuenientes, et quæ in mari esse uolueritis, inuoluit.
 Undaque oceanus, et latus hinc, et inde, et
 Et fluit, et conuenit, et montes latius [et] altius.
 Jam enim totum quidem peruenit cunctum mare,
 81 Jam etiam conuenientiam totarum flexuosam viarum, ac totius
 Orbis à diuisa esse digna commemoratione.

